

جواہر سنین الترمذی

بہ کردی

منتدی اقرأ الثقافي

www.igra.ahlamontada.com

نامادہ کردنی

سیرون کاکہ احمد

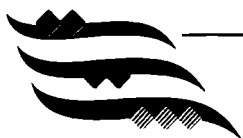
وہر گیزانی

ستافی پیت

جَوَاهِرُ سُنَنِ التِّرْمِذِيِّ

بہکوردی

پروژهی پیت

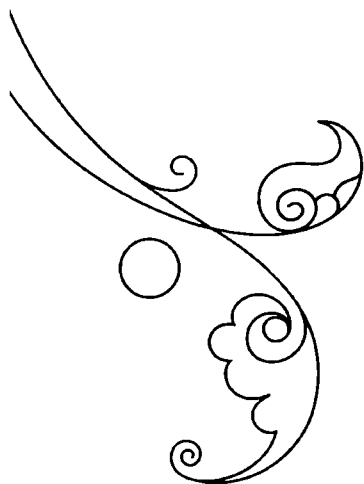
بۆ وه رگێرانی سه رجه م کتێبه کانی فه رمووده

پێکخراوی پیت

بۆ په روه رده و توێژینه وه ی زانستی

جواهر سنن الترمذی

به کوردی

ئاماده کردنی: سیروان کاکه أحمد

وه رگێرانی: ستافی پیت

هه له چن و پێنووس: بێریار هێرۆیی

دیزاینی ناوه وه: بێریار هێرۆیی

دیزاینی به رگ: إخلاص دیزاین

چاپی یه که م: ۱۴۴۵ ک - ۲۰۲۴ ز

۵۰۰ لاپه ره

۲۴ × ۱۷ سم

بابه ت: ئایینی

له به رتۆه به رایه تی گشتی کتێبخانه گشتیه کان - هه رێمی کوردستان

ژماره سپاردنی (۲۹۶) ی سالی (۲۰۲۴) ی پێ دراوه

پێکخراوی پیت

RETHNEN

په مه ای فه رمووده

جَوَاهِرُ كُتُبِ السَّنَةِ بِمُكْرَدِي ②

جَوَاهِرُ سَنَةِ التِّرْمِذِيِّ

بِمُكْرَدِي

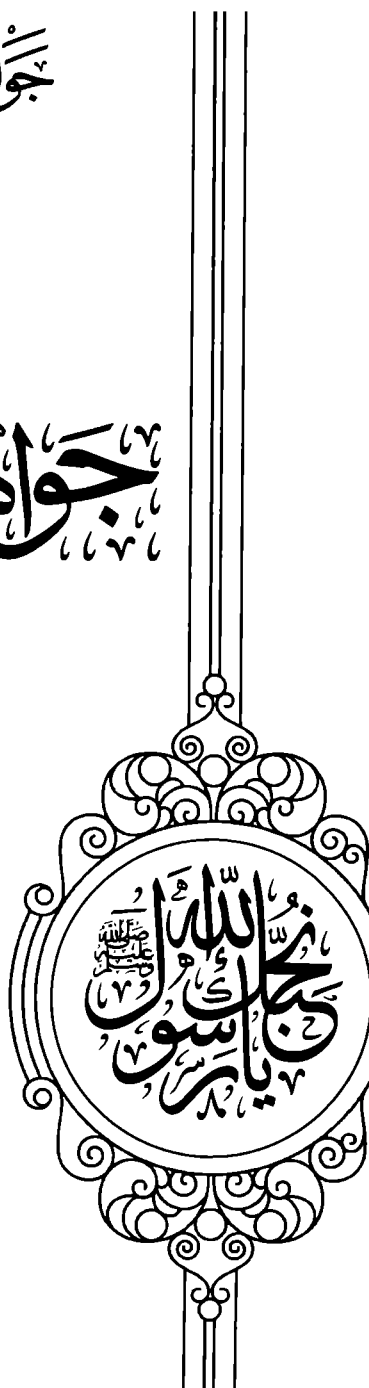

ثَامَدَه كُردَنِي

سِيروان كَاكِه أَحْمَد

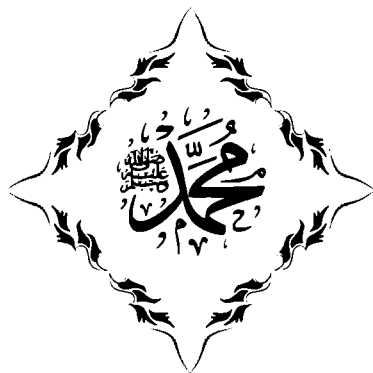
وَه رَگِزِ پَانِي

سِتَافِي بِيْت

سیفہ تہکانی و شکو و گہورہیی

تہ گہر ہەر یه کییک له ئیمه بههوی سیفہ تیک یاخود دوو سیفہت و ڕهوشتی جوان ڕیز و پینگه یهک له دلی خه لک پهیدا بکات، ئه و یهک دوو سیفہ ته ڕیزداری بکات، نایا بۆچوونت چون ده بیت بهران بهر ڕیز و پینگه و گه ورهیی پیغه مبهری خوا ﷺ، که هەرچی سیفہ تی شکو و مه زنی و گه ورهیی ههیه، له زاتی ئه ودا کو بۆ ته وه، وهک:

پله و پایه ی په یام و په یام بهری، خوللهت و مهحه بیهت، پالفتهیی، شه و ڕۆیی، مه قامی قورب، شه فاعهت، وه سیله و فه زیله، مه قامی مهحمود، بوراق، بهرز بوونه وه بۆ ئاسان، ڕهوانه کرانی بۆ ته وای مرقایه تی، بهرنو ئیزیکردنی بۆ پیغه مبهران، شایه تی بۆ درانی له لایه ن پیغه مبهران و ئوممه تانیان، گه وره ی هه موو وه چه ی ئاده م، هه لگری ئالای هه م، ڕهوانه کرانی به ڕهحه مته بۆ هه موو جیهانیان، ڕازی کرانی له قیامته له لایه ن خوا وه، هه وزی که وسهر، نیعمهت و بهخشش بۆ ته واکرانی^(۱)، چاوپۆشی لیکران و لیخۆشبوونی له وه ی پیشتر کردوویه تی و ئه وه یشی له داهاتو ودا ده یکات^(۲)، سینه فراوان کرانی^(۳)، ناو بهرز کرانه وه و شۆرته پهیدا کرانی، پشتیوانی لیکرانی به فریشته کان، حیکمهت و شه ریعهت و فاتیه و قورئان پیدرانی، سه لاوات له سه ر درانی له لایه ن خوا و فریشته کان، سویند خواردن به ته مه نی موباره کی،

۱. نامازه به بۆ نایه تی: {وَيَوْمَ يُنْفَتَهُ عَلَيْكَ} یوسف: ۶.

۲. نامازه به بۆ نایه تی: {لِيَغْفِرَ لَكَ اللَّهُ مَا تَقَدَّمَ مِنْ ذَنْبِكَ وَمَا تَأَخَّرَ} الفتح: ۲.

۳. نامازه به بۆ سوو ڕه تی (إنشراح).

وه لأمدرانه وهی داواکانی، قسه کردنی له گه ل بێگیان و گیانداران، هه لقولینی ئاو له
 نێوان که لینی په نجه کانی، مانگ بو شهق کرانی، سه رخانی به ترس خرا نه نێو دلی
 دوژمنانی، سییه ر بو کرانی له لایه ن هه وره کانه وه، ته سبیحاته کردنی چه و و ورده به رد
 له نێو له پی دهسته موباره که کانی، پاراستنی له زیانیگه یاندنی له لایه ن خه لکه وه ...
 شکو و مه زنی و گه وره ییه که ی له ناستیکه هیچ که سیک ناتوانیت وه ک نه وه ی
 شایسته یه ئامازه یان پی بکا و یه ک له دوای یه ک باسیان بکات. به ده ر له و خوا یه
 تا کوو ته نه یایه ی پی به خشیوه و فه زلی له گه ل کردووه، هیچ مروفیک ناتوانیت
 په ی به خه سه له ته مه زنه کانی بیات و به ئاسانی درکیان بکات.

چەند رېئىمايىيەكى پېئويىست بۇ خوينەرى خۆشەويىست

خوينەرى بەرپىز:

۱. كاتىك فەرموودەكانى نىو ئەم بەرتووكە دەخوئىتەو بەخىرايى بەسەرىدا گوزەر مەكە و بچىە سەر خويندەنەوئى فەرموودەيەكى دىكە، وە بىر لە ماناى فەرموودەكان بکەو و لە کاتى تىنەگەيشتن يان ناروونىيەك بگەپئو بە سەرچاوەكانى پروونکردنەوئى فەرموودە، چونكە فەرموودە ھەيە ماناى ناروونە لە شوئى دىكە پروون كراوئەتەو، فەرموودە ھەيە بەكورت و پوختى ھاتووە لە شوئىكى دىكە تەفصىلى پى دراو، كە ئەم كىتەبەت خويندەو بەجوانى لەو قسانە تىدەگەيت.

۲. پاشان بزائە فەرموودەكان بەزورى وەك شىفا و چارەسەر وان بۇ نەخۆش يان بۇ ھەر كەسەك پېئويىستى بەو دەرمان و چارەسەرانە ھەيە، يىگومان چارەسەرىش دەبىت كەسەكى پىسپۆر لەو بوارەدا بۇ كەسى پېئويىست ديارى بكات، ئەگەرنا بەكارھىنانى فەرموودەكان بەبى ئاگاداربوون لە زانستە شەرىعيەكان، يان بەبى پرس و پراوئوچوونى كەسانى شارەزا، لەوانەيە خاوەنەكەى تووشى ھەلە بكات و سەرەنجام تووشى پەشيانى بىتەو لە ھەندىك كىردار و گوشتار كە ئەنجامى داوون بەھۆى ھەلە تىگەيشتن لە فەرموودەكان.

۳. تەكايە بە ھىچ جورىك فەتوا و بۆچوونى خۆت لەسەر پراوئەتى فەرموودەكان دەرەپەر، چونكە دلئيات دەكەينەو، بەبى ھەبوونى بنچىنەكى تۆكمە لە زانستى شەرىعى و گەرانەو بە زانايانى فەرموودە تووشى ھەلەى گەرە دەبىت.

لە گەل پىزدا

ستافى پىت

پیشہ کی

بیگومان سوننت وہك سەرچاوهی دووهمی شهریهتی ئیسلام زۆر جیگای بایهخ و گرینگپییدانی موسولمانه، گهیشتن به سەرچاوه کانی سوننتیش که له سەرچاوه سهرهکیه کانی کتیبه کانی فهرمووده بهرجهستهیه، کاریکی ئاسان نییه، له سۆنگهی ههستکردن به بهرپرسیارییهتی و گرتنهبری پڕیگایهکی ئاسان بۆئهووی موسولمانان له ههر شوێنێکی دنیا بتوانن بهسانایی دهستیان بگات به فهرمووه کانی خۆشه وستان ﷺ و سوودی لێ وهربگرن و له ژبانی پوژانهیان کاری پێ بکهن، ههلسام به خویندنهوه و کورتکردنهوهی ههر شهش کتیبی شهش زانا ناوداره کانی فهرمووده، بهپرزان و پیشه وایانمان:

پیشه وای بوخاری و پیشه وای موسلیم و پیشه وای ئهبو داود و پیشه وای تیرمیزی و پیشه وای نهسانی و پیشه وای ئیبن ماجه (پهحمهتی خوای میهره بانیان له سهر بیّت). له سهرخۆم کرده مهرج جگه له فهرموودهی (صحیح) نههینم و ته نانهت خۆم پاراست له فهرموودهی (حسن) یش، که بیگومان له لای زانایان کاری پێ ده کریت (مقبوله)، بهلام خۆپاراستنم بۆ ئهوه ده گهریتهوه نه کهومه نیو کیشه و راجیایی زانایان له سهر حوکمی زانایانی فهرمووده ناس بۆ پلهی فهرمووده که.

پاشان ناوم لێ نا (جواهر)، واته: گهوههره کان، بۆ ئهوهی بواری پهخنه که متر بیتهوه له بهنده و له کاره کهی، ئیمه بانگهشهی ئهوه ناکهین خویندنهوهی ههر یهکیک لهو کتیبانه جیگره وهی کتیبه بنه پرتیه که بیّت، بهلام دهتوانین بڵێن زۆرترین فهرموودهی (صحیح)ی ناو ئهوه کتیبانه دهرهینراون به شیوهیهک ئاسان بیّت بۆ خویندنهوه و له بهرکردن و ئاسانکردنی دهستاو دهست پیکردنی کتیبه کان له نیو خه لکدا.

ئەوێ توێنراوە هەول دراوە و کراوە، ئەوێ نەکراوە داواکارم بە پشتیوانی خوا
لە چاڵەکانی داھاتوو بە پیشنیاری دڵسۆزانە موسولمانان بتوانن پرۆژە بە باشتر و
جوانتر بکەن و بەرەو پیشتری ببەن، کارێک بکەن شایستە بیت بە بیژە و بیت و
وشە و پرستانێک کە تیکەڵکێشی هەناسەکانی ئەم زاتە پاکە موبارە کەن ﷺ.

لە کۆتاییدا دەمەویت لە ناخی دڵمەوێ سوپاس و پێزانینی خۆم ئاراستە ی ستافی
پرۆژە ی (بیت) بکەم بۆ ئەو هەول و کۆششە بەردەوامە یان لە خزمەتکردن و
سەرخستنی ئەم پرۆژە موبارە کە و لە ناخەوێ سوپاسی ئەو (محسن) و چاکەکار
و سەربازە و نانەش دەکەم هاوکارمان بوون بۆ بە چاڵکە یاندنی ئەم کتیبە ناوازانە
و خوا بە باشترین شیوێ پاداشتی هەموومان بداتەوێ و هەر خۆی وەرگری کردەوێ
چاکەکانە و پاداشتیش دەداتەوێ، چونکە دنیایێ کردەوێ باشی چاکەکاران زایە
ناکات.

بەرنامەى کارکردنمان لەم پرۆژەى:

١. بۆ دەرهێنانى دەقى فەرمووده كان و ناوێشانە كان پشتمان بەستوو بە باشترین ئەو چاپ و نوسخانەى لەبەر دەست بوون.
٢. لە ھەر شەش کتیب دەستکاری (کتاب) نەکراوە نە بە دەستکاریکردن و نە بە لابردن (حذف)، ھەر پێشەوايەك لە نووسراوەكەى چەند (کتاب)ى وەك عینوان ھێناوە دامانناوەتەو وەك خۆى.
٣. سەرچەم فەرمووده (ضعیف) و (حسن)ەکانمان لابردوون، سەربارى لابردنى کۆى فەرمووده دووبارەکانى نێو کتیبەکان.
٤. ھەر فەرموودەيەك (سبب ورود)ى لە گەڵ بووێت ھێناومانە، ئەمەش لە پێناو باشتر تێگەشتن لە فەرموودەكە و زووتر گەشتن بە مەبەستى گوترانەكەى یان ئەنجامدرانەكەى، جا فەرموودەكە (مرسل) بووێت، یان (موقوف) بووێت، یان (مرفوع).
٥. بۆ وەرگێڕانى کوردییەكە سوودمان بینیوە لە کۆى کتیبەکانى پرۆژەى پیت، بەلام بەھۆى دەستکاریکردنى زۆرى وەرگێڕانەكەووە نەمانتوانى ناوى ھیچ وەرگێڕێك بنووسین، بۆیە لێرەو زۆر سوپاس و پێزانینان ئاراستە دەکەین و ئەوانیش خواوەنى ئەم پاداشتە نەپراوەن (إن شاء الله).
٦. لە دەقى عەرەبیدا ھەر فەرمايشتىكى پێغەمبەر ﷺ بە پەنگى سوور نووسراوە و خراوەتە نێو دوو جووت کەوانەى بچوو کەو - « » -، بەھەمان شێو لە واتا کوردییەكەشیدا خراوەتە نێو دوو جووت کەوانەووە و ھەر بە پەنگى پەش نووسراوە.
٧. لە نێو وەرگێڕانە کوردییەكەدا لە ھەر شوێنێك پێویست بە ڕوونکردنەوێى کورتى وەرگێڕ بووێت، لە نێو دوو کەوانەى - () - پەشدا ڕوونکردنەووە و شەرح نووسراوە.

۸. له هه نديك شوين پوونكر د نه وهی زیاتر پتويست بووه نووسراوه (تبيينی:) و
له خواره وه پوونكر د نه وه كهی نووسراوه.

پوخته ی ژيانی پيشه‌وا تيرميزی ﷺ

ناسنامه:

سوارچاکی ئيسلام، پاريزه‌ری سوننه‌تی خوښه‌ويست ﷺ، خواناس و زاهيد، عه‌للامه‌ی سه‌رده‌می زيرين، کونيه و ناوی ته‌واوی: ته‌بو عيسا، موحه‌ممه‌دی کورې عيسای کورې سيوه‌په‌ی کورې مووسای کورې زه‌ححاکی سه‌له‌می تيرميزيه. پيشه‌وا تيرميزی ﷺ له سالی (۲۰۹) ی کوچی له‌دايک بووه، له گوندی (بوغ) که سه‌ر به شاروچکه‌ی تيرميز بووه، ده‌که‌ويته ولاتی نه‌فغانستان. تيرميز: به سې جوړ ده‌خوئريته‌وه (تورميز - تيرميز - ته‌رميز).

پينگه‌يشتن و نه‌شونما و گه‌شت بو په‌يداکردنی زانست:

پيشه‌وا شافعي ﷺ ده‌رباره‌ی گه‌شتکردن بو زانست و زانباری به جوانترين شيوه وه‌سفیکمان بو ده‌کات و ده‌ليت:

تَعَرَّبَ عَنِ الْأَوْطَانِ فِي طَلَبِ الْعِلْمِ
وَسَافِرٌ فِي الْأَسْفَارِ خَمْسُ فَوَائِدٍ
تَفْرُجُ هَمًّا، وَاکْتِسَابُ مَعِيشَةٍ
وَعِلْمٌ، وَآدَابٌ، وَصُحْبَةُ مَا جَدَّ

واته: پرؤ له ولات و شوينی خوټ مه‌مينه، گه‌شت بکه بو ولاتان بو به‌ده‌سته‌ينانی پينگه‌ی به‌رز، چونکه گه‌شت پينج سوودی سه‌ره‌کی هه‌يه:

۱. دلته‌نگی و غه‌مت ناميټيت.

۲. مال و سامانت ده‌ست ده‌که‌ويت.

۳. فيرده بيت و زانست په‌يدا ده‌که‌يت.

۴. فېری دا بونه ریتی خه لکی دیکه ده بیت.

۵. هاوړتی چاک و به سوودت ده ست ده که ویت.

ماموستاناګانی:

سهرده می پېښه‌وا تېرميزی ﷺ سهرده می زانست بوو، هر که سپک نه هلی فهرمووده بووايه ده چووه لای و فهرمووده ی لی وهرده گرت، نه گهر هرچه نده شوینی نه و که سه دووریش بووايه، جا پېښه‌وا تېرميزی ﷺ درنځی نه کرد، هر زانایه ک فهرمووده ی لا بووايه، ده چووه خزمه تیان و فهرمووده ی لی وهرده گرتن، بویه ماموستانه کانی نه و نده زورن هر خوی ده زانیت، له هه موویان به ناوبانگتر و گهره تر نه وانه ن:

۱. پېښه‌وا قوته بیه ی کوړی سه عید.

۲. پېښه‌وا ئیسحاقی کوړی راهه وه بیهی.

۳. پېښه‌وا موحه ممه دی کوړی ئیسماعیلی بوخاری.

۴. پېښه‌وا موحه ممه دی کوړی عه مری به لځی.

۵. پېښه‌وا مه حمودی کوړی غه یلان.

۶. پېښه‌وا ئیسماعیلی کوړی موسای فزاری.

۷. پېښه‌وا نه حمه دی کوړی مه نیع.

۸. پېښه‌وا سوهیدی کوړی نه سری مه پروزی.

۹. پېښه‌وا نه بو موسعوب نه حمه دی کوړی نه بو به کری زوهری مه دهنی.

۱۰. پېښه‌وا ئیبراهیمی کوړی عه بدوللای کوړی حاتیمی هوړه وی.

هه روه ها زورنکی دیکه له وانه ی فهرمووده و زانسته شهرعیه کانی له لا خویندوون ﷺ.

قوتابیه کانی:

۱. پېښه‌وا نه بو به کر نه حمه دی کوړی ئیسماعیلی سه مه رقه ندی.

۲. پېښه‌وا نه بو حامید نه حمه دی کوړی عه بدوللای کوړی داودی مه پروزی.

۳. پېښه‌وا نه حمه دی کوړی یوسفی نه سه فی.

۴. پیشه‌وا نه‌سه‌دی کوری حه‌مده‌وه‌یهی نه‌سه‌فی.

۵. پیشه‌وا حوسه‌ینی کوری یوسف.

۶. پیشه‌وا حه‌مادی کوری شاکیری وه‌راق.

۷. پیشه‌وا عه‌لی کوری عومه‌ری کوری که‌لسومی سه‌مه‌رقه‌ندی.

هه‌روه‌ها زۆرنکی دیکه له قوتابییه‌کانی ﷺ.

په‌رتوکه‌کانی پیشه‌وا تیرمیزی ﷺ:

پیشه‌وا تیرمیزی ﷺ په‌رتوکه‌کانی زۆرن که‌ زانایان باسیان کردوون، هه‌ندیکیان له‌بن ده‌ستان و هه‌ندیکیان ته‌نها زانایان بینویانه، به‌لام به‌تیمه نه‌گه‌یشتوون، نه‌وانه‌ی ماون نه‌وانه‌ن:

۱. الجامع الصحيح، سونه‌نی تیرمیزی.

۲. الشانل النبي ﷺ، به‌ناوبانگترین په‌رتووک ده‌باره‌ی ئاکار و په‌وشت و شیوه‌ی پیغه‌مبه‌ری خوشه‌ویست ﷺ، په‌رتووکیکه که‌ ده‌یخوێنیه‌وه، نه‌وه‌نده به‌تامه‌ وا ده‌زانیت له‌گه‌ل هاوه‌لان سه‌یری نه‌و زاته ده‌که‌یت ﷺ.

۳. العلل الصغیر، له‌ زانستی فه‌رمووده.

۴. العلل الکبیر.

۵. الزهد، ئه‌بین نه‌دیم له‌ په‌رتووک (الفهرست) باسی کردووه.

۶. الأسماء والکنی.

۷. أسماء الصحابه، ئه‌بین که‌سیر باسی ده‌کات که‌ په‌رتووک پیغه‌وا تیرمیزییه ﷺ.

پینگه‌ی سونه‌نه‌که‌ی له‌لای زانایان:

پیشه‌وا نه‌بو عه‌لی مه‌نسوری کوری عه‌بدو‌ل‌لای خالیدی، له‌ پیشه‌وا تیرمیزییه‌وه ﷺ ده‌گیریته‌وه، ده‌باره‌ی سونه‌نه‌که‌ی گو‌توویه‌تی: نه‌م په‌رتووکم دانا، پیشانی زانی حیجاز و عیراق و خوراسانم دا، هه‌موویان لێی پازی بوون، هه‌بوو ده‌یگوت: هه‌ر که‌ستیک نه‌و په‌رتووکێ له‌ ما‌ل‌دا هه‌بیت، وه‌ک نه‌وه‌ وایه پیغه‌مبه‌رنکی له‌ ما‌ل‌دا بیت و قسه‌ی بۆ بکات.

پیشه‌وا تاش کوپرا زاده ده‌لئت: پیشه‌وا تیرمیزی ﷺ په‌رتووکى زۆرن، له هه‌موویان گرینگتر سونه‌نه‌که‌یه‌تى، هه‌م له پووی پریزبه‌ندییه‌وه پیکوپیکه و دووباره‌ی که‌مه، هه‌م شیکردنه‌وه‌ی خۆی و به‌راوردکردنى خۆی بۆ فه‌رمووده و سه‌نه‌ده‌کان هه‌یه، هه‌م سه‌حیح و زه‌عیف له‌یه‌کدى جیا ده‌کاته‌وه، ئه‌حکامى شه‌رعیشى له‌خۆ گرتووه، جگه له‌وه‌ی زانستى پیاواناسى و عیله‌لش له‌خۆ ده‌گریت، هه‌ر که‌سێک بیبینیت، ده‌زانیت چ کارێکى گه‌وره‌ی کردووه.

پیشه‌وا ئه‌بو به‌کر ئیبن ئه‌لعه‌ره‌بى له سه‌ره‌تای شه‌رحى سونه‌نه‌که‌ی ئیهامى تیرمیزیدا ﷺ ده‌لئت: بزائن خواى گه‌وره‌ دڵ و ده‌روونتان پر بکات له نوور، کتیه‌که‌ی پیشه‌وا بوخارى سه‌رچاوه‌ی دووه‌مه، (موطأ) سى پیشه‌وا مالیکیش یه‌که‌مه، په‌رتووکى وه‌ک پیشه‌وا موسلیم و تیرمیزیش له‌سه‌ر ئه‌و په‌رتووکانه‌ی دیکه بونیاتنراون، هیچیشیان وه‌ک په‌رتووکه‌که‌ی پیشه‌وا ئه‌بو عیسای تیرمیزی نین، چونکه زۆر جوان به‌ش به‌ش کراوه، ئاسانه، زوو له مه‌به‌سته‌که‌ت ده‌گه‌یه‌نیت، چوارده زانستى فه‌رمووده‌ی له‌خۆ گرتووه:

۱. شیکارى سه‌نه‌دى فه‌رمووده.
۲. دیاریکردنى سه‌حیح.
۳. دیاریکردنى لاواز.
۴. شیوازه‌کانى سه‌نه‌د و ناساندنى توپوق.
۵. شایه‌تیدان و متانه‌دان به‌پیاوانى شیاوى سه‌نه‌د.
۶. دیاریکردنى لاوازی پیاوانى سه‌نه‌د.
۷. فره‌ناوى پیاوانى سه‌نه‌د و دۆزینه‌وه‌یان.
۸. دۆزینه‌وه‌ی کونیه‌ی پیاوانى سه‌نه‌د.
۹. دیاریکردنى سه‌نه‌دى پچراو (المنقطع).
۱۰. دیاریکردنى سه‌نه‌دى نه‌پچراو (المتصل).
۱۱. پوونکردنه‌وه‌ی کارکردن به‌فه‌رمووده.

۱۲. پروونکردنهوهی هوکاری وازهیتان و کارنه کردن به فەرمووده یه ک.

۱۳. راجیایی زانایان له وه رگرتن و وه رنه گرتنی فەرمووده.

۱۴. وه رگرتنی حوکی شهرعی له فەرمووده.

شهرحه کانی په رتووکی سونه نی تیرمیزی ﷺ:

۱. عارضة الأحوذی فی شرح الترمذی، پیشه وای ئیین ئه لعه ربه بی مالیکی (ت: ۷۹۵هـ).

۲. قوت المغتذی علی جامع الترمذی، پیشه وای جه لاله دینی سیوطی (ت: ۹۱۱هـ).

۳. العرف الشذی علی جامع الترمذی، پیشه وای به لقینی شافعی (ت: ۸۰۵هـ).

۴. تحفة الأحوذی شرح جامع الترمذی، پیشه وای موحه ممهد موباره که فوری (ت:

۱۳۵۵هـ).

له گه ل چه ندیکی دیکه له شهرحی گرینگ که خاوه نه کانیان به شیکیان کردووه و

نه یانتوانیوه ته وای بکه ن.

ستایشی زانایان بو پیشه وای تیرمیزی:

ئیامی سه معانی ده لیت: پیشه وای سه رده می خوی بو، هاوشانی نه بو.

ئه بو سه عد پیشه وای ئیدرسی ده لیت: ئیامی تیرمیزی ﷺ یه کیک بووه له و ئیامانه ی

که له زانستی فەرمووده زانایان شتیان لی وه رگرتووه، په رتووکی داناوه له سه ر

فەرمووده و تاریخ و عیله لی هه دیس، پیاوئیکی زانا و لیها توو بووه.

ئیامی حاکیم ده لیت: گویم له عومه ری کوری عه لک بوو ده یگوت: پیشه وای بوخاری

وه فاتی کرد له خوړاسان که سی له دوا ی خوی جی نه هیشت وه ک ئه بو عیسا، له

زانست و حیفز و ته قوا و خوا په رستی وه ک ئه و، ئه وه نده گریا له ترسی خوی گه وره

تا چاوه کانی له ده ست دا، چه ند سال به و جوړه مایه وه.

پیشه وای ئیین ئه سیر ده لیت: پیشه وای تیرمیزی ﷺ ئیام و حافیز بوو، چه ندان دانراوی

به سوود و باشی هه یه، یه کیک له وانه بریتییه له (جامع الکبیر).

هه روه ها ده لیت: یه کیک بووه له و زانایانه ی که حافیز بوو له ئیو زانایان و ناوبانگی

هه‌بوو، له‌پرووی فیه‌هیشه‌وه ده‌ستیکی چاکی هه‌بووه، ئه‌و یه‌کیک بووه له زانیانی
فه‌رمووده له سه‌رده‌می خۆی.

پیشه‌وا ئیبن عه‌مه‌ادی حه‌نبه‌لی ده‌لێت: پیشه‌وا تیرمیزی ﷺ دیار بوو له‌نیو هه‌موو
زانیانی هاوشانی خۆی، نیشانه‌یه‌ک بوو له نیشانه‌کانی خوای گه‌وره له ته‌زبه‌ر
(له‌به‌رکردن) و له وردی.

حافیز و نیام ئه‌بو یه‌علاقی فه‌زوینی ده‌لێت: موحه‌مه‌دی کو‌ری عیسا ﷺ زانیان
کو‌ده‌نگن له‌سه‌ری، خاوه‌نی په‌رتووکه له فه‌رمووده، خاوه‌نی بۆچوونی خۆی بووه له
چه‌رح و ته‌عدیل، ناوبانگی هه‌بووه له‌نیو زانیان به‌ئهمانه‌ت و زانست.

کوچی دوا‌یی ئیمام تیرمیزی ﷺ:

پاش ئه‌وه‌ی پیشه‌وا تیرمیزی ﷺ خزمه‌تیکی شایسته‌ی به‌ ئایینی ئیسلام به‌گشتی
و فه‌رمووده‌ی خۆشه‌ویست ﷺ به‌ تاییه‌تی کرد، خوای گه‌وره ئه‌مانه‌ته‌که‌ی لێ
وه‌رگرت‌ه‌وه، له‌ شارۆچکه‌ی تیرمیز له‌ گونده‌که‌ی خۆی (بوغ)، له‌ شه‌وی دووشه‌مه‌مه
(۱۳)ی په‌جه‌بی سالی (۲۷۹)ی کوچی، له‌ ته‌مه‌نی هه‌فتا (۷۰) سالی کوچی دوا‌یی
کرد.

خوای گه‌وره به‌ باشترین شیوه‌ پاداشتی بداته‌وه بۆ ئه‌و خزمه‌ته‌ی که‌ پیشکه‌شی
ئیسلام و موسو‌لمانانی کرد.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

وَصَلَّى اللَّهُ عَلَى سَيِّدِنَا مُحَمَّدٍ وَآلِهِ وَصَحْبِهِ وَمُحِبِّهِ

أَبْوَابُ الطَّهَّارَةِ عَنْ رَسُولِ اللَّهِ ﷺ

کوباسی پاک و خاوینی له پیغه مبهری خواوه ﷺ

بَابُ مَا جَاءَ لَا تُقْبَلُ صَلَاةٌ بِغَيْرِ طَهْوَرٍ

باسی نه وهی هاتوو ده ربارهی نوژیژیک به بی ده ستنوژ و ه رناگیریت

۱. عَنْ ابْنِ عُمَرَ رضی اللہ عنہما عَنِ النَّبِيِّ ﷺ قَالَ: «لَا تُقْبَلُ صَلَاةٌ بِغَيْرِ طَهْوَرٍ وَلَا صَدَقَةٌ مِنْ غُلُولٍ».

ئیبن عومەر رضی اللہ عنہ له پیغه مبهره وه ﷺ ده گیریت وه که فهرموویه تی: «هیچ نوژیژیک و ه رناگیریت که به بی ده ستنوژ نه نجام درایت، هیچ مال به خشینیک و ه رناگیریت که له مالی دزراوی ده سته کوت (ی جه نگ) بیت».

بَابُ مَا جَاءَ أَنَّ مِفْتَاحَ الصَّلَاةِ الطَّهْوَرُ

باسی نه وهی هاتوو که کیلی نوژیژ ده ستنوژ

۲. عَنْ عَلِيٍّ رضی اللہ عنہ عَنِ النَّبِيِّ ﷺ قَالَ: «مِفْتَاحُ الصَّلَاةِ الطَّهْوَرُ، وَتَحْرِيمُهَا التَّكْبِيرُ،

وَتَحْلِيلُهَا التَّسْلِيمُ».

عه‌لی ﷺ له پیغه‌مبه‌ره‌وه ﷺ ده‌گیریتته‌وه که فه‌رموویه‌تی: «کلیلی نوێژ ده‌ستنوێژه، چوونه‌ نیو نوێژیش به‌ گوتنی: (الله أكبر)ه، ده‌رچوون له‌ نوێژ به‌ سه‌لامدانه‌وه‌یه».

۳. عَنْ جَابِرِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ ﷺ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: «مِفْتَاحُ الْجَنَّةِ الصَّلَاةُ، وَمِفْتَاحُ الصَّلَاةِ الْوُضُوءُ».

جابیری کوری عه‌بدوڵلا ﷺ ده‌لێت: پیغه‌مبه‌ر خوا ﷺ فه‌رموویه‌تی: «کلیلی به‌هه‌شت نوێژکردنه، کلیلی نوێژیش ده‌ستنوێژشوستنه».

بَابُ مَا جَاءَ فِي السَّوَالِ

باسی ئه‌وه‌ی هاتوو ده‌رباره‌ی سیواک

۴. عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ ﷺ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: «لَوْلَا أَنْ أَشُقَّ عَلَى أُمَّتِي لَأَمَرْتُهُمْ بِالسَّوَالِ عِنْدَ كُلِّ صَلَاةٍ».

ئه‌بو هوریره‌ ﷺ ده‌لێت: پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ فه‌رموویه‌تی: «ئه‌گه‌ر قورس نه‌بووایه له‌سه‌ر ئوممه‌ته‌که‌م، فه‌رمانم پێ ده‌کردن به‌ سیواککردن له‌ کاتی هه‌موو نوێژێک».

بَابُ مَا جَاءَ فِي تَحْلِيلِ اللَّحْيَةِ

باسی ئه‌وه‌ی هاتوو ده‌رباره‌ی ده‌ست و په‌نجه‌هێنان به‌نیو‌ریشدا

۵. عَنْ حَسَّانَ بْنِ بِلَالٍ ﷺ قَالَ: رَأَيْتُ عَمَّارَ بْنَ يَاسِرٍ ﷺ تَوَضَّأَ فَخَلَّلَ لِحْيَتَهُ، فَقِيلَ لَهُ: أَوْ قَالَ: فَقُلْتُ لَهُ: أَتُحْلَلُ لِحْيَتُكَ؟ قَالَ: وَمَا يَمْنَعُنِي؟ وَلَقَدْ رَأَيْتُ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ يُحْلَلُ لِحْيَتَهُ.

حه سسانی کوری بیلال رضی اللہ عنہ ده لیت: بینیم عه ماری کوری یاسیر رضی اللہ عنہ ده ستوئری ده شوست، په نجهی دهستی ده نیو ریشی وهرده دا، جا پیی گوترا، یان گوتی: پیی گوتم: ئایا په نجه به نیو ریشدا ده هینیت و ده بهیت؟ گوتی: بو چ شتیک هه یه پیرگرم لی بکات؟ له کاتیکدا من بینومه پیغه مبهری خوا رضی اللہ عنہ په نجهی به نیو ریشیدا ده هینا و ده بیرد.

٦. عَنْ عُثْمَانَ بْنِ عَفَّانَ رضی اللہ عنہ: أَنَّ النَّبِيَّ صلی اللہ علیہ وسلم كَانَ يُخَلِّلُ لِحَيْتَهُ.

عوسسانی کوری عه ففان رضی اللہ عنہ ده گیرته وه: پیغه مبهر صلی اللہ علیہ وسلم په نجهی به نیو ریشیدا ده هینا (له کاتی ده ستوئری شوستن).

بَابُ مَا جَاءَ فِي مَسْحِ الرَّأْسِ أَنَّهُ يَبْدَأُ بِمُقَدِّمِ الرَّأْسِ إِلَى مُؤَخَّرِهِ

باسی نه وهی هاتووه که مه سحرکردن له پیچی سهر دهستی پیی ده کات بو دواوه

٧. عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ زَيْدٍ رضی اللہ عنہ: أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صلی اللہ علیہ وسلم مَسَحَ رَأْسَهُ بِيَدَيْهِ فَأَقْبَلَ بِهِمَا وَأَذْبَرَ، بَدَأَ بِمُقَدِّمِ رَأْسِهِ، ثُمَّ ذَهَبَ بِهِمَا إِلَى قَفَاهُ، ثُمَّ رَدَّهُمَا حَتَّى رَجَعَ إِلَى الْمَكَانِ الَّذِي بَدَأَ مِنْهُ، ثُمَّ غَسَلَ رِجْلَيْهِ.

عه بدوللای کوری زهید رضی اللہ عنہ ده گیرته وه: پیغه مبهری خوا صلی اللہ علیہ وسلم هه ردوو دهستی به سهری خویدا هیناوه، به پیشه وهی سهری هه تا دواوهی برد، له سهره تا دهستی کرد به پیشه وهی سهری، ئینجا هه ردوو دهسته کانی برده وه دواوهی هه تا پشت ملی، ئینجا هه ردوو دهستی گه پرانده وه نه و شوینه ی که له سهره تا دا دهستی پیی کردبوو، ئینجا هه ردوو قاچه کانی شوست.

بَابُ مَسْحِ الْأُذُنَيْنِ ظَاهِرِهِمَا وَبَاطِنِهِمَا

باسی دهستی ته په هینان به ههردوو گوێچکه کان لای دهرهوه و نیوهوهیان

۸. عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ رضی اللہ عنہ: أَنَّ النَّبِيَّ صلی اللہ علیہ وسلم مَسَحَ بِرَأْسِهِ وَأُذُنَيْهِ، ظَاهِرَهُمَا وَبَاطِنَهُمَا.

ئێبن عه عباس رضی اللہ عنہ ده گێڕێتهوه: پێغه مبهه صلی اللہ علیہ وسلم دهستی ته پری به سه ری خۆیدا هیناوه له گه‌ل ههردوو گوێچکه کانی، لای دهرهوهیان و نیوهوهیان.

بَابُ فِي تَخْلِيلِ الْأَصَابِعِ

باسیك دهرباره‌ی په‌نجه‌هینان به‌نیوان په‌نجه (ی ده‌سته‌كان و پێیه‌كان)

۹. عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ رضی اللہ عنہ: أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صلی اللہ علیہ وسلم قَالَ: «إِذَا تَوَضَّأْتَ فَخَلَّلْ بَيْنَ أَصَابِعِ يَدَيْكَ وَرِجْلَيْكَ».

ئێبن عه عباس رضی اللہ عنہ ده گێڕێتهوه: پێغه مبهه صلی اللہ علیہ وسلم فرموویه‌تی: «ئه‌گه‌ر ده‌ستتوێژت شوست په‌نجه به‌ نیوان په‌نجه‌کانی هه‌ر دوو ده‌ست و هه‌ر دوو قاچتا به‌یه‌نه».

بَابُ مَا جَاءَ فِي الْوُضُوءِ ثَلَاثًا ثَلَاثًا

باسی ئه‌وه‌ی هاتوو‌ه دهرباره‌ی شو‌ردنی ئه‌ندامه‌كان سی جار سی جار

۱۰. عَنْ عَلِيٍّ رضی اللہ عنہ: أَنَّ النَّبِيَّ صلی اللہ علیہ وسلم تَوَضَّأَ ثَلَاثًا ثَلَاثًا.

عه‌لی رضی اللہ عنہ ده گێڕێتهوه: که پێغه مبهه صلی اللہ علیہ وسلم ئه‌ندامه‌کانی ده‌ستوێژی سی جار سی جار ده‌شوست.

شوستنی ئەندامه کانی دەستنوێژ تەنھا یەک جۆری نییە، پێغه مبه‌ری خوا ﷺ جاری وای بوو یەک جاری شوستوو، جاری وای بوو دوو جاری شوستوو، جاری وای هه‌بوو سێ جاری شوستوو.

بَابُ فِي إِسْبَاغِ الْوُضُوءِ

باسیك ده‌رباره‌ی جوان ده‌ستنوێژ شوستن

١١. عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رضي الله عنه: أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ قَالَ: «أَلَا أَذَلُّكُمْ عَلَى مَا يَمْحُو اللَّهُ بِهِ الْخَطَايَا وَيَرْفَعُ بِهِ الدَّرَجَاتِ؟»، قَالُوا: بَلَى يَا رَسُولَ اللَّهِ، قَالَ: «إِسْبَاغُ الْوُضُوءِ عَلَى الْمَكَارِهِ، وَكَثْرَةُ الْخُطَا إِلَى الْمَسَاجِدِ، وَانْتِظَارُ الصَّلَاةِ بَعْدَ الصَّلَاةِ، فَذَلِكُمْ الرَّبَاطُ».

ئەبو هورەیره رضي الله عنه ده‌گێڕێته‌وه: پێغه مبه‌ری خوا ﷺ فەرموویه‌تی: «ئایا پێناهی‌تان بکه‌م بۆ کارێک به‌هۆیه‌وه خوا له‌ گونا‌هه‌کان ده‌سپێته‌وه و پله‌کانیش به‌رز ده‌کاته‌وه؟»، گوتیان: به‌ئێ‌ ئه‌ی پێغه مبه‌ری خوا، فەرمووی: «ده‌ستنوێژ شوستن له‌ کاتی سه‌غله‌تی، زۆر هه‌نگاوان به‌ره‌و مزگه‌وت، چاوه‌پوانبوونی نوێژ له‌دوای نوێژ، ئا ئه‌وه‌یه‌ سه‌نگه‌رگرتن و پاسه‌وانیکردن (بۆ خوای گه‌وره‌)».

بَابُ مَا يُقَالُ بَعْدَ الْوُضُوءِ

باسی ئه‌و (زیکر)ه‌ی ده‌گوتری‌ت له‌دوای ده‌ستنوێژ

١٢. عَنْ عُمَرَ بْنِ الْخَطَّابِ رضي الله عنه قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: «مَنْ تَوَضَّأَ فَأَحْسَنَ الْوُضُوءَ ثُمَّ قَالَ: أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ، وَأَشْهَدُ أَنَّ مُحَمَّدًا عَبْدُهُ

وَرَسُولُهُ، اللَّهُمَّ اجْعَلْنِي مِنَ التَّوَّابِينَ، وَاجْعَلْنِي مِنَ الْمُتَطَهِّرِينَ، فُتِحَتْ لَهُ ثَمَانِيَةُ أَبْوَابِ الْجَنَّةِ يَدْخُلُ مِنْ أَيِّهَا شَاءَ».

عومهری کوری خه تباب ﷺ ده لیت: پیغه مبهری خوا ﷺ فهرموویه تی: «ههر که سیک ده ستوئژیکی جوان بشوات، پاشان گوتی: شایه تی ده دم که هیچ په ستر او یکی به هه ق نییه شایه نی په رستن بیت جگه له خوا، خوا تاك و تنه نایه و بیهاوتایه، شایه تیش ده دم که موحه ممه د بهنده و پیغه مبهری خوایه، خوایه بمگیره له تهوبه کاران، بمگیره له پاکبووه وان، ههر ههشت دهر گای به ههشتی بو ده کریته وه، له ههر کامیانه وه ویستی لی بیت، له ویوه ده چینه ژووره وه».

بَابُ الْوُضُوءِ بِالْمُدِّ

باسی ده ستوئژشوشتن به مستیک ئاو

۱۳. عَنْ سَفِينَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا: أَنَّ النَّبِيَّ ﷺ كَانَ يَتَوَضَّأُ بِالْمُدِّ، وَيَغْتَسِلُ بِالصَّاعِ.

سه فینه ﷺ ده گیریته وه: پیغه مبهری ﷺ ده ستوئژی ده شوشتن به مستیک ئاو، خوی ده شوشتن به ئەندازهی ربهیه ک (چار مسته ئاو و هه ندیک).

تییینی:

پیشه وایان: شافعی، ئەحمەد، ئیسحاق، گوتوویانه: واتای ئەم فهرموودهیه ئەوه ناگهیه نیت که ئەندازهی به کارهینانی ئاو سنووردار بکریت، که نه کریت له مه زیاتر بیت، یاخو له وه که متر بیت، با ئەو ئەندازهیه بیت که بهش بکات، چونکه هه ندیک له زانایان له ژیر تیگه یشتن لهم فهرموودهیه، وای بو ده چن که ده بیت ئەندازهی ئاوی ده ستوئژشوشتن مستیک بیت، خوشوشتن صاعیک بیت (چار مسته ئاو و هه ندیک).

بَابُ مَا جَاءَ أَنَّهُ يُصَلِّي الصَّلَاةَ بِوُضُوءٍ وَاحِدٍ

باسی نهوهی هاتوووه ده‌رباره‌ی چهند نوژیژیک ئه‌نجام ده‌دریّت به ده‌ستنویژیک

۱۴. عَنْ سُلَيْمَانَ بْنِ بُرَيْدَةَ، عَنْ أَبِيهِ عليه السلام قَالَ: كَانَ النَّبِيُّ صلى الله عليه وآله يَتَوَضَّأُ لِكُلِّ صَلَاةٍ، فَلَمَّا كَانَ عَامُ الْفَتْحِ صَلَّى الصَّلَاةَ كُلَّهَا بِوُضُوءٍ وَاحِدٍ وَمَسَحَ عَلَى خُفَيْهِ. فَقَالَ عُمَرُ: إِنَّكَ فَعَلْتَ شَيْئًا لَمْ تَكُنْ فَعَلْتَهُ، قَالَ: «عَمْدًا فَعَلْتَهُ».

سوله‌یمانی کوری بو‌په‌یده، له باوکیه‌وه عليه السلام ده‌گی‌ریته‌وه، گو‌توویه‌تی: پی‌غه‌مبه‌ر صلى الله عليه وآله ده‌ستنویژی ده‌شوست بو‌هر نوژیژیک (ی فه‌رز)، جا کاتیک سالی فه‌تخی مه‌که هات، ئه‌وکات هه‌موو نوژیژه‌کانی به‌یه‌ک ده‌ستنویژه‌وه ئه‌نجام دا، مه‌سحی سه‌ر خوفه‌کانیشی کرد، عومه‌ر گو‌تی: (ئه‌ی پی‌غه‌مبه‌ری خوا) تو کاریکی وات کرد، قه‌ت نه‌مبینیوه له‌پیشدا ئه‌وه‌ت کردیّت؟ فه‌رمووی: «به‌ئه‌نقه‌ست وام کرد (بو‌شاره‌زا‌بوونی خه‌لک که ئه‌وه‌ش ده‌بیّت)».

بَابُ مَا جَاءَ أَنَّ الْمَاءَ لَا يُنَجِّسُهُ شَيْءٌ

باسی نهوهی هاتوووه که هه‌یچ شتی‌ک ئاو پی‌س ناکات

۱۵. عَنْ أَبِي سَعِيدٍ الْخُدْرِيِّ رضي الله عنه قَالَ: قِيلَ: يَا رَسُولَ اللَّهِ، أَتَوَضَّأُ مِنْ بَرٍّ بَضَاعَةٍ، وَهِيَ بَرٌّ يُلْقَى فِيهَا الْحَيْضُ، وَلُحُومُ الْكِلَابِ، وَالنَّتْنُ؟ فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ صلى الله عليه وآله: «إِنَّ الْمَاءَ طَهُورٌ لَا يُنَجِّسُهُ شَيْءٌ».

ئه‌بو سه‌عیدی خودری رضي الله عنه ده‌لێت: گو‌ترا: ئه‌ی پی‌غه‌مبه‌ری خوا، ئایا ده‌ستنویژ بگرین له‌ئوی بیری بوزاعه، (بیری‌ک بووه له‌شاری مه‌دینه‌ی پی‌رۆز)، که بیری‌ک بوو شتی پی‌س فری ده‌درايه‌ نیوی، وه‌ک په‌رۆی به‌خوینی حه‌یز (ی ئافه‌ره‌تان) و لاشه‌ی سه‌گی توپیو و شتی بو‌گه‌ن؟ پی‌غه‌مبه‌ری خوا صلى الله عليه وآله فه‌رمووی: «بی‌گومان ئاو له‌

بنه‌ره‌تدا پاکه و هیچ شتیکی پیسی ناکات».

بَابُ التَّشْدِيدِ فِي الْبَوْلِ

باسی هه‌ره‌شه‌ی توند ده‌رباره‌ی (خۆپاکنه‌کردنه‌وه‌ له) میز

۱۶. عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ رضی اللہ عنہ: أَنَّ النَّبِيَّ صلی اللہ علیہ وسلم مَرَّ عَلَى قَبْرَيْنِ، فَقَالَ: «إِنَّهُمَا يُعَذَّبَانِ، وَمَا يُعَذَّبَانِ فِي كَبِيرٍ: أَمَّا هَذَا فَكَانَ لَا يَسْتَتِرُ مِنْ بَوْلِهِ، وَأَمَّا هَذَا فَكَانَ يَمْشِي بِالتَّمِيمَةِ».

ئیبین عه‌باس رضی اللہ عنہ ده‌گپ‌یته‌وه: جارێک پیغه‌مبه‌ر صلی اللہ علیہ وسلم به‌لای دوو گۆپ‌تیپه‌ر بوو، جا فەرمووی: «به‌راستی هه‌ر دوو کیان سزا ده‌درێن، وانه‌بێت سزادانیان به‌هۆی تاوانی گه‌وره‌ بووبی، به‌لکوو ئه‌وه‌یان خۆی نه‌ده‌پاراست (پاک پانه‌ده‌گرت) له‌ میزی خۆی، ئه‌وه‌شیان له‌نیو خه‌لکیدا قسه‌ی ده‌هینا و ده‌برد (بۆ تیکدانی نیوانیان)».

بَابُ مَا جَاءَ فِي نَضْحِ بَوْلِ الْغُلَامِ قَبْلَ أَنْ يُطْعَمَ

باسی ئه‌وه‌ی هاتوو ده‌رباره‌ی ئاوپ‌ژاندن بۆ میزی
مندالێکی کۆپ‌پیش ئه‌وه‌ی خواردن بخوات

۱۷. عَنْ أُمِّ قَيْسٍ بِنْتِ مُحْصَنٍ رضی اللہ عنہا: قَالَتْ: دَخَلْتُ بَائِنٍ لِي عَلَى النَّبِيِّ صلی اللہ علیہ وسلم لَمْ يَأْكُلِ الطَّعَامَ فَبَالَ عَلَيْهِ فَدَعَا بِمَاءٍ فَرَشَّهُ عَلَيْهِ.

نوم قه‌یسی کچی میحصه‌ن رضی اللہ عنہا ده‌لێت: کۆپ‌یکی بچووکی خۆم برد بۆ خزمه‌ت پیغه‌مبه‌ر صلی اللہ علیہ وسلم که‌ هێشتا خواردنی نه‌ده‌خوارد (شیره‌خۆره‌ بوو)، منداڵه‌که‌ش میزی کرد به‌سه‌ر به‌رگ و پۆشاکی پیغه‌مبه‌ری خوا صلی اللہ علیہ وسلم، جا داوای ئاوی کرد، پ‌ژاندی به‌ شوینی میزه‌که‌ له‌سه‌ر پۆشاکه‌که‌ی.

بَابُ مَا جَاءَ فِي الْوُضُوءِ مِنَ الرِّيحِ

باسی ئه وهی هاتوو ده رباره ی ده ستوئیز شوشتنه وه به وهی (لیبه ریوونی) با

۱۸. عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رضی اللہ عنہ عَنِ النَّبِيِّ صلی اللہ علیہ وسلم قَالَ: «إِنَّ اللَّهَ لَا يَقْبَلُ صَلَاةَ أَحَدِكُمْ إِذَا أَحْدَثَ حَتَّى يَتَوَضَّأَ».

ئەبو ھورەیرە رضی اللہ عنہ لە پێغەمبەرەو صلی اللہ علیہ وسلم دەگێڕێتەو: «بەراستی خوا نوێژی هیچ کەسێک لە ئێوە وەرناگرێت ئەگەر دەستوێژی بشکێت، هەتا دەستوێژی دەشواتەو».

بَابُ مَا جَاءَ فِي سُورِ الْكَلْبِ

باسی ئه وهی هاتوو ده رباره ی بهرماوهی سهگ

۱۹. عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رضی اللہ عنہ عَنِ النَّبِيِّ صلی اللہ علیہ وسلم أَنَّهُ قَالَ: «يُغْسَلُ الْإِنَاءُ إِذَا وَلَغَ فِيهِ الْكَلْبُ سَبْعَ مَرَّاتٍ: أَوْ لَاهَنَ أَوْ أَخْرَاهُنَّ بِالتَّرَابِ، وَإِذَا وَلَغَتْ فِيهِ الْهَرَّةُ غُسْلَ مَرَّةٍ».

ئەبو ھورەیرە رضی اللہ عنہ لە پێغەمبەرەو صلی اللہ علیہ وسلم دەگێڕێتەو: «قاپێک ئەگەر سهگ دەمی خستە نیوی، ھەوت جار دەشۆردریت، یەكەم جار، یان دوایین جار دەبێت بە گل بێت، ئەگەر پشیلە دەمی خستە نیو (قاپ و قاچاغ) یەك جار دەشۆردریت».

بَابُ الْمَسْحِ عَلَى الْحُقُوفِ

باسی مەسحکردن لەسەر خوففەکان

۲۰. عَنْ هَمَّامِ بْنِ الْحَارِثِ قَالَ: بَالَ جَرِيرٌ بْنُ عَبْدِ اللَّهِ رضی اللہ عنہ ثُمَّ تَوَضَّأَ، وَمَسَحَ عَلَى

حُقِّيهِ. فَقِيلَ لَهُ: أَتَفْعَلُ هَذَا؟ قَالَ: وَمَا يَمْنَعُنِي، وَقَدْ رَأَيْتُ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ يَفْعَلُهُ.

هه مامی کوری حاریس ده لیت: جه ریری کوری عه بدو للا ﷺ میزی کرد، ئینجا ده ستوئیزی شوست، دهستی هینا به سهر خوفه کانیدا، پتی گوترا: نایا وا ده کهیت؟ گوتی: بۆ چ شتیک ههیه لیم قه دهغه بکات، له کاتیکدا بینومه پیغه مبهری خوا ﷺ وای ده کرد.

بَابُ مَا جَاءَ فِي الْمَسْحِ عَلَى الْعِمَامَةِ

باسی ئه وهی هاتوو ده ربارهی مه سحکردن له سهر میزه ر

۲۱. عَنْ ابْنِ الْمُغْبِرَةِ بْنِ شُعْبَةَ، عَنْ أَبِيهِ ﷺ قَالَ: تَوَضَّأَ النَّبِيُّ ﷺ وَمَسَحَ عَلَى الْحَقِيقِ وَالْعِمَامَةِ.

ئین موهی کوری شو عه، له باوکیه وه ﷺ ده گپریته وه، گوتویه تی: پیغه مبه ر ﷺ ده ستوئیزی شوست، مه سحی کرد له سهر خوفه کان و میزه ری سه ری.

بَابُ هَلْ تَنْقُضُ الْمَرْأَةَ شَعْرَهَا عِنْدَ الْغُسْلِ؟

باسی ئایا ئافره ت که زی قزی ده کاته وه له کاتی خو شوستن؟

۲۲. عَنْ أُمِّ سَلَمَةَ ﷺ قَالَتْ: قُلْتُ: يَا رَسُولَ اللَّهِ، إِنِّي امْرَأَةٌ أَشَدُّ ضَفَرٍ رَأْسِي، أَفَأَنْقُضُهُ لَغُسْلِ الْجَنَابَةِ؟ قَالَ: «لَا إِنَّمَا يَكْفِيكَ أَنْ تَحْثِي عَلَى رَأْسِكَ ثَلَاثَ حَثِيَّاتٍ مِنْ مَاءٍ، ثُمَّ تُفِضِي عَلَى سَائِرِ جَسَدِكَ الْمَاءَ، فَتُطَهَّرِينَ».

ئوم سه له مه ﷺ ده لیت: گوتم: ئه ی پیغه مبه ری خوا، من ئافره تیکم که وا که زی قزی سه رم ده پیچمه وه، ئایا هه لیوه شینمه وه بۆ خو شوستن له له شگرانی؟، فه رموی: «نا، ته نیا ئه وه نده ت به سه سح مشت ئاو به سه رتدا بکهیت، ئینجا ئاو به سه ر هه موو

لا شه تدا بکه، که نهوت کرد پاک ده بیته وه».

بَابُ فِي الْوُضُوءِ بَعْدَ الْغُسْلِ

باسيک ده رياره ی ده ستنوئژ شوشتنه وه له دواى خو شوشتن

۲۳. عَنْ عَائِشَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا: أَنَّ النَّبِيَّ ﷺ كَانَ لَا يَتَوَضَّأُ بَعْدَ الْغُسْلِ.

عائشه رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا ده گير يته وه: پيغه مبه ر ﷺ ده ستنوئژى نه ده شوو شته وه له دواى خو شوشتن.

تبيينى:

دايکمان عائشه له فهرمووده ی دیکه دا دريژه ی بهم بابته داوه و گوتوويه تی: خو شه ويستان ﷺ له کاتى خو شوشتن ده ستنوئژى ده شوش و ه ک چو ن ده ستنوئژ بو نوئژ ده شور دري ت، که واته: خو يته ر ده بيت ئا گادار بيت نه و که سه ی ده يه وي ت دواى خو شوشتن نوئژ بکات، پيوسته له کاتى خو شوشتن ده ستنوئژى شوو شتي ت.

بَابُ مَا جَاءَ إِذَا تَقَى الْخِثَّانِ وَجَبَ الْغُسْلُ

باسى نه وه ی هاتوو نه گه ر نه ندامى زاوژى
پيک گه يشتن خو شوشتن پيوست ده بيت

۲۴. عَنْ عَائِشَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا قَالَتْ: قَالَ النَّبِيُّ ﷺ: «إِذَا جَاوَزَ الْخِثَّانَ الْخِثَّانَ وَجَبَ الْغُسْلُ».

عائشه رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا ده ليت: پيغه مبه ر ﷺ فهرموويه تی: «نه گه ر هاتوو نه ندامى زاوژى نيرينه تيه پرى دا له نه ندامى زاوژى مي بينه، نه وه خو شوشتن پيوست ده بيت».

بَابُ فِي الْوُضُوءِ لِلْجُنُبِ إِذَا أَرَادَ أَنْ يَنَامَ

باسیک دەر باره‌ی ده‌ستنوێژ شوشتنی له‌شگران که ده‌یه‌وێت بخه‌وێت

۲۵. عَنْ عُمَرَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ: أَنَّهُ سَأَلَ النَّبِيَّ ﷺ أَيَنَامُ أَحَدُنَا وَهُوَ جُنُبٌ؟ قَالَ: «نَعَمْ، إِذَا تَوَضَّأَ».

عومەر رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ ده‌گێڕێته‌وه: ئەو پرسباری کردووه له‌ پیغه‌مبەر ﷺ ئایا ده‌کرێت که‌سی‌که‌مان بخه‌وێت له‌ کاتی‌که‌دا له‌شگرانه‌؟ (پیغه‌مبەر ﷺ) فهرمووی: «به‌لێ، ئە‌گەر ده‌ستنوێژی شوشتبێت».

تییینی:

وا باشه‌ که‌سی له‌شگران یه‌کی‌که‌ له‌م دوو‌کاره‌ ئە‌نجام بدات، خۆی بشوات، یاخود ده‌ستنوێژ بشوات، ه‌یی دووهم له‌ کاتی‌که‌دا که‌ ده‌یه‌وێت خۆشوشتنه‌که‌ی دوا بخات بۆ کۆتایی شه‌و، ده‌ستنوێژێک وه‌ک چۆن بۆ نوێژ ده‌یشوات، به‌لام خه‌وتنی به‌له‌شگرانیه‌وه به‌بێ ئە‌وه‌ی ه‌یچ یه‌کی‌که‌ له‌م دوو کاره‌ بکات ناپه‌سنده‌.

بَابُ مَا جَاءَ فِي الْمَرْأَةِ تَرَى فِي الْمَنَامِ مِثْلَ مَا يَرَى الرَّجُلُ

باسی ئە‌وه‌ی ئافره‌ت ئە‌وه‌ ده‌بینێت له‌ خه‌ودا که‌ پیاو ده‌بینێت

۲۶. عَنْ أُمِّ سَلَمَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا: قَالَتْ: جَاءَتْ أُمُّ سَلِيمٍ بِنْتُ مِلْحَانَ إِلَى النَّبِيِّ ﷺ فَقَالَتْ: يَا رَسُولَ اللَّهِ، إِنَّ اللَّهَ لَا يَسْتَحْيِي مِنَ الْحَقِّ، فَهَلْ عَلَى الْمَرْأَةِ -تَعْنِي غُسْلًا- إِذَا هِيَ رَأَتْ فِي الْمَنَامِ مِثْلَ مَا يَرَى الرَّجُلُ؟ قَالَ: «نَعَمْ، إِذَا هِيَ رَأَتْ الْمَاءَ فَلْتَغْتَسِلْ».

ئوم سه‌له‌مه رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا ده‌لێت: ئوم سوله‌یم کچی میلحان هاته‌ خزمه‌ت پیغه‌مبەر ﷺ، گوئی: ئە‌ی پیغه‌مبهری خوا، بێ‌گومان خوا شه‌رم له‌ (گوتن و بیستنی) هه‌ق ناکات، ئایا

ئافرەت خوشتنی له سەر پێویستە ئەگەر هاتوو له خەودا ئەوهی بینی که پیاو دەیینیت؟ (پێغه مبهەر ﷺ) فەرمووی: «بەڵێ، ئەگەر ئافرەتە که ئاوی بینی، با خوێ بشوات».

أَبْوَابُ الصَّلَاةِ عَنْ رَسُولِ اللَّهِ ﷺ

کوباسی نوڙ له پیغهمبه ری خواوه ﷺ

بَابُ مَا جَاءَ فِي مَوَاقِيتِ الصَّلَاةِ عَنِ النَّبِيِّ ﷺ

باسی نه وهی هاتووه ده ربارهی کاته کانی نوڙ له پیغهمبه ره وه ﷺ

۲۷. عَنْ سُلَيْمَانَ بْنِ بُرَيْدَةَ، عَنْ أَبِيهِ رضي الله عنه قَالَ: أَتَى النَّبِيَّ ﷺ رَجُلٌ، فَسَأَلَهُ عَنْ مَوَاقِيتِ الصَّلَاةِ؟ فَقَالَ: «أَقِمْ مَعَنَا إِنْ شَاءَ اللَّهُ»، فَأَمَرَ بِإِلَاءٍ فَأَقَامَ حِينَ طَلَعَ الْفَجْرُ، ثُمَّ أَمَرَهُ فَأَقَامَ حِينَ زَالَتْ الشَّمْسُ، فَصَلَّى الظُّهْرَ، ثُمَّ أَمَرَهُ فَأَقَامَ، فَصَلَّى الْعَصْرَ وَالشَّمْسُ بَيَضَاءٌ مُرْتَفِعَةً، ثُمَّ أَمَرَهُ بِالْمَغْرِبِ حِينَ وَقَعَ حَاجِبُ الشَّمْسِ، ثُمَّ أَمَرَهُ بِالْعِشَاءِ فَأَقَامَ حِينَ غَابَ الشَّفَقُ، ثُمَّ أَمَرَهُ مِنَ الْعِدِ فَنَوَّرَ بِالْفَجْرِ، ثُمَّ أَمَرَهُ بِالظُّهْرِ، فَأَبْرَدَ وَأَنْعَمَ أَنْ يُبْرَدَ، ثُمَّ أَمَرَهُ بِالْعَصْرِ فَأَقَامَ، وَالشَّمْسُ آخِرَ وَقْتِهَا فَوْقَ مَا كَانَتْ، ثُمَّ أَمَرَهُ فَأَخَّرَ الْمَغْرِبَ إِلَى قُبُلِ أَنْ يَغِيبَ الشَّفَقُ، ثُمَّ أَمَرَهُ بِالْعِشَاءِ فَأَقَامَ حِينَ ذَهَبَ ثُلُثُ اللَّيْلِ، ثُمَّ قَالَ: «أَيُّ السَّائِلِ عَنْ مَوَاقِيتِ الصَّلَاةِ؟»، فَقَالَ الرَّجُلُ: أَنَا، فَقَالَ: «مَوَاقِيتُ الصَّلَاةِ كَمَا بَيْنَ هَذَيْنِ».

سوله یمانی کوری بوره یده، له باوکیه وه رضي الله عنه ده گیریتته وه، گوتوویه تی: پیاوړیک هاته خزمه ت پیغهمبه ری خوا رضي الله عنه، پرسپاری کاته کانی نوڙی لی کرد؟ نه ویش فهرمووی:

«له گه‌لمان نوێژه‌كان بکه به ویستی خوا (فیر ده‌بیت)»، کاتیک پووناکیی به‌یانی ده‌رکه‌وت، فه‌رمانی به‌ بیلال کرد، ئه‌ویش قامه‌تی کرد، پاشان کاتیک خۆر لایدا (له ناوه‌ندی ئاسمان)، فه‌رمانی پێ کرد به قامه‌تکردن، جا نوێژی نیوه‌پۆی کرد، پاشان فه‌رمانی کرد به قامه‌تکردن (بۆ نوێژی عه‌سر)، نوێژی عه‌سری کرد له کاتیکدا خۆر هه‌یشتاکه‌ پوون و به‌رز بوو، پاشان فه‌رمانی کرد (به قامه‌تکردن) بۆ مه‌غریب، کاتیک خۆر به‌ته‌واوی ئاوا بوو (له ئاسمان)، پاشان فه‌رمانی کرد (به قامه‌تکردن) بۆ عی‌شا، جا قامه‌تی کرد کاتیک شه‌فه‌قی سوور به‌ته‌واوی ئاوا بوو، پاشان بۆ پۆژی دواتر فه‌رمانی کرد (به قامه‌تکردن بۆ نوێژی به‌یانی)، کاتیک به‌یانی پووناک بوویه‌وه، پاشان فه‌رمانی کرد به (قامه‌تی) نیوه‌پۆ، کاتیک فینک بوو و فینکبوونه‌وه درێژه‌ی دا، پاشان فه‌رمانی کرد به (قامه‌تکردنی) عه‌سر و قامه‌ت کرا، له کاتیکدا خۆر له سه‌رووی دوا کاته‌کانی خۆی بوو (بۆ ئاوابوون)، پاشان فه‌رمانی کرد به دواخستنی مه‌غریب تا پێش ئاوابوونی سوورایی که‌ناری ئاسمان، پاشان فه‌رمانی کرد به (قامه‌تکردن بۆ) عی‌شا و قامه‌تی کرد، له کاتیکدا سییه‌کی شه‌و به‌سه‌ر چووبوو، پاشان فه‌رمووی: «کوا ئه‌و که‌سه‌ی پرسیاری کرد ده‌رباره‌ی کاته‌کانی نوێژ؟»، پیاوه‌که گوتی: من بووم، فه‌رمووی: «کاته‌کانی نوێژ له‌نیوان ئه‌و دوو کاتانه‌ن».

تییینی:

پۆژی یه‌که‌م له سه‌ره‌تای کاتی نوێژه‌کان نوێژی کرد، پۆژی دواتر له کۆتایی کاته‌کانی نوێژ نوێژی کرد، ئه‌مه‌ش بۆ ئه‌وه‌ی که‌سی پرسیارکه‌ر و هاوه‌لان کات و ماوه‌ی نیوان نوێژه‌کان و سه‌ره‌تا و کۆتایی هه‌ر نوێژیک بزائن.

بَابُ مَا جَاءَ فِي كَرَاهِيَةِ النَّوْمِ قَبْلَ الْعِشَاءِ وَالسَّمْرِ بَعْدَهَا

باسی ئه‌وه‌ی ها‌توو ده‌رباره‌ی ناپه‌سندیی
خه‌وتن پێش عی‌شا و مانه‌وه‌ی له‌دوای عی‌شا

٢٨. عَنْ أَبِي بَرْزَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: كَانَ النَّبِيُّ ﷺ يَكْرَهُ النَّوْمَ قَبْلَ الْعِشَاءِ، وَالْحَدِيثَ بَعْدَهَا.

ئەبو بەرزە رضی اللہ عنہ دەلیت: پیغمبەر صلی اللہ علیہ وسلم خەوتنی پیش نوژی عیشای پی ناپەسند بوو، هەروەها گفتوگۆکردن و مانەوێ شەوانیش (ی دواى نوژی عیشا پی باش نەبوو).

بَابُ مَا جَاءَ مِنَ الرَّخْصَةِ فِي السَّمرِ بَعْدَ الْعِشَاءِ

باسى ئەوێ هاتووێ دەربارەى رێگەدان بە شەونخونیکردن لەدواى عیشا

۲۹. عَنْ عُمَرَ بْنِ الْخَطَّابِ رضی اللہ عنہ قَالَ: كَانَ رَسُولُ اللَّهِ صلی اللہ علیہ وسلم يَسْمُرُ مَعَ أَبِي بَكْرٍ فِي الْأَمْرِ مِنْ أَمْرِ الْمُسْلِمِينَ وَأَنَا مَعَهُمَا.

عومەرى کۆرى خەتاب رضی اللہ عنہ دەلیت: پیغمبەرى خوا صلی اللہ علیہ وسلم شەونخونى دەکرد لەگەڵ ئەبو بەکر رضی اللہ عنہ (هەندێك جار) دەربارەى کاروبارەکانى موسولمانان، منیش لەگەڵیاندا بووم.

تییینی:

ئەم فەرموودەى بەلگەى ئەوێ تێداى کە مانەوێ شەوان لەدواى نوژی عیشا ناپەسند نیه بۆ کارى پێویست جا بۆ بەرژەوێ گشتى بیت یاخود تاکی، بەتایبەت لەو پۆزگارە بەهۆى کۆمەڵێک هۆکارى وەك خوێندن و دەرسى منداڵان و هاتنى میوان و کۆمەڵێکی هۆکارى دیکە، خەوتن لەدواى عیشا راستەوخۆ زۆر ئەستەمە، بۆیە دەکرێت لەدواى تەواوبوونی ئیش و پێداویستییەکان مەرووف راستەوخۆ بخەوێت.

بَابُ مَا جَاءَ فِي تَعْجِيلِ الصَّلَاةِ إِذَا أَخْرَجَهَا الْإِمَامُ

باسى ئەوێ هاتووێ دەربارەى نوژی بکریت
لە کاتى خۆى ئەگەر ئیمام دواى دەخست

۳۰. عَنْ أَبِي ذَرٍّ رضی اللہ عنہ قَالَ: قَالَ النَّبِيُّ صلی اللہ علیہ وسلم: «يَا أَبَا ذَرٍّ، أَمْرَاءُ يَكُونُونَ بَعْدِي يُمِيتُونَ

بَابُ مَا جَاءَ فِي الرَّجُلِ يَنْسَى الصَّلَاةَ

باسی ئه وهی هاتوو ده ربارهی که سیک نوژی له یاد کردیی

١٠٩

می بدات».

بَابُ مَا جَاءَ فِي كَرَاهِيَةِ الصَّلَاةِ بَعْدَ الْعَصْرِ وَبَعْدَ الْفَجْرِ

باسی ئه وهی هاتوو له ناپه سندیی نوێژکردن

له‌دوای نووێژی عه‌سر و دوای نووێژی به‌یانی

اللَّهُ عَلَيْهِ السَّلَامُ عَنْ الصَّلَاةِ بَعْدَ الْفَجْرِ

ئېين عەبباس عليه السلام دەلالت: گويبیستی زیاتر له کهسیک بوومه له هاوه لانی پیغه مبهري عليه السلام، له وانه: عومهری کوری خه تاب عليه السلام، له کاتیکدا خوشه ویستترینیان بوو له لای من، کهوا پیغه مبهري خوا عليه السلام نوێژکردنی له دواي نوێژی به یانی قه دهغه کردوه ههتا خۆر دهرده کهویت، ههروهها له دواي نوێژی عهسر ههتا خۆر ئاوا ده بیت.

بَابُ مَا جَاءَ فِي الصَّلَاةِ قَبْلَ الْمَغْرِبِ

باسی ئه وهی هاتوووه ده رباره ی نوێژ (ی سوننه تی) پێش نوێژی مه غریب

۳۳. عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ مُغَفَّلٍ رضي الله عنه عَنِ النَّبِيِّ صلى الله عليه وسلم قَالَ: «بَيْنَ كُلِّ أَذَانَيْنِ صَلَاةٌ لِمَنْ شَاءَ».

عه بدوللای کوری موغه ففهل عليه السلام له پیغه مبهروه عليه السلام ده گیریته وه که فهرموویه تی: «له نیوان ههر دوو بانگیک (بانگ و قامهت) نوێژیکی سوننهت ههیه بۆ ههر کهسیک بیهویت».

* وَقَدْ رُوِيَ عَنْ غَيْرِ وَاحِدٍ مِنْ أَصْحَابِ النَّبِيِّ صلى الله عليه وسلم أَنَّهُمْ كَانُوا يُصَلُّونَ قَبْلَ صَلَاةِ الْمَغْرِبِ رَكْعَتَيْنِ بَيْنَ الْأَذَانِ وَالْإِقَامَةِ. وَقَالَ أَحْمَدُ، وَإِسْحَاقُ: إِنَّ صَلَاتَهُمَا فَحَسَنٌ وَهَذَا عِنْدَهُمَا عَلَى الْإِسْتِحْبَابِ.

له زیاتر له یه کییک له هاوه لانی پیغه مبهري خوا عليه السلام گیردراوه ته وه که ئه وان دوو رکات نوێژیان کردوه پێش نوێژی مه غریب له نیوان بانگ و قامهتدا، (پیشه وایان) ئه حمه د و ئیسحاق گوتوو یانه: ئه گهر ئه و دوو رکاته بکریت کاریکی باشه، ئه مه له لای ههردووکیان به پهسند دانراوه.

بَابُ مَا جَاءَ فِي الْجَمْعِ بَيْنَ الصَّلَاتَيْنِ

باسی ئەوەی هاتوووە دەربارەی کۆکردنەوهی دوو نوێژ

۳۴. عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ رضی اللہ عنہ قَالَ: جَمَعَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ بَيْنَ الظُّهْرِ وَالْعَصْرِ، وَبَيْنَ الْمَغْرِبِ وَالْعِشَاءِ بِالْمَدِينَةِ مِنْ غَيْرِ خَوْفٍ وَلَا مَطَرٍ. قَالَ: فَقِيلَ لِابْنِ عَبَّاسٍ: مَا أَرَادَ بِذَلِكَ؟ قَالَ: أَرَادَ أَنْ لَا يُخْرِجَ أُمَّتُهُ.

ئێین عەبیاس رضی اللہ عنہ دەلێت: پێغەمبەری خوا ﷺ نوێژی نیوەڕۆ و نوێژی عەسری کۆ کردەوه، هەروەها نوێژی مەغریب و نوێژی عیشای کۆ کردەوه لە مەدینە بەی هەبوونی ترس (لە دوژمن) بەی بوونی باران، پاری دەلێت: بە ئێین عەبیاس گوترا: پێغەمبەری خوا ﷺ چ مەبەستیکی هەبوو لەو کارەیدا؟ گوتی: ویستی ئوممەتە کە سەغڵەت نەکات (و پێیان بفەرموێت مۆلەت هەبە بەی هێچ پاساوێکی بەهێز نوێژە کانتان کۆ بکەنەوه).

بَابُ مَا جَاءَ فِي كَرَاهِيَةِ الْخُرُوجِ مِنَ الْمَسْجِدِ بَعْدَ الْأَذَانِ

باسی ئەوەی هاتوووە دەربارەی ناپەسندی دەرچوون لە مزگەوت لەدوای بانگدان

۳۵. عَنْ أَبِي الشَّعَثَاءِ رضی اللہ عنہ قَالَ: خَرَجَ رَجُلٌ مِنَ الْمَسْجِدِ بَعْدَ مَا أُذِّنَ فِيهِ بِالْعَصْرِ، فَقَالَ أَبُو هُرَيْرَةَ: أَمَّا هَذَا فَقَدْ عَصَى أَبَا الْقَاسِمِ رضی اللہ عنہ.

ئەبو شەعسە رضی اللہ عنہ دەلێت: کەسێک لە مزگەوت چوووە دەرهووە دوای ئەوەی بانگ درا بۆ نوێژی عەسەر، ئەبو هورەیرە رضی اللہ عنہ گوتی: بێگومان ئەو کەسە سەرپێچی فەرمانی ئەبولقاسیمی رضی اللہ عنہ کرد.

بَابُ مَا جَاءَ فِي الْأَذَانِ فِي السَّفَرِ

باسی ئه وهی هاتوو ده رباره ی بانگدان له گه شتدا

۳۶. عَنْ مَالِكِ بْنِ الْحُوَيْرِثٍ رضي الله عنه قَالَ: قَدِمْتُ عَلَى رَسُولِ اللَّهِ ﷺ أَنَا وَابْنُ عَمِّ لِي، فَقَالَ لَنَا: «إِذَا سَافَرْتُمَا فَأَذِّنَا وَأَقِيمَا، وَلِيُؤْمَمَكُمَا أَكْبَرُكُمَا».

مه لیکى کورى حوه یریس ﷺ ده لیت: من و ئاموزایه کم به سه ردان چووینه خزمهت پیغه مبهری خوا ﷺ پئی فهرمووین: «ئه گهر سه فهرتان کرد بو نوێره کان بانگ بدهن و قامهت بکهن، با به ته مه نترینتان پيشنوێزی بکات».

بَابُ مَا جَاءَ أَنَّ الْإِمَامَ صَامِنٌ، وَالْمُؤَذِّنُ مُؤْتَمَنٌ

باسی ئه وهی هاتوو ئیمام دهسته به ره و بانگیێژ ئه مینداره

۳۷. عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رضي الله عنه قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: «الْإِمَامُ صَامِنٌ، وَالْمُؤَذِّنُ مُؤْتَمَنٌ، اللَّهُمَّ أَرْشِدِ الْأَئِمَّةَ وَاعْفِرْ لِلْمُؤَذِّنِينَ».

ئه بو هو په رپه ﷺ ده لی: پیغه مبهری خوا ﷺ فهرموویه تی: «ئیمام زه مانه تی نوێره که ی له ئه ستویه (که به ته واوی بۆیان بکات، پارێزگاری لی بکات و بزانیته چه ند پرکاتی کردوو، یا خود زه مانه تی دوعا و پارانه وه ده کات که دوعا که ته نها بۆ خوی ناکات، به لکوو بۆ هه موو نوێر خوێنایشی ده کات، گو تراوه: قورئان خوێندنی ئه م قورئان خوێنه بۆ ئه وانیشه)، وه بانگیێژیش ئه مینداره (خه لک به هو ی بانگی ئه وه وه نوێر ده که ن)، خوا به رینه یی ئیمامه کان بکه، له بانگیێژان خوش به».

بَابُ مَا يَقُولُ إِذَا أَدَّنَ الْمُؤَدَّنُ

باسی ئه وهی ده گوتری کاتی که بانگیژ بانگی دا

۳۸. عَنْ سَعْدِ بْنِ أَبِي وَقَّاصٍ رضی اللہ عنہ: عَنْ رَسُولِ اللَّهِ صلی اللہ علیہ وسلم قَالَ: «مَنْ قَالَ حِينَ يَسْمَعُ الْمُؤَدَّنَ: وَأَنَا أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ، وَأَنَّ مُحَمَّدًا عَبْدُهُ وَرَسُولُهُ، رَضِيتُ بِاللَّهِ رَبًّا، وَبِمُحَمَّدٍ رَسُولًا، وَبِالْإِسْلَامِ دِينًا، غُفِرَ لَهُ ذَنْبُهُ».

سه عدی کوری ئه بو وه ققاص رضی اللہ عنہ ده گپریته وه: پیغه مبهری خوا صلی اللہ علیہ وسلم فهرموویه تی: «هه ره که سیک کاتی که گویی له بانگیژ بوو بلیت: وه منیش شایه تی ده دم که هیچ په رستراوینکی به هه ق نییه جگه له خوا، هیچ هاو به شیکی نییه، شایه تی ده دم که موحه ممه د به نده و پیغه مبهری خوایه، رازیم به وهی خوا پهروه ردگارم بیت، موحه ممه د پیغه مبهرم بیت، ئیسلام ئاینم بیت، ئه وه خوا له گونا هه کانی ده بووریت».

بَابُ مَا جَاءَ فِي أَنَّ الدُّعَاءَ لَا يُرَدُّ بَيْنَ الْأَذَانِ وَالْإِقَامَةِ

باسی ئه وهی هاتووه که وا پارانه وهی نیوان بانگ و قامهت پهت نا کریتته وه

۳۹. عَنْ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ رضی اللہ عنہ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صلی اللہ علیہ وسلم: «الدُّعَاءُ لَا يُرَدُّ بَيْنَ الْأَذَانِ وَالْإِقَامَةِ».

ئهنه سی کوری مالیک رضی اللہ عنہ ده لیت: پیغه مبهری خوا صلی اللہ علیہ وسلم فهرموویه تی: «دوعا و پارانه وهی نیوان بانگ و قامهت پهت نا کریتته وه».

بَابُ فِي فَضْلِ الصَّلَوَاتِ الْخَمْسِ

باسیک ده ربه ری پیگه و گه وره یی پینج نوڤژه کان

۴۰. عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رضی اللہ عنہ: أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صلی اللہ علیہ وسلم قَالَ: «الصَّلَوَاتُ الْخَمْسُ، وَالْجُمُعَةُ إِلَى

الْجُمُعَةِ، كَقَارَاتٍ لِمَا بَيْنَهُنَّ، مَا لَمْ تُعَشَّ الْكِبَائِرُ».

تہو ہورہ پرہ ﷺ دہ گپرتہوہ: پیغہمبہری خوا ﷺ فرمویہ تی: «نیوان پینج نویژہ فہرہ کان و پوژی ہینی بو پوژی ہینی، کہ فارہ تی (گوناہہ کانی) نیوانیانن (بو موسولمان) بہ و مہرجہ ی نزیک ی گوناہہ گہورہ کان نہ بیتہوہ».

بَابُ مَا جَاءَ فِي فَضْلِ الْجَمَاعَةِ

باسی تہوہ ی ہاتووہ دہربارہ ی پاداشت و گہورہ یی نویژی بہ کومہ ل

۴۱. عَنْ ابْنِ عُمَرَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: «صَلَاةُ الْجَمَاعَةِ تَفْضُلٌ عَلَى صَلَاةِ الرَّجُلِ وَحْدَهُ، بِسَبْعٍ وَعِشْرِينَ دَرَجَةً».

ئیین عومہر ﷺ دہ لیت: پیغہمبہری خوا ﷺ فرمویہ تی: «نویژی بہ کومہ ل چاکترہ لہ نویژی کہ سیک بہ تہ نیا بہ بیست و حہوت پلہ».

بَابُ مَا جَاءَ فِي الْجَمَاعَةِ فِي مَسْجِدٍ قَدْ صَلَّى فِيهِ مَرَّةً

باسی تہوہ ی ہاتووہ دہربارہ ی نویژی بہ کومہ ل
لہ مزگہ و تیک جاریک نویژی کومہ لی تیدا کراییت

۴۲. عَنْ أَبِي سَعِيدٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: جَاءَ رَجُلٌ وَقَدْ صَلَّى رَسُولُ اللَّهِ ﷺ، فَقَالَ: «أَتَيْكُمْ يَتَجَرُّ عَلَى هَذَا؟»، فَقَامَ رَجُلٌ فَصَلَّى مَعَهُ.

تہو سہ عید ﷺ دہ لیت: پیاویک ہاتہ مزگہوت و پیغہمبہری خوا ﷺ نویژی تہواو کردبوو، فرموی: «کی بازرگانی دہ کات لہ گہل تہم پیاوہ (نویژی لہ گہل بکات و پاداشتی دہست کہویت)»، پیاویک ہلسا و نویژی لہ گہل کرد.

وَهُوَ قَوْلٌ غَيْرِ وَاحِدٍ مِنْ أَهْلِ الْعِلْمِ مِنْ أَصْحَابِ النَّبِيِّ ﷺ، وَغَيْرِهِمْ مِنَ التَّابِعِينَ،
قَالُوا: لَا بَأْسَ أَنْ يُصَلِّيَ الْقَوْمُ جَمَاعَةً فِي مَسْجِدٍ قَدْ صَلَّى فِيهِ جَمَاعَةً.

ئەمە قسەى زیاتر لە یەکیکە لە زانایان لە هاوێلانێ پیغەمبەرى خوا ﷺ و کەسانى
دیکەش لە شوێنکەوتوووان، گوتووینە: دروستە کەسانێک نوێژ بە کۆمەڵ بکەن لە
مژگەوتێک کە جارێک نوێژى تیدا کرايێت (بۆ هەمان نوێژ).

بَابُ مَا جَاءَ فِي فَضْلِ الْعِشَاءِ وَالْفَجْرِ فِي الْجَمَاعَةِ

باسى ئەوەى هاتوووە دەربارەى پلە و پێگەى نوێژى عیشا و بەیانى بە کۆمەڵ

٤٣. عَنْ عُثْمَانَ بْنِ عَفَّانَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: «مَنْ شَهِدَ الْعِشَاءَ فِي جَمَاعَةٍ
كَانَ لَهُ قِيَامٌ نِصْفَ لَيْلَةٍ، وَمَنْ صَلَّى الْعِشَاءَ وَالْفَجْرَ فِي جَمَاعَةٍ كَانَ لَهُ كَقِيَامِ لَيْلَةٍ».

عوسمانى كورێ عەففان رەزى اللە عنە دەلێت: پیغەمبەرى خوا ﷺ فەرموویەتى: «هەر
کەسێک نوێژى عیشا بە کۆمەڵ بکات، پاداشتی هەلسانەووە و شەونوێژى نیوەى
شەوى بۆ دەنوسرێت، هەر کەسێک نوێژى عیشا و بەیانى بە کۆمەڵ بکات، پاداشتی
هەلسانەووە و شەونوێژى تەواوى شەوى بۆ دەنوسرێت».

بَابُ مَا جَاءَ لَيْلِيَّ مِنْكُمْ أَوْلُو الْأَحْلَامِ وَالنُّهَى

باسى ئەوەى هاتوووە کەوا با کەسانێک لە
دواوەم بوەستن کە خاوەن ژیرین لە ئێوە

٤٤. عَنْ عَبْدِ اللَّهِ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ عَنِ النَّبِيِّ ﷺ قَالَ: «لَيْلِيَّ مِنْكُمْ أَوْلُو الْأَحْلَامِ وَالنُّهَى، ثُمَّ
الَّذِينَ يَلُونَهُمْ، ثُمَّ الَّذِينَ يَلُونَهُمْ، وَلَا تَخْتَلِفُوا فَتَخْتَلَفَ قُلُوبُكُمْ، وَإِيَّاكُمْ وَهَيْشَاتِ
الْأَسْوَاقِ».

عبداللہ ﷺ له پیغہ مبرہ وہ ﷺ ده گیریتہ وہ کہ فہرموویہ تی: «با ئہ وانہ تان کہ پیگہ یشتوو و ژیرترن لہ دوای منہ وہ بووہستن، ئینجا ئہ وانہ ی دوای ئہ وان (واتہ: لہ و تایہ تمہندیہ لہ ئہ وان نزیک بن)، ئہ و جار ئہ وانہ ی دوای ئہ وان، ناریک مہ بن (لہ ریزہ کانی نوژدا)، چونکہ ناکوکی و ناریکی ده کہویتہ دلہ کانیشتان، ناگادار بن دوور بن لہ شیوہ ی هاوار و دہنگہ دہنگی بازارہ کان (کاتیک کہ لہ تیو مزگہ وتن)».

بَابُ مَا جَاءَ فِي الصَّلَاةِ خَلْفَ الصَّفِّ وَحْدَهُ

باسی ئہ وہ ی ها تووہ دہربارہ ی و ہستان لہ دوای ریزہ وہ بہ تہ نیایی بو نوژ

٤٥. عَنْ وَابِصَةَ بْنِ مَعْبُدٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ: أَنَّ رَجُلًا صَلَّى خَلْفَ الصَّفِّ وَحْدَهُ فَأَمَرَهُ النَّبِيُّ ﷺ أَنْ يُعِيدَ الصَّلَاةَ.

وابیصہ ی کوری مہ عہد ﷺ ده گیریتہ وہ: پیاویک نوژی کرد لہ دوای ریزہ کان بہ تہ نیایی، پیغہ مبریش ﷺ فہرمانی پی کرد کہ نوژہ کہ ی دوو بارہ بکاتہ وہ.

بَابُ مَنْ أَحَقُّ بِالْإِمَامَةِ

باسی ئہ وہ ئایا چ کہ سیئک شایسته ترہ بو پیشنوژی

٤٦. عَنْ أَبِي مَسْعُودٍ الْأَنْصَارِيِّ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ يَقُولُ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: «يَوْمَ الْقَوْمِ أَقْرَبُهُمْ لِكِتَابِ اللَّهِ، فَإِنْ كَانُوا فِي الْقِرَاءَةِ سَوَاءً، فَأَعْلَمُهُمْ بِالسُّنَّةِ، فَإِنْ كَانُوا فِي السُّنَّةِ سَوَاءً، فَأَقْدَمُهُمْ هِجْرَةً، فَإِنْ كَانُوا فِي الْهِجْرَةِ سَوَاءً، فَأَكْبَرُهُمْ سِنًا، وَلَا يُؤْمَرُ الرَّجُلُ فِي سُلْطَانِهِ، وَلَا يُجْلَسُ عَلَى تَكْرِمَتِهِ فِي بَيْتِهِ إِلَّا بِإِذْنِهِ».

ئہ بو مہ سعودی ئہ نصاری ﷺ ده ئیت: پیغہ مبرہ ی خوا ﷺ فہرموویہ تی: «ئہ و کہ سہ پیشنوژی بو خہ لکہ کہ ی ده کات کہ شارہ زاترینہ لہ خویندہ نہ وہ ی قورئان

(یان به مانا و خویندنی قورئان)، ئەگەر له جوان خویندنی قورئانیشدا وه کوو
یهک بوون، ئەوه کامیان له سوننهت شارهزاتره (با ئەو پێش بکهوێت)، ئەگەر له
شارهزایی له سوننهتیشدا وه کوو یهک بوون، ئەوه کامیان زووتر کۆچی کردووه
(بۆ مه دینه، با ئەو پێش بکهوێت)، ئەگەر له کۆچکردنیشدا وه کوو یهک بوون، با
کامیان گهوره تره (ئهویان پێش بکهوێت)، با هیچ پیاویک پێشنوێژی بۆ کهسیک
نه کات که خاوهن دهسهلاتی ئەم شوێنهیه، ههروهها با لهو شوێنه ی که خاوهن
مال بۆخوی لێی داده نیشییت و تایبه ته به خۆی، لێی دانه نیشییت، مه گەر کهسه که
مۆله تی پێ بدات».

* وَالْعَمَلُ عَلَيْهِ عِنْدَ أَهْلِ الْعِلْمِ، قَالُوا: أَحَقُّ النَّاسِ بِالْإِمَامَةِ أَقْرَبُهُمْ لِكِتَابِ اللَّهِ
وَأَعْلَمُهُمْ بِالسُّنَّةِ، وَقَالُوا: صَاحِبُ الْمَنْزِلِ أَحَقُّ بِالْإِمَامَةِ، وَقَالَ بَعْضُهُمْ: إِذَا أَدِنَ
صَاحِبُ الْمَنْزِلِ لغيرِهِ فَلَا بَأْسَ أَنْ يُصَلِّيَ بِهِ. وَكَرِهَهُ بَعْضُهُمْ، وَقَالُوا: السُّنَّةُ أَنْ
يُصَلِّيَ صَاحِبُ الْبَيْتِ، قَالَ أَحْمَدُ بْنُ حَنْبَلٍ: فَإِذَا أَدِنَ فَأَرْجُو أَنَّ الْإِدْنَ فِي الْكُلِّ، وَلَمْ
يَرِ بِهِ بَأْسًا إِذَا أَدِنَ لَهُ أَنْ يُصَلِّيَ بِهِ.

کار کردن له سه ره ئه وه یه له لای زانیان گوتوو یانه: شیاوترین کهس بۆ پێشنوێژیکردن
ئهو کهسه یه که زاناتره به قورئان و زاناتره به سوننهت، گوتوو یانه: خاوهن مال
شیاو تره به پێشنوێژیکردن، هه ندیک له زانیان گوتوو یانه: ئەگەر هاتوو خاوهن
مال پێگه ی به کهسی دیکه دا، ئەوه ده کریت ئەو کهسه پێشنوێژییه که بکات،
هه ندیکی دیکه له زانیان به ناپه سندیان داناوه، گوتوو یانه: سوننهت ئەوه یه که
خاوهن مال پێش نوێژییه که بکات. پێشه واهمه دی کوری حه نبه ل گوتوو یه تی:
جا ئەگەر خاوهن مال پێگه ی دا، ئومیدم وایه پێگه پێدانه که بۆ گشتی بیت، وای
بۆ نه چووه شتیکی ره تکراره بیت ئەگەر هاتوو پێگه ی پێ دا پێش نوێژی بۆ
بکات.

بَابُ مَا جَاءَ إِذَا أَمَّ أَحَدُكُمْ النَّاسَ فَلْيُخَفِّفْ

باسی ئه وهی هاتوو هه که پيشنويز ده بيت که
نويزی بو خه لك كرد نويزه كه سووك بكات

٤٧. عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رضي الله عنه: «أَنَّ النَّبِيَّ ﷺ قَالَ: «إِذَا أَمَّ أَحَدُكُمْ النَّاسَ فَلْيُخَفِّفْ، فَإِنَّ فِيهِمُ الصَّغِيرَ وَالْكَبِيرَ، وَالضَّعِيفَ وَالْمَرِيضَ، فَإِذَا صَلَّى وَحْدَهُ فَلْيُصَلِّ كَيْفَ شَاءَ».

ئه بو هورپه رضي الله عنه ده گيرته وه: پيغمبه ﷺ فهرمويه تی: «ئه گهر كه سيك له ئيه
پيشنويزی بو خه لكی كرد با نويزه كه ی سووك و سانا بيت، چونكه له تيوياندا مندالی
بچووك و كهسانی به سالآچوو هه يه، ههروه ها كهسانی بيهيژ و نه خوش هه يه، جا
ئه گهر نويزی به ته نيا كرد با نويزه كه ی به دل و ويستی خوی بيت (بو دريژ كرده وه)».

بَابُ مَا يَقُولُ عِنْدَ افْتِتَاحِ الصَّلَاةِ

باسی ئه وهی ده گوتريت له کاتی ده ستپيكردي نويز

٤٨. عَنْ أَبِي سَعِيدٍ الْخُدْرِيِّ رضي الله عنه: قَالَ: كَانَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ إِذَا قَامَ إِلَى الصَّلَاةِ بِاللَّيْلِ كَبَّرَ، ثُمَّ يَقُولُ: «سُبْحَانَكَ اللَّهُمَّ وَبِحَمْدِكَ، وَتَبَارَكَ اسْمُكَ، وَتَعَالَى جَدُّكَ، وَلَا إِلَهَ غَيْرُكَ»، ثُمَّ يَقُولُ: «اللَّهُ أَكْبَرُ كَبِيرًا»، ثُمَّ يَقُولُ: «أَعُوذُ بِاللَّهِ السَّمِيعِ الْعَلِيمِ مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ، مِنْ هَمَزِهِ وَنَفْخِهِ وَنَفْثِهِ».

ئه بو سه عیدی خودری رضي الله عنه ده ليت: کاتيک پيغمبه ﷺ خوا ﷺ هه ستابيه وه بو
نويز كردن له کاتی شهو (الله أكبر) ی ده کرد، ئينجا ده يفهرموو: «پاکي و ستایش
بو تو ئه ی خوايه، پيروزیی بو ناوه که ت، به رزیی بو گه وره يیت، هيچ په رستراویکی
به هه ق نيه جگه له تو»، ئينجا ده يفهرموو: «اللَّهُ أَكْبَرُ كَبِيرًا»، ئينجا ده يفهرموو: «په نا

ده گرم به خوای بیسه و زانا له شهیتانی نه فره تلێکراو، له خۆبه گه وره زانی، له فووتیکردنی، له خراپه خسته نیو دلانی».

بَابُ مَا جَاءَ أَنَّهُ لَا صَلَاةَ إِلَّا بِفَاتِحَةِ الْكِتَابِ

باسی ئه وهی هاتوو هه که نوێژ وه رناگیریت به بی خویندنه وهی فاتحه

٤٩. عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ الصَّامِتِ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: «لَا صَلَاةَ لِمَنْ لَمْ يَقْرَأْ بِفَاتِحَةِ الْكِتَابِ».

عوبادهی کوری صامیت رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ له پیغه مبه ره وه صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ ده گپ رته وه که فه رموویه تی: «نوێژی که سیک دروست نییه ئه گهر سووره تی (فاتحه) ی تیدا نه خوینیت».

* وَالْعَمَلُ عَلَيْهِ عِنْدَ أَكْثَرِ أَهْلِ الْعِلْمِ مِنْ أَصْحَابِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ مِنْهُمْ: عُمَرُ بْنُ الْخَطَّابِ، وَجَابِرُ بْنُ عَبْدِ اللَّهِ، وَعُمَرَانُ بْنُ حُصَيْنٍ، وَغَيْرُهُمْ، قَالُوا: لَا تُجْزَى صَلَاةٌ إِلَّا بِقِرَاءَةِ فَاتِحَةِ الْكِتَابِ، وَبِهِ يَقُولُ ابْنُ الْمُبَارَكِ، وَالشَّافِعِيُّ، وَأَحْمَدُ، وَإِسْحَاقُ.

کارکردن له سه ر ئه وهیه له لای زۆربه ی زانیان له هاوه لانی پیغه مبه ری خوا صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، له وانه عومه ری کوری خه تتاب، جابیری کوری عه بدوللا، عیمرانی کوری حوصه ی، جگه له وانه ش، کهسانی دیکه ش گوتوو یانه: نوێژ دروست نییه ته نیا به خویندنی سووره تی فاتحه نه بیت، ئه م رایه یان هه یه: ئیبن موباره ک، شافعی، ئه حمه د، ئیسحاق.

بَابُ مَا جَاءَ فِي وَضْعِ الْيَمِينِ عَلَى الشَّامَالِ فِي الصَّلَاةِ

باسی ئه وهی هاتوو هه رباره ی دانانی دهستی راست له سه ر چه پ له نوێژدا

٥٠. عَنْ قَبِيصَةَ بْنِ هُلَيْبٍ، عَنْ أَبِيهِ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: كَانَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يُوْمِنَا، فَيَأْخُذُ شِمَالَهُ بِيَمِينِهِ.

قه بیصه ی کوری هولب، له باوکیه وه ﷺ ده گپړیته وه، گوتوویه تی: پیغه مبهری خوا
ﷺ پیشنوژی یی بو ده کردین، جا دهستی چه پی به دهستی راستی ده گرت (نه وساکه
دهستی راستی ده کهوته سهر دهستی چه پی).

* وَالْعَمَلُ عَلَى هَذَا عِنْدَ أَهْلِ الْعِلْمِ مِنْ أَصْحَابِ النَّبِيِّ ﷺ، وَالتَّابِعِينَ، وَمَنْ بَعْدَهُمْ،
يَرَوْنَ أَنَّ يَضَعَ الرَّجُلُ يَمِينَهُ عَلَى شِمَالِهِ فِي الصَّلَاةِ. وَرَأَى بَعْضُهُمْ أَنَّ يَضَعَهُمَا فَوْقَ
السُّرَّةِ، وَرَأَى بَعْضُهُمْ: أَنَّ يَضَعَهُمَا تَحْتَ السُّرَّةِ، وَكُلُّ ذَلِكَ وَاسِعٌ عِنْدَهُمْ.

کار کردن له سهر نه وه یه له لای زانایان له هاوه لانی پیغه مبهری ﷺ و له شوینکه وتوان
و نه وانه ی له دوا ی نه وانن، بوچوونیان وایه که کهسه که له نوژدا دهستی راستی
له سهر چه پی دابنیت، هه ندیکیان وای بو ده چن دانانی له سهرووی ناوک بیت،
هه ندیکیش وای بو ده چن دانانی له ژیره وه ی ناوک بیت، بو گشت نه وانه کاره که
به ر فراوانی تیدایه.

بَابُ رَفْعِ الْيَدَيْنِ عِنْدَ الرُّكُوعِ

باسی به رز کردنه وه ی دهسته کان له کاتی چوونه رکوع

۵۱. عَنْ سَالِمٍ، عَنْ أَبِيهِ ﷺ قَالَ: رَأَيْتُ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ إِذَا افْتَتَحَ الصَّلَاةَ يَرْفَعُ يَدَيْهِ
حَتَّى يُحَازِيَ مَنْكِبَيْهِ، وَإِذَا رَكَعَ، وَإِذَا رَفَعَ رَأْسَهُ مِنَ الرُّكُوعِ. وَزَادَ ابْنُ أَبِي عُمَرَ
ﷺ فِي حَدِيثِهِ: وَكَانَ لَا يَرْفَعُ بَيْنَ السَّجْدَتَيْنِ.

سالم، له باوکیه وه ﷺ ده گپړیته وه، گوتوویه تی: پیغه مبهری خوا ﷺ بینی ته گهر
دهستی کردبا به نوژ کردن، دهسته کانی به رز ده کرده وه تا ناستی شانه کانی، ههروه ها
ته گهر چووبایه رکوع، ته گهر سه ریشی به رز کردبایه وه له رکوع، تبین نه بو عومه ر
ﷺ نه وه ی زیاد کردووه له فهرمووده که ی: به لام له هه ستانه وه ی تیوان سو جده کان
دهستی به رز نه ده کرده وه.

بَابُ مَا جَاءَ فِي التَّسْبِيحِ فِي الرُّكُوعِ وَالسُّجُودِ

باسی ئەوهی هاتوووه دەربارهی گوێتی (سبحان الله) له کاتی ڕکوع و سوجده

٥٢. عَنْ حُذَيْفَةَ رضي الله عنه: أَنَّهُ صَلَّى مَعَ النَّبِيِّ ﷺ، فَكَانَ يَقُولُ فِي رُكُوعِهِ: «سُبْحَانَ رَبِّيَ الْعَظِيمِ»، وَفِي سُجُودِهِ: «سُبْحَانَ رَبِّيَ الْأَعْلَى»، وَمَا أَتَى عَلَى آيَةٍ رَحْمَةٍ إِلَّا وَقَفَتْ وَسَأَلَ، وَمَا أَتَى عَلَى آيَةٍ عَذَابٍ إِلَّا وَقَفَتْ وَتَعَوَّذَ.

حوزهیغه رضي الله عنه ده گێڕێتهوه: ئەو نوێژی کردوو له گەڵ پیغه مبه‌ری ﷺ، جا له کاتی ڕکوعیدا ده‌یفه‌رموو: «سُبْحَانَ رَبِّيَ الْعَظِيمِ»، له کاتی سوجده‌یدا ده‌یفه‌رموو: «سُبْحَانَ رَبِّيَ الْأَعْلَى»، له نوێژدا هه‌ر ئایه‌تیکی خۆیندبا که باسی به‌زه‌یی و میه‌ره‌بانی بووایه، ده‌وه‌ستا و داوای (به‌زه‌یی و میه‌ره‌بانی خوای) ده‌کرد، به‌سه‌ر هه‌ر ئایه‌تیکی دیکه‌ تێپه‌ر ببوایه که باسی سزا و ئازار بووایه، ده‌وه‌ستا و په‌نای (به‌ خوا) ده‌گرت (له سزا که).

٥٣. عَنْ أَبِي مَسْعُودٍ الْأَنْصَارِيِّ رضي الله عنه قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: «لَا تُجْزِي صَلَاةً لَا يُقِيمُ فِيهَا الرَّجُلُ -يَعْنِي- صَلَاتَهُ فِي الرُّكُوعِ وَالسُّجُودِ».

ئەبو مەسعوودی ئەنصاری رضي الله عنه ده‌لێت: پیغه مبه‌ری خوا ﷺ فه‌رموویه‌تی: «نوێژی ئەو که سه‌هه‌ قبوڵ نیه‌ که‌ پشتی راست ناکاته‌وه‌ به‌ته‌واوی، -له‌ داوی- له‌ داوی هه‌ستانه‌وه‌ له‌ ڕکوع و چوونه‌ سوجده‌دا».

بَابُ مَا جَاءَ فِي السُّجُودِ عَلَى الْجَنْبَةِ وَالْأَنْفِ

باسی ئەوهی هاتوووه دەربارهی سوجده‌بردن له‌ سه‌ر ئێوچه‌وان و لووت

٥٤. عَنْ أَبِي حُمَيْدٍ السَّاعِدِيِّ رضي الله عنه: أَنَّ النَّبِيَّ ﷺ كَانَ إِذَا سَجَدَ أَمَكَّنَ أَنْفَهُ وَجَبْهَتَهُ

مِنَ الْأَرْضِ، وَنَحْيَ يَدَيْهِ عَنِ جَنْبَيْهِ، وَوَضَعَ كَفَّيْهِ حَذْوَ مَنْكِبَيْهِ.

ئه‌بو حومه‌یدی ساعیدی ﷺ ده‌گیریتته‌وه: پیغه‌مبه‌ر ﷺ ئه‌گه‌ر سوجه‌دی برده‌بایه، لووت و نیوچاوانی له‌سه‌ر زه‌وی داده‌نا و جیگیری ده‌کرد به‌ته‌واوی، هه‌ردوو ده‌سته‌کانی له‌خۆی دوور ده‌خسته‌وه و به‌رانبه‌ر هه‌ردوو لاشانی داده‌نا.

* وَالْعَمَلُ عَلَيْهِ عِنْدَ أَهْلِ الْعِلْمِ: أَنْ يَسْجُدَ الرَّجُلُ عَلَى جَبْهَتِهِ وَأَنْفِهِ، فَإِنْ سَجَدَ عَلَى جَبْهَتِهِ دُونَ أَنْفِهِ، فَقَالَ قَوْمٌ مِنْ أَهْلِ الْعِلْمِ: يُجْزِئُهُ، وَقَالَ غَيْرُهُمْ: لَا يُجْزِئُهُ حَتَّى يَسْجُدَ عَلَى الْجَبْهَةِ وَالْأَنْفِ.

کارکردن له‌سه‌ر ئه‌وه‌یه له‌لای زانایان: که‌وا که‌سیک سوجه‌ده‌بات له‌سه‌ر نیوچاوان و لووتی، (ده‌رباره‌ی که‌سیک) ئه‌گه‌ر سوجه‌دی برد له‌سه‌ر نیوچاوانی، به‌لام له‌سه‌ر لووتی نه‌بیرد، هه‌ندی‌ک له‌زانایان گوتووایانه: نوێژه‌که‌ی دروسته، هه‌ندی‌کی دیکه گوتووایانه: نوێژه‌که‌ی دروست نییه هه‌تا سوجه‌ده‌بات له‌سه‌ر نیوچاوان و لووتی.

٥٥. عَنْ أَبِي إِسْحَاقَ قَالَ: قُلْتُ لِلْبَرَاءِ بْنِ عَازِبٍ ﷺ: أَيْنَ كَانَ النَّبِيُّ ﷺ يَضَعُ وَجْهَهُ إِذَا سَجَدَ، فَقَالَ: بَيْنَ كَفَّيْهِ.

ئه‌بو ئیسه‌حاق ده‌لێت: به‌به‌رائی کوری عازیب ﷺ گوت: پیغه‌مبه‌ر ﷺ ئه‌گه‌ر سوجه‌دی برده‌بایه نیوچاوانی له‌کوێ داده‌نا؟ گوتی: له‌نیوان هه‌ردوو لاشانه‌کانی (له‌سه‌ر زه‌وی).

* وَهُوَ الَّذِي اخْتَارَهُ بَعْضُ أَهْلِ الْعِلْمِ: أَنْ تَكُونَ يَدَاهُ قَرِيبًا مِنْ أُذُنَيْهِ.

هه‌ندی‌ک له‌زانایان هه‌ر ئه‌م رایه‌یان هه‌لبێژاردوو هه‌که‌ هه‌ردوو ده‌سته‌کان نزیکي هه‌ردوو گوێچکه‌بێت.

٥٦. عَنِ الْبَرَاءِ ﷺ قَالَ: كُنَّا إِذَا صَلَّيْنَا خَلْفَ رَسُولِ اللَّهِ ﷺ فَرَفَعَ رَأْسَهُ مِنَ الرُّكُوعِ، لَمْ يَخْنِ رَجُلٌ مِنَّا ظَهْرَهُ حَتَّى يَسْجُدَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ فَتَسْجُدَ.

بەپراء ﷺ دەلێت: ئێمە کاتی خۆی ئەگەر نوێژمان لەدوای پیڤەمبەری خوا ﷺ کردبایە، کاتیک سەری بەرز کردبایەوه لە ڕکوع، هیچ کەسیک لە ئێمە پستی نەدەچەماندەوه هەتا پیڤەمبەری خوا ﷺ سوجدەى نەبردبا (پیشى نەدەکەوتین)، ئینجا سوجدەمان دەبرد.

* وَبِهِ يَقُولُ أَهْلُ الْعِلْمِ: إِنَّ مَنْ خَلَفَ الْإِمَامَ إِنَّمَا يَتَّبِعُونَ الْإِمَامَ فِيمَا يَصْنَعُ لَا يَزْكِعُونَ إِلَّا بَعْدَ رُكُوعِهِ، وَلَا يَزْفَعُونَ إِلَّا بَعْدَ رَفْعِهِ، لَا نَعْلَمُ بَيْنَهُمْ فِي ذَلِكَ اخْتِلَافًا.

ئەمە قسەى زانایانە: ئەو کەسەى لەدوای ئیمامە، شوینی ئیمام دەکەوێت لەو کارانەى کە دەیکات (لەتیۆ نوێژدا)، ناچنە ڕکوع تەنیا لەدوای چوونە ڕکوعی ئەو نەبێت، بەرز نابنەوه تەنیا لەدوای بەرزبوونەوهى ئەو نەبێت، لەو بابەتەدا هیچ جیاوازییە کەمان نەبینووە لە نێوان زانایان.

بَابُ مَا جَاءَ فِي الشَّهَادَةِ

باسى ئەوهى هاتوووە دەربارەى خویندنى تەحيات

٥٧. عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ مَسْعُودٍ ﷺ قَالَ: عَلَّمَنَا رَسُولُ اللَّهِ ﷺ إِذَا قَعَدْنَا فِي الرُّكْعَتَيْنِ أَنْ نَقُولَ: «التَّحِيَّاتُ لِلَّهِ، وَالصَّلَوَاتُ وَالطَّيِّبَاتُ، السَّلَامُ عَلَيْكَ أَيُّهَا النَّبِيُّ وَرَحْمَةُ اللَّهِ وَبَرَكَاتُهُ، السَّلَامُ عَلَيْنَا وَعَلَى عِبَادِ اللَّهِ الصَّالِحِينَ، أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ، وَأَشْهَدُ أَنَّ مُحَمَّدًا عَبْدُهُ وَرَسُولُهُ».

عەبدوللای کۆری مەسعوود ﷺ دەلێت: پیڤەمبەری خوا ﷺ فیری کردین ئەگەر دانیشیتین لەدوای دوو سوجدەکە (تەحيات خویندن)، بڵین: «هەرچی قەدر و پێزە چ گوفتار، چ کردار، هەرچی سەرچاوەى پاکى و خاوينیشە، ئەوانە لە راستیدا هەموویان شایستەى خواى پەرورەدگارن، دروودى خوا لەسەر تو ئەى پیڤەمبەر لەگەڵ ڕەحمەت و بەرەکەتى خوا، درود و سەلام لەسەر ئێمەش و لەسەر هەموو

به نده باشه کانی خوا، شایه تی و گه واهی ددهم که هیچ په رستراویکی به ههق نییه جگه له خوا، وه شایه تی ددهم که موحه ممه د به نده و نیردراوی خوایه».

* وَالْعَمَلُ عَلَيْهِ عِنْدَ أَكْثَرِ أَهْلِ الْعِلْمِ مِنْ أَصْحَابِ النَّبِيِّ ﷺ، وَمَنْ بَعْدَهُمْ مِنَ التَّابِعِينَ، وَهُوَ قَوْلُ سُفْيَانَ الثَّوْرِيِّ، وَابْنِ الْمُبَارَكِ، وَأَحْمَدَ، وَإِسْحَاقَ.

کار کردن له سهر ئه وه یه له لای هه ندیك له زانایان له هاوه لانی پیغه مبه ر ﷺ، له شوینکه وتوان، ههروه ها ئه وه بوجوونی سوفیانی سه وری و تبین موباره ک و ئه حممه و ئیسحاقیشه (ئامازه کردن به په نجه له کاتی خویندنی وشه ی شایه تیدان).

٥٨. عَنِ ابْنِ مَسْعُودٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: مِنَ السُّنَّةِ أَنْ يُخْفِيَ الشَّهَدَ. وَالْعَمَلُ عَلَيْهِ عِنْدَ أَهْلِ الْعِلْمِ.

تبین مه سهوود رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ ده لیت: خویندنی ته حیات به بی دهنگی له سوننه ته، کار کردن له سهر ئه وه یه له لای زانایان.

بَابُ مَا جَاءَ فِي التَّسْلِيمِ فِي الصَّلَاةِ

باسی ئه وه ی هاتوو ده باره ی (چۆنیه تی) سه لامدانه وه ی نیو نوێژ

٥٩. عَنْ عَبْدِ اللَّهِ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ عَنِ النَّبِيِّ ﷺ: أَنَّهُ كَانَ يُسَلِّمُ عَنْ يَمِينِهِ، وَعَنْ يَسَارِهِ: «السَّلَامُ عَلَيْكُمْ وَرَحْمَةُ اللَّهِ، السَّلَامُ عَلَيْكُمْ وَرَحْمَةُ اللَّهِ».

عه بدوللا رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ له پیغه مبه ره وه ﷺ ده گیریتته وه: سه لامی ده دایه وه به لای راست و به لای چه پید، (ده یفه رموو): «السَّلَامُ عَلَيْكُمْ وَرَحْمَةُ اللَّهِ»، (السَّلَامُ عَلَيْكُمْ وَرَحْمَةُ اللَّهِ).

* وَالْعَمَلُ عَلَيْهِ عِنْدَ أَكْثَرِ أَهْلِ الْعِلْمِ مِنْ أَصْحَابِ النَّبِيِّ ﷺ، وَمَنْ بَعْدَهُمْ، وَهُوَ قَوْلُ سُفْيَانَ الثَّوْرِيِّ، وَابْنِ الْمُبَارَكِ، وَأَحْمَدَ، وَإِسْحَاقَ.

کارکردن له سهر ئهوهیه له لای هه ندیک له زانایان له هاوه لانی پیغه مبه ر ﷺ، له دوا ی ئه وانیش، ههروه ها ئه وه بۆ چوونی سو فیانی سه وری و ئیبن مو باره ک و ئه حمه د و ئیسه قیشه .

بَابُ مَا يَقُولُ إِذَا سَلَّمَ

باسی ئه وه ی ده گو تریت له دوا ی سه لامدانه وه

٦٠. عَنْ عَائِشَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا قَالَتْ: كَانَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ إِذَا سَلَّمَ لَا يَقْعُدُ إِلَّا مِقْدَارَ مَا يَقُولُ: «اللَّهُمَّ أَنْتَ السَّلَامُ، وَمِنْكَ السَّلَامُ، تَبَارَكْتَ ذَا الْجَلَالِ وَالْإِكْرَامِ».

عائشه ر. ه لیت: کاتیک پیغه مبه ری خوا ﷺ سه لامی ده دایه وه ته نها به ئه ندازه ی ئه وه نده (به رانه ر قیبه له) داده نیشت که بفه رمویت: «خوایه تو خۆت خوا هنی ناشتی و هیمنی و ناشتی هه ر له توه یه، به رز و پیرو زیت خوا هنی شکۆ و پزیت».

بَابُ مَا يَقُولُ عِنْدَ دُخُولِهِ الْمَسْجِدِ

باسی ئه وه ی ده گو تریت له کاتی ها تنه نیو مزگه وت

٦١. عَنْ فَاطِمَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا قَالَتْ: كَانَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ إِذَا دَخَلَ الْمَسْجِدَ صَلَّى عَلَى مُحَمَّدٍ وَسَلَّمَ، وَقَالَ: «رَبِّ اغْفِرْ لِي ذُنُوبِي، وَافْتَحْ لِي أَبْوَابَ رَحْمَتِكَ»، وَإِذَا خَرَجَ ﷺ، وَقَالَ: «رَبِّ اغْفِرْ لِي ذُنُوبِي، وَافْتَحْ لِي أَبْوَابَ فَضْلِكَ».

فاتیمه ر. ه لیت: کاتیک پیغه مبه ری خوا ﷺ چووبایه نیتو مزگه وت سه لات و سه لامی له سهر موحه ممه د ده دا، ئینجا ده یفه رموو: «ئهی پهروه ردگار له گونا هه کانم خۆش به، ده رگا کانی به زه یی و میهره بانیتم لی بکه وه»، ئه گه ریش ده رچووبایه (سه لات و سه لامی له سهر موحه ممه د ده دا)، ئینجا ده یفه رموو: «ئهی پهروه ردگار

له گوناوه کانم خوش به، دهر گاکانی پیزی خۆتم لی بکه وه.

بَابُ مَا جَاءَ إِذَا دَخَلَ أَحَدُكُمُ الْمَسْجِدَ فَلْيَرْكَعْ رَكَعَتَيْنِ

باسی ئه وهی هاتوو هه گهر یه کیکتان هاته مزگهوت با دوو رکات نوێژ بکات

٦٢. عَنْ أَبِي قَتَادَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: «إِذَا جَاءَ أَحَدُكُمُ الْمَسْجِدَ فَلْيَرْكَعْ رَكَعَتَيْنِ قَبْلَ أَنْ يَجْلِسَ».

ئەبوقەتادە رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ دەلێت: پێغه مبه‌ری خوا ﷺ فرمویه‌تی: «ئەگەر یه‌کیکتان هاته‌ نیو مزگه‌وت، با دوو رکات نوێژ بکات پێش ئەوه‌ی دابنیشیت».

* وَالْعَمَلُ عَلَى هَذَا الْحَدِيثِ عِنْدَ أَصْحَابِنَا: اسْتَحَبُّوا إِذَا دَخَلَ الرَّجُلُ الْمَسْجِدَ أَنْ لَا يَجْلِسَ حَتَّى يُصَلِّيَ رَكَعَتَيْنِ إِلَّا أَنْ يَكُونَ لَهُ عُذْرٌ.

کارکردن له‌سه‌ر ئەوه‌یه‌ له‌لای هاوه‌لانی ئیمه‌: به‌په‌سندیان داناوه‌ ئەگه‌ر هاتو که‌سیک هاته‌ نیو مزگه‌وت دانه‌نیشیت هه‌تا دوو رکات نوێژ ده‌کات مه‌گه‌ر بیانووێکی هه‌بیت.

بَابُ مَا جَاءَ أَنَّ الْأَرْضَ كُلَّهَا مَسْجِدٌ إِلَّا الْمَقْبَرَةَ وَالْحَمَّامَ

باسی ئه وهی هاتوو هه که‌ هه‌موو زه‌وی شوینی نوێژه جگه‌ له‌ گۆرستان و گه‌رماو

٦٣. عَنْ أَبِي سَعِيدٍ الْخُدْرِيِّ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: «الْأَرْضُ كُلُّهَا مَسْجِدٌ إِلَّا الْمَقْبَرَةَ وَالْحَمَّامَ».

ئەبوسە‌عیدی خودری رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ دەلێت: پێغه مبه‌ری خوا ﷺ فرمویه‌تی: «هه‌موو زه‌وی جیگای ئەنجامدانی نوێژه، جگه‌ له‌ گۆرستان و گه‌رماو».

بَابُ مَا جَاءَ فِي فَضْلِ بُنْيَانِ الْمَسْجِدِ

باسی ئه‌وه‌ی هاتوووه‌ ده‌رباره‌ی پاداشت و گه‌وره‌یی دروستکردنی مزگه‌وت

٦٤. عَنْ عُثْمَانَ بْنِ عَمَانَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: سَمِعْتُ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَقُولُ: «مَنْ بَنَى لِلَّهِ مَسْجِدًا، بَنَى اللَّهُ لَهُ مِثْلَهُ فِي الْجَنَّةِ».

عوسمانی کوری عه‌فان رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ ده‌لێت: گویم له‌ پێغه‌مبه‌ر صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ بوو، ده‌یفه‌رموو: «هه‌ر که‌سیک مزگه‌وتیک دروست بکات له‌ پیناو خوا، خوا‌ی گه‌وره‌ له‌ شیوه‌ی ئه‌وه‌ی بۆ دروست ده‌کاته‌وه‌ له‌ به‌هه‌شتدا».

بَابُ مَا جَاءَ فِي الصَّلَاةِ فِي مَسْجِدِ قُبَاءٍ

باسی ئه‌وه‌ی هاتوووه‌ ده‌رباره‌ی نوێژکردن له‌ مزگه‌وتی قوباء

٦٥. عَنْ أُسَيْدِ بْنِ ظَهْرٍ الْأَنْصَارِيِّ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: «الصَّلَاةُ فِي مَسْجِدِ قُبَاءٍ كَعُمْرَةٍ».

ئوسه‌یدی کوری زوهه‌یری ئه‌نصارى رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ له‌ پێغه‌مبه‌ره‌وه‌ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ ده‌گێڕێته‌وه‌ که‌ فه‌رمووێه‌تی: «نوێژکردن له‌ مزگه‌وتی قوباء (له‌ پاداشتدا) وه‌کوو ئه‌نجامدانی عومره‌یه‌ که‌».

بَابُ مَا جَاءَ فِي أَيِّ الْمَسَاجِدِ أَفْضَلُ

باسی ئه‌وه‌ی هاتوووه‌ که‌وا (نوێژ له‌) چ مزگه‌وتیک پاداشتی زیاتره‌

٦٦. عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ: أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: «صَلَاةٌ فِي مَسْجِدِي هَذَا خَيْرٌ مِنْ

أَلْفِ صَلَاةٍ فِيمَا سِوَاهُ، إِلَّا الْمَسْجِدَ الْحَرَامَ».

ئەبو ھورەیرە رضی اللہ عنہ دەگێڕێتەو: پێغەمبەری خوا صلی اللہ علیہ وسلم فرمویەتی: «نویژیک لەو مزگەوتە ی من چاکترە لە ھەزار نویژی مزگەوتەکانی دیکە جگە لە مزگەوتی حەرام».

بَابُ مَا جَاءَ فِي الْقُعُودِ فِي الْمَسْجِدِ وَانْتِظَارِ الصَّلَاةِ مِنَ الْفَضْلِ

باسی ئەوێ هاتوووە دەربارە ی گەورە یی
مانەووە لە مزگەوت و چاوە پێکردنی نویژ

٦٧. عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رضی اللہ عنہ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صلی اللہ علیہ وسلم: «لَا يَزَالُ أَحَدُكُمْ فِي صَلَاةٍ مَا دَامَ يَنْتَظِرُهَا، وَلَا تَزَالُ الْمَلَائِكَةُ تُصَلِّي عَلَى أَحَدٍ كُمْ مَا دَامَ فِي الْمَسْجِدِ، اللَّهُمَّ اغْفِرْ لَهُ، اللَّهُمَّ ارْحَمْهُ، مَا لَمْ يُحْدِثْ».

ئەبو ھورەیرە رضی اللہ عنہ دەلێت: پێغەمبەری خوا صلی اللہ علیہ وسلم فرمویەتی: «بەردەوام بەندە لە کار و پاداشتی نویژە کەیدایە مادام لەدوای نویژ لە شوینی خۆی بێت و چاوە پێی نویژی دواتر بکات، بەردەوام تا لە مزگەوتدا بێت فریشتەکان دوای بۆ دەکەن و دەلێن: ئەو خواوە لێی ببوورە، ئەو خواوە پەحمی پێ بکە، تا دەستنویژی دەشکێت».

بَابُ مَا جَاءَ فِي الصَّلَاةِ إِلَى الرَّاحِلَةِ

باسی ئەوێ هاتوووە دەربارە ی نویژکردن بەرەو لای پویشتنی سوارییە کە

٦٨. عَنْ ابْنِ عُمَرَ رضی اللہ عنہ: أَنَّ النَّبِيَّ صلی اللہ علیہ وسلم صَلَّى إِلَى بَعِيرِهِ (أَوْ رَاحِلَتِهِ)، وَكَانَ يُصَلِّي عَلَى رَاحِلَتِهِ حَيْثُ مَا تَوَجَّهَتْ بِهِ.

ئێبن عومەر رضی اللہ عنہ دەگێڕێتەو: پێغەمبەر صلی اللہ علیہ وسلم ڕوو لە وشرە کە ی، یان ڕوو لە

سواریه‌که‌ی نوێژی ده‌کرد (وه‌ک به‌ربه‌ست به‌کاری ده‌هێنا)، هه‌روه‌ها له‌سه‌ر پشته‌ی سواریه‌که‌ی نوێژی ده‌کرد، جا به‌ره‌و هه‌ر لایه‌کی به‌ردبایه. (ئه‌وه ته‌نیا بۆ نوێژه سوننه‌ته‌کان بووه).

بَابُ مَا جَاءَ فِي الصَّلَاةِ عِنْدَ النَّعَاسِ

باسی ئه‌وه‌ی هاتوو ده‌رباره‌ی نوێژکردن له‌ کاتی وه‌نه‌وزگرتن (خه‌وهاتن)

٦٩. عَنْ عَائِشَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا قَالَتْ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: «إِذَا نَعَسَ أَحَدُكُمْ وَهُوَ يُصَلِّي فَلْيَرْقُدْ حَتَّى يَذْهَبَ عَنْهُ النَّوْمُ، فَإِنْ أَحَدَكُمْ إِذَا صَلَّى وَهُوَ يَنْعَسُ، فَلَعَلَّهُ يَذْهَبُ لِيَسْتَغْفِرَ فَيَسْبَبَ نَفْسَهُ».

عائشه رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا ده‌لێت: پێغه‌مبه‌ری خوا ﷺ فه‌رموویه‌تی: «ئه‌گه‌ر یه‌کیکتان نوێژی ده‌کرد و خه‌ویشی ده‌هات، با پال بکه‌ویت هه‌تا خه‌وه‌که‌ی ده‌ره‌ویته‌وه، چونکه که‌سیکتان کاتیکی نوێژ ده‌کات و وه‌نه‌وزیش ده‌یگریت، له‌وانه‌یه به‌مه‌زنده‌ی خۆی داوای لیخۆشبوون بکات، به‌لام جوین به‌خۆی بدات (که بیئاگا ده‌بین نازانین چی ده‌لێین!)».

بَابُ مَا جَاءَ فِيمَنْ زَارَ قَوْمًا فَلَا يُصَلِّ بِهِمْ

باسی ئه‌وه‌ی هاتوو ده‌رباره‌ی که‌سیک سه‌ردانی کۆمه‌لیک ده‌کات، پێشنوێژیان بۆ ناکات

٧٠. عَنْ أَبِي عَطِيَّةٍ، رَجُلٍ مِنْهُمْ قَالَ: كَانَ مَالِكُ بْنُ الْحُوَيْرِثِ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ يَأْتِينَا فِي مُصَلَّاتِنَا يَتَحَدَّثُ، فَحَضَرَتِ الصَّلَاةُ يَوْمًا، فَقُلْنَا لَهُ: تَقَدَّمْ، فَقَالَ: لِيَتَقَدَّمَ بَعْضُكُمْ حَتَّى أَحَدِّثْكُمْ لَمْ لَا أَتَقَدَّمْ، سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ يَقُولُ: «مَنْ زَارَ قَوْمًا فَلَا يُؤْمَهُمْ، وَلِيُؤْمَهُمْ رَجُلٌ مِنْهُمْ».

ئەبو عەتیه دەلّیت: کەسیک لەوان گوتی: مالیکی کۆری حویریسی ﷺ دەهاته لامان و لە شوێنی نوێژکردنمان قسەى دەکرد، جا پۆژیک کاتی نوێژداهات، ئیمەش پێیان گوت: پێش بکەوه (بۆ پێشنوێژی)، ئەویش گوتی: با یەکیکتان پێش بکەوێت تا بۆتان باس بکەم کە بۆچی پێش ناکەوم، گویم لە پیغمبەرى خوا ﷺ بوو، دەیفەرموو: «هەریەکیک سەردانی کۆمەلێکی کرد با پێشنوێژیان بۆ نەکات، بەلکەو با کەسیک لە خۆیان پێشنوێژی بکات».

بَابُ مَا جَاءَ فِي الْإِشَارَةِ فِي الصَّلَاةِ

باسی ئەوەی هاتوووە دەربارەی ئاماژەکردن لەنیو نوێژدا

٧١. عَنْ صُهَيْبٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: مَرَرْتُ بِرَسُولِ اللَّهِ ﷺ وَهُوَ يُصَلِّي، فَسَلَّمْتُ عَلَيْهِ، فَرَدَّ إِلَيَّ إِشَارَةً.

سوهەیب ر.ح. دەلّیت: بەلای پیغمبەرى خوا ﷺ تێپەڕیم لە کاتیکدا کە نوێژی دەکرد، سلاوم لێ کرد، بە ئاماژە وەلامی دامەو.

تێبینی:

ئەو مەبەست نوێژی سوننەتە، نەك نوێژی فەرز.

بَابُ مَا جَاءَ أَنَّ التَّسْبِيحَ لِلرِّجَالِ، وَالتَّصْفِيقَ لِلنِّسَاءِ

باسی ئەوەی هاتوووە گوتنی سبحان الله بۆ پیاوانە،
چەپلەلێدان بۆ ئافەرەتانە

٧٢. عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: «التَّسْبِيحُ لِلرِّجَالِ، وَالتَّصْفِيقُ لِلنِّسَاءِ».

ئەبو ھورەیرە رضی اللہ عنہ دەلیت: پێغەمبەری خوا صلی اللہ علیہ وسلم فەرموویەتی: «گوتی سبحان الله بۆ پیاوانە، چەپڵەلێدان بۆ ئافەرەتانە (بۆ ئاگادارکردنەوەی ئیمام لە کاتی بوونی ھەلە)».

بَابُ مَا جَاءَ فِي كَرَاهِيَةِ التَّثَاؤُبِ فِي الصَّلَاةِ

باسی ئەوێ ھاتوو ھەربارە ناپەسندیی باویشک لە نوێژدا

۷۳. عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رضی اللہ عنہ: أَنَّ النَّبِيَّ صلی اللہ علیہ وسلم قَالَ: «التَّثَاؤُبُ فِي الصَّلَاةِ مِنَ الشَّيْطَانِ، فَإِذَا تَثَاءَبَ أَحَدُكُمْ فَلْيَكْظُمْ مَا اسْتَطَاعَ».

ئەبو ھورەیرە رضی اللہ عنہ دەگێڕێتەو: پێغەمبەر صلی اللہ علیہ وسلم فەرموویەتی: «باویشک ھاتن لە نوێژدا لە شەیتانەوێ، ئەگەر کەسیکتان باویشکی ھات، با بە پێی توانا بیگەرێنیتەو».

بَابُ مَا جَاءَ فِي كَرَاهِيَةِ مَسْحِ الْخَصْيِ فِي الصَّلَاةِ

باسی ئەوێ ھاتوو ھەربارە ناپەسندیی دەستھێنان بە شوینەواری وردەبەرد لە نیۆ نوێژدا

۷۴. عَنْ مُعَيْقِبٍ رضی اللہ عنہ قَالَ: سَأَلْتُ رَسُولَ اللَّهِ صلی اللہ علیہ وسلم عَنْ مَسْحِ الْخَصْيِ فِي الصَّلَاةِ؟ فَقَالَ: «إِنْ كُنْتَ لَا بُدَّ فَاعِلًا فَمَرَّةً وَاحِدَةً».

موعیقیب رضی اللہ عنہ دەلیت: پرسیارم کرد لە پێغەمبەری خوا صلی اللہ علیہ وسلم سەبارەت بە سپرینەوێ شوینەواری وردەبەردی شوینی سوجدە لە نیۆ نوێژدا؟ فەرمووی: «ئەگەر ھەر پێویست بوو بيسپریەو، با یەک جار بێت».

تێبینی:

مەبەستی ئەم فەرموودەیە بوونی کەمترین جوولەییە لە نوێژدا، نەك بەھۆی زۆری

خوجوولاندن خشووع و ملکه چی و بیر کردنه وه له مانای وشه کان له دهست بدرین.

بَابُ مَا جَاءَ فِي كَرَاهِيَةِ التَّشْبِيكِ بَيْنَ الْأَصَابِعِ فِي الصَّلَاةِ

باسی ئه وهی هاتوو ده باره ی ناپه سندی په نجه خستنه نیو یه کدی له نویژدا

۷۵. عَنْ كَعْبِ بْنِ عُجْرَةَ رضی اللہ عنہ: أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صلی اللہ علیہ وسلم قَالَ: «إِذَا تَوَضَّأَ أَحَدُكُمْ فَأَحْسَنَ وُضُوئَهُ، ثُمَّ خَرَجَ غَامِداً إِلَى الْمَسْجِدِ فَلَا يُشَبِّكَنَّ بَيْنَ أَصَابِعِهِ، فَإِنَّهُ فِي صَلَاةٍ».

که عبی کوری عوجره رضی اللہ عنہ ده گپریته وه: پیغه مبهری خوا صلی اللہ علیہ وسلم فهرموویه تی: «ئه گهر یه کیکتان جواترین شیوهی دهستویژی شووشت، پاشان چووهدر (له مال) به نیازی مزگهوت، با په نجه کانی دهستی نه خاته نیو یه کدی، چونکه (له و کاته دا) ئه و له نیو نویژدایه».

تییینی:

ئه وهش ههر جه ختکردنه وه یه له وهی کاتیک مروف دهستویژی هه لگرت، وهك ئه وه وایه له نیو نویژ بیت، بویه جووله ی زور نه کات که شایسته ی نویژ نه بیت.

بَابُ مَا جَاءَ فِي سَجْدَتِي السَّهْوِ بَعْدَ السَّلَامِ وَالْكَلامِ

باسی ئه وهی هاتوو ده باره ی سوجه ده کانی له بیرچوون پاش سهلامدانه وه و قسه کردن

۷۶. عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ مَسْعُودٍ رضی اللہ عنہ: أَنَّ النَّبِيَّ صلی اللہ علیہ وسلم صَلَّى الظُّهْرَ خَمْسًا، فَقِيلَ لَهُ: أَزِيدُ فِي الصَّلَاةِ أَمْ نَسِيتَ؟ فَسَجَدَ سَجْدَتَيْنِ بَعْدَ مَا سَلَّمَ.

عه بدوللای کوری مه سعوود رضی اللہ عنہ ده گپریته وه: جاریکیان پیغه مبهر صلی اللہ علیہ وسلم (بهه له) له نویژی نیوهړو پینچ رکاتی کرد، پی گوترا: ئایا رکاته کانی نویژ زیاد کراون یان

له بیرت چوو (پركاتیكت زیاد كرد)؟ (فهرمووی: له بیرم چوو) بۆیه دوو سوجهی برد له دواى سهلامدانهوه.

بَابُ فِيمَنْ يَشْكُ فِي الزِّيَادَةِ وَالنُّقْصَانِ

باسیك دهربارهی ئهوه كه سهی گومانى ههیه
له زیادى و كه می پركاته كانى نوێژه كهیدا

٧٧. عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رضي الله عنه قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: «إِنَّ الشَّيْطَانَ يَأْتِي أَحَدَكُمْ فِي صَلَاتِهِ فَيُلْبِسُ عَلَيْهِ، حَتَّى لَا يَدْرِي كَمْ صَلَّى، فَإِذَا وَجَدَ ذَلِكَ أَحَدَكُمْ فَلْيَسْجُدْ سَجْدَتَيْنِ وَهُوَ جَالِسٌ».

ئهبو هورهیره رضي الله عنه دهلیت: پیغه مبهری خوا ﷺ فهرموویه تی: «بیگومان شهیتان (به خوتخوته کردن) دیته لای یه کیکتان کاتیک له تیو نوێژه، جا لئی تیکه له ده کات، ههتا به جوړیک نازانیت چه ند پکاتیشی کردوو، جا ئه گهر یه کیکتان ههستی بهوه کرد، با دوو سوجه بیات کاتیک له دانیشتن دایه (پیش سهلامدانهوه)».

بَابُ مَا جَاءَ فِي الاجْتِهَادِ فِي الصَّلَاةِ

باسی ئهوهی هاتوو دهربارهی کۆششکردن له نوێژدا

٧٨. عَنِ الْمُغِيرَةِ بْنِ شُعْبَةَ رضي الله عنه قَالَ: صَلَّى رَسُولُ اللَّهِ ﷺ حَتَّى انْتَفَخَتْ قَدَمَاهُ، فَقِيلَ لَهُ: اَتَتَكَلَّفَ هَذَا وَقَدْ غُفِرَ لَكَ مَا تَقَدَّمَ مِنْ ذَنْبِكَ وَمَا تَأَخَّرَ، قَالَ: «أَفَلَا أَكُونُ عَبْدًا شَكُورًا».

موغیره ی کوری شوعبه رضي الله عنه دهلیت: پیغه مبهری خوا ﷺ ئهوهنده نوێژی ده کرد ههتا پییه كانی ههئاوسان، پئی گوترا: بۆ ئاوا فشار له خۆت ده کهیت، له کاتیکدا خوا له هه موو که موکوپیه کی رابردوو و داهاتوو خوش بووه؟ فهرمووی: «ئایا نابیت

منیش به ندهیه کی سوپاسگوزار بم».

بَابُ مَا جَاءَ أَنَّ أَوَّلَ مَا يُحَاسَبُ بِهِ الْعَبْدُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ الصَّلَاةُ

باسی ئه وهی هاتوو هه که م شت به نده پرسپاری
لی ده کریت له پوژی دواپی نویره که به تی

٧٩. عَنْ حُرَيْثِ بْنِ قَبِيصَةَ قَالَ: قَدِمْتُ الْمَدِينَةَ، فَقُلْتُ: اللَّهُمَّ يَسِّرْ لِي جَلِيسًا صَالِحًا، قَالَ فَجَلَسْتُ إِلَى أَبِي هُرَيْرَةَ رضي الله عنه فَقُلْتُ: إِنِّي سَأَلْتُ اللَّهَ أَنْ يَرْزُقَنِي جَلِيسًا صَالِحًا، فَحَدَّثَنِي بِحَدِيثٍ سَمِعْتُهُ مِنْ رَسُولِ اللَّهِ ﷺ لَعَلَّ اللَّهَ أَنْ يَنْفَعَنِي بِهِ، فَقَالَ: سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ يَقُولُ: «إِنَّ أَوَّلَ مَا يُحَاسَبُ بِهِ الْعَبْدُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ مِنْ عَمَلِهِ صَلَاتُهُ، فَإِنْ صَلَحَتْ فَقَدْ أَفْلَحَ وَأَنْجَحَ، وَإِنْ فَسَدَتْ فَقَدْ خَابَ وَخَسِرَ، فَإِنْ انْتَقَصَ مِنْ فَرِيضَتِهِ شَيْءٌ، قَالَ الرَّبُّ ﷻ: انْظُرُوا هَلْ لِعَبْدِي مِنْ تَطَوُّعٍ فُيَكْمَلُ بِهَا مَا انْتَقَصَ مِنَ الْفَرِيضَةِ، ثُمَّ يَكُونُ سَائِرُ عَمَلِهِ عَلَى ذَلِكَ».

حوپه یسی کوری قه بیسه ده لیت: هاتمه شاری مه دینه، گوتم: ئه ی خوایه دانیشن (هاوه لیگردن) ی که سیکی چاکه کارم بو ئاسان بکه، گوتم: جا چوومه لای ئه بو هوپه یه رضي الله عنه و دانیشتم، گوتم: من داوام کردوو له خوا هاوه لیکی چاکه کارم ده ست بکه ویت، جا فهرمووده یه کم بو بلی که له پیغه مبهری خوات ﷺ بیستیت، به لکوو خوا بیکاته مایه ی سوود بوم! ئه ویش گوتم: گویم له پیغه مبهری خوا ﷺ بوو، ده یفه رموو: «بیگومان یه که م شت به نده پرسپاری لی ده کریت له پوژی دواپی له کاره کانی نویره که به تی، ئه گهر نویره که ی چاک بوو، به پراستی سهرفرار و ده رچوو، ئه گهر نویره که شی خراب بوو، به پراستی به دبخت و دوپراوه، ئه گهر له نویره فهرزه کانی که موکوری هه بوو، خوا ﷺ ده فهرمویت: سهیر بکه ن بزانه به نده که م نویری سوننه تی هه یه؟ تا به وه که موکوری نویره فهرزه کانی بو ته و او بکریت، پاشان هه موو کاره کانی دیکه ی به نده به و شیوه یه له گه لی ده کریت (نویر ده بیته بنچینه بو هه موو کاره کانی دیکه ی)».

بَابُ مَا جَاءَ فِي رَكْعَتَيِ الْفَجْرِ مِنَ الْفَضْلِ

باسی ئەوەی هاتوووە کە دوو رکاتی پێش نوێژی بەیانی چ پێزو پلەیهکی هەیه

۸۰. عَنْ عَائِشَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا قَالَتْ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: «رُكْعَتَا الْفَجْرِ خَيْرٌ مِنَ الدُّنْيَا وَمَا فِيهَا».

عائیشە ر.ه. دەلێت: پێغه مبه‌ری خوا ﷺ فەرموویه‌تی: «دوو رکات (نوێژی سوننه‌تی) پێش نوێژی بەیانی چاکتره‌ له‌ دنیا و ئەوه‌ی له‌ نێویشیدا».

بَابُ مَا جَاءَ فِي الْإِضْطِجَاعِ بَعْدَ رَكْعَتَيِ الْفَجْرِ

باسی ئەوەی هاتوووە دەربارە‌ی پالکە‌وتن له‌ دوا‌ی دوو رکات (نوێژی سوننه‌تی) بەیانی

۸۱. عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: «إِذَا صَلَّى أَحَدُكُمْ رَكْعَتَيِ الْفَجْرِ فَلْيُضْطِجِعْ عَلَى يَمِينِهِ».

ئەبو هورەیره‌ ر.ه. دەلێت: پێغه مبه‌ری خوا ﷺ فەرموویه‌تی: «ئەگەر یه‌ کێکتان دوو رکاتی (نوێژی سوننه‌تی) بەیانی کرد، با بۆ خۆی له‌ سه‌ر لای راستی پال بکه‌وێت».

بَابُ مَا جَاءَ إِذَا أُقِيمَتِ الصَّلَاةُ فَلَا صَلَاةَ إِلَّا الْمَكْتُوبَةُ

باسی ئەوەی هاتوووە ئەگەر قامه‌ت کرا جگه‌ له‌ نوێژی فە‌رز نوێژی دیکه‌ ناکرێت

۸۲. عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: «إِذَا أُقِيمَتِ الصَّلَاةُ فَلَا صَلَاةَ إِلَّا الْمَكْتُوبَةُ».

ئەبو ھورەيرە رضي الله عنه دەليّت: پيغەمبەرى خوا ﷺ فەرموويەتى: «ئەگەر قامەت كرا بۆ نويز، ئەو كاتە هيچ نويزى ديكە دروست نيبە ئەنجام بدرىت جگە لە نويزە فەرزە كە».

بَابُ مَا جَاءَ فِي إِعَادَتِهِمَا بَعْدَ طُلُوعِ الشَّمْسِ

باسى ئەوھى ھاتووە دەربارەى گىرپانەوھى
دوو پرکاتەكە لەدوای دەركەوتنى خۆر

۸۳. عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رضي الله عنه قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: «مَنْ لَمْ يُصَلِّ رَكْعَتِي الْفَجْرِ فَلْيُصَلِّهُمَا بَعْدَ مَا تَطْلُعُ الشَّمْسُ».

ئەبو ھورەيرە رضي الله عنه دەليّت: پيغەمبەرى خوا ﷺ فەرموويەتى: «ھەر كەس يەك دوو پرکاتى نويزى سوننەتى بەيانى نەکردبوو، بە لەدوای دەركەوتنى خۆر بيكاتەوھ».

بَابُ مَا جَاءَ أَنَّهُ يُصَلِّيهِمَا فِي الْبَيْتِ

باسى ئەوھى ھاتووە پيغەمبەرى خوا ﷺ دوو پرکات
سوننەتى مەغرىبى لە مائەوھ دەکرد

۸۴. عَنْ ابْنِ عُمَرَ رضي الله عنه قَالَ: صَلَّيْتُ مَعَ النَّبِيِّ ﷺ رَكْعَتَيْنِ بَعْدَ الْمَغْرِبِ فِي بَيْتِهِ.

ئيبن عومەر رضي الله عنه دەليّت: لە گەل پيغەمبەر ﷺ دوو پرکات سوننەتى دواى نويزى مەغرىبان کرد لە مالى ئەودا.

بَابُ مَا جَاءَ فِي الرَّكَعَتَيْنِ بَعْدَ الْعِشَاءِ

باسی ئه‌وه‌ی هاتوووه‌ ده‌رباره‌ی دوو پ‌کات (سوننه‌تی) د‌وای ع‌ی‌شا

٨٥. عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ شَقِيقٍ قَالَ: سَأَلْتُ عَائِشَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا عَنْ صَلَاةِ رَسُولِ اللَّهِ ﷺ? فَقَالَتْ: كَانَ يُصَلِّي قَبْلَ الظُّهْرِ رَكَعَتَيْنِ، وَبَعْدَهَا رَكَعَتَيْنِ، وَبَعْدَ الْمَغْرِبِ ثِنْتَيْنِ، وَبَعْدَ الْعِشَاءِ رَكَعَتَيْنِ، وَقَبْلَ الْفَجْرِ ثِنْتَيْنِ.

عه‌بدو‌ل‌لای ک‌و‌ری شه‌قیق ده‌لیت: پ‌رسیارم کرد له‌ دای‌ک‌مان ع‌ائ‌ی‌شه رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا ده‌رباره‌ی نو‌یژه (سوننه‌ته‌کانی) پ‌ی‌غه‌مبه‌ری خوا ﷺ، گو‌تی: دوو پ‌کات پ‌یش نیوهرۆ، دوو پ‌کات له‌د‌وای نیوهرۆ، دوو پ‌کات له‌د‌وای مه‌غ‌ریب، دوو پ‌کات له‌د‌وای ع‌ی‌شا، دوو پ‌کات پ‌یش نو‌یژی به‌یانی.

بَابُ مَا جَاءَ فِي فَضْلِ صَلَاةِ اللَّيْلِ

باسی ئه‌وه‌ی هاتوووه‌ ده‌رباره‌ی پ‌ی‌زو گه‌وره‌یی شه‌ونو‌یژه

٨٦. عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: «أَفْضَلُ الصَّيَامِ بَعْدَ شَهْرِ رَمَضَانَ شَهْرُ اللَّهِ الْمُحَرَّمُ، وَأَفْضَلُ الصَّلَاةِ بَعْدَ الْفَرِيضَةِ صَلَاةُ اللَّيْلِ».

ئه‌بو ه‌و‌ره‌یره رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ ده‌لیت: پ‌ی‌غه‌مبه‌ری خوا ﷺ فه‌رموویه‌تی: «چاک‌ترین پ‌ۆژوو له‌د‌وای مانگی په‌مه‌زان (پ‌ۆژووی) مانگی موحه‌ره‌مه، چاک‌ترین نو‌یژه له‌د‌وای نو‌یژه فه‌رزه‌کان شه‌ونو‌یژه».

بَابُ مَا جَاءَ فِي الْقِرَاءَةِ بِاللَّيْلِ

باسی نه وهی هاتوو ده ربیره ی قورئان خویندن به شه و

۸۷. عَنْ أَبِي قَتَادَةَ رضی اللہ عنہ: أَنَّ النَّبِيَّ صلی اللہ علیہ وسلم قَالَ لِأَبِي بَكْرٍ: «مَرَرْتُ بِكَ وَأَنْتَ تَقْرَأُ وَأَنْتَ تَخْفِضُ مِنْ صَوْتِكَ»، فَقَالَ: إِنِّي أَسْمَعُ مَنْ نَاجَيْتُ، قَالَ: «ارْفَعْ قَلِيلًا»، وَقَالَ لِعُمَرَ: «مَرَرْتُ بِكَ وَأَنْتَ تَقْرَأُ وَأَنْتَ تَرْفَعُ صَوْتَكَ»، قَالَ: إِنِّي أَوْقِظُ الْوَسْطَانِ، وَأَطْرُدُ الشَّيْطَانَ، قَالَ: «اخْفِضْ قَلِيلًا».

نه بو قه تاده رضی اللہ عنہ ده گپرتته وه: پیغمبر صلی اللہ علیہ وسلم به نه بو به کری فهرموو: «تیپه ر بووم به لاتدا تو قورئانت ده خویند و ده نگت نرم بوو»، نه بو به کر گوتی: نه وهی لی ده پاریمه وه گویبستم بووه، فهرمووی: «که میک به رزی بکه وه»، ههروه ها به عومه ری فهرموو: «تیپه ر بووم به لاتدا له کاتیکدا قورئانت ده خویند، ده نگت به رز بوو»، نه ویش گوتی: بو نه وهی که سانی خه وتوو به ئاگا بینم، شهیتانه کان ده ربکه م، پی فهرموو: «که میک ده نگت نرم بکه وه».

۸۸. عَنْ عَائِشَةَ رضی اللہ عنہا قَالَتْ: قَامَ النَّبِيُّ صلی اللہ علیہ وسلم بَايَةً مِنَ الْقُرْآنِ لَيْلَةً.

عائشه رضی اللہ عنہا ده لیت: پیغمبر صلی اللہ علیہ وسلم له شه ویکدا به خویندنی ئایه تیک له قورئان شه ونویژی کردوو. (واته: هه موو شه وه که له شه ونویژدا ته نها یه ک ئایه تی دووباره کردوته وه).

۸۹. عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ أَبِي قَيْسٍ قَالَ: سَأَلْتُ عَائِشَةَ رضی اللہ عنہا كَيْفَ كَانَتْ قِرَاءَةُ النَّبِيِّ صلی اللہ علیہ وسلم بِاللَّيْلِ؟ أَكَانَ يُسِرُّ بِالْقِرَاءَةِ أَمْ يَجْهَرُ؟ فَقَالَتْ: كُلُّ ذَلِكَ قَدْ كَانَ يَفْعَلُ، رُبَّمَا أَسَرَّ بِالْقِرَاءَةِ، وَرُبَّمَا جَهَرَ، فَقُلْتُ: الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي جَعَلَ فِي الْأَمْرِ سَعَةً.

عه بدوللای کوری نه بو قه یس ده لیت: پرسیارم کرد له عائشه رضی اللہ عنہا که قورئان خویندنی پیغمبر صلی اللہ علیہ وسلم خوا صلی اللہ علیہ وسلم له شهودا چۆن بووه؟ ئایا خویندنی به نه ینی بووه یان به ده نگ؟

عائیشه گوتی: به هه موو ئه و شیوانه ی ده خویند، جاری وا هه بوو بێدهنگ بووه،
جاریش هه بووه به دهنگ بووه، منیش گوتم: سوپاس و ستایش بۆ ئه و خوایه ی که
فراوانی خستۆته کاره کانه وه.

بَابُ مَا جَاءَ فِي فَضْلِ صَلَاةِ التَّطَوُّعِ فِي الْبَيْتِ

باسی ئه وه ی هاتوو هه رباره ی رێژ و پاداشتی نوێژی سوننه ت له ماله وه

۹۰. عَنْ زَيْدِ بْنِ ثَابِتٍ رضي الله عنه عَنِ النَّبِيِّ ﷺ قَالَ: «أَفْضَلُ صَلَاتِكُمْ فِي بُيُوتِكُمْ إِلَّا الْمَكْتُوبَةَ».

زهیدی کوری سابیت رضي الله عنه له پیغه مبه ره وه ﷺ ده گیریتته وه که فه رموویه تی: «چاکترین
نوێژتان ئه وه یه که وا له ماله وه بیت، جگه له نوێژه فه رزه کان».

أَبْوَابُ الْوِثْرِ

كوٲباسى (نوٲژى) وىتر

بَابُ مَا جَاءَ أَنَّ الْوِثْرَ لَيْسَ بِحَيْثُمٍ

باسى ٲهوى ٲاتووٲ كهوا نوٲژى وىتر فٲر زىبىٲه

٩١. عَنْ عَلِيٍّ ؓ قَالَ: الْوِثْرُ لَيْسَ بِحَيْثُمٍ كَصَلَاتِكُمُ الْمَكْتُوبَةِ، وَلَكِنْ سَنَّ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ، وَقَالَ: «إِنَّ اللَّهَ وَثْرٌ يُحِبُّ الْوِثْرَ، فَأَوْثَرُوا يَا أَهْلَ الْقُرْآنِ».

عهلى ؓ دهلىٲ: نوٲژى وىتر وهك نوٲژه فٲرزه كان فٲر زىبىٲه، بهلكوو سوننه ٲىكى ٲىغه مبهرى خوايه ؓ، ٲىغه مبهر فٲرموو به ٲى ؓ: «به ٲاستى خوا ٲاكه، ٲاكىشى ٲوش دهوٲ، جا نوٲژى وىتر بكهن ٲهى ٲهلى قورٲان».

٩٢. عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ ؓ قَالَ: أَمَرَنِي رَسُولُ اللَّهِ ﷺ أَنْ أُوْثِرَ قَبْلَ أَنْ أَنْامَ.

ٲهبو ٲورٲه ٲره ؓ دهلىٲ: ٲىغه مبهرى خوا ؓ فٲرمانى ٲى كردم كه نوٲژى وىتر بكهم ٲىش ٲهوى بٲهوم.

بَابُ مَا جَاءَ فِي الْوُتْرِ بِسَبْعٍ

باسی ئه وهی هاتوووه ده ربارهی چهوت پرکاتی نوویژی ویتەر

۹۳. عَنْ أُمِّ سَلَمَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا قَالَتْ: كَانَ النَّبِيُّ ﷺ يُوتِرُ بِثَلَاثِ عَشْرَةٍ، فَلَمَّا كَبِرَ وَضَعُفَتْ أَوْتَرُ بِسَبْعٍ.

ئوم سه له مه رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا ده لیت: پیغه مبهەر ﷺ سیزده پرکات ویتری ده کرد، کاتیک به ته مه ندا چوو و بیهیز بوو، چهوت پرکات ویتری ده کرد.

بَابُ مَا جَاءَ مَا يُقْرَأُ فِي الْوُتْرِ

باسی ئه وهی هاتوووه که واکچ بخویندریت له نوویژی ویتەر

۹۴. عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا قَالَ: كَانَ النَّبِيُّ ﷺ يَقْرَأُ فِي الْوُتْرِ: {بِسْمِ اللَّهِ رَبِّكَ الْأَعْلَى}، {وَقُلْ يَا أَيُّهَا الْكَافِرُونَ}، وَ: {قُلْ هُوَ اللَّهُ أَحَدٌ}، فِي رَكْعَةٍ رَكْعَةٍ.

ئیبین عه عباس رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا ده لیت: پیغه مبهەر ﷺ له نوویژی ویتردا ئه وانهی ده خویند: {بِسْمِ اللَّهِ رَبِّكَ الْأَعْلَى}، {وَقُلْ يَا أَيُّهَا الْكَافِرُونَ}، {قُلْ هُوَ اللَّهُ أَحَدٌ}، له پرکات به پرکاتدا.

بَابُ مَا جَاءَ فِي الرَّجُلِ يَتَأَمُّ عَنِ الْوُتْرِ، أَوْ يَنْسَاهُ

باسی ئه وهی هاتوووه که سیک به هوئی خهوتن نوویژی ویتری له دهست بچیت، یان له یادی بکات

۹۵. عَنْ زَيْدِ بْنِ أَسْلَمَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ: أَنَّ النَّبِيَّ ﷺ قَالَ: «مَنْ نَامَ عَنِ وَتْرِهِ فَلْيُصَلِّ إِذَا أَصْبَحَ».

زهیدی کوپی نه سلهم ﷺ ده گنږيته وه: پيغه مبهري ﷺ فهرموويه تي: «هه ركه سيك ويستي ووتر بكات و خه وي ليكه وت، با خوړه لات نوږه ويره كه بكات».

* وَقَدْ ذَهَبَ بَعْضُ أَهْلِ الْكُوفَةِ إِلَى هَذَا الْحَدِيثِ، وَقَالُوا: يُؤْتِرُ الرَّجُلُ إِذَا ذَكَرَ، وَإِنْ كَانَ بَعْدَ مَا طَلَعَتِ الشَّمْسُ، وَبِهِ يَقُولُ سُفْيَانُ الثَّوْرِيُّ.

هه نديك له زانا ياني خه لكی كوفه دهر باره ی نه و فهرمووده یه گوتوويانه: كه سه كه هه ر كا تيك به يادی هاته وه با نوږه ويره كه بكات، نه گهر هاتو و له دوای دهر كه وتني خوړيش بيت، نه مه بوچووني سوفیانی سه وریشه.

بَابُ مَا جَاءَ فِي صَلَاةِ الضُّحَى

باسی نه وهی هاتو وه دهر باره ی نوږی چيسته نگا و (چيسته نوږ)

٩٦. عَنْ عَبْدِ الرَّحْمَنِ بْنِ أَبِي لَيْلَى قَالَ: مَا أَخْبَرَنِي أَحَدٌ أَنَّهُ رَأَى النَّبِيَّ ﷺ يُصَلِّي الضُّحَى، إِلَّا أُمَّ هَانِي، فَإِنَّهَا حَدَّثَتْ أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ دَخَلَ بَيْتَهَا يَوْمَ فَتَحَ مَكَّةَ فَاغْتَسَلَ، فَسَبَّحَ ثَمَانِ رَكَعَاتٍ، مَا رَأَيْتُهُ صَلَّى صَلَاةً قَطُّ أَخَفَّ مِنْهَا، غَيْرَ أَنَّهُ كَانَ يَتِمُّ الرُّكُوعَ وَالسُّجُودَ.

عه بدور پره حماني كوپي نه بو له يلا ﷺ ده ليت: هيچ كه سيك پني رانه گه ياندووم كه پيغه مبهري ﷺ بينيبت نوږي چيسته نگاوي كرديت جگه له نوم هاني، نه و بوي باس كردين كه پيغه مبهري خوا ﷺ هاتوته نيو ماله كه ي له كاتي رزگار كړني مه ككه و خوي شوستو وه، نينجا هه شت ركات نوږي كړدو وه، هه رگيز نه ميني وه نوږ كړني تاوا به سووكي بووبيت، به لام (له گهل نه وهش) نه و مافي ركوع و سوجه كاني به ته واوي ددها.

٩٧. عَنْ أَبِي الدَّرْدَاءِ وَأَبِي ذَرٍّ عَنْ رَسُولِ اللَّهِ ﷺ، عَنِ اللَّهِ ﷺ أَنَّهُ قَالَ: «ابْنَ

أَدَمَ ارْكَعْ لِي أَرْبَعَ رَكَعَاتٍ مِنْ أَوَّلِ النَّهَارِ أَكْفِكَ آخِرَهُ».

ئەبو دەرداء و ئەبو زەر ر.ه لە پێغەمبەری خواوە ﷺ دەگێڕنەو: ئەویش لە خواوە ﷺ، کە فەرموویەتی: «ئەو نەوێ ئادەم، لە سەرەتای پۆژدا چوار پکات سوننەت ئەنجام بدە، کۆتاییە کەت بۆ لەئەستۆ دەگرم (واتە: تێکرای پۆژە کە دەتپاریزم)».

بَابُ مَا جَاءَ فِي صَلَاةِ الْإِسْتِخَارَةِ

باسی ئەوێ هاتوو دەربارە نوویژی ئیستیخارە

٩٨. عَنْ جَابِرِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ ر.ه قَالَ: كَانَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ يُعَلِّمُنَا الْإِسْتِخَارَةَ فِي الْأُمُورِ كُلِّهَا كَمَا يُعَلِّمُنَا السُّورَةَ مِنَ الْقُرْآنِ، يَقُولُ: «إِذَا هَمَّ أَحَدُكُمْ بِالْأَمْرِ فَلْيَرْكَعْ رَكَعَتَيْنِ مِنْ غَيْرِ الْفَرِيضَةِ، ثُمَّ لِيَقُلْ: اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْتَخِيرُكَ بِعِلْمِكَ، وَأَسْتَقْدِرُكَ بِقُدْرَتِكَ، وَأَسْأَلُكَ مِنْ فَضْلِكَ الْعَظِيمِ، فَإِنَّكَ تَقْدِرُ وَلَا أَقْدِرُ، وَتَعْلَمُ وَلَا أَعْلَمُ، وَأَنْتَ عَلَّامُ الْغُيُوبِ، اللَّهُمَّ إِنْ كُنْتَ تَعْلَمُ أَنَّ هَذَا الْأَمْرَ خَيْرٌ لِي فِي دِينِي وَمَعِيشَتِي وَعَاقِبَةِ أَمْرِي -أَوْ قَالَ: فِي عَاجِلِ أَمْرِي وَآجِلِهِ- فَيَسِّرْهُ لِي، ثُمَّ بَارِكْ لِي فِيهِ، وَإِنْ كُنْتَ تَعْلَمُ أَنَّ هَذَا الْأَمْرَ شَرٌّ لِي فِي دِينِي وَمَعِيشَتِي وَعَاقِبَةِ أَمْرِي -أَوْ قَالَ: فِي عَاجِلِ أَمْرِي وَآجِلِهِ- فَاصْرِفْهُ عَنِّي، وَاصْرِفْنِي عَنْهُ، وَأَقْدِرْ لِي الْخَيْرَ حَيْثُ كَانَ، ثُمَّ أَرْضِنِي بِهِ، قَالَ: وَيُسَمَّى حَاجَتَهُ».

جابرێ کورێ عەبدوللا ر.ه دەلێت: پێغەمبەری خوا ﷺ پارانەوێ ئیستیخارە ی فیر دەکردین بۆ هەموو کارەکانمان، هەر وەک چۆن سووپەتیکێ لە قورئان فیر دەکردین، دەیفەرموو: «ئەگەر یەکیەک لە ئێوە ویستی کاریک بکات، با دوو پکات نوێژ بکات لە غەیری نوویژی فەرز، پاشان بلیت: خوا یە بە زانستی خۆت داوای چاکە و خیرت لێ دەکەم، وە داوای هێزت لێ دەکەم بە هیژ و توانای خۆت، لە فەزڵ و چاکە و گەورەیی خۆت داوات لێ دەکەم، بەراستی تۆ دەتوانیت و من ناتوانم، وە تۆ دەزانیت و من نازانم، وە تۆ زانا و شارەزای بە هەموو نەهینی و

په نهانه كان، سا خوايه نه گهر نه و كاره - ليره دا ناوی كاره كه دينيت - خير و چاكه يه
 بو من بو دين و ژين و کوتايی ته مه نم - يان بليت: بو ئيستا و کوتاييم - بيكه به به شم و
 بوم ئاسان بكه و بيكه به خير و بهر ه كهت بوم، وه نه گهر ده زانيت - به شيوه ي يه كه م
 جار ده ليت - نه گهر (نه و كاره) شهر و خراپه ي تيدايه بو من بو دين و ژين و کوتايی
 ته مه نم - يان بليت: بو ئيستا و کوتاييم - ليم دوور بخه وه و مني لي دوور بخه وه، وه
 چاكه بكه به شم له ههر شويينيك بيت، پاشان مني پي رازي بكه جا فهرمووی: (له
 كاتی پارانه وه كه) با ناوی كاره كه ي بهييت.

بَابُ مَا جَاءَ فِي صِفَةِ الصَّلَاةِ عَلَى النَّبِيِّ ﷺ

باسی نه وه ی هاتوو ده رباره ی شيوه ی سه لاواتدان له سه ر پيغه مبه ری خوا ﷺ

٩٩. عَنْ كَعْبِ بْنِ عُجْرَةَ رضي الله عنه قَالَ: قُلْنَا: يَا رَسُولَ اللَّهِ، هَذَا السَّلَامُ عَلَيْكَ قَدْ
 عَلَّمَنَا، فَكَيْفَ الصَّلَاةِ عَلَيْكَ؟ قَالَ: «قُولُوا: اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَعَلَى آلِ مُحَمَّدٍ،
 كَمَا صَلَّيْتَ عَلَى إِبْرَاهِيمَ إِنَّكَ حَمِيدٌ مَجِيدٌ، وَبَارِكْ عَلَى مُحَمَّدٍ وَعَلَى آلِ مُحَمَّدٍ، كَمَا
 بَارَكْتَ عَلَى إِبْرَاهِيمَ إِنَّكَ حَمِيدٌ مَجِيدٌ».

كه عبي كوري عوجره رضي الله عنه ده ليت: گوتمان: نه ی پيغه مبه ری خوا ﷺ نه وه چونه تي
 سلاو كردنه له جه نابت زانيمان، ئايا چون سه لاوات له سه ر بدين؟ پيغه مبه ری خوا
رضي الله عنه فهرمووی: «بليت: نه ی خوايه دروود برژينه به سه ر موحه ممهد و خانه واده ی
 موحه ممهد، ههر وه ك چون دروود پژاندوو به سه ر ئيپراهيم، به راستی تو
 ستايشكراو و خاوه نشكوی، ههروه ها بهر ه كهت برژينه به سه ر موحه ممهد و
 خانه واده ی موحه ممهد، ههر وه ك چون بهر ه كهت پژاندوو به سه ر ئيپراهيم،
 به راستی تو ستايشكراو و خاوه ن شكوی».

بَابُ مَا جَاءَ فِي فَضْلِ الصَّلَاةِ عَلَى النَّبِيِّ ﷺ

باسی ئەوهی هاتوووه دهربارهی پێگه و پاداشتی
سه لاواتدان له سه ر پێغه مبه ری خوا ﷺ

۱۰۰. عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: «مَنْ صَلَّى عَنِّي صَلَاةً صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ عَشْرًا».

ئەبو هورەیره ر.ه. ده‌لێت: پێغه مبه ری خوا ﷺ فەرموویه تی: «هەر که سیك سه لاواتیکم له سه ر بدات، خوا ده سه لاواتی له سه ر دهدات».

* وَرَوَى عَنْ سُفْيَانَ الثَّوْرِيِّ، وَغَيْرِ وَاحِدٍ مِنْ أَهْلِ الْعِلْمِ، قَالُوا: صَلَاةُ الرَّبِّ الرَّحْمَةِ، وَصَلَاةُ الْمَلَائِكَةِ الْإِسْتِغْفَارُ.

پێوایه تکراره له سوفیانی سه وری و زیاتر له یه کیك له زانیان، گوتوو یانه: سه لاتی په ره ردگار به زه یی نوانده، سه لاتی فریشته کان داوای لیخوشبوونه.

۱۰۱. عَنْ عُمَرَ بْنِ الْخَطَّابِ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: إِنَّ الدُّعَاءَ مَوْقُوفٌ بَيْنَ السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ لَا يَصْعَدُ مِنْهُ شَيْءٌ، حَتَّى تُصَلِّيَ عَلَى نَبِيِّكَ ﷺ.

عومه ری کوری خه تتاب ر.ه. ده‌لێت: نزا و پارانه وه کان له نیوان ئاسمان و زه ویدا ده وهستن، هه یچی لی به رز نابێته وه هه تا سه لاوات له سه ر پێغه مبه ره که ت ﷺ ده دهیت.

أَبْوَابُ الْجُمُعَةِ

کۆباسی ههینی

بَابُ فَضْلِ يَوْمِ الْجُمُعَةِ

باسی پیڤه و گه ورهیی پوژی ههینی

٧٤

١٠٢. عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ: أَنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: «خَيْرُ يَوْمٍ طَلَعَتْ فِيهِ الشَّمْسُ يَوْمُ الْجُمُعَةِ، فِيهِ خُلِقَ آدَمُ، وَفِيهِ أُدْخِلَ الْجَنَّةَ، وَفِيهِ أُخْرِجَ مِنْهَا، وَلَا تَقُومُ السَّاعَةُ إِلَّا فِي يَوْمِ الْجُمُعَةِ».

ئەبو ھورەیرە رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ دەگێڕێتەو: پێغەمبەر صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فرمویەتی: «چاکترین پوژ که خوری بەسەردا ھەڵبێت پوژی ھەینی، لەو پوژەدا ئادەم دروست کراوە، لەو پوژەدا خراوەتە بەھەشت، ھەر لەو پوژەشدا ئێی دەرکراوە، پوژی دوا یی لە ھیچ پوژیەک روو نادات تەنیا لەو پوژەدا نەبێت (ھەینی)».

بَابُ فِي السَّاعَةِ الَّتِي تُرْجَى فِي يَوْمِ الْجُمُعَةِ

باسیک دهربارهی ئەو کاتهی ئومیدی وەرگیرانی
پارانهوهی تێدایه له پۆژی ههینی

۱۰۳. عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رضی اللہ عنہ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: «خَيْرُ يَوْمٍ طَلَعَتْ فِيهِ الشَّمْسُ يَوْمُ الْجُمُعَةِ، فِيهِ خُلِقَ آدَمُ، وَفِيهِ أُدْخِلَ الْجَنَّةَ، وَفِيهِ أُهْبِطَ مِنْهَا، وَفِيهِ سَاعَةٌ لَا يُوَافَقُهَا عَبْدٌ مُسْلِمٌ يُصَلِّي فَيَسْأَلُ اللَّهَ فِيهَا شَيْئًا إِلَّا أَعْطَاهُ إِيَّاهُ».

ئەبو ھورەیرە رضی اللہ عنہ دەلێت: پێغەمبەری خوا ﷺ فەرموویەتی: «چاکترین پۆژ که خۆری بەسەردا ھەڵھاتییت پۆژی ھەینی، لەو پۆژەدا ئادەمی تێدا دروست کراوە، لەو پۆژەدا خراوەتە بەھەشت، ھەر لەو پۆژەش لێی داہەزیو، کاتیکی پیرۆزی تێدایە، ھەر بەندەھەکی موسولمان دوای تێدا بکات، جا شتیکی لە خوا داوا بکات بەدنیایەییەو ھەوێ خوا ئەو شتە یی دەدات».

بَابُ مَا جَاءَ فِي فَضْلِ الْغُسْلِ يَوْمَ الْجُمُعَةِ

باسی ئەو ھەتوو ھەربارە پاداشت و گەورەیی خۆشوشتنی پۆژی ههینی

۱۰۴. عَنْ أُوَيْسِ بْنِ أُوَيْسٍ رضی اللہ عنہ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: «مَنْ اغْتَسَلَ يَوْمَ الْجُمُعَةِ وَغَسَلَ، وَبَكَرَ وَابْتَكَّرَ، وَدَنَا وَاسْتَمَعَ وَأَنْصَتَ، كَانَ لَهُ بِكُلِّ خُطْوَةٍ يَخْطُوهَا أَجْرُ سَنَةِ صِيَامِهَا وَقِيَامِهَا».

ئەوسى كورى ئەوس رضی اللہ عنہ دەلێت: پێغەمبەری خوا ﷺ فەرموویەتی: «ھەر کەسیک لە پۆژی ھەینی بە جوانی و تەواوی خۆی بشوات، زوو بیت بۆ مزگەوت بۆ نوێژی ھەینی، لە وتارخوین نزیک بێتەو و گۆبێستی بیت و بێدەنگ بیت، ئەو بە ھەر ھەنگاوێک کە دەنیت پاداشتی سالتیک لە بەپۆژووبون و ھەلسانەو ھەیی شەونوێژی بۆ ھەبە».

۱۰۵. عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رضي الله عنه قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: «مَنْ تَوَضَّأَ فَأَحْسَنَ الوُضُوءَ، ثُمَّ أَتَى الْجُمُعَةَ، فَذَنَّا وَاسْتَمَعَ وَأَنْصَتَ، غُفِرَ لَهُ مَا بَيْنَهُ وَبَيْنَ الْجُمُعَةِ وَزِيَادَةُ ثَلَاثَةِ أَيَّامٍ، وَمَنْ مَسَّ الْحَصَى فَقَدْ لَغَا».

ئەبو ھورەیرە رضي الله عنه دەلیت: پیغەمبەری خوا ﷺ فرمویەتی: «ھەر کەسیک دەستوێژیکی جوان بشوات، پاشان بیت بو نوێژی ھەینی و گۆی بگریت و بیدەنگ بیت، خوا لە گوناھەکانی ئەو ھەینیە خۆش دەبیت تا ھەینیەکی دیکە، زیادەى سێ پوژیش (واتە: دە پوژ)، ھەر کەسیکیش لە کاتی وتاردا بە وردەبەرد خۆی سەرقال بکات و یاری پێ بکات ئەو لەغوی کردوو».

بَابُ مَا جَاءَ فِي تَرْكِ الْجُمُعَةِ مِنْ غَيْرِ عُدْرِ

باسی ئەوەی ھاتوو دەربارەى وازھێنان لە ھەینی بەبێ بیانوو

۱۰۶. عَنْ أَبِي الْجَعْدِ رضي الله عنه قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: «مَنْ تَرَكَ الْجُمُعَةَ ثَلَاثَ مَرَّاتٍ تَهَاوُنًا بِهَا طَبَعَ اللَّهُ عَلَى قَلْبِهِ».

ئەبو جەعد رضي الله عنه دەلیت: پیغەمبەری خوا ﷺ فرمویەتی: «ھەر کەسیک سێ ھەینی واز بەھێنیت بەھۆی بێباکی (بەبێ ھۆکاری شەرعی)، مۆری بێئاگایی (یان دوو پرووی) لەسەر دلی دەدریت».

بَابُ مَا جَاءَ فِي الْخُطْبَةِ عَلَى الْمِنْبَرِ

باسی ئەوەی ھاتوو دەربارەى وتار لەسەر دوانگە

۱۰۷. عَنْ ابْنِ عُمَرَ رضي الله عنه: أَنَّ النَّبِيَّ ﷺ كَانَ يَخْطُبُ إِلَى جِدْعٍ، فَلَمَّا اخْتَذَ النَّبِيُّ ﷺ الْمِنْبَرَ حَنَّ الْجِدْعُ حَتَّى أَتَاهُ فَالْتَزَمَهُ فَسَكَنَ.

ئیبین عومەر ﷺ دەگیرێتهوه: پیغه مبهەر ﷺ کاتیکی وتاری دهدا پالی به بنه داریکی خورما دهدا، جا کاتیکی پیغه مبهری خوا ﷺ مینهەر (دوانگه)ی دانا، بنه داره که کهوته گریان و ناله، ههتا پیغه مبهری خوا ﷺ چوو له باوهشی گرت، نهوساکه ههپور بویهوه و بیدهنگ بوو.

بَابُ مَا جَاءَ فِي الرَّكْعَتَيْنِ إِذَا جَاءَ الرَّجُلُ وَالْإِمَامُ يَخْطُبُ

باسی ئهوهی هاتوووه دهبارهی دوو رکات نوێژی که سییک که دیت و ئیمامیش وتار دهدات

۱۰۸. عَنْ جَابِرِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ ﷺ قَالَ: بَيْنَمَا النَّبِيُّ ﷺ يَخْطُبُ يَوْمَ الْجُمُعَةِ إِذْ جَاءَ رَجُلٌ، فَقَالَ النَّبِيُّ ﷺ: «أَصَلَّيْتَ؟»، قَالَ: لَا، قَالَ: «فَمَا رَكَعٌ».

جایبری کوری عهبدوڵلا ﷺ دهلیت: له کاتیکی که پیغه مبهەر ﷺ له پوژی ههینی وتاری دهدا، پیاویک هات (بو مزگهوت و دانیشته)، پیغه مبهەر ﷺ پینی فهرموو: «نوێژت کردوو؟»، گوتی: نهخیر، فهرمووی: «ههلسه دوو رکات نوێژ بکه».

بَابُ مَا جَاءَ فِي كَرَاهِيَةِ الْكَلَامِ وَالْإِمَامُ يَخْطُبُ

باسی ئهوهی هاتوووه دهبارهی ناپه سندیی گفتوگۆکردن له کاتیکی ئیمام وتار دهدا

۱۰۹. عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ ﷺ: أَنَّ النَّبِيَّ ﷺ قَالَ: «مَنْ قَالَ يَوْمَ الْجُمُعَةِ وَالْإِمَامُ يَخْطُبُ: أَنْصَبْتُ، فَقَدْ لَعَا».

ئهبو هورهبههه ﷺ دهگیرێتهوه: پیغه مبهەر ﷺ فهرموویهتی: «ههر که سییک له پوژی ههینی کاتیکی که ئیمام وتار دهدات به هاوهله کهی گوت: بیدهنگ به، ئهوه له غووی کردوو».

* وَالْعَمَلُ عَلَيْهِ عِنْدَ أَهْلِ الْعِلْمِ: كَرِهُوا لِلرَّجُلِ أَنْ يَتَكَلَّمَ وَالْإِمَامُ يَخْطُبُ، فَقَالُوا: إِنْ تَكَلَّمَ غَيْرُهُ فَلَا يُنْكَرُ عَلَيْهِ إِلَّا بِالْإِشَارَةِ، وَاخْتَلَفُوا فِي رَدِّ السَّلَامِ، وَتَشْمِيتِ الْعَاطِسِ: فَرَخَّصَ بَعْضُ أَهْلِ الْعِلْمِ فِي رَدِّ السَّلَامِ، وَتَشْمِيتِ الْعَاطِسِ وَالْإِمَامُ يَخْطُبُ، وَهُوَ قَوْلُ أَحْمَدَ، وَإِسْحَاقَ، وَكَرِهَ بَعْضُ أَهْلِ الْعِلْمِ مِنَ التَّابِعِينَ وَغَيْرِهِمْ ذَلِكَ وَهُوَ قَوْلُ الشَّافِعِيِّ.

کار کردن له سهر ئه وهیه له لای زانایان: به ناپه سندیان داناوه بۆ که سییک گفتوگو بکات له کاتیک ئیام وتار دهدات، گوتوووشیانه: خو ئه گهر که سییکی دیکه قسه ی کرد، ئه وه لئی نایه ته وه لام ته نیا به ئاماژه کردن نه بیت، راجیایی له نیوان زانایان ههیه سه بارهت به وه لامدانه وهی سلاو کردن و نزا کردن بۆ که سی پڑميو: هه ندیک له زانایان پړگه یان داوه به وه لامدانه وهی سلاو و نزا کردن بۆ که سی پڑميو له کاتیک که ئیام وتار دهدات، ئه مه وته ی ئه حمهد و ئیسحاقه، هه ندیکی دیکه ش له زانایان له شوینکه وتوووان و کهسانی دیکه ش به ناپه سندیان داناوه، ئه مه وته ی شافیعییه.

بَابُ: فَيَمَنْ يَنْعَسُ يَوْمَ الْجُمُعَةِ أَنَّهُ يَتَحَوَّلُ مِنْ مَجْلِسِهِ

باسیک: ئه وه که سه ی خه وی دیت له پوژی ههینی با شوینی خوی بگوریت

۱۱۰. عَنْ ابْنِ عُمَرَ رضی اللہ عنہ عَنِ النَّبِيِّ صلی اللہ علیہ وسلم قَالَ: «إِذَا نَعَسَ أَحَدُكُمْ يَوْمَ الْجُمُعَةِ فَلْيَتَحَوَّلْ مِنْ مَجْلِسِهِ ذَلِكَ».

ئیبین عومەر رضی اللہ عنہ له پیغه مبه ره وه صلی اللہ علیہ وسلم ده گپریته وه که فهرموویه تی: «ههر که سییک خه وی هات له کاتی نوژی ههینیدا، با شوینی خوی بگوریت (تا خه وه که ی پروات)».

أَبْوَابُ الْعِيدَيْنِ

کۆباسی هەردوو جەژن

بَابُ فِي صَلَاةِ الْعِيدَيْنِ قَبْلَ الْخُطْبَةِ

باسیەک دەربارەی نوێژی هەردوو جەژن پێش وتاردان

۱۱۱. عَنْ ابْنِ عُمَرَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا قَالَ: كَانَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ وَأَبُو بَكْرٍ، وَعُمَرُ يُصَلُّونَ فِي الْعِيدَيْنِ قَبْلَ الْخُطْبَةِ ثُمَّ يَخْطُبُونَ.

ئێبن عومەر رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا دەلێت: پێغه مبه‌ری خوا ﷺ و ئەبو بەکر و عومەر (خوا لێیان پازى بێت) له پێش وتاردان نوێژی هەر دوو جەژنیان دەکرد، پاشان وتاریان دەدا.

* وَالْعَمَلُ عَلَى هَذَا عِنْدَ أَهْلِ الْعِلْمِ مِنْ أَصْحَابِ النَّبِيِّ ﷺ وَغَيْرِهِمْ: أَنَّ صَلَاةَ الْعِيدَيْنِ قَبْلَ الْخُطْبَةِ، وَيُقَالُ إِنَّ أَوَّلَ مَنْ خَطَبَ قَبْلَ الصَّلَاةِ مَرْوَانُ بْنُ الْحَكَمِ.

کارکردن له‌سه‌ر ئەو هیه له‌لای زانیان له‌هاوه‌لانی پێغه مبه‌ر ﷺ جگه له‌وانیش: نوێژی هەردوو جەژن له‌پێش وتاردانه، ده‌شگوتریت: یه‌که‌م که‌س که‌ وتاری داوه‌ پێش نوێژکردن مه‌پروانی کو‌ری حه‌که‌م بووه‌.

بَابُ فِي خُرُوجِ النِّسَاءِ فِي الْعِيدَيْنِ

باسیك دەر بارەى دەرچوونى ئافره تان (بۆ نوێژ) له هەردوو جەژن

۱۱۲. عَنْ أُمِّ عَطِيَّةَ رضي الله عنها: أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ كَانَ يُخْرِجُ الْأَبْكَارَ، وَالْعَوَاتِقَ، وَذَوَاتِ الْخُدُورِ، وَالْحَيْضَ فِي الْعِيدَيْنِ، فَأَمَّا الْحَيْضُ فَيَعْتَزِلْنَ الْمَصَلَّى، وَيَشْهَدْنَ دَعْوَةَ الْمُسْلِمِينَ، قَالَتْ إِحْدَاهُنَّ: يَا رَسُولَ اللَّهِ، إِنْ لَمْ يَكُنْ لَهَا جِلْبَابٌ، قَالَ: «فَلْتَعْرِهَا أُخْتُهَا مِنْ جَلَابِيبِهَا».

ئوم عەتیە رضي الله عنها دەگێڕێتەو: پێغه مبه‌رى خوا ﷺ فەرمانى دا بە هاتنى كچانى تازە پێگە یشتوو، كچانى نێو سوچى مالان، ئافره تانى حەیزدار، (بۆ شوینی نوێژ) له كاتى هەردوو جەژندا، فەرمان درا بەو ئافره تانه‌ى كه له حەیزدان كه له كاتى نوێژ كردن خۆیان دوور بخه‌نه‌وه له شوینی نوێژ كردن، بۆ ئەو‌ه‌ى ئەوانیش ئاماده‌ى خێر و خوشى و پارانه‌وه‌ى موسوڵمانان ببن، جا یه‌كێك له ئافره ته‌كان گوتى: پێغه مبه‌رى خوا ﷺ ئەدى ئەگەر كه‌سیك پۆشاكى نه‌بوو (بۆ ئەو‌ه‌ى بێته‌ده‌ر)، فەرمووی: «با خوشكێكى پۆشاكێكى خۆى بداتى».

بَابُ فِي الْأَكْلِ يَوْمَ الْفِطْرِ قَبْلَ الْخُرُوجِ

باسیك دەر بارەى خواردن له پۆژى جەژنى رەمه‌زان پێش دەرچوون (بۆ نوێژ)

۱۱۳. عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ بَرِيْدَةَ، عَنْ أَبِيهِ رضي الله عنه: قَالَ: كَانَ النَّبِيُّ ﷺ لَا يُخْرِجُ يَوْمَ الْفِطْرِ حَتَّى يَطْعَمَ، وَلَا يَطْعَمَ يَوْمَ الْأَضْحَى حَتَّى يُصَلِّيَ.

عەبدوللای كۆرى بو‌ره‌یده، له باوكیه‌وه رضي الله عنه دەگێڕێتەو، گوتوو یه‌تى: پێغه مبه‌ر ﷺ پۆژى جەژنى رەمه‌زان دەر نه‌ده‌چوو تا خواردنێكى ده‌خوارد، به‌لام له جەژنى قوربان تا نوێژى جەژنى ده‌كرد هه‌یچى نه‌ده‌خوارد.

* وَقَدْ اسْتَحَبَّ قَوْمٌ مِنْ أَهْلِ الْعِلْمِ: أَنْ لَا يُخْرَجَ يَوْمَ الْفِطْرِ حَتَّى يَطْعَمَ شَيْئًا،
وَيُسْتَحَبُّ لَهُ أَنْ يُفْطِرَ عَلَى تَمْرٍ، وَلَا يَطْعَمَ يَوْمَ الْأَضْحَى حَتَّى يَرْجِعَ.

هەندىک لە زانایان بەپەسندیان داناو، کەسێک لە پوژی جەژنی پەمەزان
دەرنەچیت هەتا خواردنیک دەخوات، پەسندکراوە بەیانیکردنەوێ بە خورما بیت،
بەلام لە جەژنی قوربان هیچ نەخوات هەتا دەگەریتەوێ لە نوێژی جەژن.

أَبْوَابُ السَّفَرِ

کوباسی گهشت

بَابُ التَّقْصِيرِ فِي السَّفَرِ

باسی کورتکردنه وهی (نویژ) له گهشتدا

۱۱۴. عَنْ ابْنِ عُمَرَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا قَالَ: سَافَرْتُ مَعَ النَّبِيِّ ﷺ وَأَبِي بَكْرٍ، وَعُمَرَ، وَعُثْمَانَ فَكَانُوا يُصَلُّونَ الظُّهْرَ وَالْعَصْرَ رَكْعَتَيْنِ رَكْعَتَيْنِ، لَا يُصَلُّونَ قَبْلَهَا وَلَا بَعْدَهَا.

ئيبين عومهر رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا ده لیت: گه شتم کردووه له گه ل پیغه مبهه ﷺ و ئه بو به کر و عومهر و عوسمان (خوایان رازی بیت)، جا دوو رکات دوو رکات نویژی نیوه پۆ و عهسریان ده کرد، نه له پیشیان و نه له دوایان هیچ نویژی دیکه یان (نویژی سوننهت) نه ده کرد.

بَابُ مَا جَاءَ فِي كَمْ تُقَصِّرُ الصَّلَاةُ

باسی ئه وهی هاتوووه ده ربارهی کورتکردنه وهی نویژ (له گهشتدا)

۱۱۵. عَنْ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: خَرَجْنَا مَعَ النَّبِيِّ ﷺ مِنَ الْمَدِينَةِ إِلَى مَكَّةَ فَصَلَّى

رَكَعَتَيْنِ، قَالَ: قُلْتُ لِأَنْسٍ: كَمْ أَقَامَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ بِمَكَّةَ؟ قَالَ: عَشْرًا.

نه نه سی کوری مالیک ﷺ ده لیت: له گهل پیغه مبه ر ﷺ له مه دینه وه در چوین بو مه ککه دوو رکاتی کرد (نویزه کانی کورت ده کردنه وه)، (پراوی ده لیت: به نه نه سم گوت: پیغه مبه ری خوا ﷺ بو ماوه ی چهند پوژ مایه وه له مه ککه؟ گوتی: ده پوژ.

بَابُ فِي صَلَاةِ الْكُسُوفِ

باسیک دهر باره ی نویژی خوړگیران

۱۱۶. عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا عَنِ النَّبِيِّ ﷺ: أَنَّهُ صَلَّى فِي كُسُوفٍ، فَقَرَأَ ثُمَّ رَكَعَ، ثُمَّ قَرَأَ ثُمَّ رَكَعَ ثُمَّ قَرَأَ، ثُمَّ رَكَعَ ثَلَاثَ مَرَّاتٍ، ثُمَّ سَجَدَ سَجْدَتَيْنِ، وَالْأُخْرَى مِثْلَهَا.

تبين عه عباس ﷺ ده گپړته وه: پیغه مبه ر ﷺ نویژی خوړگیرانی کرد، دهستی کرد به قورئان خویندن، ټینجا رکوعی برد، دوو باره قورئانی خویند ټینجا رکوعی برد، سیباره قورئانی خویند، ټینجا رکوعی برد، سیجاران (نه وه ی کرد)، ټینجا دوو سه جده ی برد، رکاته که ی دیکه شی به هه مان شیوه کرد.

* وَاخْتَلَفَ أَهْلُ الْعِلْمِ فِي الْقِرَاءَةِ فِي صَلَاةِ الْكُسُوفِ، فَرَأَى بَعْضُ أَهْلِ الْعِلْمِ: أَنَّ يُسَرَّ بِالْقِرَاءَةِ فِيهَا بِالنَّهَارِ، وَرَأَى بَعْضُهُمْ: أَنَّ يَجْهَرُ بِالْقِرَاءَةِ فِيهَا، كَنَحْوِ صَلَاةِ الْعِيدَيْنِ وَالْجُمُعَةِ، وَبِهِ يَقُولُ مَالِكٌ، وَأَحْمَدُ، وَإِسْحَاقُ: يَرَوْنَ الْجَهْرَ فِيهَا قَالَ الشَّافِعِيُّ: لَا يَجْهَرُ فِيهَا.

* وَقَدْ صَحَّ عَنِ النَّبِيِّ ﷺ كِلَا الرِّوَايَتَيْنِ: صَحَّ عَنْهُ أَنَّهُ صَلَّى أَرْبَعَ رَكَعَاتٍ فِي أَرْبَعِ سَجَدَاتٍ، وَصَحَّ عَنْهُ أَنَّهُ صَلَّى سِتَّ رَكَعَاتٍ فِي أَرْبَعِ سَجَدَاتٍ وَهَذَا عِنْدَ أَهْلِ الْعِلْمِ جَائِزٌ عَلَى قَدْرِ الْكُسُوفِ، إِنْ تَطَاوَلَ الْكُسُوفُ فَصَلَّى سِتَّ رَكَعَاتٍ فِي أَرْبَعِ سَجَدَاتٍ، فَهُوَ جَائِزٌ، وَإِنْ صَلَّى أَرْبَعَ رَكَعَاتٍ فِي أَرْبَعِ سَجَدَاتٍ وَأَطَالَ

الْقِرَاءَةُ فَهُوَ جَائِزٌ، وَيَرَى أَصْحَابُنَا، أَنْ تُصَلَّى صَلَاةُ الْكُشُوفِ فِي جَمَاعَةٍ فِي كُشُوفِ الشَّمْسِ وَالْقَمَرِ.

زانایان راجیایان ههیه سه بارهت به چۆنیه تی خویندنی قورئان له نوێژی خۆرگیران، ههندیکی له زانایان رایان وایه که قورئانخویندن به نهیتی بیت به کاتی پۆژ، ههندیکی دیکه رایان وایه که قورئانخویندنی به دهنگ بیت وهک ههردوو نوێژی جهژن و نوێژی ههینی، ئەمه بۆچوونی مالیک و ئەحمەد و ئیسحاق، رایان وایه که قورئانخویندن به دهنگ بیت، شافعی گوتویهتی: دهنگی تیدا بهرز ناکرێتهوه.

(سه بارهت به شیوازی نوێژه که) بێگومان به پێگای راست ههردوو پێوايه ته که هاتوو هه پێغه مبهری خواوه ﷺ، که نوێژی کردوو به چوار پکوعبردن له چوار سوجهدا، ههروهها نوێژی کردوو به شەش پکوعبردن له چوار سوجهدا، ئەمه له لای زانایان دروسته به پێی ئەندازهی گیرانه که، ئەگەر درێژهی خایه ند و ئەویش نوێژه که ی کرد به شەش پکوع له چوار سوجهدا ئەوه دروسته، ئەگەر نوێژه که شی کرد به چوار پکوعبردن له چوار سوجهدا و قورئانخویندنه که ی درێژ کردهوه، ئەوهش ههردروسته، هاوه لانمان وای بۆچوونه نوێژی خۆرگیران و مانگیان به کۆمه ل بکریت.

۱۱۷. عَنْ عَائِشَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا قَالَتْ: خَسَفَتِ الشَّمْسُ عَلَى عَهْدِ رَسُولِ اللَّهِ ﷺ، فَصَلَّى رَسُولُ اللَّهِ ﷺ بِالنَّاسِ، فَأَطَالَ الْقِرَاءَةَ، ثُمَّ رَكَعَ فَأَطَالَ الرُّكُوعَ، ثُمَّ رَفَعَ رَأْسَهُ فَأَطَالَ الْقِرَاءَةَ، وَهِيَ دُونَ الْأُولَى، ثُمَّ رَكَعَ فَأَطَالَ الرُّكُوعَ، وَهُوَ دُونَ الْأَوَّلِ، ثُمَّ رَفَعَ رَأْسَهُ فَسَجَدَ، ثُمَّ فَعَلَ مِثْلَ ذَلِكَ فِي الرُّكْعَةِ الثَّانِيَةِ.

عائشه رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا ده لیت: له سهردهمی پێغه مبهری خوا ﷺ خۆر گیرا، پێغه مبهری خوا ﷺ پێشنوێژی بۆ خه لک کرد، قورئانخویندنی درێژ کردهوه، ئینجا پکوعی برد، پکوعه که ی درێژ کردهوه، پاشان سهری بهرز کردهوه و درێژهی دا به خویندنه وه و ههستا که متر له وهستانی یه که م، ئینجا پکوعی بردهوه، درێژهی دا به پکوعه که ی که متر له پکوعی یه که م، پاشان سهری بهرز کردهوه و سوجهی برد، پاشان هه مان کاری دووبار کردهوه له پکاتی دووه می ش.

بَابُ مَا جَاءَ فِي صَلَاةِ الْخَوْفِ

باسی ئه‌وه‌ی هاتوو ده‌رباره‌ی نوێژی ترس

۱۱۸. عَنْ سَالِمٍ، عَنْ أَبِيهِ عليه السلام: أَنَّ النَّبِيَّ صلى الله عليه وسلم صَلَّى صَلَاةَ الْخَوْفِ بِأَحْدَى الطَّائِفَتَيْنِ رَكْعَةً، وَالطَّائِفَةُ الْأُخْرَى مُوَاجِهَةً الْعَدُوَّ، ثُمَّ انْصَرَفُوا، فَقَامُوا فِي مَقَامِ أُولَئِكَ، وَجَاءَ أُولَئِكَ فَصَلَّى بِهِمْ رَكْعَةً أُخْرَى، ثُمَّ سَلَّمَ عَلَيْهِمْ، فَقَامَ هَؤُلَاءِ فَقَضَوْا رَكْعَتَهُمْ، وَقَامَ هَؤُلَاءِ فَقَضَوْا رَكْعَتَهُمْ.

سالم، له باوکیه‌وه عليه السلام ده‌گێڕێته‌وه: پێغه‌مبه‌ر صلى الله عليه وسلم نوێژی ترسی کرد، پکاتیکی کرد به یه‌کێک له‌ دوو کۆمه‌له‌که، کۆمه‌لیکیش پووبه‌پرووی دوژمن مانه‌وه، پاشان (کۆمه‌لی یه‌که‌م) پۆیشتن، به‌پرز وه‌ستان پووبه‌پرووی دوژمن له‌ شوینی ئه‌وانی دیکه، ئینجا کۆمه‌له‌که‌ی دیکه هاتن بۆ نوێژکردن و (پێغه‌مبه‌ر صلى الله عليه وسلم) پکاتیکی له‌گه‌ڵدا کردن، پاشان سه‌لامی دایه‌وه، جا ئه‌و کۆمه‌له‌ هه‌ستانه‌وه پکاتی دووه‌میان ته‌واو کرد، دواتر کۆمه‌لی پێشوتر هاتن و پکاتی دووه‌میان ته‌واو کرد.

بَابُ فِي كَرَاهِيَةِ الْبُرَاقِ فِي الْمَسْجِدِ

باسی‌ک ده‌رباره‌ی ناپه‌سندیی تف‌فرێدان له‌نیو مزگه‌وت

۱۱۹. عَنْ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ رضي الله عنه: قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صلى الله عليه وسلم: «الْبُرَاقُ فِي الْمَسْجِدِ خَطِيئَةٌ، وَكَفَّارَتُهَا دَفْنُهَا».

ئه‌نه‌سی کۆری مالیک رضي الله عنه ده‌لێت: پێغه‌مبه‌ری خوا صلى الله عليه وسلم فرموویه‌تی: «تف‌فرێدان له‌نیو مزگه‌وت گونا‌ه و هه‌له‌یه، که‌فاره‌ته‌که‌ی ژێر گل‌کردنه (یان شو‌رین و سه‌رینه‌وه‌ی شو‌ینه‌که‌یه)».

بَابُ مَا يَقُولُ فِي سُجُودِ الْقُرْآنِ

باسی ئه وهی ده گو تریت له کاتی سوجه ده کانی قورئان

۱۲۰. عَنْ عَائِشَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا قَالَتْ: كَانَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ يَقُولُ فِي سُجُودِ الْقُرْآنِ بِاللَّيْلِ: «سَجَدَ وَجْهِي لِلَّذِي خَلَقَهُ وَشَقَّ سَمْعَهُ وَبَصَرَهُ بِحَوْلِهِ وَقُوَّتِهِ».

عائیشه رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا ده لیت: پیغه مبهری خوا ﷺ له کاتی سوجه ده کانی قورئان له شه ودا ده یفه رموو: «پو خسارم سوجه دی برد بۆ ئه و خوا یه دی دروستی کردوو و بیستن و بینینی بۆ کردینه وه، به هوی حالگۆرین له لایه ن ئه و و به هیز و توانای ئه و».

بَابُ مَا ذَكَرَ فِي الْإِلْتِفَاتِ فِي الصَّلَاةِ

باسی ئه وهی هاتوو ده رباره ی ئاوردانه وه له نوێژدا

۱۲۱. عَنْ عَائِشَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا قَالَتْ: سَأَلْتُ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ عَنِ الْإِلْتِفَاتِ فِي الصَّلَاةِ، قَالَ: «هُوَ اخْتِلَافُ يَخْتَلِسُهُ الشَّيْطَانُ مِنْ صَلَاةِ الرَّجُلِ».

عائیشه رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا ده لیت: پرسیارم کرد له پیغه مبهری خوا ﷺ سه باره ت به ئاوردانه وه له نێو نوێژدا؟ فه رموو: «ئهمه دزینیکه شه یان له نوێژی خاوه نه که ی ده دزیت (واته: له خیر و پاداشتی که م ده کات)».

بَابُ كَرَاهِيَةِ أَنْ يَنْتَظِرَ النَّاسُ الْإِمَامَ وَهُمْ قِيَامٌ عِنْدَ افْتِتَاحِ الصَّلَاةِ

باسی ناپه سنیدی ئه وهی که خه لک به پیوه بوه ستن و چاوه رپی ئیمام بکه ن، له کاتی چوونه نیو نوێژ

۱۲۲. عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ أَبِي قَتَادَةَ، عَنْ أَبِيهِ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: «إِذَا

أُقِيمَتِ الصَّلَاةُ فَلَا تَقُومُوا حَتَّى تَرَوْنِي خَرَجْتُ».

عه بدوللای کوری ئه بو قه تاده، له باوکیه وه ﷺ ده گێڕێته وه، گوتویه تی: پیغه مبهری خوا ﷺ فهرموویه تی: «ئه گهر قامه تی نوێژ کرا، ئیوه هه لمه ستنه وه هه تا من ده بینن وا دیمه دهر (له ماله وه بۆ مزگهوت)».

❦ وَقَدْ كَرِهَ قَوْمٌ مِنْ أَهْلِ الْعِلْمِ مِنْ أَصْحَابِ النَّبِيِّ ﷺ وَغَيْرِهِمْ أَنْ يَنْتَظِرَ النَّاسُ الْإِمَامَ وَهُمْ قِيَامٌ، وَقَالَ بَعْضُهُمْ: إِذَا كَانَ الْإِمَامُ فِي الْمَسْجِدِ فَأَقِيمَتِ الصَّلَاةُ فَإِنَّمَا يَقُومُونَ إِذَا قَالَ الْمُؤَذِّنُ: قَدْ قَامَتِ الصَّلَاةُ، قَدْ قَامَتِ الصَّلَاةُ، وَهُوَ قَوْلُ ابْنِ الْمُبَارَكِ.

هه نندیک له زانایان له هاوه لانی پیغه مبهری خوا ﷺ و کهسانی دیکهش به ناپه سندیان داناوه که خه لکی به پیوه وه ستابن و چاوه پێی ئیام بکهن، هه نندیکیان گوتویانه: ئه گهر ئیام له مزگهوت بوو و قامهت کرا بۆ نوێژه که، ئه وه خه لکه که هه لده ستنه وه ئه و کاته ی بانگده ر ده لیت: (قَدْ قَامَتِ الصَّلَاةُ، قَدْ قَامَتِ الصَّلَاةُ)، ئه مه بۆ چوونی ئیبن موباره که.

بَابُ مَا ذُكِرَ فِي الثَّنَاءِ عَلَى اللَّهِ، وَالصَّلَاةِ عَلَى النَّبِيِّ ﷺ قَبْلَ الدُّعَاءِ

باسی ئه وه ی هاتووه دهر باره ی ستاییشی خوا و سه لاتدان له سه ر پیغه مبه ر ﷺ پێش دوعا کردن

۱۲۳. عَنْ عَبْدِ اللَّهِ ﷺ قَالَ: كُنْتُ أَصَلِّي وَالنَّبِيُّ ﷺ، وَأَبُو بَكْرٍ وَعُمَرُ ﷺ مَعَهُ، فَلَمَّا جَلَسْتُ بَدَأْتُ بِالثَّنَاءِ عَلَى اللَّهِ، ثُمَّ الصَّلَاةُ عَلَى النَّبِيِّ ﷺ، ثُمَّ دَعَوْتُ لِنَفْسِي، فَقَالَ النَّبِيُّ ﷺ: «سَلْ تُعْطَهُ، سَلْ تُعْطَهُ».

عه بدوللا ﷺ ده لیت: جار یکیان نوێژم ده کرد، پیغه مبه ر ﷺ ئه بو به کر و عومه ری ﷺ له گه لدا بوو، جا کاتیک دانیشتم ده ستم کرد به مه دحی خوا، پاشان گوتی

سه لاوات له سهر پیغه مبهري ﷺ، ئینجا پارامه وه بو خوم، جا پیغه مبهري ﷺ فهرمووی: «داوا بکه بیت ده دریت، داوا بکه بیت ده دریت».

بَابُ مَا ذُكِرَ مِنَ التَّسْمِيَةِ عِنْدَ دُخُولِ الْخَلَاءِ

باسی نه وهی هاتوو ه گوتنی (بسم الله) له کاتی چوونه سهرئاو

۱۲۴. عَنْ عَلِيِّ بْنِ أَبِي طَالِبٍ عليه السلام: أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ قَالَ: «سَتَرُ مَا بَيْنَ أَعْيُنِ الْجِنِّ وَعَوْرَاتِ بَنِي آدَمَ: إِذَا دَخَلَ أَحَدُهُمُ الْخَلَاءَ، أَنْ يَقُولَ: بِسْمِ اللَّهِ».

عهلی کوری نه بو تالب عليه السلام ده گپریته وه: پیغه مبهري خوا ﷺ فهرموویته تی: «په رده ی دپوشینی نیوان چاوه کانی جنۆکه و عه وره تی ئاده میزاد نه وه یه: کاتیک یه کیکیان ویستی بچیت ه سهرئاو بلیت: بسم الله (به ناوی خوا)».

بَابُ مَا ذُكِرَ مِنْ سِيَمَاءِ هَذِهِ الْأُمَّةِ يَوْمَ الْقِيَامَةِ مِنْ آثَارِ السُّجُودِ وَالطُّهُورِ

باسی نه وهی هاتوو ه ده رباره ی روخساری نه و ئوممه ته له پوژی دواپی به هو ی شوینه واری سوجه ده و ده ستنو یژه وه

۱۲۵. عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ بُسْرِ رضي الله عنه عَنِ النَّبِيِّ ﷺ قَالَ: «أُمِّي يَوْمَ الْقِيَامَةِ غُرٌّ مِنَ السُّجُودِ، مُحْجَلُونَ مِنَ الْوُضُوءِ».

عه بدوللای کوری بوسر رضي الله عنه له پیغه مبهري وه ﷺ ده گپریته وه که فهرموویته تی: «ئوممه ته که له پوژی دواپی بانگه یشتی گو په پانی مه حشر ده کرین به نیوچاوان و ده ست و قاچی سپیه وه به هو ی شوینه واری ده ستنو یژ شوو شته وه».

بَابُ مَا ذَكَرَ فِي نَضْحِ بَوْلِ الْغُلَامِ الرَّضِيعِ

باسی ئهوهی هاتوو ده ربارهی پېژاندنی ئاو به سه ر میزی مندالی شیره خۆر

۱۲۶. عَنْ عَلِيٍّ بْنِ أَبِي طَالِبٍ عليه السلام: أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ قَالَ فِي بَوْلِ الْغُلَامِ الرَّضِيعِ: «يُنَضَّحُ بَوْلُ الْغُلَامِ، وَيُغَسَّلُ بَوْلُ الْجَارِيَةِ».

عه لی کوری ئه بو تالیب عليه السلام ده گپێتهوه: پێغه مبه ری خوا ﷺ ده رباره ی میزی مندالی شیره خۆره فهرموویه تی: «(به رگ و پۆشاک) ئاو پېژن ده کریت به هۆی میزی کوری بچووک، ده شوردریت به هۆی میزی کیرۆله ی بچووک».

بَابُ مَا ذَكَرَ فِي فَضْلِ الصَّلَاةِ

باسی ئهوهی باس کراوه ده رباره ی پێگه و گه وره یی نوێژ

۱۲۷. عَنْ أَبِي أُمَامَةَ رضي الله عنه يَقُولُ: سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ يَخْطُبُ فِي حَجَّةِ الْوَدَاعِ فَقَالَ: «اتَّقُوا اللَّهَ رَبَّكُمْ، وَصَلُّوا خَمْسَكُمْ، وَصُومُوا شَهْرَكُمْ، وَأَدُّوا زَكَاةَ أَمْوَالِكُمْ، وَأَطِيعُوا إِذَا أَمَرَكُمْ تَدْخُلُوا جَنَّةَ رَبِّكُمْ».

ئه بو ئومامه رضي الله عنه ده لیت: گویم له پێغه مبه ری خوا ﷺ بو، له حه جی مالئاوایی وتاری ده دا فهرمووی: «پارێز بکه ن له په روه ردگار تان، پێنج نوێژه که تان بکه ن، مانگی په مه زان به پۆژوو بن، زه کاتی مال ه کانتان بدن، ملکه چی فهرمان په واکانتان بن، ئه وساکه ده چنه به هه شتی په روه ردگار تان».

أَبْوَابُ الزَّكَاةِ عَنْ رَسُولِ اللَّهِ ﷺ

کۆباسی زهکات له پێغه مبه‌ری خواوه ﷺ

بَابُ مَا جَاءَ فِي زَكَاةِ الذَّهَبِ وَالْوَرِقِ

باسی ئه‌وه‌ی هاتوو‌ه‌ ده‌رباره‌ی زه‌کاتی زیڤ و زیو

۱۲۸. عَنْ عَلِيٍّ رضي الله عنه قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: «قَدْ عَفَوْتُ عَنْ صَدَقَةِ الْخَيْلِ وَالرَّقِيقِ، فَهَاتُوا صَدَقَةَ الرَّقَّةِ: مِنْ كُلِّ أَرْبَعِينَ دِرْهَمًا دِرْهَمًا، وَلَيْسَ فِي تِسْعِينَ وَمِائَةً شَيْءٌ، فَإِذَا بَلَغَتْ مِائَتَيْنِ فَفِيهَا خُمْسَةُ دَرَاهِمٍ».

عه‌لی رضي الله عنه ده‌لێت: پێغه‌مبه‌ری خوا ﷺ فه‌رموو‌یه‌تی: «(له‌ زه‌کاتی) ئه‌سپ و کۆیله‌ چاوپۆشیم کردوو‌ه، بۆیه‌ له‌ هه‌ر چل ده‌ره‌مه‌ی زیو ده‌ره‌مه‌یک زه‌کات بده‌ن، (بزانی) ئه‌گه‌ر سه‌د و نه‌وه‌د (ده‌ره‌مه‌میش) بێت، زه‌کاتی تێدا نییه‌، جا هه‌ر کاتیک گه‌یشه‌ دوو سه‌د (ده‌ره‌م)، ئه‌وه‌ پێنج ده‌ره‌مه‌ی زه‌کاته‌».

بَابُ مَا جَاءَ فِي زَكَاةِ الْبَقَرِ

باسی ئه‌وه‌ی هاتوو‌ه‌ ده‌رباره‌ی زه‌کاتی مانگا

۱۲۹. عَنْ عَبْدِ اللَّهِ رضي الله عنه عَنِ النَّبِيِّ ﷺ قَالَ: «فِي ثَلَاثِينَ مِنَ الْبَقَرِ تَبِيعٌ أَوْ تَبِيعَةٌ، وَفِي

کُلُّ أَرْبَعِينَ مُسِنَّةً».

عہ بدوللہ ﷺ له پیغہ مبرہ وہ ﷺ ده گیریتہ وہ کہ فہر موویہ تی: «له ههر سی مانگاہ ک گولکیکی یه کسالہ ی تیر بیت یان می، له ههر چل مانگاہ ک گولکیکی دووسالہ ی تیر بیت یان می (زه کاتی تیدایه)».

۱۳۰. عَنْ مُعَاذِ بْنِ جَبَلٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: بَعَثَنِي النَّبِيُّ ﷺ إِلَى الْيَمَنِ، فَأَمَرَنِي أَنْ أَخْذَ مِنْ كُلِّ ثَلَاثِينَ بَقْرَةً تَبِيعًا أَوْ تَبِيعَةً، وَمِنْ كُلِّ أَرْبَعِينَ مُسِنَّةً، وَمِنْ كُلِّ حَالِمٍ دِينَارًا، أَوْ عِدْلَهُ مَعَاوِرَ.

موعازی کوپی جه بهل ﷺ ده لیت: پیغہ مبر ﷺ منی نارد بو یه مهن، فهرمانی بی کردم که زه کات وهر بگرم له ههر سی مانگاہ ک گولکیکی یه کسالہ ی تیر بیت یان می، له ههر چل مانگاہ ک گولکیکی دووسالہ ی تیر بیت یان می، له ههر که سیکی (خاوهن کتبه ناسانیه کان) که بالغ بوو بیت دیناریکی زیړ وهرده گیریت، یان به نه ندازه ی نهو (دیناره) بهرگ و پوشاکی موعافی وهرده گیریت (جوړه پوشاکیکی خه لکی یه مهنه).

بَابُ مَا جَاءَ فِي كَرَاهِيَةِ اخْذِ خِيَارِ الْمَالِ فِي الصَّدَقَةِ

باسی نه وهی هاتووه دهر باره ی ناپه سندی له وهرگر تنی چاکترین مال له زه کات

۱۳۱. عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا: أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ بَعَثَ مُعَاذًا إِلَى الْيَمَنِ فَقَالَ لَهُ: «إِنَّكَ تَأْتِي قَوْمًا أَهْلَ كِتَابٍ، فَأَدْعُهُمْ إِلَى شَهَادَةِ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ، وَأَنِّي رَسُولُ اللَّهِ، فَإِنْ هُمْ أَطَاعُوا لِذَلِكَ، فَأَعْلِمُهُمْ أَنَّ اللَّهَ افْتَرَضَ عَلَيْهِمْ خَمْسَ صَلَوَاتٍ فِي الْيَوْمِ وَاللَّيْلَةِ، فَإِنْ هُمْ أَطَاعُوا لِذَلِكَ، فَأَعْلِمُهُمْ أَنَّ اللَّهَ افْتَرَضَ عَلَيْهِمْ صَدَقَةَ أَمْوَالِهِمْ تُؤْخَذُ مِنْ أَعْيُنِهِمْ وَتُرَدُّ عَلَى فُقَرَائِهِمْ، فَإِنْ هُمْ أَطَاعُوا لِذَلِكَ، فَإِيَّاكَ وَكَرَائِمَ أَمْوَالِهِمْ، وَاتَّقِ دَعْوَةَ الْمَظْلُومِ، فَإِنَّهَا لَيْسَ بَيْنَهَا وَبَيْنَ اللَّهِ حِجَابٌ».

ئىبن عەبباس رضي الله عنه دەگىرېتەو: پىغەمبەرى خوا ﷺ موغازى نارد بۇ يەمەن و پىي فەرموو: «تۆ دە چىتە لاي كۆمەلىك خاوەن كىتىبن، جا بانگەشتيان بكة بۇ شاىە تىدان بەوہى ھىچ پەرستراوئىكى بەھەق نىيە جگە لە خوا، من پىغەمبەرى خوام ئەگەر ئەوان ملكەچ بوون بۇ ئەوہ، ئىنجا پىيان رابگەيەنە كە خوا لە شەو و پوژىكدان پىنج نوژى لەسەرى پىويست كردوون، ئەگەر ئەوان ملكەچ بوون بۇ ئەوہ، ئىنجا پىيان رابگەيەنە كە خوا مال بەخشىنىكى لەسەر فەرز كردوون، لە دەولەمەندەكانيان وەردەگىرىت و دەدرىتەوہ بە ھەزارەكانيان، ئەگەر ئەوان ملكەچ بوون بۇ ئەوہ، ئاگادار بە نەكەيت چاكترين جوړى مال و سامانيان لى وەربگريت، خۆت بيارىزە لە دوعا و پارانەوہى كەسى ستملىكراو، چونكە لە نيوان ئەو (ستەملىكراو) و خوا ھىچ پەردەيەك نىيە (دوعايان وەرگىراوہ)».

بَابُ مَا جَاءَ فِي صَدَقَةِ الزَّرْعِ وَالتَّمْرِ وَالْحَبُوبِ

باسى ئەوہى ھاتووہ دەربارەى زەكاتى كشتوكال و خورما و دانەوئلە

۱۳۲. عَنْ أَبِي سَعِيدٍ الْخُدْرِيِّ رضي الله عنه: أَنَّ النَّبِيَّ ﷺ قَالَ: «لَيْسَ فِيمَا دُونَ خَمْسِ دَوْدٍ صَدَقَةٌ، وَلَيْسَ فِيمَا دُونَ خَمْسِ أَوْاقٍ صَدَقَةٌ، وَلَيْسَ فِيمَا دُونَ خَمْسَةِ أَوْسُقٍ صَدَقَةٌ».

ئەبو سەعیدى خودرى رضي الله عنه دەگىرېتەو: پىغەمبەرى خوا ﷺ فەرموویەتى: «ئەگەر لە پىنج وشتەر كەمتر بوو زەكاتى تىدا نىيە (ئەگەر پىنج بوو زەكاتە كەى يەك مەرە)، ئەگەر كەسىك لە پىنج ئوقیە كەمتر زیوى ھەبوو زەكاتى تىدا نىيە (پىنج ئوقیە دەكاتە چل دەرھەم، چل جارەن پىنج دەكاتە دوو سەد دەرھەم، ئەگەر كەسىك دوو سەد مسقال زیوى ھەبىت، پىويستە زەكاتى بدات)، ئەگەر كەسىك لە دانەوئلەدا پىنج ويسق كەمترى ھەبوو زەكاتى تىدا نىيە».

بَابُ مَا جَاءَ لَيْسَ فِي الْخَيْلِ وَالرَّقِيقِ صَدَقَةٌ

باسی ئهوهی هاتوووه که ئهسپ و کۆيله زهکاتيان تیدا نییه

۱۳۳. عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رضی اللہ عنہ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: «لَيْسَ عَلَى الْمُسْلِمِ فِي فَرَسِهِ، وَلَا فِي عَبْدِهِ صَدَقَةٌ».

ئەبو ھورەیرە رضی اللہ عنہ دەلێت: پێغەمبەری خوا ﷺ فەرموویەتی: «لەسەر موسوڵمان پێویست نییە زەکاتی کۆیلە و ئەسپەکی بدات».

* وَالْعَمَلُ عَلَيْهِ عِنْدَ أَهْلِ الْعِلْمِ: أَنَّهُ لَيْسَ فِي الْخَيْلِ السَّائِمَةِ صَدَقَةٌ، وَلَا فِي الرَّقِيقِ إِذَا كَانُوا لِلْخِدْمَةِ صَدَقَةٌ، إِلَّا أَنْ يَكُونُوا لِلتَّجَارَةِ، فَإِذَا كَانُوا لِلتَّجَارَةِ فِي أَيْمَانِهِمُ الزَّكَاةُ إِذَا حَالَ عَلَيْهَا الْحَوْلُ.

کارکردن لەسەر ئەوێهە لەلای زانایان: کە ئەسپی لەوەرگا زەکاتی لێ دەرناکرێت، کۆیلە ئەگەر بۆ خزمەتکردن بێت زەکاتی لێ دەرناکرێت، تەنیا ئەگەر بۆ بازرگانی بێت، جا ئەگەر بۆ بازرگانی بوو ئەوێهە لە نرخەکی زەکاتی لێ دەرناکرێت ئەگەر سالی بەسەردا سووڕایەوێهە.

بَابُ مَا جَاءَ فِي الْعَامِلِ عَلَى الصَّدَقَةِ بِالْحَقِّ

باسی ئهوهی هاتوووه دهربارهی سهراپاستیی کۆکه رهوهی زهکات

۱۳۴. عَنْ رَافِعِ بْنِ خَدِيجٍ رضی اللہ عنہ قَالَ: سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ يَقُولُ: «الْعَامِلُ عَلَى الصَّدَقَةِ بِالْحَقِّ كَالْغَازِي فِي سَبِيلِ اللَّهِ حَتَّى يَرْجِعَ إِلَى بَيْتِهِ».

رافعی کوڕی خەدیج رضی اللہ عنہ دەلێت: گویم لە پێغەمبەری خوا ﷺ بوو دەیفەرموو: «کۆکه رهوه و سهراپهرشتیاری زهکات بهراست و دروستی وهک موجاهیدیک وایه

له پیناوی خوا بجه نګیت، هه تا ده گه ږیته وه نیو ماله که ی.

بَابُ مَا جَاءَ فِي كَرَاهِيَةِ الْعُودِ فِي الصَّدَقَةِ

باسی ئه وهی هاتووه ده ربارهی ناپه سندیی گه ږاندنه وهی مالی به خشر او

۱۳۵. عَنْ عُمَرَ رضی الله عنه: أَنَّهُ حَمَلَ عَلَى فَرَسٍ فِي سَبِيلِ اللَّهِ، ثُمَّ رَأَاهَا تُبَاعُ فَأَرَادَ أَنْ يَشْتَرِيهَا، فَقَالَ النَّبِيُّ ﷺ: «لَا تَعُدْ فِي صَدَقَتِكَ».

عومر رضی الله عنه ده گږیته وه: ئه و ئه سپنکی به که سیک به خشیوه بو ئه وهی له پینا و خوا جیهاد بکات، پاشان بینویه تی که ئه سپه که ده فرو شریته وه، ویستویه تی بیکړیته وه، جا پیغه مبه ر ﷺ فه رموی: «له به خشینه که ت پاشگه ز مه به وه».

بَابُ مَا جَاءَ فِي صَدَقَةِ الْفِطْرِ

باسی ئه وهی هاتووه ده ربارهی سه رفیتره

۱۳۶. عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عُمَرَ رضی الله عنه: أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ فَرَضَ زَكَاةَ الْفِطْرِ مِنْ رَمَضَانَ صَاعًا مِنْ تَمْرٍ، أَوْ صَاعًا مِنْ شَعِيرٍ عَلَى كُلِّ حُرٍّ أَوْ عَبْدٍ، ذَكَرٍ أَوْ أُنْثَى مِنَ الْمُسْلِمِينَ.

عہ بدوللای کوری عومر رضی الله عنه ده گږیته وه: پیغه مبه ری خوا ﷺ به خشینى سه رفیتره ی له ږه مه زاندا پیویست کردو وه، که ږبه یه ک بیت له خورما، یان ږبه یه ک بیت له جو، له سه ر هه موو موسولمانان پیوسته، نیر بیت یان می، نازاد بیت یان کویله.

* وَاخْتَلَفَ أَهْلُ الْعِلْمِ فِي هَذَا، فَقَالَ بَعْضُهُمْ: إِذَا كَانَ لِلرَّجُلِ عَبْدٌ غَيْرُ مُسْلِمٍ لَمْ يُؤَدَّ عَنْهُمْ صَدَقَةُ الْفِطْرِ، وَهُوَ قَوْلُ مَالِكٍ، وَالشَّافِعِيِّ، وَأَحْمَدُ. وَقَالَ بَعْضُهُمْ: يُؤَدِّي عَنْهُمْ وَإِنْ كَانُوا غَيْرَ مُسْلِمِينَ، وَهُوَ قَوْلُ الثَّوْرِيِّ، وَابْنِ الْمُبَارَكِ، وَإِسْحَاقَ.

زانایان رایان جیاوازه دهرباره ی ئه و پرسه، هه ندیکیان گوتوو یانه: ئه گهر هاتو که سیک کۆیله ی ناموسولمانی هه بوو، ئه وه زه کاتی سهر فیتره ی بۆ نادات، ئه مه بۆ چوونی مالیک و شافیعی و ئه حمه ده، هه ندیکی دیکه یان گوتوو یانه: سهر فیتره بۆ کۆیله ی ناموسولمانیش ده دریت، ئه مه بۆ چوونی سوفیانی سه وری و ئیبن موباره ک و ئیسحاقه.

بَابُ مَا جَاءَ فِي تَقْدِيمِهَا قَبْلَ الصَّلَاةِ

باسی ئه وه ی هاتوو هه رباره ی پێشخستنی سهر فیتره پێش نوێژی جه ژن

۱۳۷. عَنْ ابْنِ عُمَرَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا: أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ كَانَ يَأْمُرُ بِإِخْرَاجِ الزَّكَاةِ قَبْلَ الْغَدُوِّ لِلصَّلَاةِ يَوْمَ الْفِطْرِ.

ئیبن عومەر رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا ده گێڕێته وه: پێغه مبه ری خوا ﷺ فه رمانی ده کرد پێش ده رچوونی خه لکی بۆ نوێژی جه ژن سهر فیتره بدریت.

وَهُوَ الَّذِي يَسْتَحِبُّهُ أَهْلُ الْعِلْمِ: أَنْ يُخْرِجَ الرَّجُلُ صَدَقَةَ الْفِطْرِ قَبْلَ الْغَدُوِّ إِلَى الصَّلَاةِ.

ئه مه یه که زانایان به په سندیان داناوه: که که سیک سهر فیتره بدات پێش ئه وه ی ده ربجیت بۆ نوێژ.

بَابُ مَا جَاءَ فِي النَّهْيِ عَنِ الْمَسْأَلَةِ

باسی ئه وه ی هاتوو هه رباره ی رێگریکردن له سوالکردن

۱۳۸. عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ يَقُولُ: «لَأَنْ يَغْدُوَ أَحَدُكُمْ فَيَخْطُبَ عَلَى ظَهْرِهِ فَيَتَصَدَّقَ مِنْهُ فَيَسْتَغْنِيَ بِهِ عَنِ النَّاسِ، خَيْرٌ لَهُ مِنْ أَنْ يَسْأَلَ

رَجُلًا، أَعْطَاهُ أَوْ مَنَعَهُ ذَلِكَ، فَإِنَّ الْيَدَ الْعُلْيَا أَفْضَلُ مِنَ الْيَدِ السُّفْلَى، وَابْدَأُ بِمَنْ تَعُولُ».

ئەبو ھورەیرە رضی اللہ عنہ دەلیت: گویم لە پیغەمبەری خوا ﷺ بوو، دەیفەرموو: «ئەگەر یەکیکتان بەیانی زوو دەربجیت بۆ دارکردن و کۆکردنەوەی دار بە پستی، جا لێی (لە داھاتەکە) ببەخشیت و بەھۆبەو ییناز بیت لە خەڵکی، زۆر چاکترە لە سوالکردن لە خەڵکی، جا ھەبە پێی دەبەخشیت یان پێی نابەخشیت، بەراستی دەستی بەرز (بەخشەر) چاکترە لە دەستی نزم (وەرگر)، بەخشینت بەوانە دەستی پێ بکە کە لیتەووە نزیکن و خەرجییان لە ئەستۆتە».

أَبْوَابُ الصَّوْمِ عَنْ رَسُولِ اللَّهِ ﷺ

کۆباسی رۆژوو له پیغه مبه‌ری خواوه ﷺ

بَابُ مَا جَاءَ فِي فَضْلِ شَهْرِ رَمَضَانَ

باسی ئەوهی هاتوووه دهرباره‌ی پیغه و گه‌وره‌ی مانگی رهمه‌زان

۱۳۹. عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رضي الله عنه قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: «مَنْ صَامَ رَمَضَانَ وَقَامَهُ إِيمَانًا وَاحْتِسَابًا غُفِرَ لَهُ مَا تَقَدَّمَ مِنْ ذَنْبِهِ، وَمَنْ قَامَ لَيْلَةَ الْقَدْرِ إِيمَانًا وَاحْتِسَابًا غُفِرَ لَهُ مَا تَقَدَّمَ مِنْ ذَنْبِهِ».

ئەبو ھورەیرە رضي الله عنه دە‌ئیت: پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ فەرموویه‌تی: «هەر کەسێک رهمه‌زان به‌رۆژوو بی‌ت و شه‌وه‌کانیشی شه‌ونوێژ بکات، بر‌وای پێی هه‌بی‌ت و چاوه‌پێی پاداشت بی‌ت، له‌ گونا‌هه‌کانی رابردووی ده‌بوردری‌ت، هەر کەسێکیش شه‌وی قه‌در شه‌ونوێژ بکات و بر‌وای پێی هه‌بی‌ت و چاوه‌پێی پاداشت بی‌ت، له‌ گونا‌هه‌کانی رابردووی ده‌بوردری‌ت».

بَابُ مَا جَاءَ أَنَّ الصَّوْمَ لِرِوَاةِ الْهَلَالِ وَالْإِفْطَارَ لَهُ

باسی ئەوەی هاتوووە کە رۆژووگرتن بە بینینی مانگە،
کردنە جەژنیش بە بینینی مانگی یەکشەوەی شەوالە

۱۴۰. عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ رضی اللہ عنہ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: «لَا تَصُومُوا قَبْلَ رَمَضَانَ، صُومُوا لِرِوَايَتِهِ وَأَفْطِرُوا لِرِوَايَتِهِ، فَإِنْ حَالَتْ دُونَهُ غَيَاةٌ، فَأَكْمِلُوا ثَلَاثِينَ يَوْمًا».

ئێبن عەباس رضی اللہ عنہ دەلێت: پێغەمبەری خوا ﷺ فرمویەتی: «پێش مانگی ڕەمەزان بە رۆژوو مەبن، بەلام بە رۆژوو بن بەهۆی بینینی مانگ لە یەكەم شەوی ڕەمەزان، بیکەنە جەژن بەهۆی بینینی مانگ لە یەكەم شەوی شەوال، ئەگەر مانگتان نەبینی بەهۆی هەر هۆکاریک (وەک ئاسمان غییم بێت)، ئەوە سی رۆژ تەواو بکەن (ئینجا بیکەن بە جەژن)».

بَابُ مَا جَاءَ فِي تَعْجِيلِ الْإِفْطَارِ

باسی ئەوەی هاتوووە دەربارەی پەلەکردن لە بەربانگکردن

۱۴۱. عَنْ سَهْلِ بْنِ سَعْدٍ رضی اللہ عنہ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: «لَا يَزَالُ النَّاسُ بِخَيْرٍ مَا عَجَّلُوا الْفِطْرَ».

سەھلی کوری سەعد رضی اللہ عنہ دەلێت: پێغەمبەری خوا ﷺ فرمویەتی: «بەردەوام خەڵک لە خێر و چاکەدان هەتا زوو بەربانگ بکەنەوه».

* وَهُوَ الَّذِي اخْتَارَهُ أَهْلُ الْعِلْمِ مِنْ أَصْحَابِ النَّبِيِّ ﷺ وَغَيْرِهِمْ: اسْتَحَبُّوا تَعْجِيلَ الْفِطْرِ وَبِهِ يَقُولُ الشَّافِعِيُّ، وَأَحْمَدُ، وَإِسْحَاقُ.

ئەو ئەو بۆچوونەیه کە زانایان لە نێو هاووەلانی پێغەمبەر ﷺ و جگە لەوانیش

هه لیانېژاردووه: كهوا په سنده په له بكریت له بهر بانگ كردن (نه گهر كاتى هاتبوو)،
 نه مه ش بوچوونى (پیشه وایان) شافعی و نه حمه د و ئیسحاقه.

بَابُ مَا جَاءَ فِي بَيَانِ الْفَجْرِ

باسى نه وهى هاتووه دهرباره دهر كه ووتنى به یانى

۱۴۲. عَنْ أَبِي طَلْحٍ بْنِ عَلِيٍّ رضي الله عنه: أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ قَالَ: «كُلُوا وَاشْرَبُوا، وَلَا يَهْدِنَا اللَّهُ السَّاطِعُ الْمُضْعَدُّ، وَكُلُوا وَاشْرَبُوا، حَتَّى يَعْتَرِضَ لَكُمْ الْأَحْمَرُ».

نه بو ته لقی کورې علی رضي الله عنه ده گپړېته وه: پیغه مبهري خوا ﷺ فرمووېه تی: «بخون و بخونه وه، با رووناکی (به یانی ناراست) به په له تان نه خات، بخون و بخونه وه تا رووناکی سوورتان بو دهر ده که ویت».

* وَالْعَمَلُ عَلَى هَذَا عِنْدَ أَهْلِ الْعِلْمِ أَنَّهُ: لَا يَحْرُمُ عَلَى الصَّائِمِ الْأَكْلُ وَالشَّرْبُ حَتَّى يَكُونَ الْفَجْرُ الْأَحْمَرُ الْمُعْتَرِضُ، وَبِهِ يَقُولُ عَامَّةُ أَهْلِ الْعِلْمِ.

کار کردن له سهر نه وهی له لای زانایان که: خواردن و خواردنه وه له سهر پوژوووه وان قه ده غه ناکریت تا به یانی سوور به پانی دهر ده که ویت، نه مه ش زورینه ی زانایان وایان گوتووه.

بَابُ مَا جَاءَ فِي التَّشْدِيدِ فِي الْغَيْبَةِ لِلصَّائِمِ

باسى نه وهى هاتووه دهرباره دهر په شه كردن له غه ییبه تكردنې پوژوووه وان

۱۴۳. عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رضي الله عنه: أَنَّ النَّبِيَّ ﷺ قَالَ: «مَنْ لَمْ يَدَعْ قَوْلَ الزُّورِ وَالْعَمَلَ بِهِ، فَلَيْسَ لِلَّهِ حَاجَةٌ بِأَنْ يَدَعَ طَعَامَهُ وَشَرَابَهُ».

نه بو هوړه پره رضي الله عنه ده گپړېته وه: پیغه مبهري ﷺ فرمووېه تی: «هر که سیک واز له

وتهی درۆ و کارپیکردنی نههینیت، خوا هیچ پێوستی بهوه نییه که واز بهینیت له خواردن و خواردنهوه».

بَابُ مَا جَاءَ فِي فَضْلِ السَّحُورِ

باسی ئهوهی هاتوووه دهبارهی گهورهیی پارشیوکردن

١٤٤. عَنْ أَنَسٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ: أَنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: «تَسَحَّرُوا فَإِنَّ فِي السَّحُورِ بَرَكَهَةً».

ئهنهس رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ دهگیریتهوه: پێغه مبهه صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فرموویهتی: «پارشیو بکهن، چونکه بهراستی له پارشیوکردن بهره کهت ههیه».

بَابُ مَا جَاءَ فِي الرُّخْصَةِ فِي الصَّوْمِ فِي السَّفَرِ

باسی ئهوهی هاتوووه دهبارهی مۆله تدان بۆ پۆژوونه گرتن له گهشتدا

١٤٥. عَنْ أَبِي سَعِيدٍ الْخُدْرِيِّ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: كُنَّا نُسَافِرُ مَعَ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فِي رَمَضَانَ، فَمَا يَعْيبُ عَلَى الصَّائِمِ صَوْمَهُ، وَلَا عَلَى الْمُفْطِرِ إِفْطَارَهُ.

ئهبو سه عیدی خودری رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ ده لیت: له گه ل پێغه مبهه ری خوا صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ له مانگی په مه زان گهشتان ده کرد، ئهوهی به پۆژوو بوو په خنه ی لئ نه ده گیرا به هوی پۆژوووه که ی، ئهوهی به پۆژووش نه بوو په خنه ی لئ نه ده گیرا به هوی پۆژوونه گرتی.

بَابُ مَا جَاءَ فِي الصَّوْمِ عَنِ الْمَيْتِ

باسی ئهوهی هاتوووه دهبارهی پۆژووگرتن له جیاتی مردوو

١٤٦. عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: جَاءَتْ امْرَأَةٌ إِلَى النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَقَالَتْ: إِنَّ أُخْتِي مَاتَتْ

وَعَلَيْهَا صَوْمُ شَهْرَيْنِ مُتَتَابِعَيْنِ، قَالَ: «أَرَأَيْتَ لَوْ كَانَ عَلَى أَخِيكَ دَيْنٌ أَكُنْتَ تَقْضِيْنَهُ»، قَالَتْ: نَعَمْ، قَالَ: «فَحَقُّ اللَّهِ أَحَقُّ».

ئيبن عه عباس ؑ ده لیت: ئافره تیک هاته خزمهت پیغه مبه ر ﷺ، گوتی: خوشکم مردوو و بهر ژوو بوونی دوو مانگ به دوای یه کدا قهر زاره، فهر مووی: «ئایا نه گهر خوشکه کهت قهر زیک له ئه ستو بیت، ئایا بوی ده ده یته وه؟»، گوتی: به لئ، فهر مووی: «ما فی خوا شیاو تره به دانه وهی».

بَابُ مَا جَاءَ فِيمَنْ اسْتَقَاءَ عَمْدًا

باسی ئه وهی هاتوو ده ر باره ی ر ژوو گر به ئه نقه ست خوی پر شیئته وه

١٤٧. عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ ؓ: أَنَّ النَّبِيَّ ﷺ قَالَ: «مَنْ ذَرَعَهُ الْقِيءُ، فَلَيْسَ عَلَيْهِ قَضَاءٌ، وَمَنْ اسْتَقَاءَ عَمْدًا فَلْيَقْضِ».

ئبو هورهیره ؓ ده گیر یته وه: پیغه مبه ر ﷺ فهر موویه تی: «ههر که سیک به بی وستی پرشایه وه، گیرانه وهی له سه ر نییه، ههر که سیک به ئه نقه ست خوی پر شیئته وه، پیو یسته ر ژوو وه که ی بگریته وه».

بَابُ مَا جَاءَ فِي الصَّائِمِ يَأْكُلُ أَوْ يَشْرِبُ نَاسِيًا

باسی ئه وهی هاتوو ده ر باره ی ر ژوو گر به له بیر چوونه وه
شت بخوات یان بخواته وه

١٤٨. عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ ؓ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: «مَنْ أَكَلَ أَوْ شَرِبَ نَاسِيًا وَهُوَ صَائِمٌ فَلَا يُفْطِرُ، فَإِنَّمَا هُوَ رِزْقُ رَزَقَهُ اللَّهُ».

ئبو هورهیره ؓ ده لیت: پیغه مبه ری خوا ﷺ فهر موویه تی: «ههر که سیک بخوات،

یان بخواتهوه بههۆی له بیر چوونهوه له کاتی کدا به پۆژوووه، با پۆژوووه کهی بهردهوام بکات و نهیشکینیت، چونکه ئهوه پۆزییه که خوا پیتی داوه».

بَابُ مَا جَاءَ فِي الْقُبْلَةِ لِلصَّائِمِ

باسی ئهوهی هاتوووه دهربارهی ماچکردن بۆ پۆژوووهوان

١٤٩. عَنْ عَائِشَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا: أَنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ كَانَ يَقْبَلُ فِي شَهْرِ الصَّوْمِ.

عائیشه رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا ده گێڕێتهوه: پێغه مبه ر صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ له مانگی په مه زان ماچی ده کرد.

* وَاخْتَلَفَ أَهْلُ الْعِلْمِ مِنْ أَصْحَابِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، وَغَيْرِهِمْ فِي الْقُبْلَةِ لِلصَّائِمِ: فَرَخَّصَ بَعْضُ أَصْحَابِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فِي الْقُبْلَةِ لِلشَّيْخِ، وَلَمْ يُرَخَّصُوا لِلشَّابِّ مَخَافَةَ أَنْ لَا يَسْلَمَ لَهُ صَوْمُهُ، وَالْمُبَاشَرَةُ عَنْهُمْ أَشَدُّ، وَقَدْ قَالَ بَعْضُ أَهْلِ الْعِلْمِ: الْقُبْلَةُ تُنْقِصُ الْأَجْرَ وَلَا تُفْطِرُ الصَّائِمَ، وَرَأَوْا أَنَّ لِلصَّائِمِ إِذَا مَلَكَ نَفْسَهُ أَنْ يَقْبَلَ، وَإِذَا لَمْ يَأْمَنْ عَلَى نَفْسِهِ تَرَكَ الْقُبْلَةَ لِيَسْلَمَ لَهُ صَوْمُهُ، وَهُوَ قَوْلُ سُفْيَانَ الثَّوْرِيِّ، وَالشَّافِعِيِّ.

زانایان له هاوه لانی پێغه مبه ری خوا صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ و غهیری ئهوانیش راجیان سه بارهت به ماچکردن بۆ پۆژوووهوان، هه ندیک له هاوه لان مۆله تیان داوه بۆ کهسانی به ته مه ن، به لام مۆله تیان نه داوه بۆ گهنج و لاوان له ترسی زیانگه یانندن به پۆژوووه کهی، له باوه شگرتن له لایه ن توندتره، هه ندیک له زانایان گوتوو یانه: ماچکردن له پاداشت که م ده که ته وه و پۆژوو به تال ناکاته وه، بۆچووونیان وایه پۆژوووهوان ماچی بۆ هه یه ئه گه ر خۆی پێ بگێریت، ئه گه ر له یخۆی دلنیا نه بوو با ماچ نه کات، تا پۆژوووه کهی پارێزراو بیت، ئه مه بۆچوو نی سو فیانی سه وری و شافیعیه.

بَابُ مَا جَاءَ لَا صِيَامَ لِمَنْ لَمْ يَغْزِمِ مِنَ اللَّيْلِ

باسی ئه وهی هاتوو به پۆژووی به تاله ههر که سیك
نیه تی به پۆژووبوونی نه بیئت له شه ودا

۱۵۰. عَنْ حَفْصَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: «مَنْ لَمْ يُجْمِعِ الصَّيَامَ قَبْلَ الْفَجْرِ، فَلَا صِيَامَ لَهُ».

حه فسه رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا له پیغه مبه ره وه صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ ده گیریته وه که فهرموویه تی: «ههر که سیك نیاز و
نیه تی به پۆژووبوونی نه هینیت له پیش به یانی، ئه وه پۆژووی قبول نییه».

* وَإِنَّمَا مَعْنَى هَذَا عِنْدَ بَعْضِ أَهْلِ الْعِلْمِ: لَا صِيَامَ لِمَنْ لَمْ يُجْمِعِ الصَّيَامَ قَبْلَ طُلُوعِ الْفَجْرِ فِي رَمَضَانَ، أَوْ فِي قَضَاءِ رَمَضَانَ، أَوْ فِي صِيَامِ نَذْرٍ، إِذَا لَمْ يَنْوِهِ مِنَ اللَّيْلِ، لَمْ يُجْزِهِ، وَأَمَّا صِيَامُ التَّطَوُّعِ، فَمُبَاحٌ لَهُ أَنْ يَنْوِيَهُ بَعْدَ مَا أَصْبَحَ، وَهُوَ قَوْلُ الشَّافِعِيِّ، وَأَحْمَدَ، وَإِسْحَاقَ.

له لای هه ندیک له زانیان ئه م فهرمووده یه مانای ئه وه یه: پۆژووی بۆ نییه ئه و
که سه ی نیه تی به پۆژووبوونی نه بیئت له کاتی شه و پیش دهر که وتنی به یانی،
له په مه زان یان بۆ گیرانه وه ی پۆژووی په مه زان، یان پۆژووگرتنی پۆژووی
نه زر، ئه گهر هاتو نیه تی دانه مه زان دیئت له کاتی شه و، بۆ ئه م پۆژووانه
پێگه ی پێ نه دراوه (نیه تهینان له دوا ی به یانی)، به لام پۆژووی سوننه ت پێگه
دراوه به پۆژ نیه تی بۆ بیئت، ئه مه بۆچوونی (پیشه وایان) شافعی و ئه حمه د
و ئه سحاقه.

بَابُ صِيَامِ الْمُتَطَوِّعِ بِغَيْرِ تَبَيُّتٍ

باسی ئه وهی هاتوو ده ربارهی به پۆژوو بوونی
سوننهت به بی نیه تهینان له شه ودا

۱۵۱. عَنْ عَائِشَةَ أُمِّ الْمُؤْمِنِينَ رضی اللہ عنہا قَالَتْ: دَخَلَ عَلَيَّ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ يَوْمًا، فَقَالَ: «هَلْ عِنْدَكُمْ شَيْءٌ؟»، قَالَتْ: قُلْتُ: لَا، قَالَ: «فَإِنِّي صَائِمٌ».

عائشه دایکی پرواداران رضی اللہ عنہا ده لیت: پۆژیکان پیغه مبهری خوا ﷺ هاته لام،
فرمووی: «ئایا هیچ شتیکتان له لایه (خواردن)»، گوتم: نه خیر، فرمووی: «دهی
من به پۆژووم».

بَابُ مَا جَاءَ فِي كَرَاهِيَةِ صَوْمِ يَوْمِ الْجُمُعَةِ وَحَدِّهِ

باسی ئه وهی هاتوو ده ربارهی ناپه سنیدی به پۆژوو بوونی پۆژی ههینی به ته نهها

۱۵۲. عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رضی اللہ عنہ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: «لَا يَصُومُ أَحَدُكُمْ يَوْمَ الْجُمُعَةِ إِلَّا أَنْ يَصُومَ قَبْلَهُ أَوْ يَصُومَ بَعْدَهُ».

ئهو هو په پره رضی اللہ عنہ ده لیت: پیغه مبهری خوا ﷺ فرمووی تهی: «با که سیکتان به پۆژوو
نه بیته له پۆژی ههینیدا، مه گهر پۆژیک له پیشیدا، یان له پاشیدا له گه لیدا به پۆژوو
بیته».

* وَالْعَمَلُ عَلَى هَذَا عِنْدَ أَهْلِ الْعِلْمِ: يَكْرَهُونَ لِلرَّجُلِ أَنْ يَخْتَصَّ يَوْمَ الْجُمُعَةِ بِصِيَامٍ،
لَا يَصُومُ قَبْلَهُ وَلَا بَعْدَهُ، وَبِهِ يَقُولُ أَحْمَدُ، وَإِسْحَاقُ.

کارکردن له سهر ئه وهیه له لای زانایان که: به ناپه سنیدیان داناوه که سیک پۆژی
ههینی تایهت بکات به پۆژوو گرتن، له کاتی کدا پۆژیک له پیشیدا یان له دوایدا

له گه لی به پوژوو نه بیټ، نه مه بوچوونی (پیشه وایان) نه حمه د و ئیسحاقه.

بَابُ مَا جَاءَ فِي كَرَاهِيَةِ صَوْمِ يَوْمِ السَّبْتِ

باسی نه وهی هاتوو ده رباره ی ناپه سندی به پوژوو بوونی پوژی شه ممه

۱۵۳. عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ بُسْرِ رضی اللہ عنہ، عَنْ أُخْتِهِ رضی اللہ عنہا: أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صلی اللہ علیہ وسلم قَالَ: «لَا تَصُومُوا يَوْمَ السَّبْتِ إِلَّا فِيمَا افْتَرَضَ اللَّهُ عَلَيْكُمْ، فَإِنْ لَمْ يَجِدْ أَحَدُكُمْ إِلَّا لِحَاءَ عِنَبَةٍ أَوْ عُودَ شَجَرَةٍ فَلْيَمْضُغْهُ».

عه بدوللای کوری بوسر رضی اللہ عنہ، له خوشکیه وه رضی اللہ عنہ ده گپریته وه: پیغه مبه ری خوا صلی اللہ علیہ وسلم فهرموویه تی: «پوژی شه ممه (به ته نها) به پوژوو مه بن ته نیا له و پوژوو نه بیټ که له سهرتان فهرزه، نه گهر هیچ شتی که له خوراکیشان ده ست نه که وت که بیخون، ته نیا په لکی تری، یان لقه داریکش بیت با ههر بیجویت (به پوژوو نه بیټ)».

* وَمَعْنَى كَرَاهِيَةِ فِي هَذَا: أَنْ يَخْصَّ الرَّجُلُ يَوْمَ السَّبْتِ بِصِيَامٍ، لِأَنَّ الْيَهُودَ تَعْظُمُ يَوْمَ السَّبْتِ.

مه به ستی ناپه سندی له وه دا نه وه یه: که که سه که شه ممه تایه ت بکات به پوژوو و گرتن، له بهر نه وه یه یهودیه کان پوژی شه ممه به گه وره و پیروژ داده تین.

بَابُ مَا جَاءَ فِي صَوْمِ يَوْمِ الْاِثْنَيْنِ وَالْاِثْنَيْنِ

باسی نه وهی هاتوو ده رباره ی پوژوو دوو شه ممه و پینج شه ممه

۱۵۴. عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رضی اللہ عنہ: أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صلی اللہ علیہ وسلم قَالَ: «تُعْرَضُ الْأَعْمَالُ يَوْمَ الْاِثْنَيْنِ وَالْاِثْنَيْنِ، فَأُحِبُّ أَنْ يُعْرَضَ عَمَلِي وَأَنَا صَائِمٌ».

ئەبو ھورەیرە رضی اللہ عنہ دەگێڕێتەو: پێغەمبەری خوا صلی اللہ علیہ وسلم فەرموویەتی: «رۆژی دووشەمە و پێنجشەمە کارەکان دەخەینە روو (لەلای خوا)، بۆیە پێمخۆشە لە کاتی خستە پووێ کارەکم بەرۆژوو بم».

بَابُ مَا جَاءَ فِي الْحَثِّ عَلَى صَوْمِ يَوْمِ عَاشُورَاءَ

باسی ئەوێ ھاتوو دەربارەى سووربوون لەسەر بەرۆژووبوونی رۆژی عاشوراء

۱۰۵. عَنْ أَبِي قَتَادَةَ رضی اللہ عنہ: أَنَّ النَّبِيَّ صلی اللہ علیہ وسلم قَالَ: «صِيَامُ يَوْمِ عَاشُورَاءَ، إِنِّي أَحْسِبُ عَلَى اللَّهِ أَنْ يُكَفِّرَ السَّنَةَ الَّتِي قَبْلَهُ».

ئەبو قەتادە رضی اللہ عنہ دەگێڕێتەو: پێغەمبەر صلی اللہ علیہ وسلم فەرموویەتی: «بەرۆژووبوونی رۆژی عاشوراء، من وای دادەنێم بێتە کە فارەتی سالی رابردوو لەلای خوا».

بَابُ مَا جَاءَ فِي الْعَمَلِ فِي أَيَّامِ الْعَشْرِ

باسی ئەوێ ھاتوو دەربارەى کاری چاکە لە دە رۆژەکەدا

۱۰۶. عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ رضی اللہ عنہ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صلی اللہ علیہ وسلم: «مَا مِنْ أَيَّامِ الْعَمَلِ الصَّالِحِ فِيهِنَّ أَحَبُّ إِلَى اللَّهِ مِنْ هَذِهِ الْأَيَّامِ الْعَشْرِ»، فَقَالُوا: يَا رَسُولَ اللَّهِ، وَلَا الْجِهَادُ فِي سَبِيلِ اللَّهِ؟ فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ صلی اللہ علیہ وسلم: «وَلَا الْجِهَادُ فِي سَبِيلِ اللَّهِ، إِلَّا رَجُلٌ خَرَجَ بِنَفْسِهِ وَمَالِهِ فَلَمْ يَرْجِعْ مِنْ ذَلِكَ بِشَيْءٍ».

ئێبن عەبباس رضی اللہ عنہ دەلێت: پێغەمبەری خوا صلی اللہ علیہ وسلم فەرموویەتی: «هیچ رۆژانێک نییە کردووەى چاک تێاندا خۆشەویستەر بێت لای خوا لەم دە رۆژانەدا»، (واتە: دە رۆژی سەرەتای مانگی زیلحیحجە)، گوتیان: ئەو پێغەمبەری خوا، تەنانەت جیھادکردنیش لەپێناو خوا؟ فەرمووی: «نەخێر تەنانەت جیھادکردنیش لەپێناو

خو، مه گهر پياويك به خوۍ و به ماله كهۍ دەرچووه بو جيهاد كردن، نه خوۍ ده گهر پيته وه نه مالى ده گهر پيته وه».

بَابُ مَا جَاءَ فِي صِيَامِ سِتَّةِ أَيَّامٍ مِنْ شَوَّالٍ

باسى نه وهى هاتووه دهر بارهۍ پوژوو گرتنى شهش پوژ له مانگى شه والدا

١٥٧. عَنْ أَبِي أَيُّوبَ رضي الله عنه قَالَ: قَالَ النَّبِيُّ ﷺ: «مَنْ صَامَ رَمَضَانَ ثُمَّ أَتْبَعَهُ سِتًّا مِنْ شَوَّالٍ فَذَلِكَ صِيَامُ الدَّهْرِ».

ئه بو ئه يوب رضي الله عنه ده ليت: پيغه مبهري ﷺ فهرموويه تي: «ههر كه سيك مانگى په مه زان به پوژوو بييت، ئينجا له دواى ئه ودا شهش پوژ له شه وال به پوژوو بييت، وه ك ئه وه وايه كه هه موو ساله كه به پوژوو بوو بييت».

بَابُ مَا جَاءَ فِي صَوْمِ ثَلَاثَةِ أَيَّامٍ مِنْ كُلِّ شَهْرٍ

باسى نه وهى هاتووه دهر بارهۍ پوژوو گرتنى سى پوژ له هه موو مانگيک

١٥٨. عَنْ أَبِي ذَرٍّ رضي الله عنه قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: «يَا أَبَا ذَرٍّ، إِذَا صُمْتَ مِنْ الشَّهْرِ ثَلَاثَةَ أَيَّامٍ فَصُمْ ثَلَاثَ عَشْرَةٍ، وَأَرْبَعَ عَشْرَةَ، وَخَمْسَ عَشْرَةَ».

ئه بو زهر رضي الله عنه ده ليت: پيغه مبهري خوا ﷺ فهرمووى: «ئهى ئه بو زهر ئه گهر سى پوژ له هه موو مانگيک به پوژوو بوو، با پوژوووه کانت له سيزده و چوارده و پازدهى مانگ بييت».

بَابُ مَا جَاءَ فِي فَضْلِ الصَّوْمِ

باسی ئەوەی هاتوووە دەربارەی پڕۆژوو پاداشتی بە پۆژووبوون

۱۵۹. عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: «إِنَّ رَبَّكُمْ يَقُولُ: كُلُّ حَسَنَةٍ بِعَشْرِ أَمْثَالِهَا إِلَى سَبْعِ مِائَةِ ضِعْفٍ، وَالصَّوْمُ لِي وَأَنَا أَجْزِي بِهِ، وَالصَّوْمُ جُتَّةٌ مِنَ النَّارِ».

ئەبو ھورەیرە رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ دەلێت: پێغەمبەری خوا ﷺ فەرموویەتی: «پەرورەدگارتان دەفەرموێت: ھەر چاکەیک بەقەد دەی ھاووینەیی خۆیەتی تا دەگاتە ھەوت سەد جار، پۆژوو بۆ منە و ھەر منیش پاداشتەکی دەدەمەو، پۆژوو پارێزە لە ئاگر».

بَابُ مَا جَاءَ فِي كَرَاهِيَةِ الْوِصَالِ لِلصَّائِمِ

باسی ئەوەی هاتوووە دەربارەی ناپەسندی

بە یەكەستەنەوێ پۆژوو بۆ پۆژووەوان

۱۶۰. عَنْ أَنَسٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: «لَا تُوَاصِلُوا»، قَالُوا: فَإِنَّكَ تُوَاصِلُ يَا رَسُولَ اللَّهِ، قَالَ: «إِنِّي لَسْتُ كَأَحَدِكُمْ، إِنَّ رَبِّي يُطْعِمُنِي وَيَسْقِينِي».

ئەنەس رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ دەلێت: پێغەمبەری خوا ﷺ فەرموویەتی: «پۆژوو مەبەستەو بە یەكەو، گوتیان: ئەو پێغەمبەری خوا ﷺ خۆ تۆ پۆژوو بە یەكەو دەبەستەو، فەرمووی: ھالی من وەکوو ئێوە نییە، چونکە من خواردن و خواردنەوێ پێ دەدرێت».

تێبینی:

مەبەست لە پۆژوو بە یەكەو بەستەو ئەوەیە کە بە پۆژوو بیت، شەویش هیچ نەخوێت و دووبارە بە یانی بە پۆژوو بیتەو.

بَابُ مَا جَاءَ فِي إِجَابَةِ الصَّائِمِ الدَّعْوَةَ

باسی ئه وهی هاتوو ده رباره ی وه لامدانه وهی
رؤژوو وه وان بو بانگهیشتی خواردن

۱۶۱. عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رضی اللہ عنہ عَنِ النَّبِيِّ صلی اللہ علیہ وسلم قَالَ: «إِذَا دُعِيَ أَحَدُكُمْ إِلَى طَعَامٍ فَلْيُجِبْ، فَإِنْ كَانَ صَائِمًا، فَلْيُصَلِّ»، يَعْنِي: الدُّعَاءَ.

ئەبو ھورەیرە رضی اللہ عنہ لە پیغەمبەرەو صلی اللہ علیہ وسلم دە گێڕێتەو: «ئەگەر کەسێک لە ئێوە بانگهیشتی خواردن کرا با وەلامی خواوەنە کە ی بەداتەو (بە چوونی)، ئەگەر بەرؤژووش بوو با دوایان بو بکات». (پراوی دەلیت: فلیصل) واتە: دوعاکردن.

بَابُ مَا جَاءَ فِي الْإِعْتِكَافِ

باسی ئه وهی هاتوو ده رباره ی مانه وه له مزگه وت

۱۶۲. عَنْ عَائِشَةَ رضی اللہ عنہا: أَنَّ النَّبِيَّ صلی اللہ علیہ وسلم كَانَ يَعْتَكِفُ الْعَشْرَ الْأَوَّلَ مِنْ رَمَضَانَ حَتَّى قَبِضَهُ اللَّهُ.

عائیشە رضی اللہ عنہا دە گێڕێتەو: پیغەمبەر صلی اللہ علیہ وسلم لە دە شەوی کۆتایی ڕەمەزان ئیعتیکافی دەکرد، هەتا خوا گیانی پاکێ وەرگرتەو.

بَابُ مَا جَاءَ فِي لَيْلَةِ الْقَدْرِ

باسی ئه وهی هاتوو ده رباره ی شهوی قه در

۱۶۳. عَنْ عَائِشَةَ رضی اللہ عنہا قَالَتْ: كَانَ رَسُولُ اللَّهِ صلی اللہ علیہ وسلم يُجَاوِرُ فِي الْعَشْرِ الْأَوَّلِ مِنْ

رَمَضَانَ، وَيَقُولُ: «تَحَرَّوْا لَيْلَةَ الْقَدْرِ فِي الْعَشْرِ الْأَوَاخِرِ مِنْ رَمَضَانَ».

عائیشه (ع): ده لێت: پیغه مبه‌ری خوا (ﷺ) له ده شه‌وه‌کانی کۆتایی په‌مه‌زان له مزگه‌وت ده‌مایه‌وه، ده‌یفه‌رموو: «به‌دوای شه‌وی قه‌در بگه‌ڕێن له ده شه‌وی کۆتایی په‌مه‌زان».

* قَالَ الشَّافِعِيُّ: وَأَقْوَى الرَّوَايَاتِ عِنْدِي فِيهَا لَيْلَةُ إِحْدَى وَعِشْرِينَ.

* وَقَدْ رُوِيَ عَنْ أَبِي بِنِ كَعْبٍ (ع): أَنَّهُ: كَانَ يَخْلِفُ أَنَّهَا لَيْلَةُ سَبْعٍ وَعِشْرِينَ، وَيَقُولُ: أَخْبَرَنَا رَسُولُ اللَّهِ (ﷺ) بِعَلَامَتِهَا فَعَدَدْنَا وَحَفِظْنَا، وَرُوِيَ عَنْ أَبِي قِلَابَةَ أَنَّهُ قَالَ: لَيْلَةُ الْقَدْرِ تَنْتَقِلُ فِي الْعَشْرِ الْأَوَاخِرِ.

(پێشه‌وا) شافعی گوتویه‌تی: به‌هێزترین ڕیوایه‌ت له‌لام ئه‌وه‌یه‌ که شه‌وی بیست و یه‌که.

ڕیوایه‌ت کراوه‌ له ئوبه‌ی کوری که‌عب (ع): سویندی ده‌خوارد شه‌وی قه‌در له شه‌وی بیست و چه‌وته، ده‌یگوت: پیغه‌مبه‌ری خوا (ﷺ) نیشانه‌کانی ئه‌و شه‌وه‌ی پێمان ڕاگه‌یاندوو، شه‌وه‌کانمان ژماردوو و له‌به‌رمان کردوو. هه‌روه‌ها ڕیوایه‌ت کراوه‌ له ئه‌بو قیلابه‌ که‌ گوتویه‌تی: شه‌و قه‌در ده‌گوازیته‌وه (جیگۆڕکیی پێ ده‌کریت) له ده شه‌وی کۆتاییدا.

بَابُ مَا جَاءَ فِي الصَّوْمِ فِي الشِّتَاءِ

باسی ئه‌وه‌ی هاتوو ده‌باره‌ی پۆژووگرتن له‌ زستاندا

١٦٤. عَنْ عَامِرِ بْنِ مَسْعُودٍ (ع) عَنِ النَّبِيِّ (ﷺ) قَالَ: «الْغَنِيمَةُ الْبَارِدَةُ الصَّوْمِ فِي الشِّتَاءِ».

عامیری کوری مه‌سعوود (ع) له پیغه‌مبه‌روه‌وه (ﷺ) ده‌گێڕێته‌وه که‌ فه‌رمویه‌تی: «ده‌ستکه‌وتی ئاسان و بێ ماندووبوون پۆژووگرتنه‌ له‌ زستاندا».

بَابُ الْمُعْتَكِفِ يَخْرُجُ لِحَاجَتِهِ أَمْ لَا

باسی ئه‌وه که ئایا موعته‌کیف بو کارى پئویست له مزگه‌وت ده‌رده‌چیت یان نا

۱۶۵. عَنْ عَائِشَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا قَالَتْ: كَانَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ إِذَا عَتَكَفَ أَذْنَى إِلَيَّ رَأْسَهُ فَأَرْجُلُهُ، وَكَانَ لَا يَدْخُلُ الْبَيْتَ إِلَّا لِحَاجَةِ الْإِنْسَانِ.

عائشه رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا ده‌لێت: کاتیک که پیغه‌مبه‌رى خوا ﷺ له ئیعتیکافدا بوو، سه‌رى خۆى بو نزیك ده‌کرده‌وه و منیش پرچیم بو داده‌هینا، پیغه‌مبه‌رى خوا ﷺ نه‌ده‌هاته‌وه نێو ماله‌وه ته‌نیا بو کارى پئویستی مروّف نه‌بیّت.

تییینی:

مالی پیغه‌مبه‌ر ﷺ در اوسیی مزگه‌وت بووه، له کاتى ئیعتیکاف هه‌ر له نێو مزگه‌وته‌وه ته‌نها سه‌رى موباره‌کى بردۆته ئه‌ودىوى مالی خۆى.

* وَالْعَمَلُ عَلَى هَذَا عِنْدَ أَهْلِ الْعِلْمِ إِذَا عَتَكَفَ الرَّجُلُ أَنْ لَا يَخْرُجَ مِنْ عَتِكَافِهِ إِلَّا لِحَاجَةِ الْإِنْسَانِ، وَاجْتَمَعُوا عَلَى هَذَا، أَنَّهُ يَخْرُجُ لِقَضَاءِ حَاجَتِهِ لِلْعَائِطِ وَالْبَوْلِ، ثُمَّ اخْتَلَفَ أَهْلُ الْعِلْمِ فِي عِيَادَةِ الْمَرِيضِ، وَشُهُودِ الْجُمُعَةِ، وَالْجَنَازَةِ لِلْمُعْتَكِفِ، فَرَأَى بَعْضُ أَهْلِ الْعِلْمِ مِنْ أَصْحَابِ النَّبِيِّ ﷺ وَغَيْرِهِمْ: أَنْ يَعُودَ الْمَرِيضَ، وَيَشَيَّعَ الْجَنَازَةَ، وَيَشْهَدَ الْجُمُعَةَ، إِذَا اشْتَرَطَ ذَلِكَ، وَهُوَ قَوْلُ سُفْيَانَ الثَّوْرِيِّ، وَابْنِ الْمُبَارَكِ. وَقَالَ بَعْضُهُمْ: لَيْسَ لَهُ أَنْ يَفْعَلَ شَيْئًا مِنْ هَذَا.

کارکردن له‌سه‌ر ئه‌وه‌یه له‌لای زانایان ئه‌گه‌ر که‌سیک ئیعتیکافی کرد، ئه‌وه له ئیعتیکافه‌که‌ی ده‌ر نه‌چیت ته‌نیا بو کارى پئویستی مروّف نه‌بیّت، زانایان له‌سه‌ر ئه‌وه کوکن که ده‌رده‌چیت بو جیبه‌جیکرنی پئویستییه‌کانی له‌پیسایی و میزکردن. ئینجا زانایان راجیا بوون بو که‌سیک له ئیعتیکافدا بیّت سه‌باره‌ت به سه‌ردانکردنی نه‌خۆش و ئاماده‌بوونی نوێژی هه‌ینی و پویشن به‌دوای جه‌نازه‌دا، هه‌ندیک له زانایان له

هاوه لانی پىغه مبهرى خوا ﷺ و غهبرى ئهوانىش پايان وا بووه كه: بۆى ههيه
سهردانى نهخۆش بكات، پروات بهدواى جهنازه دا، ئامادهى نوێرى ههينى ببيت
ئهگهر ئهمانهى بهمهرج گرتبیت، ئهمه بۆچوونى سوفيانى سهورى، ئيين موباره كه
ههنديكيش له زانايان گوتويانه: بۆى نيه هيج يه كيك له كارانه بكات.

بَابُ مَا جَاءَ فِي فَضْلِ مَنْ فَطَرَ صَائِمًا

باسى ئهوهى هاتوووه دهبرارهى پاداشتى ئهوه كه سهى
پۆژووگر لای ئهوه پۆژوو دهشكینیت

١٦٦. عَنْ زَيْدِ بْنِ خَالِدٍ الْجُهَنِيِّ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: «مَنْ فَطَرَ صَائِمًا كَانَ لَهُ مِثْلُ أَجْرِهِ، غَيْرَ أَنَّهُ لَا يَنْقُصُ مِنْ أَجْرِ الصَّائِمِ شَيْئًا».

زهیدی کوپی خالیدی جو ههینی ﷺ دهلیت: پىغه مبهرى خوا ﷺ فهرموويه تی: «ههر
كه سیک خواردنی پۆژوو وهوانیک بدات، پاداشتی بۆ ده بیت وه کوو پاداشتی ئهوه،
به بی ئهوهی هيج شتيك له پاداشتی پۆژوو وهوانه كه كه م بته وه».

أَبْوَابُ الْحَجِّ عَنْ رَسُولِ اللَّهِ ﷺ

کۆباسی حەج لە پێغه مبه‌ری خواوه ﷺ

بَابُ مَا جَاءَ فِي ثَوَابِ الْحَجِّ وَالْعُمْرَةِ

باسی ئەوهی هاتووێ ده‌رباره‌ی پاداشتی حەج و عومره

۱۱۶

۱۶۷. عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ مَسْعُودٍ رضي الله عنه قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: «تَابِعُوا بَيْنَ الْحَجِّ وَالْعُمْرَةِ، فَإِنَّهُمَا يَنْفِيَانِ الْفَقْرَ وَالذُّنُوبَ كَمَا يَنْفِي الْكَبِيرُ حَبَثَ الْحَدِيدِ، وَالذَّهَبِ، وَالْفِضَّةِ، وَلَيْسَ لِلْحَجَّةِ الْمَبْرُورَةِ ثَوَابٌ إِلَّا الْجَنَّةُ».

عه‌بدوللای کوری مه‌سعوود رضي الله عنه ده‌لێت: پێغه‌مبه‌ری خوا ﷺ فرموویه‌تی: «حەج و عومره به‌دوای یه‌که‌وه بکه‌ن، چونکه ئەوانه هه‌ژاری و گونا‌هه‌کان لاده‌به‌ن، هه‌ر وه‌ک کووره‌ی ئاگر پیسی له‌ ئاسن و زیڕ و زیو لاده‌بات، حه‌جی وه‌رگیراو هه‌یج پاداشتیکی نییه‌ جگه‌ له‌ به‌هه‌شت».

۱۶۸. عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رضي الله عنه قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: «مَنْ حَجَّ فَلَمْ يَرْفُثْ، وَلَمْ يَفْسُقْ، عُفِّرَ لَهُ مَا تَقَدَّمَ مِنْ ذَنْبِهِ».

ئه‌بو هوره‌یره رضي الله عنه ده‌لێت: پێغه‌مبه‌ری خوا ﷺ فرموویه‌تی: «هه‌ر که‌سێک حەج

بکات، قسهی نابهجی نه کات و جوین نه دات، لادان و خراپه نه کات، له گوناوه کانی پیشووی ده بووردی.

بَابُ مَا جَاءَ كُمْ حَجَّ النَّبِيِّ ﷺ

باسی ئه وهی هاتوووه که وا پیغه مبه ر ﷺ چه ند چه جی کردوووه

۱۶۹. عَنْ قَتَادَةَ قَالَ: قُلْتُ لِأَنَسِ بْنِ مَالِكٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ: كَمْ حَجَّ النَّبِيُّ ﷺ؟ قَالَ: حَجَّةً وَاحِدَةً، وَاعْتَمَرَ أَرْبَعَ عُمَرٍ: عُمَرَةً فِي ذِي الْقَعْدَةِ، وَعُمَرَةً الْحَدِيثِيَّةِ، وَعُمَرَةً مَعَ حَجَّتِهِ، وَعُمَرَةً الْجِعْرَانَةِ، إِذْ قَسَمَ غَنِيمَةَ حُنَيْنٍ.

قه تاده ده لیت: به ئه نه سی کوپی مالیکم ﷺ گوت: پیغه مبه ر ﷺ چه ند چه جی کردوووه؟ فه رمووی: یه ک جار چه جی کردوووه، چوار جار عومره ی کردوووه، عومره یه ک له زولقه عده، عومره یه ک له حوده بییه، عومره یه ک له گهل چه جه که ی، عومره یه ک له جیعرانه، کاتیک ده سته که وتی جه نگی حونه ینی دابه ش کرد.

بَابُ مَا جَاءَ كُمْ اعْتَمَرَ النَّبِيُّ ﷺ

باسی ئه وهی هاتوووه که وا پیغه مبه ر ﷺ چه ند عومره ی کردوووه

۱۷۰. عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا: أَنَّ النَّبِيَّ ﷺ اعْتَمَرَ أَرْبَعَ عُمَرٍ: عُمَرَةً الْحَدِيثِيَّةِ، وَعُمَرَةً الثَّانِيَةَ مِنْ قَابِلٍ، وَعُمَرَةً الْقَضَاءِ فِي ذِي الْقَعْدَةِ، وَعُمَرَةً الثَّالِثَةَ مِنَ الْجِعْرَانَةِ، وَالرَّابِعَةَ الَّتِي مَعَ حَجَّتِهِ.

ئین عه بیاس ﷺ ده گپریته وه: پیغه مبه ر ﷺ چوار عومره ی کردوووه: عومره یه ک له حوده بییه، عومره ی دووهم له سالی دواتر، عومره ی قه زاکر دنه وه له مانگی زولقه عده، عومره ی سییه م له جیعرانه، ههروه ها چوارهم ئه وه ی له گهل چه جه که یدا کردوووه تی.

بَابُ مَا جَاءَ فِي الْجَمْعِ بَيْنَ الْحَجِّ وَالْعُمْرَةِ

باسی ئه وهی هاتوو ده رباره ی کۆکردنه وهی چه ج و عومره به به که وه

۱۷۱. عَنْ أَنَسٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: سَمِعْتُ النَّبِيَّ ﷺ يَقُولُ: «لَبَّيْكَ بِعُمْرَةٍ وَحَجَّةٍ».

ئه نه س ر ده ئیت: گویم له پیغه مبه ر ﷺ بوو، ده یفه رموو: «به نیاز ی عومره و چه جه وه بی ت ئی حرام به ستم».

بَابُ مَا جَاءَ فِي فَضْلِ التَّلْبِيَةِ وَالتَّحْرِ

باسی ئه وهی هاتوو ده رباره ی پاداشتی گوته وهی (لیبک) و قوربانیکردن

۱۷۲. عَنْ أَبِي بَكْرٍ الصَّدِيقِ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ: أَنَّ النَّبِيَّ ﷺ سُئِلَ: أَيُّ الْحَجِّ أَفْضَلُ؟ قَالَ: «الْعَجُّ وَالتَّحُّ».

ئه بو به کری صدیق ر ده گپه ئه وه: پیغه مبه ر ﷺ پرس یاری لی کرا چ جو ره چه جیک باشته؟ فه رموی: «چه جیک ده نگ به رز بو نه وه (به گوته وهی دروشمه کانی) و قوربانی له گه ل بیت».

بَابُ مَا جَاءَ فِي رَفْعِ الصَّوْتِ بِالتَّلْبِيَةِ

باسی ئه وهی هاتوو ده رباره ی ده نگ به رز کردنه وه له گوته وهی (لیبک)

۱۷۳. عَنْ خَلَادِ بْنِ السَّائِبِ بْنِ خَلَادٍ، عَنْ أَبِيهِ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: «أَتَانِي جَبْرِيلُ، فَأَمَرَنِي أَنْ أَمُرَ أَصْحَابِي أَنْ يَرْفَعُوا أَصْوَاتَهُمْ بِالْإِهْلَالِ وَالتَّلْبِيَةِ».

خه لادی کوپی سایی کوپی خه لادی، له باوکیه وه ر ده گپه ئه وه، گوته وهی:

پێغه‌مبه‌ری خوا ﷺ فەرموویه‌تی: «جیبریل هات بۆ لام، فەرمانی پێی کردم که فەرمان بکه‌م به‌هاوه‌لانی که ده‌نگیان به‌رز بکه‌نه‌وه له کاتی ئیحرامبه‌ستن و له کاتی گوتنی ته‌لییه (لبیک)».

بَابُ مَا جَاءَ فِي مَوَاقِيتِ الْإِحْرَامِ لِأَهْلِ الْأَفَاقِ

باسی ئه‌وه‌ی هاتوووه‌ ده‌رباره‌ی شوێنه‌کانی ئیحرامبه‌ستن
بۆ خه‌لکی ناوچه‌ جیاوازه‌کان

۱۷۴. عَنْ ابْنِ عُمَرَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا: أَنَّ رَجُلًا قَالَ: مَنْ أَتَى نَهْلَ يَا رَسُولَ اللَّهِ؟ قَالَ: «يَهْلُ أَهْلِ الْمَدِينَةِ مِنْ ذِي الْحُلَيْفَةِ، وَأَهْلُ الشَّامِ مِنَ الْجُحْفَةِ، وَأَهْلُ نَجْدٍ مِنْ قَرْنٍ»، قَالَ: «وَأَهْلُ الْيَمَنِ مِنْ يَلَمَلَمَ».

ئێبن عومه‌ر ر.ع. ده‌گێڕێته‌وه: پیاویک گوتی: له چ شوێنیک ئیحرام به‌ستین ئه‌ی پێغه‌مبه‌ری خوا؟ ئه‌ویش فەرمووی: «خه‌لکی مه‌دینه له زولحو له‌یغه ئیحرام به‌ستین، خه‌لکی شام له جوحفه ئیحرام به‌ستین، خه‌لکی نه‌جد له قه‌رنه ئیحرام به‌ستین، فەرمووی: خه‌لکی یه‌مه‌ن له یه‌له‌مله‌م ئیحرام به‌ستین».

بَابُ مَا جَاءَ فِي اسْتِلَامِ الْحَجَرِ، وَالرُّكْنِ الْيَمَانِيِّ دُونَ مَا سِوَاهُمَا

باسی ئه‌وه‌ی هاتوووه‌ ده‌رباره‌ی ده‌ستدان له به‌رده‌ره‌شه‌که
و ڕوکنی یه‌مانی جیا له ڕوکنه‌کانی دیکه

۱۷۵. عَنْ أَبِي الطَّفِيلِ قَالَ: كُنْتُ مَعَ ابْنِ عَبَّاسٍ، وَمُعَاوِيَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا لَا يَمُرُّ بِرُكْنٍ إِلَّا اسْتَلَمَهُ، فَقَالَ لَهُ ابْنُ عَبَّاسٍ: إِنَّ النَّبِيَّ ﷺ لَمْ يَكُنْ يَسْتَلِمُ إِلَّا الْحَجَرَ الْأَسْوَدَ، وَالرُّكْنَ الْيَمَانِيَّ، فَقَالَ مُعَاوِيَةُ: لَيْسَ شَيْءٌ مِنَ الْبَيْتِ مَهْجُورًا.

ئه‌بو توفه‌یل ده‌لێت: له‌گه‌ڵ ئێبن عه‌بابس بووم، موعاویه‌ش ر.ع. به‌هه‌ر ڕوکنیکی

چوار لای که عبه تیپه پر بووبایه دهستی لی ددها، جائین عه بیاس پی گوت: پیغمبر ﷺ دهستلیدانی ته نیا له بهرده پره شه که و پروکنی یه مانى بووه، موعاویه گوتی: هیچ شتیک له پروکنه کانی که عبه ی پیروز وازیان لی نه هیئراوه (پشتگوئ نه خراون).

* وَالْعَمَلُ عَلَى هَذَا عِنْدَ أَكْثَرِ أَهْلِ الْعِلْمِ: أَنْ لَا يَسْتَلِمَ إِلَّا الْحَجَرَ الْأَسْوَدَ، وَالرُّكْنَ الْيَمَانِي.

کار کردن له سهر ئه وهیه لای زورینه ی زانایان که: دهست له هیچ پروکنیکی که عبه نه دریت، جگه له بهرده پره شه که و پروکنی یه مانى.

بَابُ مَا جَاءَ فِي تَقْبِيلِ الْحَجَرِ

باسی ئه وهی هاتوو ده باره ی ماچکردنی بهرده پره شه که

۱۷۶. عَنْ عَائِشِ بْنِ رَبِيعَةَ قَالَ: رَأَيْتُ عُمَرَ بْنَ الْخَطَّابِ رضي الله عنه يَقْبَلُ الْحَجَرَ، وَيَقُولُ: إِنِّي أَقْبَلُكَ وَأَعْلَمُ أَنَّكَ حَجَرٌ، وَلَوْلَا أَنِّي رَأَيْتُ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ يَقْبَلُكَ لَمْ أَقْبَلُكَ.

عابسی کوری ره بیعه ده لیت: عومهری کوری خه تتابم رضي الله عنه بینی که بهرده پره شه که ی (که عبه ی پیروزی) ماچ ده کرد، ده یگوت: به راستی ماچت ده که م، ده شانم تو بهردیکی و بهس، خو ئه گهر من پیغمبره ی خوام ﷺ نه بینیبایه ماچی ده کردیت، ماچم نه ده کردیت.

بَابُ مَا جَاءَ أَنَّهُ يَبْدَأُ بِالصَّافَا قَبْلَ الْمَرْوَةِ

باسی ئه وهی هاتوو (هاتن و چوون) له صه فاهه دهست پی ده کریت پیش مهروه

۱۷۷. عَنْ جَابِرٍ رضي الله عنه: أَنَّ النَّبِيَّ ﷺ حِينَ قَدِمَ مَكَّةَ طَافَ بِالْبَيْتِ سَبْعًا، فَقَرَأَ: {وَاتَّخِذُوا

مِنْ مَقَامِ إِبْرَاهِيمَ مُصَلًّى { البقرة: ۱۲۵، فَصَلَّى خَلْفَ الْمَقَامِ، ثُمَّ أَتَى الْحَجَرَ فَاسْتَلَمَهُ،
ثُمَّ قَالَ: «نَبْدَأُ بِمَا بَدَأَ اللَّهُ بِهِ»، فَبَدَأَ بِالصَّفَا، وَقَرَأَ: {إِنَّ الصَّفَا وَالْمَرْوَةَ مِنْ
شَعَائِرِ اللَّهِ} البقرة: ۱۵۸.

جابر عليه السلام ده گێڕێتهوه: کاتیک پیغه مبهری خوا ﷺ هاته مه ککه، چهوت جارت هوافی
که عبهی کرد، ئه و ئایه تهی خوینده وه: {وَاتَّخِذُوا مِنْ مَّقَامِ إِبْرَاهِيمَ مُصَلًّى}،
واته: جی و مه قامه که ی ئیبراهیم بکه نه نوێژگهی خۆتان، جا دوو ڕکات نوێژی
کرد له پشت شوینی مه قام، ئینجا هاته لای گوشه ی که عبه و دهستی پیرۆزی لێ
دا، ئینجا فهرمووی: «له وه وه دهست پێ ده کهین که وا خوای گه وه لێیه وه دهستی
پێ کردوه»، جا له لای چای سه فا دهستی پێ کرد، ئه م ئایه تهی خوینده وه: {إِنَّ
الصَّفَا وَالْمَرْوَةَ مِنْ شَعَائِرِ اللَّهِ}، واته: به راستی هاتن و چوونی نێوان سه فا و
مه پوه له دروشمه کانی ئایینی خوان.

* وَالْعَمَلُ عَلَى هَذَا عِنْدَ أَهْلِ الْعِلْمِ أَنَّهُ يُبْدَأُ بِالصَّفَا قَبْلَ الْمَرْوَةِ، فَإِنْ بَدَأَ بِالْمَرْوَةِ
قَبْلَ الصَّفَا لَمْ يُجْزِهِ، وَبَدَأَ بِالصَّفَا.

کارکردن له سه ره ئه وه یه له لای زانایان: که له سه ره تادا له سه فا وه دهستی پێ ده کریت
پیش مه پوه، ئه گه ر هاتو به مه پوه دهستی پێ بکریت پیش سه فا، ئه وه دروست نییه،
دهستی ده کریته وه به سه فا.

بَابُ مَا جَاءَ فِي السَّعْيِ بَيْنَ الصَّفَا وَالْمَرْوَةِ

باسی ئه وه ی هاتوو ده رباره ی ڕاکردن له نێوان سه فا و مه پوه

۱۷۸. عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ رضي الله عنه قَالَ: إِنَّمَا سَعَى رَسُولُ اللَّهِ ﷺ بِالْبَيْتِ وَبَيْنَ الصَّفَا وَالْمَرْوَةِ
لِإِثْرِي الْمُشْرِكِينَ قُوَّتَهُ.

ئێبن عه عباس رضي الله عنه ده ئیت: پیغه مبهری خوا ﷺ دهستی کرد به ڕویشتیکی گور جو گۆل

له تهوافکردندا بهدهوری کهعبه و له نیوان سهفا و مهروه‌دا، تاکوو هیز و توانایان
پیشانی هاوبه‌شدانه‌ره‌کان بدهن.

* وَهُوَ الَّذِي يَسْتَحِبُّهُ أَهْلُ الْعِلْمِ أَنْ يَسْعَى بَيْنَ الصَّفَا وَالْمَرْوَةِ، فَإِنْ لَمْ يَسْعَ وَمَسَى
بَيْنَ الصَّفَا وَالْمَرْوَةِ رَأُوهُ جَائِزًا.

ئهوهی زانایان به‌په‌سندیان داناوه ئه‌وه‌یه که: هاتوچوی نیوان سهفا و مهروه به
سووکهرکردن بیت، ئه‌گه‌ر ته‌نها به‌رؤیشتنیش بیت له نیوان سهفا و مهروه ئه‌وه دروسته.

بَابُ مَا جَاءَ فِي الطَّوَافِ رَاكِبًا

باسی ئه‌وهی هاتوو ده‌رباره‌ی ته‌وافکردن به‌سواری (ولاخه‌وه)

۱۷۹. عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ رضی الله عنه قَالَ: طَافَ النَّبِيُّ صلی الله علیه و آله عَلَى رَاحِلَتِهِ فَإِذَا انْتَهَى إِلَى الرُّكْنِ
أَشَارَ إِلَيْهِ.

ئێبن عه‌باس رضی الله عنه ده‌لێت: پیغه‌مبه‌ر صلی الله علیه و آله له‌سه‌ر پشته‌ی سوارییه‌که‌ی به‌ده‌وری که‌عبه‌ی
پیرۆزدا ده‌سوورایه‌وه، کاتیک ده‌گه‌یشه‌ی لای گوشه‌ی که‌عبه، ئاماژه‌ی بۆ ده‌کرد.

بَابُ مَا جَاءَ مَا يُقْرَأُ فِي رَكْعَتَيِ الطَّوَافِ

باسی ئه‌وهی هاتوو ده‌رباره‌ی ئه‌وه‌ی ده‌خویندریت له‌دوو پکاتی دوا‌ی ته‌واف

۱۸۰. عَنْ جَابِرِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ رضی الله عنه: أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صلی الله علیه و آله قَرَأَ فِي رَكْعَتَيِ الطَّوَافِ بِسُورَتِي
الْإِخْلَاصِ: {قُلْ يَا أَيُّهَا الْكَافِرُونَ}، {وَقُلْ هُوَ اللَّهُ أَحَدٌ}.

جاییری کوری عه‌بدوللا رضی الله عنه ده‌گه‌رێته‌وه: پیغه‌مبه‌ری خوا صلی الله علیه و آله له‌دوو پکاتی نوێزی
سونه‌تی دوا‌ی ته‌وافدا، هه‌ردوو سووره‌تی {قُلْ يَا أَيُّهَا الْكَافِرُونَ} و {وَقُلْ هُوَ اللَّهُ أَحَدٌ} ی خویندوه.

بَابُ مَا جَاءَ فِي فَضْلِ الْحَجْرِ الْأَسْوَدِ، وَالرُّكْنِ، وَالْمَقَامِ

باسی ئهوهی هاتوووه له ریز و پیرۆزیی بهردهره شه که و پوکن و مه قام

۱۸۱. عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ رضی اللہ عنہ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: «نَزَلَ الْحَجَرُ الْأَسْوَدُ مِنَ الْجَنَّةِ، وَهُوَ أَشَدُّ بَيَاضًا مِنَ اللَّبَنِ فَسَوَّدَتْهُ خَطَايَا بَنِي آدَمَ».

ئین عه عباس رضی اللہ عنہ ده لیت: پیغه مبهری خوا ﷺ فهرموویه تی: بهردهره شه که ی که عبه له بهه شته وه دابه زیوه، ئه و کاته سپیتر بووه له شیر، به لام هه له و گونا هه کانی ئاده میزاد په شی کردوووه.

بَابُ مَا جَاءَ فِي الْإِفَاضَةِ مِنْ عَرَفَاتٍ

باسی ئهوهی هاتوووه ده رباره ی ده رچوون له عه ر ه ف ات

۱۸۲. عَنْ جَابِرٍ رضی اللہ عنہ: أَنَّ النَّبِيَّ ﷺ أَوْضَعَ فِي وَادِي مُحَسَّرٍ - وَزَادَ فِيهِ بَشْرٌ - وَأَفَاضَ مِنْ جَمْعٍ وَعَلَيْهِ السَّكِينَةُ وَأَمَرَهُمْ بِالسَّكِينَةِ، - وَزَادَ فِيهِ أَبُو نُعَيْمٍ - وَأَمَرَهُمْ أَنْ يَرْمُوا بِمِثْلِ حَصَى الْخَذْفِ، وَقَالَ لَعَلِّي: «لَا أَرَاكُمْ بَعْدَ عَامِي هَذَا».

جابر رضی اللہ عنہ ده گیریتته وه: پیغه مبهر ﷺ په له ی ده کرد له ده رچوون له دۆلی موحه سسیر - بيشر ئه وه ی تیدا زیاد کردوووه: کاتیک که ده رچوو له موزده لیه به هیمنی ده رچوو (تا ته زیه تی که س نه دریت)، فه رمانیشی کرد به ها وه لانی که وا به هیمنی ده رچن، - ئه بو نوعه یم ئه وه ی تیدا زیاد کردوووه: فه رمانی کرد که به ردها ویشتیان به شیوه ی قه باره ی ئه و به ردهانه بیت که په نهجه کانی له به رانه ر ده گیریت، به عه لی ﷺ فه رموو: «له وانه یه له دوا ی ئه م ساله وه نه تانبینه وه».

بَابُ مَا جَاءَ فِي رَمِي الْجِمَارِ رَاكِبًا وَمَاشِيًا

باسی ئه وهی هاتوو ده ربارهی به ردبارانکردنی شهیتان به پیاده و سواریییه وه

۱۸۳. عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ رضی الله عنه: أَنَّ النَّبِيَّ صلی الله علیه و آله رَمَى الْجُمُرَةَ يَوْمَ التَّحْرِ رَاكِبًا.

ئین عه عباس رضی الله عنه ده گپرتیه وه: پیغه مبه صلی الله علیه و آله به ردبارانی شهیتانی کرد له پوژی قوربانی له سهر پستی سوارى.

بَابُ مَا جَاءَ بِأَيِّ الرَّأْسِ يَبْدَأُ فِي الْحَلْقِ

باسی ئه وهی هاتوو به چ لایه کی سهر ده ست ده کړیت به تاشینی

۱۸۴. عَنْ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ رضی الله عنه: قَالَ: لَمَّا رَمَى النَّبِيُّ صلی الله علیه و آله الْجُمُرَةَ نَحَرَ نُسْكُهُ، ثُمَّ نَاولَ الْحَالِقَ شِقَّةَ الْأَيْمَنِ فَحَلَقَهُ، فَأَعْطَاهُ أَبَا طَلْحَةَ، ثُمَّ نَاولَهُ شِقَّةَ الْأَيْسَرِ فَحَلَقَهُ، فَقَالَ: «اقْسِمُهُ بَيْنَ النَّاسِ».

ئهنه سی کوری مالیک رضی الله عنه ده لیت: کاتیک پیغه مبه صلی الله علیه و آله به ردبارانی شهیتانی کرد، قوربانیه کانی سهر بری، ئینجا لای راستی سهری پیروزی خسته به رده ستی سهر تاش و بوی تاشی، مووه کانی دایه ده ست ئه بو ته لحه، ئینجا لای چه پی خسته به رده ستی و ئه ویشی تاشی، جا فه رمووی: (مووه کان) دابه ش بکه ن له نیو خه لکی.

بَابُ مَا جَاءَ فِي الْحَلْقِ وَالتَّفْصِيرِ

باسی ئه وهی هاتوو ده ربارهی تاشین و کورنکردنه وهی قزی سهر

۱۸۵. عَنْ ابْنِ عُمَرَ رضی الله عنه: قَالَ: حَلَقَ رَسُولُ اللَّهِ صلی الله علیه و آله، وَحَلَقَ طَائِفَةٌ مِنْ أَصْحَابِهِ،

وَقَصَّرَ بَعْضُهُمْ، قَالَ ابْنُ عُمَرَ: إِنَّ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ قَالَ: «رَحِمَ اللَّهُ الْمُحَلِّقِينَ مَرَّةً أَوْ مَرَّتَيْنِ»، ثُمَّ قَالَ: «وَالْمُقَصِّرِينَ».

ئيبين عومەر ﷺ ده‌لێت: پێغه‌مبه‌ری خوا ﷺ سه‌ری تاشی (سه‌ری کرد)، هه‌ندیک له‌ هاوه‌لانیشی سه‌ریان تاشی، هه‌ندیکی دیکه‌یان کورتیان کرده‌وه، (پاوی ده‌لێت): ئيبين عومەر ﷺ گوتی: پێغه‌مبه‌ری خوا ﷺ جارێک، یان دوو جار فه‌رمووی: «په‌حمه‌تی خوا له‌وانه‌ی سه‌ریان تاشی»، پاشان فه‌رمووی: «ئه‌وانه‌ش که کورتیان کرده‌وه».

بَابُ مَا جَاءَ فِي حَجِّ الصَّبِيِّ

باسی ئه‌وه‌ی هاتوو ده‌رباره‌ی چه‌جی مندال

١٨٦. عَنْ جَابِرِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ ﷺ قَالَ: رَفَعَتْ امْرَأَةٌ صَبِيًّا لَهَا إِلَى رَسُولِ اللَّهِ ﷺ، فَقَالَتْ: يَا رَسُولَ اللَّهِ، أَلِهَذَا حَجٌّ، قَالَ: «نَعَمْ، وَلَكِ أَجْرٌ».

جاییری کوپی عه‌بدوللا ﷺ ده‌لێت: ئافره‌تیک مندالیکێ به‌رز کرده‌وه بۆ پێغه‌مبه‌ری خوا ﷺ گوتی: ئه‌ی پێغه‌مبه‌ری خوا، ئایا ئه‌م منداله‌ پاداشتی چه‌جی بۆ هه‌یه؟ فه‌رمووی: «به‌لێ، تۆش پاداشتت بۆ هه‌یه (به‌هۆی ئه‌وه‌وه)».

بَابُ مَا ذُكِرَ فِي فَضْلِ الْعُمْرَةِ

باسی ئه‌وه‌ی هاتوو ده‌رباره‌ی پێگه‌ و گه‌وره‌یی عومره‌کردن

١٨٧. عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ ﷺ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: «الْعُمْرَةُ إِلَى الْعُمْرَةِ تُكَفِّرُ مَا بَيْنَهُمَا، وَالْحَجُّ الْمَبْرُورُ لَيْسَ لَهُ جَزَاءٌ إِلَّا الْجَنَّةُ».

ئه‌بو هوره‌یره ﷺ ده‌لێت: پێغه‌مبه‌ری خوا ﷺ فه‌رموویه‌تی: «عومره‌ بۆ عومره‌

که فاره‌تی گوناوه‌کانی نیوانیانه، چه‌جی وەرگیراویش هیچ پاداشتیکی نییه جگه له به‌هه‌شت».

بَابُ مَا جَاءَ فِي الْعُمْرَةِ مِنَ التَّنْعِيمِ

باسی ئه‌وه‌ی هاتوووه‌ی عومره‌کردن له‌ته‌نعیم

۱۸۸. عَنْ عَبْدِ الرَّحْمَنِ بْنِ أَبِي بَكْرٍ رضی اللہ عنہ: أَنَّ النَّبِيَّ صلی اللہ علیہ وسلم أَمَرَ عَبْدَ الرَّحْمَنِ بْنَ أَبِي بَكْرٍ أَنْ يُعِمِّرَ عَائِشَةَ مِنَ التَّنْعِيمِ.

عه‌بدوپر‌ه‌حمانی کوپی ئه‌بو به‌کر صلی اللہ علیہ وسلم ده‌گیریت‌ه‌وه: پیغه‌مبه‌ری خوا رضی اللہ عنہ فه‌رمانی دا به‌عه‌بدوپر‌ه‌حمانی کوپی ئه‌بو به‌کر که له‌گه‌ل خاتوو عائیشه‌ی ده‌ربجیت بو ته‌نعیم (له‌وی ئیحرام به‌ستیت بو عومره‌که‌ی، چونکه به‌هوی حاله‌تی خویه‌وه نه‌یتوانی له سه‌ره‌تادا عومره‌که‌ی بکات).

بَابُ مَا جَاءَ مَا تَقْضِي الْحَائِضُ مِنَ الْمَنَاسِكِ

باسی ئه‌وه‌ی هاتوووه‌ی که‌وا ئافره‌تی چه‌یزدار چی ده‌گیریت‌ه‌وه له‌کاره‌کانی چه‌ج

۱۸۹. عَنْ عَائِشَةَ رضی اللہ عنہا قَالَتْ: حَضْتُ فَأَمَرَنِي رَسُولُ اللَّهِ صلی اللہ علیہ وسلم أَنْ أَقْضِيَ الْمَنَاسِكَ كُلَّهَا، إِلَّا الطَّوَافَ بِالْبَيْتِ.

عائیشه رضی اللہ عنہا ده‌لێت: تووشی چه‌یز بووم، پیغه‌مبه‌ری خوا صلی اللہ علیہ وسلم فه‌رمانی پی کردم گشت کاره‌کانی چه‌ج بکه‌م، جگه له‌ته‌وافی به‌یت.

* وَالْعَمَلُ عَلَى هَذَا الْحَدِيثِ عِنْدَ أَهْلِ الْعِلْمِ: أَنَّ الْحَائِضَ تَقْضِي الْمَنَاسِكَ كُلَّهَا مَا خَلَا الطَّوَافَ بِالْبَيْتِ.

کارکردن لەسەر ئەم فەرموودەیە لەلای زانایان ئەوەیە: ئافرەتی حەیزدار گشت کارەکانی حەج دەگێڕێتەو، جگە لە تەواف.

بَابُ مَا جَاءَ فِي الْحَجْرِ الْأَسْوَدِ

باسی ئەوەی هاتوووە دەربارەی بەردەرەشە

١٩٠. عَنِ ابْنِ عَبَّاسٍ رضي الله عنه قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ فِي الْحَجْرِ: «وَاللَّهِ لَيَبْعَثَنَّهُ اللَّهُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ لَهُ عَيْنَانِ يُبْصِرُ بِهِمَا، وَلِسَانٌ يَنْطِقُ بِهِ، يَشْهَدُ عَلَى مَنْ اسْتَلَمَهُ بِحَقٍّ».

ئێبن عەبباس رضي الله عنه دەلیت: پیغمبەری خوا ﷺ سەبارەت بە بەردەرەشە کە فەرمووی: «سویند بە خوا بەردەرەشە کە ی کەعبە لە پۆژی دوا یی دیت بەزیندووی، دوو چاوی هەیه بەهۆیەو دەبینیت، زوبانیکی هەیه بەهۆیەو دەدویت، شایەتی بۆ ئەو کەسانە دەدات کە دەستیان لێ داو بەهەق (یان سەلامیان لێ کردووە)».

أَبْوَابُ الْجَنَائِزِ عَنْ رَسُولِ اللَّهِ ﷺ

کۆباسی جه نازله له پیغه مبهری خواوه

بَابُ مَا جَاءَ فِي ثَوَابِ الْمَرِيضِ

باسی ئه وهی هاتوووه ده رباره ی پاداشتی نه خووش

۱۹۱. عَنْ عَائِشَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا قَالَتْ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: «لَا يُصِيبُ الْمُؤْمِنَ شَوْكَةٌ فَمَا فَوْقَهَا، إِلَّا رَفَعَهُ اللَّهُ بِهَا دَرَجَةً، وَحَطَّ عَنْهُ بِهَا حَطِيئَةٌ».

عائشه رضى الله عنها ده لیت: پیغه مبهری خوا ﷺ فه رموو یه تی: «هه ر به لایه ک تووشی پروادار بی له درکیک به رهو سه ره وه، به دلنیا بی به هویه وه خوا پله یه ک به رزی ده کاته وه، گونا هیکیشی لی هه لده وه رینیت».

بَابُ مَا جَاءَ فِي عِيَادَةِ الْمَرِيضِ

باسی ئه وهی هاتوووه ده رباره ی سه ردانی نه خووش

۱۹۲. عَنْ ثَوْبَانَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ عَنِ النَّبِيِّ ﷺ قَالَ: «إِنَّ الْمُسْلِمَ إِذَا عَادَ أَخَاهُ الْمُسْلِمَ لَمْ يَزَلْ فِي خُرْقَةِ الْجَنَّةِ».

سهوبان ﷺ له پىغه مبهروه ﷺ ده گيرىتهوه كه فهرموويه تى: «بهراستى كاتيك موسولمانىك سهردانى برا موسولمانه نه خوشه كهى دهكات، ئهو كه سه بهردهوام له باغه كانى بههشته».

۱۹۳. عَنْ عَلِيٍّ عَلَيْهِ السَّلَامُ قَالَ: سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ يَقُولُ: «مَا مِنْ مُسْلِمٍ يَعُودُ مُسْلِمًا غُدْوَةً إِلَّا صَلَّى عَلَيْهِ سَبْعُونَ أَلْفَ مَلَكٍ حَتَّى يُمِيسَ، وَإِنْ عَادَهُ عَشِيَّةً إِلَّا صَلَّى عَلَيْهِ سَبْعُونَ أَلْفَ مَلَكٍ حَتَّى يُصْبِحَ، وَكَانَ لَهُ خَرِيفٌ فِي الْجَنَّةِ».

عهلى ﷺ ده لىت: گويم له پىغه مبهرى خوا ﷺ بوو، ده يفهرموو: «ههر موسولمانىك له به يانبه كدا سهردانى برايه كى موسولمانى نه خوشى بكات، هفتا هزار فريشته دوعاى بو ده كه ن تاكوو ئيواره، ئه گهر به شهو سهردانى بكات، هفتا هزار فريشته دوعاى بو ده كه ن تاكوو به يانى، ههروهها باغيكى بههشتيشى پى ده دريىت».

بَابُ مَا جَاءَ فِي النَّهْيِ عَنِ التَّمَنِّيِ لِلْمَوْتِ

باسى ئه وهى هاتوو ده ريارهى قه دهغه كردنى خوژگه خواستن به مردن

۱۹۴. عَنْ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ ﷺ عَنِ النَّبِيِّ ﷺ أَنَّهُ قَالَ: «لَا يَتَمَنَّيَنَّ أَحَدُكُمْ الْمَوْتَ لِضُرِّ نَزَلَ بِهِ، وَلْيَقُلْ: اللَّهُمَّ أَحْيِنِي مَا كَانَتْ الْحَيَاةُ خَيْرًا لِي، وَتَوَفَّنِي إِذَا كَانَتْ الْوَفَاةُ خَيْرًا لِي».

ئهنهسى كورى ماليك ﷺ له پىغه مبهروه ﷺ ده گيرىتهوه كه فهرموويه تى: «با هيچ يه كيكتان خوژگه به مردن نه خوازىت له بهر ئه و زيان و ناخوشيهى كه تووشى بووه، بهلكوو بلىت: خوايه ئه گهر زيان خيرى تىدايه بۆم ئه وه بمزىينه، ئه گهر مردنىش خيرى تىدايه بۆم، ئه وه بمزىينه».

بَابُ مَا جَاءَ فِي التَّعَوُّذِ لِلْمَرِيضِ

باسی ئه وهی هاتوو ده رباره ی په ناگرتن به خوا له نه خوښی

۱۹۵. عَنْ أَبِي سَعِيدٍ رضي الله عنه: أَنَّ جَبْرِيلَ أَتَى النَّبِيَّ صلى الله عليه وسلم، فَقَالَ: يَا مُحَمَّدُ اسْتَكَئْتُ؟ قَالَ: «نَعَمْ»، قَالَ: بِاسْمِ اللَّهِ أَرْقِيكَ، مِنْ كُلِّ شَيْءٍ يُؤْذِيكَ، مِنْ شَرِّ كُلِّ نَفْسٍ، وَعَيْنٍ حَاسِدَةٍ، بِاسْمِ اللَّهِ أَرْقِيكَ وَاللَّهُ يَشْفِيكَ.

ئهو سہ عید رضي الله عنه ده گبريټه وه: جبریل هاته خزمهت پیغه مبهري صلى الله عليه وسلم فہرمووی: ئه ی موحه مہد، ئیش و ئازارت هہ یه؟ ئه ویش فہرمووی: «به لی»، جبریل فہرمووی: به ناوی خوا دوعات بو ده که م له هہر شتیک که ئه زیهتت دہدات، له خراپہ ی هہر نه فسیک، له خراپہ ی هہر چاویکی حہسوود، به ناوی خوا دوعات بو ده که م و خواش چارہت بکات.

۱۹۶. عَنْ عَبْدِ الْعَزِيزِ بْنِ صُهَيْبٍ قَالَ: دَخَلْتُ أَنَا وَثَابِتٌ عَلَى أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ رضي الله عنه فَقَالَ ثَابِتٌ: يَا أَبَا حَمْزَةَ اسْتَكَئْتُ، فَقَالَ أَنَسٌ: أَفَلَا أَرْقِيكَ بِرُقِيَّةِ رَسُولِ اللَّهِ صلى الله عليه وسلم؟ قَالَ: بَلَى، قَالَ: «اللَّهُمَّ رَبَّ النَّاسِ، مُذْهِبَ الْبَاسِ، اشْفِ أَنْتَ الشَّافِي، لَا شَافِيَ إِلَّا أَنْتَ، شِفَاءً لَا يُغَادِرُ سَقَمًا».

عہ بدولعه زیزی کوړی سوهیب ده لیت: من و سابیت چو وینه لای ئه نه سی کوړی مالیک رضي الله عنه، سابیت گوتی: ئه ی باوکی حہمزہ نه خوشم، ئه نه س صلى الله عليه وسلم گوتی: ئایا دوعای چاکوونه وهت بو بکه م به دوعای پیغه مبهري خوا صلى الله عليه وسلم؟، گوتی: به لی، ئه نه س گوتی: «ئہ ی خوا ی پهره ردگاری خه لک، لابه ری ئیش و نه خوشی، شیفای بده تو شیفاده ری، هپچ شیفاده ریکی ته واو نییه جگه له تو، شیفایه ک نه خوشییه کان لابیات».

بَابُ مَا جَاءَ فِي الْحَثِّ عَلَى الْوَصِيَّةِ

باسی ئه وهی هاتوو ده رباره ی هاندان بۆ وه سییه ت

۱۹۷. عَنْ ابْنِ عُمَرَ رضی اللہ عنہ: أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صلی اللہ علیہ وسلم قَالَ: «مَا حَقُّ امْرِئٍ مُسْلِمٍ يَبِيتُ لَيْلَتَيْنِ وَلَهُ شَيْءٌ يُوصِي فِيهِ إِلَّا وَوَصِيَّتُهُ مَكْتُوبَةٌ عِنْدَهُ».

ئیبین عومەر رضی اللہ عنہ ده گپریته وه: پیغه مبهری خوا صلی اللہ علیہ وسلم فهرموویه تی: «رہوا نییه بۆ موسولمان که شتیک هه بیئت وه سییه تی بۆ بکات و دوو شهوی به سهردا پروات، مه گهر وه سییه ته که ی (بنووسیت و) به نووسراوی له لای نه بیئت».

بَابُ مَا جَاءَ فِي تَلْقِينِ الْمَرِيضِ عِنْدَ الْمَوْتِ، وَالِدُعَاءِ لَهُ عِنْدَهُ

باسی ئه وهی هاتوو ده رباره ی یادهینانه وهی نه خووش له کاتی مهرگ و پارانه وه بۆ کردنی

۱۹۸. عَنْ أَبِي سَعِيدٍ رضی اللہ عنہ عَنِ النَّبِيِّ صلی اللہ علیہ وسلم قَالَ: «لَقِّنُوا مَوْتَاكُمْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ».

ئهبو سه عید رضی اللہ عنہ له پیغه مبه ره وه صلی اللہ علیہ وسلم ده گپریته وه که فهرموویه تی: «یادی ئه وانه بیننه وه که له سهرمه رگن به گوتنی وشه ی: (لا اله الا الله)».

بَابُ مَا جَاءَ أَنَّ الصَّبْرَ فِي الصَّدْمَةِ الْأُولَى

باسی ئه وهی هاتوو ده که وا ئارامی ته واو له یه که م ساتی ناخوشیه که یه

۱۹۹. عَنْ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ رضی اللہ عنہ عَنِ النَّبِيِّ صلی اللہ علیہ وسلم قَالَ: «الصَّبْرُ عِنْدَ الصَّدْمَةِ الْأُولَى».

ئهنه سی کوری مالیک رضی اللہ عنہ له پیغه مبه ره وه صلی اللہ علیہ وسلم ده گپریته وه که فهرموویه تی: «ئارامی ته واو له ساتی یه که می هاتنی به لایه (له سهره تای پرووداوه که پیویسته ئارامیت هه بیئت)».

بَابُ مَا جَاءَ فِي تَقْبِيلِ الْمَيِّتِ

باسی ئه وهی هاتوو ده رباره ی ماچکردنی مردوو

۲۰۰. عَنْ عَائِشَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا: أَنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَبَّلَ عُمَانَ بْنَ مَظْعُونٍ وَهُوَ مَيِّتٌ وَهُوَ يَبْكِي، أَوْ قَالَ: عَيْنَاهُ تَذْرِفَانِ.

عائشه رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا ده گپ یتته وه: پیغه مبه ر صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ عوسمانی کوری مه زعوونی ماچ کرد کاتیک وه فاتی کرد و بوی ده گریا، یان گوتی: چاوه کانی فرمیسکیان ده پژاند.

بَابُ فِي مَا جَاءَ فِي الْمِسْكِ لِلْمَيِّتِ

باسیك ده رباره ی ئه وهی هاتوو سه باره ت به به کاره یانی میسک بۆ مردوو

۲۰۱. عَنْ أَبِي سَعِيدٍ الْخُدْرِيِّ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: «أَطِيبُ الطَّيِّبِ الْمِسْكُ».

ئهبو سه عیدی خودری رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ ده لیت: پیغه مبه ری خوا صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فه رموویه تی: «خوشتترین و پاکترین بۆن بۆنی میسکه».

بَابُ مَا جَاءَ فِي الْغُسْلِ مِنْ غُسْلِ الْمَيِّتِ

باسی ئه وهی هاتوو ده رباره ی خو شوشتن به هو ی شوشتنی مردوو

۲۰۲. عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: «مِنْ غُسْلِهِ الْغُسْلُ، وَمِنْ حَمَلِهِ الْوُضُوءُ».

ئهبو هورده پره رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ له پیغه مبه ره وه صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ ده گپ یتته وه که فه رموویه تی: «به هو ی شوشتنی مردوو خو شوشتنه وه (پیویسته)، به هو ی هه لگرتنی مردوو ده ستوئێژ شوشتنه وه (پیویسته)».

* وَقَدْ اخْتَلَفَ أَهْلُ الْعِلْمِ فِي الَّذِي يُغَسَّلُ الْمَيِّتَ، فَقَالَ بَعْضُ أَهْلِ الْعِلْمِ مِنْ أَصْحَابِ النَّبِيِّ ﷺ وَغَيْرِهِمْ: إِذَا غَسَلَ مَيِّتًا فَعَلَيْهِ الْغُسْلُ، وَقَالَ بَعْضُهُمْ: عَلَيْهِ الْوُضُوءُ، وَقَالَ مَالِكُ بْنُ أَنَسٍ: أَسْتَحَبُّ الْغُسْلَ مِنْ غُسْلِ الْمَيِّتِ، وَلَا أَرَى ذَلِكَ وَاجِبًا، وَهَكَذَا قَالَ الشَّافِعِيُّ، وَقَالَ أَحْمَدُ: مَنْ غَسَلَ مَيِّتًا أَرْجُو أَنْ لَا يَجِبَ عَلَيْهِ الْغُسْلُ، وَأَمَّا الْوُضُوءُ فَأَقْلُّ مَا قِيلَ فِيهِ.

زانایان ږاچیان سه بارهت بهو کهسه ی مردوو ده شوات، هه نډیک له زانایان له هاوه لانی پیغه مبهه ﷺ و غهیری ئه وانیش گوتوویانه: ئه گهر که سیک مردووی شوست ئه وه خو شوستنی له سه ر پیو یسته، هه نډیکی دیکه له زانایان گوتوویانه: ته نها ده ستوئیزی له سه ر پیو یسته، مالیکی کوری ئه نه س گوتوویه تی: به په سندی ده زانم خو شوستن به هو ی شو شستن مردوو، پیم وا نییه واجب بی ت، شافیعیش هه مان بو چوونی هه یه، ئه حمه د گوتوویه تی: ههر که سیک مردوو بشوات ئومیدم وایه خو شوستنی له سه ر واجب نه بی ت، به لام ده ستوئیز که مترین شته که بو ی بگوتریت (په حمه تی خوا له هه موو زانایان بی ت).

بَابُ مَا يُسْتَحَبُّ مِنَ الْأَكْفَانِ

باسی ئه و جوړه کفنه ی به باش زانراوه

۲۰۳. عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: «الْبَسُوا مِنْ ثِيَابِكُمُ الْبَيَاضَ، فَإِنَّهَا مِنْ خَيْرِ ثِيَابِكُمْ، وَكَفَّنُوا فِيهَا مَوْتَاكُمْ».

ئیبین عه عباس رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا ده لیت: پیغه مبهه ری خوا ﷺ فه رموویه تی: «له بهرگ و پو شاکدا پو شاکي سپی له بهر بکه ن، له بهر ئه وه ی با شترین پو شاکتان سپییه، مردوو ه کانیشتان ههر به خامی سپی کفن بکه ن».

بَابُ مَا جَاءَ فِي النَّهْيِ عَنْ ضَرْبِ الْخُدُودِ، وَشَقِّ الْجُيُوبِ عِنْدَ الْمُصِيبَةِ

باسی ئه وهی هاتوو ه له ریگری کردنی له روومه تدان
و یه خه دارین له کاتی به لا و ناخوشیدا

٢٠٤. عَنْ عَبْدِ اللَّهِ ﷺ عَنِ النَّبِيِّ ﷺ قَالَ: «لَيْسَ مِنَّا مَنْ شَقَّ الْجُيُوبَ، وَضَرَبَ الْخُدُودَ، وَدَعَا بِدَعْوَةِ الْجَاهِلِيَّةِ».

عه بدو لا ﷺ له پیغه مبه ره وه ﷺ ده گپریته وه که فهرموویه تی: «له ئیمه نییه ئه وه که سه ی
یه خه ی داپرنیت و له روومه تی خوی بدات و هاوار بکات به هاوار کردنی نه فامیه ت».

بَابُ مَا جَاءَ فِي الْإِسْرَاعِ بِالْجَنَازَةِ

باسی ئه وهی هاتوو هه رباره ی په له کردن له شارندنه وهی مردوو

٢٠٥. عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ ﷺ عَنِ النَّبِيِّ ﷺ قَالَ: «أَسْرِعُوا بِالْجَنَازَةِ، فَإِنْ يَكُنْ خَيْرًا تُقَدِّمُوهَا إِلَيْهِ، وَإِنْ يَكُنْ شَرًّا تَضَعُوهُ عَنْ رِقَابِكُمْ».

ئهو هور په ره ﷺ له پیغه مبه ره وه ﷺ ده گپریته وه که فهرموویه تی: «په له بکه ن له
شارندنه وهی مردوو، ئه گهر که سیکی چاک بیت ئه وه باشرین شته که پیشکه شی
ده که ن و ده یگه یه نن به شوینی خوی، ئه گهر واش نه بیت که سیکی خراب بیت، ئه وه
خرابه یه که له کۆل خۆتانی ده که نه وه».

بَابُ مَا جَاءَ فِي التَّكْبِيرِ عَلَى الْجَنَازَةِ

باسی ئه وهی هاتوو هه رباره ی گوتنی (الله أكبر) له سه ر جه نازه

٢٠٦. عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ ﷺ: أَنَّ النَّبِيَّ ﷺ صَلَّى عَلَى النَّجَاشِيِّ فَكَبَّرَ أَرْبَعًا.

ئه‌بو هورده‌یره (ع) ده‌گێڕێته‌وه: پێغه‌مبه‌ر (ص) نوێژی له‌سه‌ر نه‌جاشی کرد، به‌گوته‌نی چوار ته‌کبیر (الله اکبر).

* وَالْعَمَلُ عَلَى هَذَا أَكْثَرُ أَهْلِ الْعِلْمِ مِنْ أَصْحَابِ النَّبِيِّ (ص) وَغَيْرِهِمْ: يَرُونَ التَّكْبِيرَ عَلَى الْجَنَازَةِ أَرْبَعَ تَكْبِيرَاتٍ.

کارکردن له‌سه‌ر ئه‌وه‌یه له‌لای زانایان له‌هاوه‌لانی پێغه‌مبه‌ر (ص) و‌غیره‌ی ئه‌وانیش که: گوته‌نی (الله اکبر) له‌سه‌ر جه‌نازه چوار ته‌کبیره.

بَابُ مَا يَقُولُ فِي الصَّلَاةِ عَلَى الْمَيِّتِ

باسی ئه‌وه‌ی ده‌گوته‌یت له‌نوێژ له‌سه‌ر مردوو

٢٠٧. عَنْ أَبِي إِبْرَاهِيمَ الْأَشْهَلِيِّ، عَنْ أَبِيهِ (ع) قَالَ: كَانَ رَسُولُ اللَّهِ (ص) إِذَا صَلَّى عَلَى الْجَنَازَةِ، قَالَ: «اللَّهُمَّ اغْفِرْ لِحَيِّنَا وَمَيِّتِنَا، وَشَاهِدِنَا وَغَائِبِنَا، وَصَغِيرِنَا وَكَبِيرِنَا، وَذَكْرِنَا وَأُنْثَانَا».

ئه‌بو ئیبراھیمی ئه‌شه‌ه‌لی، له‌باوکیه‌وه (ع) ده‌گێڕێته‌وه، گوته‌ویه‌تی: پێغه‌مبه‌ری خوا (ص) ئه‌گه‌ر نوێژی له‌سه‌ر مردوویه‌ک کردبا، ده‌یفه‌رموو: «ئه‌ی خوایه‌ له‌زیندوو و‌مردوو مان خۆش بیه، له‌ئاماده‌بووان و‌ئاماده‌نه‌بووانمان، له‌بچووک و‌گه‌وره‌مان، له‌نێر و‌مێبان».

٢٠٨. عَنْ عَوْفِ بْنِ مَالِكٍ (ع) قَالَ: سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ (ص) يُصَلِّي عَلَى مَيِّتٍ، فَقَهَمْتُ مِنْ صَلَاتِهِ عَلَيْهِ: «اللَّهُمَّ اغْفِرْ لَهُ، وَارْحَمْهُ، وَاعْسِلْهُ بِالْبَرْدِ، وَاعْسِلْهُ كَمَا يُعْسَلُ الثَّوْبُ».

عه‌وفی کوپی مالیک (ع) ده‌لێت: گویم له‌پێغه‌مبه‌ری خوا (ص) بوو کاتیک نوێژی له‌سه‌ر مردوویه‌ک ده‌کرد جا ئه‌وه‌ی له‌پارانه‌وه‌که‌ی گه‌یشتم له‌نوێژه‌که‌یدا

دهیفرموو: «ئهی خوایه لئی بیووره و ږه حمی پئی بکه و بیشوړه (له گوناوه کانی) به ناوی تهرزه، بیشوړه (له گوناوه کانی) ههروهک چوون بهرگ و پوښاک ده شوړدریت».

بَابُ مَا جَاءَ فِي الْقِرَاءَةِ عَلَى الْجَنَازَةِ بِفَاتِحَةِ الْكِتَابِ

باسی ئه وهی هاتوو ه ډر باره ی خویندنی فاتحه له نویژی مردوو دا

۲۰۹. عَنْ طَلْحَةَ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عَوْفٍ: أَنَّ ابْنَ عَبَّاسٍ رضی الله عنه صَلَّى عَلَى جَنَازَةٍ، فَقَرَأَ بِفَاتِحَةِ الْكِتَابِ، فَقُلْتُ لَهُ، فَقَالَ: إِنَّهُ مِنَ السُّنَّةِ، أَوْ مِنْ تَمَامِ السُّنَّةِ.

ته لحه ی کوری عه بدوللای کوری عه وف ده گپړیته وه: ئیبن عه عباس رضی الله عنه نویژی کرد له سهر مردوویه ک، سووړه تی فاتحه ی خویند، سه باره ت به و کاره ی پرسیارم لی کرد؟ نه ویش گوتی: خویندنی سووړه تی فاتحه له کاری پیغه مبهری خوا رضی الله عنه بووه، یان گوتی: له ته وایی سوننه ت نه وه یه (فاتحه بخوینریت).

* وَالْعَمَلُ عَلَى هَذَا عِنْدَ بَعْضِ أَهْلِ الْعِلْمِ مِنْ أَصْحَابِ النَّبِيِّ ﷺ وَغَيْرِهِمْ: يُخْتَارُونَ أَنْ يُقْرَأَ: بِفَاتِحَةِ الْكِتَابِ بَعْدَ التَّكْبِيرَةِ الْأُولَى، وَهُوَ قَوْلُ الشَّافِعِيِّ، وَأَخَذَ، وَإِسْحَاقُ، وَقَالَ بَعْضُ أَهْلِ الْعِلْمِ: لَا يُقْرَأُ فِي الصَّلَاةِ عَلَى الْجَنَازَةِ، إِنَّمَا هُوَ ثَنَاءٌ عَلَى اللَّهِ، وَالصَّلَاةُ عَلَى النَّبِيِّ ﷺ، وَالِدُعَاءُ لِلْمَيِّتِ، وَهُوَ قَوْلُ الثَّوْرِيِّ، وَغَيْرِهِ مِنْ أَهْلِ الْكُوفَةِ.

کار کردن له سهر نه وه یه له لای زانایان له هاوه لانی پیغه مبهر رضی الله عنه و غیره و انیش که: نه وه یان هه لېږاردووه که سووړه تی فاتحه بخویند ریت له دوا ی ته کبیری یه که م، نه مه بوچوونی شافعی و نه حمه د و ئی سحاقه، هه ندیکي دیکه له زانایان گوتو ویانه: هیچ سووړه تیک ناخویند ریت له نویژی مردوو، به لکوو مه دح و سه نایه به سهر خوا، سه لا و اتدانه له پیغه مبهر رضی الله عنه، دوعا و پارانه وه یه بو مردوو، نه مه ش بوچوونی

سوفیان سهوری و کهسانی دیکهیه له خه لکی کوفه.

بَابُ مَا جَاءَ فِي فَضْلِ الصَّلَاةِ عَلَى الْجَنَازَةِ

باسی ئهوهی هاتوو ده ربارهی پاداشتی نوێژکردن له سه ر مردوو

۲۱۰. عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رضی اللہ عنہ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صلی اللہ علیہ وسلم: «مَنْ صَلَّى عَلَى جَنَازَةٍ فَلَهُ قِيرَاطٌ، وَمَنْ تَبِعَهَا حَتَّى يُقْضَى دَفْنُهَا فَلَهُ قِيرَاطَانِ، أَحَدُهُمَا أَوْ أَصْغَرُهُمَا مِثْلُ أَحَدٍ».

ئەبو ھورەیرە رضی اللہ عنہ دەلێت: پیغەمبەری خوا صلی اللہ علیہ وسلم فەرموویەتی: «ھەر کەسێک نوێژ لەسەر مردوو بەکات، قیراتیکی (پاداشت) بۆ ھەیە، جا ئەگەر بەدوایدا پڕوشت تادەنێژرێت، دوو قیراتی بۆ ھەیە، یەکیکیان یان بچوکتزینیان وەکوو چیا ی ئو حودە».

بَابُ مَا يَقُولُ إِذَا أُدْخِلَ الْمَيِّتُ الْقَبْرَ

باسی ئهوهی ده گوتریت کاتیک مردوو ده خریته نیو گۆرهوه

۲۱۱. عَنِ ابْنِ عُمَرَ رضی اللہ عنہ: أَنَّ النَّبِيَّ صلی اللہ علیہ وسلم كَانَ إِذَا أُدْخِلَ الْمَيِّتُ الْقَبْرَ، وَقَالَ أَبُو خَالِدٍ مَرَّةً: إِذَا وُضِعَ الْمَيِّتُ فِي لَحْدِهِ، قَالَ مَرَّةً: «بِسْمِ اللَّهِ وَبِاللَّهِ، وَعَلَى مِلَّةِ رَسُولِ اللَّهِ»، وَقَالَ مَرَّةً: «بِسْمِ اللَّهِ وَبِاللَّهِ وَعَلَى سُنَّةِ رَسُولِ اللَّهِ صلی اللہ علیہ وسلم».

ئەبن عومەر رضی اللہ عنہ دەگێڕێتەو: کاتیک کە مردوو دەخرایە نیو گۆر، ئەبو خالیدی گێرەرەو جارێکیان گوتی: کاتیک مردوو دەخرایە نیو لاگۆرەکە ی، (پیغەمبەر صلی اللہ علیہ وسلم) جارێکیان فەرمووی: «بە ناوی خوا، پەنا بە خوا، لەسەر میلله تی پیغەمبەری خوا صلی اللہ علیہ وسلم»، جارێکی دیکە فەرمووی: «بە ناوی خوا، پەنا بە خوا، لەسەر سوننه تی پیغەمبەری خوا صلی اللہ علیہ وسلم».

بَابُ مَا جَاءَ فِي كَرَاهِيَةِ الْمَشْيِ عَلَى الْقُبُورِ، وَالْجُلُوسِ عَلَيْهَا، وَالصَّلَاةِ إِلَيْهَا

باسی ئه وهی هاتوو ده باره ی ریگری پویشن و
دانیشتن له سه ر گۆر و نوێژ پوو وه گۆر

۲۱۲. عَنْ أَبِي مَرْثِدٍ الْعَنَوِيِّ رضی اللہ عنہ قَالَ: قَالَ النَّبِيُّ ﷺ: «لَا تَجْلِسُوا عَلَى الْقُبُورِ، وَلَا تُصَلُّوا إِلَيْهَا».

ئەبو مەرپسەدی غەنەوی رضی اللہ عنہ دەلیت: پیغمبەر ﷺ فەرموویەتی: «لە سه ر گۆر دامە نیشن، نوێژیش مە کەن پوو وه گۆر».

۲۱۳. عَنْ جَابِرٍ رضی اللہ عنہ قَالَ: نَهَى النَّبِيُّ ﷺ أَنْ تُجَصَّصَ الْقُبُورُ، وَأَنْ يُكْتَبَ عَلَيْهَا، وَأَنْ يُبْنَى عَلَيْهَا، وَأَنْ تُوَطَّأَ.

جابر رضی اللہ عنہ دەلیت: پیغمبەر ﷺ قەدە غە ی کردوو کە گۆر گە چکاری بکریت، لە سه ری بنووسریت و شتی لە سه ر دروست بکریت، هەروە ها بە پێ بە سه ری بکەوێت.

بَابُ مَا جَاءَ فِي الثَّنَاءِ الْحَسَنِ عَلَى الْمَيِّتِ

باسی ئه وهی هاتوو ده باره ی به چاکه باسکردنی مردوو

۲۱۴. عَنْ أَنَسٍ رضی اللہ عنہ قَالَ: مَرَّ عَلَى رَسُولِ اللَّهِ ﷺ بِجَنَازَةٍ، فَأَثْنَوْا عَلَيْهَا خَيْرًا، فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: «وَجَبَتْ»، ثُمَّ قَالَ: «أَنْتُمْ شُهَدَاءُ اللَّهِ فِي الْأَرْضِ».

ئەنەس رضی اللہ عنہ دەلیت: جە نازە یە ک تێپەر کرا بە لای پیغمبەری خوا ﷺ، خە لکی بە چاکە باسیان کرد، پیغمبەری خوا ﷺ فەرمووی: «بۆی پێویست کرا»، ئینجا فەرمووی: «ئێوه شایە تێ دەری خوان لە سه ر زهوی».

بَابُ مَا جَاءَ فِي الشُّهَدَاءِ مَنْ هُمْ

باسی ئه وهی هاتوو ده ربارهی شه هیدان کیین؟

۲۱۵. عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رضی اللہ عنہ: أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صلی اللہ علیہ وسلم قَالَ: «الشُّهَدَاءُ خَمْسٌ: الْمَطْعُونُ، وَالْمَبْطُونُ، وَالْغَرَقُ، وَصَاحِبُ الْهَدْمِ، وَالشَّهِيدُ فِي سَبِيلِ اللَّهِ».

ئەبو ھورەیرە رضی اللہ عنہ دە گێڕیتەو: پێغەمبەری خوا صلی اللہ علیہ وسلم فرموویەتی: «شەھیدەکان پێنج جۆرن: مردن بە تاعوون، مردن بە ژانەسک، خنکان، مردن بە ھۆی دارپان، شەھید لە پێناو خوا».

بَابُ مَا جَاءَ فِي مَنْ أَحَبَّ لِقَاءَ اللَّهِ أَحَبَّ اللَّهُ لِقَاءَهُ

باسی ئه وهی هاتوو ده ربارهی كه سیك دیداری خوای پێخۆش بییت، خواش دیداری ئه وی پێخۆشه

۲۱۶. عَنْ عَائِشَةَ رضی اللہ عنہا ذَكَرَتْ: أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صلی اللہ علیہ وسلم قَالَ: «مَنْ أَحَبَّ لِقَاءَ اللَّهِ أَحَبَّ اللَّهُ لِقَاءَهُ، وَمَنْ كَرِهَ لِقَاءَ اللَّهِ كَرِهَ اللَّهُ لِقَاءَهُ»، قَالَتْ: فَقُلْتُ: يَا رَسُولَ اللَّهِ، كُلُّنَا نَكْرَهُ الْمَوْتَ، قَالَ: «لَيْسَ ذَلِكَ، وَلَكِنَّ الْمُؤْمِنَ إِذَا بُشِّرَ بِرَحْمَةِ اللَّهِ وَرِضْوَانِهِ وَجَنَّتِهِ، أَحَبَّ لِقَاءَ اللَّهِ، وَأَحَبَّ اللَّهُ لِقَاءَهُ، وَإِنَّ الْكَافِرَ إِذَا بُشِّرَ بِعَذَابِ اللَّهِ وَسَخَطِهِ، كَرِهَ لِقَاءَ اللَّهِ، وَكَرِهَ اللَّهُ لِقَاءَهُ».

عائیشە رضی اللہ عنہا دە گێڕیتەو: پێغەمبەری خوا صلی اللہ علیہ وسلم فرموویەتی: «هەر كه سیك دیداری خوای پێخۆش بییت، خوا دیداری ئه وی پێخۆشه، هەر كه سیك دیداری خوای پێناخۆش بییت، ئه وه خواش دیداری ئه وی پێناخۆشه»، جا (عائیشە) دە ئیت: گوتم: ئه ی پێغەمبەری، خوا ئیمە هه موومان مردنمان پێناخۆشه! فرمووی: «مه به ست ئه وه نییه، به لكوو پروادار کاتیك ئه گهر موژده ی پێ درا به میهره بانی خوا و په زامه ندی

خوا و بههشته که ی، نهو کاته نهو دیداری خوی پیخوشه، خواش دیداری نهوی پیخوشه، بیپرواش نه گهر موژده ی پی دراه به سزای خوا و تورهبوونی خوا، نهوساکه رقی له دیداری خوایه، خواش رقی له دیداری نهوه».

تبیینی:

لیره دا مهبهست له وهیه کاتیک مروف له مردن نزیک ده بیته وه و به جوریک له جوړه کان ناگادار ده کرېته وه، نهو کاته پروادار دیداری خوی پیخوشه و بیپرواش پیی ناخوشه، چونکه ههردو وکیان ده زانن که چی چاوه پریانه.

بَابُ مَا جَاءَ فِيمَنْ قَتَلَ نَفْسَهُ لَمْ يُصَلِّ عَلَيْهِ

باسی نهوه ی هاتووه ده رباره ی نهو که سه ی خوی کوشتووه و نوژی له سه ر نه کراوه

۲۱۷. عَنْ جَابِرِ بْنِ سَمُرَةَ رضی الله عنه: أَنَّ رَجُلًا قَتَلَ نَفْسَهُ، فَلَمْ يُصَلِّ عَلَيْهِ النَّبِيُّ صلی الله علیه و آله.

جابری کوری سه موړه رضی الله عنه ده گېرېته وه: که سیک خوی کوشت، پیغه مبه ر صلی الله علیه و آله نوژی له سه ر نه کرد.

بَابُ مَا جَاءَ فِي الصَّلَاةِ عَلَى الْمَذْيُونِ

باسی نهوه ی هاتووه ده رباره ی نوژکردن له سه ر قه ر زدار

۲۱۸. عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رضی الله عنه: أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صلی الله علیه و آله كَانَ يُؤْتِي بِالرَّجُلِ الْمُتَوَفَّى عَلَيْهِ الدِّينُ، فَيَقُولُ: «هَلْ تَرَكَ لِدِينِهِ مِنْ قَضَاءٍ؟»، فَإِنْ حُدِّثَ أَنَّهُ تَرَكَ وَفَاءً صَلَّى عَلَيْهِ، وَإِلَّا قَالِ لِلْمُسْلِمِينَ: «صَلُّوا عَلَى صَاحِبِكُمْ»، فَلَمَّا فَتَحَ اللَّهُ عَلَيْهِ الْقُبُورَ، قَامَ فَقَالَ: «أَنَا أُولَى بِالْمُؤْمِنِينَ مِنْ أَنْفُسِهِمْ، فَمَنْ تُوِّفِيَ مِنَ الْمُسْلِمِينَ فَتَرَكَ دِينًا عَلَيَّ قَضَاؤُهُ، وَمَنْ تَرَكَ مَالًا فَهُوَ لَوَرَثَتِهِ».

بَابُ مَا جَاءَ فِي عَذَابِ الْقَبْرِ

131

ئىبن عومەر رضي الله عنه دەلىت: پىغەمبەرى خوا ﷺ فرمودیەتی: «کاتیک کەسیک
مرد شوینە کە ی پیشان دەدریت (لەنیو گۆر)، ئەگەر ئەهلی بەهەشت بوو، ئەو
شوینی بەهەشتییە کانی پیشان دەدریت، خو ئەگەر ئەهلی دۆزەخیش بیت، شوینی
دۆزەخیە کانی پیشان دەدریت، ئینجا پێی دەگوتریت: ئەمە شوینە کە تەهەتا ئەو
رۆژە ی خوا زیندووت دەکاتەو بە ی لە رۆژی قیامت».

أَبْوَابُ النِّكَاحِ عَنْ رَسُولِ اللَّهِ ﷺ

کۆباسی هاوسه رگیری له پیغه مبهری خواوه

بَابُ مَا جَاءَ فِي فَضْلِ التَّزْوِيجِ، وَالحَثِّ عَلَيْهِ

باسی ئه وهی هاتوو ده رباره ی گه وره یی هاوسه رگیری و
هاندان بۆ ئه نجامدانی

۱۴۲

۲۲۰. عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ مَسْعُودٍ رضی اللہ عنہ قَالَ: خَرَجْنَا مَعَ النَّبِيِّ ﷺ، وَنَحْنُ شَبَابٌ لَا نَقْدِرُ عَلَى شَيْءٍ، فَقَالَ: «يَا مَعْشَرَ الشَّبَابِ، عَلَيْكُمْ بِالْبَاءَةِ، فَإِنَّهُ أَعْصَى لِلْبَصْرِ، وَأَخْصَنُ لِلْفَرْجِ، فَمَنْ لَمْ يَسْتَطِعْ مِنْكُمْ الْبَاءَةَ فَعَلَيْهِ بِالصَّوْمِ، فَإِنَّ الصَّوْمَ لَهُ وَجَاءٌ».

عه بدوللای کوری مه سعوود رضی اللہ عنہ ده لیت: جار یکیان له گه ل پیغه مبهری ﷺ ده رچووین، له کاتیک ئیمه گه نج بووین توانای هیچمان نه بوو (بێ پاره بووین)، جا به ئیمه ی فهرموو: «ئهی کۆمه لای لاوان، هه ولی به دهسته ئینانی توانا (ی ئهرک و مافی هاوسه رگیری) بدن، چونکه ژنه ئینان یارمه تیده ره بۆ چاویۆشی، بۆ داوینپاکی کاریگه رتره، هه ریه کیکیشتان نه ییتوانی (هاوسه رگیری بکات)، با پۆزوو بگریت، چونکه به پۆزوو بوون بۆ ئه و ئاره زووره وینه».

بَابُ مَا جَاءَ أَنَّ الْمَرْأَةَ تُنْكَحُ عَلَى ثَلَاثِ خِصَالٍ

باسی ئه‌وهی هاتوووه که‌وا ئافرهت داخوازی ده‌کریت
به‌هۆی سێ تایبه‌تمه‌ندییه‌وه

۲۲۱. عَنْ جَابِرٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ: أَنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: «إِنَّ الْمَرْأَةَ تُنْكَحُ عَلَى دِينِهَا، وَمَالِهَا، وَجَمَالِهَا، فَعَلَيْكَ بِذَاتِ الدِّينِ، تَرَبَّتْ يَدَاكَ».

جابر رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ ده‌گێڕێته‌وه: پێغه‌مبه‌ر صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فه‌رمووێه‌تی: «ئافرهت له‌پێناو چوار شت ده‌خوازی ده‌کریت: له‌به‌ر ماله‌که‌ی یان له‌به‌ر نه‌ژاد و بنه‌ماله‌که‌ی یان له‌به‌ر جوانیه‌که‌ی یان له‌به‌ر دیندارییه‌که‌ی، ئینجا تو خاوه‌ن دینه‌که‌ هه‌لبێژیه‌، ده‌ستت به‌ خۆلدا بچیت».

بَابُ مَا جَاءَ فِي النَّظَرِ إِلَى الْمَخْطُوبَةِ

باسی ئه‌وهی هاتوووه ده‌رباره‌ی سه‌یرکردنی خوازیپێنیکراو

۲۲۲. عَنِ الْمُغِيرَةِ بْنِ شُعْبَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ: أَنَّهُ خَطَبَ امْرَأَةً، فَقَالَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: «انْظُرْ إِلَيْهَا، فَإِنَّهُ أُخْرَى أَنْ يُؤَدَمَ بَيْنَكُمَا».

موغیره‌ی کو‌ری شو‌عه‌ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ ده‌گێڕێته‌وه: خوازیپێنی ئافره‌تیک‌ی کرد، پێغه‌مبه‌ر صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فه‌رمووێ: «سه‌یری بکه‌، چونکه‌ شیاوتره‌ بۆ به‌رده‌وامی پێژ و خۆشه‌ویستی نێوانتان».

بَابُ مَا جَاءَ فِيمَا يُقَالُ لِلْمُتَزَوِّجِ

باسی ئه‌وهی هاتوووه ده‌گوتریت بۆ که‌سێک تازه‌ هاوسه‌رگیری کردبیت

۲۲۳. عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ: أَنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ كَانَ إِذَا رَفَأَ الْإِنْسَانَ إِذَا تَزَوَّجَ، قَالَ: «بَارَكَ

اللَّهُ لَكَ، وَبَارَكَ عَلَيْكَ، وَجَمَعَ بَيْنَكُمَا فِي الْخَيْرِ».

ئەبو ھورەیرە (ر.ھ) دەگێڕێتەو: پێغەمبەر (ﷺ) کاتێک کە پیرۆزبایی کردبایە لە کەسیک بەھۆی ھاوسەرگیریکردنیەو، دەیفەرموو: «خو بەرە کەتت پێ بدات، بەرە کەت پڕژینیته سەرتان، لەسەر چاکە و خێر کوتان بکاتەو».

بَابُ مَا يَقُولُ إِذَا دَخَلَ عَلَى أَهْلِهِ

باسی ئەوێ دەگوترێت لە کاتی چوونە لای ھاوسەر

٢٢٤. عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ (ر.ھ) قَالَ: قَالَ النَّبِيُّ (ﷺ): «لَوْ أَنَّ أَحَدَكُمْ إِذَا أَتَى أَهْلَهُ قَالَ: بِسْمِ اللَّهِ، اللَّهُمَّ جَنِّبْنَا الشَّيْطَانَ، وَجَنِّبِ الشَّيْطَانَ مَا رَزَقْتَنَا، فَإِنْ قَضَى اللَّهُ بَيْنَهُمَا وَلَدًا لَمْ يَضُرَّهُ الشَّيْطَانُ».

ئێبن عەباس (ر.ھ) دەلێت: پێغەمبەر (ﷺ) فەرمووێت: «ئەگەر یەکیکتان ویستی بچیتە لای ھاوسەرە کە، بە بلێت: بە ناوی خوا، ئەو خۆیە شەیتانمان لێ دوور بخەو، شەیتان دوور بخەو لەو (مندال)ەش کە پێمان دەبەخشیت، جا ئەگەر خوا پریاری دا بە پێدانی مندالێک پێمان، ئەو شەیتان هیچ زیانی بۆ نایێت».

بَابُ مَا جَاءَ فِي إِجَابَةِ الدَّاعِي

باسی ئەوێ ھاووە دەربارەو وەلامدانەوێ بانگهێشت

٢٢٥. عَنْ ابْنِ عُمَرَ (ر.ھ) قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ (ﷺ): «اتَّبُوا الدَّعْوَةَ إِذَا دُعِيتُمْ».

ئێبن عومەر (ر.ھ) دەلێت: پێغەمبەر (ﷺ) خوا فەرمووێت: «پروێ داوێ خوارن ئەگەر بانگهێشت کران».

بَابُ مَا جَاءَ فِي تَرْوِيجِ الْأَبْكَارِ

باسی ئه‌وه‌ی هاتوو‌ه ده‌رباره‌ی به‌شوودانی کچان

۲۲۶. عَنْ جَابِرِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: تَزَوَّجْتُ امْرَأَةً، فَأَتَيْتُ النَّبِيَّ ﷺ، فَقَالَ: «أَتَزَوَّجْتَ يَا جَابِرُ؟»، فَقُلْتُ: نَعَمْ، فَقَالَ: «بِكْرًا، أَمْ ثَيِّبًا؟»، فَقُلْتُ: لَا، بَلْ ثَيِّبًا، فَقَالَ: «هَلَّا جَارِيَةٌ تَلَاعِبُهَا وَتَلَاعِبُكَ؟»، فَقُلْتُ: يَا رَسُولَ اللَّهِ، إِنَّ عَبْدَ اللَّهِ مَاتَ، وَتَرَكَ سَبْعَ بَنَاتٍ أَوْ تِسْعًا، فَجِئْتُ بِمَنْ يَقُومُ عَلَيْهِنَّ، قَالَ: فَدَعَا لِي.

جاییری کوری عه‌بدوڵڵا رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ ده‌لیت: هاوسه‌رگیریم له‌گه‌ڵ ئافره‌تیک کرد، جا هاتمه‌ خزمه‌ت پیغه‌مبه‌ر ﷺ، فهرمووی: «ئایا هاوسه‌رگیریت کردوو‌ه ئه‌ی جاییر؟»، گوتم: به‌لێ، فهرمووی: «کچه‌ یان بیوه‌ژنه‌؟»، گوتم: نا، به‌لکوو بیوه‌ژنه، فهرمووی: «ئه‌ی نه‌ده‌بوایه‌ کچ بیت تا گه‌مه‌ی له‌گه‌ڵدا بکه‌یت و گه‌مه‌ت له‌گه‌ڵدا بکات؟»، گوتم: ئه‌ی پیغه‌مبه‌ری خوا، عه‌بدوڵڵای باوکه‌م مردوو‌ه، چه‌وت کچ یان ئوی له‌دوا به‌جئ ماوه، ژنیکی وام هیناوه‌ که به‌ کار و پێوستیان هه‌لسیت، جاییر ده‌لیت: جا دو‌عای بو‌ کردم.

تییینی:

لیره‌دا مه‌به‌ستی پیغه‌مبه‌ر ﷺ ئه‌وه‌یه‌ که بو‌ گه‌نجیکی تازه‌په‌گه‌یشتوو‌ و باشت‌ر و چاک‌تره‌ که هاوسه‌رگیری له‌گه‌ڵ کچ بکات نه‌ک ئافره‌تی بیوه‌ژن، چونکه‌ به‌شیوه‌یه‌کی گشتی به‌وجۆره‌ سه‌رکه‌وتوو‌ ده‌بیت، ئه‌گه‌رنا ئه‌م فهرماشته‌ی پیغه‌مبه‌ر ﷺ گوزارشت نییه‌ له‌ ناپه‌سندیی هاوسه‌رگیری له‌گه‌ڵ بیوه‌ژن، به‌لکوو هه‌ر خوی له‌و بواره‌دا سه‌رمه‌شق بووه‌، زۆرینه‌ی خه‌زانه‌کانی بیوه‌ژن بوون کاتیکی هاوسه‌رگیری له‌گه‌ڵ کردوون.

بَابُ مَا جَاءَ لَا نِكَاحَ إِلَّا بِوَلِيِّ

باسی ئه وهی هاتوو ه که و ماره برین دانامه زریّت به بی سهرپه رشتیار

۲۲۷. عَنْ أَبِي مُوسَى رضی اللہ عنہ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: «لَا نِكَاحَ إِلَّا بِوَلِيِّ».

ئەبو موسا رضی اللہ عنہ دەلێت: پیغەمبەری خوا ﷺ فرموویەتی: «ماره برین دانامه زریّت به بی سهرپه رشتیار».

بَابُ مَا جَاءَ فِي خُطْبَةِ النِّكَاحِ

باسی ئه وهی هاتوو هه رباره ی خوازی بیکردنی هاوسه رگیری

۲۲۸. عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رضی اللہ عنہ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: «كُلُّ خُطْبَةٍ لَيْسَ فِيهَا تَشْهَدُ فِيهَا كَالْيَدِ الْجَذْمَاءِ».

ئەبو هورەپرە رضی اللہ عنہ دەلێت: پیغەمبەری خوا ﷺ فرموویەتی: «هه ر داخوازی کردنیك به بی گوتنی وشە ی شایه تی بیّت، وه کوو دهستی براوه یه».

بَابُ مَا جَاءَ فِي اسْتِئْذَانِ الْبِكْرِ وَالْثَيِّبِ

باسی ئه وهی هاتوو هه رباره ی وه رگرتنی بۆچوونی
کچ و بیوه ژن (بۆ هاوسه رگیری)

۲۲۹. عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رضی اللہ عنہ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: «لَا تُنْكَحُ الثَّيْبُ حَتَّى تُسْتَأْمَرَ، وَلَا تُنْكَحُ الْبِكْرُ حَتَّى تُسْتَأْذَنَ، وَإِذْنُهَا الصُّمُوتُ».

ئەبو هورەپرە رضی اللہ عنہ دەلێت: پیغەمبەری خوا ﷺ فرموویەتی: «بیوه ژن ماره ناکریت تا

بریارى له خۆى وهرنه گیریت، کچیش ماره ناکریت تا پرهما ندى لى وهرنه گیریت، نیشانهى رازیبوونى کچ بیده نگیوونه (بهۆى شهرمه وه).

بَابُ مَا جَاءَ فِي مُهُورِ النِّسَاءِ

باسى ئه وهى هاتوووه ده ربارهى ماره یی ئافره تان

۲۳۰. عَنْ سَهْلِ بْنِ سَعْدٍ السَّاعِدِيِّ رضي الله عنه: أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ جَاءَتْهُ امْرَأَةٌ، فَقَالَتْ: إِنِّي وَهَبْتُ نَفْسِي لَكَ، فَقَامَتْ طَوِيلًا، فَقَالَ رَجُلٌ: يَا رَسُولَ اللَّهِ ﷺ فَرَّوْجُنِيهَا إِنْ لَمْ تَكُنْ لَكَ بِهَا حَاجَةٌ، فَقَالَ: «هَلْ عِنْدَكَ مِنْ شَيْءٍ تُصَدِّقُهَا؟»، فَقَالَ: مَا عِنْدِي إِلَّا إِزَارِي هَذَا، فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: «إِزَارُكَ، إِنْ أُعْطِيَتْهَا جَلَسْتُ، وَلَا إِزَارَ لَكَ، فَالْتَمِسْ شَيْئًا؟»، قَالَ: مَا أَجِدُ، قَالَ: «فَالْتَمِسْ، وَلَوْ خَاتَمًا مِنْ حَدِيدٍ» قَالَ: فَالْتَمَسَ، فَلَمْ يَجِدْ شَيْئًا، فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: «هَلْ مَعَكَ مِنَ الْقُرْآنِ شَيْءٌ؟»، قَالَ: نَعَمْ، سُورَةٌ كَذَا، وَسُورَةٌ كَذَا، لِسُورٍ سَمَّاهَا، فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: «زَوَّجْتُكَهَا بِمَا مَعَكَ مِنَ الْقُرْآنِ».

سههلی کوری سهعدی ساعیدی رضي الله عنه ده گیریته وه: ئافره تیک هاته خزمهت پیغه مبهری خوا ﷺ، گوتی: ئه ی پیغه مبهری خوا وامن خۆمم پیشکesh کردوو به تو، ئافره ته که بۆ ماوه یه کی زۆر وهستا، ئینجا پیاویک له هاوه لانی پیغه مبهری خوا ﷺ گوتی: ئه ی پیغه مبهری خوا ﷺ بیکه به هاوسهرم، ئه گهر نیاز و پیوستهت بهم ئافره ته نه بیت (ئه گهر خۆت هاوسهرگیری له گهل ناکهیت)، پیغه مبهری خوا ﷺ فهرمووی: «ئایا هیچت هه یه (له مال و سامان) تا ماره یه که ی بدهیت؟»، پیاوه که گوتی: نه خیر، هیچم نیه ته نیا ئهم پارچه پۆشاکهم هه یه، پیغه مبهری خوا ﷺ فهرمووی: «چی له پۆشاکه کهت بکات، ئه گهر پێی به خشیت هیچت بۆ نامیینه وه، داده نیشیت ئه و کات هیچ پۆشاکیک نیه، ده هه ول بده شتیکت ده ست بکه ویت»، گوتی: هیچم نیه، فهرمووی: «هه ول بده شتیکت ده ست بکه ویت»

ئەگەر ئەنگوستیلەیه کی ئاسنیش بێت، پیاووە که چوو شتیکی دەست بکەوێت، بەلام گەپرایەووە هیچ شتیکی دەست نەکەوت، پیغەمبەری خوا ﷺ فرموی: «ئایا هیچت لە قورئان لەلایە (دەیزانیت)؟»، پیاووە که گوتی: بەلێ، ئەم سوورپەتە و ئەو سوورپەتە، دەستی کرد بەناوھێنانی سوورپەتەکان، جا پیغەمبەری خوا ﷺ فرموی: «پرو وایم ماری کردی لەسەر ئەوێ لەلاتە لە قورئان (کە فیری بکەیت)».

بَابُ مَا جَاءَ فِي الْمُحِلِّ وَالْمُحَلَّلِ لَهُ

باسی ئەوێ هاتوووە دەربارە ی حەلالکەری
(ئافرەتانی تەلاقدراو) و بۆحەلالکراو

۲۳۱. عَنْ عَلِيٍّ عليه السلام قَالَ: إِنَّ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ لَعَنَ الْمُحِلَّ وَالْمُحَلَّلَ لَهُ.

عەلی عليه السلام دەلێت: پیغەمبەری خوا ﷺ نەفرەتی کردوووە لەو پیاوێ ئافرەت بوو کەسیکی دیکە حەلال دەکاتەووە و ئەوێشی بۆی حەلال دەکرێتەووە.

بَابُ مَا جَاءَ فِي تَحْرِيمِ نِكَاحِ الْمُتْعَةِ

باسی ئەوێ هاتوووە دەربارە ی قەدەغەکردنی هاوسەرگیری کاتی

۲۳۲. عَنْ عَلِيٍّ بْنِ أَبِي طَالِبٍ عليه السلام: أَنَّ النَّبِيَّ ﷺ نَهَى عَنْ مُتْعَةِ النِّسَاءِ، وَعَنْ لُحُومِ الْحُمْرِ الْأَهْلِيَّةِ زَمَنَ خَيْبَرَ.

عەلی کوری ئەبو تالیب عليه السلام دەگێڕێتەووە: پیغەمبەر ﷺ لە پوژی خەبیەردا ماری پڕینی ئافرەتی بەشیوێ کاتی قەدەغە کرد، ھەروەھا خواردنی گوشتی گۆیدریزی مایشی قەدەغە کرد.

بَابُ مَا جَاءَ فِي النَّهْيِ عَنْ نِكَاحِ الشَّعَارِ

باسی ئەوەی هاتوووە دەربارەی قەدەغەکردنی ژنبەژنە

۲۳۳. عَنْ ابْنِ عُمَرَ رضی اللہ عنہ: أَنَّ النَّبِيَّ صلی اللہ علیہ وسلم نَهَى عَنِ الشَّعَارِ.

ئێبنو عومەر رضی اللہ عنہ دەگێڕێتەو: پێغەمبەری خوا صلی اللہ علیہ وسلم ڕێگری کردوو لە ژنبەژنە.

تێبینی:

لە (سنن أبي داود هاتوووە) موسەدەدە دەلیت: بە نافیعەم گوت: ئەو ئی شیغار چییە؟ گوتی: ئەم ماری کچی ئەم پیاو دەکات، ئەویش ماری کچەکی ئەم دەکات (ژنبەژنە دەکەن) بەبێ دانانی ماری، خوشکەکی ماری دەکات ئەمیش خوشکەکی خۆی پێ دەدات بەبێ دانانی ماری.

بَابُ مَا جَاءَ لَا تُنْكَحُ الْمَرْأَةُ عَلَى عَمَّتِهَا وَلَا عَلَى خَالَاتِهَا

باسی ئەوەی هاتوووە ئافرەت کۆ ناکرێتەو لەگەڵ خوشکی باوکی، یان خوشکی دایکی

۲۳۴. عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ رضی اللہ عنہ: أَنَّ النَّبِيَّ صلی اللہ علیہ وسلم نَهَى أَنْ تُزَوَّجَ الْمَرْأَةُ عَلَى عَمَّتِهَا، أَوْ عَلَى خَالَاتِهَا.

ئێبن عەباس رضی اللہ عنہ دەگێڕێتەو: پێغەمبەر صلی اللہ علیہ وسلم فەرموویەتی: «ئافرەتیک لەگەڵ خوشکی باوکی، یان لەگەڵ خوشکی دایکی کۆ ناکرێتەو (واتە: بەیەکەو نابنە هاوسەری یەک پیاو)».

بَابُ مَا جَاءَ فِي الشَّرْطِ عِنْدَ عُقْدَةِ النِّكَاحِ

باسی ئه وهی هاتوو ده رباره ی دانانی مهرج له کاتی هاوسه رگیری

۲۳۵. عَنْ عُقْبَةَ بْنِ عَامِرٍ الْجُهَنِيِّ رضی اللہ عنہ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: «إِنَّ أَحَقَّ الشُّرُوطِ أَنْ يُوفَى بِهَا مَا اسْتَحْلَلْتُمْ بِهِ الْفُرُوجَ».

عوقبه ی کوری عامیری جو هه نی رضی اللہ عنہ ده لیت: پیغه مبهری خوا ﷺ فهرموویه تی: «بیگومان شایسته ترین مهرج که په پرهوی لی بکریت (به وه فا بیت به رانه ری)، ئه وه مهرجانه ن که دامینی پی حه لال ده کریت (مهرجه کانی هاوسه رگیری)».

بَابُ مَا جَاءَ فِي الْعَزْلِ

باسی ئه وهی هاتوو ده رباره ی گرتنه وهی مه نی (له کاتی سه رجیی)

۲۳۶. عَنْ جَابِرٍ رضی اللہ عنہ قَالَ: قُلْنَا: يَا رَسُولَ اللَّهِ، إِنَّا كُنَّا نَعَزِلُ، فَرَعَمَتِ الْيَهُودُ أَنْهَا الْمَوُودَةَ الصَّغْرَى، فَقَالَ: «كَذَبَتِ الْيَهُودُ، إِنَّ اللَّهَ إِذَا أَرَادَ أَنْ يَخْلُقَهُ فَلَمْ يَمْنَعْهُ».

جابر رضی اللہ عنہ ده لیت: گوتمان ئه ی پیغه مبهری خوا، ئیمه ریگری ده که ن له مندالبوون، جووله که کان ده لین: ئه وه کاره زینده به چالی بچوو که! فهرمووی: «جووله که کان درو ده که ن، بیگومان خوا ئه گهر خواستی دروستکردنی بو هه بیت، ئه م کاره (خواستی ئه وه) په ت ناکاته وه».

۲۳۷. عَنْ جَابِرِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ رضی اللہ عنہ قَالَ: كُنَّا نَعَزِلُ وَالْقُرْآنُ يَنْزِلُ.

جابیری کوری عه بدوللا رضی اللہ عنہ ده لیت: ئیمه ریگریان ده کرد له مندالبوون، قورئانیش له و کاته دا داده به زی (واته: ئه گهر قه ده غه لیکراو بیت، ئه وه قورئان لی قه ده غه ده کردین).

بَابُ مَا جَاءَ فِي الْقِسْمَةِ لِلْبَكْرِ وَالْثَيِّبِ

باسی ئەوهی هاتووێ دەر یاری دابه شکاری له نیوان ئافرهتی کچ و بیوه ژن

۲۳۸. عَنْ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ رضي الله عنه قَالَ: السُّنَّةُ إِذَا تَزَوَّجَ الرَّجُلُ الْبَكْرَ عَلَى امْرَأَتِهِ أَقَامَ عِنْدَهَا سَبْعًا، وَإِذَا تَزَوَّجَ الثَّيِّبَ عَلَى امْرَأَتِهِ أَقَامَ عِنْدَهَا ثَلَاثًا.

ئەنەسی کۆری مالیک رضي الله عنه دەلێت: لە سوننەتە ئەگەر پیاویک کچی هینا بەسەر خێزانی، ھەوت شەو لەلای بمیئیتەو (ئینجا کاتەکان لە نیوانیاندا دابەش دەکات)، ئەگەر بیوێژنیکیشی هینا، سێ رۆژ لەلای بمیئیتەو.

أَبْوَابُ الرِّضَاعِ عَنْ رَسُولِ اللَّهِ ﷺ

کۆباسی شیرپیدان له پیغه مبهری خواوه

بَابُ مَا جَاءَ يُحَرِّمُ مِنَ الرِّضَاعِ مَا يُحَرِّمُ مِنَ النَّسَبِ

باسی ئه وهی هه رچی به ره چه له ك حه رام ده بیټ،
به هۆی شیرپیدانی شه وه حه رام ده بیټ

٢٣٩. عَنْ عَلِيِّ بْنِ أَبِي طَالِبٍ عليه السلام قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: «إِنَّ اللَّهَ حَرَّمَ مِنَ الرِّضَاعِ مَا حَرَّمَ مِنَ النَّسَبِ».

عه لی کوری ئه بو تالیب عليه السلام ده لیټ: پیغه مبهری خوا عليه السلام فه رموویه تی: «بیگومان ئه وهی به هۆی شیرخواردن حه رام ده بیټ، وه ک ئه وه یه که به هۆی ره چه له که وه حه رام کرایټ (ده بن به خوشک و برا و برا و برازا و خال و خوارزا و ... له شیری)».

بَابُ مَا جَاءَ أَنَّ الْوَلَدَ لِلْفِرَاشِ

باسی ئه وهی هاتوو وه ره چه له کی مندال بو خوا وه ن جیگایه

٢٤٠. عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رضي الله عنه قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: «الْوَلَدُ لِلْفِرَاشِ، وَلِلْعَاهِرِ الْحَجَرُ».

ئەبو ھورەیرە ر.ھ. دەلیت: پێغەمبەری خوا ﷺ فەرموویەتی: «پەچەلەکی مندال بۆ خاوەن جینگایە (کە پیاوی ئافەرەتە کە یە)، پیاوی زیناکەر ھەر بەردی بۆ دەمینیئەتەو».

بَابُ مَا جَاءَ فِي حَقِّ الزَّوْجِ عَلَى الْمَرْأَةِ

باسی ئەوێ ھاتوو ھەربارە مافی پیاو بەسەر ئافەرەتەو

۲۴۱. عَنْ طَلْقِ بْنِ عَلِيٍّ ر.ھ. قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: «إِذَا الرَّجُلُ دَعَا زَوْجَتَهُ لِحَاجَتِهِ فَلْتَأْتِهِ، وَإِنْ كَانَتْ عَلَى التَّنَوُّرِ».

تەلەقی کۆری عەلی ر.ھ. دەلیت: پێغەمبەری خوا ﷺ فەرموویەتی: «ئەگەر پیاو داوای لە ئافەرەتە کە ی کرد بۆ پێویستیە کە ی با بە دەمیەو بەجێت، ئەگەر لەسەر تەندووریش بێت».

بَابُ مَا جَاءَ فِي حَقِّ الْمَرْأَةِ عَلَى زَوْجِهَا

باسی ئەوێ ھاتوو ھەربارە مافی ئافەرەت بەسەر پیاو کە ی

۲۴۲. عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ ر.ھ. قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: «أَكْمَلُ الْمُؤْمِنِينَ إِيمَانًا أَحْسَنُهُمْ خُلُقًا، وَخَيْرُكُمْ خَيْرُكُمْ لِنِسَائِهِمْ».

ئەبو ھورەیرە ر.ھ. دەلیت: پێغەمبەری خوا ﷺ فەرموویەتی: «بێگومان ئێمان تەواوترینی برۆاداران پەوشت جوانترینیانە و باشترینتان باشترینتان بۆ ژنە کانتان (ھاوسەرانتان)».

بَابُ مَا جَاءَ فِي كَرَاهِيَةِ الدُّخُولِ عَلَى الْمُغِيبَاتِ

باسی ئه وهی هاتوووه ده رباره ی قه ده غه ی سه ردانکردنی
ئافره تان (که میردی له لا نه بیئت)

۲۴۳. عَنْ عُقْبَةَ بْنِ عَامِرٍ رضی اللہ عنہ: أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ قَالَ: «إِيَّاكُمْ وَالِدُخُولِ عَلَى النِّسَاءِ»، فَقَالَ رَجُلٌ مِنَ الْأَنْصَارِ: يَا رَسُولَ اللَّهِ، أَفَرَأَيْتَ الْحَمُو؟ قَالَ: «الْحَمُو الْمَوْتُ».

عوقبه ی کوری عامیر رضی اللہ عنہ ده گپریته وه: پیغه مبهری خوا ﷺ فه رموویه تی: «ئاگادار بن نه کهن بچنه ژووره وه بۆ لای ئافره تان»، جا پیاویک له ئه نصارییه کان گوتی: ئه ی پیغه مبهری خوا، ئه ی ئه گهر (خزمی) نزیک میرده که ی بیئت؟ فه رمووی: «که سی نزیک پیاوه که ی ههر مردنه».

تییینی:

تیکه لاوی ژن و پیاو، کچ و کور که نامه حهره م بن ریگه پینه دراوه، نابیت ریگه خوش بکریت بۆ تیکه لاو بوون به ههر بیانویه ک بیئت، به تاییه ت خزمی نزیك کاره ساتی گه وره یی لئ که وتۆته وه، بۆیه فه رموویه تی: خزم ههر مردنه، چونکه به بیانوی ئه وه ی خزم ئاسانتر ده توانن سه ردانی یه کدی بکه ن و یه کدی ببینن.

أَبْوَابُ الطَّلَاقِ وَاللَّعَانِ عَنْ رَسُولِ اللَّهِ ﷺ

کوباسی ته لاق و نه فرین (ی ژن و میزد) له پیښه مبهري خواوه

بَابُ مَا جَاءَ فِي طَلَاقِ السُّنَّةِ

باسی نه وهی هاتووه دهر باره ی ته لاق به پپی سوننه ت

۱۵۶

۲۴۴. عَنْ سَالِمٍ، عَنْ أَبِيهِ رضي الله عنه: أَنَّهُ طَلَّقَ امْرَأَتَهُ فِي الْحَيْضِ، فَسَأَلَ عُمَرَ النَّبِّيَّ رضي الله عنه، فَقَالَ: «مُرْهُ فَلْيُرَاجِعْهَا، ثُمَّ لِيُطَلِّقْهَا طَاهِرًا أَوْ حَامِلًا».

سالم، له باوکیه وه رضي الله عنه ده گپړته وه: که باوکی خیزانه که ی ته لاق داوه له کاتیکدا له حه یزدا بووه، عومه ری باوکی پر سیاری له پیښه مبهري خوا رضي الله عنه کرد (سه باره ت به و ته لاق دانه)، پیښه مبهري رضي الله عنه فهرمووی: «فهرمانی پی بکه با بیگه پښتته وه، ټینجا له کاتی پاکبوونه وه یان سکپری با ته لاقی بدات».

* وَالْعَمَلُ عَلَى هَذَا عِنْدَ أَهْلِ الْعِلْمِ مِنْ أَصْحَابِ النَّبِيِّ رضي الله عنه وَغَيْرِهِمْ: أَنَّ طَلَاقَ السُّنَّةِ أَنْ يُطَلِّقَهَا طَاهِرًا مِنْ غَيْرِ جِمَاعٍ، وَقَالَ بَعْضُهُمْ: إِنْ طَلَّقَهَا ثَلَاثًا وَهِيَ طَاهِرَةٌ فَإِنَّهُ يَكُونُ لِلْسُّنَّةِ أَيْضًا، وَهُوَ قَوْلُ الشَّافِعِيِّ، وَأَحْمَدُ بْنُ حَنْبَلٍ: وَقَالَ بَعْضُهُمْ: لَا تَكُونُ ثَلَاثًا لِلْسُّنَّةِ إِلَّا أَنْ يُطَلِّقَهَا وَاحِدَةً وَاحِدَةً، وَهُوَ قَوْلُ سُفْيَانَ الثَّوْرِيِّ،

وَإِسْحَاقَ، وَقَالُوا فِي طَلَاقِ الْحَامِلِ: يُطَلَّقُهَا مَتَى شَاءَ، وَهُوَ قَوْلُ الشَّافِعِيِّ، وَأَحْمَدُ،
وَإِسْحَاقَ، وَقَالَ بَعْضُهُمْ: يُطَلَّقُهَا عِنْدَ كُلِّ شَهْرٍ تَطْلِيقَةً.

کارکردن لەسەر ئەوێهه له لای زانایان له هاوێهه لانی پیغه مبهەر ﷺ و غهیری ئەوانیش
که: ته لاقی سوننهت ئەوێهه که ئافرهته که ته لاق بدریت له کاتی پاکیه ک که تیدا
له گه لی جووت نه بوو بیت، هه ندیک له زانایان گوتوو یانه: ئەگەر هاتو سییه سی
ته لاقی بدات کاتیک له پاکیدا یه، ئەو ههش هه ر ته لاقی سوننه ته، ئەمه بو چوونی
شافعی و ئەحمه دی کوپی حه نبه له، هه ندیکی دیکه له زانایان گوتوو یانه: سییه سی
ته لاقی سوننه ت نییه، ته نیا له حاله تیکدا ئەگەر ته لاقدا نه که یه ک یه ک بیت (نه ک
سی به سی)، ئەمه بو چوونی سو فیانی سه وری و ئیسحاقه، هه روه ها سه باره ت به
ته لاقدا نی ئافره تی دوو گیان گوتوو یانه: ئەوه ته لاقی ده دات هه ر کاتیک بیه ویت،
ئەمه بو چوونی شافعی و ئەحمه د و ئیسحاقه، هه ندیکی دیکه له زانایان گوتوو یانه:
له هه ر مانگی ک به یه ک ته لاقدا ن ته لاقی ده دات.

بَابُ مَا جَاءَ فِي الْمُطَلَّاقَةِ ثَلَاثًا لَا سُكْنَى لَهَا وَلَا نَفَقَةَ

باسی ئەوێهه هاتوو هه که ئافره تی سییه سی ته لاقدا و
ما فی نیشته جیی خه ر جی پو ژانه ی نییه

٢٤٥. عَنِ الشَّعْبِيِّ قَالَ: قَالَتْ فَاطِمَةُ بِنْتُ قَيْسٍ: طَلَّقَنِي زَوْجِي ثَلَاثًا عَلَى عَهْدِ
النَّبِيِّ ﷺ، فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: «لَا سُكْنَى لَكَ وَلَا نَفَقَةٌ».

شه عبی ﷺ ده لیت: فاتیمه ی کچی قه یس ﷺ گوتوو یه تی: پیاوه که م سییه سی ته لاقی
دام له سه رده می پیغه مبهەر ﷺ، پیغه مبهه ری خوا ﷺ فه رمو ی: «نه ما فی نیشته جیت
بو هه یه، نه خه ر جی پو ژانه ت بو هه یه».

بَابُ مَا جَاءَ فِيْمَنْ يُحَدِّثُ نَفْسَهُ بِطَلَاَقِ امْرَأَتِهِ

باسی ئه وهی هاتوو ده رباره ی ئه وه که سه ی ته لاقدانی ژنه که ی به دلیدا بیټ

۲۴۶. عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رضی الله عنه قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: «تَجَاوَزَ اللَّهُ لِأُمَّتِي مَا حَدَّثَتْ بِهِ أَنْفُسَهَا مَا لَمْ تَكَلِّمْ بِهِ أَوْ تَعْمَلْ بِهِ».

ئهو هورهیره رضی الله عنه ده لیت: پیغه مبهری خوا ﷺ فهرموویه تی: «خوا چا پو شی کردو وه له ئوممه تی من له وهی به دل یاندا دیت، به و مه رجه ی به زمان نه یگو تیبت و به کرده وه نه نجامی نه دات».

* وَالْعَمَلُ عَلَى هَذَا عِنْدَ أَهْلِ الْعِلْمِ: أَنَّ الرَّجُلَ إِذَا حَدَّثَ نَفْسَهُ بِالطَّلَاقِ لَمْ يَكُنْ شَيْءٌ حَتَّى يَتَكَلَّمَ بِهِ.

کار کردن له سهر ئه وهیه که زانایان گوتوو یانه: که سیک ته لاقدانی ژنه که ی به دلیدا بیټ، ئه وه هیچی له سهر نییه، هه تا به قسه ده ریده پریټ.

بَابُ مَا جَاءَ فِي الْخُلْعِ

باسی ئه وهی هاتوو ده رباره ی خولع (خوډاړینی ژن له پیاو ه که ی)

۲۴۷. عَنْ الرُّبَيْعِ بْنِ مُعَوِّذٍ ابْنِ عَفْرَاءَ رضی الله عنه: أَنَّهَا اخْتَلَعَتْ عَلَى عَهْدِ النَّبِيِّ ﷺ فَأَمَرَهَا النَّبِيُّ ﷺ، أَوْ أَمَرْتُ أَنْ تَعْتَدَ بِحَيْضَةٍ.

روبه یعی کچی موعه ویزی کوړی عه فراء رضی الله عنه ده لیت: خولعی (پیاو ه که ی) کرد له سه رده می پیغه مبه ر ﷺ، پیغه مبه ر ﷺ فه رمانی پی کرد (یان گوتی: فه رمانم پی کرا) ماو هی عیده که ی بینییټ یه ک حه یز و پاکبو ونه وه.

۲۴۸. عَنْ ثَوْبَانَ رضی الله عنه: أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ قَالَ: «أَيُّمَا امْرَأَةٍ سَأَلَتْ زَوْجَهَا طَلَاقًا مِنْ

غَيْرَ بَأْسٍ فَحَرَامٌ عَلَيْهَا رَأْيُهُ الْجَنَّةَ».

سەوبان ﷺ دەگێڕێتەو: پێغه مبه‌ری خوا ﷺ فەرموویه‌تی: «هەر ئافره‌تێک به‌ بێ بوونی هیچ هۆکاریک داوای تەلاق له‌ مێرده‌ که‌ی بکات، بۆنی به‌ هه‌شتی لی قه‌ده‌غه‌ ده‌ کریت».

تییینی:

که‌واته‌ ئه‌گه‌ر ئافره‌ت هیچ بیانویه‌کی شه‌رعی به‌ ده‌سته‌وه‌ نه‌بوو، پێویسته‌ ئارام بگریت و چاره‌پێی پاداشت بکات.

بَابُ مَا جَاءَ فِي مُدَارَاةِ النِّسَاءِ

باسی ئه‌وه‌ی هاتوو ده‌رباره‌ی دل‌پرازیکردنی ئافره‌تان

٢٤٩. عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: «إِنَّ الْمَرْأَةَ كَالضِّلْعِ إِنْ ذَهَبَتْ تَقِيمُهَا كَسَرْتَهَا، وَإِنْ تَرَكْتَهَا اسْتَمْتَعْتَ بِهَا عَلَى عَوَجٍ».

ئەبو هورەیره ﷺ ده‌لێت: پێغه مبه‌ری خوا ﷺ فەرموویه‌تی: «به‌راستی ئافره‌تان حاڵیان وه‌ک په‌راسوو وایه‌، ئه‌گه‌ر بته‌وێت راستی بکه‌یته‌وه‌ ده‌یشکینیت، ئه‌گه‌ر وازیشی لی پێنیت ئه‌وه‌ هه‌ر به‌و خواریه‌ ژیا‌نی له‌ گه‌ل ده‌گوزه‌رینیت».

بَابُ مَا جَاءَ فِي اللَّعَانِ

باسی ئه‌وه‌ی هاتوو ده‌رباره‌ی نه‌فره‌تکردن (ی ئن و می‌ر له‌یه‌کدی)

٢٥٠. عَنْ ابْنِ عُمَرَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا قَالَ: لَاعَنَ رَجُلٌ امْرَأَتَهُ، وَفَرَّقَ النَّبِيُّ ﷺ بَيْنَهُمَا، وَالْحَقَّ الْوَلَدَ بِالْأُمِّ.

نبین عومەر ﷺ دہ لیت: جارِیکیان پیاو یک نہ فرہ تکاری کرد لہ ژنہ کہی (نہ فرہ تیان لہ یہ کدی کرد بہ ہوی تاوانبار کردن بہ زینا)، پیغہ مہر ﷺ بریاری جیا کرد نہ وہی دا لہ نیوانیان، پد چہ لہ کی مندالہ کہشی دایہ وہ پال دایکہ کہ.

أَبْوَابُ الْبُيُوعِ عَنْ رَسُولِ اللَّهِ ﷺ

کۆباسی کرین و فروشتن له پیغه مبهری خواوه ﷺ

بَابُ مَا جَاءَ فِي تَرْكِ الشُّبُهَاتِ

باسی ئه وهی هاتوو ده ربارهی وازهینان له شته گوماناییه کان

۱۶۲

۲۵۱. عَنِ الثُّعْمَانِ بْنِ بَشِيرٍ رضي الله عنه قَالَ: سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ يَقُولُ: «الْحَلَالُ بَيْنَ وَالْحَرَامِ بَيْنٌ، وَبَيْنَ ذَلِكَ أُمُورٌ مُشْتَبِهَاتٌ، لَا يَدْرِي كَثِيرٌ مِنَ النَّاسِ أَمِنَ الْحَلَالِ هِيَ أَمْ مِنَ الْحَرَامِ، فَمَنْ تَرَكَهَا اسْتَبْرَأَ لِدِينِهِ وَعَرْضِهِ فَقَدْ سَلِمَ، وَمَنْ وَقَعَ شَيْئًا مِنْهَا، يُوشِكُ أَنْ يُوَاقِعَ الْحَرَامَ، كَمَا أَنَّهُ مَنْ يَرْعَى حَوْلَ الْحِمَى، يُوشِكُ أَنْ يُوَاقِعَهُ، أَلَا وَإِنَّ لِكُلِّ مَلِكٍ حِمًى، أَلَا وَإِنَّ حِمَى اللَّهِ تَحَارِمُهُ».

نوعمانی کوری به شیر رضي الله عنه ده لیت: گویم له پیغه مبهری خوا ﷺ بوو، ده یفه رموو: «بێگومان هه لال دیار و پروونه، هه رامیش دیار و پروونه، له یتوانیاندا هه ندیک شتی گومانای هه یه، زۆربهی خه لکی نایزانن ئایا هه لال یان هه رامن، هه ر که سیکی دهستی لی هه ل بگریت به نیازی ئه ستوپاکی له ئاین و ئابرووی خوی، بێگومان پارێزراو ده بیت، هه ر که سیکیش بکه ویتته نیو شتیکی له گومانلیکراوه کان، نزیکه بکه ویتته نیو هه رامه وه، هه ر وه ک چۆن که سیکی بچیت له نزیک پاوه نیک مه ره کانی بله وه پینیت، نزیکه مه ره کانی تیدا بله وه پین (بچه نیو پاوانه که)، ئاگادار بن هه موو

پاشایهک زهوی پawanکراوی خۆی ههیه، ئاگادار بن پوانی خوای گهورهش شته
حهرامکراوهکانن».

بَابُ مَا جَاءَ فِي أَكْلِ الرِّبَا

باسی ئهوهی هاتوووه دهبرارهی خواردنی پریا

۲۵۲. عَنْ ابْنِ مَسْعُودٍ رضی اللہ عنہ قَالَ: لَعَنَ رَسُولُ اللَّهِ صلی اللہ علیہ وسلم أَكِلَ الرِّبَا، وَمُؤْكَلَهُ، وَشَاهِدِيهِ، وَكَاتِبَهُ.

ئیبین مهسعوود رضی اللہ عنہ ده لیت: پیغه مبهری خوا صلی اللہ علیہ وسلم نه فرهتی کردوووه له سووخور، له
بریکاره که ی، له ههردوو شایه تیده ره کانی، له نووسه ری گریه سته که ی.

بَابُ مَا جَاءَ فِيمَنْ حَلَفَ عَلَى سِلْعَةٍ كَاذِبًا

باسی ئهوهی هاتوووه دهبرارهی که سیک به درۆ سویند بخوات بۆ کالایه کی بازرگانی

۲۵۳. عَنْ أَبِي ذَرٍّ رضی اللہ عنہ عَنِ النَّبِيِّ صلی اللہ علیہ وسلم قَالَ: «ثَلَاثَةٌ لَا يَنْظُرُ اللَّهُ إِلَيْهِمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ، وَلَا يُزَكِّيهِمْ، وَلَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ»، قُلْنَا: مَنْ هُمْ يَا رَسُولَ اللَّهِ، فَقَدْ خَابُوا وَحَسِرُوا؟ فَقَالَ: «الْمَنَانُ، وَالْمُسْبِلُ إِزَارَهُ، وَالْمُنْفِقُ سِلْعَتَهُ بِالْحَلِفِ الْكَاذِبِ».

ئهبو زهر رضی اللہ عنہ له پیغه مبه ره وه صلی اللہ علیہ وسلم ده گیریته وه که فهرموویه تی: «سی جۆره کهس خوا
له پۆژی دواپی سهیریان ناکات (به چاوی به زه پی)، پاکیان ناکاته وه، ئازاریکی
به ئیشیان بۆ ههیه»، گوتمان: ئه وانه کین ئه ی پیغه مبه ری خوا؟ به پراستی به دبخت
و دۆراون، فهرمووی: «ئه وه ی له تپو خه لکی قسه دینیت و ده بات (بۆ تیکدانی
نیوانیان)، ئه وه ی پۆشاک ی به دوا ی خۆیدا راده کیشیت (به هۆی خۆ به زلزانین)،
ئه وه ی به سویندی به درۆ په و اج به کالاکه ی ده بات».

بَابُ مَا جَاءَ فِي التَّبَكِيرِ بِالتَّجَارَةِ

باسی ئەوەی هاتوووە دەربارەی کاری بازرگانی بە کاتی بەیانی زوو

٢٥٤. عَنْ صَخْرِ الْعَامِدِيِّ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: «اللَّهُمَّ بَارِكْ لَأُمَّتِي فِي بُكُورِهَا»، قَالَ: وَكَانَ إِذَا بَعَثَ سَرِيَّةً، أَوْ جَيْشًا، بَعَثَهُمْ أَوَّلَ النَّهَارِ، وَكَانَ صَخْرٌ رَجُلًا تَاجِرًا، وَكَانَ إِذَا بَعَثَ تِجَارَةً بَعَثَهُمْ أَوَّلَ النَّهَارِ، فَأَثَرَى وَكَثُرَ مَالُهُ.

صەخری غامیدی رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ دەلێت: پێغه مبه‌ری خوا ﷺ فرموویەتی: «ئە‌ی خوایە بە‌رە کە‌ت بە‌ ئۆممه‌تم له‌ کاتی سه‌ره‌تای بە‌یانی»، گو‌تی: پێغه مبه‌ری خوا ﷺ ئە‌گەر له‌ شکرێکی په‌وانه‌ کردبایه‌، له‌ سه‌ره‌تای بە‌یانی په‌وانه‌ی ده‌کرد، جا صەخر (په‌یوایه‌ تکاری فرمووده‌) که‌سیکی بازرگان بوو، ئە‌گەر کالایه‌کی بازرگانی په‌وانه‌ کردبایه‌ بۆ شوینیکی، له‌ سه‌ره‌تای بە‌یانی په‌وانه‌ی ده‌کرد، به‌هۆی ئە‌و په‌فتاره‌وه‌ ده‌وله‌مه‌ند بوو، مال و سامانی زۆر بوو.

بَابُ مَا جَاءَ لَا يَبِيعُ حَاضِرٌ لِبَادٍ

باسی ئەوەی هاتوووە دەربارەی خه‌لکی شارنشین
شت بۆ خه‌لکی ده‌شتنشین نه‌فروشی

٢٥٥. عَنْ جَابِرٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: «لَا يَبِيعُ حَاضِرٌ لِبَادٍ، دَعَا النَّاسَ يَرْزُقُ اللَّهُ بَعْضُهُمْ مِنْ بَعْضٍ».

جابر رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ دەلێت: پێغه مبه‌ری خوا ﷺ فرموویەتی: «با شارنشین شتومه‌ک بۆ لادینشین نه‌فروشی، واز له‌ خه‌لکی به‌ئین خوا رزق و پۆزی هه‌ندیکیان به‌هۆی هه‌ندیکیانه‌وه‌ ده‌دات (چونکه‌ ئە‌گەر لادییه‌ که‌ بۆخۆی بیفروشی، هه‌زرانتری ده‌دات و خه‌لکی هه‌زار گرانیان له‌ سه‌ر ناکه‌وێت)».

بَابُ مَا جَاءَ فِي كَرَاهِيَةِ بَيْعِ مَا لَيْسَ عِنْدَكَ

باسی نه وهی هاتووه دهر باره ی ناپه سندی فروشتنی شتیک که له لات نییه

۲۵۶. عَنْ حَكِيمِ بْنِ حِزَامٍ رضی الله عنه قَالَ: أَتَيْتُ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ فَقُلْتُ: يَا تَبِيَّ الرَّجُلُ يَسْأَلُنِي مِنَ الْبَيْعِ مَا لَيْسَ عِنْدِي، أَتَبَاغُ لَهُ مِنَ السُّوقِ، ثُمَّ أَيْعُهُ؟ قَالَ: «لَا تَبِعْ مَا لَيْسَ عِنْدَكَ».

حه کیمی کوپی حیزام رضی الله عنه ده لیت: هاتمه خزمهت پیغه مبهری خوا ﷺ، گوتم: که سی کریار دپته لام داوای شتیکی وام لی ده کات که نیمه، منیش ده چم له بازار بو ی ده کرم، ئینجا پیی ده فروشمه وه؟ فهرمووی: «شتیک مه فروشه که نه تبیت».

بَابُ مَا جَاءَ فِي كَرَاهِيَةِ بَيْعِ الْحَيَوَانِ بِالْحَيَوَانِ نَسِيئَةً

باسی نه وهی هاتووه دهر باره ی ناپه سندی فروشتنی ئازهل به ئازهل به شیوهی قهرز

۲۵۷. عَنْ سَمُرَةَ رضی الله عنها: أَنَّ النَّبِيَّ ﷺ نَهَى عَنْ بَيْعِ الْحَيَوَانِ بِالْحَيَوَانِ نَسِيئَةً.

سه موړه رضی الله عنها ده گپړته وه: پیغه مبهر ﷺ قه ده غه ی کردووه له فروشتنی ئازهل به ئازهل به قهرز.

* وَالْعَمَلُ عَلَى هَذَا عِنْدَ أَكْثَرِ أَهْلِ الْعِلْمِ مِنْ أَصْحَابِ النَّبِيِّ ﷺ وَغَيْرِهِمْ فِي بَيْعِ الْحَيَوَانِ بِالْحَيَوَانِ نَسِيئَةً، وَهُوَ قَوْلُ سُفْيَانَ الثَّوْرِيِّ، وَأَهْلِ الْكُوفَةِ، وَبِهِ يَقُولُ أَحْمَدُ، وَقَدْ رَخَّصَ بَعْضُ أَهْلِ الْعِلْمِ مِنْ أَصْحَابِ النَّبِيِّ ﷺ وَغَيْرِهِمْ فِي بَيْعِ الْحَيَوَانِ بِالْحَيَوَانِ نَسِيئَةً، وَهُوَ قَوْلُ الشَّافِعِيِّ، وَإِسْحَاقَ.

کار کردن له سهر نه وهی له لای زوربه ی زانایان له هاوه لانی پیغه مبهر ﷺ و غیری نه وانیش که: فروشتنی ئازهل به ئازهل به شیوهی قهرز قه ده غه ی، نه مه بوچوونی

سوفيان سه وری و خه لکی کوفه یه، ههروه ها نه حمه دیش هه مان شتی گوتوه، هه ندیک له زانایان له هاوه لانی پیغه مبه ر ﷺ و غه یری نه وانیش ریگه یان داوه به فروشتنی ئازهل به ئازهل به شیوه ی قهرز، نه مه بوچوونی شافیعی و ئیسحاقه.

بَابُ مَا جَاءَ فِي الصَّرْفِ

باسی نه وهی هاتووه ده رباره ی ئالوگۆری دراو

٢٥٨. عَنْ نَافِعٍ قَالَ: انْطَلَقْتُ أَنَا وَابْنُ عُمَرَ رضي الله عنهما إِلَى أَبِي سَعِيدٍ فَحَدَّثَنَا، أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ قَالَ: سَمِعْتُهُ أَذْنَايَ هَاتَانِ يَقُولُ: «لَا تَبِيعُوا الذَّهَبَ بِالذَّهَبِ إِلَّا مِثْلًا بِمِثْلٍ، وَالْفِضَّةَ بِالْفِضَّةِ إِلَّا مِثْلًا بِمِثْلٍ، لَا يُشَفُّ بَعْضُهُ عَلَى بَعْضٍ، وَلَا تَبِيعُوا مِنْهُ غَائِبًا بِنَاجِزٍ».

نافع ده لیت: من و ئیبن عومەر رضي الله عنهما ده رچووین بو لای نه بو سه عید، بو ی گپراینه وه گوتی: به گویکانی خۆم له پیغه مبه ری خوام ﷺ بیست ده یفه رموو: «زیر به زیر مه فروشن ته نیا نه گهر له کیشدا وه کوو یه ک و ابن، زیو به زیو مه فروشن مه گهر له کیشدا وه کوو یه ک و ابن، لایه کیان به نرختر دامه نین له وه که ی دی، نه که ن (زیر و زیوی) ئاماده نه کراو بفروشن به (زیر و زیوی) ئاماده کراو».

بَابُ مَا جَاءَ فِي الْبَيْعَيْنِ بِالْخِيَارِ مَا لَمْ يَتَفَرَّقَا

باسی نه وهی هاتووه که کریار و فروشیار سه رپشکن له په شیمانبوونه وه هه تا جیا ده بنه وه

٢٥٩. عَنْ حَكِيمِ بْنِ حِرَامٍ رضي الله عنه قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: «الْبَيْعَانِ بِالْخِيَارِ مَا لَمْ يَتَفَرَّقَا، فَإِنْ صَدَقَا وَبَيَّنَّا بُورِكَ لَهُمَا فِي بَيْعِهِمَا، وَإِنْ كَتَمَا وَكَذَبَا مُحِقَتْ بَرَكَةُ بَيْعِهِمَا».

حه کیمی کوری حیزام ﷺ ده لیت: پیغه مبهری خوا ﷺ فەرموو یه تی: «کریار و فرۆشیار سه رپشکن له هه لوه شانده وه هه تا له یه کدی جیا نه بوونه ته وه، جا نه گهر راستگو بن له گه ل یه کدی و که مو کورتیه کانیا ن بو یه کدی پروون کرده وه، نه وه به ره که ت ده که ویتته کرین و فرۆشتنه که یان، نه گهر که مو کورتیه کانیا ن شارده وه و درو یان له گه ل یه کدی کرد، نه وه به ره که ت له کرین و فرۆشتنه که یاندا نامینیت».

بَابُ مَا جَاءَ فِيمَنْ يُخَدَعُ فِي الْبَيْعِ

باسی نه وهی هاتوو ده رباره ی که سیک که فیلی لی ده کریت له کرین و فرۆشتن

۲۶۰. عَنْ أَنَسٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ: أَنَّ رَجُلًا كَانَ فِي عُقْدَتِهِ ضَعْفٌ، وَكَانَ يُبَايِعُ، وَأَنَّ أَهْلَهُ أَتَوْا النَّبِيَّ ﷺ، فَقَالُوا: يَا رَسُولَ اللَّهِ، احْجُرْ عَلَيْهِ، فِدَاعُهُ نَبِيُّ اللَّهِ ﷺ، فَتَهَاةُ، فَقَالَ: يَا رَسُولَ اللَّهِ، إِنِّي لَا أَضِيرُ عَنِ الْبَيْعِ، فَقَالَ: «إِذَا بَايَعْتَ فَقُلْ هَاءَ وَهَاءَ، وَلَا خِلَابَةَ».

نه نه س ﷺ ده گیریتته وه: پیاویک هه بوو بیهیز بوو له پیکانی (به رژه وه ندیی خوی، فه قیر حال بوو)، مامه له شی نه نجام ددها، بو یه خانه واده که ی هاتنه خزمه ت پیغه مبه ر ﷺ گو تیا ن: نه ی پیغه مبه ری خوا مامه له کردنی لی قه ده غه بکه، پیغه مبه ری خوا ﷺ بانگی کرد و لی قه ده غه کرد، پیاوه که گو تی: نه ی پیغه مبه ری خوا، من ئارام نا گرم له سه ر مامه له نه کردن، پیغه مبه ری خوا ﷺ پیی فەرموو: «نه گهر کرین و فرۆشتنت کرد، بلی: ها (ده ست به ده ست)، (یشلی: به بی فرتوفیل (بو نه وهی نه گهر فیلی تیدا بوو، ده رفه تی په شیانبوو نه وهی هه بیت)».

* وَالْعَمَلُ عَلَى هَذَا الْحَدِيثِ عِنْدَ بَعْضِ أَهْلِ الْعِلْمِ، وَقَالُوا: الْحَجْرُ عَلَى الرَّجُلِ الْحَرِّ فِي الْبَيْعِ وَالشِّرَاءِ إِذَا كَانَ ضَعِيفَ الْعَقْلِ، وَهُوَ قَوْلُ أَحْمَدَ، وَإِسْحَاقَ، وَلَمْ يَرِ بَعْضُهُمْ أَنَّ يُحْجَرَ عَلَى الْحَرِّ الْبَالِغِ.

کارکردن له سه ر نه م فەرموو ده یه یه له لای هه ندیک له زانایان، گو تووشیا نه:

قه‌ده‌غه‌کردنی کرپن و فروشتن (پښوېسته) له‌سهر که‌سیکی نازاد ته‌گه‌ر له‌ږووی ژیرییه‌وه لاواز بیت، ته‌مه وته‌ی (پېشه‌وایان) ته‌حمده و ئیسحاقه، هه‌ندیکی دیکه له‌زانایان گوتوویانه: ناپیت مامه‌له له‌که‌سیکی نازاد و بالغ قه‌ده‌غه‌بکړیت.

بَابُ مَا جَاءَ إِذَا أَفْلَسَ لِلرَّجُلِ غَرِيمٌ فَيَجِدُ عِنْدَهُ مَتَاعَهُ

باسی ئه وهی هاتوو ده رباره ی ئه و که سه ی قه رزداره که ی مایه پووچ ده بیته و ماله که ی (کالا که ی) خۆی له لای ده بیته وه

٢٦١. عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ عَنْ رَسُولِ اللَّهِ ﷺ أَنَّهُ قَالَ: «أَيُّمَا أَمْرٍ أَفْلَسَ وَوَجَدَ رَجُلٌ سَلَعَتُهُ عِنْدَهُ بِعَيْنِهَا فَهُوَ أَوْلَىٰ بِهَا مِنْ غَيْرِهِ».

ئەبو ھورەیرە رضی اللہ عنہ لە پیغەمبەری خواوە ﷺ دەگێڕێتەوە کە فەرموویەتی: «هەر کەسێک مایه پووج بوو، کەسی خاوەن مافیش خودی کالاکە ی خۆی لە لای یینی، ئەوە ئەو شایستە ترە بەو ماله له غەیری خۆی».

٢٦٢. عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: قَالَ النَّبِيُّ ﷺ: «أَدَّ الْأَمَانَةَ إِلَى مَنْ ائْتَمَكَ، وَلَا تَحْنُ مِنْ خَانَكَ».

تہو ہورہ پرہ ﷺ دلیت: پیغمبر ﷺ فرمویہ تی: «کھسیک کہ تو ی بہ تھمیندار داناوہ، سپاردہ کہی بدوہ، وہ خیانت لہ کہسیک مہ کہ کہ خیانتی لہ تو کر دوہ».

بَابُ مَا جَاءَ فِي الْإِخْتِكَارِ

باسى ئەۋەي ھاتوۋە دەربارەي قۇرخكارى

٢٦٣. عَنْ مَعْمَرِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ نَضْلَةَ رضي الله عنه قَالَ: سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ يَقُولُ: «لَا يَحْتَكِرُ إِلَّا خَاطِيٌّ».

مه‌عمه‌ری کوری عه‌دوللای کوری نه‌زله ﷺ ده‌لئت: گویم له پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ بوو ده‌یفه‌رموو: «جگه له گونا‌ه‌بار و هه‌له‌کار که‌س قور‌خ‌کاری ناکات (چون‌که نه‌مه پیشه‌ی نه‌وانه)».

بَابُ مَا جَاءَ فِي النَّهْيِ عَنِ الْبَيْعِ عَلَى بَيْعِ أَخِيهِ

باسی نه‌وه‌ی هاتوو‌ه ده‌رباره‌ی قه‌ده‌غه‌کردنی
مامه‌له به‌سه‌ر مامه‌له‌ی برایه‌که‌ی

۲۶۴. عَنْ ابْنِ عُمَرَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا عَنِ النَّبِيِّ ﷺ قَالَ: «لَا يَبِيعُ بَعْضُكُمْ عَلَى بَيْعِ بَعْضٍ، وَلَا يَخْطُبُ بَعْضُكُمْ عَلَى خِطْبَةِ بَعْضٍ».

ئێبن عومه‌ر رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا له پیغه‌مبه‌ره‌وه ﷺ ده‌گیریت‌ه‌وه که‌ فه‌رموو‌یه‌تی: «با که‌سانێکتان مامه‌له به‌سه‌ر مامه‌له‌ی که‌سانی دیکه‌دا نه‌کات، نابیت که‌سێک دا‌خوا‌زی به‌سه‌ر دا‌خوا‌زی که‌سی دیکه‌وه بکات».

بَابُ النَّهْيِ أَنْ يُتَّخَذَ الْخَمْرُ خَلًّا

باسی نه‌وه‌ی هاتوو‌ه ده‌رباره‌ی قه‌ده‌غه‌کردنی مه‌ی کردنه‌ سه‌رکه

۲۶۵. عَنْ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: لَعَنَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ فِي الْخَمْرِ عَشْرَةَ: غَاصِرَهَا، وَمُعْتَصِرَهَا، وَشَارِبَهَا، وَحَامِلَهَا، وَالْمَحْمُولَةَ إِلَيْهِ، وَسَاقِيَهَا، وَبَاتِعَهَا، وَأَكَلَ ثَمَنِهَا، وَالْمُشْتَرِيَ لَهَا، وَالْمُشْتَرَاةَ لَهُ.

نه‌نه‌سی کوری مالیک رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ ده‌لئت: پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ نه‌فه‌رتی کردوو‌ه به‌هۆی شه‌راب له ده‌ جو‌ره که‌س: نه‌وه‌ی ده‌یگو‌شیت، نه‌وه‌ی بو‌ی ده‌گو‌ش‌ریت، نه‌وه‌ی ده‌یخوا‌ته‌وه، نه‌وه‌ی هه‌ل‌ده‌گیریت، نه‌وه‌ی بو‌ی هه‌ل‌ده‌گیریت و ده‌بر‌دریت، نه‌وه‌ی

دهیگیریت، نهوهی دهیفروشیت، نهوهی قازانجه کهی ده خوات، نهوهی دهیگریت، نهوهی بوی ده کردیت.

بَابُ مَا جَاءَ فِي بَيْعِ جُلُودِ الْمَيْتَةِ وَالْأَصْنَامِ

باسی نهوهی هاتووه ده ربارهی کرین و فروشتنی
پیستی نازهلای مرداره بوو و بنه کان

۲۶۶. عَنْ جَابِرِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ: أَنَّهُ سَمِعَ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ عَامَ الْفَتْحِ وَهُوَ بِمَكَّةَ يَقُولُ: «إِنَّ اللَّهَ وَرَسُولَهُ حَرَّمَ بَيْعَ الْخَمْرِ، وَالْمَيْتَةِ، وَالْخِنْزِيرِ، وَالْأَصْنَامِ»، فَقِيلَ: يَا رَسُولَ اللَّهِ، أَرَأَيْتَ شُحُومَ الْمَيْتَةِ، فَإِنَّهُ يُطْلَى بِهَا السُّفْنُ، وَيُذْهَنُ بِهَا الْجُلُودُ، وَيَسْتَصْبَحُ بِهَا النَّاسُ، قَالَ: «لَا هُوَ حَرَامٌ»، ثُمَّ قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ عِنْدَ ذَلِكَ: «قَاتَلَ اللَّهُ الْيَهُودَ، إِنَّ اللَّهَ حَرَّمَ عَلَيْهِمُ الشُّحُومَ فَأَجْمَلُوهُ، ثُمَّ بَاعُوهُ، فَأَكَلُوا ثَمَنَهُ».

واته: جابیری کوری عه بدوللا ﷺ ده گپریته وه: پیغهمبه ری خوا ﷺ سالی
پزگار کردنی مه که که له مه که که بوو، فهرمووی: «بیگو مان خوا و پیغهمبه ری
خوا ﷺ فروشتنی عاره ق و مرداره بوو و بهراز و بتیان حهرام کردوووه»، لهو
کاته دا گوترا: نهی پیغهمبه ری خوا، نهی ده ربارهی چهوری مرداره وه بوو چی
ده فهرموویت، که له راستیدا که شتی پی چهور ده کریت و پیسته ی پی خوش و
چهور ده کریت و خه لکی بوو ووناکی له چراکاندا دایده گیر سینن؟ فهرمووی ﷺ
«نه خیر (دروست نبیه) نه وانه حهرامن»، پاشان پیغهمبه ری خوا ﷺ فهرمووی:
«خوا جووله که کان له ناو بهریت، چونکه به راستی خوا چهوری (مالاتی) له سهر
حهرام کردن، نه وانش ده هاتن ده یانتوانده وه و پاشان ده یانفروشت و نرخ و
به ها که یان وهرده گرت و ده یانخوارد».

بَابُ مَا جَاءَ فِي الرَّجُوعِ فِي الْهَبَةِ

باسی ئه‌وهی هاتوووه ده‌رباره‌ی په‌شیمانبوونه‌وه له‌خه‌لات

٢٦٧. عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ رضی‌الله‌تعالی‌عنهما: أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صلی‌الله‌تعالی‌علیه‌وآله‌وسلم قَالَ: «لَيْسَ لَنَا مَثَلُ السُّوءِ الْعَائِدِ فِي هَبَّتِهِ كَالْكَلْبِ يَعُودُ فِي قَيْئِهِ».

ئێبن عه‌بباس رضی‌الله‌تعالی‌عنهما ده‌گێڕێته‌وه: پێغه‌مبه‌ری خوا صلی‌الله‌تعالی‌علیه‌وآله‌وسلم فرموویه‌تی: «له‌ ئێمه‌ ناوه‌شیته‌وه ئه‌و نمونه‌ نه‌شیاوه: ئه‌و که‌سه‌ی له‌ خه‌لات و به‌خشینی خۆی په‌شیان ده‌بیته‌وه وه‌ک سه‌گیکه‌ بگه‌ڕێته‌وه سه‌ر پرشانه‌وه‌ی خۆی و بیخواته‌وه».

بَابُ مَا جَاءَ فِي مَظْلِ الْغَنِيِّ أَنَّهُ ظَلَمَ

باسی ئه‌وهی هاتوووه که‌ دواخستنی قه‌رز له‌لایه‌ن ده‌وله‌مه‌ند سته‌مه

٢٦٨. عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رضی‌الله‌تعالی‌عنهما: عَنْ النَّبِيِّ صلی‌الله‌تعالی‌علیه‌وآله‌وسلم قَالَ: «مَظْلُ الْغَنِيِّ ظَلَمٌ، وَإِذَا أَتَيْعَ أَحَدُكُمْ عَلَى مَالِي فَلْيَتْبَعْ».

ئه‌بو هوره‌یره رضی‌الله‌تعالی‌عنهما ده‌گێڕێته‌وه: پێغه‌مبه‌ر صلی‌الله‌تعالی‌علیه‌وآله‌وسلم فرموویه‌تی: «دواخستنی دانه‌وه‌ی قه‌رز له‌لایه‌ن که‌سه‌یکه‌ ده‌وله‌مه‌نده‌وه سته‌مه، هه‌رکاتیک یه‌کیک له‌ ئێوه په‌وانه‌ی لای که‌سه‌یکه‌ ده‌وله‌مه‌ند کرا، با بجیت (بۆ وه‌رگرتنه‌وه‌ی قه‌رز که‌)».

بَابُ مَا جَاءَ فِي التَّسْعِيرِ

باسی ئه‌وهی هاتوووه ده‌رباره‌ی دانانی نرخ (له‌سه‌ر که‌لوپه‌ل)

٢٦٩. عَنْ أَنَسٍ رضی‌الله‌تعالی‌عنهما قَالَ: غَلَا السَّعْرُ عَلَى عَهْدِ رَسُولِ اللَّهِ صلی‌الله‌تعالی‌علیه‌وآله‌وسلم، فَقَالُوا: يَا رَسُولَ

اللَّهِ، سَعَّرَ لَنَا، فَقَالَ: «إِنَّ اللَّهَ هُوَ الْمُسَعِّرُ، الْقَابِضُ، الْبَاسِطُ، الرَّزَّاقُ، وَإِنِّي لَأَرْجُو أَنْ أَلْقَى رَبِّي وَلَيْسَ أَحَدٌ مِنْكُمْ يَطْلُبُنِي بِمَظْلَمَةٍ فِي دَمٍ وَلَا مَالٍ».

ئەنەس رضی اللہ عنہ دەلیت: لە سەر دەمی پیڤەمبەری خوا ﷺ نرخی شت بەرز بوو وە (گران بوو)، خەلکی گوتیان: ئەو پیڤەمبەری خوا، نرخیان بۆ دیاری بکە، فەرمووی: «خوا خۆی نرخیانەرە، پزق دەگرتەو و زیادەی دەکات، هەر ئەو پزق و پزۆزیدەرە، بیگومان من ئومێد دەکەم کە کاتیک بە پەرەردگارم دەگەم، هیچ یەکیک نەبێت کە داواکاری ستمەلیکردنی خوین و مالی لەسەرم هەبێت».

بَابُ مَا جَاءَ فِي كَرَاهِيَةِ الْغَشِّ فِي الْبُيُوعِ

باسی ئەوێ هاتوو دەربارەی ناپەسندیی فیل لە کرین و فروشتن

٢٧٠. عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رضی اللہ عنہ: أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ مَرَّ عَلَى صُبْرَةٍ مِنْ طَعَامٍ، فَأَدْخَلَ يَدَهُ فِيهَا، فَتَالَتْ أَصَابِعُهُ بَلَلًا، فَقَالَ: «يَا صَاحِبَ الطَّعَامِ، مَا هَذَا؟»، قَالَ: أَصَابَتْهُ السَّمَاءُ يَا رَسُولَ اللَّهِ، قَالَ: «أَفَلَا جَعَلْتَهُ فَوْقَ الطَّعَامِ حَتَّى يَرَاهُ النَّاسُ»، ثُمَّ قَالَ: «مَنْ غَشَّ فَلَيْسَ مِنَّا».

واتە: ئەبو ھورەیرە رضی اللہ عنہ دەگێرتەو: پیڤەمبەری خوا ﷺ بەلای (خواردنیکێ لەسەر یەک کەلە کەبوو) تێپەری، دەستی خستە نبوی (ژێرەوێ)، پەنجەکانی تەپ بوون، فەرمووی: «ئایە ئەمە چییە ئەو خاوەنی خواردن؟!»، گوتی: باران تەپری کردوو ئەو پیڤەمبەری خوا، فەرمووی: «ئەو بۆچی لە سەرەوێ خواردنە کە داتنەناو و دەرتنەخستوو ئەوێ خەلک بییینی؟!»، پاشان فەرمووی: «هەر کەسێک فیل بکات لە ئیمە نییە».

تییینی:

واتە: ئەم کردەوێ ئەو کەسە کە فیلکردنە لە پەفتاری موسولمان ناچیت! ئەک لە

نیسلام دهریچیت و کافر بیت، مه گهر فیله کهی، فیلتیک بیت له عه قیده تهواو نه بیت و زیانی عه قیده بی له موسولمانان بدات، ئا ئه وه حوکه کهی جیاواز ده بیت.

بَابُ مَا جَاءَ فِي اسْتِقْرَاضِ الْبَعِيرِ أَوْ الشَّيْءِ مِنَ الْحَيَوَانِ أَوْ السِّنِّ

باسی ئه وهی هاتوو ده رباره ی قهرز وه رگرتنی و شتریان هه ر ئاژه لیکی دیکه

۲۷۱. عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رضی اللہ عنہ قَالَ: اسْتَقْرَضَ رَسُولُ اللَّهِ صلی اللہ علیہ وسلم سَنًّا، فَأَعْطَاهُ سَنًّا خَيْرًا مِنْ سِنِّهِ، وَقَالَ: «خِيَارُكُمْ أَحَاسِنُكُمْ قَضَاءً».

ئهبو هورده پره رضی اللہ عنہ ده لیت: پیغه مبهری خوا صلی اللہ علیہ وسلم و شتریکی به قهرز وه رگرت، جا له جیاتی و شتره کهی و شتریکی چاکتری (به خاوهن قهرز) دایه وه، فه رموی: «چاکترینتان ئه وه که سه یه قهرزه کهی به چاکترین شیوه ده داته وه».

۲۷۲. عَنْ جَابِرٍ رضی اللہ عنہ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صلی اللہ علیہ وسلم: «غَفَرَ اللَّهُ لِرَجُلٍ كَانَ قَبْلُكَمُ، كَانَ سَهْلًا إِذَا بَاعَ، سَهْلًا إِذَا اشْتَرَى، سَهْلًا إِذَا اقْتَضَى».

جابر رضی اللہ عنہ ده لیت: پیغه مبهری خوا صلی اللہ علیہ وسلم فه رموی نهی: «خوا له پیش ئیوه له که سیکی خوش بوو، ئه وه لیبوورده و ئاسان بوو له کاتی فروشتن، لیبوورده و ئاسان بوو له کاتی کرین، لیبوورده و ئاسان بوو له کاتی دانه وهی قهرز».

أَبْوَابُ الْأَحْكَامِ عَنْ رَسُولِ اللَّهِ ﷺ

کۆباسی حوکمه کان له پیغه مبهری خواوه ﷺ

۲۷۳. عَنْ ابْنِ بُرَيْدَةَ، عَنْ أَبِيهِ رضي الله عنه: أَنَّ النَّبِيَّ ﷺ قَالَ: «الْقَضَاءُ ثَلَاثَةٌ: قَاضِيَانِ فِي النَّارِ، وَقَاضٍ فِي الْجَنَّةِ، رَجُلٌ قَضَى بَعْضَ الْحَقِّ فَعَلِمَ ذَاكَ فَذَاكَ فِي النَّارِ، وَقَاضٍ لَا يَعْلَمُ فَأَهْلَكَ حُقُوقَ النَّاسِ فَهُوَ فِي النَّارِ، وَقَاضٍ قَضَى بِالْحَقِّ فَذَاكَ فِي الْجَنَّةِ».

ئيبين بوره يده، له باوكيه وه رضي الله عنه ده گيريتته وه: پیغه مبهەر ﷺ فەرموویه تی: «دادوه ران سی جۆرن: دوو دادوه ریان له ئاگری دۆزه خدان، دادوه ریکیشیان له بههه شتدایه، کهسیک دادوه ری بکات به ناراستی و بشزانی، ئه وه له ئاگر دایه، دادوه ریک به نه زانی دادوه ری بکات و مافی خه لکی بفه وتینیت، ئا ئه وهش له ئاگر دایه، دادوه ریک به ههق بریار بدات، ئه وه له بههه شتدایه».

۲۷۴. عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رضي الله عنه قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: «مَنْ وَلِيَ الْقَضَاءَ، أَوْ جُعِلَ قَاضِيًا بَيْنَ النَّاسِ فَقَدْ ذُبِحَ بِغَيْرِ سَكِّينَ».

ئهبو هو ره یه رضي الله عنه ده لیت: پیغه مبهری خوا ﷺ فەرموویه تی: «هەر کهسیک له لایه ن فەرمان په واوه به دادوه رانرا له نیوان خه لکدا، ئه وه به بی چه قو سه ر بپر دراوه (بو خوپاراستن و ئاگادار بوونه)».

له باره‌ی ئه‌و وینه‌هێنانه‌وه‌ی پێغه‌مبه‌ر ﷺ گو‌تر‌اوه: دادوهر پێشه و به‌رپر سياريتيه‌کى زۆر قورسه، به‌رده‌وام له‌ نيوان دوو سزادايه، سزای دونيا: ئه‌گه‌ر بێتو به‌هه‌ق دادوهرى بکات، ئه‌گه‌رى هه‌يه‌ لايه‌نى دووهم (که‌ پرياره‌ که‌ له‌ زيانیه‌تى) له‌ کاردانه‌وه‌ی پرياره‌ که‌ زيانتيک به‌ دادوهر بگه‌یه‌نن، سزای قیامه‌ت: خو‌ ئه‌گه‌ر بێتو به‌ناهه‌ق دادوهرى بکات و بشزانیت، ئه‌وه‌ بێگومان سزايه‌کى سه‌خت له‌ قیامه‌ت چاوه‌ڕێيه‌تى.

بَابُ مَا جَاءَ فِي الْقَاضِي يُصِيبُ وَيُخْطِئُ

باسی ئه‌وه‌ی هاتووه‌ دادوهر له‌ پرياريدا راست ده‌کات و هه‌له‌ش ده‌کات

٢٧٥. عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رضي الله عنه قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: «إِذَا حَكَمَ الْحَاكِمُ فَاجْتَهَدَ فَأَصَابَ، فَلَهُ أَجْرَانِ، وَإِذَا حَكَمَ فَأَخْطَأَ، فَلَهُ أَجْرٌ وَاحِدٌ».

ئه‌بو هوريره رضي الله عنه ده‌لێت: پێغه‌مبه‌رى خوا ﷺ فه‌رموویه‌تى: «ئه‌گه‌ر دادوهر کۆششى کرد و پريارى دا و پێکای، ئه‌وه‌ دوو پاداشتى بۆ هه‌يه‌ (پاداشتى کۆشش و پێکانه‌ که‌)، ئه‌گه‌ر کۆششى کرد و پريارى دا و نه‌پێکا پاداشتيکی بۆ هه‌يه‌ (پاداشتى کۆشه‌ که‌)».

بَابُ مَا جَاءَ فِي إِمَامِ الرَّعِيَّةِ

باسی ئه‌وه‌ی هاتووه‌ ده‌رباره‌ی پێشه‌واى خه‌لك

٢٧٦. قَالَ عَمْرُو بْنُ مُرَّةٍ لِمُعَاوِيَةَ رضي الله عنه: «إِنِّي سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ يَقُولُ: «مَا مِنْ إِمَامٍ يُغْلِقُ بَابَهُ دُونَ ذَوِي الْحَاجَةِ، وَالْحَلَّةِ، وَالْمَسْكِنَةِ إِلَّا أَغْلَقَ اللَّهُ أَبْوَابَ السَّمَاءِ دُونَ خَلَّتِهِ، وَحَاجَتِهِ، وَمَسْكِنَتِهِ»، فَجَعَلَ مُعَاوِيَةُ رَجُلًا عَلَى حَوَائِجِ النَّاسِ.

عه‌م‌رى كورى موربه‌ به‌ موعاويه‌ى رضي الله عنه گو‌ت: گویم له‌ پێغه‌مبه‌رى خوا ﷺ بوو

دهيفه رموو: «ههړ پيشه وایه ک دهر گای دابخات به پرووی خاوهن پیوښتی و داواکاری و هه ژار، به دلنیاپی خوا دهر گاکانی ئاسهانی به پروودا داده خات له کاتی داواکاری و پیوښتی و هه ژاری ئه ودا»، له دواى ئه وه مو عاویه که سیکى دامه زړاند تایبته به پیوښتی خه لک.

بَابُ مَا جَاءَ لَا يَقْضِي الْقَاضِي وَهُوَ غَضْبَانٌ

باسى ئه وهى هاتووه نابیت دادوهر دادوهری بکات له کاتی تووړه پیدا

۲۷۷. عَنْ عَبْدِ الرَّحْمَنِ بْنِ أَبِي بَكْرَةَ رضي الله عنه قَالَ: كَتَبَ أَبِي إِلَى عَبْدِ اللَّهِ بْنِ أَبِي بَكْرَةَ وَهُوَ قَاضٍ: أَنْ لَا تَحْكُمَ بَيْنَ اثْنَيْنِ وَأَنْتَ غَضْبَانٌ، فَإِنِّي سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ يَقُولُ: «لَا يَحْكُمُ الْحَاكِمُ بَيْنَ اثْنَيْنِ وَهُوَ غَضْبَانٌ».

عه بدوړپره حمانی کوړی ئه بو به کړه رضي الله عنه ده لیت: باو کم نووسراوکی نویسی بو عوبه یدو لای کوړی ئه بو به کړه که دادوهر بو: که نه که یت دادوهری له نیوان دوو که سدا بکه یت له کاتیکدا تووړه یت، چونکه من گویم له پیغه مبهری خوا ﷺ بو ده یفه رموو: «با هیچ دادوهریک دادوهری له نیوان دوو که سدا نه کات له کاتیکدا تووړه یه».

بَابُ مَا جَاءَ فِي الرَّاشِي وَالْمُرْتَشِي فِي الْحُكْمِ

باسى ئه وهى هاتووه دهر باره ی په شوه دهر و په شوه وهرگر له دادوهریدا

۲۷۸. عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رضي الله عنه قَالَ: لَعَنَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ الرَّاشِيَّ وَالْمُرْتَشِيَّ فِي الْحُكْمِ.

ئو بو هوړه پره رضي الله عنه ده لیت: پیغه مبهری خوا ﷺ نه فره تی کردووه له په شوه دهر و له په شوه وهرگر له دادوهریدا.

بَابُ مَا جَاءَ فِي أَنَّ الْبَيِّنَةَ عَلَى الْمُدَّعِي، وَالْيَمِينَ عَلَى الْمُدَّعَى عَلَيْهِ

باسی ئه وهی هاتوو هه که شایه تی له سه ر بانگه شه کاره
و سویند له سه ر داوا له سه ر کراوه

۲۷۹. عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ رضی اللہ عنہ: أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صلی اللہ علیہ وسلم قَضَى أَنَّ الْيَمِينَ عَلَى الْمُدَّعَى عَلَيْهِ.

ئيبين عه عباس رضی اللہ عنہ ده گيرپته وه: پيغه مبهري خوا صلی اللہ علیہ وسلم بپياري دا که سویند له سه ر
داوا له سه ر کراوه (ئه گهر داوا کار به لگهی نه بوو).

بَابُ مَا جَاءَ فِي الْيَمِينَ مَعَ الشَّاهِدِ

باسی ئه وهی هاتوو هه رباره ی سویند له گه ل شایه تی

۲۸۰. عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رضی اللہ عنہ قَالَ: قَضَى رَسُولُ اللَّهِ صلی اللہ علیہ وسلم بِالْيَمِينَ مَعَ الشَّاهِدِ الْوَاحِدِ، قَالَ رَبِيعَةُ: وَأَخْبَرَنِي ابْنُ لِسْعَدٍ بْنُ عَبَادَةَ قَالَ: وَجَدْنَا فِي كِتَابِ سَعْدٍ أَنَّ النَّبِيَّ صلی اللہ علیہ وسلم قَضَى بِالْيَمِينَ مَعَ الشَّاهِدِ.

ئه بو هوره يره رضی اللہ عنہ ده لیت: پيغه مبهري خوا صلی اللہ علیہ وسلم بپياري دا به وه رگرتی سویندی
داوا کار له گه ل بوونی یه ک شایه ت، په بیعه گوتی: کوریکي سه عدی کوری عوباده
پنی راگه یاندم و گوتی: له نووسراویکی (نامه یه کی) سه عد ده ستان که وتوو هه که
پيغه مبهري خوا صلی اللہ علیہ وسلم بپياري دا به وه رگرتی سویند (ی داوا کار) له گه ل شایه تیک.

بَابُ مَا جَاءَ فِي الْعُمَرَى

باسی ئه وهی هاتوو هه رباره ی به خشین به درپژایی ته مه ن

۲۸۱. عَنْ سَمُرَةَ رضی اللہ عنہ: أَنَّ نَبِيَّ اللَّهِ صلی اللہ علیہ وسلم قَالَ: «الْعُمَرَى جَائِزَةٌ لِأَهْلِهَا، أَوْ مِيرَاثٌ لِأَهْلِهَا».

سهموره ﷺ ده گيرڻ ته وه: پيغهمبري خوا ﷺ فہرموويه تي: «خه لات و به خشين به دريڙايي تہمہن بۆ ئہو کہ سہيہ کہ بۆي بهدياري کراوہ، يان ميراتيکہ بۆ خانہ وادہ کہ ي (ئہوہ ي پي دراوہ)».

بَابُ مَا جَاءَ فِي الرَّقْبَى

باسي ئہوہ ي ہاتووہ دہريارہ ي به خشين به چاوہ پرواني

۲۸۲. عَنْ جَابِرٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: «الْعُمَرَى جَائِزَةٌ لِأَهْلِهَا، وَالرَّقْبَى جَائِزَةٌ لِأَهْلِهَا».

جابر ﷺ دہ ليت: پيغهمبري خوا ﷺ فہرموويه تي: «به خشين به دريڙايي تہمہن دروست و حہ لالہ بۆ ئہو کہ سہي کہ پي دراوہ، به خشين به چاوہ پرواني (کہ کي زووتر بمر ي دياريہ کہ بۆ ئہوہ ي ديکہ بيت)، دروست و حہ لالہ بۆ ئہو کہ سہي کہ پي دراوہ».

* وَالْعَمَلُ عَلَى هَذَا عِنْدَ بَعْضِ أَهْلِ الْعِلْمِ مِنْ أَصْحَابِ النَّبِيِّ ﷺ وَغَيْرِهِمْ: أَنَّ الرَّقْبَى جَائِزَةٌ مِثْلَ الْعُمَرَى، وَهُوَ قَوْلُ أَحْمَدَ، وَإِسْحَاقَ، وَفَرَّقَ بَعْضُ أَهْلِ الْعِلْمِ مِنْ أَهْلِ الْكُوفَةِ وَغَيْرِهِمْ، بَيْنَ الْعُمَرَى، وَالرَّقْبَى، فَأَجَازُوا الْعُمَرَى، وَلَمْ يُجِزُوا الرَّقْبَى: وَتَفْسِيرُ الرَّقْبَى: أَنْ يَقُولَ هَذَا الشَّيْءُ لَكَ مَا عِشْتَ، فَإِنْ مِتَّ قَبْلِي فَهِيَ رَاجِعَةٌ إِلَيَّ.

کار کردن له سہر ئہوہ يہ له لای ہہنديک له زانايان له ہاوہ لاني پيغهمبر ﷺ و جگہ له وانش کہ: به خشين به چاوہ پرواني دروستہ و ہک به خشين به دريڙايي تہمہن، ئہمہش بۆچووني ئہ حمہد و ئيسحاقہ، ہہنديکي ديکہ له زاناياني خہلکي کوفہ و کہ ساني ديکہش جياوازيان کردوہ له نتيوان به خشيني به دريڙايي تہمہن و به خشين به چاوہ پرواني، به دريڙايي تہمہن لايان دروستہ و پييدراوہ، به لام به خشين به چاوہ پرواني له لايان نادروستہ و پييدراوہ نيہ. ماناي وشہي (الرقيب) ئہوہ يہ: کہ سيک بليت: ئہم شتہ بۆ تو بيت ئہوہ نده ي له زياندا بيت، ئہ گہر ہاتو و پيش من

مردیت، ئەوێ بۆ دەگەرێتەوێ.

بَابُ مَا جَاءَ فِي تَخْيِيرِ الْغُلَامِ بَيْنَ أَبَوَيْهِ إِذَا افْتَرَقَا

باسی ئەوێ هاتووێ دەربارەێ سەرپشککردنی منداڵ
له نێوان باوک و دایکیدا ئەگەر جیا بوونەوێ

٢٨٣. عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رضي الله عنه: أَنَّ النَّبِيَّ ﷺ خَيَّرَ غُلَامًا بَيْنَ أَبِيهِ وَأُمِّهِ.

ئەبو هورەیرە رضي الله عنه دەگێڕێتەوێ: پێغەمبەر ﷺ منداڵێکی سەرپشک کرد له نێوان باوک و دایکیدا (کامیان هەڵدەبژێرێت به دلی خوێ).

* وَالْعَمَلُ عَلَى هَذَا عِنْدَ بَعْضِ أَهْلِ الْعِلْمِ مِنْ أَصْحَابِ النَّبِيِّ ﷺ وَغَيْرِهِمْ قَالُوا: يُخَيَّرُ الْغُلَامُ بَيْنَ أَبَوَيْهِ إِذَا وَقَعَتْ بَيْنَهُمَا الْمُنَازَعَةُ فِي الْوَلَدِ، وَهُوَ قَوْلُ أَحْمَدَ، وَإِسْحَاقَ، وَقَالَا: مَا كَانَ الْوَلَدُ صَغِيرًا قَالَتُمُ أَحَقُّ بِهِ، فَإِذَا بَلَغَ الْغُلَامُ سَبْعَ سِنِينَ خَيَّرَ بَيْنَ أَبَوَيْهِ.

کارکردن له سەر ئەوێ له لای هەندیک له زانایان له هاوێلانی پێغەمبەر ﷺ و جگە له وانیش گوتووین: منداڵ سەرپشک دەکرێت له نێوان باوک و دایکیدا ئەگەر ناکۆکی کهوتە نێوانیان سەبارەت به منداڵه که، ئەمەش بۆچوونی ئەحمەد و ئیسحاقه که گوتووین: ئەگەر منداڵه که بچووک بوو، ئەوێ دایک شیاوتره به و منداڵه، ئەگەر گەشتە تەمەنی هەوت سالی، ئەوکاتە سەرپشک دەکرێت له نێوان دایک و باوکیدا.

بَابُ مَا جَاءَ أَنَّ الْوَالِدَ يَأْخُذُ مِنْ مَالِ وَلَدِهِ

باسی ئەوێ هاتووێ کاتیکی باوک له مال و سامانی منداڵه کهێ دهبات

٢٨٤. عَنْ عَائِشَةَ رضي الله عنها: قَالَتْ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: «إِنَّ أَطْيَبَ مَا أَكَلْتُمْ مِنْ كَسْبِكُمْ، وَإِنَّ أَوْلَادَكُمْ مِنْ كَسْبِكُمْ».

عائشه رضي الله عنها ده لیت: پیغمبه ری خوا صلی الله علیه و آله فرموویه تی: «باشترین و پاکترین شتیک که لئی بخون نه و شته یه که بوخوتان (به رهنجی شانتان) په یدای ده کهن، وه بیگومان مناله کانتان به شیکن له هه ول و کوششی خوتان».

بَابُ مَا جَاءَ فِي الشُّفْعَةِ

باسی ئه وهی هاتوو ده رباره ی هه لگرتنه وهی به شی هاوبه ش (شهریک)

۲۸۵. عَنْ سَمُرَةَ رضي الله عنها قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صلی الله علیه و آله: «جَارُ الدَّارِ أَحَقُّ بِالدَّارِ». سه موره رضي الله عنها ده لیت: پیغمبه ری خوا صلی الله علیه و آله فرموویه تی: «دراوسی خانوو شایسته تره به خانوو که (بو کرینه وهی له کاتیکدا وسترافروشریت)».

۲۸۶. عَنْ جَابِرٍ رضي الله عنه قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صلی الله علیه و آله: «الْجَارُ أَحَقُّ بِشُفْعَتِهِ، يُنْتَظَرُ بِهِ وَإِنْ كَانَ غَائِبًا، إِذَا كَانَ طَرِيقَهُمَا وَاحِدًا».

جابر رضي الله عنه ده لیت: پیغمبه ری خوا صلی الله علیه و آله فرموویه تی: «دراوسی شایسته تره به هه لگرتنه وه و کرینی خانوو دراوسییه که ی، چاوه پئی بریاری ده کریت نه گهر له کاتی گه شتیش بیت، به مهرجیک ریگه یان به سهر یه ک ریگاوه بیت».

بَابُ فِي الْوَقْفِ

باسیک ده رباره ی مالی وه قفکراو

۲۸۷. عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رضي الله عنه: أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صلی الله علیه و آله قَالَ: «إِذَا مَاتَ الْإِنْسَانُ انْقَطَعَ عَمَلُهُ إِلَّا مِنْ ثَلَاثٍ: صَدَقَةٌ جَارِيَةٌ، وَعِلْمٌ يُنْتَفَعُ بِهِ، وَوَلَدٌ صَالِحٌ يَدْعُو لَهُ».

نه بو هورده پره رضي الله عنه ده گپریته وه: پیغمبه ری خوا صلی الله علیه و آله فرموویه تی: «کاتیک مرؤف ده مریت کاره کانی کوتابی دیت جگه له سی شت: به خشینیک که به رده وام بیت (وهك: پرد، مزگوت، بنکه ی له بهرکردنی قورئان)، زانستیک سوودی لی وه ربگریت (نوو سینی په رتووکیکی باش، یان وانه گوتنه وه)، مندالیک چاکه کار

که دو‌عی بۆ بکات».

بَابُ مَا جَاءَ فِي فَضْلِ الْغَرَسِ

باسی ئەو‌هی هاتوو‌ه دەر‌بار‌هی پۆ‌زو گ‌ه‌وره‌یی د‌ار‌چ‌اند‌ن

٢٨٨. عَنْ أَنَسٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ عَنِ النَّبِيِّ ﷺ قَالَ: «مَا مِنْ مُسْلِمٍ يَغْرِسُ غَرْسًا، أَوْ يَزْرَعُ زَرْعًا، فَيَأْكُلُ مِنْهُ إِنْسَانٌ، أَوْ طَيْرٌ، أَوْ بَهِيمَةٌ، إِلَّا كَانَتْ لَهُ صَدَقَةٌ».

ئە‌نه‌س ر‌ض‌ی‌ه‌ه ﷺ له پ‌ی‌غه‌م‌به‌ره‌وه ده‌گ‌ی‌ر‌ی‌ته‌وه که فه‌رموو‌یه‌تی: «ه‌ه‌ر مو‌سو‌ل‌مان‌یک د‌اری‌ک ب‌چ‌ین‌یت، ی‌ان د‌انه‌و‌ی‌له‌یه‌ک تۆ ب‌کات، ج‌ا مر‌و‌ف‌یک ی‌ان ب‌ال‌نده‌یه‌ک ی‌ان گ‌ی‌اند‌اری‌ک لی‌ی ب‌خوات، به‌د‌ل‌نی‌ای‌یه‌وه به‌چ‌اکه بۆی ه‌ه‌ژ‌مار ده‌کر‌یت».

بَابُ مِنَ الْمَزَارَعَةِ

باس‌یک د‌ه‌ر‌بار‌هی ک‌شت‌و‌ک‌ال‌کرد‌ن

٢٨٩. عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا: أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ لَمْ يُحَرِّمِ الْمَزَارَعَةَ، وَلَكِنْ أَمَرَ أَنْ يَرْفُقَ بَعْضُهُمْ بِبَعْضٍ.

ئ‌ی‌بن ع‌ب‌باس ر‌ض‌ی‌ه‌ه ﷺ ده‌گ‌ی‌ر‌ی‌ته‌وه: پ‌ی‌غه‌م‌به‌ری خوا ﷺ کار‌کرد‌ن له زه‌وی به‌ر‌انب‌ه‌ر به‌ش‌ت‌یک له د‌اه‌اته‌که‌ی ق‌ه‌ده‌غه نه‌کرد‌وو‌ه، به‌لام دا‌وا‌ی کرد‌وو‌ه خ‌ه‌ل‌کی لی‌ی‌و‌رده‌بن به‌ر‌انب‌ه‌ر به‌یه‌ک‌دی (نه‌وه‌ک ل‌ای‌ه‌ک سو‌ود ب‌ین‌یت و ل‌ای‌ه‌که‌ی د‌یک‌ه زی‌ان)

أَبْوَابُ الدِّيَّاتِ عَنْ رَسُولِ اللَّهِ ﷺ

کۆباسی خوینباییه کان له پیغه مبهری خواوه ﷺ

بَابُ مَا جَاءَ فِي دِيَّةِ الْأَصَابِعِ

باسی ئه وهی هاتوووه ده ربارهی خوینبایی په نجه کان

٢٩٠. عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ «فِي دِيَّةِ الْأَصَابِعِ الْيَدَيْنِ وَالرِّجْلَيْنِ سَوَاءٌ، عَشْرٌ مِنَ الْإِبِلِ لِكُلِّ أُصْبُعٍ».

ئيبن عه عباس ر. ده لیت: پیغه مبهری خوا ﷺ فهرموویه تی: «ده ربارهی خوینبایی په نجه کانی دهسته کان و پییه کان وه کوو یه کن، ده سهر و شتر بو ههر په نجه یه که».

بَابُ مَا جَاءَ فِي تَشْدِيدِ قَتْلِ الْمُؤْمِنِ

باسی ئه وهی هاتوووه ده ربارهی هه ره شهی توند له کوشتنی بروادار (به ناهه ق)

٢٩١. عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عَمْرٍو رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا: أَنَّ النَّبِيَّ ﷺ قَالَ: «لَزَوَالِ الدُّنْيَا أَهْوَنُ عَلَى اللَّهِ مِنْ قَتْلِ رَجُلٍ مُسْلِمٍ».

عه بدوللای کوپی عهر ﷺ ده گبریته وه: پیغه مبهری ﷺ فهرموویه تی: «تیکچوونی

دوینیا له‌لای خوا ساده و ئاسانتره له کوشتنی پیاویک (ئافره‌ت) یکی موسولمان».

بَابُ الْحُكْمِ فِي الدِّمَاءِ

باسی دادگاییکردن ده‌رباره‌ی خوین (کوشتن)

۲۹۲. عَنْ عَبْدِ اللَّهِ ﷺ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: «إِنَّ أَوَّلَ مَا يُحْكَمُ بَيْنَ الْعِبَادِ فِي الدِّمَاءِ».

عه‌بدو لّا ﷺ ده‌لّیت: پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ فه‌رموویه‌تی: «به‌راستی یه‌که‌م شت (له‌ پوژی دواپی) دادگایی له‌سه‌ر ده‌کریت له‌نیو خه‌لکی، ده‌رباره‌ی کوشتن و خوین‌شتنه».

۲۹۳. عَنْ أَبِي سَعِيدٍ الْخُدْرِيِّ، وَأَبَا هُرَيْرَةَ ﷺ يَذْكُرَانِ عَنْ رَسُولِ اللَّهِ ﷺ قَالَ: «لَوْ أَنَّ أَهْلَ السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ اشْتَرَكُوا فِي دَمِ مُؤْمِنٍ لَأَكْبَهُمُ اللَّهُ فِي النَّارِ».

ئه‌بو سه‌عی‌دی خودری و ئه‌بو هو‌ره‌یره ﷺ له‌ پیغه‌مبه‌ری خواوه ﷺ ده‌گیرنه‌وه که فه‌رموویه‌تی: «بی‌گومان ئه‌که‌ر خه‌لکی ئاسمان و زه‌وی به‌شدار بن له‌ خوینی پرواداریک (کوشتنی به‌ناهه‌ق)، بی‌گومان خوا‌ه‌ه‌موویان ده‌خاته‌ نیو ئاگری دۆزه‌خه‌وه».

بَابُ مَا جَاءَ فِيمَنْ يَقْتُلُ نَفْسًا مُعَاهِدَةً

باسی ئه‌وه‌ی ها‌توو‌ه ده‌رباره‌ی ئه‌و که‌سه‌ی که‌سیکی خوا‌ه‌ن په‌یمان ده‌کوژی‌ت

۲۹۴. عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ ﷺ عَنِ النَّبِيِّ ﷺ قَالَ: «أَلَا مَنْ قَتَلَ نَفْسًا مُعَاهِدًا لَهُ ذِمَّةُ اللَّهِ وَذِمَّةُ رَسُولِهِ، فَقَدْ أَخْفَرَ بِذِمَّةِ اللَّهِ، فَلَا يُرْخَ رَائِحَةُ الْجَنَّةِ، وَإِنْ رِيحُهَا لَيُوجَدُ مِنْ مَسِيرَةِ سَبْعِينَ خَرِيفًا».

ئه‌بو هو‌ره‌یره ﷺ له‌ پیغه‌مبه‌ره‌وه ﷺ ده‌گیرته‌وه که‌ فه‌رموویه‌تی: «ئا‌گا‌دار بن‌ه‌ر که‌سیک

که سیکی په یمانپندراو بکوژیت (که پاراستنی گیانی) له نه ستوی خوا و پیغه مبهره کهیدا
 ﷺ بیت، به پراستی پیشیلی کردووه به رانبر به له نه ستوگرتنی خوا، بیگومان بونی
 به هشت ناکات، له کاتیکدا بونی به هشت له دووری حفتا پاییزه وه دیت».

بَابُ مَا جَاءَ فِي النَّهْيِ عَنِ الْمُثَلَّةِ

باسی نه وهی هاتووو دهر باره ی قه ده غه کردن له هه تک و شیواندن (ی مردوو)

۲۹۵. عَنْ سُلَيْمَانَ بْنِ بُرَيْدَةَ، عَنْ أَبِيهِ رضي الله عنه قَالَ: كَانَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ إِذَا بَعَثَ أَمِيرًا
 عَلَى جَيْشٍ أَوْ صَاهُ فِي خَاصَّةٍ نَفْسِهِ يَتَقَوَّى اللَّهَ وَمَنْ مَعَهُ مِنَ الْمُسْلِمِينَ خَيْرًا،
 فَقَالَ: «اغْزُوا بِسْمِ اللَّهِ وَفِي سَبِيلِ اللَّهِ، قَاتِلُوا مَنْ كَفَرَ بِاللَّهِ، اغْزُوا وَلَا تَغْلُوا،
 وَلَا تَغْدِرُوا، وَلَا تُمَثِّلُوا، وَلَا تَقْتُلُوا وَلِيدًا».

سوله یمانی کوړی بوړه یده، له باوکیه وه ﷺ ده گپړیته وه، گوټوویه تی: پیغه مبهری خوا
 ﷺ کاتیک فهرمانپه وایه کی په وانه کردبایه له گه ل له شکرېک، ناموژگاری ده کرد
 که پاریزکار بیت به رانبر خوا و نهو موسولمانانه ی که له گه لیدان، جا ده یفه رموو:
 «جه ننگ بکه ن به ناوی خوا، له پیناوی خوا، بجه نگی ن له گه ل هه رکه سیک بیباوهر
 بیت به خوا، جه ننگ بکه ن و دزی مه که ن له ده سته کوتی جه ننگ، په یمان مه شکنین،
 هه تکی کوژراو مه که ن، مندا ل مه کوژن».

بَابُ مَا جَاءَ لَا يُقْتَلُ مُسْلِمٌ بِكَافِرٍ

باسی نه وهی هاتووو که موسولمان ناکوژریته وه (به هو ی کوشتنی که سی) بیپروا

۲۹۶. عَنْ أَبِي جُحَيْفَةَ قَالَ: قُلْتُ لِعَلِيٍّ رضي الله عنه: يَا أَمِيرَ الْمُؤْمِنِينَ، هَلْ عِنْدَكُمْ سَوْدَاءٌ فِي
 بَيْضَاءٍ لَيْسَ فِي كِتَابِ اللَّهِ؟ قَالَ: لَا وَالَّذِي فَلَقَ الْحَبَّةَ، وَبَرَأَ النَّسَمَةَ، مَا عَلِمْتُهُ إِلَّا
 فَهْمًا يُعْطِيهِ اللَّهُ رَجُلًا فِي الْقُرْآنِ، وَمَا فِي الصَّحِيفَةِ، قُلْتُ: وَمَا فِي الصَّحِيفَةِ؟ قَالَ:

العَقْلُ، وَفِكَائُ الْأَسِيرِ، وَأَنْ لَا يُقْتَلَ مُؤْمِنٌ بِكَافِرٍ.

ئەبو جوحەیفە دەلیت: بە عەلیم ﷺ گوت: ئەو فەرمانپەرەوای پر واداران، ئایا هیچ نووسراویکتان لە لا هەیه (دەربارە ی وەحی) جگە لە قورئانی پیرۆز؟ گوتی: نەخێر، سویند بەو کەسە ی دانەوێڵە ی شین کردوو و گیانی دروست کردوو نەمزانیو جگە لە تیگە یشتن لە قورئانی پیرۆز نەبیت کە خوا بە کەسیکی بدات، یاخود ئەو ی لەو پەرەو نووسراو تەو؟ گوتم: ئەو پەرەو چ ی تیدایە؟ گوتی: باسی تۆ لە دانەو ی خوین، نازاد کردنی بەندی (دیل)، نە کوشتنەو ی موسوڵمان لە بری بیپروا.

بَابُ مَا جَاءَ فِيمَنْ قُتِلَ دُونَ مَالِهِ فَهُوَ شَهِيدٌ

باسی ئەو ی هاتوو هەر کەسیک بکوژریت بەهۆی بەرگری لە ماله کە ی شههیدە

٢٩٧. عَنْ سَعِيدِ بْنِ زَيْدٍ ﷺ قَالَ: سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ يَقُولُ: «مَنْ قُتِلَ دُونَ مَالِهِ فَهُوَ شَهِيدٌ، وَمَنْ قُتِلَ دُونَ دِينِهِ فَهُوَ شَهِيدٌ، وَمَنْ قُتِلَ دُونَ دَمِهِ فَهُوَ شَهِيدٌ، وَمَنْ قُتِلَ دُونَ أَهْلِهِ فَهُوَ شَهِيدٌ».

سەعیدی کوری زەید ﷺ دەلیت: گویم لە پیڤەمبەری خوا ﷺ بوو، دەیفەرموو: «هەر کەسیک بەهۆی بەرگری لە مالی بکوژریت ئەو شههیدە، هەر کەسیک بەرگری لە ئایینی بکات و بکوژریت ئەو شههیدە، هەر کەسیک بەرگری لە خوین و گیانی خۆی بکات و بکوژریت شههیدە، هەر کەسیک بەرگری لە خانەوادە ی بکات و بکوژریت ئەو شههیدە».

أَبْوَابُ الْحُدُودِ عَنْ رَسُولِ اللَّهِ ﷺ

کوباسی سزا شرعیہ کان له پیغہ مبهری خواوه ﷺ

بَابُ مَا جَاءَ فِيمَنْ لَا يَجِبُ عَلَيْهِ الْحَدُّ

باسی نه وهی هاتووه کهوا که سیک سزای سنوورداری له سهر نییه

۲۹۸. عَنْ عَلِيٍّ رضي الله عنه: أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ قَالَ: «رُفِعَ الْقَلَمُ عَنْ ثَلَاثَةٍ: عَنِ النَّائِمِ حَتَّى يَسْتَيْقِظَ، وَعَنِ الصَّبِيِّ حَتَّى يَشُبَّ، وَعَنِ الْمَعْتُوهِ حَتَّى يَعْقِلَ».

عه لی رضي الله عنه ده گپریته وه: پیغہ مبهری خوا ﷺ فه رموویه تی: «پینووسی (گوناھ و هه له) هه لگیراوه له سهر سی چین: له سهر خه وتوو هه تا به تاگا دیت، له سهر مندال هه تا پیده گات (بالغ ده بیت)، له سهر شیت هه تا ژیری دیته وه بهر».

بَابُ مَا جَاءَ فِي السَّيْرِ عَلَى الْمُسْلِمِ

باسی نه وهی هاتووه ده رباره ی داپوشینی موسولمان

۲۹۹. عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رضي الله عنه قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: «مَنْ نَفَسَ عَنْ مُؤْمِنٍ كُرْبَةً مِنْ

كُرِبَ الدُّنْيَا، نَفَسَ اللَّهُ عَنْهُ كُرْبَةً مِنْ كُرْبِ الْآخِرَةِ، وَمَنْ سَتَرَ عَلَى مُسْلِمٍ، سَتَرَهُ اللَّهُ فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ، وَاللَّهُ فِي عَوْنِ الْعَبْدِ، مَا كَانَ الْعَبْدُ فِي عَوْنِ أَخِيهِ».

ئەبو ھورەیرە رضی اللہ عنہ دەلالت: پیغمبەری خوا ﷺ فەرموویەتی: «ھەر کەسیک ناخۆشییە ک لە ناخۆشییە کانێ دنیا لەسەر موسولمانیک لا بیات، خوا ناخۆشییە ک لە ناخۆشییە کانێ ڕۆژی دوا یی لەسەر لادەبات، ھەر کەسیک موسولمانیک دابیۆشیت، خوا لە دنیا و دوا ڕۆژ دا ی دە پۆشیت، خوا ھەمیشە لە یارمەتیدانی بەندە دا یە، ھەتا بەندە کە لە یارمەتیدانی برا کەیدا ییت».

۳۰۰. عَنْ سَالِمٍ، عَنْ أَبِيهِ رضی اللہ عنہ: أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ قَالَ: «الْمُسْلِمُ أَخُو الْمُسْلِمِ، لَا يَظْلِمُهُ، وَلَا يُسْلِمُهُ، وَمَنْ كَانَ فِي حَاجَةِ أَخِيهِ كَانَ اللَّهُ فِي حَاجَتِهِ، وَمَنْ فَرَّجَ عَنْ مُسْلِمٍ كُرْبَةً كُرْبَةً عَنْهُ اللَّهُ عَنْهُ كُرْبَةً مِنْ كُرْبِ يَوْمِ الْقِيَامَةِ، وَمَنْ سَتَرَ مُسْلِمًا سَتَرَهُ اللَّهُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ».

سالم، لە باوکیەو رضی اللہ عنہ دەگێڕیتەو: پیغمبەری خوا ﷺ فەرموویەتی: «موسولمان برای موسولمانە، ستەمی لێ ناکات، نایداتە دەست دوژمنی، ھەر کەسیک لە یارمەتیدانی پێوستیی برا کەیدا ییت، خوا لە یارمەتیدانی پێوستیی ئەودا دە ییت، ھەر کەسیک ناخۆشییە ک لەسەر موسولمانیک لادبات، خوا ناخۆشییە ک لە ناخۆشییە کانێ دوا ڕۆژی لەسەر لادەبات، ھەر کەسیک موسولمانیک دابیۆشیت، خوا لە ڕۆژی دوا ییدا دا ی دە پۆشیت».

بَابُ مَا جَاءَ فِي كَرَاهِيَةِ أَنْ يُشَفَّعَ فِي الْحُدُودِ

باسی ئەوێ ھاتوو ھەر بارە ی ناپەسندیی تەکا کردن بۆ سزا شەریعیە کان

۳۰۱. عَنْ عَائِشَةَ رضی اللہ عنہا: أَنَّ قُرَيْشًا أَهَمَّهُمْ شَأْنُ الْمَرْأَةِ الْمَخْزُومِيَّةِ الَّتِي سَرَقَتْ، فَقَالُوا: مَنْ يَكْلَمُ فِيهَا رَسُولَ اللَّهِ ﷺ؟ فَقَالُوا: مَنْ يَجْتَرِئُ عَلَيْهِ إِلَّا أَسَامَةُ بْنُ زَيْدٍ حَبُّ

رَسُولُ اللَّهِ ﷺ، فَكَلَّمَهُ أُسَامَةُ، فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: «أَتَشْفَعُ فِي حَدٍّ مِنْ حُدُودِ اللَّهِ؟»، ثُمَّ قَامَ فَاخْتَطَبَ، فَقَالَ: «إِنَّمَا أَهْلَكَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِكُمْ أَنَّهُمْ كَانُوا إِذَا سَرَقَ فِيهِمُ الشَّرِيفُ تَرَكُوهُ، وَإِذَا سَرَقَ فِيهِمُ الضَّعِيفُ أَقَامُوا عَلَيْهِ الْحَدَّ، وَإِنَّمَا اللَّهُ لَوْ أَنَّ فَاطِمَةَ بِنْتَ مُحَمَّدٍ سَرَقَتْ لَقَطَعْتُ يَدَهَا».

عائشه ؓ ده گپړته وه: قورپه یسویه کان په روښی حالی ئا فره تیکی مه خزوومی بوون که دزی کړدبوو، گو تیان: کئ تکای بو بکات له لای پیغه مبهری خوا ﷺ؟ گو تیان: کئ هه یه جورئت بکات جگه له ئوسامه ی کور ی زهید، که که سیکی خوشیستراوه له لای پیغه مبهری خوا ﷺ، ئوسامه ی کور ی زهید (چوو بو خزمه تی و) قسه ی له گه ل کړد (که دهستی ئا فره ته که نه پریت)، پیغه مبهری خوا ﷺ فهرمووی: «ئایا تکا ده کیت تا سزایه کی دیار ی کراوی خوا جیبه جئ نه کریت؟!»، ئینجا هه ستایه وه و وتاریکی دا، فهرمووی: «به راستی هو ی له ناوچوونی گه لانی پیش ئیوه ههر به هو ی ئه وه بووه کاتیک که سیکی پایه دار دزی کړدبا، وازیان لی ده هیئا و سزایان نه دده دا، ئه گهر که سیکی به یزیش دزی کړدبا، سزایان دده دا، سویند به خوا ئه گهر فاتیمه ی کچی موحه ممه د دزی بکات، بیگومان دهستی ده پر م».

بَابُ مَا جَاءَ فِي رَجْمِ أَهْلِ الْكِتَابِ

باسی ئه وه ی هاتووه دهرباره ی به ردباران کړنی خاوه نی کتیبه کان

۳۰۲. عَنِ ابْنِ عُمَرَ ؓ: أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ رَجَمَ يَهُودِيًّا وَيَهُودِيَّةً.

ئبن عومر ؓ ده گپړته وه: پیغه مبهری خوا ﷺ پیاوړیک و ئا فره تیکی جووله که ی به ردباران کړد (به هو ی زینا کړدن).

تبینی:

ئوان هاتن بو خزمه ت پیغه مبهری خوا ﷺ بو ئه وه ی داد گهر بیټ له م کیشه یه،

پیغه‌مبه‌ر ﷺ داوای کرد سزای شهرعییان به‌پیی ته‌ورات له‌سه‌ر جییه‌جی بکریت و بینیان سزای زینا‌کردن له‌ته‌ورات بریتییه له‌به‌ردباران‌کردن.

بَابُ مَا جَاءَ أَنَّ الْحُدُودَ كَفَّارَةٌ لِأَهْلِهَا

باسی ئه‌وه‌ی هاتوو‌ه که سزای شهرعی ده‌بیته که فارهت بو‌خواه‌نه‌که‌ی

۳۰۳. عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ الصَّامِتِ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: كُنَّا عِنْدَ النَّبِيِّ ﷺ فِي مَجْلِسٍ، فَقَالَ: «تُبَايِعُونِي عَلَى أَنْ لَا تُشْرِكُوا بِاللَّهِ شَيْئًا، وَلَا تَسْرِقُوا، وَلَا تَزْنُوا - قَرَأَ عَلَيْهِمُ الْآيَةَ - {فَمَنْ وَفَى مِنْكُمْ فَأَجْرُهُ عَلَى اللَّهِ} الشورى: ۴۰، وَمَنْ أَصَابَ مِنْ ذَلِكَ شَيْئًا فَعُوقِبَ عَلَيْهِ فَهُوَ كَفَّارَةٌ لَهُ، وَمَنْ أَصَابَ مِنْ ذَلِكَ شَيْئًا فَسَتَرَهُ اللَّهُ عَلَيْهِ، فَهُوَ إِلَى اللَّهِ، إِنْ شَاءَ عَذَّبَهُ، وَإِنْ شَاءَ عَفَّرَ لَهُ».

عوباده‌ی کوری صامیت رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ ده‌لێت: له‌خزمه‌ت پیغه‌مبه‌ر ﷺ بووین له‌دانیشتنیک، فه‌رمووی: «ئایا په‌یانم پێ دده‌ن که هیچ شتی‌ک نه‌که‌نه هاوبه‌ش بو‌خوا، دزی نه‌که‌ن، زینا نه‌که‌ن، جا ئه‌م ئایه‌ته‌ی بو‌خویندنه‌وه: {فَمَنْ وَفَى مِنْكُمْ فَأَجْرُهُ عَلَى اللَّهِ}، واته: هه‌ر که‌سی‌ک له‌ئێوه به‌لێنی هه‌ینایه‌جی، پاداشتی له‌لای خوایه. هه‌ر که‌سی‌ک دوو‌چاری شتی‌ک له‌و تاوانانه‌هات، به‌هۆیه‌وه سزا درا ئه‌وه‌ بۆی ده‌بیته که‌فاره‌ت، هه‌ر که‌سی‌کیش دوو‌چاری شتی‌ک له‌و تاوانانه‌هات و خوا بۆی دا‌پۆشی، ئه‌وه‌ ب‌پیری له‌لای خوایه، ئه‌گه‌ر ویستی سزای ده‌دات، ئه‌گه‌ر ویستی لێی خۆش ده‌بیته».

* قَالَ الشَّافِعِيُّ: وَأَحَبُّ لِمَنْ أَصَابَ ذَنْبًا فَسَتَرَهُ اللَّهُ عَلَيْهِ أَنْ يَسْتُرَ عَلَى نَفْسِهِ وَيَتُوبَ فِيمَا بَيْنَهُ وَبَيْنَ رَبِّهِ وَكَذَلِكَ رُوِيَ عَنْ أَبِي بَكْرٍ، وَعُمَرُ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا أَمْرًا رَجُلًا أَنْ يَسْتُرَ عَلَى نَفْسِهِ.

شافعی گوتوو‌یه‌تی: هه‌ر که‌سی‌ک دوو‌چاری تاوانیک ده‌بیته، جا خوا‌ی گه‌وره‌ش

دايده پوښت، پيمخوشه نه ویش له سهر خوی دایپوښت و تهوبه بکات له نیوان خوی و خوی، ههروهه پړوايهت کراوه له نهوبه به کر و عومهر ﷺ که ههردووکیان فەرمانیان داوه به که سیک که تاوانی خوی دایپوښت (تهوبه بکات له نیوان خوی و خوی).

بَابُ مَا جَاءَ فِي حَدِّ السَّكَرَانِ

باسی نهوهی هاتووه دهربارهی سزای سهرخوش

۳۰۴. عَنْ أَنَسٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ عَنِ النَّبِيِّ ﷺ: أَنَّهُ أَتَى بِرَجُلٍ قَدْ شَرِبَ الْخَمْرَ فَضَرَبَهُ بِجَرِيدَتَيْنِ نَحْوَ الْأَرْبَعِينَ.

نه نه س ﷺ له پيغه مبهروه ﷺ ده گيرته وه: پياوړيكيان هينايه خزمهت پيغه مبهره ﷺ که مهی خواردبويه وه، به دوو قامچی له دارخورما نزيکهی چل جار ان لئی دا (وا بئ ده چیت فەرمانی کرد بیت هاوه لان دارکاريان کرد بیت، نهك خودی خوی ﷺ).

* وَالْعَمَلُ عَلَى هَذَا عِنْدَ أَهْلِ الْعِلْمِ مِنْ أَصْحَابِ النَّبِيِّ ﷺ، وَغَيْرِهِمْ: أَنَّ حَدَّ السَّكَرَانِ ثَمَانُونَ.

کارکردن له سهر نهوه به له لای هه نديک له زانایان له هاوه لانی پيغه مبهره ﷺ و جگه له وانش، سزای دیاریکراوی سهرخوش هه شتا جهلده (به لام وهك پيشهوا عهلی ﷺ لئی گيردراوه تهوه سزای شهرعی بو مه بخور دیاری نه کراوه و جی هیلراوه بو دهسه لاتی شهرعی).

بَابُ مَا جَاءَ فِي الْخَائِنِ، وَالْمُخْتَلِسِ، وَالْمُنْتَهَبِ

باسی نهوهی هاتووه دهربارهی ناپاک و فیلباز و تالانچی

۳۰۵. عَنْ جَابِرٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ عَنِ النَّبِيِّ ﷺ قَالَ: «لَيْسَ عَلَى خَائِنٍ، وَلَا مُنْتَهَبٍ، وَلَا مُخْتَلِسٍ قُطْعٌ».

جابر رضی اللہ عنہ له پیغه مبه‌ره‌وه صلی اللہ علیہ وعلیٰ آله و سلم ده‌گیریته‌وه که فهرموویه‌تی: «کەسی ناپاک و تالانچی و فیل‌باز ده‌ستبرینیان له‌سه‌ر نییه».

بَابُ مَا جَاءَ لَا قَطَعَ فِي ثَمَرٍ وَلَا كَثُرَ

باسی ئه‌وه‌ی هاتوو‌ه به‌روبووم به‌داره‌وه و کړوکی دارخورما ده‌ستیان له‌سه‌ر نابردریت

۳۰۶. عَنْ رَافِعِ بْنِ خَدِيجٍ رضی اللہ عنہ قَالَ: سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ صلی اللہ علیہ وعلیٰ آله و سلم يَقُولُ: «لَا قَطَعَ فِي ثَمَرٍ وَلَا كَثُرَ».

رافعی کوری خه‌دیج رضی اللہ عنہ ده‌لێت: پیغه مبه‌ری خوا صلی اللہ علیہ وعلیٰ آله و سلم فهرموویه‌تی: «ئهو به‌روبوومه‌ی که به‌داره‌وه‌یه و لی نه‌کراوه‌ته‌وه و کړوکی دارخورماش ده‌ستبرینی له‌سه‌ر نییه».

بَابُ مَا جَاءَ أَنْ لَا تُقَطَّعُ الْأَيْدِي فِي الْغَزْوِ

باسی ئه‌وه‌ی هاتوو‌ه که ده‌سته‌کان نابردرین (به‌هوی دزین) له‌کاتی جه‌نگدا

۳۰۷. عَنْ بُسْرِ بْنِ أَرْطَاةَ رضی اللہ عنہ قَالَ: سَمِعْتُ النَّبِيَّ صلی اللہ علیہ وعلیٰ آله و سلم يَقُولُ: «لَا تُقَطَّعُ الْأَيْدِي فِي الْغَزْوِ».

بوسری کوری ئه‌رتات رضی اللہ عنہ ده‌لێت: گویم له‌پیغه مبه‌ر صلی اللہ علیہ وعلیٰ آله و سلم بوو، ده‌یفه‌رموو: «دزینی کاتی جه‌نگ ده‌ستبرینی له‌سه‌ر نییه».

* وَالْعَمَلُ عَلَى هَذَا عِنْدَ بَعْضِ أَهْلِ الْعِلْمِ مِنْهُمْ: الْأَوْزَاعِيُّ: لَا يَرَوْنَ أَنْ يُقَامَ الْحَدُّ فِي الْغَزْوِ بِحَضْرَةِ الْعَدُوِّ مَخَافَةَ أَنْ يُلْحَقَ مَنْ يُقَامُ عَلَيْهِ الْحَدُّ بِالْعَدُوِّ، فَإِذَا خَرَجَ الْإِمَامُ مِنْ أَرْضِ الْحَرْبِ وَرَجَعَ إِلَى دَارِ الْإِسْلَامِ أَقَامَ الْحَدَّ عَلَى مَنْ أَصَابَهُ

كَذَلِكَ قَالَ الْأَوْرَاقِيُّ.

کار کردن له سهر ئه وهیه له لای هه ندیک له زانا یان له وانه ئه وزاعی: بۆ چوونیان وایه که سزا دیاریکراوه کان له کاتی جهنگ و ئاماده بوونی دوژمن جیه جی نه کریت، ئه مهش له ترسی ئه وهی نه وهک سزادراو پابکات بۆ نیو دوژمن، جا کاتیک ئیام له خاک و مهیدانی جهنگ ده رچوو و گه رایه وه نیو خاکی ئیسلام، ئه وکات سزاکه ی له سهر جیه جی ده کات، ههر ئاوا ی گوتوو ئه وزاعی.

بَابُ مَا جَاءَ فِي حَدِّ اللُّوطِيِّ

باسی ئه وهی هاتوو ده رباره ی سزای نیربازی

٣٠٨. عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ رضی اللہ عنہ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: «مَنْ وَجَدْتُمُوهُ يَعْمَلُ عَمَلَ قَوْمٍ لُوطٍ فَاقْتُلُوا الْفَاعِلَ وَالْمَفْعُولَ بِهِ».

ئین عه عباس رضی اللہ عنہ ده لیت: پیغه مبهری خوا ﷺ فه رموویه تی: «ههر که سیکتان دیت کاری نه ته وهی لووطی ده کرد (نیربازی)، ئه وهی کاره که ده کات و ئه وهشی کاره که ی له گه ل ده کریت هه ردووکیان بکوژن».

تییینی:

پیویسته خوینهری بهرێز ئاگاداری ئه وه بیت جیه جیکردنی ئه و سزا شه رعییانه نابیت تا ک پیی هه لسیت و ههر کهس له خویه وه جیه جییان بکات، به لکوو ده بیت ده سه لات و ده ولت پیی هه لسیت.

بَابُ مَا جَاءَ فِي الْمُرْتَدِّ

باسی ئەوهی هاتووێ ده‌رباره‌ی هه‌لگه‌رانه‌وه (له ئایینی ئیسلام)

٣٠٩. عَنْ عِكْرِمَةَ: أَنَّ عَلِيًّا عليه السلام حَرَّقَ قَوْمًا ارْتَدُّوا عَنِ الْإِسْلَامِ، فَبَلَغَ ذَلِكَ ابْنَ عَبَّاسٍ عليه السلام فَقَالَ: لَوْ كُنْتُ أَنَا لَقَتَلْتُهُمْ بِقَوْلِ رَسُولِ اللَّهِ ﷺ: «مَنْ بَدَّلَ دِينَهُ فَاقْتُلُوهُ»، وَلَمْ أَكُنْ لِأُحَرِّقَهُمْ لِقَوْلِ رَسُولِ اللَّهِ ﷺ: «لَا تُعَذِّبُوا بِعَذَابِ اللَّهِ»، فَبَلَغَ ذَلِكَ عَلِيًّا، فَقَالَ: صَدَقَ ابْنُ عَبَّاسٍ.

عیکریمه ده‌گێڕێته‌وه: عه‌لی عليه السلام که‌سانێکی سووتاند به‌هۆی هه‌لگه‌رانه‌وه‌یان له ئیسلام (چونکه ده‌یانگوت: عه‌لی تۆ خوای)، ئەم باسه به ئیبن عه‌باس عليه السلام گه‌یشته‌وه، ئەویش گوتی: ئەگەر من بوومایه ده‌مکوشتن به‌هۆی فه‌رمووده‌ی پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ: «هه‌ر که‌سیک له موسوڵمانان ئایینی خۆی گۆڕی، بیکۆژن»، نه‌مده‌سووتاندن به‌هۆی فه‌رمووده‌ی پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ: «که‌س ئازار مه‌ده‌ن به ئازاری خوا (سووتان)»، جا کاتیکی وته‌که‌ی ئیبن عه‌باس به‌ عه‌لی گه‌یشته‌وه، گوتی: ئیبن عه‌باس راست ده‌کات.

* وَالْعَمَلُ عَلَى هَذَا عِنْدَ أَهْلِ الْعِلْمِ فِي الْمُرْتَدِّ، وَاخْتَلَفُوا فِي الْمَرْأَةِ إِذَا ارْتَدَّتْ عَنِ الْإِسْلَامِ، فَقَالَتْ طَائِفَةٌ مِنْ أَهْلِ الْعِلْمِ: تُقْتَلُ، وَهُوَ قَوْلُ الْأَوْزَاعِيِّ، وَأَحْمَدُ، وَإِسْحَاقُ. وَقَالَتْ طَائِفَةٌ مِنْهُمْ: تُحْبَسُ وَلَا تُقْتَلُ، وَهُوَ قَوْلُ سُفْيَانَ الثَّوْرِيِّ، وَغَيْرِهِ مِنْ أَهْلِ الْكُوفَةِ.

کارکردن له‌سه‌ر ئەوه‌یه له‌لای زانایان سه‌باره‌ت به‌ هه‌لگه‌رانه‌وه له ئیسلام، زانایان رایان جیاوازه سه‌باره‌ت به‌ ئافه‌رت ئەگەر هه‌لگه‌راییه‌وه، کومه‌لێک له زانایان گوتووایه‌: ئەوه ده‌کوژرێت، ئەمه بۆچوونی ئەوزاعی و ئەحمه‌د و ئیسه‌حاق، کومه‌لێکی دیکه گوتووایه‌: به‌ند ده‌کرێت و ناکوژرێت، ئەمه بۆچوونی سوفاان سه‌وری و جگه له‌وه له‌خه‌لکی کوفه‌.

بَابُ مَا جَاءَ فِيْمَنْ شَهَرَ السَّلَاحَ

باسی ئه وهی هاتوووه ده رباره ی که سیک چه ک هه لښگریت

۳۱۰. عَنْ أَبِي مُوسَى رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ عَنِ النَّبِيِّ ﷺ قَالَ: «مَنْ حَمَلَ عَلَيْنَا السَّلَاحَ فَلَيْسَ مِنَّا».

ئه بو موسا رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ له پښغه مبه ره وه ﷺ ده گڼر ټه وه که فه رموویه تی: «هه ر که سیک له دزی ئیمه چه ک هه لښگریت، ئه وه له ئیمه نییه».

أَبْوَابُ الصَّيْدِ عَنْ رَسُولِ اللَّهِ ﷺ

کۆباسی ږاوکردن له پيغه مبهري خواوه

بَابُ مَا جَاءَ فِي الرَّجُلِ يَرْمِي الصَّيْدَ فَيَغِيبُ عَنْهُ

باسی ټه وهی هاتووه دهرباره ی که سیک شتیک
داویت بو نیچیریک و لپی ون ده بیت

۱۹۶

۳۱۱. عَنْ عَدِيِّ بْنِ حَاتِمٍ رضي الله عنه قَالَ: سَأَلْتُ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ عَنِ الصَّيْدِ، فَقَالَ: «إِذَا رَمَيْتَ بِسَهْمِكَ فَأَذْكُرْ اسْمَ اللَّهِ، فَإِنْ وَجَدْتَهُ قَدْ قُتِلَ فَكُلْ إِلَّا أَنْ تَجِدَهُ قَدْ وَقَعَ فِي مَاءٍ فَلَا تَأْكُلْ، فَإِنَّكَ لَا تَدْرِي الْمَاءُ قَتَلَهُ أَوْ سَهْمُكَ».

عه دی کوړی حاتیم رضي الله عنه ده لیت: پرسیارم کرد له پیغه مبهري خوا رضي الله عنه دهرباره ی ږاوکردن، فهرمووی: «نه گهر تیره که ت هاویش ت ناوی خوی لی بهینه، جا نه گهر به کوژراوی دوزیته وه بیخو، نه گهر بینیت که وتوته نیو ئاو، ټه وه مه یخو، چونکه نازانیت ئاوه که کوشتوویه تی (خنکاوه) یان تیره که ت».

أَبْوَابُ الْأَطْعِمَةِ

کوباسی خواردنه کان

بَابُ مَا جَاءَ فِي كَرَاهِيَةِ أَكْلِ الْمَضْبُورَةِ

باسی ئه وهی هاتوو ده رباره ی ناپه سندی خواردنی گیاندار نیسانه کراو

۳۱۲. عَنْ أَبِي الدَّرْدَاءِ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: نَهَى رَسُولُ اللَّهِ ﷺ عَنْ أَكْلِ الْمُجْتَمَةِ، وَهِيَ الَّتِي تُضَبَّرُ بِالنَّبْلِ.

ئه بو ده رداء رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ ده لیت: پیغه مبهری خوا ﷺ خواردنی گوشتی گیاندار نیسانه کراوی قه ده غه کردوو، ئه وهی به یم و تیر ده کریته نیسانه.

بَابُ مَا قُطِعَ مِنَ الْحَيِّ فَهُوَ مَيْتٌ

باسی ئه وه به شهی له ئاژه لی زیندوو ده بردریت به مرداره وه بوو داده نریت

۳۱۳. عَنْ أَبِي وَاقِدٍ اللَّيْثِيِّ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: قَدِمَ النَّبِيُّ ﷺ الْمَدِينَةَ وَهُمْ يَجُبُّونَ أَسْنِمَةَ الْإِبِلِ، وَيَقْطَعُونَ أَلْيَاتِ الْعَنَمِ، فَقَالَ: «مَا قُطِعَ مِنَ الْبَهِيمَةِ وَهِيَ حَيَّةٌ فَهِيَ مَيْتَةٌ».

ئەبو واقیدی لەیسی ﷺ دەلیت: کاتیک پیغمبەر ﷺ هاته شاری مەدینه ئەوان
سەرەتە پۆلکە ی وشتریان دەبریهوه، دونگی مەرەکانیان دەبریهوه، جا فەرمووی:
«ئەو بەشە ی لە ئازەلی زیندوو دەبردیت، (ئەو بەشە) بە مردارەوه بوو دادەنریت».

أَبْوَابُ الْأَحْكَامِ وَالْفَوَائِدِ

کوباسی فەرمانه‌کان و سووده‌کان

بَابُ مَا جَاءَ فِي قَتْلِ الْحَيَّاتِ

باسی نه‌وهی هاتوووه ده‌رباره‌ی کوشتنی ماره‌کان

۳۱۴. عَنْ سَالِمِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ، عَنْ أَبِيهِ رضی الله عنه قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: «اقْتُلُوا الْحَيَّاتِ، وَاقْتُلُوا ذَا الطُّفَيْتَيْنِ، وَالْأَبْتَرَّ، فَإِنَّهُمَا يَلْتَمِسَانِ الْبَصَرَ، وَيُسْقِطَانِ الْحَبْلَ».

سالمی کوری عه‌بدوللا، له باوکیه‌وه رضی الله عنه ده‌گیڕێته‌وه، گوتووێه‌تی: ییغه‌مبه‌ری خوا ﷺ فەرموویه‌تی: «ماره‌کان بکوژن، ئەو مارانە بکوژن که خاوه‌ن دوو خه‌تن، ئەوانه‌ی که شینه‌مارن، که چاوه‌کان ده‌که‌نه‌ ئامانج، ده‌بنه‌ هو‌ی له‌بارچوونی مندال».

بَابُ مَا جَاءَ مَنْ أَمْسَكَ كَلْبًا مَا يَنْقُصُ مِنْ أَجْرِهِ

باسی نه‌وهی هاتوووه که که‌سیک سه‌گیک رابگریت،
چ پاداشتیکی لێ که‌م ده‌ییته‌وه

۳۱۵. عَنِ ابْنِ عُمَرَ رضی الله عنه قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: «مَنْ أَقْتَنَى كَلْبًا أَوْ اتَّخَذَ كَلْبًا لَيْسَ

بَصَّارٍ وَلَا كَلْبَ مَاشِيَةٍ نَقَصَ مِنْ أَجْرِهِ كُلَّ يَوْمٍ قِيرَاطَانٍ».

ئێبن عومەر رضی اللہ عنہ ده‌لێت: پێغه‌مبه‌ری خوا صلی اللہ علیہ و آله و سلم فه‌رموو یه‌تی: «هه‌ر که‌سێک سه‌گێک
پا‌بگرێت، که‌ سه‌گی پا‌و‌کردن و شوانی ئا‌ژه‌لان نه‌بی‌ت، ئه‌و که‌سه‌ هه‌موو پو‌ژێک
به‌ئه‌ندازه‌ی دوو قیرا‌ت له‌ چاکه‌کانی که‌م ده‌بی‌ته‌وه».

أَبْوَابُ الْأَصَاحِيٍّ عَنْ رَسُولِ اللَّهِ ﷺ

کوباسی قوربانییه کان له پیغهمبهری خواوه ﷺ

بَابُ مَا جَاءَ فِي الْأَصْحِيَّةِ بِكَبْشَيْنِ

باسی نه وهی هاتووه دهر باره ی قوربانیکردن به دوو بهران

۳۱۶. عَنْ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: صَلَّى رَسُولُ اللَّهِ ﷺ بِكَبْشَيْنِ أَمْلَحَيْنِ أَفْرَنَيْنِ، ذَبَحَهُمَا بِيَدِهِ، وَسَمَّى وَكَبَّرَ وَوَضَعَ رِجْلَهُ عَلَى صِفَاحِهِمَا.

نه نه سی کوری مالیک رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ ده لیت: پیغهمبهری خوا ﷺ قوربانی به دوو بهرانی
بوره که ی قوچدار کرد، به دهستی خوی سه ری برین، ناوی خوی لئ هینا و (الله
اکبری) کرد، پیی موباره کی له سهر لاملیان دانا.

بَابُ مَا لَا يَجُوزُ مِنَ الْأَصَاحِيٍّ

باسی نه وهی دروست نییه بو کردنه قوربانی

۳۱۷. عَنِ الْبَرَاءِ بْنِ عَازِبٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ رَفَعَهُ قَالَ: لَا يُضَحَّى بِالْعَرَجَاءِ بَيِّنَ ظَلْعُهَا، وَلَا

بِالْعُزَّاءِ بَيْنَ عَوْرَتِهَا، وَلَا بِالْمَرِيضَةِ بَيْنَ مَرَضُهَا، وَلَا بِالْعَجْفَاءِ الَّتِي لَا تُنْقِي.

به‌پرائی کۆری عازیب (ﷺ) به‌رزى کردۆته‌وه بۆ پیغه‌مبه‌رى خوا (ﷺ) و ده‌لێت: (چوار جۆر) بۆ قوربانى نابێت: ئازەلێكى شەل که به‌ئاشکرا بشەلێت، ئازەلێكى کۆیر که کۆیراتییه‌که‌ی دیار بێت، ئازەلێكى نه‌خۆش که نه‌خۆشییه‌که‌ی دیار بێت، نه‌و ئازەله‌ی که میشکی نه‌ماوه.

بَابُ مَا جَاءَ فِي الْإِشْتِرَاكِ فِي الْأُضْحِيَّةِ

باسی ئه‌وه‌ی هاتوووه‌ ده‌رباره‌ی هاوبه‌شیکردن له‌ قوربانى

۳۱۸. عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ (رضي الله عنه) قَالَ: كُنَّا مَعَ رَسُولِ اللَّهِ (ﷺ) فِي سَفَرٍ فَحَضَرَ الْأُضْحَى فَاشْتَرَكُنَا فِي الْبَقَرَةِ سَبْعَةً، وَفِي الْبَعِيرِ عَشْرَةً.

ئێبن عه‌باس (رضي الله عنه) ده‌لێت: جارێکیان له‌ گه‌ل پیغه‌مبه‌رى خوا (ﷺ) بووین له‌ گه‌شتیک، جا کاتی قوربانى داهاات، به‌حه‌وت که‌س به‌هاوبه‌شى مانگایه‌کمان ده‌کرده‌ قوربانى، بۆ وشتریش به‌ ده‌ که‌س.

بَابُ مَا جَاءَ أَنَّ الشَّاةَ الْوَاحِدَةَ تُجْزَى عَنْ أَهْلِ الْبَيْتِ

باسی ئه‌وه‌ی هاتوووه‌ که‌ قوربانى به‌ سه‌ره‌ مه‌رێک دروسته‌ بۆ خانه‌واده‌یه‌ک

۳۱۹. عَنْ عَطَاءِ بْنِ يَسَارٍ يَقُولُ: سَأَلْتُ أَبَا أَيُّوبَ الْأَنْصَارِيَّ (رضي الله عنه): كَيْفَ كَانَتْ الضَّحَايَا عَلَى عَهْدِ رَسُولِ اللَّهِ (ﷺ)؟ فَقَالَ: كَانَ الرَّجُلُ يُضَحِّي بِالشَّاةِ عَنْهُ وَعَنْ أَهْلِ بَيْتِهِ، فَيَأْكُلُونَ وَيُطْعَمُونَ حَتَّى تَبَاهِيَ النَّاسُ، فَصَارَتْ كَمَا تَرَى.

عه‌تائی کۆری یه‌سار ده‌لێت: پرسیارم له‌ ئه‌بو ئه‌یووبی ئه‌نصارى (رضي الله عنه) کرد: له‌ سه‌رده‌مى پیغه‌مبه‌رى خوا (ﷺ) قوربانیکردن چۆن بووه‌؟ ئه‌بو ئه‌یووبی ئه‌نصارى (رضي الله عنه)

گوتی: کاتی خوئی که سییک له سهرده می پیغه مبهری خوا ﷺ، قوربانى به مه پیک ده کرد بو خوئی و خانه واده که ی، جا لیان ده خوارد و ده یانبه خشى و ئینجا خه لکی ده ستیان کرد به خووه لکیشان، هر وه کوو ئیستا که ده بیینیت.

بَابُ مَا جَاءَ فِي الْعَقِيقَةِ

باسی نه وهی هاتوو ده باره ی هۆزه بانه

۳۲۰. عَنْ عَائِشَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا: أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ أَمَرَهُمْ عَنِ الْغُلَامِ شَاتَانِ مُكَافِئَتَانِ، وَعَنِ الْجَارِيَةِ شَاةٌ.

عائشه رضى الله عنها ده گيرته وه: پیغه مبهری خوا ﷺ فه رمانی پى کردوون (بو هۆزه بانه) دوو مه پ بو کوپ سهر بېرن، بو کچیش مه پیک.

۳۲۱. عَنْ سَلْمَانَ بْنِ عَامِرٍ الصَّبِيِّ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: «مَعَ الْغُلَامِ عَقِيقَةٌ، فَأَهْرِيقُوا عَنْهُ دَمًا، وَامِيطُوا عَنْهُ الْأَذَى».

سه لمانى کورى عامیری زه بى رضى الله عنه ده لیت: پیغه مبهری خوا ﷺ فه رموو یه تی: «له گه ل ههر مندالیک (کچ بیت یان کور) هۆزه بانه هه یه، جا خوینیان بو پرژن به کوشتنه وهی ئازهل و پیسی و چه په لیان لى لابه دن».

تییینی:

(أَمِيطُوا عَنْهُ الْأَذَى): واته: مووی سهریان بتاشن و خاوینیان بکه نه وه له دوای چه وت پرژه که.

۳۲۲. عَنْ جَابِرِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: شَهِدْتُ مَعَ النَّبِيِّ ﷺ الْأَضْحَى بِالْمُصَلَّى، فَلَمَّا قَضَى خُطْبَتَهُ نَزَلَ عَنْ مِنْبَرِهِ، فَأَتَى بِكَبِشٍ، فَدَبَحَهُ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ بِيَدِهِ، وَقَالَ: «بِسْمِ اللَّهِ، وَاللَّهُ أَكْبَرُ، هَذَا عَنِّي وَعَمَّنْ لَمْ يُصَحَّ مِنْ أُمَّتِي».

جاییری کۆری عه بدوللا ﷺ ده لیت: ئاماده بووم له گهڵ پیغه مبهەر ﷺ له جه ژنی قوربان له شوینی نوێژکردنی جه ژن، کاتی وتاری ته واکرد له سه ر مینه ر دابه زی، به رانیکیان بو هینا، پیغه مبه ری خوا ﷺ به دهسته کانی سه ری بری و فه رمووی: «به ناوی خوا (الله اکبر)، ئه مه بو منه و بو ئومه ته که مه ئه وانه ی که قوربانیمان نه کردوو».

* وَالْعَمَلُ عَلَى هَذَا عِنْدَ أَهْلِ الْعِلْمِ مِنْ أَصْحَابِ النَّبِيِّ ﷺ وَغَيْرِهِمْ: أَنْ يَقُولَ الرَّجُلُ إِذَا ذَبَحَ: بِسْمِ اللَّهِ وَاللَّهُ أَكْبَرُ.

کارکردن له سه ر ئه وه یه له لای زانیان له هاوه لانی پیغه مبه ر ﷺ و غه ری ئه وانیش که: ئه گه ر که سی که ئاژه لی سه ر بری، با لیت: (بِسْمِ اللَّهِ وَاللَّهُ أَكْبَرُ).

بَابُ مِنَ الْعَقِيقَةِ

باسیک ده رباره ی هۆزه بانه

۳۲۳. عَنْ سَمُرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا: قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: «الْغُلَامُ مُرْتَهَنٌ بِعَقِيقَتِهِ يُذَبَّحُ عَنْهُ يَوْمَ السَّابِعِ، وَيُسَمَّى، وَيُخَلَقُ رَأْسُهُ».

سه موره ﷺ ده لیت: پیغه مبه ری خوا ﷺ فه رموویه تی: «مندال بارمه کراوه به هۆزه بانه که ی، له پوژی هه وته م بو ی سه ر ده بردریت، ناوی لی ده نریت، مووی سه ری ده تاشریت».

* وَالْعَمَلُ عَلَى هَذَا عِنْدَ أَهْلِ الْعِلْمِ يَسْتَحِبُّونَ أَنْ يُذَبَّحَ عَنِ الْغُلَامِ الْعَقِيقَةُ يَوْمَ السَّابِعِ، فَإِنْ لَمْ يَتَّهَيَّأْ يَوْمَ السَّابِعِ فَيَوْمَ الرَّابِعِ عَشَرَ، فَإِنْ لَمْ يَتَّهَيَّأْ عَقَّ عَنْهُ يَوْمَ حَادٍ وَعَشْرِينَ، وَقَالُوا: لَا يُجْزَى فِي الْعَقِيقَةِ مِنَ الشَّاةِ إِلَّا مَا يُجْزَى فِي الْأُضْحِيَّةِ.

کارکردن له سه ر ئه وه یه له لای زانیان: به په سندیان داناوه که له پوژی هه وته م

مندال ھۆزەبانە کە ی بۆ بکریت، ئەگەر پۆژی ھەوتم نە کرا، ئەو بە پۆژی چواردە یەم بیت، ئەگەر پۆژی چواردە یەم نە کرا، بە ھۆزەبانە کە ی پۆژی بیست و یەک بیت، ھەر وەھا گوتووایانە: تەنیا ئەو مەرە ی بۆ قوربانی دە بیت بۆ ھۆزەبانە دروستە و دە بیت (ئازە لیک بۆ قوربانی نە بیت بۆ ھۆزەبانە ش نابیت).

بَابُ تَرْكِ اخْذِ الشَّعْرِ لِمَنْ أَرَادَ أَنْ يُصْحِيَ

باسی دەستکارینە کردنی مووھەکان بۆ کەسیک ویستی قوربانی ھە بیت

۳۲۴. عَنْ أُمِّ سَلَمَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا عَنِ النَّبِيِّ ﷺ قَالَ: «مَنْ رَأَى هِلَالَ ذِي الْحِجَّةِ، وَأَرَادَ أَنْ يُصْحِيَ، فَلَا يَأْخُذَنَّ مِنْ شَعْرِهِ، وَلَا مِنْ أَظْفَارِهِ».

ئوم سە لە مە رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا لە پیغەمبەرە وە ﷺ دە گیریتە وە کە فەرموویە تی: «ھەر کەسیک سەرەتای مانگی زولحیجە ی بینی، مە بەستی بوو قوربانی بکات، بە مووھەکانی لی نە کاتە وە و نینۆ کەکانی نە قرتینیت».

أَبْوَابُ النَّذْرِ وَالْإِيمَانِ عَنْ رَسُولِ اللَّهِ ﷺ

کوباسی نه زر و سویند خوار دنه کان له پیغه مبهری خواوه ﷺ

بَابُ مَا جَاءَ عَنْ رَسُولِ اللَّهِ ﷺ أَنْ لَا نَذَرَ فِي مَعْصِيَةٍ

باسی نه وهی هاتووه له پیغه مبهری خواوه ﷺ
که نه زر بو کاری تاوان دانامه زریټ

۲۰۸

۳۲۵. عَنْ عَائِشَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا قَالَتْ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: «لَا نَذَرَ فِي مَعْصِيَةٍ، وَكَفَّارَتُهُ كَفَّارَةُ يَمِينٍ».

عائشه رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا ده لیت: پیغه مبهری خوا ﷺ فەرموو یه تی: «نه زر کردن بو کاری تاوان دانامه زریټ، که فاره ته که شی هه مان که فاره تی سوینده».

بَابُ مَنْ نَذَرَ أَنْ يُطِيعَ اللَّهَ فَلْيُطِعهُ

باسی هه ر که سیک نه زر بکات که ملکه چیی خوا بکات با ملکه چی بیټ

۳۲۶. عَنْ عَائِشَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا عَنِ النَّبِيِّ ﷺ قَالَ: «مَنْ نَذَرَ أَنْ يُطِيعَ اللَّهَ فَلْيُطِعهُ، وَمَنْ نَذَرَ أَنْ يُعْصِيَ اللَّهَ فَلَا يُعْصِه».

عائیشه ﷺ له پیغه مبهروه ده گیریتهوه که فهرموویه تی: «ههر که سیک ملکه چبوونی خوا له سهر خوی نهزر بکات، با کاره که بکات و بوی ملکه چ بییت، ههر که سیک سهر پیچیکردنی خوی بهرانبهر به خوا له سهر خوی نهزر بکات، با سهر پیچیه که نه کات».

تییینی:

کاتیک موسولمانیک نهزریکی کرد، نه گهر نهزره که گوناھی تیدا بوو، نهوه نابیت پییهوه پابه ند بیته و پیویسته وازی لی بینیت.

* وَهُوَ قَوْلُ بَعْضِ أَهْلِ الْعِلْمِ مِنْ أَصْحَابِ النَّبِيِّ ﷺ وَغَيْرِهِمْ، وَبِهِ يَقُولُ مَالِكٌ، وَالشَّافِعِيُّ قَالُوا: لَا يَعْصِي اللَّهَ وَلَيْسَ فِيهِ كَفَّارَةٌ يَمِينٍ إِذَا كَانَ التَّدْرُ فِي مَعْصِيَةٍ.

کارکردن له سهر نهوهیه له لای هه ندیک له زانایان له هاوه لانی پیغه مبههر ﷺ و غهیری نهوانیش، مالیک و شافعی به پینی نهوهیان گوتووه، گوتویانه: سهر پیچی خوا ناکات، ههروهه که فاره تی وه که فاره تی سویندیش نادات، نه گهر هاتو نهزر کردنه که کاریکی تاوان بیته (نهزره که ناکات و که فاره تیشی نادات).

بَابُ مَا جَاءَ فِيْمَنْ حَلَفَ عَلَى يَمِينٍ فَرَأَى غَيْرَهَا خَيْرًا مِنْهَا

باسی نهوهی هاتووه که سیک سویندی له سهر شتیکی خوارد،
دواتر بینیی شتیکی چاکتر لهوه ههیه

۳۲۷. عَنْ عَبْدِ الرَّحْمَنِ بْنِ سَمُرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: «يَا عَبْدَ الرَّحْمَنِ، لَا تَسْأَلِ الْإِمَارَةَ، فَإِنَّكَ إِنْ أَتَيْتَ عَنْ مَسْأَلَةٍ وَكَلْتَ إِلَيْهَا، وَإِنْ أَتَيْتَ عَنْ غَيْرِ مَسْأَلَةٍ أَعْنَتْ عَلَيْهَا، وَإِذَا حَلَفْتَ عَلَى يَمِينٍ فَرَأَيْتَ غَيْرَهَا خَيْرًا مِنْهَا فَأَتِ الَّذِي هُوَ خَيْرٌ، وَلْتَكْفُرْ عَنْ يَمِينِكَ».

عه بدورپه حمانی کوری سه موره ﷺ ده لیت: پیغه مبهری خوا ﷺ فهرموویه تی: «ئه ی عه بدورپه حمان، داوای فهرمانره وایی مه که، چونکه نه گهر به هوئی داواکردنی خو ته وه پیت درا، نه وه ده خریته ژیر بالیه وه، نه گهر به بی داواکردنی خو ت پیت درا، نه وکات هاوکاری ده کریت، نه گهر سویندت له سهر شتیک خوارد، زانیت شتیکی له وه چاکتر هیه، نه وه نه نجام بده که چاکتره، (سوینده که ت بشکینه و) که فاره تی بو بده.

بَابُ مَا جَاءَ فِي الْإِسْتِثْنَاءِ فِي الْيَمِينِ

باسی نه وه ی هاتوو ده رباره ی هه لاواردن له سویند خواردندا

۳۲۸. عَنْ ابْنِ عُمَرَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا: أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ قَالَ: «مَنْ حَلَفَ عَلَى يَمِينٍ، فَقَالَ: إِنْ شَاءَ اللَّهُ فَقَدْ اسْتَثْنَى، فَلَا حِنْثَ عَلَيْهِ».

ئیبین عومهر ﷺ ده گپریته وه: پیغه مبهری خوا ﷺ فهرموویه تی: «ههر که سیک سویند بخوات له سهر شتیک، ئینجا بلیت: به ویستی خوا (إن شاء الله)، که فاره تی له سهر نییه (سوینده که جیه جی بکات، یا خود نا، سوینده که ی ناکه ویت)».

* وَالْعَمَلُ عَلَى هَذَا عِنْدَ أَكْثَرِ أَهْلِ الْعِلْمِ مِنْ أَصْحَابِ النَّبِيِّ ﷺ وَغَيْرِهِمْ: أَنَّ الْإِسْتِثْنَاءَ إِذَا كَانَ مَوْضُولًا بِالْيَمِينِ فَلَا حِنْثَ عَلَيْهِ، وَهُوَ قَوْلُ سُفْيَانَ الثَّوْرِيِّ، وَالْأَوْزَاعِيِّ، وَمَالِكِ بْنِ أَنَسٍ، وَعَبْدِ اللَّهِ بْنِ الْمُبَارَكِ، وَالشَّافِعِيِّ، وَأَحْمَدَ، وَإِسْحَاقَ.

کارکردن له سهر نه وه یه له لای هه ندیک له زانایان له هاوه لانی پیغه مبهری خوا ﷺ و غهیر ئه وانیش، نه گهر هاتو سوینده که ی به سته وه به گوته ی: به ویستی خوا (إن شاء الله)، نه وه سوینده (که فاره تی) شکاندنی له سهر نییه، ئه مه بوچوونی سوفیانی سه وری و نه وزاعی و مالیکی کوری نه نه س و عه بدوللای کوری موباره ک و شافعی و ئه حمهد و ئیسحاقه.

بَابُ مَا جَاءَ فِي كَرَاهِيَةِ الْخَلْفِ بِغَيْرِ اللَّهِ

باسی ئهوهی هاتوو ده ربارهی ناپه سندیی سویندخواردن به جگه له خوا

۳۲۹. عَنِ ابْنِ عُمَرَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا: أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ أَذْرَكَ عُمَرَ وَهُوَ فِي رَكْبٍ وَهُوَ يَخْلِفُ بِأَيْمِهِ، فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: «إِنَّ اللَّهَ يَنْهَاكُم أَنْ تَخْلِفُوا بِأَبَائِكُمْ لِيَخْلِفَ خَالِفٌ بِاللَّهِ أَوْ لَيْسَ كُتُ».

ئيبين عومهر رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا ده گيرتتهوه: پيغه مبهري خوا ﷺ گه يشتوته لای عومهر، له و کاته دا له گه ل کومه له سوار يک بووه، عومهر سویندی به باوکی ده خوارد، پيغه مبهري خوا ﷺ فهرمووی: «ناگادار بن خوا قه ده غه تان ده کات له سویند خواردن به باوک و باپیرانتان، ههر که سيک ويستی سویند يک بخوات، با سوینده که ی به خوا بخوات يان با بيده ننگ بيت».

بَابُ فِي كَرَاهِيَةِ النَّذْرِ

باسيک ده ربارهی ناپه سندیی نهزر کردن

۳۳۰. عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: «لَا تَنْذِرُوا فَإِنَّ النَّذْرَ لَا يُغْنِي مِنَ الْقَدْرِ شَيْئًا، وَإِنَّمَا يُسْتَخْرَجُ بِهِ مِنَ الْبَخِيلِ».

ئهبو هورده يره رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ ده ليت: پيغه مبهري خوا ﷺ فهرموويه تی: «نهزر مه که ن، چونکه نهزر کردن هيچ شتيک له قه دهري خوا ناگوړيت، به لکوو ته نيا شتيکه له که سی ره زيل ده سه ندریت».

* وَالْعَمَلُ عَلَى هَذَا عِنْدَ بَعْضِ أَهْلِ الْعِلْمِ مِنْ أَصْحَابِ النَّبِيِّ ﷺ وَغَيْرِهِمْ كَرِهُوا النَّذْرَ وَقَالَ عَبْدُ اللَّهِ بْنُ الْمُبَارَكِ: مَعْنَى الْكَرَاهِيَةِ فِي النَّذْرِ فِي الطَّاعَةِ وَالْمَعْصِيَةِ، وَإِنْ نَذَرَ الرَّجُلُ بِالطَّاعَةِ فَوَفَّى بِهِ فَلَهُ فِيهِ أَجْرٌ وَيُكْرَهُ لَهُ النَّذْرُ.

کار کردن له سهر ئه وهیه له لای هه ندیک له زانایان له هاوه لانی پیغه مبه ر ع و غه بری ئه وانیش: نه زرکردنیان به ناپه سند داناوه، عه بدوللای کوری موباره ک گوتوو یه تی: مه به ست له ناپه سندی نه زرکردن، کاره که چاکه بیت یان خراپه، ئه گهر که سییک نه زری کرد به کاری چاکه و نه زره که ی هینایه جی، ئه وه پاداشتی بو ده نووسریت و له گه ل ئه وه شدا نه زرکردنه که ی ههر ناپه سنده.

بَابُ مَا جَاءَ كَيْفَ كَانَ يَمِينُ النَّبِيِّ ع

باسی ئه وه ی ها تووه ده رباره ی چۆنیه تی سویند خواردنی پیغه مبه ر ع

۳۳۱. عَنْ سَالِمِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ، عَنْ أَبِيهِ ع قَالَ: كَثِيرًا مَا كَانَ رَسُولُ اللَّهِ ع يَخْلِفُ بِهَذِهِ الْيَمِينِ: «لَا وَمَقْلَبِ الْقُلُوبِ».

سالمی کوری عه بدوللا، له باوکیه وه ع ده گپرته وه، گوتوو یه تی: به زوری پیغه مبه ری خوا ع سویندی به م شیوه یه ده فهرموو: نا، سویند به و زاته ی دلّه کان ده گوریت.

بَابُ مَا جَاءَ فِي قَضَاءِ النَّذْرِ عَنِ الْمَيِّتِ

باسی ئه وه ی ها تووه ده رباره ی گپرا نه وه ی نه زرکردن له بری مردوو

۳۳۲. عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ ع: أَنَّ سَعْدَ بْنَ عُبَادَةَ اسْتَفْتَى رَسُولَ اللَّهِ ع فِي نَذْرِ كَانَ عَلَى أُمِّهِ تُوفِّيَتْ قَبْلَ أَنْ تَقْضِيَهُ، فَقَالَ النَّبِيُّ ع: «أَقْضِ عَنْهَا».

ئیبین عه عباس ع ده گپرته وه: سه عدی کوری عوباده پرساری له پیغه مبه ری خوا ع کرد سه باره ت به نه زریک که له سهر دایکی بووه، پيش ئه وه ی ئه نجامی بدات، وه فاتی کرد، پیغه مبه ری خوا ع فهرمووی: «له بری ئه و ئه نجامی بده».

أَبْوَابُ السَّيْرِ عَنْ رَسُولِ اللَّهِ ﷺ

کۆباسی ژیاننامه له پیځه مبهري خواوه ﷺ

بَابُ مَا جَاءَ فِي الْغَنِيمَةِ

باسی ئه وهی هاتوو هه رباره ی ده سته وه تی جهنگ

۲۱۴

۳۳۳. عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رضي الله عنه: أَنَّ النَّبِيَّ ﷺ قَالَ: «فُضِّلْتُ عَلَى الْأَنْبِيَاءِ بِسِتٍّ: أُعْطِيتُ جَوَامِعَ الْكَلِمِ، وَنُصِرْتُ بِالرُّعْبِ، وَأُحِلَّتْ لِي الْغَنَائِمُ، وَجُعِلَتْ لِي الْأَرْضُ مَسْجِدًا وَظَهْرًا، وَأُرْسِلْتُ إِلَى الْخَلْقِ كَافَّةً، وَخُتِمَ بِي النَّبِيُّونَ».

ئە بو هورە پرە رضي الله عنه ده گيریتە وه: پیځه مبهري ﷺ فه رموو یه تی: «پرێز و پله ی زیاترم پی دراوه به سهر پیځه مبه رانی دیکه دا به شه ش تایبه تمه ندی: وشه ی کۆکه ره وه ی پرواتام پی دراوه، سه رکه وتمم پی دراوه به وه ی ترسانی دوژمن لیم، ده سته وه تی جه نگم بو حه لال کراوه، زه ویم بو کراوه به شوینی نوێژکردن و پاکه ره وه، بو گشت خه لکی په وان ه کراوم، به نار دنی من پیځه مبه رایه تی کوتای پی هاتوو».

بَابُ فِي سَهْمِ الْخَيْلِ

باسیك ده‌رباره‌ی پشکی ئه‌سپ (له ده‌ستكه‌وتی جه‌نگدا)

۳۳۴. عَنِ ابْنِ عُمَرَ رضی اللہ عنہ: أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صلی اللہ علیہ وسلم قَسَمَ فِي النَّقْلِ لِلْفَرَسِ بِسَهْمَيْنِ، وَلِلرَّجُلِ بِسَهْمٍ.

ئیبین عومەر رضی اللہ عنہ ده‌گپێته‌وه: پێغه‌مبه‌ری خوا صلی اللہ علیہ وسلم ده‌سکه‌وته‌کانی دابه‌ش کرد، بۆ ئه‌سپه‌ که دوو پشک، بۆ که‌سه‌ که پشکیک.

* وَالْعَمَلُ عَلَى هَذَا عِنْدَ أَكْثَرِ أَهْلِ الْعِلْمِ مِنْ أَصْحَابِ النَّبِيِّ صلی اللہ علیہ وسلم وَغَيْرِهِمْ، وَهُوَ قَوْلُ سُفْيَانَ الثَّوْرِيِّ، وَالْأَوْزَاعِيِّ، وَمَالِكِ بْنِ أَنَسٍ، وَابْنِ الْمُبَارَكِ، وَالشَّافِعِيِّ، وَأَحْمَدَ، وَإِسْحَاقَ قَالُوا: لِلْفَارِسِ ثَلَاثَةُ أَشْهُمٍ، سَهْمٌ لَهُ، وَسَهْمَانِ لِفَرَسِهِ، وَلِلرَّجُلِ سَهْمٌ.

کارکردن له‌سه‌ر ئه‌وه‌یه له‌لای زۆربه‌ی زانیان له‌هاوه‌لانی پێغه‌مبه‌ر صلی اللہ علیہ وسلم و غه‌یری ئه‌وانیش، ئه‌مه بۆچوونی سوفیانی سه‌وری، ئه‌وزاعی، مالیکی کوری ئه‌نه‌س، ئیبین موباره‌ک، شافعی، ئه‌حمه‌د و ئیسه‌حاق، که گوتویه‌نه: که‌سی سوار سی پشکی بۆ هه‌یه، پشکیک بۆ خۆی، دوو پشک بۆ ئه‌سپه‌ که‌ی، که‌سی پیاده‌ش پشکیکی بۆ هه‌یه.

بَابُ مَا جَاءَ فِي أَهْلِ الذِّمَّةِ يَغْزُونَ مَعَ الْمُسْلِمِينَ هَلْ يُسَهَّمُ لَهُمْ؟

باسی ئه‌وه‌ی هاتوو ده‌رباره‌ی خاوه‌ن په‌یمان که به‌شداری جه‌نگ بکه‌ن، ئایا پشکیان به‌رده‌که‌وێت؟

۳۳۵. عَنْ عَائِشَةَ رضی اللہ عنہا: أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صلی اللہ علیہ وسلم خَرَجَ إِلَى بَدْرٍ حَتَّى إِذَا كَانَ بِحَرَّةِ الْوَبَرَةِ لَحِقَهُ رَجُلٌ مِنَ الْمُشْرِكِينَ يَذْكُرُ مِنْهُ جُرْأَةً وَنَجْدَةً، فَقَالَ النَّبِيُّ صلی اللہ علیہ وسلم: «تُؤْمِنُ بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ؟»، قَالَ: لَا، قَالَ: «ارْجِعْ، فَلَنْ أَسْتَعِينَ بِمُشْرِكٍ».

عائشه رضی اللہ عنہا ده گيريتته وه: پيغهمبهري خوا رضی اللہ عنہ در چوو بؤ به در هه تا گه يشته بيحه ره وه بړه، پياويک له هاوبه شدانه ران دواي کهوت (بؤ به شداريکردني جهنگ) که به نازا و جوامير و به هاناو چوو باس ده کرا، پيغهمبهري خوا رضی اللہ عنہ فهرمووي: «بروات هه به به خوا و پيغهمبهري که ي؟»، گوتي: نه خير، فهرمووي: «بگه پړيوه داواي يارمه تي ناکه م له که ساني هاوبه ش بؤ خوادانه ر».

* وَالْعَمَلُ عَلَى هَذَا عِنْدَ بَعْضِ أَهْلِ الْعِلْمِ، قَالُوا: لَا يُسْهَمُ لِأَهْلِ الذِّمَّةِ، وَإِنْ قَاتَلُوا مَعَ الْمُسْلِمِينَ الْعَدُوَّ، وَرَأَى بَعْضُ أَهْلِ الْعِلْمِ: أَنْ يُسْهَمَ لَهُمْ إِذَا شَهِدُوا الْقِتَالَ مَعَ الْمُسْلِمِينَ.

کارکردن له سهر نه وه به له لای هه نديک له زانايان، گوتوويانه: خاوه ن په يان پشکيان بؤ نبيه، نه گهر به شداري جهنگيش بن له گه ل موسولمانان دژ به دوژمن، به لام هه نديک له زانايان پيان وایه که پشکيان بؤ ده بيت نه گهر ناماده ي جهنگ بوون له گه ل موسولمانان.

۳۳۶. عَنْ أَبِي مُوسَى رضی اللہ عنہ قَالَ: قَدِمْتُ عَلَى رَسُولِ اللَّهِ ﷺ فِي نَفَرٍ مِنَ الْأَشْعَرِيِّينَ خَيْبَرَ، فَأَسْهَمَ لَنَا مَعَ الَّذِينَ افْتَتَحُوهَا.

نه بو موسا رضی اللہ عنہ ده ليت: هاتينه خزمه ت پيغهمبهري خوا ﷺ له گه ل کومه ليک له هوژي نه شعهر بيه کان له کاتي جهنگي خه بيه ر، جا پشکي پي داي ن له گه ل نه وه که سانه ي که به شداري نازادکردني خه بيه ر بوون.

* وَالْعَمَلُ عَلَى هَذَا عِنْدَ بَعْضِ أَهْلِ الْعِلْمِ قَالَ الْأَوْزَاعِيُّ: مَنْ لَحِقَ بِالْمُسْلِمِينَ قَبْلَ أَنْ يُسْهَمَ لِلْخَيْلِ أَسْهَمَ لَهُ.

کارکردن له سهر نه وه به له لای هه نديک له زانايان، نه وزاعي گوتوويه تي: ههر که سيک به دواي موسولمانان بکه ویت پيش نه وه ي پشک بؤ نه سپ ديار ي بکريت، نه وه پشک بؤ نه ویش داده نريت.

بَابُ مَا جَاءَ فِي مَنْ قَتَلَ قَتِيلًا فَلَهُ سَلْبُهُ

باسی ئه وهی هاتوو هه که سێک که سێکی کوشت (له جهنگدا)
که لویه له کهی بو ئه وه ده بیست

۳۳۷. عَنْ أَبِي قَتَادَةَ رضی اللہ عنہ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صلی اللہ علیہ وسلم: «مَنْ قَتَلَ قَتِيلًا لَهُ عَلَيْهِ بَيِّنَةٌ فَلَهُ سَلْبُهُ».

ئهو بو قه تاده رضی اللہ عنہ ده لیست: پیغه مبه ری خوا صلی اللہ علیہ وسلم فه رموو یه تی: «هه که سێک که سێکی کوشت (له کاتی جهنگدا)، به لگهی به دهسته وه بیست له سه ر کوشتنه کهی، ئه وه که لویه له کهی بو ئه وه ده بیست».

* وَالْعَمَلُ عَلَى هَذَا عِنْدَ بَعْضِ أَهْلِ الْعِلْمِ مِنْ أَصْحَابِ النَّبِيِّ صلی اللہ علیہ وسلم وَغَيْرِهِمْ، وَهُوَ قَوْلُ الْأَوْزَاعِيِّ، وَالشَّافِعِيِّ، وَأَحْمَدَ وَقَالَ بَعْضُ أَهْلِ الْعِلْمِ: لِلْإِمَامِ أَنْ يُخْرِجَ مِنَ السَّلْبِ الْخُمْسَ وَقَالَ الثَّوْرِيُّ: النَّقْلُ أَنَّ يَقُولُ الْإِمَامُ: مَنْ أَصَابَ شَيْئًا فَهُوَ لَهُ، وَمَنْ قَتَلَ قَتِيلًا فَلَهُ سَلْبُهُ، فَهُوَ جَائِزٌ، وَلَيْسَ فِيهِ الْخُمْسُ، وَقَالَ إِسْحَاقُ: السَّلْبُ لِلْقَاتِلِ، إِلَّا أَنْ يَكُونَ شَيْئًا كَثِيرًا فَرَأَى الْإِمَامُ أَنْ يُخْرِجَ مِنْهُ الْخُمْسَ، كَمَا فَعَلَ عُمَرُ بْنُ الْخَطَّابِ.

کارکردن له سه ر ئه وهی له لای هه ندیک له زانیان له هاوه لانی پیغه مبه ر صلی اللہ علیہ وسلم و غه یری ئه وانیش، ئه مه بو چوونی ئه وزاعی و شافعی و ئه حمه ده، هه ندیک له زانیان گو توویانه: پیشه وا مافی هه یه که له ده سته که وتی جه نگاوه ر پینجه کی لی وه ربگریت، سه وری گو توویه تی: پیشه وا بو ی هه یه بلیت: هه ر جه نگاوه ری که هه ر شتیکی ده ست بکه ویت بو ئه وه ده بیست، هه ر که سێک که سێکی کوشت چه ک و که لویه لی بو ئه وه ده بیست، ئه مه دروسته، ئه وکات پینجه کی تیدا ناییت، ئیسحاق گو توویه تی: چه ک و که لویه لی کوژرا و بو بکوژه که یه تی، مه گه ر هاتو زو ر بیست، ئه وکات پیشه وا بو ی هه یه پینجه کی لی وه ربگریت، هه ر وه ک عومه ری کوپی

خه تباب وای کرده (رهزا و ره‌حمه‌تی خوا له هه‌موویان بیت).

بَابُ فِي كَرَاهِيَةِ بَيْعِ الْمَغَانِمِ حَتَّى تُقَسَمَ

باسیک ده‌بارهی ناپه‌سندیی فروشتنی ده‌ستکه‌وت پیش دابه‌شکردنی

۳۳۸. عَنْ أَبِي سَعِيدٍ الْخُدْرِيِّ رضی الله عنه قَالَ: نَهَى رَسُولُ اللَّهِ ﷺ عَنْ شِرَاءِ الْمَغَانِمِ حَتَّى تُقَسَمَ.

ئه‌بو سه‌عیدی خودری رضی الله عنه ده‌لێت: پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ کرینه‌وه‌ی مالی ده‌ستکه‌وتی جه‌نگی قه‌ده‌غه‌ی کرد هه‌تا دوا‌ی دابه‌شکردنی.

بَابُ مَا جَاءَ فِي طَعَامِ الْمُشْرِكِينَ

باسی ئه‌وه‌ی هاتوو‌ه ده‌بارهی خۆراکی هاوبه‌شدانه‌ران

۳۳۹. عَنْ قَبِيصَةَ بِنِ هُلُبٍ، يُحَدِّثُ عَنْ أَبِيهِ رضی الله عنه قَالَ: سَأَلْتُ النَّبِيَّ ﷺ عَنْ طَعَامِ النَّصَارَى؟ فَقَالَ: «لَا يَتَخَلَّجَنَّ فِي صَدْرِكَ طَعَامٌ ضَارَعَتْ فِيهِ النَّصْرَانِيَّةُ».

قه‌بیسه‌ی کوری هولب له‌ باوکیه‌وه رضی الله عنه ده‌گیرێته‌وه، گوتوو‌یه‌تی: پرسیارم کرد له‌ پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ سه‌باره‌ت به‌ خۆراکی نه‌صرانییه‌کان؟ فه‌رمو‌وی: «با هیچ‌گومان له‌ دلت نه‌بیت سه‌باره‌ت به‌ خۆراکیان (دروسته)، ئه‌گه‌رنا ئه‌وه (له‌ توندینواندن) وه‌ک نه‌صرانییه‌کانت کردوو‌ه».

* وَالْعَمَلُ عَلَى هَذَا عِنْدَ أَهْلِ الْعِلْمِ مِنَ الرُّخَصَةِ فِي طَعَامِ أَهْلِ الْكِتَابِ.

کارکردن له‌سه‌ر ئه‌وه‌یه‌ له‌لای زانایان له‌ پێی‌دان به‌ خواردنی خۆراکی که‌سانی ئه‌هلی کتاب.

بَابُ فِي كَرَاهِيَةِ التَّفْرِيقِ بَيْنَ السَّبْيِ

باسیك ده‌رباره‌ی قه‌ده‌غه‌کردنی له‌یه‌كجیا‌کردنه‌وه‌ی كۆیله‌ی جه‌نگ

۳۴۰. عَنْ أَبِي أَيُّوبٍ رضی‌الله‌عنه قَالَ: سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ صلی‌الله‌عنه‌وآله‌وسلم يَقُولُ: «مَنْ فَرَّقَ بَيْنَ وَالِدَةٍ وَوَلَدِهَا فَرَّقَ اللَّهُ بَيْنَهُ وَبَيْنَ أَحِبَّتِهِ يَوْمَ الْقِيَامَةِ».

ئه‌بو ئه‌یووب رضی‌الله‌عنه ده‌لێت: گویم له‌ پێغه‌مبه‌ری خوا صلی‌الله‌عنه‌وآله‌وسلم بوو، ده‌یفه‌رموو: «هه‌ر كه‌سیك مندال و دایكی له‌یه‌ك جیا بكاته‌وه، خوا له‌ پوژی دوایدا له‌ خۆشه‌ویستانی جیا ده‌كاته‌وه».

* وَالْعَمَلُ عَلَى هَذَا عِنْدَ أَهْلِ الْعِلْمِ مِنْ أَصْحَابِ النَّبِيِّ صلی‌الله‌عنه‌وآله‌وسلم وَغَيْرِهِمْ، كَرِهُوا التَّفْرِيقَ بَيْنَ السَّبْيِ بَيْنَ الْوَالِدَةِ وَوَلَدِهَا، وَبَيْنَ الْوَالِدِ، وَبَيْنَ الْإِخْوَةِ.

كار‌کردن له‌سه‌ر ئه‌وه‌یه‌ له‌لای زانایان له‌ هاوه‌لانی پێغه‌مبه‌ر صلی‌الله‌عنه‌وآله‌وسلم و غه‌یری ئه‌وانیش كه‌: به‌ ناپه‌سه‌ندیان داناوه‌ له‌ كۆیله‌كانی جه‌نگ دایك و مندال، كۆر و باوك، برا و برا له‌یه‌ك جیا بكرێته‌وه.

بَابُ مَا جَاءَ فِي قَتْلِ الْأَسَارَى وَالْفِدَاءِ

باسی ئه‌وه‌ی هاتوو‌ه‌ ده‌رباره‌ی كوشتنی دیله‌كان و وه‌رگرتنی فیدییه‌

۳۴۱. عَنْ عِمْرَانَ بْنِ حُصَيْنٍ رضی‌الله‌عنه: أَنَّ النَّبِيَّ صلی‌الله‌عنه‌وآله‌وسلم قَدَى رَجُلَيْنِ مِنَ الْمُسْلِمِينَ بِرَجُلٍ مِنَ الْمُشْرِكِينَ.

عیمرانی كۆری حوصه‌ین رضی‌الله‌عنه ده‌گێڕێته‌وه‌: پێغه‌مبه‌ر صلی‌الله‌عنه‌وآله‌وسلم دوو كه‌سی موسوڵمانی ئازاد كرد له‌ به‌رانبه‌ر ئازاد‌کردنی كه‌سیكی هاوبه‌شدانه‌ر.

* وَالْعَمَلُ عَلَى هَذَا أَكْثَرُ أَهْلِ الْعِلْمِ مِنْ أَصْحَابِ النَّبِيِّ صلی‌الله‌عنه‌وآله‌وسلم وَغَيْرِهِمْ أَنَّ لِلْإِمَامِ

أَنْ يَمُنَّ عَلَى مَنْ شَاءَ مِنَ الْأَسَارَى، وَيَقْتُلَ مَنْ شَاءَ مِنْهُمْ، وَيَفْدِيَ مَنْ شَاءَ.

کار کردن له سهر نه وهیه له لای زوره ی زانایان له هاوه لانی پیغمبر ﷺ و غهیری نهوانیش، کهوا: پیشهوا بوی ههیه دیله کان نازاد بکات نهوانه ی ویستی به یی بهرانهر، نهوانی دیکه بکوژیت که خواستی له سهره، تۆله وهر بگریت لهوانه ی خواستی له سهره.

بَابُ مَا جَاءَ فِي النَّهْيِ عَنْ قَتْلِ النِّسَاءِ وَالصَّبِّانِ

باسی نهوه ی هاتوو ده رباره ی ناپه سندیی کوشتنی ئافره تان و مندالان

۳۴۲. عَنْ ابْنِ عُمَرَ رضی الله عنه: أَنَّ امْرَأَةً وَجِدَتْ فِي بَعْضِ مَعَاذِي رَسُولِ اللَّهِ ﷺ مَقْتُولَةً، فَأَنْكَرَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ ذَلِكَ، وَنَهَى عَنْ قَتْلِ النِّسَاءِ وَالصَّبِّانِ.

ئیبین عومهر رضی الله عنه ده گپریته وه: له یه کیك له جه ننگه کانی پیغمبر ﷺ خوا ﷺ ئافره تیک به کوژراوی دۆزرایه وه، پیغمبر ﷺ نکوولی کرد لهو کاره، (پاشان) کوشتنی ئافره تان و مندالانی قه دهغه کرد.

بَابُ مَا جَاءَ فِي الْغُلُولِ

باسی نهوه ی هاتوو ده رباره ی دزینی ده سته کوتی جهنگ

۳۴۳. عَنْ ثَوْبَانَ رضی الله عنه: قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: «مَنْ مَاتَ وَهُوَ بَرِيءٌ مِنْ ثَلَاثٍ: الْكِبْرِ، وَالْغُلُولِ، وَالذِّينِ دَخَلَ الْجَنَّةَ».

سهوبان رضی الله عنه ده لیت: پیغمبر ﷺ خوا ﷺ فهرموویه تی: «ههر موسولما تیک بمریت و له سئ شت دوور بیت (نهوانیش): خۆبه زلزانین، دزینی ده سته کوتی جهنگ، قهرزدار ی، نهوه نهو که سه ده چیت به هه شته وه».

بَابُ مَا جَاءَ فِي خُرُوجِ النِّسَاءِ فِي الْحَرْبِ

باسی ئه وهی هاتوو ده رباره ی ده رچوونی ئافره تان بۆ جهنگ

٣٤٤. عَنْ أَنَسٍ رضي الله عنه قَالَ: كَانَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ يَغْزُو بِأُمَّ سَلِيمٍ وَنِسْوَةٍ مَعَهَا مِنَ الْأَنْصَارِ يَسْقِيْنَ الْمَاءَ وَيُدَاوِيْنَ الْجُرْحَى.

ئهنه س رضي الله عنه ده لیت: پیغه مبهری خوا ﷺ به شداری به ئوم سولهیم و ئافره تانی دیکه ی ئهنصاری ده کرد له جهنگ، بۆ ئه وهی ئاودان و تیار ی برینداره کان بکه ن.

بَابُ مَا جَاءَ فِي الْغَدْرِ

باسی ئه وهی هاتوو ده رباره ی غه در و ناپاکی

٣٤٥. عَنْ سُلَيْمِ بْنِ عَامِرٍ يَقُولُ: كَانَ بَيْنَ مُعَاوِيَةَ وَبَيْنَ أَهْلِ الرُّومِ عَهْدٌ، وَكَانَ يَسِيرُ فِي بِلَادِهِمْ، حَتَّى إِذَا انْقَضَى الْعَهْدُ أَغَارَ عَلَيْهِمْ، فَإِذَا رَجُلٌ عَلَى دَابَّةٍ أَوْ عَلَى فَرَسٍ، وَهُوَ يَقُولُ: اللَّهُ أَكْبَرُ، وَقَاءٌ لَا غَدْرٌ، وَإِذَا هُوَ عَمْرُو بْنُ عَبْسَةَ، فَسَأَلَهُ مُعَاوِيَةُ عَنْ ذَلِكَ، فَقَالَ: سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ يَقُولُ: «مَنْ كَانَ بَيْنَهُ وَبَيْنَ قَوْمٍ عَهْدٌ فَلَا يَحِلُّنَّ عَنْهُ، وَلَا يَشُدَّنَّهُ حَتَّى يَمْضِيَ أَمْدُهُ أَوْ يَنْبِذَ إِلَيْهِمْ عَلَى سَوَاءٍ»، قَالَ: فَرَجَعَ مُعَاوِيَةُ.

سولهیمی کوری عامیر رضي الله عنه ده لیت: له نیوان موعاویه و خه لکی رۆم په بیانی ناشتی هه بوو (بۆ ماوهیه کی دیاریکراو)، موعاویه له ولاتی ئه وان ده سوو پرایه وه، تا ئه گهر ماوهی په یانه که کۆتایی هات هیرش بکاته سهریان، پیاویک له سه ر پشتی ئازه لیک یان ئه سپیک بوو ده یگوت: الله اکبر وه فاداری نه ک غه درکاری، ده رکه وت ئه و که سه عه مری کوری عه به سه بوو، موعاویه پرساری لی کرد سه باره ت به وهی گوتی؟ ئه ویش گوتی: گویم له پیغه مبهری خوا ﷺ بوو، ده یفه رموو: «هه ر که سپیک له نیوان خۆی و که سانیکی دیکه په بیانی ناشتی هه بوو، با په یانه که هه لئه وه شینیتته وه،

گۆرانکاری تیدا نه کات تا ماوه که ی تهواو ده بیت، یان ئاگاداریان ده کاته وه له هه لوه شانده وه ی (کاتییک ئه گهر هه ست کرا به فیل و غه دریان)، گوتی: جا مو عاویه به هوی ئه وه وه گه رایه وه.

بَابُ مَا جَاءَ أَنَّ لِكُلِّ غَادِرٍ لَوَاءٌ يَوْمَ الْقِيَامَةِ

باسی ئه وه ی هاتوو ه بۆ هه موو غه درکاریک ئالایه ک به رز ده کریته وه له پۆژی دوا یی

۳۴۶. عَنْ ابْنِ عُمَرَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا قَالَ: سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ يَقُولُ: «إِنَّ الْغَادِرَ يُنْصَبُ لَهُ لَوَاءٌ يَوْمَ الْقِيَامَةِ».

ئین عومهر رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا ده لیت: پیغه مبهری خوا ﷺ ده یفه رموو: «به راستی ئالایه ک به رز ده کریته وه بۆ که سی غه درکار له پۆژی دوا یی (وه ک نیشانه بۆ تاوانه کانیان)».

بَابُ مَا جَاءَ فِي اخْذِ الْجُزْيَةِ مِنَ الْمَجُوسِ

باسی ئه وه ی هاتوو ه ده رباره ی سه رانه وه رگرتن له ئاگر په رستان

۳۴۷. عَنْ بَجَالَةَ: أَنَّ عُمَرَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ كَانَ لَا يَأْخُذُ الْجُزْيَةَ مِنَ الْمَجُوسِ، حَتَّى أَخْبَرَهُ عَبْدُ الرَّحْمَنِ بْنُ عَوْفٍ، أَنَّ النَّبِيَّ ﷺ أَخَذَ الْجُزْيَةَ مِنْ مَجُوسٍ هَجَرَ.

به جاله ده گپریته وه: عومهر رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ له پیشوودا سه رانه ی وه رنه ده گرت له ئاگر په رستان، تا عه بدو په حمانی کوپی عه وف پیی پاگه یاند که پیغه مبهری خوا ﷺ سه رانه ی وه رگرتوو له ئاگر په رستانی هه جه ر.

بَابُ مَا جَاءَ فِي الْهَجْرَةِ

باسی ئه وهی هاتوووه ده ربارهی کۆچکردن

٣٤٨. عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ رضي الله عنه قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ يَوْمَ فَتْحِ مَكَّةَ: «لَا هِجْرَةَ بَعْدَ الْفَتْحِ، وَلَكِنْ جِهَادٌ وَنِيَّةٌ، وَإِذَا اسْتُنْفِرْتُمْ فَانْفِرُوا».

ئيبين عه عباس رضي الله عنه ده ئيت: له كاتى ئازادکردنى شارى مه ككهى پيروژ پيغه مبهرى خوا ﷺ فهرمووى: «كۆچکردن نيبه (له مه ككه) له دواى ئازادکردنى، به لام ئه مهى ده مينييت جيهادکردن و نيازى كۆچکردنه (له پيناو ئيسلام)، جا ئه گهر داواى راپه رينتانه لى كرا، ئه وكات هه مووتانه راپه رن (بو جيهاد له پيناو ئيسلام)».

بَابُ مَا جَاءَ فِي بَيْعَةِ النَّبِيِّ ﷺ

باسی ئه وهی هاتوووه ده ربارهی به ئيئندان به پيغه مبهرى ﷺ

٣٤٩. عَنْ يَزِيدَ بْنِ أَبِي عُبَيْدٍ قَالَ: قُلْتُ لِسَلَمَةَ بْنِ الْأَكْوَعِ عَلَى شَيْءٍ بَايَعْتُمْ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ يَوْمَ الْحُدَيْبِيَةِ؟ قَالَ: «عَلَى الْمَوْتِ».

يه زيدى كورى ئه بو عوبه يد ده ئيت: به سه لهى كورى ئه كوه عم ﷺ گوت: له سه ر چى به ئيئندان به پيغه مبهرى خوا ﷺ داوه له پورژى حوده بيبه؟ گوتى: له سه ر مه رگ (به رگرى بكه ين تا مردن).

بَابُ مَا جَاءَ فِي نَكْثِ الْبَيْعَةِ

باسی ئه وهی هاتوووه ده ربارهی هه لوه شانده وهى به ئين و په يمان

٣٥٠. عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رضي الله عنه قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: «ثَلَاثَةٌ لَا يُكَلِّمُهُمُ اللَّهُ يَوْمَ

الْقِيَامَةِ، وَلَا يُزَكِّيهِمْ، وَلَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ: رَجُلٌ بَايَعَ إِمَامًا فَإِنْ أَعْطَاهُ وَفَى لَهُ، وَإِنْ لَمْ يُعْطِهِ لَمْ يَفِ لَهُ».

ئەبو ھورەیرە رضی اللہ عنہ دەلیت: پیغەمبەری خوا صلی اللہ علیہ وسلم فەرموو بەتی: «سێ کۆمەڵ ھەن خوا لە پوژی دوا یی قسەیان لە گەڵ ناکات و پاکیان ناکاتەو و ئازاریکی بە ئیشیان دەدا (یەکیک لەوانە): کە سێک پەیان بدات بە پیشەوایەک، جا ئەگەر مائی پێ بدات، ئەو وەفای ھەبێت بۆی، ئەگەر پێی نەدات، ئەو وەفای بۆی نەبێت».

بَابُ مَا جَاءَ فِي بَيْعَةِ النِّسَاءِ

باسی ئەوێ ھاوو دەربارە ی چۆنیەتی بەلێنوەرگرتن لە ئاfrەتان

۳۵۱. عَنْ أُمِّمَةَ بِنْتِ رُقَيْقَةَ رضی اللہ عنہا تَقُولُ: بَايَعْتُ رَسُولَ اللَّهِ صلی اللہ علیہ وسلم فِي نِسْوَةٍ، فَقَالَ لَنَا: «فِيمَا اسْتَطَعْتُمْ وَأَطَقْتُمْ»، قُلْتُ: اللَّهُ وَرَسُولُهُ أَرْحَمُ مِنَّا بِأَنْفُسِنَا، قُلْتُ: يَا رَسُولَ اللَّهِ، بَايَعْنَا، - قَالَ سُفْيَانُ: تَعْنِي صَافِحَنَا، - فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ صلی اللہ علیہ وسلم: «إِنَّمَا قَوْلِي لِمَائَةِ امْرَأَةٍ كَقَوْلِي لَامْرَأَةٍ وَاحِدَةٍ».

ئومەیمە ی کچی روقەیقە رضی اللہ عنہا دەلیت: لە ئێو ئەو ئاfrەتانە بوومە کە بەلێنیان بە پیغەمبەری خوا صلی اللہ علیہ وسلم داو، پێانی فەرموو: «ئەوێ لە توانا ئاندا یە و بۆتان دەکریت»، گوتم: خوا و پیغەمبەرە کە ی بەسۆزترن بەرانبەر بە ئیمە لە خۆمان، گوتم: ئە ی پیغەمبەری خوا، بەلێنان لێ وەر بگرە -سوفیان دەلیت: واتە دەست لە ئێو دەست و تەوقە کردن-، پیغەمبەری خوا صلی اللہ علیہ وسلم فەرموو: «قسەم بۆ سەد ئاfrەت وەک ئەو و تەمە کە بۆ یەک ئاfrەت بێت».

تییینی:

مەبەست لەو پرگە ی کۆتایی ئەوێ، من تەوقە ناکەم لە گەڵ ئاfrەتان بۆ بەبەت

لیوهر گرتیان وهك چۆن له گهڵ پیاوان تهوqe ده كهه و دهست ده خههه ئیو دهستیان، بهلكوو تهنها به زمان و قسه كردن ده لیم: ئهوه به لیم خستهه ئهستۆ و پهیان له نیوانمان به پیتی ئهوهی له تواناتاها ههیه.

بَابُ مَا جَاءَ فِي الْخُمْسِ

باسی ئهوهی هاتوووه دهربارهی پیدانی پینجیهك (له دهستكهوتی جهنگ)

۳۵۲. عَنِ ابْنِ عَبَّاسٍ رضی اللہ عنہ: أَنَّ النَّبِيَّ صلی اللہ علیہ وسلم قَالَ لَوْ فِدِ عَبْدُ الْقَيْسِ: «أَمْرُكُمْ أَنْ تُؤَدُّوا خُمْسَ مَا غَنِمْتُمْ».

ئیین عه عباس رضی اللہ عنہ ده گپریتهوه: پینجهمبهه صلی اللہ علیہ وسلم به نیردراوی هۆزی عه بدولقه یسی فهرموو: «فه رمانتان پی ده كهه به پیدانی پینجیهك له وهی دهستان ده كهویت له جهنگ».

بَابُ مَا جَاءَ فِي تَرْكَةِ رَسُولِ اللَّهِ صلی اللہ علیہ وسلم

باسی ئهوهی هاتوووه دهربارهی میراتی پینجهمبهه ری خوا صلی اللہ علیہ وسلم

۳۵۳. عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رضی اللہ عنہ قَالَ: جَاءَتْ فَاطِمَةُ رضی اللہ عنہا إِلَى أَبِي بَكْرٍ رضی اللہ عنہ فَقَالَتْ: مَنْ يَرِثُكَ؟ قَالَ: أَهْلِي، وَوَلَدِي، قَالَتْ: فَمَا لِي لَا أَرِثُ أَبِي؟ فَقَالَ أَبُو بَكْرٍ: سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ صلی اللہ علیہ وسلم يَقُولُ: «لَا تُورَثُ»، وَلَكِنِّي أَعُولُ مَنْ كَانَ رَسُولُ اللَّهِ صلی اللہ علیہ وسلم يَعُولُهُ، وَأُنْفِقُ عَلَى مَنْ كَانَ رَسُولُ اللَّهِ صلی اللہ علیہ وسلم يُنْفِقُ عَلَيْهِ.

ئهبو هورهیره رضی اللہ عنہ ده لیت: (خاتوو) فاتیمه رضی اللہ عنہا هاته لای ئهبو به کر رضی اللہ عنہ گوتی: کی میرات لێ ده گریت؟ گوتی: خانه وادهه و مندالم، گوتی: باشه بو من میرات ناگرم له باوكم؟ ئهبو به کر گوتی: گویم له پینجهمبهه ری خوا صلی اللہ علیہ وسلم بووه، دهیفه رموو: «ئیمه مال

و سامانمان لی به میرات ناگیریت (به هوی پیغمبه رایه تییه وه)، به لام نه وانهی که
پیغمبه ری خوا ﷺ له نه ستوی ده گرتن و خه رجی بو ده کردن، منیش له نه ستویان
ده گرم و خه رجییان بو ده که م.

أَبْوَابُ فَضَائِلِ الْجِهَادِ عَنْ رَسُولِ اللَّهِ ﷺ

کوباسی پیڼگه و گه وره یی جیهاد له پیڼغه مبهری خواوه

بَابُ مَا جَاءَ فِي فَضْلِ الْجِهَادِ

باسی نه وهی هاتووه دهر باره یی پیڼگه و پاداشتی جیهاد کردن

۲۲۸

۳۵۴. عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: قَالَ: يَا رَسُولَ اللَّهِ، مَا يَعْدِلُ الْجِهَادَ؟ قَالَ: «إِنْكُمْ لَا تَسْتَطِيعُونَهُ»، فَرَدُّوا عَلَيْهِ مَرَّتَيْنِ، أَوْ ثَلَاثًا، كُلُّ ذَلِكَ يَقُولُ: «لَا تَسْتَطِيعُونَهُ»، فَقَالَ فِي الثَّالِثَةِ: «مَثَلُ الْمُجَاهِدِ فِي سَبِيلِ اللَّهِ مَثَلُ الْقَائِمِ الصَّائِمِ الَّذِي لَا يَفْتُرُ مِنْ صَلَاةٍ وَلَا صِيَامٍ، حَتَّى يَرْجِعَ الْمُجَاهِدُ فِي سَبِيلِ اللَّهِ».

نه بو هوړه پره ﷺ ده لیت: گوترا: نه ی پیڼغه مبهری خوا، چ شتیک له پاداشدا وه ک جیهاده؟ فهرمووی: «به پراستی ئیوه ناتوانن»، جا دوو جار یان سئ جار پرسیاریان لی کرد، نه ویش ههر ده بفهرموو: «ناتوانن»، جا یو جاری سییه م فهرمووی: «وینه ی مواهید له پیناوی خوا وه ک وینه ی که سیکه که بهرده وام له شهودا نویژ بکات و له پوژدا به پوژوو بیت، پشوو نه دات و بهرده وام بیت له نویژ کردن و به پوژوو بوون، تا که سی مواهید له پیناوی خوا ده گه ریته وه (بو شوینی خوی)».

بَابُ مَا جَاءَ فِي فَضْلِ مَنْ مَاتَ مُرَابِطًا

باسی ئه وهی هاتوو ده باره ی رپژ و پاداشتی که سییک بمریت به پاسه وانکاری

۳۵۵. عَنْ فَصَالَةَ بْنِ عُبَيْدٍ رضی الله عنه يُحَدِّثُ عَنْ رَسُولِ اللَّهِ صلی الله علیه و آله أَنَّهُ قَالَ: «كُلُّ مَيِّتٍ يُخْتَمُ عَلَى عَمَلِهِ إِلَّا الَّذِي مَاتَ مُرَابِطًا فِي سَبِيلِ اللَّهِ فَإِنَّهُ يُنْمَى لَهُ عَمَلُهُ إِلَى يَوْمِ الْقِيَامَةِ، وَيَأْمَنُ مِنْ فِتْنَةِ الْقَبْرِ»، وَسَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ صلی الله علیه و آله يَقُولُ: «الْمُجَاهِدُ مَنْ جَاهَدَ نَفْسَهُ».

فه زاله ی کوری عوبه ید رضی الله عنه له پیغه مبهری خواوه صلی الله علیه و آله ده گپرتته وه که فه رموویه تی: «هه موو مردوویه ک (له گهل مردنی) کۆتایی ده هیتریت به کاره کانی، ته نیا ئه و که سه نه بیت که ده مریت له کاری پاسه وانی له پیناوی خوا، به راستی ئه و که سه کاره کانی له گه شه و زیاد بوونه تا پوژی دواپی، دلنیاپی پی ده دریت (له پاریزرانی) له سزای نیو گۆر»، ههروه ها گوئیستی پیغه مبهری خوا صلی الله علیه و آله بووم ده یفه رموو: «موجاهید ئه و که سه یه که له دژی نه فس و ئاره زووی بجه نگیت (بو گرتته بهری راسته پی)».

بَابُ مَا جَاءَ فِي فَضْلِ الصَّوْمِ فِي سَبِيلِ اللَّهِ

باسی ئه وهی هاتوو ده باره ی پینگه و پاداشتی به پوژوو بوون له پینا و خوا

۳۵۶. عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رضی الله عنه عَنِ النَّبِيِّ صلی الله علیه و آله قَالَ: «مَنْ صَامَ يَوْمًا فِي سَبِيلِ اللَّهِ زَحَرَ حُهُ اللَّهُ عَنِ النَّارِ سَبْعِينَ خَرِيفًا».

ئه بو هوړه پره رضی الله عنه له پیغه مبهروه صلی الله علیه و آله ده گپرتته وه که فه رموویه تی: «هه ر که سییک پوژیک له پیناوی خوا به پوژوو بیت، خوا به ئه ندازه ی هه فتا پاییز (پوژه پی) له ئاگری دوزه خی دوور ده خاته وه».

بَابُ مَا جَاءَ فِي فَضْلِ النَّفَقَةِ فِي سَبِيلِ اللَّهِ

باسی ئه وهی هاتوو ده رباره ی پیگه و پاداشتی خه ر جکردنی مال له ریگای خوا

۳۵۷. عَنْ خُرَيْمِ بْنِ فَاتِكٍ رضی اللہ عنہ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: «مَنْ أَنْفَقَ نَفَقَةً فِي سَبِيلِ اللَّهِ كَتَبَتْ لَهُ بِسَبْعِ مِائَةِ ضِعْفٍ».

خوړه یمى کورى فاتیک رضی اللہ عنہ ده لیت: پیغه مبه ری خوا ﷺ فه رموو یه تی: «هه ر که سیک خه رجیه ک بکات له پیناوی خوا، پاداشته که ی به حه وت سه د هینده بو ده نوو سريت (واته: له کاتی جهاد مال و سامانی خه رج بکات بو پیوستیه کانی جهاد)».

بَابُ مَا جَاءَ فِي فَضْلِ مَنْ جَهَّزَ غَازِيًا

باسی ئه وهی هاتوو ده رباره ی پیگه و پاداشتی که سیک
پیداو یستی موجهیدیک دابین بکات

۳۵۸. عَنْ زَيْدِ بْنِ خَالِدٍ الْجُهَنِيِّ رضی اللہ عنہ عَنْ رَسُولِ اللَّهِ ﷺ قَالَ: «مَنْ جَهَّزَ غَازِيًا فِي سَبِيلِ اللَّهِ فَقَدْ غَزَا، وَمَنْ خَلَفَ غَازِيًا فِي أَهْلِهِ فَقَدْ غَزَا».

زهیدی کورى خالیدی جو هه نی رضی اللہ عنہ له پیغه مبه ری خواوه ﷺ ده گیریته وه که فه رموو یه تی: «هه ر که سیک پیداو یستی موجهیدیک دابین بکات له پینا و خوا به راستی پاداشتی جهادی به ده ست هینا وه (گه ر به شداریشی نه کردیت)، هه ر که سیک چاودیری خانه واده ی موجهیدیک بکات، به راستی پاداشتی جهادی به ده ست هینا وه».

بَابُ مَا جَاءَ فِي فَضْلِ مَنْ شَابَ شَيْبَةً فِي سَبِيلِ اللَّهِ

باسی ئەوهی هاتوووه دهربارهی پیڼگه و پاداشتی که سیڅ
مووی سپی بکات له پیناو خوا

۳۵۹. عَنْ شُرْحَبِيلِ بْنِ السَّمُطِ قَالَ: يَا كَعْبُ بْنُ مُرَّةَ، حَدَّثَنَا عَنْ رَسُولِ اللَّهِ ﷺ وَاحْذَرْ، قَالَ: سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ يَقُولُ: «مَنْ شَابَ شَيْبَةً فِي الْإِسْلَامِ كَانَتْ لَهُ نُورًا يَوْمَ الْقِيَامَةِ».

شوره حبیلی کوپی سیمت ﷺ ده لیت: ئەی که عبی کوپی مورپه، فهرموودهی پیڼگه مبهری خوامان ﷺ بۆ باس بکه، به لام ئاگاداری خۆت به (هه لهی تیدا نه کهیت)، ئەویش گوتهی: گویم له پیڼگه مبهری خوا ﷺ بوو، ده یفه رموو: «ههر که سیڅ مووی گه نجاهیه تهی سپی کرد له سایه ی ئیسلامدا، ئەمه بۆی ده بیته پرووناکی له روژی دوایدا».

بَابُ مَا جَاءَ فِي ثَوَابِ الشُّهَدَاءِ

باسی ئەوهی هاتوووه دهربارهی پاداشتی شههیدان

۳۶۰. عَنْ أَنَسٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: «الْقَتْلُ فِي سَبِيلِ اللَّهِ يُكَفِّرُ كُلَّ خَطِيئَةٍ»، فَقَالَ جَبْرِيلُ: إِلَّا الدِّينَ، فَقَالَ النَّبِيُّ ﷺ: «إِلَّا الدِّينَ».

ئه نهس ﷺ ده لیت: پیڼگه مبهری خوا ﷺ فهرموویه تهی: «کوژران له پیناوی خوا ده بیته که فاره تهی هه موو گوناهیڅ»، جبریل فهرمووی: ته نیا قهرز نه بیته، پیڼگه مبهری خوا ﷺ فهرمووی: «ته نیا قهرز نه بیته».

۳۶۱. عَنْ كَعْبِ بْنِ مَالِكٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ: أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ قَالَ: «إِنَّ أَرْوَاحَ الشُّهَدَاءِ فِي طَيْرٍ خَضِرٍ تَعْلُقُ مِنْ ثَمَرِ الْجَنَّةِ أَوْ شَجَرِ الْجَنَّةِ».

که عبی کوری مالیک رحمہ اللہ ده گپړته وه: پیغه مبهري خوا رحمہم اللہ فہرموویہ تی: «بهراستی پرووحي شهیدان له نیو بالنده یه کی سه وزن له سهر بهروبوومی بههشت یان داری بههشت دهنیشیت».

بَابُ مَا جَاءَ فِيمَنْ يُقَاتِلُ رِيَاءً وَلِلدُّنْيَا

باسی نهوهی هاتووه که سیک بجه نگیت بوړیا بازی و دنیا

۳۶۲. عَنْ أَبِي مُوسَى رحمہ اللہ قَالَ: سَأَلَ رَسُولُ اللَّهِ صلی اللہ علیہ وسلم عَنِ الرَّجُلِ يُقَاتِلُ شَجَاعَةً، وَيُقَاتِلُ حِمِيَّةً، وَيُقَاتِلُ رِيَاءً، فَأَيُّ ذَلِكَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ؟ قَالَ: «مَنْ قَاتَلَ لِيَكُونَ كَلِمَةً لِلَّهِ هِيَ الْعُلْيَا فَهُوَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ».

ټه بو موسا رحمہ اللہ ده لیت: پرسیار کرا له پیغه مبهري خوا صلی اللہ علیہ وسلم سه بارهت به که سیک جهنگ ده کات له پیناو نیشاندانی نازایه تی، جهنگ ده کات له پیناو دهمارگیری، جهنگ ده کات له پیناو خوډه رخستن، کام له مانه له پیناو خوا هه ژمار ده کریت؟ پیغه مبهري خوا رحمہم اللہ فہرمووی: «ههر که سیک بجه نگیت تا وشه ی خوا زال و بهرز بیت، ئا نه وه له پیناوی خوايه».

۳۶۳. عَنْ عُمَرَ بْنِ الْخَطَّابِ رحمہ اللہ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صلی اللہ علیہ وسلم: «إِنَّمَا الْأَعْمَالُ بِالنِّيَّةِ، وَإِنَّمَا لِأَمْرٍ مَا نَوَى، فَمَنْ كَانَتْ هِجْرَتُهُ إِلَى اللَّهِ وَإِلَى رَسُولِهِ، فَهَجْرَتُهُ إِلَى اللَّهِ وَرَسُولِهِ، وَمَنْ كَانَتْ هِجْرَتُهُ إِلَى دُنْيَا يُصِيبُهَا، أَوْ امْرَأَةٍ يَتَزَوَّجُهَا، فَهَجْرَتُهُ إِلَى مَا هَاجَرَ إِلَيْهِ».

عومهري کوری خه تتاب رحمہ اللہ ده لیت: پیغه مبهري خوا صلی اللہ علیہ وسلم فہرموویہ تی: «دروستی کاره کانی به ندایه تی به ستر او ته وه به نیاز و مبهسته وه، بهراستی ههر مرو فیک ههر نه وهی بو ده بیت که نیاز و مبهستی بووه، ههر که سیک کوچه که ی بو لای خوا و پیغه مبهره که ی بیت، نه وه کوچه که ی بو لای خوا و پیغه مبهره، ههر که سیکیش

کۆچه که ی بۆ دهستکه و تیکی دنیا بیت تا به دهستی بینیت، یان بۆ ئافره تیک بیت تا هاوسه رگیری له گه لدا بکات، ئه وه کۆچه که ی بۆ ئه و شته یه که له پینا ویدا کۆچی کردووه».

بَابُ مَا جَاءَ فِيمَنْ يُكَلِّمُ فِي سَبِيلِ اللَّهِ

باسی ئه وهی هاتوو ده رباره ی که سیك بریندار بکریت له پینا و خوا

۳۶۴. عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رضی اللہ عنہ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صلی اللہ علیہ وسلم: «لَا يُكَلِّمُ أَحَدٌ فِي سَبِيلِ اللَّهِ، وَاللَّهِ أَعْلَمُ بِمَنْ يُكَلِّمُ فِي سَبِيلِهِ، إِلَّا جَاءَ يَوْمَ الْقِيَامَةِ اللَّوْنُ لَوْنُ الدَّمِ، وَالرَّيْحُ رِيحُ الْمِسْكِ».

ئەبو هورەیره رضی اللہ عنہ دەلێت: پیغه مبهری خوا صلی اللہ علیہ وسلم فەرموویه تی: «هەر که سیك بریندار بکریت له پینا و خوا، بیگومان خوا زاناتره به وهی کێ له پینا و ئه ودا بریندار کراوه، به دلنیا ییه وه له پوژی دوا یی دیت رهنگه که ی رهنگی خوینه، بۆنه که ی بونی میسکه».

۳۶۵. عَنْ مُعَاذِ بْنِ جَبَلٍ رضی اللہ عنہ عَنِ النَّبِيِّ صلی اللہ علیہ وسلم قَالَ: «مَنْ قَاتَلَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ مِنْ رَجُلٍ مُسْلِمٍ فُوقَ نَاقَةٍ وَجَبَتْ لَهُ الْجَنَّةُ، وَمَنْ جُرِحَ جُرْحًا فِي سَبِيلِ اللَّهِ أَوْ نَكِبَ نَكْبَةً، فَإِنَّهَا تَحِيءُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ كَأَنَّ زَرْعًا مَا كَانَتْ لَوْنُهَا الزَّرْعُ قَرَانُ وَرِيحُهَا كَالْمِسْكِ».

موعازی کوپی جه بهل رضی اللہ عنہ له پیغه مبهره وه صلی اللہ علیہ وسلم ده گپریته وه که فەرموویه تی: «هەر که سیك له موسولمانان ئەگەر به ئەندازه ی ماوه ی گوشینی گوانی و شتریک (با ماوه یه کی که میش بیت) بجه نگیت له پینا و خوا، ئه وه به هه شتی بۆ مسوگەر ده بیت، هەر که سیك دوو چاری برینیک یان دوو چاری پوودا و یک هات له پینا و خوا، ئه وه که سه له پوژی دوا یی دیت (برینه که ی) خوینی لێ ده چوړیت به به هیزی، رهنگه که ی وه کوو زه عفه رانه، بۆنه که ی وه کوو میسکه».

بَابُ مَا جَاءَ أَيُّ الْأَعْمَالِ أَفْضَلُ؟

باسی ئەوەی ھاتووە ئایا باشترین کار کامەییە؟

۳۶۶. عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رضی اللہ عنہ قَالَ: سُئِلَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ أَيُّ الْأَعْمَالِ أَفْضَلُ، أَوْ أَيُّ الْأَعْمَالِ خَيْرٌ؟ قَالَ: «إِيمَانٌ بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ»، قِيلَ: ثُمَّ أَيُّ شَيْءٍ؟ قَالَ: «الْجِهَادُ سَنَامُ الْعَمَلِ»، قِيلَ: ثُمَّ أَيُّ شَيْءٍ يَا رَسُولَ اللَّهِ؟ قَالَ: «ثُمَّ حَجٌّ مَبْرُورٌ».

ئەبو ھورەیرە رضی اللہ عنہ دەلیت: پرسیار کرا لە پیغەمبەری خوا ﷺ باشترین کار کامەییە؟ یخود خێترین کار کامەییە؟ فەرمووی: «برواھینان بە خوا و پیغەمبەرە کەیی»، گوترا: پاشان چی دیکە؟ فەرمووی: «جیھادکردن لوتکەیی بەرزێ کارە کانە»، گوترا: پاشان چ شتیکی دیکە ئەو پیغەمبەری خوا؟ فەرمووی: «ئینجا حەجیکی وەرگیراو».

بَابُ مَا جَاءَ أَيُّ النَّاسِ أَفْضَلُ؟

باسی ئەوەی ھاتووە دەربارەیی باشترینی خەلک کێییە؟

۳۶۷. عَنْ أَبِي سَعِيدٍ الْخُدْرِيِّ رضی اللہ عنہ قَالَ: سُئِلَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ أَيُّ النَّاسِ أَفْضَلُ؟ قَالَ: «رَجُلٌ يُجَاهِدُ فِي سَبِيلِ اللَّهِ»، قَالُوا: ثُمَّ مَنْ؟ قَالَ: «ثُمَّ مُؤْمِنٌ فِي شُعْبٍ مِنَ الشُّعَابِ يَتَّقِي رَبَّهُ وَيَدْعُ النَّاسَ مِنْ شَرِّهِ».

ئەبو سەعیدی خودری رضی اللہ عنہ دەگێڕێتەو: پرسیار کرا لە پیغەمبەری خوا ﷺ ئایا چاکترین کەس کێییە؟ فەرمووی: «کەسیکە لە پیناوی خوا جیھاد دەکات»، گوتیان: لە پاش ئەو؟ فەرمووی: «پاشان برواداریکە لە شیویک لە شیوە کاندای پەرورددگاری پەرستیت، خۆی بە دوور بگرت لە خراپەکردن لە گەل خەلکی».

بَابُ فِي ثَوَابِ الشَّهِيدِ

باسیڭ دهر باره‌ی پاداشتی شه‌هید

۳۶۸. عَنْ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ رضی اللہ عنہ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صلی اللہ علیہ وسلم: «مَا مِنْ أَحَدٍ مِنْ أَهْلِ الْجَنَّةِ يَسْرُهُ أَنْ يَرْجَعَ إِلَى الدُّنْيَا غَيْرُ الشَّهِيدِ، فَإِنَّهُ يُحِبُّ أَنْ يَرْجَعَ إِلَى الدُّنْيَا، يَقُولُ: حَتَّى أَقْتَلَ عَشْرَ مَرَّاتٍ فِي سَبِيلِ اللَّهِ، مِمَّا يَرَى مِمَّا أَعْطَاهُ اللَّهُ مِنَ الْكَرَامَةِ».

ئه‌نه‌سی کوری مالیک رضی اللہ عنہ ده‌لێت: پینگه‌مبه‌ری خوا صلی اللہ علیہ وسلم فه‌رموو یه‌تی: «هیچ که‌سیڭ نییه‌ له‌ خه‌لکی به‌هه‌شت پییخۆش بیت بگه‌رێته‌وه‌ بۆ ژیا‌نی دونه‌یا جگه‌ له‌ شه‌هید، به‌راستی ئه‌و هه‌ز ده‌کات بگه‌رێته‌وه‌ دونه‌یا، (شه‌هیده‌ که‌) ده‌لێت: تا ده‌ جاری دیکه‌ بکوژرێمه‌وه‌ له‌ پیناو خوا، ئه‌مه‌ش به‌هۆی بینینی ئه‌و ریزه‌ی که‌ خوا پێی داوه‌ (له‌ به‌هه‌شت)».

أَبْوَابُ الْجِهَادِ عَنْ رَسُولِ اللَّهِ ﷺ

کۆباسی جیهادکردن له پێغه مبه‌ری خواوه ﷺ

بَابُ مَا جَاءَ فِيمَنْ خَرَجَ فِي الْغَزْوِ وَتَرَكَ أَبْوَيْهَ

باسی ئه‌وه‌ی هاتوو‌ه‌ ده‌رباره‌ی ئه‌و که سه‌ی چوو‌ه‌ بۆ جه‌نگ
و دایک و باوکی جێ هێشتوو‌ه‌

٣٦٩. عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عَمْرٍو رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا قَالَ: جَاءَ رَجُلٌ إِلَى النَّبِيِّ ﷺ يَسْتَأْذِنُهُ فِي الْجِهَادِ، فَقَالَ: «أَلَاكَ وَالِدَانِ؟»، قَالَ: نَعَمْ، قَالَ: «فَفِيهِمَا فَجَاهِدْ».

عه‌بدوللا‌ی کور‌ی عه‌مر ر‌ض‌ی الله عن‌ه‌ما ق‌ال: ده‌ل‌یت: پ‌یاو‌یک ه‌اته‌ خ‌زمه‌ت پ‌یغه‌مبه‌ر ﷺ و داو‌ای
ر‌پ‌ی‌ئ‌یدانی ل‌ی کرد ب‌یت بۆ ج‌یهاد، پ‌ی ف‌ه‌رموو: «ئ‌ایا د‌ایک و باو‌کت ه‌ه‌یه‌؟»، گو‌تی: به‌ل‌ی،
ف‌ه‌رموو‌ی: «ده‌ بۆ به‌ر‌ژه‌وه‌ندی ئ‌ه‌وان ج‌یهاد ب‌که‌ (له‌بری ج‌یهاد خ‌زمه‌تی ئ‌ه‌وان ب‌که‌)».

بَابُ مَا جَاءَ فِي كَرَاهِيَةِ أَنْ يُسَافِرَ الرَّجُلُ وَحْدَهُ

باسی ئه‌وه‌ی هاتوو‌ه‌ ده‌رباره‌ی ناپه‌سندی گه‌شتکردنی که‌سیک به‌ته‌ن‌یا

٣٧٠. عَنْ ابْنِ عُمَرَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا: أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ قَالَ: «لَوْ أَنَّ النَّاسَ يَعْلَمُونَ مَا أَعْلَمُ مِنْ

الْوَحْدَةِ مَا سَارَ رَاكِبٌ لَيْلٍ، يَعْنِي: وَحْدَهُ.

تین عومەر ﷺ ده گپریته وه: پیغه مبهری خوا ﷺ فہرموویہ تی: «ئہ گہر خہ لک بزانیٹ ئہ مہی من دہیزانم له (مہترسیہ کانی) دہرچوون بہ تہ نیایی، ئہ وکات ہیچ سواریک بہ شہو دہرنہ دہچوو (بہ تہ نیا)».

بَابُ مَا جَاءَ فِي الرُّحْصَةِ فِي الْكَذِبِ وَالْخَدِيعَةِ فِي الْحَرْبِ

باسی ئہ وهی هاتووہ دہربارہی پیگہ دان بہ درؤ و فیل له جہنگدا

۳۷۱. عَنْ جَابِرِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ ﷺ يَقُولُ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: «الْحَرْبُ خُدْعَةٌ».

جابیری کوری عہ بدوللا ﷺ دہ لیت: پیغه مبهری خوا ﷺ فہرموویہ تی: «جہنگ بریتیہ له فیل و پیلانی جہنگی».

بَابُ مَا جَاءَ فِي غَزَوَاتِ النَّبِيِّ ﷺ، وَكَمْ غَزَا؟

باسی ئہ وهی هاتووہ دہربارہی جہنگہ کانی پیغه مبهر ﷺ،
ژمارہ شیان چہند بووہ؟

۳۷۲. عَنْ أَبِي إِسْحَاقَ قَالَ: كُنْتُ إِلَى جَنْبِ زَيْدِ بْنِ أَرْقَمَ ﷺ فَقِيلَ لَهُ: كَمْ غَزَا النَّبِيُّ ﷺ مِنْ غَزْوَةٍ؟ قَالَ: تِسْعَ عَشْرَةَ، فَقُلْتُ: كَمْ غَزَوْتَ أَنْتَ مَعَهُ؟ قَالَ: سَبْعَ عَشْرَةَ، قُلْتُ: أَيُّهُنَّ كَانَ أَوَّلَ؟ قَالَ: ذَاتُ الْعُشَيْرِ، أَوِ الْعُشَيْرَةِ.

ئہ بو ئیسحاق دہ لیت: جاریکیان له تہ نیشت زہیدی کوری ئہرقم ﷺ بووم، پرساری لی کرا: پیغه مبهری خوا ﷺ چہند غزای کردووہ؟ گوتی: نوزدہ، گوتم: له چہند غزا تو له گہ لیدا بوویت؟ گوتی: له حەقدہ غزا، گوتم: یہ کەم دانہ کامہیان بوو؟ گوتی: زات عوشہ یریان عوشہ پرہ.

بَابُ مَا جَاءَ فِي الدُّعَاءِ عِنْدَ الْقِتَالِ

باسی نه وهی هاتوووه ده رباره‌ی دو عاکردن له کاتی جه‌نگ

۳۷۳. عَنْ ابْنِ أَبِي أَوْفَى رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: سَمِعْتُهُ يَقُولُ يَغْنِي النَّبِيُّ ﷺ يَدْعُو عَلَى الْأَحْزَابِ، فَقَالَ: «اللَّهُمَّ مُنْزِلَ الْكِتَابِ، سَرِيعَ الْحِسَابِ، اهْزِمِ الْأَحْزَابَ، اللَّهُمَّ اهْزِمْهُمْ، وَزَلِّ لَهُمْ».

ئيبن نه بو نه وفا رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ ده لیت: گویم له پیغه مبه‌ری ﷺ بوو، دو عای ده کرد له کومه له کان (ی جه‌نگی نه حزب)، ده یفه‌رموو: خوا به نه‌ی دابه‌زینه‌ری قورئان، (نه‌ی نه‌و زاته‌ی) لیپرسینه‌وه‌ت خیرایه، (نه‌ی) تیکشکینه‌ری چین و کومه له کان، خوا به تیکیان بشکینه و له‌رز و ترس بخه نیویانه‌وه.

بَابُ مَا جَاءَ فِي الْفِطْرِ عِنْدَ الْقِتَالِ

باسی نه وهی هاتوووه ده رباره‌ی پۆژووو شکاندن له کاتی جه‌نگ

۳۷۴. عَنْ أَبِي سَعِيدٍ الْخُدْرِيِّ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: لَمَّا بَلَغَ النَّبِيُّ ﷺ عَامَ الْفَتْحِ مَرَّ الظَّهْرَانِ، فَأَذَنَّا بِلِقَاءِ الْعَدُوِّ فَأَمَرْنَا بِالْفِطْرِ، فَأَفْطَرْنَا أَجْمَعُونَ.

نه بو سه‌عیدی خودری رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ ده لیت: کاتیک پیغه مبه‌ری خوا ﷺ له سالی نازاد کردنی مه‌ککه‌ی پیروز گه‌یشته مه‌په‌زه‌ه‌ران، ناگاداری کردینه‌وه به پووبه‌پووبوونه‌وه‌ی دوژمن، جا فه‌رمانی بچ کردین پۆژووو بشکینین، ئیمه‌ش هه‌موومان پۆژووومان شکاند.

بَابُ مَا جَاءَ فِي الْخُرُوجِ عِنْدَ الْفَرَجِ

باسی ئەوهی هاتووێ ده‌رباره‌ی ده‌رچوون له‌ کاتی بوونی ترس

٣٧٥. عَنْ أَنَسٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: كَانَ النَّبِيُّ ﷺ مِنْ أَجْرَأِ النَّاسِ، وَأَجْوَدِ النَّاسِ، وَأَشْجَعَ النَّاسِ، قَالَ: وَقَدْ فَرَعَ أَهْلُ الْمَدِينَةِ لَيْلَةً سَمِعُوا صَوْتًا، قَالَ: فَتَلَقَّاهُمُ النَّبِيُّ ﷺ عَلَى فَرَسٍ لِأَيِّ طَلْحَةَ عُرِّي، وَهُوَ مُتَقَلِّدٌ سَيْفَهُ، فَقَالَ: «لَمْ تُرَاعُوا، لَمْ تُرَاعُوا»، فَقَالَ النَّبِيُّ ﷺ: «وَجَدْتُهُ بَحْرًا».

ئەنەس ر.ه. ده‌لێت: پێغه‌مبه‌ر ﷺ له‌ هه‌موو که‌س بو‌یرتر بوو، له‌ هه‌موو که‌شیش به‌خشه‌رت‌ر بوو، ئازات‌ترین که‌شیش بوو، (ئەنەس) ر.ه. (پاوی ده‌لێت به‌رده‌وام) ئەنەس گوتی: شه‌ویکیان خه‌لکی مه‌دینه‌ که‌وتنه‌ ترسه‌وه‌ به‌هۆی بیستی ده‌نگیکی (ترسناکه‌وه‌)، خه‌لک به‌دواداچوونیان کرد، بینیان پێغه‌مبه‌ری خوا ﷺ له‌سه‌ر پشتی ئەسپی ئەبو ته‌له‌یه‌ به‌بی کورتان، شمشیره‌که‌ی له‌خۆ به‌ستبوو، فه‌رمووی: «مه‌ترسن، مه‌ترسن»، جا پێغه‌مبه‌ری خوا ﷺ فه‌رمووی: «ئەوه‌ی بینیم (ئەسپه‌که‌) وه‌کوو ده‌ریا وا بوو (له‌ پاکردنی به‌خیرایی و به‌بی وه‌ستان)».

بَابُ مَا جَاءَ فِي الْإِسْتِفْتَا حِ بَصْعَالِكِ الْمُسْلِمِينَ

باسی ئەوهی هاتووێ ده‌رباره‌ی داواکردن به‌ چینی هه‌ژاری موسولمانان

٣٧٦. عَنْ أَبِي الدَّرْدَاءِ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: سَمِعْتُ النَّبِيَّ ﷺ يَقُولُ: «ابْغُونِي ضُعْفَاءَ كُفٍّ، فَإِنَّمَا تُرْزَقُونَ وَتُنْصَرُونَ بِضُعْفَائِكُمْ».

ئەبو ده‌رداء ر.ه. ده‌لێت: گو‌یستی پێغه‌مبه‌ری خوا ﷺ بوم ده‌یفه‌رموو: «که‌سه‌ بیناز و بیه‌یزه‌ کانتانم بۆ دیاری بکه‌ن، چونکه‌ به‌راستی پێدانی پزق و پۆزی و سه‌رکه‌وتنتان به‌هۆی ئەوانه‌وه‌یه‌».

بَابُ مَا جَاءَ فِي الْإِمَامِ

باسی نه وهی هاتوو ده باره ی پی شه وا

۳۷۷. عَنْ ابْنِ عُمَرَ رضی الله عنه عَنِ النَّبِيِّ صلی الله علیه و آله قَالَ: «أَلَا كُتُّكُمْ رَاعٍ، وَكُتُّكُمْ مَسْئُولٌ عَنْ رَعِيَّتِهِ، فَلَا مِيرَ الَّذِي عَلَى النَّاسِ رَاعٍ، وَمَسْئُولٌ عَنْ رَعِيَّتِهِ، وَالرَّجُلُ رَاعٍ عَلَى أَهْلِ بَيْتِهِ، وَهُوَ مَسْئُولٌ عَنْهُمْ، وَالْمَرْأَةُ رَاعِيَةٌ عَلَى بَيْتِ بَعْلِهَا، وَهِيَ مَسْئُولَةٌ عَنْهُ، وَالْعَبْدُ رَاعٍ عَلَى مَالِ سَيِّدِهِ، وَهُوَ مَسْئُولٌ عَنْهُ، أَلَا فَكُتُّكُمْ رَاعٍ، وَكُتُّكُمْ مَسْئُولٌ عَنْ رَعِيَّتِهِ».

ئيبين عومهر رضی الله عنه له پيغهمبهروه صلی الله علیه و آله ده گپريته وه كه فهرموويه تی: «ئاگادار بن ههموتان سه رپه رشتياري، ههموتان به رپرسيارن له خه لكي ژير دهستان، نه وه فرماندهی سه رپه رشتياري خه لکه، به رپرسه له وه خه لکه ی له ژير فرمانیه تی، پياويک سه رپه رشتياري له سه ر خانه واده که ی، به رپرسه به رامبهريان، ئافرهت سه رپه رشتياري له سه ر مالی ميړده که ی، نه وه لئی به رپرسياري، خزمه تکار سه رپه رشتياري له سه ر مالی خاوه نه که ی، نه وه لئی به رپرسياري، ئاگادار بن ههموتان سه رپه رشتياري، ههموشتان به رپرسن له وه ی له ژير دهستان دايه».

بَابُ مَا جَاءَ فِي طَاعَةِ الْإِمَامِ

باسی نه وهی هاتوو ده باره ی فرمانبه رداری بو پي شه وا

۳۷۸. عَنْ أُمِّ الْحَصَنِ الْأَحْمَسِيَّةِ رضی الله عنها قَالَتْ: سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ صلی الله علیه و آله يَخْطُبُ فِي حَجَّةِ الْوَدَاعِ، وَعَلَيْهِ بُرْدٌ قَدْ تَفَعَّ بِهِ مِنْ تَحْتِ إِبْطِهِ، قَالَتْ: فَأَنَا أَنْظُرُ إِلَى عَضَلَةِ عَضْدِهِ تَرْتَجُّ، سَمِعْتُهُ يَقُولُ: «يَا أَيُّهَا النَّاسُ اتَّقُوا اللَّهَ، وَإِنْ أَمَرَ عَلَيْكُمْ عَبْدٌ حَبَشِيٌّ مُجَدِّعٌ فَاسْمَعُوا لَهُ، وَأَطِيعُوا مَا أَقَامَ لَكُمْ كِتَابَ اللَّهِ».

ئوم حوصهینی ئەحمەسیه ﷺ دەلیت: گوئیستی پیغمبەری خوا ﷺ بووم وتاری دەدا لە حەجی مائاواپی، عەبایەکی لەژێر شانیهوه لە خۆی پێچابوو، گوتی: که من سه یرم ده کرد لاشهی دههژایهوه، گوئیستی بووم دهیفرموو: «ئهی خهڵکینه پارێزکار بن بهرانبه (سنورهکانی) خوا، ئەگەر بهندهیهکی حەبەشی گوێپراو و لووتپراو کرا به فرمانپرهواتان، گوێپرایه‌لی و فرمانبەرداری بکه‌ن، مادام به‌پێی کتییی خوا فرمانپره‌واایتان به‌سه‌ردا ده‌کات».

بَابُ مَا جَاءَ لَا طَاعَةَ لِمَخْلُوقٍ فِي مَعْصِيَةِ الْخَالِقِ

باسی ئه‌وه‌ی هاتوووه فرمانبەرداری نییه بۆ که‌س له سه‌رپێچی خوادا

٣٧٩. عَنْ ابْنِ عُمَرَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: «السَّمْعُ وَالطَّاعَةُ عَلَى الْمَرْءِ الْمُسْلِمِ فِيمَا أَحَبَّ وَكَرِهَ مَا لَمْ يُؤْمَرْ بِمَعْصِيَةٍ، فَإِنْ أُمِرَ بِمَعْصِيَةٍ فَلَا سَمْعَ عَلَيْهِ وَلَا طَاعَةَ».

ئێین عومەر ﷺ دەلیت: پیغمبەری خوا ﷺ فرموویه‌تی: «گوێپرایه‌لی و فرمانبەرداری له‌سه‌ر که‌سی موسوڵمان پێویسته له‌وه‌ی پێیخۆشه و له‌وه‌ش که پێیخۆش نییه، جگه له‌وه‌ی فرمانی پێ بکری‌ت به سه‌رپێچی خوا، جا ئەگەر فرمانی به سه‌رپێچی خوا پێ کرا، ئەوه گوێپرایه‌لی و فرمانبەرداری دروست نییه و نامینیت».

أَبْوَابُ اللَّبَاسِ عَنْ رَسُولِ اللَّهِ ﷺ

كُوبَاسَى پۆشاك له پيڤه مبهري خواوه ﷺ

بَابُ مَا جَاءَ فِي الْحَرِيرِ وَالذَّهَبِ

باسى ئه وهى هاتوو ده ربارهى پۆشاكى ئاوريشم و زير

٣٨٠. عَنْ أَبِي مُوسَى الْأَشْعَرِيِّ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ: أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ قَالَ: «حُرِّمَ لِبَاسُ الْحَرِيرِ وَالذَّهَبِ عَلَى ذُكُورِ أُمَّتِي وَأَحِلَّ لِأَنَائِهِمْ».

ئەبو موسای ئەشعەری ر.ھ. دە گێڕێتەو: پيڤه مبهري خوا ﷺ فەرموویەتی: «پۆشاکى ئاوريشم و زير بو پیاوانى ئوممهتم قەدەغە کراوه و بو ئافرهتانی حەلال کراوه».

بَابُ مَا جَاءَ فِي لُبْسِ الصُّوفِ

باسى ئه وهى هاتوو ده ربارهى پۆشاكى خورى

٣٨١. عَنْ أَبِي بُرْدَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: أَخْرَجْتُ إِلَيْنَا عَائِشَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا كِسَاءً مُلَبَّدًا، وَإِزَارًا غَلِيظًا، فَقَالَتْ: قُبِضَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ فِي هَذَيْنِ.

ئەبو بوردە ر.ھ. دەلێت: عایشە ر.ھ. کراسێکی پینه کراو و ئیزاریکی ئەستوور و زبری

پیشان داین، گوتی: پیغه مبه‌ری خوا ﷺ کاتیک گیانی پاکی لێ وەرگیرایه‌وه له‌نیو
ئه‌و دوو پۆشاکه‌ بووه‌.

بَابُ فِي سَدْلِ الْعِمَامَةِ بَيْنَ الْكَتِفَيْنِ

باسی‌ک ده‌رباره‌ی به‌ردانه‌وه‌ی میزه‌ر له‌ نیوان شانه‌کان

۳۸۲. عَنْ ابْنِ عُمَرَ رضی‌الله‌عنهما قَالَ: كَانَ النَّبِيُّ صلی‌الله‌علیه‌وآله‌وسلم إِذَا اعْتَمَّ سَدْلَ عِمَامَتِهِ بَيْنَ كَتِفَيْهِ.

ئێین عومه‌ر رضی‌الله‌عنهما ده‌لێت: پیغه مبه‌ر صلی‌الله‌علیه‌وآله‌وسلم ئه‌گه‌ر میزه‌ری پێچابایه‌وه له‌سه‌ری، ئه‌وه
لایه‌کی ده‌هینایه‌ خواره‌وه له‌ نیوان شانه‌کانی.

بَابُ مَا جَاءَ فِي الْمَصَوِّرِينَ

باسی ئه‌وه‌ی هاتوو ده‌رباره‌ی وێنه‌کیشه‌کان

۳۸۳. عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ رضی‌الله‌عنهما قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صلی‌الله‌علیه‌وآله‌وسلم: «مَنْ صَوَّرَ صُورَةً عَذَّبَهُ اللَّهُ حَتَّى يَنْفُخَ فِيهَا - يَعْنِي الرُّوحَ - وَلَيْسَ بِنَافِخٍ فِيهَا، وَمَنْ اسْتَمَعَ إِلَى حَدِيثِ قَوْمٍ وَهُمْ يَقْرُونَ مِنْهُ صَبَّ فِي أُذُنِهِ الْأَنْكُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ».

ئێین عه‌باباس رضی‌الله‌عنهما ده‌لێت: پیغه مبه‌ری خوا صلی‌الله‌علیه‌وآله‌وسلم فه‌رموویه‌تی: «هه‌ر که‌سی‌ک وێنه‌یه‌ک
بکێشێت، خوا به‌هۆیه‌وه ئازاری ده‌دات هه‌تا فووی تیده‌کات و گیانی دینیته‌ به‌ر،
که‌ ناشتوانیته‌ گیانی بپینێته‌ به‌ر، هه‌ر که‌سی‌ک گوی بگریته‌ له‌ گفتوگۆی خه‌لکی‌ک،
له‌ کاتیک ئه‌وان له‌ بیستنی ئه‌و پراده‌که‌ن (نایانه‌وێت گوێبیستیان بپێت)، قورقوشمی
تواوه ده‌رژێرنیته‌ نیو گوێچکه‌کانی له‌ پوژی دوا‌یی».

تییینی:

مه‌به‌ست له‌ وێنه‌کێشان وه‌ک زانایان باسیان کردوه، بریتییه‌ له‌ دروستکردنی په‌یکه‌ر

و به گه وره و پيرۆزدانانی وهك په رستراو، نهك ئهو وینه بهی به وینه گر ده گیریت و له نیتو خه لکدا باوه، کاتی خوی هاو به شدانه ران وینه ی په یکه ریان ده کیشا و ده بانه رست، نه سپرانییه کانیش ئیستاشی له گه لدا بیت وینه ی پیغه مبه ر عیسا عليه السلام و دایکی ده کیشن به جوړه ها شیوه، هم وهك په یکه ر و هم وهك وینه ده په رستن.

بَابُ مَا جَاءَ فِي الْخِصَابِ

باسی ئه وهی هاتوو ده رباره ی په ننگردنی مووی سپی

۳۸۴. عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رضي الله عنه قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: «غَيِّرُوا الشَّيْبَ وَلَا تَشَبَّهُوا بِالْيَهُودِ».

ئهو هور په رضي الله عنه ده لیت: پیغه مبه ری خوا ﷺ فه رموویه تی: «په ننگی مووی سپی بگورن، خوتان به جووله که کان مه چوینن».

۳۸۵. عَنْ أَبِي ذَرٍّ رضي الله عنه عَنِ النَّبِيِّ ﷺ قَالَ: «إِنَّ أَحْسَنَ مَا غَيَّرَ بِهِ الشَّيْبُ الْحِنَاءُ وَالْكَتَمُ».

ئهو زه ر رضي الله عنه له پیغه مبه ره وه ﷺ ده گیریته وه که فه رموویه تی: «به راستی چاکترین شت که په ننگی مووی سپی پښ بگورن، خنه و گه لای که تمه».

بَابُ مَا يَقُولُ إِذَا لَبَسَ ثَوْبًا جَدِيدًا

باسی ئه وهی ده گو تریت ئه گه ر به رگیکی نوی بیوشیت

۳۸۶. عَنْ أَبِي سَعِيدٍ رضي الله عنه قَالَ: كَانَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ إِذَا اسْتَجَدَّ ثَوْبًا سَمَاءَ بِاسْمِهِ، عِمَامَةً، أَوْ قَمِيصًا، أَوْ رِدَاءً، ثُمَّ يَقُولُ: «اللَّهُمَّ لَكَ الْحَمْدُ أَنْتَ كَسَوْتَنِيهِ، أَسْأَلُكَ

خَيْرُهُ وَخَيْرَ مَا صُنِعَ لَهُ، وَأَعُوذُ بِكَ مِنْ شَرِّهِ وَشَرِّ مَا صُنِعَ لَهُ».

ئەبو سەئید رضی اللہ عنہ دەلالت: کاتیک پیغەمبەری خوا ﷺ بەرگێکی نوێی پیروژ کردبا لە کاتی دوعاکردنی ناوەکەی دەهینا، میزەر بووایە، یان کراس یان پۆشاکێ خوارەو، ئینجا دەیفەرموو: «ئەو خۆیە سوپاس بۆ تۆ، تۆی پۆشتەت کردووم، داوات لێ دەکەم لە خێر و بێرەکە و ئەو سوودە بۆی دروست کراوە، پەنات پێ دەگرم لە خراپەکە و ئەو خراپەییە بۆی دروست کراوە».

أَبْوَابُ الْأَطْعِمَةِ عَنْ رَسُولِ اللَّهِ ﷺ

کوباسی خواردنه کان له پیغهمبه‌ری خواوه ﷺ

بَابُ مَا جَاءَ فِي أَكْلِ لَحْمِ الْخَيْلِ

باسی نه‌وهی هاتوو‌ه دهرباره‌ی خواردنی گوشتی نه‌سپ

۳۸۷. عَنْ جَابِرٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: أَطْعَمَنَا رَسُولُ اللَّهِ ﷺ لَحْمَ الْخَيْلِ، وَنَهَانَا عَنْ لَحْمِ الْحُمْرِ.

جابر رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ ده‌لێت: پیغهمبه‌ری خوا ﷺ خواردنی گوشتی نه‌سپی بێ داوین، قه‌ده‌غه‌شی کردین له خواردنی گوشتی گویدرێژ.

بَابُ مَا جَاءَ فِي الْأَكْلِ فِي آيَةِ الْكُفَّارِ

باسی نه‌وهی هاتوو‌ه دهرباره‌ی خواردن له قاپی بێ‌دروایاندا

۳۸۸. عَنْ أَبِي ثَعْلَبَةَ الْحُسَيْنِيِّ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ أَنَّهُ قَالَ: يَا رَسُولَ اللَّهِ، إِنَّا بِأَرْضِ أَهْلِ الْكِتَابِ، فَتَنْطَبِخُ فِي قُدُورِهِمْ، وَنَشْرَبُ فِي آيَتِهِمْ، فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: «إِنْ لَمْ تَجِدُوا

عَيْرَهَا فَارْحَضُوهَا بِالْمَاءِ».

ئەبو سەعلەبەیی خوشەنی ﷺ دەلێت: ئەو پێغەمبەری خوا، ئیمە لە ولاتی ئەهلی کتیبین (خاوەن کتیبی ئاسمانی)، لە مەنجه‌له‌کانیان خواردن دەکولێنین، لە تێو قاپەکانیان دەخۆینەو (ئایا ئەو کارە ڕێگە پێدراو؟)، پێغەمبەری خوا ﷺ فەرمووی: «ئەگەر جگە لەو هەتان دەست نەکەوت، بە ئاو پاکێ بکەنەو (ئینجا بە کاری بهێنن)».

بَابُ مَا جَاءَ فِي النَّهْيِ عَنِ الْأَكْلِ وَالشُّرْبِ بِالشَّمَالِ

باسی ئەوێ هاتوووە دەربارەیی قەدەغەکردن لە خواردن و خواردنەو بە دەستی چەپ

۳۸۹. عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عُمَرَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا: أَنَّ النَّبِيَّ ﷺ قَالَ: «لَا يَأْكُلُ أَحَدُكُمْ بِشِمَالِهِ، وَلَا يَشْرَبُ بِشِمَالِهِ، فَإِنَّ الشَّيْطَانَ يَأْكُلُ بِشِمَالِهِ، وَيَشْرَبُ بِشِمَالِهِ».

عەبدوللای کورێ عومەر ﷺ دەگێڕێتەو: پێغەمبەر ﷺ فەرموویەتی: «با هیچ کەس لە ئێوە بە دەستی چەپی نەخوات، بە دەستی چەپی نەخواتەو، چونکە شەیتان بە دەستی چەپی دەخوات، بە دەستی چەپیشی دەخواتەو».

بَابُ مَا جَاءَ فِي اللَّقْمَةِ تَسْقُطُ

باسی ئەوێ هاتوووە دەربارەیی پارووێک (لە دەست) بەربێتەو

۳۹۰. عَنْ جَابِرٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ: أَنَّ النَّبِيَّ ﷺ قَالَ: «إِذَا أَكَلَ أَحَدُكُمْ طَعَامًا فَسَقَطَتْ لُقْمَتُهُ فَلْيُمِطْ مَا رَابَهُ مِنْهَا، ثُمَّ لِيُطْعَمَهَا وَلَا يَدْعُهَا لِلشَّيْطَانِ».

جابر ﷺ دەگێڕێتەو: پێغەمبەر ﷺ فەرموویەتی: «ئەگەر یەکیکتان خواردنێکی خوارد و پارووێکی لە دەست کەوت، با ئەو بەشە ی گومانی پێسبوونی لێی هەیه، لای بدات و ئەوێ دیکە بخوات، با بۆ شەیتانی بەجێ نەهێلێت».

بَابُ مَا جَاءَ فِي تَحْمِيرِ الْإِنَاءِ وَإِطْفَاءِ السَّرَاجِ وَالنَّارِ عِنْدَ الْمَنَامِ

باسی ئه وهی هاتوو ده رباره ی داپوشینی قاپ و قاچاغ و
کوژاندنه وهی چراو ئاگر له کاتی نوستن

۳۹۱. عَنْ جَابِرٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: قَالَ النَّبِيُّ ﷺ: «أَغْلِقُوا الْبَابَ، وَأَوْكُوا السَّقَاءَ، وَأَكْفُوا الْإِنَاءَ، أَوْ خَمَرُوا الْإِنَاءَ، وَأَطْفِئُوا الْمِصْبَاحَ، فَإِنَّ الشَّيْطَانَ لَا يَفْتَحُ عَلَقًا، وَلَا يَحِلُّ وَكَاءً، وَلَا يَكْشِفُ آيَةً، وَإِنَّ الْفَوَيْسِقَةَ تُضْرِمُ عَلَى النَّاسِ بَيْتَهُمْ».

جابر رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ ده لیت: پیغه مبه ﷺ فرموویه تی: «دهرگا کان دابخه ن (له شه ودا)، سه ری کونده ی ئاو بگرن، قاپ و قاچاغی خواردن داپوشن، ئاگره کان بکوژیننه وه، چونکه شهیتان ناتوانیت دهرگای داخراو بکاته وه، ناتوانیت سه ری کونده ی ئاو بکاته وه، ناتوانیت سه ری قاپ و قاچاغی خواردن لابدات، گیانله به ره زیانبه خشه که (مشک) به هوی ئاگری چراکان ئاگر له مالی خه لک به رده دات».

بَابُ مَا جَاءَ فِي الْحَمْدِ عَلَى الطَّعَامِ إِذَا فَرِغَ مِنْهُ

باسی ئه وهی هاتوو ده رباره ی سوپاسگوزاری خوا
له سه ر خواردن دوا ی ئه وهی ته واو بوو

۳۹۲. عَنْ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ: أَنَّ النَّبِيَّ ﷺ قَالَ: «إِنَّ اللَّهَ لَيَرْضَى عَنِ الْعَبْدِ أَنْ يَأْكُلَ الْأَكْلَةَ، أَوْ يَشْرَبَ الشَّرْبَةَ، فَيَحْمَدَهُ عَلَيْهَا».

ئه نه سی کوپی مالیک رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ ده گیریتته وه: پیغه مبه ﷺ فرموویه تی: «به راستی خوا ی گه وه رازی ده بیت لهو بهنده یه ی که خواردنیک ده خوات، یان خواردنه وه یه ک ده خواته وه و ستایشی خوا ی له سه ر ده کات».

بَابُ مَا جَاءَ فِي طَعَامِ الْوَاحِدِ يَكْفِي الْإِثْنَيْنِ

باسی ئه‌وه‌ی هاتوووه‌ی ده‌رباره‌ی خواردنی که‌سیک به‌شی دوو که‌س ده‌کات

۳۹۳. عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رضی الله عنه قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: «طَعَامُ الْإِثْنَيْنِ كَافِي الثَّلَاثَةِ، وَطَعَامُ الثَّلَاثَةِ كَافِي الْأَرْبَعَةِ».

ئه‌بو هوره‌یره رضی الله عنه ده‌لێت: پێغه‌مبه‌ری خوا ﷺ فه‌رمووێه‌تی: «خواردنی دوو که‌س به‌شی سێ که‌س ده‌کات، خواردنی سێ که‌س به‌شی چوار که‌س ده‌کات».

بَابُ مَا جَاءَ فِي أَكْلِ لَحْمِ الْجَلَّالَةِ وَالْبَانِيهَا

باسی ئه‌وه‌ی هاتوووه‌ی ده‌رباره‌ی خواردنی گوشت و شیرێ
ئه‌و ئازه‌لانه‌ی خۆراکیان شتی پیسه

۳۹۴. عَنِ ابْنِ عُمَرَ رضی الله عنه قَالَ: نَهَى رَسُولُ اللَّهِ ﷺ عَنْ أَكْلِ الْجَلَّالَةِ وَالْبَانِيهَا.

ئێبن عومه‌ر رضی الله عنه ده‌لێت: پێغه‌مبه‌ری خوا ﷺ قه‌ده‌غه‌ی کردوووه‌ له‌ خواردنی گوشت و شیرێ ئه‌و ئازه‌لانه‌ی خۆراکیان شتی پیسه.

بَابُ مَا جَاءَ فِي حُبِّ النَّبِيِّ ﷺ الْحُلْوَاءِ وَالْعَسَلِ

باسی ئه‌وه‌ی هاتوووه‌ی ده‌رباره‌ی پێخۆشبوونی پێغه‌مبه‌ر ﷺ
بۆ شیرینی و هه‌نگوین

۳۹۵. عَنْ عَائِشَةَ رضی الله عنها قَالَتْ: كَانَ النَّبِيُّ ﷺ يُحِبُّ الْحُلْوَاءَ وَالْعَسَلَ.

عائیشه رضی الله عنها ده‌لێت: پێغه‌مبه‌ر ﷺ چه‌زی له‌ شیرینی و هه‌نگوین بوو.

بَابُ مَا جَاءَ فِي فَضْلِ الثَّرِيدِ

باسی ئەوێ هاتووێ دەربارەێ تایبە تمەندیی تیگوشیو

۳۹۶. عَنْ أَبِي مُوسَى رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: «كَمُلْ مِنَ الرِّجَالِ كَثِيرٌ، وَلَمْ يَكْمُلْ مِنَ النِّسَاءِ إِلَّا مَرْيَمُ ابْنَةُ عِمْرَانَ، وَآسِيَةُ امْرَأَةِ فِرْعَوْنَ، وَفُضِّلَ عَائِشَةُ عَلَى النِّسَاءِ كَفَضْلِ الثَّرِيدِ عَلَى سَائِرِ الطَّعَامِ».

ئەبو موسا رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ لە پێغەمبەرەوێ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ دەگێڕێتەوێ: «زۆر لە پیاوان کەمە و تەواو بوون، بەلام لە ئافرەتان تەنھا مەریەمی کچی عیمران و ئاسیەیی خێزانی فیرعەون کەمە و تەواو بوون، بێگومان فەزڵ و گەورەیی عایشە بەسەر ئافرەتاندا وەکوو فەزڵ و گەورەیی تیگوشیوی گۆشتا وایە بەسەر تەواوی خواردنەکاندا (ئەوێش لەبەر ئەوێ کە تیگوشیوی گۆشتا و لە خواردنە هەرەخۆش و بەتامەکان بووێ لەلای پێغەمبەر صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ)».

بَابُ مَا جَاءَ فِي أَكْلِ الزَّيْتِ

باسی ئەوێ هاتووێ دەربارەێ خواردنی زەیت

۳۹۷. عَنْ عُمَرَ بْنِ الْخَطَّابِ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: «كُلُوا الزَّيْتَ وَادَّهِنُوا بِهِ فَإِنَّهُ مِنْ شَجَرَةٍ مُبَارَكَةٍ».

عومەری کوری خەتتاب رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ دەلێت: پێغەمبەری خوا صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فەرموویەتی: «لە پۆنی (زەیتوون) بخۆن، خۆتانی پێ چەور بکەن، چونکە بەری دارێکی پیرۆزە».

بَابُ مَا جَاءَ فِي فَضْلِ إِطْعَامِ الطَّعَامِ

باسی ئه‌وه‌ی هاتوووه‌ی ده‌رباره‌ی گه‌وره‌یی خواردن به‌خشین

۳۹۸. عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عَمْرٍو رضی اللہ عنہ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صلی اللہ علیہ وسلم: «اعْبُدُوا الرَّحْمَنَ، وَأَطْعِمُوا الطَّعَامَ، وَأَفْشُوا السَّلَامَ، تَدْخُلُوا الْجَنَّةَ بِسَلَامٍ».

عه‌بدوللای کوری عه‌مر رضی اللہ عنہ ده‌لێت: پێغه‌مبه‌ری خوا صلی اللہ علیہ وسلم فه‌رموویه‌تی: «خوای به‌به‌زه‌یی بپه‌ستن، خواردن بپه‌خشن، سلّاو بلاو بکه‌نه‌وه، ده‌چنه به‌هه‌شت به‌سه‌لامه‌تی».

بَابُ مَا جَاءَ فِي التَّسْمِيَةِ عَلَى الطَّعَامِ

باسی ئه‌وه‌ی هاتوووه‌ی ده‌رباره‌ی (بسم‌الله) کردن له‌پێش خواردن

۳۹۹. عَنْ عُمَرَ بْنِ أَبِي سَلَمَةَ رضی اللہ عنہ: أَنَّهُ دَخَلَ عَلَى رَسُولِ اللَّهِ صلی اللہ علیہ وسلم وَعِنْدَهُ طَعَامٌ قَالَ: «إِذْنٌ يَا بُنَيَّ، وَسَمَّ اللَّهُ وَكُلْ بِيَمِينِكَ، وَكُلْ مِمَّا يَلِيكَ».

عومه‌ری کوری ئه‌بو سه‌له‌مه رضی اللہ عنہ ده‌گێڕێته‌وه: که‌ چوو به‌ خزمه‌ت پێغه‌مبه‌ری خوا صلی اللہ علیہ وسلم کاتی خواردنی له‌لا بووه، فه‌رموویه‌تی: «نزیک بکه‌وه ئه‌ی کوره‌که‌م، ناوی خوای لی‌ یینه و به‌ ده‌ستی راست بخۆ، له‌پێش خۆته‌وه بخۆ».

بَابُ مَا جَاءَ فِي كَرَاهِيَةِ الْبَيْتُوتَةِ وَفِي يَدِهِ رِيحُ عَمْرِ

باسی ئه‌وه‌ی هاتوووه‌ی که‌ ناپه‌سنده‌ بخه‌وێت و

ده‌ستیش بۆنی خواردنی لی‌ بێت

۴۰۰. عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رضی اللہ عنہ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صلی اللہ علیہ وسلم: «مَنْ بَاتَ وَفِي يَدِهِ رِيحُ عَمْرِ

فَأَصَابَهُ شَيْءٌ فَلَا يُلُومَنَّ إِلَّا نَفْسَهُ».

ئەبو ھورەیرە رضی اللہ عنہ دەلیت: پیغمبەری خوا صلی اللہ علیہ وسلم فەرموویەتی: «ھەر کەسێک بخەوێت و دەستی بۆنی (خواردنی) لی بیت، ئەگەر تووشی ھەر شتێک ھات، با لۆمە ی کەس نە کات جگە لە خۆی».

تییینی:

یەکیک لە مەبەستەکانی ئەو فەرموودەیە ئەوەیە، بۆن و بەرامی خواردن ھۆکاریکە بۆ پەلکێشکردنی زیندەوهری زیانبەخش بۆ لای خۆت و زیان بەرکەوتنت.

أَبْوَابُ الْأَشْرَبَةِ عَنْ رَسُولِ اللَّهِ ﷺ

کۆباسی خواردنه وه کان له پیغه مبهری خواوه ﷺ

بَابُ مَا جَاءَ فِي شَارِبِ الْخَمْرِ

باسی ئه وهی هاتوو هه باره ی مه یخوړ

٤٠١. عَنْ ابْنِ عُمَرَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: «كُلُّ مُسْكِرٍ خَمْرٌ، وَكُلُّ مُسْكِرٍ حَرَامٌ، وَمَنْ شَرِبَ الْخَمْرَ فِي الدُّنْيَا فَمَاتَ وَهُوَ يُدْمِنُهَا لَمْ يَشْرَبْهَا فِي الْآخِرَةِ».

ئيبين عومهر ﷺ ده لیت: پیغه مبهری خوا ﷺ فه رموویه تی: «هه موو سه رخۆشکه ریک مه ییه، هه موو سه رخۆشکه ریک قه ده غه کراوه، هه ر که سییک له دونیا بیخواته وه و تا ده مریت له سه ری بهرده وام بیت، له به هه شت نا یخواته وه».

بَابُ مَا جَاءَ كُلُّ مُسْكِرٍ حَرَامٌ

باسی ئه وهی هاتوو هه موو سه رخۆشکه ریک قه ده غه کراوه

٤٠٢. عَنْ عَائِشَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا: أَنَّ النَّبِيَّ ﷺ سُئِلَ عَنِ الْبَيْعِ فَقَالَ: «كُلُّ شَرَابٍ أَسْكَرَ فَهُوَ حَرَامٌ».

عائیشه رضی اللہ عنہا ده گپریته وه: پیغه مبهری رضی اللہ عنہ فهرموویه تی: «هه ر جوړه خواردنه وه یه ک (مروّف) سه رخووش بکات، ئه وه قه ده غه کراوه».

بَابُ مَا جَاءَ مَا أَسْكَرَ كَثِيرُهُ، فَقَلِيلُهُ حَرَامٌ

باسی ئه وهی هاتوو هه ر باره ی هه ر شتی ک زۆره که ی سه رخووش که ر بیّت، که مه که شی هه رامه

٤٠٣. عَنْ جَابِرِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ رضی اللہ عنہ: أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صلی اللہ علیہ وسلم قَالَ: «مَا أَسْكَرَ كَثِيرُهُ فَقَلِيلُهُ حَرَامٌ».

جابیری کوپی عه بدوللا رضی اللہ عنہ ده گپریته وه: پیغه مبهری خوا صلی اللہ علیہ وسلم فهرموویه تی: «ئه وه ی زۆر خواردنه وه ی مروّف سه رخووش بکات، که مه که شی هه ر هه رامه».

بَابُ مَا جَاءَ فِي الرُّخْصَةِ أَنْ يُنْبَذَ فِي الظُّرُوفِ

باسی ئه وهی هاتوو هه ر خووشکردنی ئاو له نیو که ره سته ی دروستکردن و هه لگرتنی مه ی

٤٠٤. عَنْ سُلَيْمَانَ بْنِ بُرَيْدَةَ، عَنْ أَبِيهِ رضی اللہ عنہ: قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صلی اللہ علیہ وسلم: «إِنِّي كُنْتُ نَهَيْتُكُمْ عَنِ الظُّرُوفِ، وَإِنَّ ظَرْفًا لَا يَحِلُّ شَيْئًا وَلَا يُحَرِّمُهُ، وَكُلُّ مُسْكِرٍ حَرَامٌ».

سوله یانی کوپی بوړه یده له باوکیه وه رضی اللہ عنہ ده گپریته وه، گو تویه تی: پیغه مبهری خوا صلی اللہ علیہ وسلم فهرموویه تی: «من پښتو کړیوون له به کاره ینانی که لویه لی دروستکردن و هه لگرتنی مه ی، ئه م که لویه لانه هه لال و هه رام ناکه ن، (به لام بزانه) هه موو سه رخووش که ری ک هه رامه».

بَابُ مَا جَاءَ فِي الْحُبُوبِ الَّتِي يَتَّخِذُ مِنْهَا الْخَمْرُ

باسی نهوهی هاتووه دهربارهی نهو دانه ویلانهی مه بیان لی دروست ده کریت

۴۰۵. عَنِ الثُّعْمَانِ بْنِ بَشِيرٍ رضی الله عنه قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: «إِنَّ مِنَ الْحِنْطَةِ خَمْرًا، وَمِنَ الشَّعِيرِ خَمْرًا، وَمِنَ التَّمْرِ خَمْرًا، وَمِنَ الزَّيْبِ خَمْرًا، وَمِنَ الْعَسَلِ خَمْرًا».

نوعمانی کوری به شیر رضی الله عنه ده لیت: پیغمبره ری خوا ﷺ فرموویه تی: «بهراستی له گنم مهی دروست ده کریت، له جو مهی دروست ده کریت، له خورما مهی دروست ده کریت، له میوژ مهی دروست ده کریت، له ههنگوین مهی دروست ده کریت».

بَابُ مَا جَاءَ فِي التَّنْفُسِ فِي الْإِنَاءِ

باسی نهوهی هاتووه دهربارهی هه ناسه دان له نیو قاپدا

۴۰۶. عَنْ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ رضی الله عنه: أَنَّ النَّبِيَّ ﷺ كَانَ يَتَنَفَّسُ فِي الْإِنَاءِ ثَلَاثًا وَيَقُولُ: «هُوَ أَمْرًا وَأَرْوَى».

نه نهسی کوری مالیک رضی الله عنه ده گنرته وه: پیغمبره ری خوا ﷺ قاپیک ئاوی به سی هه ناسه ده خوارده وه، ده یفرموو: ئاوا کاراته ره، تینووشکینتره.

بَابُ مَا جَاءَ فِي كَرَاهِيَةِ التَّفَخِّ فِي الشَّرَابِ

باسی نهوهی هاتووه دهربارهی ناپه سندیی فوو کردن له خواردنه وه

۴۰۷. عَنِ ابْنِ عَبَّاسٍ رضی الله عنه: أَنَّ النَّبِيَّ ﷺ نَهَى أَنْ يُتَفَخَّ فِي الْإِنَاءِ أَوْ يُفَخَّ فِيهِ.

ئبن عبباس رضی الله عنه ده گنرته وه: پیغمبره ﷺ ږنگری کردو وه که هه ناسه بکریته نیو

قاپی ئاووهه یاخود فووی تیدا بکریت.

بَابُ مَا جَاءَ أَنَّ الْأَيْمَنِينَ أَحَقُّ بِالشُّرْبِ

باسی ئه وهی هاتوو ه که لای راست شایسته تره به خواردنه وه له پێشدا

٤٠٨. عَنْ أَنَسٍ رضي الله عنه: أَنَّ النَّبِيَّ ﷺ أُنِيَ بِلَبَنِ قَدْ شِيبَ بِمَاءٍ وَعَنْ يَمِينِهِ أَعْرَابِيٌّ وَعَنْ يَسَارِهِ أَبُو بَكْرٍ فَشَرِبَ ثُمَّ أُعْطِيَ الْأَعْرَابِيُّ وَقَالَ: «الْأَيْمَنُ فَلَا يُؤْمَنُ».

ئه نه س رضي الله عنه ده گپریته وه: شیر هینرا بو پیغه مبه ر ﷺ که ئاوی له گه ل تیکه ل کرابوو، لای راستی پیغه مبه ر ﷺ ده شته کییه ک بوو، لای چه پیشی ئه بو به کر بوو، (پیغه مبه ر ﷺ) له شیر ه که ی خواردنه وه، پاشان دایه ده شته کییه که و فهرمووی: له راسته وه بو راست (واته: له لای راسته وه دهستی پێ کرد).

بَابُ مَا جَاءَ أَنَّ سَاقِي الْقَوْمِ آخِرُهُمْ شُرْبًا

باسی ئه وهی هاتوو ه که ئه وهی ئاو ده دات به خه لکانیک
کو تا که س خوی ده یخواته وه

٤٠٩. عَنْ أَبِي قَتَادَةَ رضي الله عنه عَنِ النَّبِيِّ ﷺ قَالَ: «سَاقِي الْقَوْمِ آخِرُهُمْ شُرْبًا».

ئه بو قه تاده رضي الله عنه له پیغه مبه ره وه ﷺ ده گپریته وه که فهرموویه تی: «ئاو گپر دوایین که سه ئاو ه که ده خواته وه».

أَبْوَابُ الْبِرِّ وَالصَّلَاةِ عَنْ رَسُولِ اللَّهِ ﷺ

کۆباسی چاکه کاری و په یوه نډی خزمایه تی له پیغهمبه ری خواوه

بَابُ مَا جَاءَ فِي بَرِّ الْوَالِدَيْنِ

باسی ئه وهی هاتووه ده رباره ی چاکبوون له گهل دایک و باوک

٤١٠. عَنْ ابْنِ مَسْعُودٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: سَأَلْتُ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ فَقُلْتُ: يَا رَسُولَ اللَّهِ، أَيُّ الْأَعْمَالِ أَفْضَلُ؟ قَالَ: «الصَّلَاةُ لِمِيقَاتِهَا»، قُلْتُ: ثُمَّ مَاذَا يَا رَسُولَ اللَّهِ؟ قَالَ: «بِرُّ الْوَالِدَيْنِ»، قُلْتُ: ثُمَّ مَاذَا يَا رَسُولَ اللَّهِ؟ قَالَ: «الْجِهَادُ فِي سَبِيلِ اللَّهِ»، ثُمَّ سَكَتَ عَنِّي رَسُولُ اللَّهِ ﷺ وَلَوْ اسْتَزِدُّهُ لَزَادَنِي.

ئيبن مه سعوود رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ ده لیت: پرسیارم له پیغهمبه ری خوا رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ کرد گوتم: ئه ی پیغهمبه ری خوا باشتړین کار کامه یه؟ فهرمووی: «نوږکردن له کاتی خویدا»، گوتم: پاشان چی دی ئه ی پیغهمبه ری خوا؟ فهرمووی: «چاکبوون له گهل دایک و باوک»، گوتم: پاشان چی دی ئه ی پیغهمبه ری خوا؟ فهرمووی: «جیهاد له پیناو خوا»، ئینجا پیغهمبه ری خوا رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ بیدهنگ بوو، ئه گهر داوای زیاترم لئی کردبایه زیاتری بو باس ده کردم.

بَابُ مَا جَاءَ مِنَ الْفَضْلِ فِي رِضَا الْوَالِدَيْنِ

باسی ئه‌وه‌ی هاتوووه‌ ده‌رباره‌ی گه‌وره‌یی په‌زامه‌ندی دایک و باوک

٤١١. عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عَمْرٍو رضی اللہ عنہ عَنِ النَّبِيِّ صلی اللہ علیہ وسلم قَالَ: «رَضِيَ الرَّبُّ فِي رِضَا الْوَالِدِ، وَسَخَطَ الرَّبُّ فِي سَخَطِ الْوَالِدِ».

عه‌بدوللای کوری عمر رضی اللہ عنہ له پیغه‌مبه‌روه صلی اللہ علیہ وسلم ده‌گیریتته‌وه که فهرموویه‌تی: «په‌زامه‌ندی په‌روه‌ردگار له په‌زامه‌ندی دایک و باوک، توپه‌یی په‌روه‌ردگار له توپه‌یی دایک و باوک».

بَابُ مَا جَاءَ فِي عُقُوقِ الْوَالِدَيْنِ

باسی ئه‌وه‌ی هاتوووه‌ ده‌رباره‌ی ئه‌زیه‌تدانی دایک و باوک

٤١٢. عَنْ عَبْدِ الرَّحْمَنِ بْنِ أَبِي بَكْرَةَ، عَنْ أَبِيهِ رضی اللہ عنہ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صلی اللہ علیہ وسلم: «أَلَا أُحَدِّثُكُمْ بِكَبِيرِ الْكِبَائِرِ؟». قَالُوا: بَلَى يَا رَسُولَ اللَّهِ، قَالَ: «الإِشْرَاكُ بِاللَّهِ، وَعُقُوقُ الْوَالِدَيْنِ»، قَالَ: وَجَلَسَ وَكَانَ مُتَكِنًا، فَقَالَ: «وَشَهَادَةُ الزُّورِ، أَوْ قَوْلُ الزُّورِ»، فَمَا زَالَ رَسُولُ اللَّهِ صلی اللہ علیہ وسلم يَقُولُهَا حَتَّى قُلْنَا لَيْتَهُ سَكَتَ.

عه‌بدوپه‌رحمانی کوری ئه‌بو به‌که‌ له باوکیه‌وه رضی اللہ عنہ ده‌گیریتته‌وه، گوتویه‌تی: پیغه‌مبه‌ری خوا صلی اللہ علیہ وسلم فهرمووی: «ئایا ده‌رباره‌ی گه‌وره‌ترین تاوانه‌کان هه‌والتان پێ بده‌م؟»، گوتیان: به‌لێ ئه‌ی پیغه‌مبه‌ری خوا، فهرمووی: «هاوبه‌شدانان بۆ خوا، ئه‌زیه‌تدانی دایک و باوک، له‌ کاتییک که پال که‌وتبوو ئینجا هه‌ستایه‌وه و دانیشته‌»، فهرمووی: «ئاگادار بن شایه‌تیدانی ناراست و قسه‌ی درۆ، ئیدی به‌رده‌وام بوو له‌ گوتنه‌وه‌ی هه‌تا گوتمان: خۆزگه‌ بیده‌نگ ده‌بوو (هینده‌ خۆی ئه‌زیه‌ت نه‌ده‌دا)».

٤١٣. عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عَمْرٍو رضي الله عنه قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: «مِنَ الْكِبَائِرِ أَنْ يَشْتُمَ الرَّجُلُ وَالِدَيْهِ»، قَالُوا: يَا رَسُولَ اللَّهِ، وَهَلْ يَشْتُمُ الرَّجُلُ وَالِدَيْهِ؟ قَالَ: «نَعَمْ، يَسُبُّ أَبَا الرَّجُلِ فَيَشْتُمُ أَبَاهُ وَيَشْتُمُ أُمَّهُ فَيَسُبُّ أُمَّهُ».

عه بدوللای کوری عمر رضي الله عنه ده لیت: پیغمبه ری خوا ﷺ فہرموویہ تی: «له تاوانہ گہورہ کانه کہ سیک جوین بدات بہ دایک و باوکی خوئی»، گوتیان: ئہ ی پیغمبه ری خوا، ئایا کاری واهہ یہ کہ سیک جوین بدات بہ دایک و باوکی؟ فہرمووی: «بہ لئی، ئہ و کہ سہ ی جوین دہ دات بہ باوکی کہ سیک ئہ ویش جوین دہ داتہ وہ بہ باوکی ئہ و، جوین دہ دات بہ دایکی کہ سیک، ئہ ویش جوین دہ داتہ وہ بہ دایکی ئہ و».

بَابُ مَا جَاءَ فِي إِكْرَامِ صَدِيقِ الْوَالِدِ

باسی ئہ وہ ی ہاتووہ دہربارہ ی ریژ گرتن له دوستی باوک

٤١٤. عَنْ ابْنِ عَمْرٍو رضي الله عنه قَالَ: سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ يَقُولُ: «إِنَّ أَبْرَّ الْبِرِّ أَنْ يَصِلَ الرَّجُلُ أَهْلَ وَدَّ أَبِيهِ».

ئیین عومہر رضي الله عنه ده لیت: گویم له پیغمبه ری خوا ﷺ بوو، دہیفہرموو: «له راستیدا باشتین چاکہ کاری (کہ کہ سیک بیكات) پە یوہندیی کۆمەلایہ تی و خوشەویستیہ له گەل ئہ و کہ سانہ ی کہ خوشەویست و ہاوړینی باوکی بوو، (ئہ و پە یوہندییہ ش) لہدوای نہمانی باوکہ وہ (دہست یی دہ کات)».

بَابُ مَا جَاءَ فِي بَرِّ الْحَالَةِ

باسی ئہ وہ ی ہاتووہ دہربارہ ی چاکہ له گەل خوشکی دایک

٤١٥. عَنْ الْبَرَاءِ بْنِ عَازِبٍ رضي الله عنه عَنِ النَّبِيِّ ﷺ قَالَ: «الْحَالَةُ بِمَنْزِلَةِ الْأُمِّ».

بہرائی کوری عازیب ﷺ لہ پیغہ مبرہ وہ ﷺ دہ گیر یتہ وہ کہ فہر موویہ تی: «خوشکی دایک لہ حنگہ ی دایک».

بَابُ مَا جَاءَ فِي قَطِيعَةِ الرَّحِمِ

باسی ئه وهی هاتوو ده ربارهی پچراندنی په یوه ندی خزمایه تی

٤١٦. عَنْ أَبِي سَلَمَةَ قَالَ: اشْتَكَى أَبُو الرَّدَادِ فَعَادَهُ عَبْدُ الرَّحْمَنِ بْنُ عَوْفٍ رضي الله عنه فَقَالَ: خَيْرُهُمْ وَأَوْصَلُهُمْ مَا عَلِمْتُ أَبَا مُحَمَّدٍ، فَقَالَ عَبْدُ الرَّحْمَنِ: سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ صلى الله عليه وسلم يَقُولُ: «قَالَ اللَّهُ: أَنَا اللَّهُ، وَأَنَا الرَّحْمَنُ، خَلَقْتُ الرَّحِمَ وَشَقَقْتُ لَهَا مِنْ اسْمِي، فَمَنْ وَصَلَهَا وَصَلْتُهُ، وَمَنْ قَطَعَهَا بَتَّتُهُ».

ئەبو سەلەمە دەلیت: ئەبو ریداد نەخۆش کەوت، عەبدورپەحمانی کۆری عەوف رضی اللہ عنہ سەردانی کرد، ئەویش گوتی: ئەو نەدی من بزانم چاکترین و پەیوەندی پارێزترین کەس باوکی موحەممەدە (واتە: عەبدورپەحمان)، جا عەبدورپەحمان گوتی: گوئیستی پیغمبەری خوا ﷺ بووم دەیفەرموو: «خوافەرموویەتی: من خوا، من خاوەنی بەزەبیم و بەزەبیم دروست کردوو، ناویکم بۆی داتاشیوە لە ناوی خۆم، جا ھەر کەسێک پەیوەندیی خزمایەتی بپارێزێت منیش پەیوەندی لەگەڵ دەپارێزم، ھەر کەسێک بپەرچرێت منیش دەپەرچرێم».

بَابُ مَا جَاءَ فِي صَلَاةِ الرَّحِمِ

باسی ئه وهی هاتوو ده ربارهی په یوه نډی خزمایه تی

٤١٧. عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عَمْرٍو رضي الله عنه عَنِ النَّبِيِّ ﷺ قَالَ: «لَيْسَ الْوَاصِلُ بِالْمُكَافِي، وَلَكِنَّ الْوَاصِلَ الَّذِي إِذَا انْقَطَعَتْ رَحْمَةُ رَحْمَتِهَا».

عہد ولّای کوری عمر رضی اللہ عنہ له پیغمبره وه صلی اللہ علیہ وسلم ده گیریته وه که فہرموویہ تی: «گہ یاندنی پھیوہندی خزمایہ تی به بهرانبہر نییہ (ئەو هات تۆش بجیت بۆ لای)، به لام ئەوہیہ ئەگەر کەسیک سەردانی نہ کرا، ئەو سەردانی بکات».

٤١٨. عَنْ جُبَيْرِ بْنِ مُطْعِمٍ رضی اللہ عنہ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صلی اللہ علیہ وسلم: «لَا يَدْخُلُ الْجَنَّةَ قَاطِعٌ».

جوبہیری کوری موتعم رضی اللہ عنہ دەلیت: پیغمبره ری خوا صلی اللہ علیہ وسلم فہرموویہ تی: «ناچیتہ بههشت ئەوہی پھیوہندی خزمایہ تی پچراندووه».

بَابُ مَا جَاءَ فِي التَّقَةِ عَلَى النَّبَاتِ وَالْأَخْوَاتِ

باسی ئەوہی هاتووہ دەربارہی خەرچیکیشانی کچ و خوشک

٤١٩. عَنْ أَنَسٍ رضی اللہ عنہ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صلی اللہ علیہ وسلم: «مَنْ عَالَ جَارِيَتَيْنِ دَخَلَتْ أَنَا وَهُوَ الْجَنَّةَ كَهَاتَيْنِ»، وَأَشَارَ بِأَصْبُعَيْهِ.

ئەنەس رضی اللہ عنہ دەلیت: پیغمبره ری خوا صلی اللہ علیہ وسلم فہرموویہ تی: «هەر کەسیک دوو کچولہ بهخیو بکات، کاتیک کە دەچمە بههشت من و ئەو کەسە بهیە کەوہ وەکوو ئەم دوو پەنجەیهین»، ئاماژە ی کرد بە هەردوو پەنجەکانی.

بَابُ مَا جَاءَ فِي رَحْمَةِ الصَّبْيَانِ

باسی ئەوہی هاتووہ دەربارہی بەزەبیها تنه وه به مندالان

٤٢٠. عَنْ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ رضی اللہ عنہ يَقُولُ: جَاءَ شَيْخٌ يُرِيدُ النَّبِيَّ صلی اللہ علیہ وسلم فَأَبْطَأَ الْقَوْمُ عَنْهُ أَنْ يُوسَّعُوا لَهُ، فَقَالَ النَّبِيُّ صلی اللہ علیہ وسلم: «لَيْسَ مِنَّا مَنْ لَمْ يَرْحَمْ صَغِيرَنَا وَيُوَقِّرْ كَبِيرَنَا».

ئەنەسی کوری مالیک رضی اللہ عنہ دەلیت: جاریکیان پیاویکی بەتەمەن ویستی بیتە خزمەت

پهغه مبهري ﷺ، خه لك سستیيان كرد له كرده وهی جیگا بوی (تاكوو بیته خزمه تی)، جا پهغه مبهري خوا ﷺ فهرموویه تی: «له ئیمه ی موسولمانان نییه، كه سیک بهزه یی نه نویتیت بهرانبهر به مندا لانمان، پزیش نه گریت له گه وره كانمان».

بَابُ مَا جَاءَ فِي رَحْمَةِ الْمُسْلِمِينَ

باسی ئه وهی هاتووه ده رباره ی به بهزه ییبوون بۆ موسولمانان

٤٢١. عَنْ جَرِيرِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: «مَنْ لَا يَرْحَمُ النَّاسَ لَا يَرْحَمُهُ اللَّهُ».

جهریری کوری عه بدوللا ﷺ ده لیت: پهغه مبهري خوا ﷺ فهرموویه تی: «ئه وهی به بهزه یی نه بیت بهرانبهر خه لکی، خوا به بهزه یی نایت له گه لی».

٢٦٢

بَابُ مَا جَاءَ فِي النَّصِيحَةِ

باسی ئه وهی هاتووه ده رباره ی دلسوزی

٤٢٢. عَنْ جَرِيرِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: بَايَعْتُ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ عَلَى إِقَامِ الصَّلَاةِ، وَإِيتَاءِ الزَّكَاةِ، وَالنَّصْحِ لِكُلِّ مُسْلِمٍ.

جهریری کوری عه بدوللا ﷺ ده لیت: به لیتیم داوه به پهغه مبهري خوا ﷺ له سه ر ئه نجامدانی نویت و زه کاتدان و دلسوزبوون بۆ هه موو موسولمانیک.

بَابُ مَا جَاءَ فِي شَفَقَةِ الْمُسْلِمِ عَلَى الْمُسْلِمِ

باسی ئه وهی هاتووه ده رباره ی په رۆشی موسولمان بۆ موسولمان

٤٢٣. عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: «الْمُسْلِمُ أَخُو الْمُسْلِمِ، لَا يَخُونُهُ

وَلَا يَكْذِبُهُ، وَلَا يَخْذُلُهُ، كُلُّ الْمُسْلِمِ عَلَى الْمُسْلِمِ حَرَامٌ، عِرْضُهُ وَمَالُهُ وَدَمُهُ، التَّقْوَى هَاهُنَا، بِحَسَبِ امْرِئٍ مِنَ الشَّرِّ أَنْ يَحْتَفِرَ أَخَاهُ الْمُسْلِمَ».

ئەبو ھورەیرە رضی اللہ عنہ دەلالت: پێغەمبەری خوا ﷺ فرمویەتی: «موسولمان برای موسولمانە خیانەتی لێ ناکات، دروی لە گەڵ ناکات، خەجالەتی ناکات، بۆ ھەر موسولمانیک بەرانبەر بە موسولمانیکی دی ئابرووی و مالی و خوینی قەدەغە کراوە، (بزانن) پارێزکاری ئا لێرە (لەنیو دلە)، کەسیک ئەوەندە بەسە لە خراپە کە بەکەم و بپێزی سەیری برا موسولمانە کە ی خۆی بکات».

٤٢٤. عَنْ أَبِي مُوسَى الْأَشْعَرِيِّ رضی اللہ عنہ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: «الْمُؤْمِنُ لِلْمُؤْمِنِ كَالْبُنْيَانِ يَشُدُّ بَعْضُهُ بَعْضًا».

ئەبو موسای ئەشعەری رضی اللہ عنہ دەلالت: پێغەمبەری خوا ﷺ فرمویەتی: «پر وادار بۆ پر وادار وەک دیواری بینایەکی پتەو وایە ھەندیکێ ھەندیکێ دیکە ی بەھێز دەکات».

بَابُ مَا جَاءَ فِي الذَّبِّ عَنْ عِرْضِ الْمُسْلِمِ

باسی ئەوەی ھاتووە دەربارە ی بەرگریکردن لە ئابرووی موسولمان

٤٢٥. عَنْ أَبِي الدَّرْدَاءِ رضی اللہ عنہ عَنِ النَّبِيِّ ﷺ قَالَ: «مَنْ رَدَّ عَنْ عِرْضِ أَخِيهِ رَدَّ اللَّهُ عَنْ وَجْهِهِ النَّارَ يَوْمَ الْقِيَامَةِ».

ئەبو دەرداء رضی اللہ عنہ لە پێغەمبەرەو ﷺ دە گێڕیتەو کە فرمویەتی: «ھەر کەسیک بەرگری بکات لە ئابرووی براکە ی، ئەو ھوا پرووی دەپارێزێت لە ناگری دەزەخ لە پوژی قیامەت».

بَابُ مَا جَاءَ فِي الْحَسَدِ

باسی نه وهی هاتووه دهر باره ی ئیره یی

۴۲۶. عَنْ أَنَسٍ رضی الله عنه قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: «لَا تَقَاطُعُوا وَلَا تَدَابِرُوا وَلَا تَبَاغَضُوا وَلَا تَحَاسَدُوا وَكُونُوا عِبَادَ اللَّهِ إِخْوَانًا، وَلَا يَحِلُّ لِمُسْلِمٍ أَنْ يَهْجُرَ أَخَاهُ فَوْقَ ثَلَاثٍ».

نه نه س رضی الله عنه ده لیت: پیغه مبهری خوا ﷺ فرموویه تی: «په یوه نډییه کانتان مه پچړین، پشت له یه کدی مه کهن، رقتان له یه کدی نه بیته وه، ئیره یی به یه کدی مه بهن، به نده ی خوابن یو یه کدی برا بن، دروست نییه موسولمان له سی ږوژ زیاتر ده نگی له گه ل برامه ی بپریت و قسه ی له گه ل نه کات».

بَابُ مَا جَاءَ فِي التَّبَاغُضِ

باسی نه وهی هاتووه دهر باره ی رقبوونه وه له یه کدی

۴۲۷. عَنْ جَابِرٍ رضی الله عنه قَالَ: قَالَ النَّبِيُّ ﷺ: «إِنَّ الشَّيْطَانَ قَدْ يَيْسُ أَنْ يُعْبِدَهُ الْمُصَلِّونَ، وَلَكِنْ فِي التَّحْرِيشِ بَيْنَهُمْ».

جابر رضی الله عنه ده لیت: پیغه مبهری ﷺ فرموویه تی: «به راستی شیتان بیثومید بووه که نوږ خوینان بیپه رستن، به لام بیثومید نه بووه له ناژاوه نانه وه له نیوانیان».

بَابُ مَا جَاءَ فِي إِصْلَاحِ ذَاتِ الْبَيْنِ

باسی نه وهی هاتووه دهر باره ی ناشته وایی نیوان خه لک

۴۲۸. عَنْ أُمِّ كَلْثُومٍ بِنْتِ عُقَبَةَ رضی الله عنها قَالَتْ: سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ يَقُولُ: «لَيْسَ

بِالْكَذِبِ مَنْ أَصْلَحَ بَيْنَ النَّاسِ، فَقَالَ خَيْرًا أَوْ نَمَى خَيْرًا».

نوم کولسومی کچی عوقبه ﷺ ده لیت: گویم له پیغمبه ری خوا ﷺ بوو، ده یفه رموو: «نه و کسه در وزن نییه ناشته وایی ده کات له نیوان خه لکی، جا قسه ی چاک له نیوانیان بکات، یان قسه ی چاک له نیوانیان بینیت و بیات».

بَابُ مَا جَاءَ فِي الْإِحْسَانِ إِلَى الْخَدَمِ

باسی نه وهی هاتوو ده رباره ی چاکه کردن له گهل خزمه تکار

۴۲۹. عَنْ أَبِي ذَرٍّ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: «إِخْوَانُكُمْ جَعَلَهُمُ اللَّهُ فِتْنَةً تَحْتَ أَيْدِيكُمْ، فَمَنْ كَانَ أَخُوهُ تَحْتَ يَدِهِ فَلْيُطْعِمْهُ مِنْ طَعَامِهِ، وَلْيُلْبِسْهُ مِنْ لِبَاسِهِ، وَلَا يُكَلِّفْهُ مَا يَغْلِبُهُ، فَإِنْ كَلَّفَهُ مَا يَغْلِبُهُ فَلْيُعِنِّهِ».

نه بو زهر ﷺ ده لیت: پیغمبه ری خوا ﷺ فه رموو یه تی: «خزمه تکار انتان) برای تیوهن، خوا نه وانی به لایه تی خستوته ژیر دهستی تیوه، جا هر که سیک برایه کی له ژیر دهستی بوو با له خواردنی خوی پی بدات و له پوشاکی خوی پوشته ی بکات، نه ونده کاری پی نه کات په کی بکه ویت (له توانای به ده ر بیت)، خو نه گهر کاریکی وای پی کرد، با یارمه تی بدات».

بَابُ مَا جَاءَ فِي الْعَفْوِ عَنِ الْخَادِمِ

باسی نه وهی هاتوو ده رباره ی چاوپوشیکردن له خزمه تکار

۴۳۰. عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عُمَرَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا قَالَ: جَاءَ رَجُلٌ إِلَى النَّبِيِّ ﷺ فَقَالَ: يَا رَسُولَ اللَّهِ، كَمْ أَغْفُو عَنِ الْخَادِمِ؟ فَصَمَّتْ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ ثُمَّ قَالَ: يَا رَسُولَ اللَّهِ، كَمْ أَغْفُو عَنِ الْخَادِمِ؟ فَقَالَ: «كُلُّ يَوْمٍ سَبْعِينَ مَرَّةً».

عه‌بدوللای کوری عومەر ﷺ ده‌لێت: پیاویک هاته خزمهت پیغه‌مبه‌ر ﷺ، گو‌تی: ئه‌ی پیغه‌مبه‌ری خوا تا چه‌ند له‌ خزمه‌تکاره‌که‌م ببوورم، پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ بیده‌نگ بوو، ئینجا (دووباره) گو‌تی: ئه‌ی پیغه‌مبه‌ری خوا، تا چه‌ند له‌ خزمه‌تکاره‌که‌م ببوورم؟ پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ فه‌رمووی: هه‌موو پو‌ژیک حه‌فتا جار (واته‌ لی‌بووردنیک‌ی بێ ئه‌ندازه).

بَابُ مَا جَاءَ فِي قَبُولِ الْهَدِيَّةِ وَالْمُكَافَأَةِ عَلَيْهَا

باسی ئه‌وه‌ی هاتوو‌ه‌ ده‌رباره‌ی وه‌رگرتنی دیاری و خه‌لات‌کردنه‌وه‌ی خاوه‌نه‌که‌ی

٤٣١. عَنْ عَائِشَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا: أَنَّ النَّبِيَّ ﷺ كَانَ يَقْبَلُ الْهَدِيَّةَ وَيُثِيبُ عَلَيْهَا.

عائیشه ﷺ ده‌گێڕته‌وه: پیغه‌مبه‌ر ﷺ دیاری وه‌رده‌گرت، خاوه‌نه‌که‌شی خه‌لات ده‌کرده‌وه.

بَابُ مَا جَاءَ فِي الشُّكْرِ لِمَنْ أَحْسَنَ إِلَيْكَ

باسی ئه‌وه‌ی هاتوو‌ه‌ ده‌رباره‌ی سوپاس‌کردنی که‌سێک چاکه‌ی له‌گه‌لت کردبێت

٤٣٢. عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: «مَنْ لَا يَشْكُرُ النَّاسَ لَا يَشْكُرُ اللَّهَ».

ئه‌بو‌هوره‌یره‌ ﷺ ده‌لێت: پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ فه‌رموویه‌تی: «هه‌ر که‌سێک سوپاسی خه‌لکی نه‌کات، سوپاسی خواش ناکات».

بَابُ مَا جَاءَ فِي صَنَائِعِ الْمَعْرُوفِ

باسی نه وهی هاتوو ده رباره ی چاکه کاری

۴۳. عَنْ أَبِي ذَرٍّ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: «تَبَسُّمُكَ فِي وَجْهِ أَخِيكَ لَكَ صَدَقَةٌ، وَأَمْرُكَ بِالْمَعْرُوفِ وَنَهْيُكَ عَنِ الْمُنْكَرِ صَدَقَةٌ، وَإِرْشَادُكَ الرَّجُلَ فِي أَرْضِ الضَّلَالِ لَكَ صَدَقَةٌ، وَبَصْرُكَ لِلرَّجُلِ الرَّدِيءِ الْبَصِيرَ لَكَ صَدَقَةٌ، وَإِمَاطَتُكَ الْحَجَرَ وَالشُّوْكَهَ وَالْعَظَمَ عَنِ الطَّرِيقِ لَكَ صَدَقَةٌ، وَإِفْرَاغُكَ مِنْ دَلْوِكَ فِي دَلْوِ أَخِيكَ لَكَ صَدَقَةٌ».

نه بو زهر رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ ده لیت: پیغه مبه ری خوا ﷺ فرموویه تی: «به پروو گه شیت به ران بهر براهت خیر و چاکهت بو ده نووسریت، به فرمان کردنت به چاکه و قه ده غه کردنت له خراپه خیر و چاکهت بو ده نووسریت، به پینماییکردنت بو که سیک له شوینیک که نیشانه ی نه بیت (بو ناسینی ریگا) خیر و چاکهت بو ده نووسریت، به ریگا پیشاندانت بو که سیکی نابینا خیر و چاکهت بو ده نووسریت، به لابرندی به رد و درک و ئیسقان له سهر ریگا خیر و چاکهت بو ده نووسریت، به به تالکردنی سه تلی ناوه کهت بو سه تلی ناوی براهت خیر و چاکهت بو ده نووسریت».

بَابُ مَا جَاءَ فِي التَّقَةِ عَلَى الْأَهْلِ

باسی نه وهی هاتوو ده رباره ی خه رچی بو خانه واده

۴۴. عَنْ أَبِي مَسْعُودٍ الْأَنْصَارِيِّ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ عَنِ النَّبِيِّ ﷺ قَالَ: «نَفَقَةُ الرَّجُلِ عَلَى أَهْلِهِ صَدَقَةٌ».

نه بو مه سعوودی نه نصاری رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ له پیغه مبه ره وه ﷺ ده گپریته وه که فرموویه تی: «به خه رچی پیاو بو خانه واده که ی خیر و چاکه ی بو ده نووسریت».

بَابُ مَا جَاءَ فِي طَلَاَقَةِ الْوَجْهِ وَحُسْنِ الْبَشْرِ

باسی ئهوهی هاتوو ده ربارهی ږوو خوښی و گه شاوهیی

۴۳۵. عَنْ جَابِرِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ رضی اللہ عنہ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: «كُلُّ مَعْرُوفٍ صَدَقَةٌ، وَإِنَّ مِنَ الْمَعْرُوفِ أَنْ تَلْقَى أَخَاكَ بِوَجْهِ طَلِقٍ، وَأَنْ تُفْرِغَ مِنْ دَلُوكَ فِي إِنَاءٍ أَحْيَاكَ».

جابری کوری عه بدوللا رضی اللہ عنہ ده لیت: پیغه مبهری خوا ﷺ فهرموویه تی: «هه موو چاکه یه ک به خیر و سه ده قه دنووسریت، له کاری چاکه که بگه یته براهه ت به ږوویه کی خوش و گه شاوه، له کاری چاکه ئاوی سه تله که ت به تال بکه ی بو سه تلی براهه ت».

بَابُ مَا جَاءَ فِي اللَّعْنَةِ

باسی ئهوهی هاتوو ده ربارهی نه فره تکر دن

۴۳۶. عَنْ سَمُرَةَ بْنِ جُنْدَبٍ رضی اللہ عنہ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: «لَا تَلَاعَنُوا بِلَعْنَةِ اللَّهِ، وَلَا بِغَضَبِهِ، وَلَا بِالنَّارِ».

سه موریه کوری جوندب رضی اللہ عنہ ده لیت: پیغه مبهری خوا ﷺ فهرموویه تی: «نه فره ت مه که ن له یه کدی به نه فره تکر دنی خوا، به توږه یی خوا، به ئاگری خوا».

۴۳۷. عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ رضی اللہ عنہ: أَنَّ رَجُلًا لَعَنَ الرِّيحَ عِنْدَ النَّبِيِّ ﷺ فَقَالَ: «لَا تَلْعَنِ الرِّيحَ فَإِنَّهَا مَأْمُورَةٌ، وَإِنَّهُ مَنْ لَعَنَ شَيْئًا لَيْسَ لَهُ بِأَهْلٍ رَجَعَتِ اللَّعْنَةُ عَلَيْهِ».

ئیین عه عباس رضی اللہ عنہ ده گپړیته وه: پیاویک له خزمه ت پیغه مبهر ﷺ نه فره تی له با کرد، ئه ویش فهرمووی: «نه فره ت له با مه که، چونکه فه رمانییدراوه، به راستی هه ر که سیک نه فره ت بکات له شتی که شیاوی نه فره ته که نه بیت، بیگومان ئه م نه فره ته بو خوی ده گپړیته وه».

بَابُ مَا جَاءَ فِي الشَّتْمِ

باسی ئهوهی هاتوووه ده‌باره‌ی جنیودان

٤٣٨. عَنِ الْمُغِيرَةِ بْنِ شُعْبَةَ رضی اللہ عنہ يَقُولُ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: «لَا تَسُبُّوا الْأَمْوَاتَ فَتُؤْذُوا الْأَحْيَاءَ».

موغیره‌ی کوری شوعبه رضی اللہ عنہ ده‌لێت: پێغه‌مبه‌ری خوا ﷺ فه‌رمووێه‌تی: «جنیو مه‌ده‌ن به‌ مردوووه‌ کان، بیه‌ته‌ هۆی ئه‌زیه‌تدانی که‌سانی زیندوو».

٤٣٩. عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ مَسْعُودٍ رضی اللہ عنہ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: «سَبَابُ الْمُسْلِمِ فُسُوقٌ، وَقِتَالُهُ كُفْرٌ».

عه‌بدوڵڵای کوری مه‌سعوود رضی اللہ عنہ ده‌لێت: پێغه‌مبه‌ری خوا ﷺ فه‌رمووێه‌تی: «جنیودان به‌ موسوڵمان لادانه‌، جه‌نگ له‌ گه‌ڵ کردنیشی (نیشانه‌ و هۆکاری) بیه‌رواییه‌».

بَابُ مَا جَاءَ فِي ظَنِّ السَّوِّءِ

باسی ئهوهی هاتوووه ده‌باره‌ی گومانی خراپ

٤٤٠. عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رضی اللہ عنہ: أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ قَالَ: «إِيَّاكُمْ وَالظَّنَّ فَإِنَّ الظَّنَّ أَكْذَبُ الْحَدِيثِ».

ئهبو هوره‌یره رضی اللہ عنہ ده‌گه‌ڕێته‌وه: پێغه‌مبه‌ری خوا ﷺ فه‌رمووێه‌تی: «ئاگادار بن خۆتان له‌ گومانی خراپ بپاریزن، چونکه‌ گومانی خراپ درۆترین قسه‌وباسه‌ (که‌ به‌ دلی به‌نده‌ کاندایه‌ت)».

* قَالَ سُفْيَانُ: الظَّنُّ ظَنَانٍ: فَظَنُّ إِثْمٌ، وَظَنُّ لَيْسَ بِإِثْمٍ، فَأَمَّا الظَّنُّ الَّذِي هُوَ إِثْمٌ

قَالَ الَّذِي يَظُنُّ ظَنًّا وَيَتَكَلَّمُ بِهِ، وَأَمَّا الظَّنُّ الَّذِي لَيْسَ بِإِثْمٍ فَالَّذِي يَظُنُّ وَلَا يَتَكَلَّمُ بِهِ.

پېشه وړا سوفیان ده لیت: گومان دوو جوړه: گومانیک گوناحه، گومانه که ی دیکه گوناح نییه، نه و گومانه ی که گوناحه نه و هیه که سیک گومانیک ده بات و زمانیش دریده پړت، نه و گومانه ش که گوناح نییه نه و هیه که سیک گومانیک ده بات، به لام زمان نایدرکینیت.

بَابُ مَا جَاءَ فِي الْمِرَاحِ

باسی نه و ه ی هاتووه ده ربار ه ی گالته

٤٤١. عَنْ أَنَسٍ رضي الله عنه قَالَ: إِنْ كَانَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ لِيُخَالِطَنَا حَتَّى إِنْ كَانَ لَيَقُولَ لِأَخِي صَغِيرٍ: «يَا أَبَا عُمَيْرٍ مَا فَعَلَ التَّغَيْرُ».

نه نه س رضي الله عنه ده لیت: پیغه مبهری خوا ﷺ به ته و اوی تیکه لا و مان ده بوو (له گه ل خانه واده مان)، به جوړیک به برا بچوو که که می ده فهرموو: «نه ی نه بو عومه یر، چی لی هات نوغه یر؟».

٤٤٢. عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رضي الله عنه قَالَ: قَالُوا: يَا رَسُولَ اللَّهِ، إِنَّكَ تُدَاعِبُنَا، قَالَ: «إِنِّي لَا أَقُولُ إِلَّا حَقًّا».

نه بو هوړه پره رضي الله عنه ده لیت: گو تیان: نه ی پیغه مبهری خوا، توش گالته مان له گه ل ده که یت؟ فهرموو: «(من جگه له هه ق هیچ شتیک نالیم (واته: گالته کرنیشم قسه ی راستن)».

٤٤٣. عَنْ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ رضي الله عنه: أَنَّ النَّبِيَّ ﷺ قَالَ لَهُ: «يَا ذَا الْأُذُنَيْنِ»، قَالَ مُحَمَّدٌ: قَالَ أَبُو أُسَامَةَ: يَعْنِي مَارَحَهُ.

نه نه سی کوړی مالیک رضي الله عنه ده گپړته وه: پیغه مبهری ﷺ پی فهرموو (به گالته وه): نه ی

خاوهن دوو گويچکه. (پراوی که ناوی) مه محموده گوتوويه تی: واته: گالته ی له گهل کردووه (قسه کهش راسته کهسه که دوو گویی هه بووه).

بَابُ مَا جَاءَ فِي الْمَدَارَةِ

باسی ئه وهی هاتوو هه رباره ی خوگونجاندن

٤٤٤. عَنْ عَائِشَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا قَالَتْ: اسْتَأْذَنَ رَجُلٌ عَلَى رَسُولِ اللَّهِ ﷺ وَأَنَا عِنْدَهُ فَقَالَ: «يَبْنَؤُ ابْنُ الْعَشِيرَةِ أَوْ أَخُو الْعَشِيرَةِ»، ثُمَّ أَذِنَ لَهُ، فَأَلَانَ لَهُ الْقَوْلَ، فَلَمَّا خَرَجَ قُلْتُ لَهُ: يَا رَسُولَ اللَّهِ، قُلْتَ لَهُ مَا قُلْتَ، ثُمَّ أَلَمْتَ لَهُ الْقَوْلَ فَقَالَ: «يَا عَائِشَةُ، إِنَّ مِنْ شَرِّ النَّاسِ مَنْ تَرَكَهُ النَّاسُ أَوْ وَدَعَهُ النَّاسُ اتِّقَاءَ فُحْشِهِ».

عائشه رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا ده لیت: جاريکیان پیاوینک داوای هاتنه ژوو ره وهی کرد له پیغه مبهری خوا رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا، منیش له لای بووم، فهرمووی: «خراپترین کهسی هۆزه کهیه تی»، ئینجا پئی پی دا، پیغه مبهری خوا رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا به نهرمی له گه لی دوا، کاتیک کهسه که رویش، گوتم: ئه ی پیغه مبهری خوا، له سه ره تادا ئه وهی فهرمووت ئه وه فهرمووت، که چی دوا جار به نهرمی له گه لی دوایت؟ فهرمووی: «ئه ی عائشه، به راستی خراپترین کهس ئه وه کهسه یه خه لکی وازی لی بهین، یان خه لکی جینی بهیلن بو خو پاراستن له زمانپییسی و خراپه کانی».

بَابُ مَا جَاءَ فِي الْكِبَرِ

باسی ئه وهی هاتوو هه رباره ی خو به زلزانین

٤٤٥. عَنْ عَبْدِ اللَّهِ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: «لَا يَدْخُلُ الْجَنَّةَ مَنْ كَانَ فِي قَلْبِهِ مِثْقَالُ حَبَّةٍ مِنْ خَرْدَلٍ مِنْ كِبَرٍ، وَلَا يَدْخُلُ النَّارَ مَنْ كَانَ فِي قَلْبِهِ مِثْقَالُ حَبَّةٍ مِنْ إِيْمَانٍ».

عبداللہ ﷺ ده لیت: پیغمبه ری خوا ﷺ فرموویه تی: «ناچیته به هشت هر که سیک توسقالتیک له خوبه زلانی له دلیدا ه بیت، ناچیته دوزه خ (به ه میسه یی) که سیک توسقالتیک نیان له دلیدا ه بیت».

بَابُ مَا جَاءَ فِي حُسْنِ الْخُلُقِ

باسی نه وهی هاتوو ده ربارهی ره وشتجوانی

۴۴۶. عَنْ أَبِي الدَّرْدَاءِ ﷺ قَالَ: سَمِعْتُ النَّبِيَّ ﷺ يَقُولُ: «مَا مِنْ شَيْءٍ يُوَضَّعُ فِي الْمِيزَانِ أَثْقَلُ مِنْ حُسْنِ الْخُلُقِ، وَإِنَّ صَاحِبَ حُسْنِ الْخُلُقِ لَيَبْلُغَ بِهِ دَرَجَةً صَاحِبِ الصَّوْمِ وَالصَّلَاةِ».

نه بو ده رداء ﷺ ده لیت: پیغمبه ر ﷺ فرموویه تی: «هیچ شتیک نییه له ته رازووی (کرده وه چاکه کاند) دابریت که قورستر و باشر بیت له ره وشتجوانی، به راستی خاوه ن ره وشتی جوان به هوویه ده گاته پله ی خاوه ن روژوو و نوژ».

بَابُ مَا جَاءَ فِي الْحَيَاءِ

باسی نه وهی هاتوو ده ربارهی شهرم و حه یا

۴۴۷. عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ ﷺ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: «الْحَيَاءُ مِنَ الْإِيمَانِ، وَالْإِيمَانُ فِي الْجَنَّةِ، وَالْبَدَأُ مِنَ الْجَفَاءِ، وَالْجَفَاءُ فِي النَّارِ».

نه بو هوړه پره ﷺ ده لیت: پیغمبه ری خوا ﷺ فرموویه تی: «شهرم و حه یا له نیانه وهیه، (خاوه نی) نیانیش له به ه شته، بیشهرمی له دلړه قییه وهیه، (خاوه نی) دلړه قی له نیو ناگره».

بَابُ مَا جَاءَ فِي الرَّفْقِ

باسی ئه وهی هاتوو ده باره ی نهرمونیانی

٤٤٨. عَنْ أَبِي الدَّرْدَاءِ رضی اللہ عنہ عَنِ النَّبِيِّ صلی اللہ علیہ وسلم قَالَ: «مَنْ أُعْطِيَ حَظَّهُ مِنَ الرَّفْقِ فَقَدْ أُعْطِيَ حَظَّهُ مِنَ الْخَيْرِ، وَمَنْ حُرِمَ حَظُّهُ مِنَ الرَّفْقِ فَقَدْ حُرِمَ حَظُّهُ مِنَ الْخَيْرِ».

ئەبو دەردا رضی اللہ عنہ لە پیغەمبەرەو صلی اللہ علیہ وسلم دەگێڕێتەو: «هەر کەسێک بەشێکی لە نهرمونیانی پێ درا بێت، بەراستی ئەو بەشی خۆی لە خێر پێ دراو، هەر کەسێکیش بێهش کرا بێت لە نهرمونیانی، بەراستی بێهش کراو لە چاکه».

بَابُ مَا جَاءَ فِي دَعْوَةِ الْمَظْلُومِ

باسی ئه وهی هاتوو ده باره ی پارانه وهی سته ملیکراو

٤٤٩. عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ رضی اللہ عنہ: أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صلی اللہ علیہ وسلم بَعَثَ مُعَاذَ بْنَ جَبَلٍ إِلَى الْيَمَنِ، فَقَالَ: «اتَّقِ دَعْوَةَ الْمَظْلُومِ، فَإِنَّهَا لَيْسَ بَيْنَهَا وَبَيْنَ اللَّهِ حِجَابٌ».

ئەبن عەباس رضی اللہ عنہ دەگێڕێتەو: پیغەمبەری خوا صلی اللہ علیہ وسلم موغازی کوپی جە بەلێ پەوانە کرد بۆ یەمەن، پێی فەرموو: «خۆت بپاریزە لە نزا و پارانه وهی سته ملیکراو، چونکە بەراستی لە نێوان ئەو و خوا هیچ پەردە یەک نییه».

بَابُ مَا جَاءَ فِي مَعَالِي الْأَخْلَاقِ

باسی ئه وهی هاتوو ده باره ی رهوشته به رزه کان

٤٥٠. عَنْ جَابِرٍ رضی اللہ عنہ: أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صلی اللہ علیہ وسلم قَالَ: «إِنَّ مِنْ أَحَبِّكُمْ إِلَيَّ وَأَقْرَبَكُمْ مِنِّي

مَجْلِسًا يَوْمَ الْقِيَامَةِ أَحَاسِنُكُمْ أَخْلَاقًا، وَإِنَّ أَبْغَضَكُمْ إِلَيَّ وَأَبْعَدَكُمْ مِنِّي مَجْلِسًا يَوْمَ الْقِيَامَةِ الثَّرَثَارُونَ وَالْمُتَشَدِّقُونَ وَالْمُتَفَيِّهُونَ»، قَالُوا: يَا رَسُولَ اللَّهِ، قَدْ عَلِمْنَا الثَّرَثَارُونَ وَالْمُتَشَدِّقُونَ فَمَا الْمُتَفَيِّهُونَ؟ قَالَ: «الْمُتَكَبِّرُونَ».

جابر رضی اللہ عنہ ده گپړته وه: پیغه مبهري خوا صلی اللہ علیہ وسلم فرموویه تی: «بهراستی خوښه ویسترینتان له لام و نزیکترینتان له کورې دانیشتنی من له پوژي دوايي، په وشت جوانترینتانه، بهراستی بوغزینراوترینتان له لای من و دوورتینتان له کورې من له پوژي دوايي: کهسانی زوړبلې و زماندریژ و خوښه گوره زانن»، گوتیان: نهی پیغه مبهري خوا، زانیان زوړبلې و زماندریژه کان کین، به لام مبهستت چیه له (الْمُتَفَيِّهُونَ)؟ فرموی: «کهسانی خوښه گوره زانن».

بَابُ مَا جَاءَ فِي اللَّغْنِ وَالطَّعْنِ

باسی ئه وهی هاتووه ده رباره ی نه فره تکاری و تانه دان

٤٥١. عَنْ ابْنِ عُمَرَ رضی اللہ عنہ قَالَ: قَالَ النَّبِيُّ صلی اللہ علیہ وسلم: «لَا يَنْبَغِي لِلْمُؤْمِنِ أَنْ يَكُونَ لَعَنًا».

ئبین عومهر رضی اللہ عنہ ده لیت: پیغه مبهري صلی اللہ علیہ وسلم فرموویه تی: «ناگونجیت بو پروادار نه فرینکار بیت».

بَابُ مَا جَاءَ فِي كَثْرَةِ الْغَضَبِ

باسی ئه وهی هاتووه ده رباره ی زور تورپه بوون

٤٥٢. عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رضی اللہ عنہ قَالَ: جَاءَ رَجُلٌ إِلَى النَّبِيِّ صلی اللہ علیہ وسلم، فَقَالَ: عَلَّمَنِي شَيْئًا وَلَا تُكْثِرْ عَلَيَّ لَعَلِّي أَعِيهِ، قَالَ: «لَا تَغْضَبْ»، فَرَدَّدَ ذَلِكَ مِرَارًا كُلَّ ذَلِكَ يَقُولُ: «لَا تَغْضَبْ».

نه بو هوړه پره رضی اللہ عنہ ده لیت: پیاویک هاته خزمهت پیغه مبهري صلی اللہ علیہ وسلم، گوتی: شتیکم فیر

بکه، به لام زور درېژم بو پي نه ده ديت تا به کورتي لني تيبگه م (دياره تيگه يشتني زور باش نه بووه)، (پيغه مبهري ﷺ) فهرمووي: «توره مبه»، پياوه که چهند جاريک دووباره ي کرده وه، له وه لامدا هره ده يفه رموو ﷺ: «توره مبه».

بَابُ مَا جَاءَ فِي الْمُتَهَاجِرِينَ

باسي نه وه ي هاتووه ده رباره ي داپراوان له يه کدي

٤٥٣. عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رضي الله عنه: أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ قَالَ: «تُفْتَحُ أَبْوَابُ الْجَنَّةِ يَوْمَ الْاِثْنَيْنِ وَالْحَمِيسِ فَيُغْفَرُ فِيهِمَا لِمَنْ لَا يُشْرِكُ بِاللَّهِ شَيْئًا إِلَّا الْمُتَهَاجِرِينَ، يُقَالَ: رُدُّوا هَذَيْنِ حَتَّى يَضْطَلِحَا».

نه بو هوړه پره رضي الله عنه ده گپړته وه: پيغه مبهري خوا ﷺ فهرموويه تي: «پروژاني دوو شه ممه و پينج شه ممه ده رگا کاني به هه شت ده کرينه وه، هه موو که سيک لي ده بووردرت که هاوبه شي بو خوا بريار نه داييت، جگه له وه که سانه ي په يوه نديان پچراندووه، ده گو تریت: نه م دووانه رت بکه نه وه هه تا له گه ل يه کدي ناشت ده بنه وه».

بَابُ مَا جَاءَ فِي ذِي الْوَجْهَيْنِ

باسي نه وه ي هاتووه ده رباره ي که سي دووړو

٤٥٤. عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رضي الله عنه: قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: «إِنَّ مِنْ شَرِّ النَّاسِ عِنْدَ اللَّهِ يَوْمَ الْقِيَامَةِ ذَا الْوَجْهَيْنِ».

نه بو هوړه پره رضي الله عنه ده ليت: پيغه مبهري خوا ﷺ فهرموويه تي: «به راستي خراپ ترين که س له لاي خوا له پروژي دوايي که ساني دووړوون».

بَابُ مَا جَاءَ فِي النَّمَامِ

باسی نه وهی هاتووه دهر باره ی قسه هیښان و بردن

٤٥٥. عَنْ هَمَّامِ بْنِ الْحَارِثِ قَالَ: مَرَّ رَجُلٌ عَلَى حُذَيْفَةَ بْنِ الْيَمَانِ رضي الله عنه فَقِيلَ لَهُ: إِنَّ هَذَا يُبْلَغُ الْأُمَرَاءَ الْحَدِيثَ عَنِ النَّاسِ، فَقَالَ حُذَيْفَةُ: سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ يَقُولُ: «لَا يَدْخُلُ الْجَنَّةَ قَتَاتٌ».

هه ممامی کورې حاریس ده لیت: پیاوړیک به لای حوزه یفه ی کورې یه مان رضي الله عنه تپهر بوو، پپی گوترا: نهو پیاوه قسه ی خه لکی بو فه رمانره واکان ده گوازیته وه، حوزه یفه ش رضي الله عنه گوتی: گویم له پیغه مبهری خوا ﷺ بوو، ده یفه رموو: «ناچیتته به هه شت نهو که سه ی قسه ده هیښت و ده بات (بو خراپه نانه وه)».

بَابُ مَا جَاءَ فِي إِنْ مِنَ الْبَيَانِ سِحْرًا

باسی نه وهی هاتووه دهر باره ی نه وهی که هه نډیک ره وان بیژی جادوویه

٤٥٦. عَنِ ابْنِ عُمَرَ رضي الله عنه: أَنَّ رَجُلَيْنِ قَدِمَا فِي زَمَانِ رَسُولِ اللَّهِ ﷺ فَخَطَبَا، فَعَجِبَ النَّاسُ مِنْ كَلَامِهِمَا، فَالْتَفَتَ إِلَيْنَا رَسُولُ اللَّهِ ﷺ فَقَالَ: «إِنَّ مِنَ الْبَيَانِ سِحْرًا أَوْ إِنَّ بَعْضَ الْبَيَانِ سِحْرٌ».

ئیین عومهر رضي الله عنه ده گپړیته وه: دوو کهس له سه رده می پیغه مبهری خوا ﷺ هاتن (بو شاری مه دینه) و وتاریان دا، خه لکی به قسه کانیا ن سه رسام بوون، پیغه مبهری خوا ﷺ پرووی تی کردین و فه رمووی: «به پراستی هه نډیک ره وان بیژی کاریگه ری جادووی تیدایه، یان به پراستی به شیک له ره وان بیژی کاریگه ری جادووی تیدایه».

بَابُ مَا جَاءَ فِي تَرْكِ الْعَيْبِ لِلنَّعْمَةِ

باسی ئه وهی هاتوو ده رباره ی په خنه نه گرتن له نیعمه ته کان

٤٥٧. عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رضي الله عنه قَالَ: مَا غَابَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ طَعَامًا قَطُّ إِذَا اشْتَهَاهُ أَكَلَهُ وَإِلَّا تَرَكَهُ.

ئەبو ھوریرە رضي الله عنه ده لیت: ھەر گیز پیغه مبهری خوا ﷺ په خنه ی له خواردن نه گرتووه، ئەگەر چه زی لى کردبا دهیخوارد، ئەگەر نا وازی لى دههینا (و نهیده خوارد).

بَابُ مَا جَاءَ فِي تَعْظِيمِ الْمُؤْمِنِ

باسی ئه وهی هاتوو ده رباره ی ړیز و گه وره یی پروادار

٤٥٨. عَنْ ابْنِ عُمَرَ رضي الله عنه قَالَ: صَعِدَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ الْمِنْبَرَ فَنَادَى بِصَوْتٍ رَفِيعٍ، فَقَالَ: «يَا مَعْشَرَ مَنْ أَسْلَمَ بِلِسَانِهِ وَلَمْ يُفِضْ الْإِيمَانُ إِلَى قَلْبِهِ، لَا تُؤْذُوا الْمُسْلِمِينَ وَلَا تُعَيِّرُوهُمْ وَلَا تَتَّبِعُوا عَوْرَاتِهِمْ، فَإِنَّهُ مَنْ تَتَّبَعَ عَوْرَةَ أَخِيهِ الْمُسْلِمِ تَتَّبَعَ اللَّهُ عَوْرَتَهُ، وَمَنْ تَتَّبَعَ اللَّهُ عَوْرَتَهُ يَفْضَحْهُ وَلَوْ فِي جَوْفِ رَحْلِهِ»، قَالَ: وَنَظَرَ ابْنُ عُمَرَ يَوْمًا إِلَى الْبَيْتِ أَوْ إِلَى الْكَعْبَةِ فَقَالَ: مَا أَعْظَمَكَ وَأَعْظَمَ حُرْمَتَكَ، وَالْمُؤْمِنُ أَعْظَمَ حُرْمَةً عِنْدَ اللَّهِ مِنْكَ.

ئيبن عومەر رضي الله عنه ده لیت: جاريکیان پیغه مبهری خوا ﷺ چویه سهر مینبر و به دهنګی بهرز فهرمووی: «ئهی ئه و که سانه ی به زمان موسولمانن، به لام پروای ته و او نه گه یشتوته نیو دلیان، ئەزیه تی موسولمانان مه دن، عهیداریان مه کهن، بهدوای نهینیه کانیان مه کهون، بهدوای کهموکورییه کانیان مه کهون، چونکه به پراستی ھەر کهسیک بهدوای کهموکوریی برا موسولمانه کهی بکهویت، خوا بهدوای کهموکورییه کانی ده کهویت (ئاشکرای ده کات)، ھەر کهسیکیش خوا بهدوای

که موکورییه کانی بکهویت ئابرووی دهبات نه گهر له نیتو ناوهندی باره گایه کهشی
بیت»، (پراوی) گوتی: ئیبن عومهر جاریکیان سهیری که عبهی پیروزی کرد گوتی:
چهند گه وره و مه زنی، پیز و پلهت چهند مه زنه، پیز و پلهی پروادار گه وره تره
له لای خوا له تو.

أَبْوَابُ الطَّبِّ عَنْ رَسُولِ اللَّهِ ﷺ

کۆباسی پزیشکی له پیڤه مبهری خواوه

بَابُ مَا جَاءَ فِي الدَّوَاءِ وَالْحَثِّ عَلَيْهِ

باسی ئه وهی هاتوووه ده رباره ی دهرمان و هاندان بۆ به کارهێنانی

٤٥٩. عَنْ أُسَامَةَ بْنِ شَرِيكٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: قَالَتِ الْأَعْرَابُ: يَا رَسُولَ اللَّهِ، أَلَا تَتَدَاوَى؟ قَالَ: «نَعَمْ، يَا عِبَادَ اللَّهِ تَدَاوَوْا، فَإِنَّ اللَّهَ لَمْ يَضَعْ دَاءً إِلَّا وَضَعَ لَهُ شِفَاءً»، أَوْ قَالَ: «دَوَاءً إِلَّا دَاءً وَاحِدًا»، قَالُوا: يَا رَسُولَ اللَّهِ، وَمَا هُوَ؟ قَالَ: «الْهَرَمُ».

ئوسامه ی کوری شه ریک رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ ده لیت: که سانیکی ده شته کی گوتیان: ئه ی پیڤه مبهری خوا، ئایا دهرمان به کار بهینین؟ فهرمووی: «به لئ، ئه ی بهنده کانی خوا دهرمان به کار بهینین، چونکه به پرستی خوا هیچ دهردیکی دانه ناوه، مه گهر شیفایان دهرمانیشی بۆ داناوه، جگه له دهردیك»، گوتیان: ئه ی پیڤه مبهری خوا، ئه و دهرده چییه؟ فهرمووی: «پیری و به سالاجوون».

بَابُ مَا جَاءَ لَا تُكْرَهُوا مَرْضَاكُمْ عَلَى الطَّعَامِ وَالشَّرَابِ

باسی نه وهی هاتووه زور له نه خووش مه کهن له سهر خواردن و خواردنه وه

٤٦٠. عَنْ عُقْبَةَ بْنِ عَامِرٍ الْجُهَنِيِّ رضی اللہ عنہ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: «لَا تُكْرَهُوا مَرْضَاكُمْ عَلَى الطَّعَامِ، فَإِنَّ اللَّهَ ﷻ يُطْعِمُهُمْ وَيَسْقِيهِمْ».

عوقبه ی کوری عامیری جو هه نی رضی اللہ عنہ ده لیت: پیغه مبهری خوا ﷺ فهرموویه تی: «نه خووشه کانتان ناچارمه کهن له سهر خواردن، چونکه به راستی خوا خوراک و خواردنه وه یان پی ده دات».

بَابُ مَا جَاءَ فِي الْحَبَّةِ السَّوْدَاءِ

باسی نه وهی هاتووه ده رباره ی رهشکه

٤٦١. عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رضی اللہ عنہ: أَنَّ النَّبِيَّ ﷺ قَالَ: «عَلَيْكُمْ بِهَذِهِ الْحَبَّةِ السَّوْدَاءِ، فَإِنَّ فِيهَا شِفَاءً مِنْ كُلِّ دَاءٍ إِلَّا السَّامَ».

ئه بو هورهیره رضی اللہ عنہ ده گپریته وه: پیغه مبهه ﷺ فهرموویه تی: «دهست بگرن به به کارهینانی رهشکه، چونکه به راستی چاره سهری تیدا یه بو هه موو ده ردیک، ته نیا مهرگ نه بیت».

بَابُ مَا جَاءَ فِي الْحِجَامَةِ

باسی نه وهی هاتووه ده رباره ی که له شاخکردن

٤٦٢. عَنْ ابْنِ مَسْعُودٍ رضی اللہ عنہ قَالَ: حَدَّثَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ عَنْ لَيْلَةِ أُسْرِي بِهِ أَنَّهُ لَمْ يَمُرَّ

عَلَى مَلَأٍ مِنَ الْمَلَائِكَةِ إِلَّا أَمْرُوهُ أَنْ مُرِّ أَمَّتَكَ بِالْحِجَامَةِ.

ئيبين مه سعوود ﷺ ده لیت: پیغه مبهری خوا ﷺ باسی به سه رهاتی شهوی شه ورؤیی بو کردین، که به لای هه کومه لیک له فریشته کان تیپه ده بوو، فه رمانیان ده کرد کهوا فه رمان بکه به ئومه ته کهت به نه نجامدانی که له شاخ.

بَابُ مَا جَاءَ فِي أَخْذِ الْأَجْرِ عَلَى التَّعْوِذِ

باسی ئه وهی هاتوو ده ربارهی وه رگرتنی کرئ له سه ره خویندنی خو پاریزی

٤٦٣. عَنْ أَبِي سَعِيدٍ الْخُدْرِيِّ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: بَعَثَنَا رَسُولُ اللَّهِ ﷺ فِي سَرِيَّةٍ فَتَزَلْنَا بِقَوْمٍ، فَسَأَلْنَاهُمْ الْقِرَى فَلَمْ يَقْرُوا، فَلَدَغَ سَيْدُهُمْ فَأَتُونَا فَقَالُوا: هَلْ فِيكُمْ مَنْ يَرْقِي مِنْ الْعَقْرِ؟ قُلْتُ: نَعَمْ أَنَا، وَلَكِنْ لَا أَرْقِيهِ حَتَّى تُعْطُونَا عَنَمًا، قَالُوا: فَإِنَّا نُعْطِيكُمْ ثَلَاثِينَ شَاةً، فَقَبِلْنَا فَقَرَأْتُ عَلَيْهِ: الْحَمْدُ لِلَّهِ سَبْعَ مَرَّاتٍ، فَبَرَأَ وَقَبَضْنَا الْغَنَمَ، قَالَ: فَعَرَضَ فِي أَنْفُسِنَا مِنْهَا شَيْءٌ فَقُلْنَا: لَا نَعْبَلُوهَا حَتَّى تَأْتُوا رَسُولَ اللَّهِ ﷺ قَالَ: فَلَمَّا قَدِمْنَا عَلَيْهِ ذَكَرْتُ لَهُ الَّذِي صَنَعْتُ، قَالَ: «وَمَا عَلِمْتَ أَنَّهَا رُقِيَّةٌ؟ اقْبِضُوا الْغَنَمَ وَاضْرِبُوا لِي مَعَكُمْ بِسُهُمٍ».

ئه بو سه عیدی خودری ﷺ ده لیت: پیغه مبهری خوا ﷺ ئیمه ی په وانه کرد له گهل سوپا یه ک، له لای که سانیک بارگه مان داگرت، داوای میوانداریان لی کردن، به لام میوانداریان نه کردین، له و ماوه یه دا گه وره که یان دوو چاری پیوه دان هات، جا هاتنه لاما ن گوتیان: ئایا کهستان هه یه دوعا بکات بو پیوه دانی دوویشک؟ گوتم: به لی من، به لام له سه ری ناخوینم تا چهند سه ره مه ریکمان نه ده نی، گوتیان: سی سه ره مه رتان ده ده نی، ئیمه ش قبولمان کرد، هه وت جار سووره تی فاتیه م له سه ره خویند، به هویه وه چاک بویه وه، مه ره کانمان وه رگرت، گوتی: شتی که به دلماندا هات (سه باره ت به وه رگرتنی ئه م مه رانه)، له نیو یه کدی گوتمان په له مه کهن تا ده چینه وه خزمه ت پیغه مبهری خوا ﷺ، گوتی: جا کاتیک گه راینه وه خزمه ت پیغه مبهری خوا

ﷺ ئەو هی کردبوومان بۆمان گێرایه‌وه، فه‌رمووی: «چۆنت زانی (فاتیحه) بخوینیت بۆ چاره‌سه‌ری؟ مه‌په‌کان وه‌ربگرن و به‌شی منیشی لێ بده‌ن».

* وَرَخَّصَ الشَّافِعِيُّ لِلْمُعَلِّمِ أَنْ يَأْخُذَ عَلَى تَعْلِيمِ الْقُرْآنِ أَجْرًا، وَيَرَى لَهُ أَنْ يَشْتَرِطَ عَلَى ذَلِكَ.

پیشه‌وا شافعی مۆله‌تی داوه به‌ مامۆستا کرێ وه‌ربگریت له‌ به‌رانبه‌ر فێرکردنی قورئان، بۆی هه‌یه‌ مه‌رج دا بنیت له‌سه‌ر ئەوه، به‌لگه‌ی هه‌تاوه‌ته‌وه به‌و فه‌رمووده‌یه.

بَابُ مَا جَاءَ فِي الْكَمَاءِ وَالْعَجْوَةِ

باسی ئەو هی هاتوو هه‌رباره‌ی دۆمبه‌لان و عه‌جوه

٤٦٤. عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رضي الله عنه قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: «الْعَجْوَةُ مِنَ الْجَنَّةِ وَفِيهَا شِفَاءٌ مِنَ السَّمِّ، وَالْكَمَاءُ مِنَ الْمَنِّ وَمَاؤُهَا شِفَاءٌ لِلْعَيْنِ».

ئەبو هوریره‌په‌ رضي الله عنه ده‌لێت: پێغه‌مبه‌ری خوا ﷺ فه‌رموویه‌تی: «خورمای عه‌جوه سه‌رچاوه‌که‌ی به‌هه‌شته، چاره‌سه‌ری ژه‌هری تێدایه، دۆمبه‌لان سه‌رچاوه‌که‌ی گه‌زۆیه، ئاوه‌که‌شی چاره‌سه‌ره‌ بۆ چاو».

أَبْوَابُ الْفَرَائِضِ عَنْ رَسُولِ اللَّهِ ﷺ

کۆباسی میرات له پیغه مبهری خواوه ﷺ

بَابُ مَا جَاءَ فِي مِيرَاثِ ابْنَةِ الْإِنِّ مَعَ ابْنَةِ الصُّلْبِ

باسی ئەوێ هاتووێ دەر بارهێ میراتی کچی کۆر له گهێ کچی له پشت

٤٦٥. عَنْ هُرَيْلِ بْنِ شَرْحَبِيلَ قَالَ: جَاءَ رَجُلٌ إِلَى أَبِي مُوسَى، وَسَلْمَانَ بْنِ رَبِيعَةَ فَسَأَلَهُمَا عَنِ ابْنَةِ الْإِنِّ وَابْنَةِ الْإِنِّ وَأُخْتٍ لِأَبٍ وَأُمٍّ؟ فَقَالَا: لِلْإِنِّ النِّصْفُ، وَلِلْأُخْتِ مِنَ الْأَبِ وَالْأُمِّ مَا بَقِيَ، وَقَالَا لَهُ: انْطَلِقْ إِلَى عَبْدِ اللَّهِ، فَاسْأَلْهُ فَإِنَّهُ سَيُتَابِعُنَا، فَأَتَى عَبْدَ اللَّهِ فَذَكَرَ ذَلِكَ لَهُ وَأَخْبَرَهُ بِمَا قَالَا: قَالَ عَبْدُ اللَّهِ: قَدْ صَلَّيْتُ إِذَا، وَمَا أَنَا مِنَ الْمُتَهْتَدِينَ، وَلَكِنِّي أَقْضِي فِيهِمَا كَمَا قَضَى رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: لِلْإِنِّ النِّصْفُ، وَلِلْأُخْتِ الْإِنِّ السُّدُسُ تَكْمِلَةَ الثُّلُثَيْنِ، وَلِلْأُخْتِ مَا بَقِيَ.

ههزیهلی کۆری شوپه حهیل دهئیت: پیاویک هاته لای ئەبو موسا و سهلمانی کۆری په بیه، پرساری له ههردووکیان کرد سه بارهت به میراتی کچ و کچی کۆر و خوشکی باوک و دایک، ههردووکیان گوتیان: بۆ کچه که نیوهیه، ئەوێ دهمینیتتهوه له میراته که ی بۆ خوشکی باوک و دایکه، ههروهها گوتیان: بپۆ لای عهبدوللا پرساری لی بکه، به دنیایی ئەویش هه مان پای ئیمه ی ههیه، ئەویش چوو بۆ لای

عه بدوللا بابه ته که ی بۆ باس کرد، وه لامی ئه وانی پێ راگه یاند، جا عه بدوللا گوئی: به پراستی من سه رلیشیواوم و له که سانی پێناییکراو نیم (ئه گهر هه مان پام هه بیته)، به لکو بریار ده ده م له باره یان ههروهک چۆن پێغه مبه ری خوا ﷺ بریاری داوه: نیوه ی بۆ کچه که یه، یه ک له شه ش بۆ کچی کوپه که یه، که ده کاته ته واو که ری دوو له سه ر سی، ئه وه شی ده مینیتته وه بۆ خوشکه که یه.

بَابُ مِيرَاثِ الْبَنَاتِ مَعَ الْبَنَاتِ

باسی ئه وه ی هاتوو هه رباره ی میراتی کوپان له گه ل کچه کان

٤٦٦. عَنْ جَابِرِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: جَاءَنِي رَسُولُ اللَّهِ ﷺ يُعَوِّدُنِي وَأَنَا مَرِيضٌ فِي بَيْتِي سَلَمَةً، فَقُلْتُ: يَا نَبِيَّ اللَّهِ، كَيْفَ أَقْسِمُ مَا لِي بَيْنَ وَلَدِي؟ فَلَمْ يَرُدَّ عَلَيَّ شَيْئًا فَنَزَلَتْ: {يُوصِيكُمُ اللَّهُ فِي أَوْلَادِكُمْ لِلذَّكَرِ مِثْلُ حَظِّ الْأُنثَيَيْنِ} النساء: ١١، الآية.

جابیری کوپی عه بدوللا ﷺ ده لیت: پێغه مبه ری خوا ﷺ بۆ هه والپرسین سه ردانی کردم کاتیک نه خۆش بووم له نێو به نو سه لیمه، گوتم: ئه ی پێغه مبه ری خوا، چۆن ما لم دابه ش بکه م له نێوان منداله کانم؟ هیه و هه لامیک ی نه دامه وه، دواتر ئه م ئایه ته دابه زی: {يُوصِيكُمُ اللَّهُ فِي أَوْلَادِكُمْ لِلذَّكَرِ مِثْلُ حَظِّ الْأُنثَيَيْنِ}، واته: خوا پاده ستان ده کات سه باره ت به پشکی مندالانتان له میراتدا، که بۆ کوپ دوو هینده ی کچ بیته.

بَابُ مِيرَاثِ الْأَخَوَاتِ

باسی ئه وه ی هاتوو هه رباره ی میراتی خوشکان

٤٦٧. عَنْ جَابِرِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ يَقُولُ: مَرِضْتُ فَأَتَانِي رَسُولُ اللَّهِ ﷺ يُعَوِّدُنِي،

فَوَجَدَنِي قَدْ أُغْمِيَ عَلَيَّ، فَأَتَانِي وَمَعَهُ أَبُو بَكْرٍ وَعُمَرُ وَهُمَا مَا شِيانَ، فَتَوَضَّأَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ فَصَبَّ عَلَيَّ مِنْ وَضُوئِهِ فَأَفَقْتُ. فَقُلْتُ: يَا رَسُولَ اللَّهِ، كَيْفَ أَقْضِي فِي مَالِي أَوْ كَيْفَ أَصْنَعُ فِي مَالِي؟ فَلَمْ يُجِبْنِي شَيْئًا، وَكَانَ لَهُ تِسْعُ أَخَوَاتٍ، حَتَّى نَزَلَتْ آيَةُ الْمِيرَاثِ: {يَسْتَفْتُونَكَ قُلِ اللَّهُ يُفْتِيكُمْ فِي الْكَلَالَةِ} النساء: ١٧٦، الآية، قَالَ جَابِرٌ: فِي نَزَلَتْ.

جابری کو پی عہدوللا ﷺ دہلئت: نہ خوش کہو تم جا پیغہمبہری خوا ﷺ ہاتہ لام بوہ و الپرسین، بینبی کہ بیہوش بووم، کاتیک کہ ہات تہ بو بہ کر و عومہری لہ گہ لدا بوو، تہ وان پیادہ بوون، پیغہمبہری خوا ﷺ دہستونیژی شوست، ہہ ندیک لہ ناوی دہستونیژہ کہی پرژاندہ سہرم، بہ ہوش خوم ہاتمہوہ، گوتم: تہی پیغہمبہری خوا، چون رہفتار بکہم لہ مال و سامانہ کہمدا؟ یان چی لہ مال و سامانہ کہم بکہم (مہبہستی دابہشکردنی میرات بووہ)؟ ہیچ وہ لامیکی نہ دامہوہ، لہ کاتیک جابیر نو خوشکی ہہ بوو، تا ثاہتہی میرات دابہزی: {يَسْتَفْتُونَكَ قُلِ اللَّهُ يُفْتِيكُمْ فِي الْكَلَالَةِ}، واتہ: پرسیارت لی دہ کہن، بلی: خوا فہرمانتان پی دہ کات سہ بارہت بہ میراتی کہ لالہ (تہو کہ سہیہ کہ نہ باوک و نہ مندالی ہہیہ و دہمریت، یان تہو کہ سہیہ کہ مندالی نہ بییت و بمریت). جابیر گوتی: تہم ثاہتہ دہ بارہی من دابہزی.

بَابُ فِي مِيرَاثِ الْعَصْبَةِ

باسيک دہ بارہی میراتی عہ صہ بہ

٤٦٨. عَنِ ابْنِ عَبَّاسٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا: أَنَّ النَّبِيَّ ﷺ قَالَ: «الْحَقُّوا الْفَرَايضَ بِأَهْلِهَا فَمَا بَقِيَ فَهُوَ لِأَوْلَى رَجُلٍ ذَكَرَ».

عہدوللائی کو پی عہ عباس ﷺ دہ گپرتہوہ: پیغہمبہر ﷺ فہرموویہ تی: «بہ شہ دیار کراوہ کانی میرات بدن بہ خواوہ نہ کانیان، جا تہوہی مایہوہ بو نزیکترین پیاوہ لہ کہ سی مردوو».

بَابُ مَا جَاءَ فِي مِيرَاثِ الْخَالِ

باسی ئەوهی هاتووێ ده‌رباره‌ی میراتی خال

٤٦٩. عَنْ أَبِي أُمَامَةَ بْنِ سَهْلٍ بْنِ حُنَيْفٍ قَالَ: كَتَبَ مَعِيَ عُمَرُ بْنُ الْخَطَّابِ رضي الله عنه إِلَى أَبِي عُبَيْدَةَ: أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ قَالَ: «اللَّهُ وَرَسُولُهُ مَوْلَى مَنْ لَا مَوْلَى لَهُ، وَالْخَالُ وَارِثُ مَنْ لَا وَارِثَ لَهُ».

ئەبو ئومامە ی کۆری سەهلی کۆری حونەیف دە‌ئیت: عومەری کۆری خەتتاب رضي الله عنه نووسراویکی بە مندا نارد بۆ ئەبو عوبەیدە، کە پێغەمبەری خوا ﷺ فەرموویەتی: «خوا و پێغەمبەرە کە ی خاوەنی ئەو کەسەن کە هیچ کەسی نییە، خال میراتگرە بۆ کەسیک کە میراتگری دیکە ی نە‌ییت».

بَابُ مَا جَاءَ فِي الَّذِي يَمُوتُ وَلَيْسَ لَهُ وَارِثٌ

باسی ئەوهی هاتووێ ده‌رباره‌ی ئەو کەسە ی دە‌مری و میراتگریشی نییە

٤٧٠. عَنْ عَائِشَةَ رضي الله عنها: أَنَّ مَوْلَى لِلنَّبِيِّ ﷺ وَقَعَ مِنْ عَذْقِ نَخْلَةٍ فَمَاتَ، فَقَالَ النَّبِيُّ ﷺ: «انْظُرُوا هَلْ لَهُ مِنْ وَارِثٍ؟»، قَالُوا: لَا، قَالَ: «فَادْفَعُوهُ إِلَى بَعْضِ أَهْلِ الْقَرْيَةِ».

عائیشە رضي الله عنها دە‌گێڕێتە‌وه: خزمە‌تکاریکی پێغەمبەر ﷺ لە‌سەر دارخورما کە‌وته‌ خوار و کۆچی دوا‌یی کرد، جا پێغەمبەر ﷺ فەرمو‌وی: «تە‌ماشاکە‌ن ئایا میراتگری هە‌یه‌؟»، گوتیان: نە‌خیر، فەرمو‌وی: «میراتە‌ کە‌ ی بە‌دن بە‌ چە‌ند کە‌سیک لە‌ خە‌لکی دێ‌یه‌ کە‌ ی».

بَابُ مَا جَاءَ فِي إِبْطَالِ الْمِيرَاثِ بَيْنَ الْمُسْلِمِ وَالْكَافِرِ

باسی ئه وهی هاتوو ده باره ی پوچه لکردنه وهی
میراتگرتنی نیوان موسولمان و بیبروا

٤٧١. عَنْ أُسَامَةَ بْنِ زَيْدٍ رضي الله عنه: أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ قَالَ: «لَا يَرِثُ الْمُسْلِمُ الْكَافِرَ، وَلَا الْكَافِرُ الْمُسْلِمَ».

ئوسامه ی کوپی زهید رضي الله عنه ده گپ یته وه: پیغه مبه ری خوا ﷺ فه رموویه تی: «موسولمان میرات له بیبروا ناگرت، بیبرواش میرات له موسولمان ناگرت».

* وَالْعَمَلُ عَلَى هَذَا الْحَدِيثِ عِنْدَ أَهْلِ الْعِلْمِ وَاخْتَلَفَ أَهْلُ الْعِلْمِ فِي مِيرَاثِ الْمُرْتَدِّ، فَجَعَلَ بَعْضُ أَهْلِ الْعِلْمِ مِنْ أَصْحَابِ النَّبِيِّ ﷺ وَغَيْرِهِمُ الْمَالَ لَوَرَثَتِهِ مِنَ الْمُسْلِمِينَ وَقَالَ بَعْضُهُمْ: لَا يَرِثُهُ وَرَثَتُهُ مِنَ الْمُسْلِمِينَ، وَاحْتَجُّوا بِحَدِيثِ النَّبِيِّ ﷺ: «لَا يَرِثُ الْمُسْلِمُ الْكَافِرَ»، وَهُوَ قَوْلُ الشَّافِعِيِّ.

کار کردن له سهر ئهم فه رمووده یه له لای زانایان، ههروه ها زانایان راجیایان هه یه ده باره ی میراتی هه لگه پراوه له ئیسلام، هه ندیک له زانایان له هاوه لانی پیغه مبه ر ﷺ و کهسانی دیکه ش پییان وایه که ماله که ی ده دریته میراتگرانی له موسولمانان، هه ندیکی دیکه گوتوویانه: میراتی لی ناگرت له لایه ن میراتگرانی موسولمان، ئهم فه رمووده یه ی پیغه مبه ریان ﷺ: کردوته به لگه: «موسولمان میرات له بیبروا ناگرت»، ئهمه بۆچوونی پیشه و شافیعیه.

بَابُ لَا يَتَوَارَثُ أَهْلُ مِلَّتَيْنِ

باسی خاوهن دوو ئایینی جیاواز میرات له یه کدی ناگن

٤٧٢. عَنْ جَابِرٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ عَنِ النَّبِيِّ ﷺ قَالَ: «لَا يَتَوَارَثُ أَهْلُ مِلَّتَيْنِ».

جابر رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ له پیغه مبهروه ﷺ ده گپریتهوه که فهرموویه تی: «خاوهن دوو ئایینی جیاواز میرات له یه کدی ناگن».

بَابُ مَا جَاءَ فِي إِبْطَالِ مِيرَاثِ الْقَاتِلِ

باسی ئه وهی هاتوو ده ربارهی پوچه لکردنه وهی پشکی بکوژ له میرات

٤٧٣. عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ عَنِ النَّبِيِّ ﷺ قَالَ: «الْقَاتِلُ لَا يَرِثُ».

ئه بو هوریره رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ له پیغه مبهروه ﷺ ده گپریتهوه که فهرموویه تی: «که سی بکوژ میرات ناگریت (له کوژراوه که)».

* وَالْعَمَلُ عَلَى هَذَا عِنْدَ أَهْلِ الْعِلْمِ أَنَّ الْقَاتِلَ لَا يَرِثُ كَانَ الْقَتْلُ عَمْدًا أَوْ خَطَأً وَقَالَ بَعْضُهُمْ: إِذَا كَانَ الْقَتْلُ خَطَأً فَإِنَّهُ يَرِثُ وَهُوَ قَوْلُ مَالِكٍ.

کارکردن له سه ر ئه م فهرمووده یه له لایه ن زانایان، که بکوژ میرات ناگریت (له کوژراوه که) ئه گهر کوشتنه که به ئه نقه ست بیت یان به هه له، هه ندیکی دیه گوتوو یانه: ئه گهر هاتو کوشتنه که به هه له بوو، ئه وه میرات وه رده گریت، ئه مه بوچوونی مالیکه.

أَبْوَابُ الْوَصَايَا عَنْ رَسُولِ اللَّهِ ﷺ

كُوبَاسَى وَهَسِييَه تْ لَه پِيْغَه مَبَه رَى خَوَاوَه ﷺ

بَابُ مَا جَاءَ فِي الْوَصِيَّةِ بِالثُّلْثِ

باسى نه وهى هاتووه ده باره و هسييه تكدن به سييه كى مال و سامان

٤٧٤. عَنْ سَعْدِ بْنِ أَبِي وَقَّاصٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: مَرَضْتُ عَامَ الْفَتْحِ مَرَضًا أَشْفَيْتُ مِنْهُ عَلَى الْمَوْتِ، فَأَتَانِي رَسُولُ اللَّهِ ﷺ يَعُودُنِي، فَقُلْتُ: يَا رَسُولَ اللَّهِ، إِنَّ لِي مَالًا كَثِيرًا، وَلَيْسَ يَرِثُنِي إِلَّا ابْنَتِي، أَفَأُوصِي بِمَالِي كُلِّهِ؟ قَالَ: «لَا»، قُلْتُ: فَتُثْلِي مَالِي؟ قَالَ: «لَا»، قُلْتُ: فَالْشَّطْرُ؟ قَالَ: «لَا»، قُلْتُ: فَالْثُلُثُ؟ قَالَ: «الْثُلُثُ وَالْثُلُثُ كَثِيرٌ، إِنَّكَ إِنْ تَذَرَ وَرَثَتَكَ أَغْنِيَاءَ خَيْرٌ مِنْ أَنْ تَذَرَهُمْ عَالَةً يَتَكَفَّفُونَ النَّاسَ، وَإِنَّكَ لَنْ تُنْفِقَ نَفَقَةً إِلَّا أُجِرْتَ فِيهَا حَتَّى اللَّقْمَةَ تَرْفَعُهَا إِلَى فِي امْرَأَتِكَ»، قَالَ: قُلْتُ: يَا رَسُولَ اللَّهِ، أَخْلَفَ عَنْ هِجْرَتِي؟ قَالَ: «إِنَّكَ لَنْ تُخْلَفَ بَعْدِي فَتَعْمَلَ عَمَلًا تُرِيدُ بِهِ وَجْهَ اللَّهِ إِلَّا أَرَدَدْتَ بِهِ رِفْعَةً وَدَرَجَةً وَلَعَلَّكَ أَنْ تُخْلَفَ حَتَّى يَنْتَفِعَ بِكَ أَقْوَامٌ وَيُضَرَّ بِكَ آخَرُونَ، اللَّهُمَّ أَمْضِ لِأَصْحَابِي هِجْرَتَهُمْ وَلَا تُرُدَّهُمْ عَلَى أَعْقَابِهِمْ»، لَكِنْ الْبَاسِ سَعْدُ ابْنُ حَوْلَةَ يَرِثُنِي لَهُ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ أَنْ مَاتَ بِمَكَّةَ.

سه عدى كورى نه بو وه ققاص رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ ده لیت: له سالى فه تحى مه ككه نه خوش

کهوتم، نهخۆشییهکی وا که نزیک بوو بمرم، جا پیغه مبهری خوا ﷺ ها ته لام بو
سهردانکردنم، گوتم: ئه ی پیغه مبهری خوا ﷺ من خاوه ن مال و سامانیکی زۆرم،
جگه له کچه کهم هیچ میراتگریکی دیکه م نییه، ئایا وهسییهت بکه م به بهخشینی
هه موو مال که م؟ فهرمووی: «نه خێر»، گوتم: ئه ی دوو له سه ر سیی مال م؟ فهرمووی:
«نه خێر»، گوتم: ئه ی نیوه ی؟ فهرمووی: «نه خێر»، گوتم: ئه ی سییه کی؟ فهرمووی:
«سییه ک، سییه کیش زۆره، به راستی تو ئه گه ر میراتگران ت به ده وه له مه ندی به جی
بهیلت زۆر چاکتره له وه ی به هه ژاری به جیان بهیلت و ده ست پان بکه نه وه بو
داواکردنی یارمه تی له خه لکی، بزانه تو هه ر مالیکت که خه رجی ده که ی (بو
خانه واده که ت)، بیگومان پاداشت بو هه یه، ته نانه ت ئه و پارووه ی به رزی ده که یته وه
بو ده می هاو سه ره که ت»، گوتم: ئه ی پیغه مبهری خوا ﷺ له (پله و پاداشتی)
کوچکردنم دوا ده که وم؟ فهرمووی: «تو ئه گه ر دوا که وتیت هه ر کاریکت کرد
مه به ست پره زامه ندیی خوا بوو، بیگومان پله و گه وره یی پی زیاد ده که ی، له وانه یه
بمینی ت تا خه لکانیک لیت سوو ده مند بین و زیانه خش بیت بو خه لکانیکی دیکه
(ناحه زانی ئیسلام)، ئه ی خوا یه به رده وامی به هاوه لانم بده له (کار و پاداشتی)
کوچکردنیان، خوا یه نه گه رینه وه و پاشگه ز نه بنه وه له ئیسلام، به لام که سی داماو
سه عدی کوپی خه وله یه کاتیک پیغه مبهری خوا ﷺ به سوژه وه باسی لیه کرد،
چونکه له شاری مه که که کوچی دوا یی کرد.

* وَالْعَمَلُ عَلَى هَذَا عِنْدَ أَهْلِ الْعِلْمِ أَنَّهُ لَيْسَ لِلرَّجُلِ أَنْ يُوصِيَ بِأَكْثَرِ مِنَ الثَّلَاثِ،
وَقَدْ اسْتَحَبَّ بَعْضُ أَهْلِ الْعِلْمِ أَنْ يَنْقُصَ مِنَ الثَّلَاثِ لِقَوْلِ رَسُولِ اللَّهِ ﷺ: «وَالثَّلَاثُ
كَثِيرٌ».

کارکردن له سه ره ئه وه یه له لای زانیان که ریگه نه دراوه که سییک وهسییهت بکات به
زیاتر له سییه کی مال که ی، هه ندیک له زانیان به په سندیان داناوه که وهسییه ته که ی
له سییه کییک که متر بیت، له بهر ئه و فهرمووده یی پیغه مبهری خوا ﷺ: «سییه کیش
زۆره».

بَابُ مَا جَاءَ فِي الْحَثِّ عَلَى الْوَصِيَّةِ

باسی ئه وهی هاتوو ده رباره ی هاندان بۆ وه سییه تکردن

٤٧٥. عَنْ ابْنِ عُمَرَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا قَالَ: قَالَ النَّبِيُّ ﷺ: «مَا حَقُّ امْرِئٍ مُسْلِمٍ يَبِيتُ لَيْلَتَيْنِ وَلَهُ مَا يُوصِي فِيهِ إِلَّا وَوَصِيَّتُهُ مَكْتُوبَةٌ عِنْدَهُ».

ئيبن عومەر رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا ده لیت: پيغه مبهەر ﷺ فرموویه تی: «کە سێکی موسولمان شتیکی هەبێت و پێویست بێت وه سییه تی پێ بکات، هەق نییه دوو شهو له سه ر یه ک بمی نیتته وه، که چی وه سییه تنامه که ی به نوو سراوی لای نه بیت».

بَابُ مَا جَاءَ أَنَّ النَّبِيَّ ﷺ لَمْ يُوصِ

باسی ئه وهی هاتوو ده پيغه مبه ری خوا ﷺ هیچ وه سییه تیکی نه کردوو ه

٤٧٦. عَنْ طَلْحَةَ بْنِ مُصَرِّفٍ قَالَ: قُلْتُ لِابْنِ أَبِي أَوْفَى رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ: أَوْصَى رَسُولُ اللَّهِ ﷺ؟ قَالَ: لَا، قُلْتُ: كَيْفَ كُتِبَتْ الْوَصِيَّةُ وَكَيْفَ أَمَرَ النَّاسَ؟ قَالَ: أَوْصَى بِكِتَابِ اللَّهِ.

ته لحه ی کور ی مو سه ر ریف ده لیت: به ئيبن ئه بو ئه وفام رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ گوت: ئایا پيغه مبه ری خوا ﷺ وه سییه تی کرد؟ گوتی: نه خیر، گوتم: ئه ی چۆن فرمانی داوه به خه لکی (بۆ وه سییه تکردن)؟ گوتی: وه سییه تی کردوو ه به ده سترتن به کتیبی خوا.

بَابُ مَا جَاءَ لَا وَصِيَّةَ لَوَارِثٍ

باسی ئه وهی هاتوو ده رباره ی وه سییه تی (مال) دروست نییه بۆ میرانگر

٤٧٧. عَنْ عُمَرَوِ بْنِ خَارِجَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ: أَنَّ النَّبِيَّ ﷺ خَطَبَ عَلَى نَاقَتِهِ وَأَنَا تَحْتَ جَرَانِهَا

وَهِيَ تَفْصَعُ بِحَرَّتِهَا، وَإِنَّ لُعَابَهَا يَسِيلُ بَيْنَ كَتِفَيَّ فَسَمِعْتُهُ يَقُولُ: «إِنَّ اللَّهَ أَعْطَى كُلَّ ذِي حَقٍّ حَقَّهُ، وَلَا وَصِيَّةَ لَوَارِثٍ، وَالْوَلَدُ لِلْفَرَّاشِ، وَلِلْعَاهِرِ الْحَجَرُ، وَمَنْ ادَّعَى إِلَى غَيْرِ أَبِيهِ أَوْ انْتَمَى إِلَى غَيْرِ مَوَالِيهِ رَغْبَةً عَنْهُمْ فَعَلَيْهِ لَعْنَةُ اللَّهِ، لَا يَقْبَلُ اللَّهُ مِنْهُ صَرْفًا وَلَا عَدْلًا».

عهمری کوری خاريجه ﷺ ده گیریتتهوه: پیغه مبهەر ﷺ وتاری بۆ داین له سهر پشتهی وشتره که ی، منیش له ژیر مللی وشتره که بووم که خۆراکی کاوێژکراوی خۆی قوت ده دایه وه، لیکه که ی به سهر شانه کانماندا ده هاته خوار، جا گوئیستی پیغه مبهری خوا ﷺ بووم ده یفه رموو: «بیگومان خوای گه وره مافی داوه به هه موو خاوه ن مافنیک، جا هیچ وهسییه تیک نییه بۆ میراتگران، منداڵ بۆ خاوه ن جینگایه (که پیاوی ئافره ته که یه)، پیاوی زیناکه ر هه ر به ردی بۆ ده مینیتته وه، هه ر که سیک خۆی بداته پال که سیک که باوکی نه و نییه، یان خۆی خسته پال که سانیک که گه وره ی نه و نییه تا لنینان بیباک بیت، نه فره تی خوای له سهر بیت، (نه و که سانه) به راستی خوای گه وره هیچ کارنیکیان لێ وه رناگریت».

أَبْوَابُ الْوَلَاءِ وَالْهَبَةِ عَنْ رَسُولِ اللَّهِ ﷺ

کوباسی وهلا و خهلات له پیغهمبهری خواوه ﷺ

بَابُ مَا جَاءَ أَنَّ الْوَلَاءَ لِمَنْ أُعْتِقَ

باسی نه وهی هاتووه مافی میرات کوپله بو نهو کهسهیه که نازادی کردووه

٤٧٨. عَنْ عَائِشَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا أَرَادَتْ أَنْ تَشْتَرِيَ بَرِيرَةَ فَاشْتَرَطُوا الْوَلَاءَ، فَقَالَ النَّبِيُّ ﷺ: «الْوَلَاءُ لِمَنْ أُعْطِيَ الثَّمَنَ أَوْ لِمَنْ وَلِيَ التَّعَمَّةَ».

عائشه رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا ده گپرتیه وه: نهو و مستوویه تی بهریره بکریت، به لام خواوه نه کانی بهمه رجیان داناوه که مافی میراتی بو نهوان بیت، پیغهمبهری خوا ﷺ فهرمووی: «مافی میراتی کوپله بو نهو کهسهیه که نرخى نازادکردنی داوه یاخود خواوه چاکه یه بهسه ریه وه».

٤٧٩. عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عُمَرَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا: أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ نَهَى عَنْ بَيْعِ الْوَلَاءِ وَعَنْ هَبَّتِهِ.

عه بدوللای کوری عومهر رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا ده لیت: پیغهمبهری خوا ﷺ قه ده غه ی کردووه له فروشتنی مافه کانی نازادکردنی کوپله یان به دیاریکردنی.

بَابُ مَا جَاءَ فِي الرَّجُلِ يَنْتَفِي مِنْ وَلَدِهِ

باسی ئه وهی هاتوو ده ربارهی بیاویک نکوولی له ره چه له کی منداله کهی بکات

٤٨٠. عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رضی اللہ عنہ قَالَ: جَاءَ رَجُلٌ مِنْ بَنِي فَزَارَةَ إِلَى النَّبِيِّ صلی اللہ علیہ وسلم فَقَالَ: يَا رَسُولَ اللَّهِ، إِنَّ امْرَأَتِي وَلَدَتْ غُلَامًا أَسْوَدَ، فَقَالَ النَّبِيُّ صلی اللہ علیہ وسلم: «هَلْ لَكَ مِنْ إِبِلٍ؟»، قَالَ: نَعَمْ، قَالَ: «فَمَا أَلَوَانُهَا؟»، قَالَ: حُمْرٌ، قَالَ: «فَهَلْ فِيهَا أَوْرَقُ؟»، قَالَ: نَعَمْ، إِنَّ فِيهَا لَوُرْقًا، قَالَ: «أَتَى أَتَاهَا ذَلِكَ؟»، قَالَ: لَعَلَّ عِرْقًا نَزَعَهَا، قَالَ: «فَهَذَا لَعَلَّ عِرْقًا نَزَعَهُ».

ئه بو هور په ره رضی اللہ عنہ ده لیت: بیاویک له به نو فه زاره هاته خزمهت پیغه مبه صلی اللہ علیہ وسلم، گوتی: ئه ی پیغه مبه ری خوا، ئا فه ته که م مندالیک ی ره شپست ی بو وه (خوی ره شپست نه بو وه)، جا پیغه مبه ری خوا صلی اللہ علیہ وسلم فه رمووی: «ئایا وشترت هه ن؟»، گوتی: به لئ، فه رمووی: «رهنگیان چۆنه؟»، گوتی: سوورن، فه رمووی: «ئایا له نیویان هیچ وشتری تیدایه رهنگی زیوی بیت؟»، گوتی: به لئ، رهنگی زیوی تیدایه، فه رمووی: «ئهم رهنگه ی له کوپوه هات (له کاتیکدا ئه وانی دی سوورن؟)، گوتی: له وانه یه له بن و ره چه له کی وه ریگر تبیت، فه رمووی: «ئئ ئهم مندالش له وانه یه رهنگه که ی له بن و ره چه له کی خوی وه ریگر تبیت».

بَابُ مَا جَاءَ فِي كَرَاهِيَةِ الرَّجُلِ فِي الْهَبَةِ

باسی ئه وهی هاتوو ده ربارهی ئایه سنیدی په شیمان بوونه وه له دیاری

٤٨١. عَنْ ابْنِ عُمَرَ رضی اللہ عنہ: أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صلی اللہ علیہ وسلم قَالَ: «مَثَلُ الَّذِي يُعْطِي الْعَطِيَّةَ ثُمَّ يَرْجِعُ فِيهَا كَالْكَلْبِ أَكَلَ حَتَّى إِذَا شَبِعَ فَأَعَادَ فَرَجَعَ فِي قَيْئِهِ».

ئیین عومه ر رضی اللہ عنہ ده گیریتته وه: پیغه مبه ری خوا صلی اللہ علیہ وسلم فه رموویته ی: «نموونه ی ئه و

که سهی دیاریهک ده به خشیت، پاشان لئی په شیمان ده بیته وه (داواى ده کاته وه)،
وهک سهگ وایه ده خوات تا ده رشیته وه، پاشان دووباره ده گه پریته وه سهر
رشانه وه که ی (ده می بو ده بات)».

أَبْوَابُ الْقَدَرِ عَنْ رَسُولِ اللَّهِ ﷺ

کۆباسی قه‌ده‌ر له پێغه‌مبه‌ری خواوه ﷺ

٤٨٢. عَنْ عَلِيٍّ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: بَيْنَمَا نَحْنُ مَعَ رَسُولِ اللَّهِ ﷺ وَهُوَ يَنْكُثُ فِي الْأَرْضِ إِذْ رَفَعَ رَأْسَهُ إِلَى السَّمَاءِ ثُمَّ قَالَ: «مَا مِنْكُمْ مِنْ أَحَدٍ إِلَّا قَدْ عَلِمَ وَقَالَ وَكَيْعٌ: إِلَّا قَدْ كُتِبَ مَقْعَدُهُ مِنَ النَّارِ وَمَقْعَدُهُ مِنَ الْجَنَّةِ»، قَالُوا: أَفَلَا تَتَكَلَّمُ يَا رَسُولَ اللَّهِ؟ قَالَ: «لَا، اْعْمَلُوا فِكُلُّ مُيَسَّرٍ لِمَا خُلِقَ لَهُ».

عه‌لی ده‌لێت: ئێمه له خزمه‌ت پێغه‌مبه‌ری خوا ﷺ بووین، به شتی‌ک له زه‌وی ده‌دا، له کاتی‌ک سه‌ری به‌رز کرده‌وه بۆ ئاسمان، ئینجا فه‌رمووی: «بێ‌گومان هه‌ر یه‌کی‌ک له ئێوه شوێنه‌که‌ی له به‌هه‌شت نووسراوه (دیاری کراوه)، یان شوێنه‌که‌ی له دۆزه‌خ نووسراوه (لای خوا زانراوه که ده‌چیت بۆ کوێ)»، هاوه‌لان گو‌تیان: ئه‌ی پێغه‌مبه‌ری خوا ﷺ، ئایا پشت به‌وه نه‌به‌ستین (واز له کارکردن بێ‌نین)؟ فه‌رمووی: «نه‌خێر، کار و کرده‌وه ته‌نجام به‌دن، له‌به‌ر ئه‌وه‌ی هه‌ر که‌سی‌ک ئاسانکاری بۆ ده‌ک‌ریت بۆ ئه‌وه‌ی که بۆی دروست کراوه».

بَابُ مَا جَاءَ أَنَّ اللَّهَ كَتَبَ كِتَابًا لِأَهْلِ الْجَنَّةِ وَأَهْلِ النَّارِ

باسی ئه وهی هاتوووه که وا خوا نووسراویکی نووسیوه
بۆ خه لکی به ههشت و دۆزهخ

٤٨٣. عَنْ أَنَسٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: «إِذَا أَرَادَ اللَّهُ بِعَبْدٍ خَيْرًا اسْتَعْمَلَهُ». فَقِيلَ: كَيْفَ يَسْتَعْمِلُهُ يَا رَسُولَ اللَّهِ؟ قَالَ: «يُوفِّقُهُ لِعَمَلٍ صَالِحٍ قَبْلَ الْمَوْتِ».

ئه نه س رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ ده لیت: پیغه مبهری خوا ﷺ فهرموویه تی: «ئه گهر خوا خواستی چاکه ی به بهنده یه کی هه بیت ده یخاته سهر کار و کردار و به کاری ده هینیت»، گوترا: چۆن به کاری ده هینیت ئه ی پیغه مبهری خوا؟ فهرمووی: «کاری چاکه ی بۆ ئاسان ده کات پیش مردنی».

بَابُ مَا جَاءَ فِي الْإِيمَانِ بِالْقَدَرِ خَيْرِهِ وَشَرِّهِ

باسی ئه وهی هاتوووه ده رباره ی باوه رهینان به قهدهری چاکه و خراپه

٤٨٤. عَنْ جَابِرِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: «لَا يُؤْمِنُ عَبْدٌ حَتَّى يُؤْمِنَ بِالْقَدَرِ خَيْرِهِ وَشَرِّهِ، حَتَّى يَعْلَمَ أَنَّ مَا أَصَابَهُ لَمْ يَكُنْ لِيُخْطِئْهُ، وَأَنَّ مَا أَخْطَأَهُ لَمْ يَكُنْ لِيُصِيبْهُ».

جابیری کوری عه بدوللا رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ ده لیت: پیغه مبهری خوا ﷺ فهرموویه تی: «بهنده نابیته خاوه نی باوه ری راسته قینه تا پروا دینیت به قهدهری خوا چاک و خراپی، به جوریکی وا که بزائیت ئه مه ی دوو چاری هاتوووه نابیت لئی لاهدات، ئه و قهدهره شی که لئی لاهدات، نابیت دوو چاری بیت».

بَابُ مَا جَاءَ أَنَّ النَّفْسَ تَمُوتُ حَيْثُ مَا كُتِبَ لَهَا

باسی نه وهی هاتووه که وا مروؤف ده مریت له و شویننه ی که بو ی نووسراوه

٤٨٥. عَنْ مَطَرِ بْنِ عَكَامٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: «إِذَا قَضَى اللَّهُ لِعَبْدٍ أَنْ يَمُوتَ بِأَرْضٍ جَعَلَ لَهُ إِلَيْهَا حَاجَةً».

مه ته ری کو ری عو کامیس رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ ده لیت: پیغه مبه ری خوا ﷺ فه رموویه تی: «نه گهر خوا بریار بدات بو بهنده یه ک که له شوینیک بمریت، وا ده کات نه و بهنده یه پیویستی بهوئ هه بیت (سه فه ری بو بکات)».

أَبْوَابُ الْفِتَنِ عَنْ رَسُولِ اللَّهِ ﷺ

کۆباسی به لا و ئازاوه کان له پیغه مبهری خواوه ﷺ

بَابُ مَا جَاءَ لَا يَحِلُّ دَمُ امْرِئٍ مُسْلِمٍ إِلَّا بِأَحَدٍ ثَلَاثٍ

باسی ئه وهی هاتوو خوینی هیچ موسولمانیک رپییدراو نییه،
مه گهر به هوی یه کیک له م سبیانه

۲۰۲

٤٨٦. عَنْ أَبِي أُمَامَةَ بْنِ سَهْلٍ بْنِ حُنَيْفٍ: أَنَّ عُثْمَانَ بْنَ عَفَّانَ ﷺ أَشْرَفَ يَوْمَ الدَّارِ، فَقَالَ: أُنْشِدُكُمْ اللَّهَ، أَتَعْلَمُونَ أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ قَالَ: «لَا يَحِلُّ دَمُ امْرِئٍ مُسْلِمٍ إِلَّا بِأَحَدٍ ثَلَاثٍ: زِنًا بَعْدَ إِحْصَانٍ، أَوْ ارْتِدَادٍ بَعْدَ إِسْلَامٍ، أَوْ قَتْلِ نَفْسٍ بَغَيْرِ حَقٍّ فَقُتِلَ بِهِ»، فَوَاللَّهِ مَا زَنَيْتُ فِي جَاهِلِيَّةٍ وَلَا فِي إِسْلَامٍ، وَلَا ارْتَدَدْتُ مُنْذُ بَايَعْتُ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ، وَلَا قَتَلْتُ النَّفْسَ الَّتِي حَرَّمَ اللَّهُ فِيمَ تَقْتُلُونَنِي.

ئەبو ئومامە ی کۆری سەهلی کۆری حونەیف دە گێڕێتەو: عوسمانی کۆری عەففان ﷺ ئەو پۆژە ی کە ئابلوقە ی مالیان دابوو سەیری خەڵکە کە ی کرد، گوتی: داواتان لێ دە کەم بە (ناوی) خۆی گەورە، ئایا دە زانن کە پیغه مبهری خوا ﷺ فەرموویەتی: «خوینی هیچ کە سیکێ موسولمان رێ نە دراوه بە پشتنی، مه گهر به هوی یه کیک له م سبیانه تاوانه نه بیست: زیناکردن له دوا ی هاوسەرگیری، یان هەلگەرانەو (له ئیسلام)

له دواى موسولمانبون، يان كوشتنى كه سيك به نارهوا به نه نقهست، ئينجا له تولهى
بكورژيتهوه»، سويند به خوا كارى داوينيسيم نه كردوو نه له سهردهمى نه فاميهت
نه له سهردهمى ئيسلام، له ئايىنى ئيسلاميش پاشگهز نه بوومهوه لهو روزهوهى كه
به پيانم به پيغه مبهري خوا ﷺ داوه، هيچ كه سيكم نه كوشتوو كه خواى قه دهغهى
كردوو، جا (ئىستا ئيوه) به چ تاوانيك ده مكوژن؟

بَابُ مَا جَاءَ فِي إِشَارَةِ الْمُسْلِمِ إِلَى أَخِيهِ بِالسَّلَاحِ

باسى ئهوهى هاتوو ده ربارهى موسولمانيك چهك پوو له براكهى بكات

٤٨٧. عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رضي الله عنه عَنِ النَّبِيِّ ﷺ قَالَ: «مَنْ أَشَارَ عَلَى أَخِيهِ بِحَدِيدَةٍ لَعَنَتْهُ
الْمَلَائِكَةُ».

ئهو هوريره رضي الله عنه له پيغه مبهروه ﷺ ده گپريتهوه كه فهرمويه تي: «هه كه سيك
ئاسنيك (بو ترساندن) ئاراسته ي براكهى بكات، فريشته كان نه فره تي لى ده كه ن».

بَابُ مَا جَاءَ فِي لُزُومِ الْجَمَاعَةِ

باسى ئهوهى هاتوو ده ربارهى ده ستگرتن به كومه لى موسولمانان

٤٨٨. عَنْ ابْنِ عُمَرَ رضي الله عنه قَالَ: خَطَبَنَا عُمَرُ بِالْجَابِيَةِ فَقَالَ: يَا أَيُّهَا النَّاسُ، إِنِّي قُمْتُ
فِيكُمْ كَمَقَامِ رَسُولِ اللَّهِ ﷺ فِينَا فَقَالَ: «أَوْصِيكُمْ بِأَصْحَابِي، ثُمَّ الَّذِينَ يَلُونَهُمْ، ثُمَّ
الَّذِينَ يَلُونَهُمْ، ثُمَّ يَفْشُو الْكَذِبُ حَتَّى يَخْلِفَ الرَّجُلُ وَلَا يُسْتَحْلَفُ، وَيَشْهَدَ الشَّاهِدُ
وَلَا يُسْتَشْهَدُ، أَلَا لَا يَخْلُونَ رَجُلٌ بِامْرَأَةٍ إِلَّا كَانَ ثَالِثُهُمَا الشَّيْطَانُ، عَلَيْكُمْ بِالْجَمَاعَةِ
وَإِيَّاكُمْ وَالْفُرْقَةَ فَإِنَّ الشَّيْطَانَ مَعَ الْوَاحِدِ وَهُوَ مِنَ الْإِثْنَيْنِ أَبْعَدُ، مَنْ أَرَادَ مُجُوحَةً
الْجَنَّةِ فَلْيَلْزَمْ الْجَمَاعَةَ، مَنْ سَرَّتْهُ حَسَنَتُهُ وَسَاءَتْهُ سَيِّئَتُهُ فَذَلِكَ الْمُؤْمِنُ».

ئىبن عومەر ﷺ دەلّیت: عومەر وتاری بۆ داین له جاییه و گوتی: ئەی خەلکینه! وامن له نیتوانتان ههستمهوه (بۆ ئامۆژگاریکردن) وهک ههلسانهوهی پیغهمبهری خوا ﷺ لهنیو ئیمه دا (له رابردوو)، فهرمووی: «ئامۆژگاریتان دهکهم به چاک رهفتارکردن به رانبهر به هاوه لّانم، ئینجا ئەوانه ی له دوا ی ئەوان دین، پاشان درۆکردن بلاو ده بیته وه، به جوړیک کهسیک سویند ده خوات به بی ئەوه ی داوا ی سویندی لی کراییت، شایه تی ده دات به بی ئەوه ی داوا ی شایه تی لی کراییت، ئاگادار بن ههر پیاویک به ته نیا له گه ل ئافره تیکی بینگانه بمینیته وه مسوگهر شهیتان کهسی سییه میانه، دهست بگرن به کومه لی موسولمانان و ئاگادار بن له په رته وازه بوون، چونکه شهیتان له گه ل کهسیکی به ته نیا یه و له دوو کهسی به یه که وه دوورتره، ههر کهسیک نیوه راستی به هه شتی ده ویت، با دهست بگریت به کومه لی موسولمانان، ههر کهسیک دلخوش بیت به چاکه کانی، دلته نگ بیت به خراپه کانی، ئا ئەوه نیشانه ی بروادارییه».

بَابُ مَا جَاءَ فِي تَغْيِيرِ الْمُنْكَرِ بِالْيَدِ أَوْ بِاللِّسَانِ أَوْ بِالْقَلْبِ

باسی ئەوه ی هاتوو هه رباره ی گۆرینی خراپه به دهست یان به زمان یان به دل

٤٨٩. عَنْ طَارِقِ بْنِ شِهَابٍ قَالَ: أَوَّلُ مَنْ قَدَّمَ الْخُطْبَةَ قَبْلَ الصَّلَاةِ مَرْوَانُ، فَقَامَ رَجُلٌ فَقَالَ لِمَرْوَانَ: خَالَفْتَ السُّنَّةَ، فَقَالَ: يَا فُلَانُ، تَرِكَ مَا هُنَالِكَ، فَقَالَ أَبُو سَعِيدٍ: أَمَّا هَذَا فَقَدْ قَضَى مَا عَلَيْهِ، سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ يَقُولُ: «مَنْ رَأَى مُنْكَرًا فَلْيُنْكَرْهُ بِيَدِهِ، وَمَنْ لَمْ يَسْتَطِعْ فَبِلِسَانِهِ، وَمَنْ لَمْ يَسْتَطِعْ فَبِقَلْبِهِ، وَذَلِكَ أَضْعَفُ الْإِيمَانِ».

تاریقی کوپی شیهاب دەلّیت: یه کهم کهس وتاری (جهزنی) پیش نوێزه که ی خست مهروان بوو، جا پیاویک به روویدا ههستایه وه و به مهروانی گوت: پیچهوانه ی سونهت کرد، گوتی: ئەی فلان (ئه نجامدانی بهو شیوهیه) وازی لی هیندراوه،

جا نه بو سه عید گوتی: به راستی نه و پیاوه ئه رکی خوی به جی هینا، گوییستی پیغه مبهری خوا ﷺ بووم ده یفه رموو: «هه ر که سیک خراپه به کی بینی با به ده ست قه ده غه ی بکات، نه گه ر نه یتوانی با به زمان قه ده غه ی بکات، نه گه ر نه یتوانی با به دل په تی بکاته وه، نه وه ش نزمترین پله ی پروادارییه».

بَابُ مَا جَاءَ أَفْضَلُ الْجِهَادِ كَلِمَةً عَدْلٍ عِنْدَ سُلْطَانٍ جَائِرٍ

باسی نه وه ی هاتوو ه گه وره ترین جیهاد گوتنی وشه به کی هه قه به رانه ر ده سه لا تداریکی سته مکار

٤٩٠. عَنْ أَبِي سَعِيدٍ الْخُدْرِيِّ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ: أَنَّ النَّبِيَّ ﷺ قَالَ: «إِنَّ مِنْ أَعْظَمِ الْجِهَادِ كَلِمَةً عَدْلٍ عِنْدَ سُلْطَانٍ جَائِرٍ».

٣٠٥

نه بو سه عیدی خودری ﷺ ده گیریتته وه: پیغه مبه ر ﷺ فه رموو یه تی: «به راستی گه وره ترین جیهاد گوتنی وشه به کی هه قه به رانه ر ده سه لا تداریکی سته مکار».

بَابُ مَا جَاءَ كَيْفَ يَكُونُ الرَّجُلُ فِي الْفِتْنَةِ

باسی نه وه ی هاتوو ه که وا که سیک له کاتی به لا چۆن بیّت

٤٩١. عَنْ أُمِّ مَالِكٍ الْبَهْزِيَّةِ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا: قَالَتْ: ذَكَرَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ فِتْنَةً فَقَرَّبَهَا قَالَتْ: قُلْتُ: يَا رَسُولَ اللَّهِ، مَنْ خَيْرُ النَّاسِ فِيهَا؟ قَالَ: «رَجُلٌ فِي مَاشِيَّتِهِ يُؤَدِّي حَقَّهَا وَيَعْبُدُ رَبَّهُ، وَرَجُلٌ آخِذٌ بِرَأْسِ فَرَسِهِ يُخِيفُ الْعَدُوَّ وَيُخِيفُونَهُ».

ئوم مالیکی به هزییه ﷺ ده لیت: پیغه مبه ری خوا ﷺ باسی به لایه کی کرد، جا بۆمانی نزیک خسته وه، گوتی: گوتم: نه ی پیغه مبه ری خوا کن له و کاته باشتین خه لکه؟ فه رموو ی: «که سیک له نێو مه رومالاتی بیّت، مافی خوی لی بدات و به ندایه تی خوا

بکات، که سیکی دیکه سه ری ئه سپه که ی (سواره که ی) گرتووه، که ترس ده خاته دلی دوزمن، ئه وانیش ترس ده خه نه دلی (له پروو به پروو بونه وه دایه)».

بَابُ مَا جَاءَ لَتَرْكَبَنَّ سُنَنَ مَنْ كَانَ قَبْلَكُمْ

باسی ئه وه ی هاتوووه به دوای رپچکه ی ئه وانیه ی پپش خوۆتان ده که ون

٤٩٢. عَنْ أَبِي وَاقِدٍ اللَّيْثِيِّ رضي الله عنه: أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ لَمَّا خَرَجَ إِلَى حُنَيْنٍ مَرَّ بِشَجَرَةٍ لِّلْمُشْرِكِينَ يُقَالُ لَهَا: ذَاتُ أَنْوَاطٍ يُعَلَّقُونَ عَلَيْهَا أَسْلِحَتَهُمْ، فَقَالُوا: يَا رَسُولَ اللَّهِ، اجْعَلْ لَنَا ذَاتَ أَنْوَاطٍ كَمَا لَهُمْ ذَاتُ أَنْوَاطٍ، فَقَالَ النَّبِيُّ ﷺ: «سُبْحَانَ اللَّهِ هَذَا كَمَا قَالَ قَوْمُ مُوسَى عليه السلام: {اجْعَلْ لَنَا إِلَهًا كَمَا لَهُمْ آلِهَةٌ} الْأَعْرَافُ: ١٣٨، وَالَّذِي نَفْسِي بِيَدِهِ لَتَرْكَبَنَّ سُنَّةَ مَنْ كَانَ قَبْلَكُمْ».

ئهبو واقیدی له یسی رضي الله عنه ده گپرتیه وه: کاتیک پیغه مبه ری خوا ﷺ ده رچوو بو حونه ی به لای داریکی بیباوه پان تیپه ر بوو پی ده گوترا: زاتو ئه نوات، خه لکی چه کی خویانیان پی هه لده واسی، گوتیان: ئه ی پیغه مبه ری خوا، ده بو ئیمه ش داریک دیاری بکه ههر وه ک چۆن ئه وان داری زاتو ئه نواتیان هه یه، پیغه مبه ر ﷺ فه رموو ی: «پاک ی و بینگه ردی بو خوا، ئه وه ی گوتتان هاوشیوه ی وته که ی گه لی موسایه عليه السلام، کاتیک گوتیان: {اجْعَلْ لَنَا إِلَهًا كَمَا لَهُمْ آلِهَةٌ}، واته: خواوه ندیکان بو دیاری بکه ههر وه ک چۆن ئه وان خواوه ندیان هه یه، سویند به و زاته ی گیانی منی به ده سته خوۆتان ده خه نه سه ر رپچکه ی ئه وانیه ی پپش خوۆتان (به و جوړه کارانه)».

بَابُ مَا جَاءَ فِي كَلَامِ السَّبَاعِ

باسی ئه وه ی هاتوووه ده رباره ی گفتوگو کردنی درنده کان

٤٩٣. عَنْ أَبِي سَعِيدٍ الْخُدْرِيِّ رضي الله عنه: قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: «وَالَّذِي نَفْسِي بِيَدِهِ

لَا تَقُومُ السَّاعَةُ حَتَّى تُكَلَّمَ السَّبَاعُ الْإِنْسَ، وَحَتَّى تُكَلَّمَ الرَّجُلُ عَذْبَةُ سَوْطِهِ وَشِرَاكُ نَعْلِهِ وَتُخْبِرَهُ فَيُخَذُّهُ بِمَا أَحَدَثَ أَهْلُهُ مِنْ بَعْدِهِ».

ئەبو سەعیدی خودری رضی اللہ عنہ دەلێت: پیغەمبەری خوا صلی اللہ علیہ وسلم فەرموویەتی: «سوێند بەو زاتە ی گێانی منی بە دەستە پوژی دوا یی نایەت تا کاتیەک درێندە گەفتوگو دەکەن لە گەڵ ئادەمیزاد، هەروەها تا پیاویک قامچیە کە ی دەستی و قەیتانی نەعلە کە ی و لارێنە کە ی هەوایی پێ دەدەن کە خانەوادە کە ی لە دوا ی ئەو چی کردوو».

بَابُ مَا جَاءَ فِي إِشْقَاقِ الْقَمَرِ

باسی ئەوێ هاتوو دەربارە ی لە تێبوونی مانگ

٤٩٤. عَنِ ابْنِ عُمَرَ رضی اللہ عنہ قَالَ: انْفَلَقَ الْقَمَرُ عَلَى عَهْدِ رَسُولِ اللَّهِ صلی اللہ علیہ وسلم، فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ صلی اللہ علیہ وسلم: «اشْهَدُوا».

ئێبن عومەر رضی اللہ عنہ دەلێت: لە سەر دەمی پیغەمبەری خوا صلی اللہ علیہ وسلم مانگ لەت بوو، پیغەمبەری خوا صلی اللە علیہ وسلم فەرمووی: «ببینن (چی پووی دا و بینە شاھید بە سەر پووداوێ کە)».

بَابُ مَا جَاءَ فِي الْخَسْفِ

باسی ئەوێ هاتوو دەربارە ی پوچوون

٤٩٥. عَنْ حُذَيْفَةَ بْنِ أَسِيدٍ رضی اللہ عنہ قَالَ: أَشْرَفَ عَلَيْنَا رَسُولُ اللَّهِ صلی اللہ علیہ وسلم مِنْ غُرْفَةٍ وَنَحْنُ نَتَذَكَّرُ السَّاعَةَ فَقَالَ النَّبِيُّ صلی اللہ علیہ وسلم: «لَا تَقُومُ السَّاعَةُ حَتَّى تَرَوْا عَشْرَ آيَاتٍ: طُلُوعُ الشَّمْسِ مِنْ مَغْرِبِهَا، وَيَأْجُوجُ وَمَأْجُوجُ، وَالْدَّابَّةُ، وَثَلَاثَةُ خُسُوفٍ: خَسْفٌ بِالْمَشْرِقِ، وَخَسْفٌ بِالْمَغْرِبِ، وَخَسْفٌ بِجَزِيرَةِ الْعَرَبِ، وَنَارٌ تَخْرُجُ مِنْ قَعْرِ عَدَنَ تَسُوقُ النَّاسَ أَوْ تَحْشُرُ النَّاسَ، فَتَبَيَّتْ مَعَهُمْ حَيْثُ بَاتُوا، وَتَقِيلُ مَعَهُمْ حَيْثُ قَالُوا».

حوزه یفه ی کوری ئه سید ﷺ ده لیت: پیغه مبهری خوا ﷺ به سه ری کردینه وه له ژووری، له کاتیک ئیمه باسی پوژی دوا بیهان ده کرد، جا پیغه مبهری ﷺ فه رموی: «قیامت نایه ت تا ده نیشانه ده بینن: ده رکه وتنی خور له خورئاواوه، یه ئجوج و مه ئجوج، ده رکه وتنی چوار په له که، بینینی سی پوچوون: پوچوونیک له خوره لات، پوچوونیک له خورئاوا، پوچوونیک له دوورگی عه رب، ده رکه وتنی ئاگریک له قولایی شاری عه دن که خه لکی ده داته پیس خوی یان خه لکی کو ده کاته وه، له کاتی شه و له گه لیان ده بیت له هه ر کوئ مانه وه، له کاتی نیوه پووش له گه لیان ده بیت له هه ر کوئ مانه وه (به رده وام له گه لیان ده بیت)».

٤٩٦. عَنْ صَفِيَّةَ ۞ قَالَتْ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ۞: «لَا يَنْتَهِي النَّاسُ عَنْ غَزْوِ هَذَا الْبَيْتِ حَتَّى يَغْزَوْ جَيْشٌ، حَتَّى إِذَا كَانُوا بِالْبَيْدَاءِ أَوْ بِبَيْدَاءٍ مِنَ الْأَرْضِ خُسِفَ بِأَوَّلِهِمْ وَآخِرِهِمْ وَلَمْ يَنْجُ أَوْسَطُهُمْ»، قُلْتُ: يَا رَسُولَ اللَّهِ، فَمَنْ كَرِهَ مِنْهُمْ؟ قَالَ: «يَبْعَثُهُمُ اللَّهُ عَلَى مَا فِي أَنْفُسِهِمْ».

سه فیه ﷺ ده لیت: پیغه مبهری خوا ﷺ فه رمویه تی: «خه لکی ده ست هه لئاگر ن له هیرشکرده سه ر که عبه ی پیروز، تا له شکریک هیرش ده کات تا ده گه نه ده شتاییه ک له و خاکه دا، سه ره تا و کو تای له شکره که به زه ویدا ده چیته خوار، که س له نیوه نده که ش ده رناچیت»، گوتم: ئه ی پیغه مبهری خوا ئه و که سه ش که به زور هینراوه بو نیو له شکره که؟ فه رموی: «خوا ی گه وره زیندوویان ده کاته وه له سه ر ئه وه ی له دلیاندا یه (نیاز و مه به ستیان)».

٤٩٧. عَنْ عَائِشَةَ ۞ قَالَتْ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ۞: «يَكُونُ فِي آخِرِ هَذِهِ الْأُمَّةِ خَسَفٌ وَمَسْحٌ وَقَذْفٌ»، قَالَتْ: قُلْتُ: يَا رَسُولَ اللَّهِ، أَتَهْلِكُ وَفِينَا الصَّالِحُونَ؟ قَالَ: «نَعَمْ إِذَا ظَهَرَ الْخُبْتُ».

عائشه ﷺ ده لیت: پیغه مبهری خوا ﷺ فه رمویه تی: «له کو تای ئه م ئومه ته پوچوون و پوخسار گوپران و به ردبارین پوو ده دات»، عائشه گوتم: گوتم: ئه ی

پیغه مبه‌ری خوا له‌ناو ده‌چین له‌کاتیکدا که‌سانی چاکه‌کارمان له‌نیودایه؟ فه‌رمووی:
«به‌لێ ئه‌گه‌ر خراپه‌ به‌ئاشکرا ده‌رکه‌وت و زال بوو».

بَابُ مَا جَاءَ فِي طُلُوعِ الشَّمْسِ مِنْ مَغْرِبِهَا

باسی ئه‌وه‌ی هاتوو ده‌رباره‌ی ده‌رکه‌وتنی خۆر له‌ شوێنه‌ی که‌ لێی ئاوا بووه

٤٩٨. عَنْ أَبِي ذَرٍّ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: دَخَلْتُ الْمَسْجِدَ حِينَ غَابَتِ الشَّمْسُ وَالنَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ جَالِسٌ، فَقَالَ: «يَا أَبَا ذَرٍّ، أَتَدْرِي أَيْنَ تَذْهَبُ هَذِهِ؟»، قَالَ: قُلْتُ: اللَّهُ وَرَسُولُهُ أَعْلَمُ، قَالَ: «فَإِنَّهَا تَذْهَبُ تَسْتَأْذِنُ فِي السُّجُودِ فَيُؤْذَنُ لَهَا وَكَأَنَّهَا قَدْ قِيلَ لَهَا ااطْلَعِي مِنْ حَيْثُ جِئْتِ فَتَطْلُعِ مِنْ مَغْرِبِهَا». قَالَ: ثُمَّ قَرَأَ: «وَذَلِكَ مُسْتَقَرٌّ لَهَا» {يس: ٣٨}.

ئه‌بو زه‌ر رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ ده‌لێت: چومه‌ مزگه‌وت له‌و کاته‌ی که‌ خۆر ئاوا بووبوو و پیغه‌مبه‌ریش صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ دانیشیبوو، فه‌رمووی: «ئه‌ی ئه‌بو زه‌ر، ئایا ده‌زانیت ئه‌مه‌ بۆ کوێ ده‌روات؟»، گوتم: خوا و پیغه‌مبه‌ره‌که‌ی صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ زاناتر، فه‌رمووی: «ئه‌وه‌ ده‌روات داوای پێیدان ده‌کات بۆ سوچه‌بردن، جا پێی ده‌دریت، هه‌ر وه‌ک پێی بگوتریت ده‌رکه‌وه‌ هه‌ر له‌و شوێنه‌ی که‌ لێی هاتوویت، جا (له‌ پوژی دوا‌یی) له‌و شوێنه‌ی که‌ لێی ئاوا بووه‌ ده‌رده‌که‌ویت». ئه‌بو زه‌ر ده‌لێت: پاشان ئه‌و ئایه‌ته‌ی خوینده‌وه‌: «وَذَلِكَ مُسْتَقَرٌّ لَهَا».

بَابُ فِي صِفَةِ الْمَارِقَةِ

باسیک له‌باره‌ی خه‌سه‌له‌تی که‌سانی ده‌رچوو له‌ راسته‌پێی ئیسلام

٤٩٩. عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ مَسْعُودٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: «يَخْرُجُ فِي آخِرِ الزَّمَانِ قَوْمٌ أَحْدَاثُ الْأَسْنَانِ سَفَهَاءُ الْأَحْلَامِ، يَقْرَأُونَ الْقُرْآنَ، لَا يُجَاوِزُ تَرَاقِيَهُمْ، يَقُولُونَ مِنْ قَوْلِ خَيْرِ الْبَرِيَّةِ، يَمْرُقُونَ مِنَ الدِّينِ كَمَا يَمْرُقُ السَّهْمُ مِنَ الرَّمِيَّةِ».

عبداللای کوری مه سعوود ﷺ ده لیئت: پیغمبه ری خوا ﷺ فہرموویہ تی: «له کوتایی زہمن خہ لکانتیک دہردہ کھون ددانیان تازہیہ، سادہن له بیر کردنہ وه و لیکدانه وه، قورئان دہ خوینن بہ لام له گہردنیان بہرز نابیتہ وه، دہدوین بہ فہرموودہ ی چاکترین خہ لک (کہ پیغمبه ری خواہیہ ﷺ)، له ئیسلام دہردہ چن ہہر وه ک چۆن تیر له کھوان دہردہ چیت».

بَابُ مَا جَاءَ سَتَكُونُ فِتْنٌ كَقَطْعِ اللَّيْلِ الْمُظْلِمِ

باسی ئہوہی ہاتووہ دہربارہی پروودانی ئاژاوہیہ ک کہ وه ک شہوی تاریک وایہ

۵۰۰. عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ: أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ قَالَ: «بَادِرُوا بِالْأَعْمَالِ فِتْنًا كَقَطْعِ اللَّيْلِ الْمُظْلِمِ يُصْبِحُ الرَّجُلُ مُؤْمِنًا وَيُمْسِي كَافِرًا، وَيُمْسِي مُؤْمِنًا وَيُصْبِحُ كَافِرًا، يَبِيعُ دِينَهُ بِعَرَضٍ مِنَ الدُّنْيَا».

ئہبو ہورہیرہ ﷺ دہگیریتہ وه: پیغمبه ری خوا ﷺ فہرموویہ تی: «پہلہ و دہستپیشخہری بکھن بہ کاری چاکہ پیش ہاتنی بہ لا و ئاژاوہ کان (ئہوہندہ ئالوز و تیکہلہ)، وه ک شہوی تاریک وایہ کہ ناروونہ، بہ یانی دادیت کہسیک پروادارہ، بہ لام کہ ئیوارہی بہ سہردا دیت بیباوہرہ، ئیوارہی بہ سہردا دیت پروادارہ، بہ لام کہ بہ یانی بہ سہردا دیت بووہ تہ بیباوہر، باوہری خو ی دہ فروشیت بہ شتیکی دونیا».

بَابُ مَا جَاءَ فِي أَشْرَاطِ السَّاعَةِ

باسی ئہوہی ہاتووہ دہربارہی نیشانہ کانی قیامہت

۵۰۱. عَنْ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ: قَالَ: أُحَدِّثُكُمْ حَدِيثًا سَمِعْتُهُ مِنْ رَسُولِ اللَّهِ ﷺ لَا يُحَدِّثُكُمْ أَحَدٌ بَعْدِي أَنَّهُ سَمِعَهُ مِنْ رَسُولِ اللَّهِ ﷺ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: «إِنَّ

مِنْ أَشْرَاطِ السَّاعَةِ: أَنْ يُرْفَعَ الْعِلْمُ، وَيُظْهَرَ الْجَهْلُ، وَيَفْشُو الزُّنَا، وَتُشْرَبَ الْخُمُرُ، وَيَكْثُرَ النِّسَاءُ، وَيَقِلَّ الرِّجَالُ حَتَّى يَكُونَ لِحَمْسِينَ امْرَأَةً قِيمٌ وَاحِدٌ».

ئه نه سی کوری مالیک ﷺ ده لیت: فهرمووده به کتان بۆ باس ده کهم که له پیغه مبهری خوا م ﷺ بیستوه که دواى من کهس نه بیت بۆ تانی باس بکات که راسته خو له پیغه مبهری خوا م ﷺ بیستیت (تهنها من بیستومه لئی)، گوئی: پیغه مبهری خوا م ﷺ فهرمووی: «له نیشانهکانی رۆژی دواى: زانست بهرز ده کریتهوه، نه زانین سه ره هه لده دات، داوینپییسی بلاو ده بیتهوه، مه ی ده خوریتهوه، ژماره ی ئافره تان زۆر ده بیت، ژماره ی پیاوان کهم ده بیت به جوړیکی وا که ههر بۆ په نجا ئافره ت (پیاویک) به ئه رکیان هه لبستیت».

٥٠٢. عَنِ الزُّبَيْرِ بْنِ عَدِيٍّ قَالَ: دَخَلْنَا عَلَى أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ ﷺ فَشَكَّوْنَا إِلَيْهِ مَا نَلْقَى مِنَ الْحَجَّاجِ، فَقَالَ: «مَا مِنْ عَامٍ إِلَّا وَالَّذِي بَعْدَهُ شَرٌّ مِنْهُ حَتَّى تَلْقَوْا رَبَّكُمْ»، سَمِعْتُ هَذَا مِنْ نَبِيِّكُمْ ﷺ.

زوبهیری کوری عه دی ﷺ ده لیت: چوینه لای ئه نه سی کوری مالیک ﷺ شکایه تمان له لای کرد سه باره ت به ره فتهاره کانی چه ججاج که بهرانبه رمان ده یکات (له سته م و کوشتن) له وه لامدا گوئی: سال به دواى سال خراپتر ده بیت تا ده گه نه وه لای پهروه ردگارتان، ئا ئه مه م له پیغه مبهره که تان م ﷺ بیستوه.

٥٠٣. عَنْ عِمْرَانَ بْنِ حُصَيْنٍ ﷺ: أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ قَالَ: «فِي هَذِهِ الْأُمَّةِ خَسْفٌ وَمَسْخٌ وَقَذْفٌ»، فَقَالَ رَجُلٌ مِنَ الْمُسْلِمِينَ: يَا رَسُولَ اللَّهِ، وَمَتَى ذَاكَ؟ قَالَ: «إِذَا ظَهَرَتِ الْقَيْنَاتُ وَالْمَعَارِيفُ وَشُرِبَتِ الْخُمُورُ».

عیمپانی کوری حوصه ی ن ﷺ ده گپرتیه وه: پیغه مبهری خوا م ﷺ فهرموویه تی: «له نیو ئومه ته کهم پۆچوونی زهوی و گۆرانی شکل و شیوه و بهر دبارانکردن سه ره هه لده دن»، پیاویک له موسولمانان گوئی: ئه ی پیغه مبهری خوا، ئه وه که ی پوو ده دات؟ فهرمووی: «ئه گهر کۆر و دانیشن ساز کرا بۆ ئافره تانی گۆرانپیژ و لیّدانی

بَابُ مَا جَاءَ لَا تَقُومُ السَّاعَةُ حَتَّى يَخْرُجَ كَذَّابُونَ

باسی نه وهی هاتووه پوژی دواپی پوو نادات تا دهرکه وتنی دروژنه کان

٥٠٤. عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رضي الله عنه قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: «لَا تَقُومُ السَّاعَةُ حَتَّى يَنْبَغِثَ دَجَالُونَ كَذَّابُونَ قَرِيبٌ مِنْ ثَلَاثِينَ كُلُّهُمْ يَزْعُمُ أَنَّهُ رَسُولُ اللَّهِ».

نه بو هوپره پره رضي الله عنه ده لیت: پیغه مبهری خوا ﷺ فهرموویه تی: «پوژی دواپی پوو نادات تا چهند فیلبازیکی دروژن دهرده که ون، ژماره یان نزیک سی فیلباز ده بیت، هه موویان بانگه شهی نه وه ده که ن که پیغه مبهری خوان».

بَابُ مَا جَاءَ فِي الْأَثَمَةِ الْمُضِلِّينَ

باسی نه وهی هاتووه دهرباره ی پیشه وایانی گومراکار

٥٠٥. عَنْ ثَوْبَانَ رضي الله عنه قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: «إِنَّمَا أَخَافُ عَلَى أُمَّتِي الْأَثَمَةَ الْمُضِلِّينَ»، قَالَ: وَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: «لَا تَزَالُ طَائِفَةٌ مِنْ أُمَّتِي عَلَى الْحَقِّ ظَاهِرِينَ لَا يَضُرُّهُمْ مَنْ يَخْدُلُهُمْ حَتَّى يَأْتِيَ أَمْرُ اللَّهِ».

سهوبان رضي الله عنه ده لیت: پیغه مبهری خوا ﷺ فهرموویه تی: «بهراستی له (داها تووی) ئوممه ته که م دهرسم (له بهر) پیشه وایانی گومراکار»، (سهوبان رضي الله عنه) ده شلیت: پیغه مبهری خوا ﷺ فهرمووی: «بهرده وام کومه لیک له ئوممه ته که م له سهر پریگی راستن، نه وهی پشتیان نه گریت و بهرگریان لی نه کات زیانیان پی ناگه یینیت، تا کاتی هاتنی فهرمانی خوا».

بَابُ مَا جَاءَ فِي الْمَهْدِيِّ

باسی ئه وهی هاتوووه ده ربارهی مه هدی

٥٠٦. عَنْ عَبْدِ اللَّهِ ﷺ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: «لَا تَذْهَبُ الدُّنْيَا حَتَّى يَمْلِكَ الْعَرَبَ رَجُلٌ مِنْ أَهْلِ بَيْتِي يُوَاطِئُ اسْمَهُ اسْمِي».

عه بدوللا ﷺ ده لیت: پیغه مبه ری خوا ﷺ فه رموو به تی: «دونیا کۆتایی پێ نایه ت تا که سیک ده سه لاتنی عه ره بی ده که ویته ده ست، ئه و که سه له خانه واده ی منه و ناوی وه کوو ناوی منه».

بَابُ مَا جَاءَ مِنْ أَئِنَّ يَخْرُجُ الدَّجَالُ

باسی ئه وهی هاتوووه که وا ده ججال له کوو ده رده که ویت

٥٠٧. عَنْ أَبِي بَكْرٍ الصِّدِّيقِ ﷺ قَالَ: حَدَّثَنَا رَسُولُ اللَّهِ ﷺ قَالَ: «الدَّجَالُ يَخْرُجُ مِنْ أَرْضِ الْمَشْرِقِ يَقَالُ لَهَا: خُرَاسَانُ، يَتَّبِعُهُ أَقْوَامٌ كَأَنَّ وُجُوهُهُمْ الْمَجَانُّ الْمُطْرَقَةُ».

ئه بو به کری صدیق ﷺ ده لیت: پیغه مبه ری خوا ﷺ بۆی باس کردین و فه رموو ی: «ده ججالی فیلباز له خاکیک ده رده که ویت له رۆژه لات پێی ده گو تریت: خوراسان، خه لکانیک به دوای ده که ون شیوه ی روه خساریان وه ک قه لغان (خپ و پانه)، پیسته یان به سه ره یه که وه یه (چپ و به گوشته)».

بَابُ مَا جَاءَ فِي صِفَةِ الدَّجَالِ

باسی ئه وهی هاتوووه ده ربارهی تاییه تمه ندیی ده ججال

٥٠٨. عَنْ ابْنِ عُمَرَ ﷺ عَنِ النَّبِيِّ ﷺ: أَنَّهُ سُئِلَ عَنِ الدَّجَالِ، فَقَالَ: «أَلَا إِنَّ رَبَّكُمْ

لَيْسَ بِأَعْوَرَ أَلَا وَإِنَّهُ أَعْوَرُ عَيْنُهُ الْيُمْنَى كَانَتْهَا عَيْنَبَةُ طَافِيَةً.

ئيبين عومهر ﷺ ده گيرتته وه: پيغه مبهري ﷺ پرسياړی لی کړا سه بارهت به ده ججال،
 فرمووی: «ناگادار بن خوی پوره ردگارتان نابینا نیی، ناگادار بن کویره و چاوی
 راسته ی شیوه ی وه ک ترئ وایه».

بَابُ مَا جَاءَ فِي الدَّجَالِ لَا يَدْخُلُ الْمَدِينَةَ

باسی نه وهی هاتووه دهر باره ی ده ججال که ناتوانیت بجیتته شاری مه دینه وه

۵۰۹. عَنْ أَنَسٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: «يَأْتِي الدَّجَالُ الْمَدِينَةَ فَيَجِدُ الْمَلَائِكَةَ يَحْرُسُونَهَا فَلَا يَدْخُلُهَا الطَّاعُونَ وَلَا الدَّجَالُ إِنْ شَاءَ اللَّهُ».

نه نه س ﷺ ده لیت: پيغه مبهري خوا ﷺ فرموویته ی: «ده ججال پروو ده کاته شاری
 مه دینه ی پیروژ، ده بینیت فریشته کان پاسه وانی لی ده کهن، (شاری مه دینه) به
 ویستی خوی گه وړه نه خوشی تاعوون و ده ججال ناچنه نیوی».

أَبْوَابُ الرُّؤْيَا عَنْ رَسُولِ اللَّهِ ﷺ

کۆباسی خهون له پیغه مبهری خواوه ﷺ

بَابُ أَنَّ رُؤْيَا الْمُؤْمِنِ جُزْءٌ مِنْ سِتَّةٍ وَأَرْبَعِينَ جُزْءًا مِنَ النَّبُوءَةِ

باسی ئه وهی که خهونی بر وادار به شیخه له چل و شهش بهشی پیغه مبهرایه تی

۵۱۰. عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: «إِذَا اقْتَرَبَ الزَّمَانُ لَمْ تَكُنْ رُؤْيَا الْمُؤْمِنِ تَكْذِيبُ، وَأَصْدَقُهُمْ رُؤْيَا أَصْدَقُهُمْ حَدِيثًا».

ئەبو ھورەیرە رەزیدە اللہ عنہ دەلیت: پیغه مبهری خوا ﷺ فەر موویە تی: «ئەگەر پۆژی دوا یی نزیک بوویە وه، وا خەریکە خهونی بر وادار به ناراست دەر نه چیت، راستترین خهون خهونی راستگوترین که سه له وته کانی».

بَابُ ذَهَبَتِ النَّبُوءَةُ وَبَقِيَتِ الْمُبَشِّرَاتُ

باسی پیغه مبهرایه تی کۆتایی هاتوو وه خهونی مژده به خش ماوه

۵۱۱. عَنْ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: «إِنَّ الرِّسَالَةَ وَالنَّبُوءَةَ قَدْ

انْقَطَعَتْ فَلَا رَسُولَ بَعْدِي وَلَا نَبِيٍّ»، قَالَ: فَشَقَّ ذَلِكَ عَلَى النَّاسِ، فَقَالَ: «لَكِنَّ الْمُبَشِّرَاتُ». قَالُوا: يَا رَسُولَ اللَّهِ وَمَا الْمُبَشِّرَاتُ؟ قَالَ: «رُؤْيَا الْمُسْلِمِ، وَهِيَ جُزْءٌ مِنْ أَجْزَاءِ الثُّبُوءِ».

نه نه سی کوړی مالیک ﷺ ده لیت: پیغه مبهری خوا ﷺ فهرموویه تی: «به راستی په یامی خوا و پیغه مبهرایه تی پچراوه و کوټایی پی هاتووه، هیچ په وانه کراو و پیغه مبهریک له دواى منه وه نییه»، جا خه لکی نه وه دلّی ته نگ کردن، پیغه مبه ریش ﷺ فهرمووی: «به لام موزده دهره کان (ده مینن)»، گوټیان: نه ی پیغه مبهری خوا، نه و موزده دهرانه چین؟ فهرمووی: «خه ونی که سیکی موسولمانه، که به شیکه له به شه کانی پیغه مبهرایه تی».

بَابُ إِذَا رَأَى فِي الْمَنَامِ مَا يَكْرَهُ مَا يَصْنَعُ

باسی نه گهر که سیک خه ونیکی بینی له لای ناخوښ بوو چی بکات

۵۱۲. عَنْ أَبِي قَتَادَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ عَنْ رَسُولِ اللَّهِ ﷺ أَنَّهُ قَالَ: «الرُّؤْيَا مِنَ اللَّهِ وَالْحُلُمُ مِنَ الشَّيْطَانِ، فَإِذَا رَأَى أَحَدُكُمْ شَيْئًا يَكْرَهُهُ فَلْيَنْفُتْ عَنْ يَسَارِهِ ثَلَاثَ مَرَّاتٍ، وَلْيَسْتَعِذْ بِاللَّهِ مِنْ شَرِّهَا فَإِنَّهَا لَا تَضُرُّهُ».

نه بو قه تاده ﷺ له پیغه مبهری خواوه ﷺ ده گیر یته وه که فهرموویه تی: «خه ونی راست له خواوه یه، خه ونی ناخوښ له شه یتانه وه یه، نه گهر که سیک له ټیوه خه ونیکی ناخوښی بینی، با سی جار ان فوو بکاته لای چه پی، په نا به خوا بگریټ له زیانی خه ونه که، نه مه وا ده کات زیانی پی نه گات».

بَابُ فِي الَّذِي يَكْذِبُ فِي حُلْمِهِ

باسيک له باره‌ی ئه‌و که سه‌ی درو بکات له (گپ‌رانه‌وه‌ی) خه‌ونه‌که‌ی

۵۱۳. عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ رضی الله عنه عَنِ النَّبِيِّ صلی الله علیه و آله قَالَ: «مَنْ تَحَلَّمَ كَاذِبًا كُلَّ يَوْمٍ الْقِيَامَةِ أَنْ يَعْقِدَ بَيْنَ شَعِيرَتَيْنِ وَلَنْ يَعْقِدَ بَيْنَهُمَا».

ئيبن عه‌يباس رضی الله عنه له پيغه‌مبه‌ره‌وه صلی الله علیه و آله ده‌گپ‌رته‌وه که فه‌رمويه‌تی: «هه‌ر که‌سيک له (گپ‌رانه‌وه‌ی) خه‌ونه‌که‌یدا درو بکات (بليت: فلان شتم بينی له خه‌وندا و نه‌شيبينييت)، پوژي دوايی داواي لئ ده‌کريت دوو ده‌نکه‌ جو گري بدات، ناشتوانيت گريان بدات (ئه‌زیه‌ت ده‌دریت)».

بَابُ فِي رُؤْيَا النَّبِيِّ صلی الله علیه و آله اللَّبَنَ وَالْقُمُصَ

باسيک له باره‌ی خه‌ونيبينيی پيغه‌مبه‌ر صلی الله علیه و آله به‌شیر و کراس

۵۱۴. عَنْ ابْنِ عُمَرَ رضی الله عنه قَالَ: سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ صلی الله علیه و آله يَقُولُ: «بَيْنَا أَنَا نَائِمٌ إِذْ أَتَيْتُ بِقَدَحٍ لَبَنٍ فَشَرِبْتُ مِنْهُ، ثُمَّ أُعْطِيتُ فَضْلِي عُمَرُ بْنُ الْخَطَّابِ»، قَالُوا: فَمَا أَوْلَتْهُ يَا رَسُولَ اللَّهِ؟ قَالَ: «الْعِلْمُ».

ئيبن عومه‌ر رضی الله عنه ده‌ليت: گويم له پيغه‌مبه‌ري خوا صلی الله علیه و آله بوو ده‌يفه‌رموو: «له کاتيک که له خه‌ودا بووم، قاپيک له شيريان پي دام و ليم خواردده‌وه، ئينجا ئه‌وه‌ی ليی مایه‌وه به‌رماوه‌که‌م دا به‌ عومه‌ري کوري خه‌تتاب»، گوتيان: چو‌ن خه‌ونه‌که‌ت ليک ده‌ده‌يه‌وه ئه‌ی پيغه‌مبه‌ري خوا؟ فه‌رمووی: «زانينه (واته‌ شیر ه‌ زانینی به‌سووده)».

۵۱۵. عَنْ أَبِي أُمَامَةَ بْنِ سَهْلٍ بْنِ حَنْفٍ رضی الله عنه عَنْ بَعْضِ أَصْحَابِ النَّبِيِّ صلی الله علیه و آله: أَنَّ النَّبِيَّ صلی الله علیه و آله قَالَ: «بَيْنَا أَنَا نَائِمٌ رَأَيْتُ النَّاسَ يُعَرِّضُونَ عَلَيَّ وَعَلَيْهِمْ قُمُصٌ مِنْهَا مَا يَبْلُغُ

الثَّدِيِّ، وَمِنْهَا مَا يَبْلُغُ أَسْفَلَ مِنْ ذَلِكَ فَعَرَضَ عَلَيَّ عُمَرُ وَعَلَيْهِ قَمِيصٌ يَجْرُهُ»، قَالُوا:
فَمَا أَوْلَتْهُ يَا رَسُولَ اللَّهِ؟ قَالَ: «الدِّينَ».

ئەبو ئومامە ی کۆری سەھلی کۆری حوئەیف ﷺ لە ھەندیک لە ھاوہ لانی پێغەمبەر ﷺ دە گێڕێتەوہ: پێغەمبەر ﷺ فەرموویەتی: «لە کاتی کدا کہ لە خەودا بووم، چاوم بە کۆمە لێک کەس کەوت و نیشانیان دەدام، کراسیان لەبەر بوو، جا ھەبوو کراسە کە ی تا سینگ ی بوو، ھەبوو لە خوارتر بوو، عومەرم نیشان درا کراسیکی وا درێژی لەبەر بوو، بەدوای خۆی ڕایدەکیشا»، جا ھاوہ لان گوتیان: ئەمە بە چی لێک دەدەیتەوہ ئە ی پێغەمبەری خوا؟ فەرمووی: «بە دینداری».

٥١٦. عَنْ سَمُرَةَ بْنِ جُنْدَبٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: كَانَ النَّبِيُّ ﷺ إِذَا صَلَّى بِنَا الصُّبْحِ أَقْبَلَ عَلَى النَّاسِ بِوَجْهِهِ وَقَالَ: «هَلْ رَأَى أَحَدٌ مِنْكُمْ اللَّيْلَةَ رُؤْيَا؟».

سەمورە ی کۆری جوندەب ﷺ دە لێت: پێغەمبەر ﷺ ئە گەر نوێژی بە یانی کردبایە، ڕووی لە خەلکی دە کرد و دەیفەرموو: «ئایا کەس لە ئێوہ ئەمشەو ھیچ خەونێکی بینیوہ؟».

أَبْوَابُ الشَّهَادَاتِ عَنْ رَسُولِ اللَّهِ ﷺ

کۆباسی شایه تیدان له پیغه مبهری خواوه ﷺ

بَابُ مَا جَاءَ فِي الشَّهَادَةِ أَنَّهُمْ خَيْرٌ

باسی ئهوهی هاتوووه دهربارهی چ جوړه شایه تیدهریک چاکتره

٥١٧. عَنْ زَيْدِ بْنِ خَالِدٍ الْجُهَنِيِّ رضي الله عنه: أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ قَالَ: «أَلَا أُخْبِرُكُمْ بِخَيْرِ الشَّهَادَةِ؟ الَّذِي يَأْتِي بِالشَّهَادَةِ قَبْلَ أَنْ يُسْأَلَهَا».

زهیدی کوپی خالیدی جو هه نی رضي الله عنه ده گپریته وه: پیغه مبهری خوا رضي الله عنه فهرموویه تی: «ئایا هه والتان پی بدهم دهربارهی باشتین شایه تیدهر؟ ئه و که سهیه که شایه تی ده دا (له پیناو خوا) پیش ئه وهی داوای لی بکریت».

بَابُ مَا جَاءَ فِي شَهَادَةِ الزُّورِ

باسی ئهوهی هاتوووه دهربارهی شایه تیدانی درۆ

٥١٨. عَنْ عِمْرَانَ بْنِ حُصَيْنٍ رضي الله عنه: قَالَ: سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ يَقُولُ: «خَيْرُ النَّاسِ

قَرْنِي ثُمَّ الَّذِينَ يُلُونَهُمْ، ثُمَّ الَّذِينَ يُلُونَهُمْ ثَلَاثًا، ثُمَّ يَجِيءُ قَوْمٌ مِنْ بَعْدِهِمْ يَتَسَمَّنُونَ
وَيُحِبُّونَ السَّمَنَ يُعْطُونَ الشَّهَادَةَ قَبْلَ أَنْ يُسْأَلُواهَا».

عیمپرانی کورپی حوصهین ﷺ ده لیت: گویم له پیغه مبهری خوا ﷺ بوو ده بفرموو:
«چاکترین کهس خه لکی سهرده می منن، ئینجا ئهوانه ی دوا ی ئه و، ئینجا ئهوانه ی
دوا ی ئهوان، ئینجا ئهوانه ی دوا ی ئهوان، سی جار ئه وه ی فرموو، ئینجا له دوا ی
ئهوان که ساتیک دین خویان قه له و ده کهن، حه زیان له چه ورییه، شایه تی ده ده ن
پیش ئه وه ی داوایان لی بکریت». (پروونکردنه وه ی ده وئ تا له گه ل فرمووده ی
پیشووتر تیکنه گیرین!!).

أَبْوَابُ الزُّهْدِ عَنْ رَسُولِ اللَّهِ ﷺ

کۆباسی زوهد له پیغه مبه‌ری خواوه ﷺ

بَابُ: الصَّحَّةُ وَالْفَرَاغُ نِعْمَتَانِ مَغْبُوتَانِ فِيهِمَا كَثِيرٌ مِنَ النَّاسِ

باسیک: له‌ش‌ساغی و ده‌ست‌به‌تالی دوو ناز و ن‌عمه‌تن
زۆربه‌ی خه‌لکی زه‌ره‌رمه‌ندن تی‌یاندا

٥١٩. عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: «نِعْمَتَانِ مَغْبُوتَانِ فِيهِمَا كَثِيرٌ مِنَ النَّاسِ الصَّحَّةُ وَالْفَرَاغُ».

ئ‌بن عه‌باس ر‌ض‌ی‌ه‌ الله‌ عن‌هم‌ا ق‌ال: ق‌ال: ر‌س‌ول‌ الله‌ ﷺ: «ن‌عم‌تان‌ م‌غ‌ب‌وت‌ان‌ ف‌ی‌ه‌ما ک‌ث‌یر‌ م‌ن‌ الن‌اس‌ الص‌ح‌ة‌ و‌الف‌را‌غ‌».

بَابُ مَا جَاءَ فِي إِذْذَارِ النَّبِيِّ ﷺ قَوْمَهُ

باسی ئه‌وه‌ی هاتوو‌ه‌ ده‌رباره‌ی ئا‌گ‌ا‌دا‌ر‌کرد‌نه‌وه‌ی پی‌غه‌م‌به‌ر ﷺ بۆ‌گه‌له‌که‌ی

٥٢٠. عَنْ عَائِشَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا قَالَتْ: لَمَّا نَزَلَتْ هَذِهِ الْآيَةُ: {وَأَنْذِرْ عَشِيرَتَكَ الْأَقْرَبِينَ} الشُّعْرَاءُ: ٢١٤، قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: «يَا صَفِيَّةُ بِنْتُ عَبْدِ الْمُطَّلِبِ، يَا فَاطِمَةُ بِنْتُ

مُحَمَّدٍ، يَا بَنِي عَبْدِ الْمُطَّلِبِ إِنِّي لَا أَمْلِكُ لَكُمْ مِنَ اللَّهِ شَيْئًا، سَلُونِي مِنْ مَالِي مَا شِئْتُمْ». عایشه رضی اللہ عنہا ده لیت: کاتیک ئەم ئایەتە دابەزی: {وَأَنْذِرْ عَشِيرَتَكَ الْأَقْرَبِينَ}، پیغەمبەری خوا صلی اللہ علیہ وسلم فەرمووی: «ئەوێ صەفیهی کچی عەبدولموتەلیب، ئەوێ فاتیمەو کچی موحەممەد، ئەوێ بەنو عەبدولموتەلیب، بزانی کە هیچم پێ ناکریت بۆتان بەرانبەر بە خوای گەورە، ئەوێ دەتانەوێت لە ماله کەم داوام لێ بکەن (بەلام لای خوا هیچم پێ ناکریت بۆتان گەر باوەر نەهینن)».

بَابُ مَا جَاءَ فِي فَضْلِ الْبُكَاءِ مِنْ خَشْيَةِ اللَّهِ

باسی ئەوێ هاتووێ دەربارەوێ گەورەوێ گریان لە ترسی خوا

۵۲۱. عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رضی اللہ عنہ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صلی اللہ علیہ وسلم: «لَا يُلْجُ النَّارَ رَجُلٌ بَكَى مِنْ خَشْيَةِ اللَّهِ حَتَّى يَعُودَ اللَّبَنُ فِي الضَّرْعِ، وَلَا يَجْتَمِعُ غُبَارٌ فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَدُخَانٌ جَهَنَّمَ».

ئەبو ھورەیرە رضی اللہ عنہ ده لیت: پیغەمبەری خوا صلی اللہ علیہ وسلم فەرموویەتی: «ناخریتە نیو ئاگر ئەو کەسەوێ لە ترسی خوا گریاییت مەگەر شیرێ دۆشراو بگەرپیتەوێ نیو گوانەکان (کە ناشگەرپیتەوێ)، لە گەل یە کدی کۆ نابنەوێ تۆز و غوباریک لە پینا و خوا بەریکەوتبیت لە گەل دوو کەلی ئاگری دۆزەخ (واتە: موحامەد لە مەیدانی جەنگدا)».

بَابُ فِي قَوْلِ النَّبِيِّ صلی اللہ علیہ وسلم: «لَوْ تَعْلَمُونَ مَا أَعْلَمُ لَضَحِكْتُمْ قَلِيلًا»

باسیک دەربارەوێ فەرموودەوێ پیغەمبەر صلی اللہ علیہ وسلم:
«ئەگەر ئەوێ بزانی کە من دەیزانم کەم پێ دەکەن»

۵۲۲. عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رضی اللہ عنہ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صلی اللہ علیہ وسلم: «لَوْ تَعْلَمُونَ مَا أَعْلَمُ لَضَحِكْتُمْ

قَلِيلًا وَلَبَكَيْتُمْ كَثِيرًا».

ئەبو ھورەپرە رضی اللہ عنہ دەلێت: پێغەمبەری خوا صلی اللہ علیہ وسلم فرموویەتی: «ئەگەر ئەو بەزانن کە مەن دەیزانم، کەم پێدەکەن زۆر دەگرن».

بَابُ مَا جَاءَ فِي هَوَانِ الدُّنْيَا عَلَى اللَّهِ

باسی ئەوێ هاتوووە دەربارەی بێتەرخیی دنیا لەلای خوای گەورە

۵۲۳. عَنْ سَهْلِ بْنِ سَعْدٍ رضی اللہ عنہ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صلی اللہ علیہ وسلم: «لَوْ كَانَتِ الدُّنْيَا تَعْدِلُ عِنْدَ اللَّهِ جَنَاحَ بَعُوضَةٍ مَا سَقَى كَافِرًا مِنْهَا شَرْبَةَ مَاءٍ».

سەھلی کوری سەعد رضی اللہ عنہ دەلێت: پێغەمبەری خوا صلی اللہ علیہ وسلم فرموویەتی: «ئەگەر دنیا نەرخێ بەتەرخیی مەشەوولە هەبەوایە لەلای خوای، پێی نەدەدا بە هیچ بێباوەریک قومی ئاویکی لێ بخواتەو».

بَابُ مَا جَاءَ أَنَّ الدُّنْيَا سِجْنُ الْمُؤْمِنِ وَجَنَّةُ الْكَافِرِ

باسی ئەوێ هاتوووە دنیا بەندیخانەی پڕوادیارە و بەهەشتی بێباوەپرە

۵۲۴. عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رضی اللہ عنہ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صلی اللہ علیہ وسلم: «الدُّنْيَا سِجْنُ الْمُؤْمِنِ وَجَنَّةُ الْكَافِرِ».

ئەبو ھورەپرە رضی اللہ عنہ دەلێت: پێغەمبەری خوا صلی اللہ علیہ وسلم فرموویەتی: «دوینا بەندیخانەی پڕوادیارە و بەهەشتی بێباوەپرە».

بَابُ مَا جَاءَ مَثَلُ الدُّنْيَا مَثَلُ أَرْبَعَةِ نَفَرٍ

باسی ئەوهی هاتووێ که نموونهی دونیا وهک نموونهی چوار کهسه

٥٢٥. عَنْ أَبِي كَبْشَةَ الْأَنْمَارِيِّ رضي الله عنه: أَنَّهُ سَمِعَ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ يَقُولُ: «ثَلَاثَةٌ أَفْسِمَ عَلَيْهِنَّ وَأُحْدَثَكُمْ حَدِيثًا فَاحْفَظُوهُ»، قَالَ: «مَا نَقَصَ مَالُ عَبْدٍ مِنْ صَدَقَةٍ، وَلَا ظَلِمَ عَبْدٌ مَظْلَمَةً فَصَبَرَ عَلَيْهَا إِلَّا زَادَهُ اللَّهُ عِزًّا، وَلَا فَتَحَ عَبْدٌ بَابَ مَسْأَلَةٍ إِلَّا فَتَحَ اللَّهُ عَلَيْهِ بَابَ فَقْرٍ - أَوْ كَلِمَةً نَحْوَهَا -، وَأُحْدَثَكُمْ حَدِيثًا فَاحْفَظُوهُ»، قَالَ: «إِنَّمَا الدُّنْيَا لِأَرْبَعَةِ نَفَرٍ، عَبْدٍ رَزَقَهُ اللَّهُ مَالًا وَعِلْمًا فَهُوَ يَتَّقِي فِيهِ رَبَّهُ، وَيَصِلُ فِيهِ رَحْمَهُ، وَيَعْلَمُ لِلَّهِ فِيهِ حَقًّا، فَهَذَا بِأَفْضَلِ الْمَنَازِلِ، وَعَبْدٍ رَزَقَهُ اللَّهُ عِلْمًا وَلَمْ يَرْزُقْهُ مَالًا فَهُوَ صَادِقُ النَّيَّةِ يَقُولُ: لَوْ أَنَّ لِي مَالًا لَعَمِلْتُ بِعَمَلِ فَلَانٍ فَهُوَ بَيْنِيَّتِهِ فَأَجْرُهُمَا سَوَاءٌ، وَعَبْدٍ رَزَقَهُ اللَّهُ مَالًا وَلَمْ يَرْزُقْهُ عِلْمًا، فَهُوَ يَخْبِطُ فِي مَالِهِ بِغَيْرِ عِلْمٍ لَا يَتَّقِي فِيهِ رَبَّهُ، وَلَا يَصِلُ فِيهِ رَحْمَهُ، وَلَا يَعْلَمُ لِلَّهِ فِيهِ حَقًّا، فَهَذَا بِأَخْبَثِ الْمَنَازِلِ، وَعَبْدٍ لَمْ يَرْزُقْهُ اللَّهُ مَالًا وَلَا عِلْمًا فَهُوَ يَقُولُ: لَوْ أَنَّ لِي مَالًا لَعَمِلْتُ فِيهِ بِعَمَلِ فَلَانٍ فَهُوَ بَيْنِيَّتِهِ فَوَزَرُهُمَا سَوَاءٌ».

ئەبو کەبشە ئەنمارى رضي الله عنه دەگێڕێتەوه: گوێی له پیغمبەرى خوا ﷺ بوو دەیفەرموو: «سێ شت هەن سونیدیان لەسەر دەخۆم و فەرموودەیه کێشتان بۆ باس دەکەم، جا وەرێگرن و دەرخی بکەن»، فەرمووی: «(سێ شتە که ئەوانەن: مāl و سامانی هیچ بەندهیهک بههوی بهخشین له پیناو خوا کهم ناکات، بهندهیهک ستهمی لێ کرا له ههر جوړه ستهمیک و ئارامی لهسەر گرت، مسۆگەر خواى گهوره پایه داریی بۆ زیاد دهکات، ههر بهندهیهک دەرگای سوالکردنی له خو کردوه (سوال بکات)، بێگومان خواى گهوره دەرگای ههژاری بهسەردا دهکاتهوه -یان وشهیهکی هاوشیوهی ئەمهی فەرموو-، ههروهها باسی فەرموودەیه کتان بۆ دهکەم بیپاریزن و دەرخی بکەن»، فەرمووی: «بزانی بهراستی دونیا بۆ چوار جوړه کهسه، بهندهیهک خواى گهوره مāl و زانستی پێ داوه، ئەو بهندهیه (بهو

نیعمه تانه) مافی خوای لی ده پاریزیت، چاکه له گهل خزمان ده کات، ده شزانیت خوا مافی به سه ره وه ههیه، ئه وه که سه چاکترین پلهی ههیه، به ندهیه کی دیکه خوا زانستی پی داوه، مال و سامانی پی نه به خشیوه، به لام راستگویه له نیهت و مه بهستی (له گهل خوا) و ده لیت: ئه گهر مال و سامانم هه بووایه کاری چاکه م پی ده کرد وه کوو فلان کهس، ئه وه به هووی نیه ته کهی له گهل (به ندهی یه کهم) له پاداشت وه ک یه ک وان، به ندهیه ک خوای گه وره مال و سامانی پی داوه، به لام زانستی پی نه داوه، ماله کهی خه رج ده کات به نه زانی (گوئی نادات به حه لال و حه رام)، خووی له قه ده غه کراوی خوا ناپاریزیت، مافی خزمانی لی نادات له چاکه کردن له گه لیاندا، ناشزانیت له و ماله هه قی خوای له سه ره (به هیهی خووی ده زانیت)، ئا ئه وه خراپترین پلهی ههیه له لای خوا، به ندهیه ک خوای گه وره نه مالی پی داوه نه زانست، ده لیت: ئه گهر هاتو مالم هه بووایه وه ک فلان کهسم ده کرد (خه رج کردن له حه رامدا)، ئه وه به هووی نیه ته کهی (له گهل به ندهی سییه م) له تاوان وه ک یه ک وان.

بَابُ مَا جَاءَ فِي طُولِ الْعُمْرِ لِلْمُؤْمِنِ

باسی ئه وهی هاتوو ده ربارهی ته مه ندریزیی بو پروادار

۵۲۶. عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ بُسْرِ رضی اللہ عنہ: أَنَّ أَعْرَابِيًّا قَالَ: يَا رَسُولَ اللَّهِ مَنْ خَيْرُ النَّاسِ؟ قَالَ: «مَنْ طَالَ عُمُرُهُ، وَحَسُنَ عَمَلُهُ».

عه بدوللای کوری بوسر رضی اللہ عنہ ده گپریته وه: ده شته کییه ک گوئی: ئه ی پیغه مبه ری خوا کی چاکترینی خه لکه؟ فه رمووی: «چاکترین کهس ئه وه که سه یه که ته مه نی دریز بیت و کاری چاک بیت».

بَابُ مَا جَاءَ فِي تَقَارُبِ الزَّمَانِ وَقِصْرِ الْأَمَلِ

باسی ئەوەی هاتوووە دەربارەی نزیکبوونەوەی کات و کورتیی هێوا

٥٢٧. عَنْ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ رضي الله عنه قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: «لَا تَقُومُ السَّاعَةُ حَتَّى يَتَقَارَبَ الزَّمَانُ، فَتَكُونَ السَّنَةُ كَالشَّهْرِ، وَالشَّهْرُ كَالْجُمُعَةِ، وَتَكُونَ الْجُمُعَةُ كَالْيَوْمِ، وَيَكُونَ الْيَوْمُ كَالسَّاعَةِ، وَتَكُونَ السَّاعَةُ كَالضَّرْمَةِ بِالنَّارِ».

ئەنەسێ کۆری مەلیک رضي الله عنه دەلێت: پێغه مەهری خوا ﷺ فەرموویەتی: «پۆژی دوایی روو نادات تا کات لەبە کدی نزیک دەبێتەو (بەرە کەتی نامینیت)، ماوەی سالیک دەبێتە یەک مانگ، ماوەی مانگیک وەک یەک هەفتە دەبێت، هەفتە یەک ماوە کە ی وەک یەک پۆژ دەبێت، یەک پۆژ ماوە کە ی وەک کاتژمێریک دەبێت، کات ژمێریک وەک ناگر کەوتنەو یەک دەبێت».

بَابُ مَا جَاءَ لَوْ كَانَ لِابْنِ آدَمَ وَادِيَانِ مِنْ مَالٍ لَابْتَغَى ثَالِثًا

باسی ئەوەی هاتوووە ئەگەر ئادەمیزاد دوو دۆلی هەبێت لە مال، هەول دەدات دۆلی سێیەمی هەبێت

٥٢٨. عَنْ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ رضي الله عنه قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: «لَوْ كَانَ لِابْنِ آدَمَ وَادِيَانِ مِنْ ذَهَبٍ لَأَحَبَّ أَنْ يَكُونَ لَهُ ثَالِثٌ، وَلَا يَمْلَأُ فَاهُ إِلَّا التَّرَابُ، وَيَتُوبُ اللَّهُ عَلَى مَنْ تَابَ».

ئەنەسێ کۆری مەلیک رضي الله عنه دەلێت: پێغه مەهری خوا ﷺ فەرموویەتی: «ئەگەر ئادەمیزاد دوو دۆلی پەر لە زێری هەبێت، حەز دەکات دۆلی سێیەمی هەبێت، هیچ شتێک دەم و حەزی ئادەمیزاد پەر ناکات تەنیا خۆل نەبێت (بەخاکسپاردن)، بێگومان خوا پەشیانی تۆبە کارانیش قبوڵ دەکات».

بَابُ مَا جَاءَ فِي قَلْبِ الشَّيْخِ شَابٌّ عَلَى حُبِّ اثْنَتَيْنِ

باسی ئه وهی هاتوو ده ربارهی دلی مروقی به ته مهن
له خو شه ویستی دوو شت گه نجه و پیر نابیت

۵۲۹. عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رضی الله عنه: أَنَّ النَّبِيَّ صلی الله علیه و آله قَالَ: «قَلْبُ الشَّيْخِ شَابٌّ عَلَى حُبِّ اثْنَتَيْنِ: طَوْلِ الْحَيَاةِ وَكَثْرَةِ الْمَالِ».

ئه بو هو ره پره رضی الله عنه ده گهریته وه: پیغه مبه ر صلی الله علیه و آله فه رموویه تی: « دلی مروقی پیر و به ته مهن له خو شه ویستی دوو شتدا گه نجه و پیر نابیت: له خو شه ویستی بو زیان و مانه وه له دونیادا، له (حه زکردن و خوشویستی) زوری سهروهت و سامان».

بَابُ فِي التَّوَكُّلِ عَلَى اللَّهِ

باسیک ده ربارهی پشت بهستن به خوا

۵۳۰. عَنْ عُمَرَ بْنِ الْخَطَّابِ رضی الله عنه قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صلی الله علیه و آله: «لَوْ أَنَّكُمْ كُنْتُمْ تَوَكَّلُونَ عَلَى اللَّهِ حَقَّ تَوَكُّلِهِ لَرَزَقْتُمْ كَمَا يُرْزَقُ الطَّيْرُ تَغْدُو خِمَاصًا وَتَرُوحُ بِطَانًا».

عومه ری کو ری خه تتاب رضی الله عنه ده لیت: پیغه مبه ری خوا صلی الله علیه و آله فه رموویه تی: «ئه گهر بیتو وه کوو پیویست و شایسته پشتان به خوا به ستبایه، ئه وه به جوړیک پزق و پوژی ده دان، ههر وه کوو ئه و بالنده به ی که و ا به یانیان به سکی خالی و برسی ده رده چیت و دواتر به سکی پر و تیره وه ده گهریته وه».

بَابُ مَا جَاءَ أَنَّ فَقَرَاءَ الْمُهَاجِرِينَ يَدْخُلُونَ الْجَنَّةَ قَبْلَ أَغْنِيَائِهِمْ

باسی ئهوهی هاتوووه که کۆچه ریبیه هه ژاره کان
ده چنه به ههشت پییش دهوله مه نده کانیان

۵۳۱. عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رضی اللہ عنہ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: «يَدْخُلُ الْفُقَرَاءُ الْجَنَّةَ قَبْلَ الْأَغْنِيَاءِ بِخَمْسِمِائَةِ عَامٍ نِصْفِ يَوْمٍ».

ئەبو ھورەیرە رضی اللہ عنہ دەلێت: پێغەمبەری خوا ﷺ فەرموویەتی: «هه ژاران پێش دهوله مه ندهان ده چنه به ههشت به پینج سهد سال زووتر، که ده کاته نیوه پوژیک (به پنی کاتی پوژی دواپی)».

بَابُ مَا جَاءَ فِي مَعِيشَةِ أَصْحَابِ النَّبِيِّ ﷺ

باسی ئهوهی هاتوووه دهربارهی بژیوی هاوه لانی پێغه مبه ر ﷺ

۵۳۲. عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رضی اللہ عنہ قَالَ: خَرَجَ النَّبِيُّ ﷺ فِي سَاعَةٍ لَا يَخْرُجُ فِيهَا وَلَا يَلْقَاهُ فِيهَا أَحَدٌ، فَأَتَاهُ أَبُو بَكْرٍ، فَقَالَ: «مَا جَاءَ بِكَ يَا أَبَا بَكْرٍ؟»، فَقَالَ: خَرَجْتُ أَلْقَى رَسُولَ اللَّهِ ﷺ وَأَنْظُرُ فِي وَجْهِهِ وَالسَّلَامُ عَلَيْهِ، فَلَمْ يَلْبَثْ أَنْ جَاءَ عُمَرُ، فَقَالَ: «مَا جَاءَ بِكَ يَا عُمَرُ؟»، قَالَ: الْجُوعُ يَا رَسُولَ اللَّهِ، قَالَ: فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: «وَأَنَا قَدْ وَجَدْتُ بَعْضَ ذَلِكَ»، فَانْطَلَقُوا إِلَى مَنْزِلِ أَبِي الْهَيْثَمِ بْنِ التَّيْهَانِ الْأَنْصَارِيِّ. وَكَانَ رَجُلًا كَثِيرَ التَّخْلِ وَالشَّاءِ وَلَمْ يَكُنْ لَهُ خَدَمٌ فَلَمْ يَجِدُوهُ، فَقَالُوا لِامْرَأَتِهِ: أَيْنَ صَاحِبُكَ؟ فَقَالَتْ: انْطَلَقَ يَسْتَعْذِبُ لَنَا الْمَاءَ، فَلَمْ يَلْبَثُوا أَنْ جَاءَ أَبُو الْهَيْثَمِ بِقِرْبَةٍ يَزْعُبُهَا فَوَضَعَهَا ثُمَّ جَاءَ يَلْتَزِمُ النَّبِيَّ ﷺ وَيُفْدِيهِ بِأَيْهِ وَأُمِّهِ، ثُمَّ انْطَلَقَ بِهِمْ إِلَى حَدِيقَتِهِ فَبَسَطَ لَهُمْ بَسَاطًا، ثُمَّ انْطَلَقَ إِلَى خَلَّةٍ فَجَاءَ يَقْنُو فَوَضَعَهُ، فَقَالَ النَّبِيُّ ﷺ: «أَفَلَا تَنْتَقِيتَ لَنَا مِنْ رُطْبِهِ؟»، فَقَالَ: يَا رَسُولَ اللَّهِ إِنِّي أَرَدْتُ أَنْ تَخْتَارُوا،

أَوْ قَالَ: تَخَيَّرُوا مِنْ رُطْبِهِ وَبُسْرِهِ، فَأَكَلُوا وَشَرَبُوا مِنْ ذَلِكَ الْمَاءِ، فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: «هَذَا وَالَّذِي نَفْسِي بِيَدِهِ مِنَ التَّعِيمِ الَّذِي تُسْأَلُونَ عَنْهُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ، ظِلٌّ بَارِدٌ، وَرُطْبٌ طَيِّبٌ، وَمَاءٌ بَارِدٌ»، فَانْطَلَقَ أَبُو الْهَيْثَمِ لِيَصْنَعَ لَهُمْ طَعَامًا، فَقَالَ النَّبِيُّ ﷺ: «لَا تَذْجَنَ ذَاتَ دَرٍّ»، قَالَ: فَذَبَحَ لَهُمْ عَنَاقًا أَوْ جَدِيًّا فَأَتَاهُمْ بِهَا فَأَكَلُوا، فَقَالَ النَّبِيُّ ﷺ: «هَلْ لَكَ خَادِمٌ؟»، قَالَ: لَا، قَالَ: «فَإِذَا أَتَانَا سَبِيٌّ فَأَتِنَا»، فَأَتَى النَّبِيُّ ﷺ بِرَأْسَيْنِ لَيْسَ مَعَهُمَا ثَالِثٌ فَأَتَاهُ أَبُو الْهَيْثَمِ، فَقَالَ النَّبِيُّ ﷺ: «اخْتَرِ مِنْهُمَا»، فَقَالَ: يَا نَبِيَّ اللَّهِ اخْتَرْ لِي، فَقَالَ النَّبِيُّ ﷺ: «إِنَّ الْمُسْتَشَارَ مُؤْتَمَنٌ، خُذْ هَذَا فَإِنِّي رَأَيْتُهُ يُصَلِّي وَاسْتَوْصَ بِهِ مَعْرُوفًا»، فَانْطَلَقَ أَبُو الْهَيْثَمِ إِلَى امْرَأَتِهِ فَأَخْبَرَهَا بِقَوْلِ رَسُولِ اللَّهِ ﷺ، فَقَالَتْ امْرَأَتُهُ: مَا أَنْتَ بِبَالِغٍ مَا قَالَ فِيهِ النَّبِيُّ ﷺ إِلَّا أَنْ تَعْتَقَهُ، قَالَ: فَهُوَ عَتِيقٌ، فَقَالَ النَّبِيُّ ﷺ: «إِنَّ اللَّهَ لَمْ يَبْعَثْ نَبِيًّا وَلَا خَلِيفَةً إِلَّا وَلَهُ بِطَانَتَانِ بِطَانَةٌ تَأْمُرُهُ بِالْمَعْرُوفِ وَتَنْهَاهُ عَنِ الْمُنْكَرِ، وَبِطَانَةٌ لَا تَأْلُوهُ خَبَالًا، وَمَنْ يُوقَ بِطَانَةَ السُّوءِ فَقَدْ وُقِيَ».

ئەبو ھورەیرە رضی اللہ عنہ دەلیت: رۆژیک پیغەمبەر صلی اللہ علیہ وسلم لە مأل دەرچوو، لە کاتیکی وا نەریتی ئەو نەبوو لە وکاتە دەر بچیت یان دیدار لە گەڵ کەس بکات، لەو کاتەدا ئەبو بەکر رضی اللہ عنہ ھاتە خزمەتی، پێی فەرموو: «چ شتیک تۆی ھیناوەتە دەر ئەی ئەبو بەکر؟»، گوتی: دەرچووم تا بگەمە دیدارت، سەیری پوخسارت بکەم و سەلامیکت لێ بکەم، ھیندەدی پێی نەچوو عومەریش رضی اللہ عنہ ھات، پێی فەرموو: «چ شتیک تۆی ھیناوەتە دەر ئەی عومەر؟»، ئەویش گوتی: برسێیەتی ئەی پیغەمبەری خوا، دەلیت: جا پیغەمبەری خواش صلی اللہ علیہ وسلم فەرمووی: «منیش ھەست، بە ھەندیک لە برسێیەتی دەکەم»، جا بەیەکەوہ دەرچوون بۆ لای مائی ئەبو ھەیسەمی کۆری تەبھانی ئەنصاری، کەسێک بوو دارخورما و مەرۆمالاتی زۆری ھەبوو، ھێچ خزمەتکاریکشی نەبوو، کە گەشتنە لای مائی ئەبو ھەیسەم ئەویان دەست نەکەوت، جا بە ئافرەتەکیان گوت: کوا ھاوسەرەکت؟ گوتی: دەرچووہ ئاوی خواردنەوہمان بۆ بینیت، ئەوئەندەدی پێی نەچوو کە ئەبو ھەیسەم دەرکەوت و گەپایەوہ، کوندەپەکی پر لە ئاوی بەزەحمەتیەوہ ھەلگرتبوو، ئینجا ھاتە خزمەت پیغەمبەری خوا صلی اللہ علیہ وسلم و لە

باوهشی گرت، به باوک و دایکیهوه خوی بهقوربان کرد، پاشان بردنی بۆ نیو
 باخچهکهی و پایهخی بۆ پراخستن، پاشان چووه لای دارخورمایهکانی و وشیهک
 له پوتابی هینا و بۆی دانان، پیغمبهری خوا ﷺ فهرمووی: «ئایا نهدهبوایه له
 پوتابهکانی بۆمان ههلبژیریت؟»، ئهبو ههیسهم گوتی: ویستم به ئارهزووی خوتان
 له پوتابهکان ههلبژیرن، جا دهستیان کرد به خواردن و خواردنهوهی ئهوه ئاوهی
 که تازه هینابووی، پیغمبهری خوا ﷺ فهرمووی: «سویند بهو زاتهی که گیانی
 منی بهدهسته ئاوه و ناز و نیعمهتانه لێپرسینهوهیان لهسهر دهکریت له پۆژی دواپی،
 سیبهریکی فیئک، پوتاییکی خوش، ئاویکی سارد»، ئینجا ئهبو ههیسهم پۆیشت
 بۆ ئهوهی خواردنیان بۆ ئاماده بکات، پیغمبهری خوا ﷺ فهرمووی: «نهکهیت
 ئاژهلی شیردهر سهر بپریت»، گوتی: کارهمییهکی یان کاریهیهکی بۆ سهر برین، بۆی
 هینان و ئهوانیش خواردیان، پیغمبهری خوا ﷺ فهرمووی: «خزمهتکارت ههیه؟»،
 گوتی: نهخیر، فهرمووی: «ئهگەر کۆیلهی جهنگمان بۆ هات وهره لمان»، دواتر دوو
 کۆیلهیان بۆ خزمهت پیغمبهری خوا ﷺ هینا و سییهمی نهبوو، ئهبو ههیسهم هاته
 خزمهتی، پیغمبهری خوا ﷺ پێی فهرموو: «یهکیک ههلبژیره لهم دووانه»، گوتی:
 ئهی پیغمبهری خوا، تو بۆم دیاری بکه، پیغمبهری خوا ﷺ فهرمووی: «بهراستی
 پراویژکار ئهمینداره، ئا ئهمه ببه، چونکه بینیم نوێژ دهکات، بهچاکه پرفتاری لهگهڵدا
 بکه»، ئهبو ههیسهم پۆیشت بۆ لای هاوسهرهکهی، ئامۆژگاری پیغمبهری خوا
 ﷺ پێی پاگیاندا، ئافرهتهکهی گوتی: بهراستی تو ناتوانیت مافی ئهمه بهدیت که
 پیغمبهری خوا ﷺ باسی لێ وهکردوو، مهگەر ئازادی بکهیت، ئهبو ههیسهمیش
 گوتی: ئهوه ئازادم کرد، پیغمبهری خوا ﷺ فهرمووی: «بهراستی خوا هیچ
 پیغمبهریکی پهلوانه نهکردوو و هیچ جینیشینیکی دانهناوه، مهگەر دوو دهستهی
 پێ داوان، دهستهیهک فهرمانی پێ دهکات به چاکه و پێگری لێ دهکات له خراپه،
 دهستهیهکی دیکه کۆل نادات له هاندان بۆ خراپه و ئاژاوه، ههر کهسیک پارێزراو
 بیت له دهستهی خراپه، بهدلیایی پارێزراوه له خراپه».

بَابُ مَا جَاءَ فِي أَخْذِ الْمَالِ

باسی ئه وهی هاتوو ده رباره ی ده ستبردن بۆ مال و سامان

٥٣٣. عَنْ خَوْلَةَ بِنْتِ قَيْسٍ، وَكَانَتْ تَحْتَ حَمْرَةَ بْنِ عَبْدِ الْمُطَّلِبِ ؓ، تَقُولُ: سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ يَقُولُ: «إِنَّ هَذَا الْمَالَ خَصْرَةٌ حُلُوءٌ، مَنْ أَصَابَهُ بِحَقِّهِ بُورِكَ لَهُ فِيهِ، وَرَبٌّ مُتَخَوِّضٌ فِيمَا شَاءَتْ بِهِ نَفْسُهُ مِنْ مَالِ اللَّهِ وَرَسُولِهِ لَيْسَ لَهُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ إِلَّا النَّارُ».

خه وله ی کچی قه یس، که خیزانی حه مزه ی کوری عه بدولموته لیه ؓ ده لیت: گویم له پیغه مبه ری خوا ﷺ بوو ده بفرموو: «به راستی ئه م مال و سامانه سه وزاییه کی به تام و شیرینه، هه ر که سیک به ریگایه کی دروست ده ستی بکه ویت، خوا به ره که ت ده خاته نیوی، جو ره که سانیک هه ن ئه وه ی دل ی پی خو شه ده ستی بۆ ده بات له مال و سامانی خوا و پیغه مبه ره که ی ﷺ (مالی گشت موسولمانان) ئه و که سه هیچی بۆ نییه له پوژی دوا یی ته نیا ئاگری دوزه خ نه بییت».

٥٣٤. عَنْ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ ؓ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: «يَتَّبِعُ الْمَيِّتَ ثَلَاثٌ، فَيَرْجِعُ اثْنَانِ وَيَبْقَى وَاحِدٌ، يَتَّبِعُهُ أَهْلُهُ وَمَالُهُ وَعَمَلُهُ، فَيَرْجِعُ أَهْلُهُ وَمَالُهُ وَيَبْقَى عَمَلُهُ».

ئه نه سی کوری مالیک ؓ ده لیت: پیغه مبه ری خوا ﷺ فرموو یه تی: «سی شت شوین مردوو ده که ون دووانیان ده گه ری نه وه و یه کیان ده مینیتته وه، خانه واده و مال و کاره کانی شوینی ده که ون، خانه واده و ماله که ی ده گه ری نه وه، ته نها کاره که ی ده مینیتته وه».

بَابُ مَا جَاءَ أَنَّ الْمَرْءَ مَعَ مَنْ أَحَبَّ

باسی ئه وهی هاتوو ده که مروف له گهل ئه و که سه یه که خو شی ده ویت

٥٣٥. عَنْ أَنَسٍ ؓ قَالَ: جَاءَ رَجُلٌ إِلَى رَسُولِ اللَّهِ ﷺ فَقَالَ: يَا رَسُولَ اللَّهِ مَتَى

قِيَامُ السَّاعَةِ؟ فَقَامَ النَّبِيُّ ﷺ إِلَى الصَّلَاةِ، فَلَمَّا قَضَى صَلَاتَهُ قَالَ: «أَيُّنَ السَّائِلُ عَنْ قِيَامِ السَّاعَةِ؟»، فَقَالَ الرَّجُلُ: أَنَا يَا رَسُولَ اللَّهِ، قَالَ: «مَا أَعَدَدْتَ لَهَا؟»، قَالَ: يَا رَسُولَ اللَّهِ مَا أَعَدَدْتُ لَهَا كَبِيرَ صَلَاةٍ وَلَا صَوْمٍ إِلَّا أَنِّي أُحِبُّ اللَّهَ وَرَسُولَهُ. فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: «الْمَرْءُ مَعَ مَنْ أَحَبَّ وَأَنْتَ مَعَ مَنْ أَحْبَبْتَ»، فَمَا رَأَيْتُ فَرِحَ الْمُسْلِمُونَ بَعْدَ الْإِسْلَامِ فَرَحَهُمْ بِهَذَا.

ئەنەس ر.ه دەلیت: پیاویک هاته خزمەت پیغەمبەری خوا ﷺ و گوتی: ئەو پیغەمبەری خوا، کە ی قیامەت دیت؟ پیغەمبەری خوا ﷺ هەستایەو بە نوێژکردن (بەبێ ئەوەی وەلامی بداتەو)، کاتیک نوێژەکە ی تەواو کرد، فەرمووی: «کوا ئەو کەسە ی پرسیاری کرد سەبارەت بە پۆژی دوا یی؟»، پیاو کە گوتی: من بووم ئەو پیغەمبەری خوا، فەرمووی: «چیت بو ئامادە کردوو؟»، گوتی: ئەو پیغەمبەری خوا، کاریکی زۆری وام ئامادە نەکردوو لە نوێژ و پۆژوو، بەلام من خوا و پیغەمبەرە کە یم ﷺ خوش دەوێت، پیغەمبەری خوا ﷺ فەرمووی: «(مروّف) لە قیامەت) لە گەڵ ئەو کەسە یە کە خوشی و یستوو، تۆش لە گەڵ ئەو کەسە ی کە خوشت و یستوو»، (ئەنەس دەلیت: نەمینیوو موسوڵانان دلخۆش بین بە شتیک لەدوا ی ئایینی ئیسلام هیندە ی دلخۆشبوونیان بەو وەلامە.

بَابُ مَا جَاءَ فِي حُسْنِ الظَّنِّ بِاللَّهِ

باسی ئەوە ی هاتوو دەربارە ی گومانی چاکبردن بە خوا

٥٣٦. عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ ر.ه قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: «إِنَّ اللَّهَ يَقُولُ: أَنَا عِنْدَ ظَنِّ عَبْدِي بِي وَأَنَا مَعَهُ إِذَا دَعَانِي».

ئەبو هورەیرە ر.ه دەلیت: پیغەمبەری خوا ﷺ فەرموویەتی: «(بیگومان خوا دەفەرموویت: من بە گوێرە ی گومانبردنی بەندە کە یم لە گەڵ یم، من لە گەڵ ئەو دام کاتیک داوام لی دەکات».

بَابُ مَا جَاءَ فِي الْبِرِّ وَالْإِثْمِ

باسی ئه وهی هاتوو ده باره ی چاکه و خراپه

۵۳۷. عَنْ التَّوَّاسِ بْنِ سَمْعَانَ رضی الله عنه: أَنَّ رَجُلًا سَأَلَ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ عَنِ الْبِرِّ وَالْإِثْمِ؟ فَقَالَ النَّبِيُّ ﷺ: «الْبِرُّ حُسْنُ الْخُلُقِ، وَالْإِثْمُ مَا حَاكَ فِي نَفْسِكَ وَكَرِهْتَ أَنْ يَطَّلِعَ عَلَيْهِ النَّاسُ».

نه واسی کوری سه معان رضی الله عنه ده گپ یتته وه: پیاویک پرساری له پیغه مبهری خوا ﷺ کرد ده باره ی چاکه و خراپه؟ پیغه مبهر ﷺ فهرمووی: «چاکه: ره وشت جوانیه، خراپه ش: بریتیه له وشته ی له نئو سینته دیت و ده چیت و پیتناخوشه و چه ز ناکه یت خه لک پتی بزانیته».

بَابُ مَا جَاءَ فِي الْحُبِّ فِي اللَّهِ

باسی ئه وهی هاتوو ده باره ی خوشویستن له پیناو خوا

۵۳۸. عَنْ مُعَاذِ بْنِ جَبَلٍ رضی الله عنه: قَالَ: سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ يَقُولُ: «قَالَ اللَّهُ ﷻ: الْمُتَحَابُّونَ فِي جَلَالِي لَهُمْ مَنَائِرٌ مِنْ نُورٍ يَغْبِطُهُمُ النَّبِيُّونَ وَالشَّهَدَاءُ».

موعازی کوری جه بهل رضی الله عنه ده لیت: گویم له پیغه مبهری خوا ﷺ بوو ده یفه رموو: «خوا ﷻ فهرموویه تی: ئه وانه ی له پیناو ریز و شکوی من (له بهر من) به کدییان خوش و بستوو جه ند دوانگه و شوینتیکی نوورینیان هه به، پیغه مبهران و شهیدان خوزگه به شوینه که یان ده خوازن».

بَابُ مَا جَاءَ فِي إِعْلَامِ الْحُبِّ

باسی ئه وهی هاتوو ده باره ی ږاگه یاندنی خوشویستن

۵۳۹. عَنِ الْمِقْدَامِ بْنِ مَعْدِي كَرَبٍ رضی الله عنه: قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: «إِذَا أَحَبَّ

أَحَدُكُمْ أَخَاهُ فَلْيُعْلِمْهُ إِيَّاهُ».

مېقدامى كۆرى مه عدى كه ريب ﷺ ده لیت: پیغه مبهرى خوا ﷺ فه رموویه تی: «ئه گهر یه کیكتان برایه کی خوی خوش ویست، با پئی بلیت و ئاگاداری بکاته وه».

بَابُ مَا جَاءَ فِي الصَّبْرِ عَلَى الْبَلَاءِ

باسی ئه وهی هاتوو ده رباره ی ئارامگرتن له سه ره به لا و ناخووشی

٥٤٠. عَنْ أَنَسٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: «إِذَا أَرَادَ اللَّهُ بِعَبْدِهِ الْخَيْرَ عَجَّلَ لَهُ الْعُقُوبَةَ فِي الدُّنْيَا، وَإِذَا أَرَادَ اللَّهُ بِعَبْدِهِ الشَّرَّ أَمْسَكَ عَنْهُ بِذَنْبِهِ حَتَّى يُؤَافِيَ بِهِ يَوْمَ الْقِيَامَةِ».

ئه نه س ﷺ ده لیت: پیغه مبهرى خوا ﷺ فه رموویه تی: «ئه گهر خوا چا که ی بۆ به نده یه ک بویت، سزادانی له دونیا بۆ پیش ده خات (تووشی تا قیکردنه وه و ناره حه تی ده بییت)، ئه گهر خوا خراپه ی بۆ به نده یه کی بویت (به هو ی کرده وه خراپه کانی خوی)، ئه وه گونا هه که ی له سه ره ده هیلتیه وه تا سزای بدات له پوژ ی دوا یی».

٥٤١. عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: «مَا يَزَالُ الْبَلَاءُ بِالْمُؤْمِنِ وَالْمُؤْمِنَةِ فِي نَفْسِهِ وَوَلَدِهِ وَمَالِهِ حَتَّى يَلْقَى اللَّهَ وَمَا عَلَيْهِ خَطِيئَةٌ».

ئه بو هو ره پره ﷺ ده لیت: پیغه مبهرى خوا ﷺ فه رموویه تی: «به لا و ناره حه تیه کان به رده وام ده بن له سه ره که سی پرواداری پیاو و ئافره ت، له سه ره خوی و منداله کانی و مال و سامانی، تا به جوړیک که ده گه ریته وه لای خوا هیچ گونا هپکی له سه ره نه ما وه».

بَابُ مَا جَاءَ فِي ذَهَابِ الْبَصَرِ

باسی ئه وهی هاتوو ده رباره ی له ده ستدانی چا وه کان

٥٤٢. عَنْ عُقْبَةَ بْنِ عَامِرٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: قُلْتُ: يَا رَسُولَ اللَّهِ مَا النَّجَاةُ؟ قَالَ: «أَمْلِكُ

عَلَيْكَ لِسَانُكَ، وَلَيْسَعُكَ بَيْتُكَ، وَابْنُكَ عَلَى خَطِيئَتِكَ».

عوقبه ی کوری عامر رضی اللہ عنہ ده لیت: گوتم ئه ی پیغه مبهری خوا، چ شتیک رزگار که ره؟
فه رموی: «زمانت بگره (له گوتمی خراپه)، نیو ماله کهت بهست بیت (بو داپران و
خواپه رستی)، بو گوناھ و هه له کانیش بگری».

٥٤٣. عَنْ عَبْدِ الْوَهَّابِ بْنِ الْوَرْدِ عَنْ رَجُلٍ مِنْ أَهْلِ الْمَدِينَةِ قَالَ: كَتَبَ مُعَاوِيَةُ إِلَى
عَائِشَةَ أُمِّ الْمُؤْمِنِينَ رضی اللہ عنہا أَنْ أَكْتُبِيَ إِلَيَّ كِتَابًا تُوصِينِي فِيهِ، وَلَا تُكْثِرِي عَلَيَّ، فَكَتَبَتْ
عَائِشَةُ إِلَى مُعَاوِيَةَ: سَلَامٌ عَلَيْكَ. أَمَّا بَعْدُ: فَإِنِّي سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ يَقُولُ: «مَنْ
الْتَمَسَ رِضَاءَ اللَّهِ بِسَخَطِ النَّاسِ كَفَاهُ اللَّهُ مُؤَنَّةَ النَّاسِ، وَمَنْ الْتَمَسَ رِضَاءَ النَّاسِ
بِسَخَطِ اللَّهِ وَكَلَهُ اللَّهُ إِلَى النَّاسِ»، وَالسَّلَامُ عَلَيْكَ.

عه بدولوهابی کوری وهرد له پیاوینکی خه لکی مه دینه ده گیرینه وه گو توویه تی:
جاریکیان موعاویه نامهیه کی بو عائشه ی دایکی پرواداران رضی اللہ عنہا نووسی، که
نووسراوینکم بو بنووسه ئاموژگاریم بکهیت به لام دریزه ی پی مه ده بوم (کورت
بیت)، عائشه بو موعاویه ی نووسی: سه لامت لی بیت، دواى ئه وه: گویم له
پیغه مبهری خوا رضی اللہ عنہ بوو ده بفرموو: «هه ر که سیک ره زامه ندیی خوی دهست
بکهویت به هو ی توپه یی خه لک (له سه ره هق)، خوا بیباکی ده کات له پیو یستبوون
به خه لک، هه ر که سیک ره زامه ندیی خه لکی به دهست بیئیت به هو ی توپه یی خوا،
خوا کار و پیو یستیه کانی ده داته دهست خه لکی». سه لامی خوات لی بیت.

أَبْوَابُ صِفَةِ الْقِيَامَةِ وَالرَّقَائِقِ وَالْوَرَعِ عَنْ رَسُولِ اللَّهِ ﷺ

کۆباسی دواړوژ و دلنه رمکه ره وه کان و وهرع له پیغه مبهري خواوه ﷺ

بَابُ فِي الْقِيَامَةِ

باسيک دهرباره دواړوژ

٥٤٤. عَنْ أَبِي بَرزَةَ الْأَسْلَمِيِّ رضي الله عنه قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: «لَا تَزُولُ قَدَمَا عَبْدٍ يَوْمَ الْقِيَامَةِ حَتَّى يُسْأَلَ عَنْ عُمْرِهِ فِيمَا أَفْنَاهُ، وَعَنْ عِلْمِهِ فِيمَ فَعَلَ، وَعَنْ مَالِهِ مِنْ أَيْنَ اكْتَسَبَهُ وَفِيمَ أَنْفَقَهُ، وَعَنْ جَسَدِهِ فِيمَ أَبْلَاهُ».

ته بو بهرزه ی ته سله می رضي الله عنه ده لیت: پیغه مبهري خوا ﷺ فرموو یه تی: «دوو پی ی هیچ بهنده یه ک له پوژ ی قیامه تدا (له بهردهم دادگای خوی پهروه ردگاردا) ناجوولیت، تا کوو پر سیاری لی نه کریت: دهرباره ی ته مهنی که له چیدا بهر ی کردووه؟ له زانیاریه که ی له چی و چند کاری پی کردووه؟ لهو مال و سامانه ی که هه یه تی چونی به ده ست هی ناوه؟ چونی شی خرج کردووه؟ لاشه ی له چیدا پیر کردووه و ته واو کردووه؟!».

بَابُ مَا جَاءَ فِي شَأْنِ الْحِسَابِ وَالْقَصَاصِ

باسی ئه‌وهی هاتووو دهرباره‌ی لییرسینه‌وه و تۆله‌سه‌ندنه‌وه

٥٤٥. عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رضي الله عنه: أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ قَالَ: «اتَذَرُونَ مِنَ الْمُفْلِسِ؟»، قَالُوا: الْمُفْلِسُ فِينَا يَا رَسُولَ اللَّهِ مَنْ لَا دِرْهَمَ لَهُ وَلَا مَتَاعَ، قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: «الْمُفْلِسُ مِنْ أُمَّتِي مَنْ يَأْتِي يَوْمَ الْقِيَامَةِ بِصَلَاتِهِ وَصِيَامِهِ وَزَكَاتِهِ، وَيَأْتِي قَدْ شَتَمَ هَذَا وَقَذَفَ هَذَا، وَأَكَلَ مَالَ هَذَا، وَسَفَكَ دَمَ هَذَا، وَضَرَبَ هَذَا فَيَقْعُدُ فَيَقْتَصُّ هَذَا مِنْ حَسَنَاتِهِ، وَهَذَا مِنْ حَسَنَاتِهِ، فَإِنْ فَنِيَتْ حَسَنَاتُهُ قَبْلَ أَنْ يُقْتَصَّ مَا عَلَيْهِ مِنْ الْخَطَايَا أُخِذَ مِنْ خَطَايَاهُمْ فَطُرِحَ عَلَيْهِ ثُمَّ طُرِحَ فِي النَّارِ».

ئەبو ھورەیرە رضي الله عنه دەگێڕتەو: پێغه‌مبەری خوا ﷺ فرموویەتی: «ئایا دەزانن مایه‌پووج کێیه؟»، گوتیان: ئەو پێغه‌مبەری خوا، مایه‌چووج لەنیوماندا ئەو کەسەیه کە هیچ دەرهم و کەلوپەلیکی نەبێت، پێغه‌مبەری خوا ﷺ فرمووی: «مایه‌پووج لە ئوممەتی من ئەو کەسەیه کە پۆژی دوا‌یی دێتە مەحشەر بە نوێژەکە و پۆژوووەکە و زەکاتەکە، لە کاتیکدا (لە دنیا) جوینی داو بە فلان، تۆمەتی ھەلبەستوو بە فلان، مالی ئەم و ئەوی خواردوو، خوینی فلانی پرستوو و لە فلانی داو، دادەنیشیت و فلان لە چاکەکانی دەبات، ئەوی دی لە چاکەکانی دیکە دەبات، ئینجا کاتیک چاکە نەما پێش ئەو مافی خەڵک لەسەری تەواو بێت، ئەوکات لە گوناھی خاوەن مافەکان وەردەگیرێت و دەخریتە ئەستۆ، پاشان فری دەدریتە نێو ئاگری دۆزەخ».

بَابُ مَا جَاءَ فِي الْعَرْضِ

باسی ئه‌وهی هاتووو دهرباره‌ی نماییشکردن

٥٤٦. عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ، وَعَنْ أَبِي سَعِيدٍ رضي الله عنه قَالَا: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: «يُؤْتَى بِالْعَبْدِ

يَوْمَ الْقِيَامَةِ فَيَقُولُ اللَّهُ لَهُ: أَلَمْ أَجْعَلْ لَكَ سَمْعًا وَبَصَرًا وَمَالًا وَوَلَدًا، وَسَخَّرْتُ لَكَ الْأَنْعَامَ وَالْحَرْثَ، وَتَرَكْتُكَ تَرَأْسُ وَتَرْبَعُ فَكُنْتَ تَظُنُّ أَنَّكَ مُلَاقِي يَوْمَكَ هَذَا؟ فَيَقُولُ: لَا، فَيَقُولُ لَهُ: الْيَوْمَ أَنْسَاكَ كَمَا نَسِيتَنِي».

ئەبو ھورەیرە و ئەبو سەعید رضی اللہ عنہما دەلێن: پێغەمبەری خوا صلی اللہ علیہ وسلم فەرموویەتی: لە پوژی دوایی بەندە دەھینریت، خوا پێ دەفەرمویت: «ئایا بیستن و بینن و مال و مندالم پێ ئەدایت؟ ئازەلم بۆ ملکەچ نەکردیت؟ کێلانی زەویم بۆ ئاسان نەکردیت؟ پێگام پێت ئەدا بیست بە گەورەیی کەسانیک و لە خۆشی و پشووداندا بیت؟ ئایا گومانەت ھەبوو کە بە دیدارم بگەیت لەم پۆزەدا؟ دەلێت: نەخیر، خوا پێی دەفەرمویت: ئەمڕۆ لەبیرت دەکەم (لەنیو ئازار جێت دەھێلین) ھەر وەک چۆن تۆ منت لەبیر کرد (لە دنیا)».

بَابُ مَا جَاءَ فِي الشَّفَاعَةِ

باسی ئەوێ ھاتوو دەربارە تەکاکاری

٥٤٧. عَنْ أَنَسٍ رضی اللہ عنہ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صلی اللہ علیہ وسلم: «شَفَاعَتِي لِأَهْلِ الْكِبَائِرِ مِنْ أُمَّتِي».

ئەنەس رضی اللہ عنہ دەلێت: پێغەمبەری خوا صلی اللہ علیہ وسلم فەرموویەتی: «شەفاعەتی (تایبەتم) بۆ ئەو کەسانە یە لە ئوممەتە کەم کە گوناھێ گەورەیان ھەیە».

٥٤٨. عَنْ عَوْفِ بْنِ مَالِكٍ الْأَشْجَعِيِّ رضی اللہ عنہ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صلی اللہ علیہ وسلم: «أَتَانِي آتٍ مِنْ عِنْدِ رَبِّي فَخَيَّرَنِي بَيْنَ أَنْ يَدْخُلَ نِصْفَ أُمَّتِي الْجَنَّةَ وَبَيْنَ الشَّفَاعَةِ، فَاخْتَرْتُ الشَّفَاعَةَ، وَهِيَ لِمَنْ مَاتَ لَا يُشْرِكُ بِاللَّهِ شَيْئًا».

عەوفی کورپی مالیکی ئەشجەعی رضی اللہ عنہ دەلێت: پێغەمبەری خوا صلی اللہ علیہ وسلم فەرموویەتی: «نێردراویک ھاتە لام لەلایەن پەروردگارم، سەرپشکی کردم لە نێوان ئەوێ کە نیوەی ئوممەتم بچیت بە ھەشت (یان) شەفاعەتم ھەبێت، شەفاعەتم ھەلبژارد، ئەو شەفاعەتەش بۆ ئەوانە دەبێت مردبن و ھیچ ھاو بەشیکیان بۆ خوا بریار نەدا بیت».

بَابُ مَا جَاءَ فِي صِفَةِ الْخَوْضِ

باسی ئه وهی هاتوووه ده ربارهی چه وزی که وسهر

٥٤٩. عَنْ حَنْظَلَةَ الْأَسَدِيِّ رضي الله عنه قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: «لَوْ أَنَّكُمْ تَكُونُونَ كَمَا تَكُونُونَ عِنْدِي لَأَظَلَّتْكُمْ الْمَلَائِكَةُ بِأَجْنِحَتِهَا».

حه نزله لی ئوسهیدی رضي الله عنه ده لیت: پیغه مبهری خوا ﷺ فرموویه تی: «ئه گهر هاتو ئیوه بهرده وام له سهر ئه وه حاله ته بن وه ک ئه و کاته ی لای منن (له بهرزی پله ی ئیاند)، واتان لی ده هات که فریشته کان به باله کانیا ن سیبه رتان له سهر بکات».

٥٥٠. عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ مَسْعُودٍ رضي الله عنه قَالَ: خَطَّ لَنَا رَسُولُ اللَّهِ ﷺ خَطًّا مُرَبَّعًا وَخَطَّ فِي وَسْطِ الْخُطِّ خَطًّا وَخَطَّ خَارِجًا مِنَ الْخُطِّ خَطًّا وَحَوْلَ الَّذِي فِي الْوَسْطِ خُطُوطًا، فَقَالَ: «هَذَا ابْنُ آدَمَ وَهَذَا أَجَلُهُ مُحِيطٌ بِهِ، وَهَذَا الَّذِي فِي الْوَسْطِ الْإِنْسَانُ، وَهَذِهِ الْخُطُوطُ عُرُوضُهُ إِنْ نَجَا مِنْ هَذَا يَنْهَشُهُ هَذَا، وَالْخُطُّ الْخَارِجُ الْأَمَلُ».

عه بدوللای کوری مه سعود رضي الله عنه ده لیت: پیغه مبهری خوا ﷺ چوار گۆشه یه که ی بو کیشاین (له سهر زهوی)، له نیوه ندی هیلکی کیشا، له ده ره وهی چوار گۆشه که ش هیلکی کیشا، له ده وره ی هیلکه ی نیو چوار گۆشه که ش چه ند هیلکی دیکه ی کیشا، فرمووی: «ئه وه ئاده میزاده، ئه وه ش کاتی مردنیه تی ده وره ی داوه، ئه وه ی له نیوه نده مروفه که یه، ئه وه هیلانه ی ده وره به ریشی ئه گهر له وه ش پزگاری بیت، ئه وه ی دیکه هیرشی ده کاته سهر، ئه وه هیله ش که له ده ره وهی چوار گۆشه که یه هیواکانن».

بَابُ

باسيک

۵۵۱. عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رضي الله عنه عَنِ النَّبِيِّ صلى الله عليه وسلم قَالَ: «الطَّاعِمُ الشَّاكِرُ بِمَنْزِلَةِ الصَّائِمِ الصَّابِرِ».

تهبو هورده پره رضي الله عنه له پيغه مبهروه صلى الله عليه وسلم ده گيريتتهوه كه فهرموويه تي: «تهو كه سه ي كه له سهر خواردن سوپاس و ستايشي خوا ده كات، پاداشتي وه ك تهو كه سه يه كه بهرؤزوو ده بيت و نارام ده گريت له سهر ي».

بَابُ

باسيک

۵۵۲. عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عَمْرٍو رضي الله عنه قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صلى الله عليه وسلم: «مَنْ صَمَتَ نَجَا».

عه بدوللاي كوري عمر رضي الله عنه ده ليت: پيغه مبهري خوا صلى الله عليه وسلم فهرموويه تي: «ههر كه سيك بيده نگ بوو پزگاري بوو».

بَابُ

باسيک

۵۵۳. عَنْ شَيْخٍ مِنْ أَصْحَابِ النَّبِيِّ صلى الله عليه وسلم عَنِ النَّبِيِّ صلى الله عليه وسلم قَالَ: «الْمُسْلِمُ إِذَا كَانَ يُخَالِطُ النَّاسَ وَيَصْبِرُ عَلَى أَذَاهُمْ خَيْرٌ مِنَ الْمُسْلِمِ الَّذِي لَا يُخَالِطُ النَّاسَ وَلَا يَصْبِرُ عَلَى أَذَاهُمْ».

پياويكي به ته من كه له هاوه لاني پيغه مبهره صلى الله عليه وسلم ده گيريتتهوه: پيغه مبهر صلى الله عليه وسلم

فهرموویه تی: «موسولمانیک که تیکه لی خه لک بیت، نارام بگریت له سهر نه زیهت و نازاریان، چاکتره له موسولمانیک که تیکه ل خه لک نه بیت و نارام نه گریت له سهر نه زیهت و نازاریان».

باب

باسیک

۵۵۴. عَنْ أَبِي الدَّرْدَاءِ رضي الله عنه قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: «أَلَا أُخْبِرُكُمْ بِأَفْضَلِ مِنْ دَرَجَةِ الصَّيَامِ وَالصَّلَاةِ وَالصَّدَقَةِ»، قَالُوا: بَلَى، قَالَ: «صَلَاةُ ذَاتِ الْبَيْنِ، فَإِنَّ فَسَادَ ذَاتِ الْبَيْنِ هِيَ الْحَالِقَةُ».

نه بو ده ردا رضي الله عنه ده لیت: پیغه مبهری خوا ﷺ فهرموویه تی: «نایا شتیکتان پی پانه گه یه نم چاکتر بیت له پله ی به پوژوو و نوژ و مال به خشین؟»، گوتیان: با (ته ی خو شه ویستی خوا)، فهرمووی: «ناشکر د نه وه ی نیوان خه لک، چونکه به پراستی تیکدانی نیوان خه لکی داتاشه ره (کاری چاکه داده تاشیت)».

أَبْوَابُ صِفَةِ الْجَنَّةِ عَنْ رَسُولِ اللَّهِ ﷺ

كُوبَاسِي تَابِيهِ تَمَهَنْدِي بِه هَشْت لَه يَنْغَه مَبَهْرِي خَوَاوَه ﷺ

بَابُ مَا جَاءَ فِي صِفَةِ شَجَرِ الْجَنَّةِ

بَاسِي تَهْوِي هَاتُووه دَهْر بَارَهِي تَابِيهِ تَمَهَنْدِي دَرَه خَتِي بِه هَشْت

٥٥٥. عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رضي الله عنه عَنْ رَسُولِ اللَّهِ ﷺ أَنَّهُ قَالَ: «إِنَّ فِي الْجَنَّةِ لَشَجَرَةً يَسِيرُ الرَّاکِبُ فِي ظِلِّهَا مِائَةَ عَامٍ».

تَهْبُو هَوْرَه پَرَه ﷺ لَه يَنْغَه مَبَهْرِي خَوَاوَه ﷺ دَه گِیْرِتَه وَه کَه فَه رَمُووِيَه تِي: «بِه رَاسْتِي لَه بِه هَشْت دَا جَوْرَه دَرَه خَتِيک هَه یَه، سَوَارِیک بُو مَآوَه ی سَه د سَال لَه ژِیْر سَبِیْرَه کَه ی دَه رَوَات وَ تَه وَآوِی نَاکَات».

بَابُ مَا جَاءَ فِي صِفَةِ دَرَجَاتِ الْجَنَّةِ

بَاسِي تَهْوِي هَاتُووه دَهْر بَارَهِي تَابِيهِ تَمَهَنْدِي پَلَه کَانِی بِه هَشْت

٥٥٦. عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رضي الله عنه قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: «فِي الْجَنَّةِ مِائَةُ دَرَجَةٍ مَا بَيْنَ

كُلِّ دَرَجَتَيْنِ مِائَةً عَامٍ.

ئەبو ھورەیرە رضی اللہ عنہ دەلیت: پیغمبەری خوا صلی اللہ علیہ وسلم فرمویەتی: «لە بەهەشتدا سەد پلە ھەیه، نیوانی ھەردوو پلە یەک (بەئەندازە) سەد سال (پروێشتن)ە».

۵۵۷. عَنْ جَرِيرِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ الْبَجَلِيِّ رضی اللہ عنہ قَالَ: كُنَّا جُلُوسًا عِنْدَ النَّبِيِّ صلی اللہ علیہ وسلم فَتَنَظَرُ إِلَى الْقَمَرِ لَيْلَةَ الْبَدْرِ، فَقَالَ: «إِنَّكُمْ سَتُعَرَّضُونَ عَلَى رَبِّكُمْ فَتَرَوْنَهُ كَمَا تَرَوْنَ هَذَا الْقَمَرَ لَا تَضَامُونَ فِي رُؤْيَيْهِ، فَإِنْ اسْتَطَعْتُمْ أَنْ لَا تُغْلَبُوا عَلَى صَلَاةٍ قَبْلَ طُلُوعِ الشَّمْسِ وَصَلَاةٍ قَبْلَ غُرُوبِهَا فَافْعَلُوا»، ثُمَّ قَرَأَ: «وَسَبِّحْ بِحَمْدِ رَبِّكَ قَبْلَ طُلُوعِ الشَّمْسِ وَقَبْلَ الْغُرُوبِ» {ق: ۳۹}.

جەریری کوری عەبدوڵلای بەجەلی رضی اللہ عنہ دەلیت: جارێکیان ئێمە لە خزمەت پیغمبەر صلی اللہ علیہ وسلم دانیشیبووین، تەماشای مانگی چوار دەی کرد، فرموی: «ئێوە پەروەردگارتان دەبینن (لە پوژی قیامەتدا) ھەر وەک وەک وەک چۆن ئێمە مانگە دەبینن کە پیوستان بە قەرەبەلگیردن نییە، ئەگەر توانیتان شەیتان بەسەرتاندا زال نەبێت بۆ نوێژی بەیانی و نوێژی عەسر ئێمە نوێژانە لە سەرەتای کاتەکیاندا بکەن»، پاشان ئێمە ئایەتە ی خۆیندەو: «{فَسَبِّحْ بِحَمْدِ رَبِّكَ قَبْلَ طُلُوعِ الشَّمْسِ وَقَبْلَ غُرُوبِهَا}، واتە: خوا بە پاک بگرە و سوپاس و ستایشی بکە (واتە: نوێژ بکە) لە پێش خۆھەلاتن و لە پێش خۆرئاوا بوون».

۵۵۸. عَنْ أَبِي سَعِيدٍ الْخُدْرِيِّ رضی اللہ عنہ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صلی اللہ علیہ وسلم: «إِنَّ اللَّهَ يَقُولُ لِأَهْلِ الْجَنَّةِ: يَا أَهْلَ الْجَنَّةِ، فَيَقُولُونَ: لَبَّيْكَ رَبَّنَا وَسَعْدَيْكَ، فَيَقُولُ: هَلْ رَضِيتُمْ؟ فَيَقُولُونَ: مَا لَنَا لَا نَرْضَى وَقَدْ أُعْطِينَا مَا لَمْ تَعْطِ أَحَدًا مِنْ خَلْقِكَ، فَيَقُولُ: أَنَا أُعْطِيكُمْ أَفْضَلَ مِنْ ذَلِكَ، قَالُوا: أَيُّ شَيْءٍ أَفْضَلُ مِنْ ذَلِكَ؟ قَالَ: أُحِلُّ عَلَيْكُمْ رِضْوَانِي فَلَا أَسْخَطُ عَلَيْكُمْ أَبَدًا».

ئەبو سەعیدی خۆدری رضی اللہ عنہ دەلیت: پیغمبەری خوا صلی اللہ علیہ وسلم فرمویەتی: «بەدنیایی خوا بە بەهەشتییەکان دەفرموی: ئەو خەلکی بەهەشت، ئەوانیش دەلین:

له خزمه تداین ئه ی په روه ردگارمان بو هر شتيك جيگای په زامه نديی تو بیت
 نامادهین، پييان ده فهرمویت: ئایا رازی بوون (به وهی پیتان دراوه)? ده لاین:
 بوچی رازی نه بین له کاتیکدا ئه وه ندهت پی داوین که پیشتر به هیچ کام له
 دروستکراوه کانت نه داوه، ده فهرمویت: دهی شتيکتان پی ده ده م چاکتر بیت له وهی
 که پیم داو، ده لاین: چ شتيك ههیه چاکتره له وه (ئه ی په روه ردگارمان)? (خوای
 بهرز) ده فهرمویت: رازیوونی متان پی ده به خشریت و ئیدی به هیچ جوړيک لیتان
 توره نابم به هه میسه یی».

بَابُ مَا جَاءَ حُقَّتِ الْجَنَّةُ بِالْمَكَارِهِ وَحُقَّتِ النَّارُ بِالشَّهَوَاتِ

باسی ئه وهی هاتووه که به ههشت به ناخوشییه کان،
 دوزه خیش به ئاره زووه کان ده ور دراوون

۵۵۹. عَنْ أَنَسٍ رضي الله عنه: أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ قَالَ: «حُقَّتِ الْجَنَّةُ بِالْمَكَارِهِ، وَحُقَّتِ النَّارُ
 بِالشَّهَوَاتِ».

ئه نه س رضي الله عنه ده گپړته وه: پیغه مبه ری خوا ﷺ فهرموویه تی: «به ههشت ده ور دراوه به
 ناخوشییه کان، دوزه خیش ده ور دراوه به ئاره زووه کان».

تبیینی:

مه به ست ئه وه یه ئه گهر که سیك بیه ویت به ره و به ههشت پروات، ده بیت تهحه ممولی
 سهختی و نارپه حه تی زور بکات که له جیه جیگردنی واجبه کان و خوگرته وه له
 قه ده غه کان خو ی ده نوییت، به لام که سیك به دوا ی ئاره زووه کانی بکه ویت، ئه وه
 شوورا و په رزینی دوزه ده پړت و ده چیتته نیو دوزه خه وه.

بَابُ مَا جَاءَ فِي صِفَةِ أَنْهَارِ الْجَنَّةِ

باسی ئه وهی هاتوو ده باره ی تاییه تمه ندیی رووباره کانی بههشت

۵۶۰. عَنْ حَكِيمِ بْنِ مُعَاوِيَةَ، عَنْ أَبِيهِ عليه السلام عَنِ النَّبِيِّ صلى الله عليه وآله قَالَ: «إِنَّ فِي الْجَنَّةِ بَحْرَ الْمَاءِ وَبَحْرَ الْعَسَلِ وَبَحْرَ اللَّبَنِ وَبَحْرَ الْحَمْرِ، ثُمَّ تَشَقُّ الْأَنْهَارُ بَعْدُ».

حه کیمی کوپی موعاویه، له باوکیه وه عليه السلام له پیغه مبهروه وه صلى الله عليه وآله ده گپرتنه وه که فهرموویه تی: «بیگو مان له بههشتدا ده ریای ئاو ههیه، ده ریای ههنگوین، ده ریای شیر و ده ریای مهی ههیه، ئینجا له دوا ی ئهم ده ریایانه وه رووباره کان هه لده قولین».

۵۶۱. عَنْ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ رضي الله عنه قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صلى الله عليه وآله: «مَنْ سَأَلَ اللَّهَ الْجَنَّةَ ثَلَاثَ مَرَّاتٍ قَالَتِ الْجَنَّةُ: اللَّهُمَّ أَذْخِلْهُ الْجَنَّةَ، وَمَنْ اسْتَجَارَ مِنَ النَّارِ ثَلَاثَ مَرَّاتٍ قَالَتِ النَّارُ: اللَّهُمَّ أَجِرْهُ مِنَ النَّارِ».

ئه نه سی کوپی مالیک رضي الله عنه ده لیت: پیغه مبهری خوا صلى الله عليه وآله فهرموویه تی: «هه ر که سییک سی جار ان داوای بههشت له خوا بکات، بههشت ده لیت: ئه ی خوایه بیخه نیو بههشته وه، هه ر که سییکش سی جار ان خوی به خوا بیاریزیت له ئاگری دۆزهخ، ئاگری دۆزهخ ده لیت: ئه ی خوایه له ئاگر بیاریزه».

أَبْوَابُ صِفَةِ جَهَنَّمَ عَنْ رَسُولِ اللَّهِ ﷺ

کۆباسی تاییه تمه ندیی دۆزهخ له پیغه مبهری خواوه ﷺ

بَابُ مَا جَاءَ أَنَّ لِلنَّارِ نَفْسَيْنِ، وَمَا ذَكَرَ مَنْ يَخْرُجُ مِنَ النَّارِ مِنْ أَهْلِ التَّوْحِيدِ

باسی ئەوێ هاتوو هه ئاگر دوو هه ناسه دانی ههیه، ئەوێش که باس کراوه
دهرباره ی ئەوانه ی له ئاگری دۆزهخ دینه ده ر له خه لکی خوا به یه کگر

٥٦٢. عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: «اشْتَكَّتِ النَّارُ إِلَى رَبِّهَا وَقَالَتْ: أَكَلْتُ بَعْضِي بَعْضًا، فَجَعَلَ لَهَا نَفْسَيْنِ، نَفْسًا فِي الشِّتَاءِ، وَنَفْسًا فِي الصَّيْفِ، فَأَمَّا نَفْسُهَا فِي الشِّتَاءِ فَرَمْهَرِيرٌ، وَأَمَّا نَفْسُهَا فِي الصَّيْفِ فَسُمُومٌ».

ئەبو هورەیره رەزە: دەلیت: پیغه مبهری خوا ﷺ فەرموویه تی: «ئاگر له لای
پهروهردگاری سکا لای کرد و گوتی: ئەو پهروهردگارا (له گهرمی و بهتینیدا)
به شیکم به شه که ی دیکه ی خوارد، بۆیه (خوا) مۆله تی دوو نه فه سی پێ ده دات:
نه فه س و هه ناسه داتیک له زستاندا و هه ناسه داتیکیش له هاویندا، جا ئەو ساردییه
(توندوتیژی که ده بیین له ته به قه و به شه هه ره سارده که ی) زه مه رهیره، ئەو
گهرمییه (توند و به تینه که له هاویندا ده بیین ئەوه له به شه گهرمه که ی) سه موومه».

٥٦٣. عَنْ أَبِي سَعِيدٍ الْخُدْرِيِّ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ: أَنَّ النَّبِيَّ ﷺ قَالَ: «يَخْرُجُ مِنَ النَّارِ مَنْ كَانَ فِي

قَلْبِهِ مِثْقَالُ ذَرَّةٍ مِنَ الْإِيمَانِ»، قَالَ أَبُو سَعِيدٍ: فَمَنْ شَكَ فليُفْرَأْ: {إِنَّ اللَّهَ لَا يَظْلِمُ مِثْقَالَ ذَرَّةٍ} النساء: ٤٠.

ئەبو سەعیدی خودری ر.ه دەگێڕێتەو: پێغەمبەری خوا ﷺ فەرموویەتی: «هەر کەسێک بە ئەندازەی تۆسقالە گەردیلەیه ک ئیمانی لە دڵدا بێت، لە ئاگری دۆزەخ دەهێنرێتە دەر»، ئەبو سەعید گوتی: هەر کەسێکیش گومانی هەیە (لەم فەرموودەیه) با ئەم ئایەتە بخوینێتەو: {إِنَّ اللَّهَ لَا يَظْلِمُ مِثْقَالَ ذَرَّةٍ}، واتە: بەراستی خوا بە ئەندازەی گەردیلەیه کیش ستم لە کەس ناکات.

٥٦٤. عَنْ عِمْرَانَ بْنِ حُصَيْنٍ ر.ه قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: «أُطْلِعْتُ فِي النَّارِ فَرَأَيْتُ أَكْثَرَ أَهْلِهَا النِّسَاءِ، وَأُطْلِعْتُ فِي الْجَنَّةِ فَرَأَيْتُ أَكْثَرَ أَهْلِهَا الْفُقَرَاءَ».

عیمرانی کۆری حوصەین ر.ه دەلێت: پێغەمبەری خوا ﷺ فەرموویەتی: «سەیری دۆزەخم کرد زۆربەی خەڵکە کە لە ئافرەتان، سەیری بەهەشتم کرد، بینیم زۆربەی خەڵکە کە لە هەزاران».

بَابُ (فِي أَهْوَنِ أَهْلِ النَّارِ عَذَابًا)

باسیك (دەربارەی كەمترین سزای دۆزەخییەكان)

٥٦٥. عَنِ الثُّعْمَانِ بْنِ بَشِيرٍ ر.ه: أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ قَالَ: «إِنَّ أَهْوَنَ أَهْلِ النَّارِ عَذَابًا يَوْمَ الْقِيَامَةِ رَجُلٌ فِي أَحْمَصِ قَدَمَيْهِ جَمْرَتَانِ يَغْلِي مِنْهُمَا دِمَاغُهُ».

نوعمانی کۆری بەشیر ر.ه دەگێڕێتەو: پێغەمبەری خوا ﷺ فەرموویەتی: «بەراستی كەمترین ئازار بۆ دۆزەخییەكان لە پۆژی دوایی كەسێكە دوو پشكۆی ئاگر لە ژێر هەردوو قاچی دادەنرێت، مێشکی سەری پێ دەكۆلێت».

أَبْوَابُ الْإِيمَانِ عَنْ رَسُولِ اللَّهِ ﷺ

کۆباسی ئیمان له پیغه مبهری خواوه ﷺ

بَابُ مَا جَاءَ نَبِيَّ الْإِسْلَامِ عَلَى خَمْسٍ

باسی ئه وهی هاتوو ئیسلام بنیات نراوه له سه ر پینج پایه

۲۵۰

۵۶۶. عَنْ ابْنِ عُمَرَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: «يُنْبِئُ الْإِسْلَامُ عَلَى خَمْسٍ: شَهَادَةٌ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَأَنَّ مُحَمَّدًا رَسُولُ اللَّهِ، وَإِقَامُ الصَّلَاةِ، وَإِيتَاءُ الزَّكَاةِ، وَصَوْمُ رَمَضَانَ، وَحَجُّ الْبَيْتِ».

ئین عومەر رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا ده لیت: پینغه مبهری خوا ﷺ فهرموویه تی: «ئیسلام له سه ر پینج شت بنیات نراوه: شایه تیدان به وهی هیچ په رستراویکی به هه ق نییه جگه له خوا، موحه ممه د په وانه کراوی خوایه، به رپا کردنی نوێز و زه کات دهر کردن له مال و سامان، پوژوو گرتنی مانگی په مه زان، ئه نجامدانی حه جی مالی خوا».

تییینی:

لیره دا هه ندیک له مسولمانان وا ده زانن که مه به ستی پینغه مبه ر ﷺ ئه وهیه: هه ر که سیک ئه و پینج شته ی ئه نجام دان، مانای وایه مسولمانه تی ته و او کردوو، به لام

پێویسته هه موو لایه کمان بزانی که مه بهست له ئیسلام لیره دا موسولمانه تی که سییه و مرووف ئهم پینجانه له خویدا ئه نجام بدات، ئینجا وهك شه خص ده بیته موسولمان، شایه تمانهینان که ئیمان و عه قیده ده گریته وه تیو خو، وه به رپا کردنی پینج فه رزه ی نوێژ، زه کاتدان، پۆژوو گرتن، هه جکردن، ئه وانه پینج دروشم و نیشانه ن بوئه وه ی که ئیمه بزانی ئه و که سه موسولمانه یان نا؟ ته ماشا ده که یین: ئه گه ر شایه تمانه ی هینا ده زانی که ئه وه ته عبیر له ئیمان و عه قیده ی موسولمانه تی خو ده کات، وه ئه گه ر نوێژی کرد ده زانی که ئه وه به ندایه تی بو خوا ی خو ده کات، وه ئه گه ر زه کاتی دا و پۆژووی گرت و هه جی کرد، ده زانی که ئه و که سه که سیکی پابه نده به ئیسلامه تییه وه، به لام ئیسلامه تی به دلنیا ییه وه له و پینجانه دا کورت هه لئه هاتوه.

بَابُ مَا جَاءَ فِي إِضَافَةِ الْفَرَائِضِ إِلَى الْإِيمَانِ

باسی ئه وه ی هاتوو هه رباره ی ئه و شتانه ی په یوه ست ده کریین به ئیمانه وه

٥٦٧. عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: «الْإِيمَانُ بِضْعٌ وَسَبْعُونَ بَابًا، فَأَدْنَاهَا إِمَاطَةُ الْأَذَى عَنِ الطَّرِيقِ، وَأَرْفَعُهَا قَوْلُ: لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ».

ئه بو هورهیره رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ ده لیت: پینجه مبهری خوا ﷺ فه رموویه تی: «ئیمان هه فتا و هه ندیک بواره، نزمترین پله ی لادانی ئه زیه تیکه له سه ر پینگا و به رزترین پله شی گوته ی وشه ی: (لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ)یه».

بَابُ مَا جَاءَ فِي حُرْمَةِ الصَّلَاةِ

باسی ئه وه ی هاتوو هه رباره ی پینکه و گه وره یی نوێژ

٥٦٨. عَنْ مُعَاذِ بْنِ جَبَلٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: كُنْتُ مَعَ النَّبِيِّ ﷺ فِي سَفَرٍ، فَأَصْبَحْتُ يَوْمًا قَرِيبًا مِنْهُ وَنَحْنُ نَسِيرُ، فَقُلْتُ: يَا رَسُولَ اللَّهِ أَخْبِرْنِي بِعَمَلٍ يُدْخِلُنِي الْجَنَّةَ وَيُبَاعِدُنِي عَنِ

النَّارِ، قَالَ: «لَقَدْ سَأَلْتَنِي عَنْ عَظِيمٍ، وَإِنَّهُ لَيْسِيرٌ عَلَى مَنْ يَسَّرَهُ اللَّهُ عَلَيْهِ، تَعْبُدُ اللَّهَ وَلَا تُشْرِكُ بِهِ شَيْئًا، وَتُقِيمُ الصَّلَاةَ، وَتُؤْتِي الزَّكَاةَ، وَتَصُومُ رَمَضَانَ، وَتَحُجُّ الْبَيْتَ».

موعازی کوپی جه بهل ﷺ ده لیت: له گه شتیک له گهل ینگه مبه ر ﷺ بووم، پوژنیک لئی نزیک که وتمه وه کاتیک به پویه بووین، گوتم: ئه ی ینگه مبه ری خوا کاریکم بین بلئی که به هویه به ههشت و دوور بکه ومه وه له دوزه خ، فهرمووی: «به دنیایی پرسیاریکی گهرهت لئ کردم، به راستی ئه و ئاکاره ئاسانه بو که سیک که خوا بوئ ئاسان بکات، خوا بیه رسته و هیچ هاوبه شیکی بو پریار مه ده، نویره کان نه نجام بده، زه کاتی ماله کهت دهر بکه، مانگی په مه زان به پوژوو به، حه جی مالی خوا بکه».

بَابُ مَا جَاءَ فِي تَرْكِ الصَّلَاةِ

باسی ئه وه ی هاتووه دهر باره ی وازه ینان له نویره

۵۶۹. عَنْ جَابِرٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ: أَنَّ النَّبِيَّ ﷺ قَالَ: «بَيْنَ الْكُفْرِ وَالْإِيمَانِ تَرْكُ الصَّلَاةِ».

جابر ﷺ ده گپریته وه: ینگه مبه ر ﷺ فهرموویه تی: «نیوانی بی پروایی و پرواداری وازه ینانه له نویره کان».

بَابُ (فِي طَعْمِ الْإِيمَانِ)

باسیک (دهر باره ی تام و چیژی ئیمان)

۵۷۰. عَنِ الْعَبَّاسِ بْنِ عَبْدِ الْمُطَّلِبِ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ: أَنَّهُ سَمِعَ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ يَقُولُ: «ذَاقَ طَعْمَ الْإِيمَانِ، مَنْ رَضِيَ بِاللَّهِ رَبًّا، وَبِالْإِسْلَامِ دِينًا، وَبِمُحَمَّدٍ نَبِيًّا».

عه باسی کوپی عه بدولموته لیب ﷺ ده گپریته وه: گوئی له ینگه مبه ری خوا ﷺ بوو ده فهرموو: «تام و چیژی ئیمانی کردووه، ئه وه ی پازی بییت که خوا په روه ردگاری

بیت، ئیسلام ئایینی بیت، موحەممەد پێغەمبەری بیت».

بَابُ مَا جَاءَ لَا يَزْنِي الزَّانِي وَهُوَ مُؤْمِنٌ

باسی ئەوەی هاتوووە زیناکار لە کاتی زیناکردندا ئیمانی نییه

٥٧١. عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: «لَا يَزْنِي الزَّانِي حِينَ يَزْنِي وَهُوَ مُؤْمِنٌ، وَلَا يَسْرِقُ السَّارِقُ حِينَ يَسْرِقُ وَهُوَ مُؤْمِنٌ، وَلَكِنَّ التَّوْبَةَ مَعْرُوضَةٌ».

ئەبو ھورەیرە رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ دەلیت: پێغەمبەری خوا ﷺ فرموویەتی: «زیناکار لە کاتی زیناکردندا ئیمانی نییه، دز لە کاتی دزیکردندا ئیمانی نییه، بەلام توبە و پەشیمانی لە تەوان ھەر دەمییەت».

بَابُ مَا جَاءَ أَنَّ الْإِسْلَامَ بَدَأَ غَرِيبًا وَسَيَعُودُ غَرِيبًا

باسی ئەوەی هاتوووە ئیسلام بە نامۆیی دەستی پێکرد و جاریکی دیكە نامۆ دەبێتەو

٥٧٢. عَنْ عَبْدِ اللَّهِ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: «إِنَّ الْإِسْلَامَ بَدَأَ غَرِيبًا وَسَيَعُودُ غَرِيبًا كَمَا بَدَأَ، فَطُوبَى لِلْغُرَبَاءِ».

عەبدوللا رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ دەلیت: پێغەمبەری خوا ﷺ فرموویەتی: «بەراستی ئیسلام بە نامۆیی دەستی پێکرد، جاریکی دیكەش نامۆ دەبێتەو وەك کاتی دەسپێکردنی، بۆیە خۆشبەختی بۆ نامۆکان (واتە: لە پوژگاریك دینداری دەكەن خەلك زۆر دوورن لە ئاین)».

بَابُ مَا جَاءَ سَبَابُ الْمُؤْمِنِ فُسُوقٌ

باسی ئه وهی هاتوو ده ژودان به پروادار ده رچوونه له فه رمانی خوا

٥٧٣. عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ مَسْعُودٍ رضي الله عنه قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: «سَبَابُ الْمُسْلِمِ فُسُوقٌ، وَقِتَالُهُ كُفْرٌ».

عه بدوللای کوری مه سعود رضي الله عنه ده لیت: پیغه مبه ری خوا ﷺ فه رموویه تی: «ژودان به موسولمان ده رچوونه له فه رمانی خوا، جه نگ له گه لکردنیشی کوفره (واته: سه رده کیشیت بو بی پروایی)».

بَابُ مَا جَاءَ فِيمَنْ رَمَى أَخَاهُ بِكُفْرٍ

باسی ئه وهی هاتوو ده رباره ی که سیک به برای موسولمانی بلیت ئه ی کافر

٥٧٤. عَنِ ابْنِ عُمَرَ رضي الله عنه عَنِ النَّبِيِّ ﷺ قَالَ: «أَيُّمَا رَجُلٍ قَالَ لِأَخِيهِ: كَافِرٌ، فَقَدْ بَاءَ بِهَا أَحَدُهُمَا».

ئین عومه ر رضي الله عنه له پیغه مبه ره وه ﷺ ده گیریتته وه که فه رموویه تی: «هه ر که سیک به برا که ی بلیت: بی پروا، بیگومان ئه و قسه یه ده که ویتته ئه ستوی به کیکیان (گه ر قسه که ی وانه بیت خوی بی پروا ده بیت و نزیکه ئیمانی له ده ست بدات)».

مَا جَاءَ فِي افْتِرَاقِ هَذِهِ الْأُمَّةِ

باسی ئه وهی هاتوو ده رباره ی په رته وازه بوونی ئه م ئوممه ته

٥٧٥. عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رضي الله عنه: أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ قَالَ: «تَفَرَّقَتِ الْيَهُودُ عَلَى إِحْدَى

وَسَبْعِينَ أَوْ اثْنَتَيْنِ وَسَبْعِينَ فِرْقَةً، وَالنَّصَارَى مِثْلَ ذَلِكَ، وَتَفْتَرِقُ أُمَّتِي عَلَى ثَلَاثٍ
وَسَبْعِينَ فِرْقَةً».

ئەبو ھورەیرە ر.ھ. دەگێڕێتەو: پێغەمبەری خوا ﷺ فەرموویەتی: «جووله که کان
بوون به هفتا و یەک یان هفتا و دوو کۆمەل، نەسرانیەکانیش بە هەمان شیوە،
بەلام ئوممەتی من دەبن بە هفتا و سێ دەستە و کۆمەل».

۵۷۶. عَنْ أَبِي ذَرٍّ ر.ھ.: أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ قَالَ: «أَتَانِي جِبْرِيلُ فَبَشَّرَنِي أَنَّهُ مَنْ مَاتَ
لَا يُشْرِكُ بِاللَّهِ شَيْئًا دَخَلَ الْجَنَّةَ»، قُلْتُ: وَإِنْ زَنَى وَإِنْ سَرَقَ؟ قَالَ: «نَعَمْ».

ئەبو زەر ر.ھ. دەگێڕێتەو: پێغەمبەری خوا ﷺ فەرموویەتی: «جیبریل ھاتە لام،
موژدەیی بێ دام بەوێ ھەر کەسێک بمڕیت و ھیچ ھاوبەشیکی بۆ خوا بپاریار
نەدابیت، ئەو دەچێتە بەھەشت»، گوتم: ئەگەر زینا و دزیشی کردبیت؟ فەرمووی:
«بەلێ».

أَبْوَابُ الْعِلْمِ عَنْ رَسُولِ اللَّهِ ﷺ

کوباسی زانست له پیغمبه‌ری خواوه ﷺ

بَابُ إِذَا أَرَادَ اللَّهُ بِعَبْدٍ خَيْرًا فَقَهَّهُ فِي الدِّينِ

باسی نه‌وه‌ی هاتوو‌ه نه‌گه‌ر خوا چاکه‌ی بۆ که‌سیک بویت له نایین شاره‌زای ده‌کات

۵۷۷. عَنْ أَبِي عَبَّاسٍ رضی الله عنه: أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ قَالَ: «مَنْ يُرِدِ اللَّهُ بِهِ خَيْرًا يُفَقِّهْهُ فِي الدِّينِ».

ئیین عه‌ی‌باس رضی الله عنه ده‌گیریت‌ه‌وه: پیغمبه‌ری خوا ﷺ فه‌رموو‌یه‌تی: «نه‌گه‌ر خوا چاکه و خیری بۆ هه‌ر که‌سیک بویت، نه‌وه شاره‌زای ده‌کات له نایین (پینگای فیربوون و کاریکردنی بۆ ئاسان ده‌کات)».

بَابُ فَضْلِ طَلَبِ الْعِلْمِ

باسی پیگه و پاداشتی نه‌وه‌که‌سه‌ی به‌دوای زانستدا ده‌گه‌ریت

۵۷۸. عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رضی الله عنه: قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: «مَنْ سَلَكَ طَرِيقًا يَلْتَمِسُ فِيهِ عِلْمًا سَهَّلَ اللَّهُ لَهُ طَرِيقًا إِلَى الْجَنَّةِ».

ئەبو ھورەیرە رضی اللہ عنہ دەلیت: پێغەمبەری خوا صلی اللہ علیہ وسلم فەرموویەتی: «ھەر کەسیک پێگایە ک بگریتە بەر و مەبەستی فێربوونی زانست بێت، خوا پێگای چوونە بەھەشتی بۆ ئاسان دەکات».

بَابُ مَا جَاءَ فِي كِتْمَانِ الْعِلْمِ

باسی ئەوێ هاتوو دەربارە ی شارندنەوێ زانست و زانیاری

۵۷۹. عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رضی اللہ عنہ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صلی اللہ علیہ وسلم: «مَنْ سِيلَ عَنْ عِلْمٍ عَلِمَهُ ثُمَّ كَتَمَهُ أُلْجِمَ يَوْمَ الْقِيَامَةِ بِلِجَامٍ مِنْ نَارٍ».

ئەبو ھورەیرە رضی اللہ عنہ دەلیت: پێغەمبەری خوا صلی اللە علیہ وسلم فەرموویەتی: «ھەر کەسیک پرسیاری زانستیکی لێ بکریت و ئەویش بشاریتەوێ و نەیلیت، ئەوێ لە پۆژی دوایدا لغاوی دەکریت بە لغاویکی ئاگرین».

بَابُ مَا جَاءَ فِي الْحَثِّ عَلَى تَبْلِيغِ السَّمَاعِ

باسی ئەوێ هاتوو دەربارە ی هاندان لەسەر گەیانندی ئەو فەرموودەیی بیستووێتی

۵۸۰. عَنْ عَبْدِ الرَّحْمَنِ بْنِ أَبَانَ بْنِ عُثْمَانَ، يُحَدِّثُ عَنْ أَبِيهِ، قَالَ: خَرَجَ زَيْدُ بْنُ ثَابِتٍ رضی اللہ عنہ مِنْ عِنْدِ مَرْوَانَ نِصْفَ النَّهَارِ، قُلْنَا: مَا بَعَثَ إِلَيْهِ هَذِهِ السَّاعَةَ إِلَّا لَشَيْءٍ يَسْأَلُهُ عَنْهُ، فَقُمْنَا فَسَأَلْنَاهُ، فَقَالَ: نَعَمْ، سَأَلْنَا عَنْ أَشْيَاءَ سَمِعْنَاهَا مِنْ رَسُولِ اللَّهِ صلی اللہ علیہ وسلم، سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ صلی اللہ علیہ وسلم يَقُولُ: «نَضَرَ اللَّهُ أَمْرًا سَمِعَ مِنَّا حَدِيثًا فَحَفِظَهُ حَتَّى يُبَلِّغَهُ غَيْرَهُ، فَرَبَّ حَامِلٍ فَقِهِ إِلَى مَنْ هُوَ أَفْقَهُ مِنْهُ، وَرَبَّ حَامِلٍ فَقِهِ لَيْسَ بِفَقِيهِ».

عەبدوڕەحمانی کۆری ئەبانی کۆری عوسمانی لە باوکیەوێ رضی اللہ عنہ دەگریتەوێ، گوتووێتی: لە نیوەڕۆدا زەیدی کۆری سابیت رضی اللہ عنہ لەلای مەروان پۆشت، گوتمان: بێگومان بەو کاتە کاریکی پێی بووێ بۆیە ناردووێتی بەدوایدا، بۆیە ھەستاین و پرسیارمان لێ کرد، گوتی: مەروان لەو شتانە ی کە لە پێغەمبەری خوا صلی اللہ علیہ وسلم بیستوویمانە

پرسیاری لی کردین، گویم لی بوو پیغهمبه‌ری خوا ﷺ ده‌یفه‌رموو: «خوا پرووی نه‌و که‌سه جوان و روشن بکات، که گوییستی فهرمووده‌یه ک بیت لیان، له‌به‌ری بکات تا ده‌یگه‌یه‌نیت به که‌سینکی دی، چونکه له‌وانه‌یه هه‌لگری فهرمووده که بیگه‌یه‌نیت به که‌سینک که تیگه‌یشتن و شاره‌زایی له‌و زیاتر بیت، له‌وانه‌یه هه‌لگری فهرمووده که تیگه‌یشتن و شاره‌زایی نه‌بیت».

بَابُ مَا جَاءَ فِيمَنْ رَوَى حَدِيثًا وَهُوَ يَرَى أَنَّهُ كَذِبٌ

باسی نه‌وه‌ی هاتوو ده‌رباره‌ی که‌سینک فهرمووده‌یه ک بگپرته‌وه و بشزانیت که درویه

۵۸۱. عَنْ الْمُغِيرَةِ بْنِ شُعْبَةَ رضی الله عنه عَنِ النَّبِيِّ صلی الله علیه و آله قَالَ: «مَنْ حَدَّثَ عَنِّي حَدِيثًا وَهُوَ يَرَى أَنَّهُ كَذِبٌ فَهُوَ أَحَدُ الْكَاذِبِينَ».

موغیره‌ی کوری شوعبه رضی الله عنه له پیغهمبه‌روه صلی الله علیه و آله ده‌گپرته‌وه که فهرموویه‌تی: «ههر که‌سینک (به‌درۆ) فهرمووده‌یه ک له من بگپرته‌وه، بشزانیت که نه‌وه درویه، نه‌و به‌کینکه له درۆ‌زنه‌کان».

بَابُ مَا نُهِِيَ عَنْهُ أَنْ يُقَالَ عِنْدَ حَدِيثِ النَّبِيِّ صلی الله علیه و آله

باسی نه‌وه‌ی قه‌ده‌غه‌ی لی کراوه که بگو‌تریت
له کاتی گپرانه‌وه‌ی فهرمووده‌ی پیغهمبه‌ر صلی الله علیه و آله

۵۸۲. عَنْ أَبِي رَافِعٍ رضی الله عنه قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صلی الله علیه و آله: «لَا أَلْفِينَ أَحَدَكُمْ مُتَكِنًا عَلَى أَرِيكَتِهِ يَأْتِيهِ أَمْرٌ مِمَّا أَمَرْتُ بِهِ أَوْ نَهَيْتُ عَنْهُ، فَيَقُولُ: لَا أَذْرِي، مَا وَجَدْنَا فِي كِتَابِ اللَّهِ اتَّبَعْنَاهُ».

نه‌بو رافع رضی الله عنه ده‌لێت: پیغهمبه‌ری خوا صلی الله علیه و آله فهرموویه‌تی: «به‌یه‌کینک له تێوه نه‌گه‌م

و نهیبینم که له سهر لاتهنیشتیک دانیشتوو و کاتیک دهرباره ی شتیک فه رمانیک،
یان قه ده غه یه کی منی بو دیت، ده لیت: من نازانم (یانی: پروام پی نییه)! ئه وه ی له
قورئان بینیان، شوینی ده کهوین (واته: شوین حه دیس ناکه وین!)».

٥٨٣. عَنِ الْمَقْدَامِ بْنِ مَعْدِي كَرَبَ ﷺ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: «أَلَا هَلْ عَسَى
رَجُلٌ يَبْلُغُهُ الْحَدِيثُ عَنِّي وَهُوَ مُتَكَيٌّ عَلَى أَرِيكَتِهِ، فَيَقُولُ: بَيْنَنَا وَبَيْنَكُمْ كِتَابُ اللَّهِ،
فَمَا وَجَدْنَا فِيهِ حَلَالًا اسْتَحْلَلْنَاهُ، وَمَا وَجَدْنَا فِيهِ حَرَامًا حَرَّمْنَاهُ، وَإِنَّ مَا حَرَّمَ
رَسُولُ اللَّهِ كَمَا حَرَّمَ اللَّهُ».

میکدامی کوری مه عدی که ریب ﷺ ده لیت: پیغه مبهری خوا ﷺ فه رموویه تی:
«ئاگادار بن نزیکه (خهریکه رۆژگارێک دیت) پیاوێک له شوینیک پال ده داته سهر
لاتهنیشتیکی، فه رمووده یه کی منی بو بگێردریته وه و بلیت: ئیمه کتیبی خوا مان له
نیوانه، ئه وه ی تیدا ده ستان که وت ه لال بو، ئه وه به ه لالی ده زانین، ئه وه ی
تیدا ده ستان که وت ه رام بو، به ه رامی ده زانین (دوایی پیغه مبهری خوا ﷺ)
فه رمووی: ئاگادار و وریا بن!) به دلنیا یی ئه وه ی پیغه مبهری خوا ه رامی کردووه
وه که ئه وه وایه خوا که ه رامی کردووه».

تییینی:

ئهم هرام کراوه با له قورئانیش نه بیئت، چونکه پیغه مبهری خوا ﷺ له خووه
فه رمایشت نافه رمویت، هه رچی دهرباره ی شهر و ئایین فه رموویه تی: هه مووی به
فه مانی خوا یه و بواری هه له کردن و نه پیکانی تیدا نییه.

بَابُ مَا جَاءَ فِي الْحَدِيثِ عَنْ بَنِي إِسْرَائِيلَ

باسی ئه وه ی هاتوو دهرباره ی قسه و باسی به نو ئیسرا ئیل

٥٨٤. عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عَمْرٍو ﷺ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: «بَلِّغُوا عَنِّي وَلَوْ آيَةً

وَحَدَّثُوا عَنْ بَنِي إِسْرَائِيلَ وَلَا حَرْجَ، وَمَنْ كَذَبَ عَلَيَّ مُتَعَمِّدًا فَلْيَتَّبِعُوا مَقْعَدَهُ مِنَ النَّارِ».

عہد ولّای کوری عمر ؓ دہلّیت: پیغمبرہری خوا ؑ فرمودیہ تی: «لہ منہ وہ رایبگہینن و بلاوی بکہنہوہ ئہ گہر یہ ک ئایہ تیش بیت، وہ لہ نہوہی ئیسرائیل (قسہ) بگپر نہوہ ہیچی تیدا نیہ (مادام لہ گہل قورٹان و فرمودہ تیک نہ گیریت)، ہر کہ سیک بہ ئہ نقہست درؤ بہ ناوی منہوہ بکات، ئہوہ با شونینک بو خوی لہ نیو ئاگردا ئامادہ بکات».

بَابُ مَا جَاءَ الدَّالُّ عَلَى الْخَيْرِ كَفَاعِلِهِ

باسی ئہوہی ہاتوہ کہوا پینماییکہر بو کاریکی چاک وہ کوو بکہرہ کہیہ تی

۵۸۵. عَنْ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ ؓ قَالَ: أَتَى النَّبِيَّ ؐ رَجُلٌ يَسْتَحْمِلُهُ، فَلَمْ يَجِدْ عِنْدَهُ مَا يَحْمِلُهُ فَدَلَّهُ عَلَى آخَرَ فَحَمَلَهُ، فَأَتَى النَّبِيَّ ؐ فَأَخْبَرَهُ فَقَالَ: «إِنَّ الدَّالَّ عَلَى الْخَيْرِ كَفَاعِلِهِ».

ئہنہسی کوری مالیک ؓ دہلّیت: پیاونیک ہات بو خزمہت پیغمبرہری ؑ داوا ی لی کرد سوارییہ کی پی بدات (ئازہ لیکی سوار ی)، ہیچی سوار ی دہست نہ کہوت کہ پی بدات، جا کہ سیکی پیشان دا ئہویش سوارییہ کی پی دا، ہاتہوہ لای پیغمبرہری خوا ؑ و پی راگہ یاند، پیغمبریش ؑ فرمودی: «ہر کہ سیک کہ سیکی دیکہ رینوینی بکات بو ریگای چاکہ، ئہوہ بہ ئہ ندازہی ئہو کہسہ چاکہی بو دہنووسریت».

بَابُ مَا جَاءَ فِيمَنْ دَعَا إِلَى هُدًى فَاتَّبَعَ أَوْ إِلَى ضَلَالَةٍ

باسی ئہوہی ہاتوہ دہربارہی کہ سیک بانگہشہ بکات بو پینمای یان بو گومرایی و خہلکیش دوا ی بکہون

۵۸۶. عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ ؓ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ؐ: «مَنْ دَعَا إِلَى هُدًى كَانَ لَهُ مِنَ

الْأَجْرِ مِثْلُ أُجُورٍ مَنْ يَتَّبِعْهُ لَا يَنْقُصُ ذَلِكَ مِنْ أُجُورِهِمْ شَيْئًا، وَمَنْ دَعَا إِلَى ضَلَالَةٍ كَانَ عَلَيْهِ مِنَ الْإِثْمِ مِثْلُ آثَامٍ مَنْ يَتَّبِعْهُ، لَا يَنْقُصُ ذَلِكَ مِنْ آثَامِهِمْ شَيْئًا».

ئەبو ھورەیرە رضی اللہ عنہ دەلالت: پیغەمبەری خوا ﷺ فەرموویەتی: «ھەر کەسێک بانگەشە بکات بۆ ڕێگایە کە جێی ڕەزامەندیی خوا بێت، ئەو بە ئەندازەی پاداشتی ئەوانەی کە شوینی دەکەون پاداشتی بۆ ھەبێت، بەبێ ئەوەی لە پاداشتی ھێچیان کەم بکێتەو، ھەر کەسێک بانگەشە ی گومرایی بکات بە ئەندازەی گوناھێ ئەوانەی کە شوینی دەکەون گوناھێ بۆ دەنووسرێت، بەبێ ئەوەی لە گوناھێ ھێچیان کەم بکێتەو».

٥٨٧. عَنْ جَرِيرِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ رضی اللہ عنہ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: «مَنْ سَنَّ سُنَّةَ خَيْرٍ فَاتَّبَعَ عَلَيْهَا فَلَهُ أَجْرُهُ وَمِثْلُ أُجُورٍ مَنْ اتَّبَعَهُ غَيْرَ مَنْقُوصٍ مِنْ أُجُورِهِمْ شَيْئًا، وَمَنْ سَنَّ سُنَّةَ شَرٍّ فَاتَّبَعَ عَلَيْهَا كَانَ عَلَيْهِ وَزْرُهُ وَمِثْلُ أَوْزَارٍ مَنْ اتَّبَعَهُ غَيْرَ مَنْقُوصٍ مِنْ أَوْزَارِهِمْ شَيْئًا».

جەریری کوری عەبدوللا رضی اللہ عنہ دەلالت: پیغەمبەری خوا ﷺ فەرموویەتی: «ھەر کەسێک ڕێبازیکی چاک بگرێتە بەر و خەڵکی شوینی بکەون، ئەو لەسەر گرتەبەری ئەو ڕێبازە باشە پاداشت وەر دەگرێت، بە ئەندازەی ئەو کەسەش کە شوینی دەکەوێت پاداشت وەر دەگرێت، بەبێ ئەوەی لە پاداشتی ھێچیان کەم بکێتەو، ھەر کەسێکیش ڕێبازیکی خراپ بگرێتە بەر و خەڵکیش شوینی بکەون لەسەر ئەو ڕێبازە کە داھێناوە، ئەو گوناھێ ئەو کردەوێتی لەسەرە، بە ئەندازەی گوناھێ ئەو کەسەش کە شوینی دەکەوێت لەو کارە خراپە گوناھێ لەسەرە، بەبێ ئەوەی لە گوناھێ ھێچیان کەم بکێتەو».

أَبْوَابُ الْإِسْتِئْذَانِ وَالْأَدَابِ عَنْ رَسُولِ اللَّهِ ﷺ

کۆباسی دواکردنی رێپێدان و ئادابه‌کان له پێغه‌مبه‌ری خواوه ﷺ

بَابُ مَا جَاءَ فِي إِفْشَاءِ السَّلَامِ

باسی ئەوێ هاتووێ دەربارەیی بۆلۆکردنەوێ سالاو

٥٨٨. عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: «وَالَّذِي نَفْسِي بِيَدِهِ لَا تَدْخُلُوا الْجَنَّةَ حَتَّى تُؤْمِنُوا، وَلَا تُؤْمِنُوا حَتَّى تَحَابُّوا، أَلَا أَدُلُّكُمْ عَلَى أَمْرٍ إِذَا أَنْتُمْ فَعَلْتُمُوهُ تَحَابَبْتُمْ؟ أَفْشُوا السَّلَامَ بَيْنَكُمْ».

ئەبو ھورەيرە ر.ع. دەلىت: پىغەمبەرى ﷺ خوا ﷻ فرمودىھىتى: «سۆيىد بەو كەسەى گىيانى منى بە دەستە، ناچنە بە ھەشت ھەتا ئىيان نەھىتن، ھەتا يەكديشتان خۆش نەوئىت ئىمانتان تەواو نايىت! جا ئايا كارىكتان پى بلىم ئەگەر ئەنجامى بدن بە ھۆيە ھە يەكديتان خۆش دەوئىت؟ لەنتو خۆتان سلاو بلاو بكة نەوھ».

بَابُ مَا جَاءَ فِي التَّسْلِيمِ عَلَى الصَّبْيَانِ

باسی ئه وهی هاتوو ده ربارهی سلاو کردن له مندا لان

٥٨٩. عَنْ سَيَّارٍ قَالَ: كُنْتُ أَمْشِي مَعَ ثَابِتِ الْبُنَائِي، فَمَرَّ عَلَى صَبْيَانٍ فَسَلَّمَ عَلَيْهِمْ

فَقَالَ ثَابِتٌ: كُنْتُ مَعَ أَنَسٍ، فَمَرَّ عَلَى صَبْيَانٍ فَسَلَّمَ عَلَيْهِمْ، وَقَالَ أَنَسٌ: كُنْتُ مَعَ رَسُولِ اللَّهِ ﷺ فَمَرَّ عَلَى صَبْيَانٍ فَسَلَّمَ عَلَيْهِمْ.

سه یار ده‌لێت: له‌گه‌ڵ سابیتی بونانی ده‌ڕۆیستم، کاتیک به‌لای هه‌ندیك منداڵ تیپه‌پری سلاوی لێ کردن، ئینجا سابیت گوتی: له‌گه‌ڵ ئه‌نه‌س بووم، کاتیک به‌لای هه‌ندیك منداڵا تیپه‌پری و سلاوی لێ کردن، ئه‌نه‌س گوتی: له‌گه‌ڵ پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ بووم به‌لای هه‌ندیك منداڵا تیپه‌پری و سلاوی لێ کردن.

بَابُ مَا جَاءَ فِي السَّلَامِ عَلَى مَجْلِسٍ فِيهِ الْمُسْلِمُونَ وَغَيْرُهُمْ

باسی ئه‌وه‌ی هاتوو له‌ سلاوکردن له‌ کۆریک
که‌وا موسوڵمان و ناموسوڵمانی تێدا بیست

٣٦٣

٥٩٠. عَنْ أُسَامَةَ بْنِ زَيْدٍ رضي الله عنه: أَنَّ النَّبِيَّ ﷺ مَرَّ بِمَجْلِسٍ وَفِيهِ أَخْلَاطٌ مِنَ الْمُسْلِمِينَ وَالْيَهُودِ فَسَلَّمَ عَلَيْهِمْ.

ئوسامه‌ی کۆری زه‌ید رضي الله عنه ده‌گێڕێته‌وه: پیغه‌مبه‌ر ﷺ به‌لای کۆریکدا تیپه‌پری که‌ تیکه‌ڵ بوو له‌ موسوڵمان و جووله‌که‌، پیغه‌مبه‌ر ﷺ سلاوی لێ کردن.

بَابُ مَا جَاءَ فِي تَسْلِيمِ الرَّكِبِ عَلَى الْمَاشِي

باسی ئه‌وه‌ی هاتوو ده‌رباره‌ی سلاوکردنی سوار له‌ پیاده

٥٩١. عَنْ فَضَالَةَ بْنِ عُبَيْدٍ رضي الله عنه: أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ قَالَ: «يُسَلِّمُ الْفَارِسُ عَلَى الْمَاشِي، وَالْمَاشِي عَلَى الْقَائِمِ، وَالْقَائِمُ عَلَى الْكَثِيرِ».

فه‌زاله‌ی کۆری عوبه‌ید رضي الله عنه ده‌گێڕێته‌وه: پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ فه‌رموویه‌تی: «سوار سلاو له‌ پیاده‌ ده‌کات، پیاده‌ سلاو له‌ وه‌ستاو ده‌کات، که‌م سلاو له‌ زۆر ده‌کات».

بَابُ مَا جَاءَ فِي كَرَاهِيَةِ طُرُقِ الرَّجُلِ أَهْلَهُ لَيْلًا

باسی ئه وهی هاتوو له ناپه سندیی چوونه ماله وه له شه ودا

۵۹۲. عَنْ جَابِرٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ: أَنَّ النَّبِيَّ ﷺ نَهَاهُمْ أَنْ يَطْرُقُوا النِّسَاءَ لَيْلًا.

جابر رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ ده گپریته وه: پیغه مبهري ﷺ قه ده غه ی لی کردن که به شه و (کاتیک له گهشت گه رانه وه به بی ئاگادار کردنه وه) بچنه لای خیزانه کانیا.

بَابُ مَا جَاءَ فِي الْمَصَافَحَةِ

باسی ئه وهی هاتوو ده رباره ی ته وقه کردن

۵۹۳. عَنِ الْبَرَاءِ بْنِ عَازِبٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: «مَا مِنْ مُسْلِمَيْنِ يَلْتَقِيَانِ فَيَتَصَافَحَانِ إِلَّا غُفِرَ لَهُمَا قَبْلَ أَنْ يَفْتَرِقَا».

به پرائی کوپی عازیب رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ ده لیت: پیغه مبهري خوا ﷺ قه رموو به تی: «هه ر دوو موسولمانیک بگه نه یه کدی و ته وقه بکه ن، به دلنیا یی خوا لیا ن خوش ده بیت پیش ئه وه ی له یه کدی جیا ببه وه».

أَبْوَابُ الْأَدَبِ عَنْ رَسُولِ اللَّهِ ﷺ

كوڤاسی رهفتاره کان له پیږغه مبهري خواوه ﷺ

بَابُ مَا جَاءَ فِي تَشْمِيتِ الْعَاطِسِ

باسی نهوهی هاتووه ده ربارهی دوعا کړدن له کاتی پڅمین

۵۹۴. عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: «لِلْمُؤْمِنِ عَلَى الْمُؤْمِنِ سِتٌّ خِصَالٌ، يَعُودُهُ إِذَا مَرِضَ وَيَشْهَدُهُ إِذَا مَاتَ، وَيُجِيبُهُ إِذَا دَعَاهُ، وَيُسَلِّمُ عَلَيْهِ إِذَا لَقِيَهُ، وَيُشَمِّتُهُ إِذَا عَطَسَ، وَيَنْصَحُ لَهُ إِذَا غَابَ أَوْ شَهِدَ».

نه بو هوږه پرېه ﷺ ده لیت: پیږغه مبهري خوا ﷺ فهرموویه تی: «پروادار شه ش مافی ههیه به سهر پرواداره وه: کاتیک نه خوش کهوت سهر دانی بکات، کاتیک مرد ئاماده بییت (هه تا ده نیژریت)، کاتیک ده عوه تی کرد به دهمیه وه بجیت، کاتیک پنی گه یشته سلاوی لی بکات، کاتیکیش ده پڅمیت دوعای بو بکات (پنی بلیت: یرحمک الله)، بوی دلسوز بیته له کاتیکدا نادیار بیته، یان ئاماده بیته».

۵۹۵. عَنْ أَبِي أَيُّوبَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ: أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ قَالَ: «إِذَا عَطَسَ أَحَدُكُمْ فَلْيَقُلْ: الْحَمْدُ لِلَّهِ عَلَى كُلِّ حَالٍ، وَلْيَقُلِ الَّذِي يَرُدُّ عَلَيْهِ، يَرْحَمُكَ اللَّهُ، وَلْيَقُلْ هُوَ: يَهْدِيكُمْ اللَّهُ وَيُصْلِحْ بَالَكُمْ».

ئەبو ئەییوب (رضی اللہ عنہ) دەگێڕێتەو: پیغمبەری خوا (ﷺ) فرمویەتی: «ئەگەر یەکیکتان پێرمانی بە بێت: ستایش بۆ خوا لە هەموو حالەتیک، ئەوەی وەلام دەداتەو بە بێت: خوا پرەمت پێ بکات، ئەویش بێت: خوا پێنمویت بکات و حالت باش بکات».

بَابُ مَا جَاءَ فِي خَفْضِ الصَّوْتِ وَتَحْمِيرِ الْوَجْهِ عِنْدَ الْعَطَاسِ

باسی ئەوەی هاتوووە دەربارەیی نزمکردنەوێ دەنگ و داپۆشینی دەم لە کاتی پێرمانی

۵۹۶. عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رضی اللہ عنہ): أَنَّ النَّبِيَّ (ﷺ) كَانَ إِذَا عَطَسَ غَطَّى وَجْهَهُ يَدِهِ أَوْ بَتُّوْبِهِ وَغَضَّ بِهَا صَوْتَهُ.

ئەبو هورەیرە (رضی اللہ عنہ) دەگێڕێتەو: پیغمبەر (ﷺ) کاتێک پێرمانی پێرخساری پێروزی بە دەستەکان یان بە پۆشاکێ دادەپۆشی، دەنگیشی نزم دەکردهو.

بَابُ كَرَاهِيَةِ أَنْ يَقَامَ الرَّجُلُ مِنْ مَجْلِسِهِ ثُمَّ يَجْلِسَ فِيهِ

باسی ناپەسندی هەستاندنی کەسێک لە شوێنەکە و پاشان لە شوێنی دابنیشیت

۵۹۷. عَنِ ابْنِ عُمَرَ (رضی اللہ عنہما): قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ (ﷺ): «لَا يَقِيمُ أَحَدُكُمْ أَحَاةً مِنْ مَجْلِسِهِ ثُمَّ يَجْلِسُ فِيهِ».

ئێبن عومەر (رضی اللہ عنہما) دەلێت: پیغمبەری خوا (ﷺ) فرمویەتی: «با یەکیک لە ئێوە براکە ی لە شوێنی دانیشتی هەلنەستێت، ئینجا خۆی بچێت لە شوێنی دابنیشیت».

بَابُ مَا جَاءَ إِذَا قَامَ الرَّجُلُ مِنْ مَجْلِسِهِ ثُمَّ رَجَعَ إِلَيْهِ فَهُوَ أَحَقُّ بِهِ

باسی ئەوەی هاتوووە ئەگەر کەسێک لە شوێنەکە هەلستێت، پاشان گەرایەو ئەو شایستەترە بەو شوێنە

۵۹۸. عَنْ وَهْبِ بْنِ حُدَيْفَةَ (رضی اللہ عنہ): أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ (ﷺ) قَالَ: «الرَّجُلُ أَحَقُّ بِمَجْلِسِهِ

وَإِنْ خَرَجَ لِحَاجَتِهِ ثُمَّ عَادَ فَهُوَ أَحَقُّ بِمَجْلِسِهِ».

وهی کوری حوزہ یفہ رحمہ اللہ دہ گپرتہ وہ: پیغہ مبری خوا رحمہ اللہ فرموویہ تی: «کہ سیک شیوترہ بہ شوینی دانیشتنہ کہی خوی، تہ گہر ہاتو دہرچوو بو کاریکی ئینجا گہرایہ وہ، ہہر تہو شیوترہ بہ شوینی دانیشتنہ کہی».

بَابُ مَا جَاءَ فِي كَرَاهِيَةِ الْجُلُوسِ بَيْنَ الرَّجُلَيْنِ بغيرِ إِذْنِهِمَا

باسی تہوہی ہاتووہ دہربارہی ناپہ سندیی دانیشتن لہ نیوان دوو کہس بہ بی مولہ تیان

۵۹۹. عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عَمْرٍو رضی اللہ عنہ: أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ قَالَ: «لَا يَحِلُّ لِلرَّجُلِ أَنْ يُفَرِّقَ بَيْنَ اثْنَيْنِ إِلَّا بِإِذْنِهِمَا».

عہدوللای کوری عہم رحمہ اللہ دہ گپرتہ وہ: پیغہ مبری خوا رحمہ اللہ فرموویہ تی: «دروست نییہ بو کہ سیک بچیتہ نیوان دوو کہس مہ گہر مولہ تی پی بدہن».

بَابُ مَا جَاءَ فِي كَرَاهِيَةِ قِيَامِ الرَّجُلِ لِلرَّجُلِ

باسی تہوہی ہاتووہ لہ ناپہ سندیی ہہ لسانہ وہی کہ سیک بو کہ سیک دیکہ

۶۰۰. عَنْ أَنَسٍ رضی اللہ عنہ قَالَ: لَمْ يَكُنْ شَخْصٌ أَحَبَّ إِلَيْهِمْ مِنْ رَسُولِ اللَّهِ ﷺ، وَكَانُوا إِذَا رَأَوْهُ لَمْ يَقُومُوا لِمَا يَعْلَمُونَ مِنْ كَرَاهِيَتِهِ لِدَلِكْ.

تہ نہس رحمہ اللہ دہ لیت: ہاوہ لان ہیچ کہ سیکیان لہ لا خوشہ ویستتر نہ بووہ لہ پیغہ مبری خوا رحمہ اللہ، (لہ گہل تہوہ شدا) تہ گہر چاویان پیی کہو تبایہ ہہ لئہ دہستانہ وہ لہ بہری، چونکہ دہ یانزانی پیی ناخوشہ.

بَابُ فِي التَّوْقِيَةِ فِي تَقْلِيمِ الْأُظْفَارِ وَأَخْذِ الشَّارِبِ

باسیك ده‌رباره‌ی دانانی كات بۆ نینۆك و سمیل كورت‌كردنه‌وه

٦٠١. عَنْ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ رضي الله عنه عَنِ النَّبِيِّ ﷺ: أَنَّهُ وَقَّتَ لَهُمْ فِي كُلِّ أَرْبَعِينَ لَيْلَةً تَقْلِيمَ الْأُظْفَارِ، وَأَخْذَ الشَّارِبِ، وَحَلَقَ الْعَانَةَ.

ئه‌نه‌سی كۆری مالیک رضي الله عنه ده‌گیرته‌وه: پێغه‌مبه‌ر ﷺ کاتی بۆ دیاری کردن که له چل شه‌و زیاتر تییه‌ر نه‌بێت بۆ نینۆک‌کردن، کورت‌کردنه‌وه‌ی سمیل، هه‌لکێشانی مووی بنبال و تاشینی مووی داوین.

بَابُ مَا جَاءَ فِي إِعْفَاءِ اللَّحْيَةِ

باسی ئه‌وه‌ی هاتووه‌ ده‌رباره‌ی ریش هه‌یشتنه‌وه

٦٠٢. عَنِ ابْنِ عُمَرَ رضي الله عنه قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: «احْفُوا الشَّوَارِبَ وَاعْفُوا اللَّحْيَ».

ئيبن عومه‌ر رضي الله عنه ده‌لێت: پێغه‌مبه‌ری خوا ﷺ فه‌رمووێه‌تی: «سمیلتان كورت بكه‌نه‌وه‌، ریشتان به‌یلتنه‌وه‌».

بَابُ مَا جَاءَ فِي نَظَرَةِ الْفَجَاءَةِ

باسی ئه‌وه‌ی هاتووه‌ ده‌رباره‌ی سه‌یر‌کردنی (حه‌رامی) له‌ناكاو

٦٠٣. عَنْ جَبْرِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ رضي الله عنه قَالَ: سَأَلْتُ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ عَنْ نَظَرَةِ الْفَجَاءَةِ، فَأَمَرَنِي أَنْ أَصْرِفَ بَصَرِي.

جوړه يری کورۍ عه بدوللا ﷺ ده لیت: پرسیارم له پیغهمبه ری خوا ﷺ کرد سه باره ت به سهیر کردنی له ناکاو (بوړه گه زی بهرانه بر)، فه رمانی پی کردم که و ا چاوم لایبهم و بهرده و ام نه بم له سهیر کردنی.

بَابُ مَا جَاءَ فِي تَحْذِيرِ فِتْنَةِ النِّسَاءِ

باسی نه وهی هاتووه دهر باره ی ناگادار کردنه وه له تاقیکردنه وهی ئافره تان

٦٠٤. عَنْ أُسَامَةَ بْنِ زَيْدٍ، وَسَعِيدِ بْنِ زَيْدٍ، وَعُمَرُو بْنِ نُفَيْلٍ ﷺ عَنِ النَّبِيِّ ﷺ قَالَ: «مَا تَرَكْتُ بَعْدِي فِي النَّاسِ فِتْنَةً أَضَرَّ عَلَى الرِّجَالِ مِنَ النِّسَاءِ».

ئوسامه ی کورۍ زهید و سه عیدی کورۍ زهیدی کورۍ عه مرۍ کورۍ نوفه یل ﷺ له پیغهمبه ره وه ﷺ ده گیر نه وه که فه رموویه تی: «هیچ شتی کم له دوا ی خوم به جی نه هیشتووه له تاقیکردنه وه که زیانه خستر بیت بو پیاوان له ئافره تان».

بَابُ مَا جَاءَ فِي الْمُتَشَبِّهَاتِ بِالرِّجَالِ مِنَ النِّسَاءِ

باسی نه وهی هاتووه دهر باره ی خوچواندنی پیاوان به ئافره تان

٦٠٥. عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ ﷺ قَالَ: لَعَنَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ الْمُتَشَبِّهَاتِ بِالرِّجَالِ مِنَ النِّسَاءِ وَالْمُتَشَبِّهِينَ بِالنِّسَاءِ مِنَ الرِّجَالِ.

ئین عه عباس ﷺ ده لیت: پیغهمبه ری خوا ﷺ نه فره تی کردووه له و ئافره تانه ی خویان ده چوینن به پیاوان، له و پیاوانه ش که خویان ده چوینن به ئافره تان.

بَابُ مَا جَاءَ فِي كَرَاهِيَةِ رَدِّ الطَّيِّبِ

باسی ئه‌وهی هاتوو ده‌رباره‌ی ناپه‌سندی په‌تکردنه‌وهی بۆن و گولآو

٦٠٦. عَنْ ثُمَامَةَ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ قَالَ: كَانَ أَنَسٌ رضي الله عنه لَا يَرُدُّ الطَّيِّبَ، وَقَالَ أَنَسٌ: إِنَّ النَّبِيَّ صلى الله عليه وآله كَانَ لَا يَرُدُّ الطَّيِّبَ.

سومامه‌ی کوپی عه‌بدوڵلا ده‌لێت: ئه‌نه‌س رضي الله عنه گولآوی رَهت نه‌ده‌کرده‌وه، ئه‌نه‌س ده‌شیگوت: بێگومان پێغه‌مبه‌ری خوا صلى الله عليه وآله کاتی خۆی گولآوی رَهت نه‌ده‌کرده‌وه.

بَابُ فِي كَرَاهِيَةِ مُبَاشَرَةِ الرَّجَالِ الرَّجَالَ وَالْمَرْأَةِ الْمَرْأَةَ

باسیک ده‌رباره‌ی ناپه‌سندی سه‌یرکردنی لاشه‌ی پیاو بۆ پیاو و ئافره‌ت بۆ ئافره‌ت

٦٠٧. عَنْ عَبْدِ اللَّهِ رضي الله عنه قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صلى الله عليه وآله: «لَا تُبَاشِرُ الْمَرْأَةَ الْمَرْأَةَ حَتَّى تَصِفَهَا لِرَوْحِهَا كَأَنَّمَا يَنْظُرُ إِلَيْهَا».

عه‌بدوڵلا رضي الله عنه ده‌لێت: پێغه‌مبه‌ری خوا صلى الله عليه وآله فه‌رموویه‌تی: «ئافره‌ت نابیت سه‌یری ته‌واوی لاشه‌ی ئافره‌تیکی دیکه‌ بکات، بۆئه‌وه‌ی شیوه‌که‌ی بۆ پیاوه‌که‌ی باس بکات، به‌ شیوه‌که‌ (بۆی باس بکات) هه‌روه‌ک سه‌یری بکات و ببینیت».

بَابُ مَا جَاءَ أَنَّ الْفَخْدَ عَوْرَةٌ

باسی ئه‌وه‌ی هاتوو که‌ پان (ی پیاو) عه‌وره‌ته

٦٠٨. عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ رضي الله عنه عَنِ النَّبِيِّ صلى الله عليه وآله قَالَ: «الْفَخْدُ عَوْرَةٌ».

ئێبن عه‌بباس رضي الله عنه له‌ پێغه‌مبه‌ره‌وه صلى الله عليه وآله ده‌گێڕێته‌وه که‌ فه‌رموویه‌تی: «پان عه‌وره‌ته».

بَابُ مَا جَاءَ لَا يَتَنَاجَى اثْنَانِ دُونَ ثَالِثٍ

باسی ئه وهی هاتوووه دوو کهس به نهیئنی قسه نه کهن
و خوڤیان له کهسی سییه م جیا بکه نه وه

٦٠٩. عَنْ عَبْدِ اللَّهِ ﷺ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: «إِذَا كُنْتُمْ ثَلَاثَةً فَلَا يَتَنَاجَى اثْنَانِ دُونَ صَاحِبِهِمَا».

عه بدو للاً ﷺ ده لیت: پیغه مبه ری خوا ﷺ فهرموویه تی: «ئه گهر سی کهس بوون با دوو کهستان به نهیئنی قسه نه کهن، خوڤیان له کهسی سییه م جیا بکه نه وه».

بَابُ مَا جَاءَ فِي فِدَاكَ أَبِي وَأُمِّي

باسی ئه وهی هاتوووه ده رباره ی کهسیک بلیت به دایک و باوکه وه به فیدات بم

٦١٠. عَنْ عَلِيٍّ ﷺ قَالَ: مَا سَمِعْتُ النَّبِيَّ ﷺ جَمَعَ أَبَوَيْهِ لِأَحَدٍ غَيْرِ سَعْدِ بْنِ أَبِي وَقَّاصٍ.

عه لی ﷺ ده لیت: هه رگیز گویم له پیغه مبه ر ﷺ نه بووه دایک و باوکی خوی به یه که وه بۆ کهس فیدا بکات جگه له سه عدی کوری ئه بو وه ققاص.

بَابُ مَا جَاءَ مَا يُسْتَحَبُّ مِنَ الْأَسْمَاءِ

باسی ئه وهی هاتوووه ده رباره ی ئه و ناوانه ی په سندن

٦١١. عَنِ ابْنِ عُمَرَ ﷺ عَنِ النَّبِيِّ ﷺ قَالَ: «أَحَبُّ الْأَسْمَاءِ إِلَى اللَّهِ عَبْدُ اللَّهِ وَعَبْدُ الرَّحْمَنِ».

ئیین عومه ر ﷺ له پیغه مبه ره وه ﷺ ده گهر ته وه که فهرموویه تی: «خۆشه و یستترینی

نیو ناوه کان له لای خوا ناوی عه بدو لّلا و عه بدو پره حمانه».

بَابُ مَا جَاءَ فِي تَغْيِيرِ الْأَسْمَاءِ

باسی ئه وهی هاتوو ده باره ی گۆرینی ناوه کان

٦١٢. عَنْ عَائِشَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا: أَنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ كَانَ يُغَيِّرُ الْإِسْمَ الْقَبِيحَ.

عائشه رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا ده گۆریته وه: پێغه مبه ر صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ ناوی ناشیرینی ده گۆری بۆ ناوی دیکه.

بَابُ مَا جَاءَ فِي أَسْمَاءِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ

باسی ئه وهی هاتوو ده باره ی ناوه کانی پێغه مبه ر صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ

٦١٣. عَنْ جُبَيْرِ بْنِ مُطْعِمٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: «إِنَّ لِي أَسْمَاءً، أَنَا مُحَمَّدٌ، وَأَنَا أَحَدٌ، وَأَنَا الْمَاحِي الَّذِي يَمْحُو اللَّهُ بِي الْكُفْرَ، وَأَنَا الْحَاشِرُ الَّذِي يُحْشَرُ النَّاسُ عَلَى قَدَمِي، وَأَنَا الْعَاقِبُ الَّذِي لَيْسَ بَعْدِي نَبِيٌّ».

جوبه یری کۆری موتعم رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ ده لیت: پێغه مبه ری خوا صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فەرموویه تی: «به راستی من چه ند ناویکم هه یه، من ناوم موحه ممه ده، ناوم ئه حمه ده، ناوم ئه لما حیه، که خوا به وهی منه وه بیروایی ده سړیته وه، ناوم ئه لحاشیره، که خه لکی له دوا ی شوینپی منه وه به ره مه حشه ر ده رۆن، ناوی من ئه لعاقیه، که دوا ی من پێغه مبه ری دیکه نییه».

بَابُ مَا جَاءَ فِي إِنْشَادِ الشَّعْرِ

باسی ئه وهی هاتوو ده باره ی گوتنی هۆنراوه

٦١٤. عَنْ عَائِشَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا قَالَتْ: كَانَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَضَعُ لِحْسَانَ مِنْبَرًا فِي الْمَسْجِدِ

يَقُومُ عَلَيْهِ قَائِمًا، يُفَاخِرُ عَنْ رَسُولِ اللَّهِ ﷺ - أَوْ قَالَتْ: يُتَافَحُ عَنْ رَسُولِ اللَّهِ ﷺ - وَيَقُولُ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: «إِنَّ اللَّهَ يُؤَيِّدُ حَسَنَ بَرُوحِ الْقُدُسِ مَا يُفَاخِرُ، أَوْ يُتَافَحُ عَنْ رَسُولِ اللَّهِ ﷺ».

عائشه ؓ ده لیت: پیغمبهری خوا ﷺ له مزگهوت سه کویه کی بو حه سسان دانا و به پیوه له سهری ده وه ستا، شانازی ده کرد به پیغمبهری خوا ﷺ له ریگای هونراوه کانی، -یان گوتی: بهرگری ده کرد له پیغمبهری خوا ﷺ -، پیغمبهری خواش ﷺ ده یفرموو: «بهراستی خوا پشتیوانی حه سان ده کات له ریگای جبریه وه، به هوی شانازی کرده که یان بهرگری کرده که ی له پیغمبهری خوا ﷺ».

٦١٥. عَنْ أَنَسٍ ؓ: أَنَّ النَّبِيَّ ﷺ دَخَلَ مَكَّةَ فِي عُمْرَةِ الْقَضَاءِ وَعَبْدُ اللَّهِ بْنُ رَوَاحَةَ بَيْنَ يَدَيْهِ يَمْشِي وَهُوَ يَقُولُ:

خَلُّوا بَنِي الْكُفَّارِ عَنْ سَبِيلِهِ ... الْيَوْمَ نَضْرِبُكُمْ عَلَى تَنْزِيلِهِ

ضَرْبًا يُزِيلُ الْهَامَ عَنْ مَقِيلِهِ ... وَيُذْهِلُ الْخَلِيلَ عَنْ خَلِيلِهِ

فَقَالَ لَهُ عُمَرُ: يَا ابْنَ رَوَاحَةَ بَيْنَ يَدَيْ رَسُولِ اللَّهِ ﷺ وَفِي حَرَمِ اللَّهِ تَقُولُ الشَّعْرُ؟ فَقَالَ لَهُ النَّبِيُّ ﷺ: «خَلَّ عَنْهُ يَا عُمَرُ، فَلَيْهِ أَسْرَعُ فِيهِمْ مِنْ نَضْحِ النَّبْلِ».

ئه نه س ؓ ده گپریته وه: پیغمبهری خوا ﷺ له عومره ی قه زا کرده وه چوه نیو شاری مه ککه، عه بدوللای کوری ره واحة ش له پیش پیغمبهری خوا ﷺ ده پوشت و ده یگوت:

ئه ی بیروایان ریگای پی بدن ... ئه گه رنا ئه مپرو لیتان ده دین به هوی قورئانه وه

لیدانیک سه ره له شوینی خوی به پرنیت ... خوشه ویست بیئاگا بکات له خوشه ویست

ئینجا عومه ر گوتی: ئه ی کوری ره واحة له بهرده م پیغمبهری خوا ﷺ و له حه په می

خوادا هونراوه ده لیت؟ پیغمبهری خوا ﷺ فهرمووی: لئی بگه پری ئه ی عومه ر،

هونراوه کانی ئه و له لیدانی تیر کاریگه رتره له سه ر دلی بیروایان.

٦١٦. عَنْ جَابِرِ بْنِ سَمُرَةَ رضی اللہ عنہ قَالَ: جَالَسْتُ النَّبِيَّ صلی اللہ علیہ وسلم أَكْثَرَ مِنْ مِائَةِ مَرَّةٍ، فَكَانَ أَصْحَابُهُ يَتَنَاشَدُونَ الشَّعْرَ، وَيَتَذَكَّرُونَ أَشْيَاءَ مِنْ أَمْرِ الْجَاهِلِيَّةِ وَهُوَ سَاكِتٌ، فَرُبَّمَا يَتَبَسَّمُ مَعَهُمْ.

جابیری کوپی سەموڕە رضی اللہ عنہ دەلیت: زیاتر لە سەد جار -دانیشتنیکێ زیۆر- لە گەڵ پیغەمبەر صلی اللہ علیہ وسلم دانیشتوو، کە (لەو کاتەدا) هاوێلانی هونراوێان لەنبو یە کەیدا دەگوت، باسی بەسەرھات و کاری سەردەمی نەفامیان دەکرد و پیغەمبەری خواش صلی اللہ علیہ وسلم بێدەنگ دەبوو، جاری وا هەبوو لە گەلیشیان پێدەکەنی.

٦١٧. عَنْ عَبْدِ اللَّهِ رضی اللہ عنہ قَالَ: كَانَ رَسُولُ اللَّهِ صلی اللہ علیہ وسلم يَتَخَوَّلُنَا بِالْمَوْعِظَةِ فِي الْأَيَّامِ مَخَافَةَ السَّامَةِ عَلَيْنَا.

عەبدوڵلا رضی اللہ عنہ دەلیت: پیغەمبەری خوا صلی اللە علیہ وسلم لە چەند پوژیکێ دیاریکراودا ئاموژگاری دەکردین (نەک هەموو پوژیک)، ئەوێش بوێوێی دوو چاری بێزاری و بێئومیدبوون نەبین.

بَابُ

بِاسِيكَ

٦١٨. عَنْ عَائِشَةَ رضی اللہ عنہا قَالَتْ: كَانَ أَحَبُّ الْعَمَلِ إِلَى رَسُولِ اللَّهِ صلی اللہ علیہ وسلم مَا دِيمَ عَلَيْهِ.

عائیشە رضی اللہ عنہا دەلیت: خۆشەوێستترین کردەوێ لەلای پیغەمبەری خوا صلی اللە علیہ وسلم ئەو کارە بوو کە (مرووف) بەردەوام بێت لەسەری (ئەگەر کەمیش بووایە).

أَبْوَابُ الْأَمْثَالِ عَنْ رَسُولِ اللَّهِ ﷺ

کۆباسی وینه هینانه وه له پیغه مبهری خواوه ﷺ

بَابُ مَا جَاءَ فِي مَثَلِ النَّبِيِّ ﷺ وَالْأَنْبِيَاءِ قَبْلَهُ

باسی ئه وهی هاتوو ده رباره ی وینه ی پیغه مبه ر ﷺ و پیغه مبه رانی پیش خوی

٦١٩. عَنْ جَابِرِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: قَالَ النَّبِيُّ ﷺ: «إِنَّمَا مَثَلِي وَمَثَلُ الْأَنْبِيَاءِ قَبْلِي كَرَجُلٍ بَنَى دَارًا فَأَكْمَلَهَا وَأَحْسَنَهَا إِلَّا مَوْضِعَ لَبَنَةٍ، فَجَعَلَ النَّاسُ يَدْخُلُونَهَا وَيَتَعَجَّبُونَ مِنْهَا وَيَقُولُونَ لَوْلَا مَوْضِعُ اللَّبَنَةِ».

جابر ی کوری عه بدوللا ﷺ ده لیت: پیغه مبه ر ﷺ فه رموویه تی: «به راستی وینه ی من و پیغه مبه رانی پیش من وه که سیکه که خانویه ک دروست بکات، ته وای بکات، ریک و جوانی بکات، ته نیا شوینی خشتیک نه بیت (جی بهیلت)، ئینجا خه لکی بچنه نیو خانوو که و پی سهرسام بن، بلین خوزگه ئه و خشته یه ش دانرا بیه (موحه ممه د جوانکار و ته واکاری پیغه مبه رایه تییه ﷺ)».

بَابُ مَا جَاءَ فِي مَثَلِ الْمُؤْمِنِ الْقَارِي لِلْقُرْآنِ وَغَيْرِ الْقَارِي

باسی ئه وهی هاتوو ده رباره ی جیاوازی وینه ی بپواداری قورئانخوین و قورئانه خوین

٦٢٠. عَنْ أَبِي مُوسَى الْأَشْعَرِيِّ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: «مَثَلُ الْمُؤْمِنِ الَّذِي

يَقْرَأُ الْقُرْآنَ كَمَثَلِ الْأُثْرَجَةِ رِيحُهَا طَيِّبٌ وَطَعْمُهَا طَيِّبٌ، وَمَثَلُ الْمُؤْمِنِ الَّذِي لَا يَقْرَأُ الْقُرْآنَ كَمَثَلِ الثَّمَرَةِ لَا رِيحَ لَهَا وَطَعْمُهَا حُلْوٌ، وَمَثَلُ الْمُنَافِقِ الَّذِي يَقْرَأُ الْقُرْآنَ كَمَثَلِ الرِّيحَانَةِ رِيحُهَا طَيِّبٌ وَطَعْمُهَا مُرٌّ، وَمَثَلُ الْمُنَافِقِ الَّذِي لَا يَقْرَأُ الْقُرْآنَ كَمَثَلِ الْحَنْظَلَةِ رِيحُهَا مُرٌّ وَطَعْمُهَا مُرٌّ.

ئەبو موسای ئەشعەری رضی اللہ عنہ دەلیت: پێغه مبه‌ری خوا صلی اللہ علیہ وسلم فەرموویە تی: «وینە ی ئەو برۆادارە ی کە قورئان دەخوینیت وە کوو وینە ی کە باد وایە (شێو ی بە لیمۆ دە چیت)، بۆنی خۆشە و تامە کەشی خۆشە، وینە ی ئەو برۆادارە ش کە قورئان ناخوینیت وە کوو خورما وایە، بۆنی نییە، بە لام تامە کە ی خۆشە، وینە ی کە سی دوو پرووش کە قورئان دەخوینیت وە کوو وینە ی رەیحان وایە، بۆنی خۆشە و تامە کە ی تالە، وینە ی ئەو دوو پروووش کە قورئان ناخوینیت وە کوو گوژالک وایە، بۆنە کە ی ناخۆشە و تامە کەشی تالە».

٦٢١. عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رضی اللہ عنہ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صلی اللہ علیہ وسلم: «مَثَلُ الْمُؤْمِنِ كَمَثَلِ الزَّرْعِ لَا تَزَالُ الرِّيحُ تُفَيِّئُهُ، وَلَا يَزَالُ الْمُؤْمِنُ يُصَيِّبُهُ بَلَاءٌ، وَمَثَلُ الْمُنَافِقِ مَثَلُ شَجَرَةِ الْأَرْزِ لَا تَهْتَزُّ حَتَّى تُسْتَحْصَدَ».

ئەبو ھورەریرە رضی اللہ عنہ دەلیت: پێغه مبه‌ری خوا صلی اللہ علیہ وسلم فەرموویە تی: «وینە ی کە سی برۆادار وە کوو دانەوێلە وایە، بە بەردەوامی با ئەملاولای پێ دە کات، برۆاداریش بەردەوام دوو چاری بە لا و گرفتاری دە بیته‌و، وینە ی کە سی دوو پرووش وە کوو دار سنۆبەر وایە، هیچ شتیک نایه‌ه‌زینیت تا لە ناو دە چیت».

بَابُ

بَاسِيَكْ

٦٢٢. عَنْ أَنَسٍ رضی اللہ عنہ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صلی اللہ علیہ وسلم: «مَثَلُ أُمَّتِي مَثَلُ الْمَطَرِ لَا يُدْرَى أَوَّلُهُ خَيْرٌ أَمْ آخِرُهُ».

ئەنەس رضی اللہ عنہ دەلیت: پیغمبەری خوا صلی اللہ علیہ وسلم فرمویەتی: «وینە ی ئوممەتی من وەک باران وایە، نازانریت سەرەتایە کە ی خیر و بیرە یان کوتایە کە ی (لە هەموو سەر دەمی کدا خیر و باشە ی بەر دەوامە)».

باب

باسیک

٦٢٣. عَنِ ابْنِ عُمَرَ رضی اللہ عنہما قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صلی اللہ علیہ وسلم: «إِنَّمَا النَّاسُ كَابِلٍ مِائَةٍ، لَا يَجِدُ الرَّجُلُ فِيهَا رَاحِلَةً».

ئەبن عومەر رضی اللہ عنہما دەلیت: پیغمبەری خوا صلی اللە علیہ وسلم فرمویەتی: «بەراستی وینە ی خەلک وەک ڕەو و شتری سەد دانە یی وایە، بەئەستەم و شترێکی باشی تیدا دەست دەکەوێت بۆ بارکردن (کەم کەس هە یە شایستە ی بەرپر سارییە تی بیت)».

٦٢٤. عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رضی اللہ عنہ: أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صلی اللہ علیہ وسلم قَالَ: «إِنَّمَا مَثَلِي وَمَثَلُ أُمَّتِي كَمَثَلِ رَجُلٍ اسْتَوْقَدَ نَارًا، فَجَعَلَ الدُّبَابُ وَالْفَرَّاشُ يَقَعْنَ فِيهَا وَأَنَا أَخَذُ بِحُجْزِكُمْ وَأَنْتُمْ تَقَحَّوْنَ فِيهَا».

ئەبو ھورەیرە رضی اللہ عنہ دەگێڕتەو: پیغمبەری خوا صلی اللہ علیہ وسلم فرمویەتی: «بەراستی وینە ی من و ئوممەتە کەم وەک وینە ی پیاویک وایە ئاگرێک داگیر سێنیت، جا مێشوو لە و پەپوولە خۆیان بخەنە نیوی، من لەدواو و پاتان دەکیشم، ئێو ش پووتان تی کردوو و دەتانەوێت بچنە نیو یەو».

أَبْوَابُ فَضَائِلِ الْقُرْآنِ عَنْ رَسُولِ اللَّهِ ﷺ

کوباسی گه وره ییه کانی قورئان له پیغه مبهری خواوه ﷺ

بَابُ مَا جَاءَ فِي فَضْلِ سُورَةِ الْبَقَرَةِ وَآيَةِ الْكُرْسِيِّ

باسی ئه وهی هاتوو ده رباره ی پیگه و گه وره یی
سووره تی به قه ره و ئایه تول کورسی

٦٢٥. عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ: أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ قَالَ: «لَا تَجْعَلُوا بُيُوتَكُمْ مَقَابِرَ، وَإِنَّ الْبَيْتَ الَّذِي تُقْرَأُ فِيهِ الْبَقَرَةُ لَا يَدْخُلُهُ الشَّيْطَانُ».

ئه بو هو ره یه ﷺ ده گپ ریته وه: پیغه مبهری خوا ﷺ فه رموویه تی: «نه کهن ماله کانتان
بکه نه گورستان (به هو ی نه خویندن قورئان تییدا)، به راستی مالیک سووره تی
به قه ره ی تییدا بخوینریت، شهتان ناچینه نیوی».

بَابُ مَا جَاءَ فِي آخِرِ سُورَةِ الْبَقَرَةِ

باسی ئه وهی هاتوو ده رباره ی کو تایی سووره تی به قه ره

٦٢٦. عَنْ أَبِي مَسْعُودٍ الْأَنْصَارِيِّ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ: قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: «مَنْ قَرَأَ الْآيَتَيْنِ مِنْ

آخِرِ سُورَةِ الْبَقَرَةِ فِي لَيْلَةِ كَفَّتَاهُ.

ئەبو مەسعوودی ئەنصارى رضی اللہ عنہ دەلێت: پیغەمبەرى خوا صلی اللہ علیہ وسلم فەرموویەتى: «هەر کەسێک لە شەودا دوو ئایەتى کۆتایى سوورەتى بەقەرە بخوینیت ئەو بەسیەتى (پاریزراو دەبێت)».

٦٢٧. عَنِ الثُّعْمَانِ بْنِ بَشِيرٍ رضی اللہ عنہ عَنِ النَّبِيِّ صلی اللہ علیہ وسلم قَالَ: «إِنَّ اللَّهَ كَتَبَ كِتَابًا قَبْلَ أَنْ يَخْلُقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ بِالْفَيِّ عَامٍ، أَنْزَلَ مِنْهُ آيَتَيْنِ حَتَمَ بِهِمَا سُورَةَ الْبَقَرَةِ، وَلَا يُقْرَأُ فِي دَارٍ ثَلَاثَ لَيَالٍ فَيَقْرُبُهَا شَيْطَانٌ».

نوعمانى كورى بەشیر رضی اللہ عنہ لە پیغەمبەرەو صلی اللہ علیہ وسلم دەگێڕێتەو کە فەرموویەتى: «بێگومان خوا نووسراویکی نووسی پێش دروستکردنی ئاسمانەکان و زەوی بە دوو هەزار ساڵ، لەم نووسراوەدا دوو ئایەتى دا بەزاندوو کە سوورەتى بەقەرەى کۆتایى پێ هیناوه، لە هەر مەلیک بخوینرێن سێ شەو شەیتان نزیکى ئەو ماله ناکەوێتەو».

بَابُ مَا جَاءَ فِي سُورَةِ آلِ عِمْرَانَ

باسى ئەوەى هاتوو دەربارەى سوورەتى ئالى عیمران

٦٢٨. عَنْ نَوَاسِ بْنِ سَمْعَانَ رضی اللہ عنہ عَنِ النَّبِيِّ صلی اللہ علیہ وسلم قَالَ: «يَأْتِي الْقُرْآنُ وَأَهْلُهُ الَّذِينَ يَعْمَلُونَ بِهِ فِي الدُّنْيَا تَقْدُمُهُ سُورَةُ الْبَقَرَةِ وَآلُ عِمْرَانَ»، قَالَ نَوَاسٌ: وَضَرَبَ لَهُمَا رَسُولُ اللَّهِ صلی اللہ علیہ وسلم ثَلَاثَةَ أَمْثَالٍ مَا نَسِيْتُهُنَّ بَعْدُ قَالَ: «تَأْتِيَانِ كَأَنَّهُمَا غَيَابَتَانِ وَبَيْنَهُمَا شَرْقٌ، أَوْ كَأَنَّهُمَا غَمَامَتَانِ سَوْدَاوَانِ، أَوْ كَأَنَّهُمَا ظُلَّةٌ مِنْ طَيْرٍ صَوَافٍ تُجَادِلَانِ عَنْ صَاحِبَيْهِمَا».

نەوواسى كورى سەمعان رضی اللہ عنہ لە پیغەمبەرەو صلی اللە علیہ وسلم دەگێڕێتەو کە فەرموویەتى: «(لە) (پۆزى دواى) قورئان و ئەهلى قورئان دین، ئەوانەى لە دنیا کاریان پێ کردوو، سوورەتى بەقەرە و ئالى عیمران پێشیان دەکەون». نەوواس رضی اللہ عنہ دەلێت: پیغەمبەرى

خوَا ۞ بُو ههردووکیان سَي وِیْنه‌ی هینایه‌وه، هه‌چیانم له‌بیر نه‌کردووه تا ئیستا، فه‌رمووی: «هه‌ردوو سوڤه‌ت کاتیک دینه مه‌حشر وه‌کوو دوو په‌له هه‌ورن که نیوانیان هه‌بیت، یان وه‌ک دوو پارچه هه‌وری ره‌ش و چرن، یان وه‌کوو سیبه‌ری دوو پوله بالنده‌ی بالکراوه‌ن، دینه مه‌حشر و گفتوگو ده‌کن بُو به‌رگریکردن له‌خواه‌نه‌کانیان».

* وَمَعْنَى هَذَا الْحَدِيثِ عِنْدَ أَهْلِ الْعِلْمِ أَنَّهُ يُجِئُ ثَوَابُ قِرَائَتِهِ، كَذَا فَسَّرَ بَعْضُ أَهْلِ الْعِلْمِ هَذَا الْحَدِيثَ وَمَا يُشَبِّهُ هَذَا مِنَ الْأَحَادِيثِ أَنَّهُ يُجِئُ ثَوَابُ قِرَاءَةِ الْقُرْآنِ. وَفِي حَدِيثِ النَّوَيسِ عَنِ النَّبِيِّ ۞ مَا يَدُلُّ عَلَى مَا فَسَّرُوا، إِذْ قَالَ النَّبِيُّ ۞: «وَأَهْلُهُ الَّذِينَ يَعْمَلُونَ بِهِ فِي الدُّنْيَا». فَنِي هَذَا دَلَالَةٌ أَنَّهُ يُجِئُ ثَوَابُ الْعَمَلِ.

واتای ئەم فه‌رمووده‌یه له‌لای زانایان ئەوه‌یه که پاداشتی قورئانخویندنه‌که‌ی دیت (نه‌ک خودی قورئانه‌که)، هه‌ندیک له‌زانایان هه‌ر به‌وشیوه‌یه شیک‌کردنه‌وه‌بان کردووه بُو ئەم فه‌رمووده‌یه و هاوشیوه‌کانی له‌فه‌رمووده‌کانی دیکه، (که پاداشتی خویندنه‌وه‌که‌ی قورئان دیت له‌پوژی دوا‌یی)، له‌فه‌رمووده‌که‌ی نه‌وو‌اسدا که له‌په‌غه‌مبه‌روه ۞ ده‌یگه‌یته‌وه، به‌لگه‌یه له‌سه‌ر ئەوه‌ی که شیک‌کردنه‌وه‌یان بُو کردووه، په‌غه‌مبه‌ر ۞ فه‌رموویه‌تی: «قورئان و ئەه‌لی قورئان دین، ئەوانه‌ی که له‌دو‌نیا کاریان پێ کردووه»، ئەمه‌ش به‌لگه‌یه له‌سه‌ر ئەوه‌ی که پاداشتی خویندنه‌وه‌ی قورئان دیت (له‌پوژی دوا‌یی).

بَابُ مَا جَاءَ فِي سُورَةِ الْإِخْلَاصِ

باسی ئەوه‌ی هاتوو‌ه ده‌رباره‌ی سووڤه‌تی ئیخلاص

٦٢٩. عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ ۞ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ۞: «{قُلْ هُوَ اللَّهُ أَحَدٌ، تَعْدِلُ ثَلَاثُ الْقُرْآنِ}».

ئەبو هوریره ۞ ده‌لێت: په‌غه‌مبه‌ری خوَا ۞ فه‌رموویه‌تی: «(پاداشتی) خویندنی

سوورده تی: {قُلْ هُوَ اللَّهُ أَحَدٌ}، بهرانبه ره به پاداشتی (خویندنی) سییه کی قورئان».

بَابُ مَا جَاءَ فِي الْمُعَوِّذَتَيْنِ

باسی ئه وهی هاتوو ده رباره ی هه ردوو سوورده تی فه له ق و ناس

۶۳۰. عَنْ عُقْبَةَ بْنِ عَامِرٍ الْجُهَنِيِّ رضی اللہ عنہ عَنِ النَّبِيِّ صلی اللہ علیہ وسلم قَالَ: «قَدْ أَنْزَلَ اللَّهُ عَلَيَّ آيَاتٍ لَمْ يَرِ مِثْلُهُنَّ: {قُلْ أَعُوذُ بِرَبِّ النَّاسِ} {الناس: ۱، إِلَى آخِرِ السُّورَةِ، وَ: {قُلْ أَعُوذُ بِرَبِّ الْفَلَقِ} {الفلق: ۱، إِلَى آخِرِ السُّورَةِ}».

عوقبه کوری عامیری جو هه نی صلی اللہ علیہ وسلم له پیغه مبه ره وه صلی اللہ علیہ وسلم ده گپ یته وه که فه رموویه تی: «خوا چه ند ئایه تیکی بو دابه زاندووم که پیشتر هاویننه یان نه بینراوه: {قُلْ أَعُوذُ بِرَبِّ النَّاسِ}، تا کۆتایی سوورده ته که، ههروه ها: {قُلْ أَعُوذُ بِرَبِّ الْفَلَقِ}، تا کۆتایی سوورده ته که».

بَابُ مَا جَاءَ فِي تَعْلِيمِ الْقُرْآنِ

باسی ئه وهی هاتوو ده رباره ی فیکرکردنی قورئان

۶۳۱. عَنْ عُثْمَانَ بْنِ عَفَّانَ رضی اللہ عنہ: أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صلی اللہ علیہ وسلم قَالَ: «خَيْرُكُمْ مَنْ تَعَلَّمَ الْقُرْآنَ وَعَلَّمَهُ».

عوسانی کوری عه ففان رضی اللہ عنہ ده گپ یته وه: پیغه مبه ری خوا صلی اللہ علیہ وسلم فه رموویه تی: «چاکتریتان ئه وه که سه یه فیری قورئان ببیت و خه لکیش فیر بکات».

بَابُ مَا جَاءَ فِيْمَنْ قَرَأَ حَرْفًا مِّنَ الْقُرْآنِ مَالَهُ مِنَ الْأَجْرِ

باسی ئه وهی هاتوو هه گهر که سیك پیتیک له قورئان
بخوینیت چ پاداشتیکی ده ست ده که ویت

٦٣٢. عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ مَسْعُودٍ رضي الله عنه يَقُولُ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: «مَنْ قَرَأَ حَرْفًا مِنْ كِتَابِ اللَّهِ فَلَهُ بِهِ حَسَنَةٌ، وَالحَسَنَةُ بِعَشْرِ أَمْثَالِهَا، لَا أَقُولُ الْم حَرْفٌ، وَلَكِنْ أَلِفٌ حَرْفٌ وَلَا مٌ حَرْفٌ وَمِيمٌ حَرْفٌ».

هه بدولای کوری مه سعوود رضي الله عنه ده لیت: پیغه مبه ری خوا ﷺ فه رموو به تی:
«هه ر که سیك پیتیک له قورئان بخوینیت ئه وه یه ک چاکه ی ده ست ده که ویت،
چاکه یه کیش (له لای خوا) به ده چاکه یه، نالیم (الم) پیتیکه، به لکوو ئه لیف پیتیکه،
لام پیتیکه، میم پیتیکه».

بَابُ

باسیك

٦٣٣. عَنْ جَابِرٍ رضي الله عنه قَالَ: كَانَ النَّبِيُّ ﷺ قَدْ يَعْزُضُ نَفْسَهُ بِالْمَوْقِفِ، فَقَالَ: «أَلَا رَجُلٌ يَحْمِلُنِي إِلَى قَوْمِهِ؟ فَإِنْ قُرِيشًا قَدْ مَنَعُونِي أَنْ أُبَلِّغَ كَلَامَ رَبِّي».

جابر رضي الله عنه ده لیت: پیغه مبه ر ﷺ له شوینه کان خوی ده ناساند و په یامه که ی نمایش
ده کرد، ده یفه رموو: «ئایا پیاویک نییه بمبات بو نتو گه له که ی؟ چونکه قوره یشیه کان
رێگریم لی ده که ن له وه ی فه رمایشتی خوا بگه یه نم (به خه لکی)».

أَبْوَابُ الْقِرَاءَاتِ عَنْ رَسُولِ اللَّهِ ﷺ

کۆباسی شیوه‌کانی خویندنی قورئان له پیغه‌مبه‌ری خواوه

بَابُ فِي فَاتِحَةِ الْكِتَابِ

باسیک دهرباره‌ی سه‌ره‌تای قورئان (فاتحه)

۳۸۶

۶۳۴. عَنْ أُمِّ سَلَمَةَ رضی‌الله‌عنه قَالَتْ: كَانَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ يَقْطَعُ قِرَاءَتَهُ يَقْرَأُ: {الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ} الفاتحة: ۱، ثُمَّ يَقِفُ، {الرَّحْمَنُ الرَّحِيمُ} الفاتحة: ۲، ثُمَّ يَقِفُ، وَكَانَ يَقْرُؤُهَا: {مَلِكِ يَوْمِ الدِّينِ} الفاتحة: ۳.

ئوم سه‌له‌مه رضی‌الله‌عنه ده‌لێت: پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ قورئان‌خویندنی به شیوه‌یه‌ک بوو که خویندنی (ئایه‌ته‌کانی) له‌یه‌ک داده‌ب‌ری، ده‌یفه‌رموو: {الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ}، ئینجا ده‌وه‌ستا، {الرَّحْمَنُ الرَّحِيمُ}، ئینجا ده‌وه‌ستا، به: {مَلِكِ يَوْمِ الدِّينِ}، ده‌یخوینده‌وه (پیتی میمی به‌فه‌ت‌حه‌ ده‌خوینده‌وه نه‌ک به‌ئه‌لیف).

بَابُ

بَاسِيْكَ

٦٣٥. عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عَمْرٍو رضي الله عنه: أَنَّ النَّبِيَّ ﷺ قَالَ: «لَمْ يَفْقَهُ مَنْ قَرَأَ الْقُرْآنَ فِي أَقَلِّ مِنْ ثَلَاثٍ».

عه‌بدوللای کوری عه‌مر رضي الله عنه ده‌گپریته‌وه: بیغه‌مبه‌ر ﷺ فه‌رموو به‌تی: «هه‌ر که‌سیک له‌ماوه‌ی که‌متر له‌سی پوژ هه‌موو قورئان بخوینیتته‌وه، نه‌وه لی تیناگات».

أَبْوَابُ تَفْسِيرِ الْقُرْآنِ عَنْ رَسُولِ اللَّهِ ﷺ

کۆباسی تهفسیرکردنی قورئان له پیغه مبهری خواوه ﷺ

بَابُ: وَمِنْ سُورَةِ فَاتِحَةِ الْكِتَابِ

باسیک: له سووره تی فاتحه وه

٦٣٦. عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رضی اللہ عنہ: أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ قَالَ: «مَنْ صَلَّى صَلَاةً لَمْ يَقْرَأْ فِيهَا بِأَمِّ الْقُرْآنِ فَهِيَ خِدَاجٌ فَهِيَ خِدَاجٌ، غَيْرُ تَمَامٍ»، قَالَ: قُلْتُ: يَا أَبَا هُرَيْرَةَ، إِنِّي أحيانًا أَكُونُ وَرَاءَ الْإِمَامِ، قَالَ: يَا ابْنَ الْفَارِسِيِّ، فَاقْرَأْهَا فِي نَفْسِكَ.

ئه بو هویره پره رضی اللہ عنہ ده گپریته وه: پیغه مبهری خوا رضی اللہ عنہ فەرموویه تی: «هەر که سیک نوژیکی بکات و سووره تی فاتحه ی تیدا نه خوینیت، ئه وه نوژه که ی ناته واوه، ئه وه نوژه که ی ناته واوه»، (گپره وه) ده لیت: گوتم: ئه ی ئه بو هویره پره جاری واهه یه له دوا ی ئیامم (له نوژی به کومه لدام و فریا ناکه وم بیخوینم)، گوتم: ئه ی کوری فارسی، بو خوت به بیدهنگی بیخوینه.

٦٣٧. عَنْ عَدِيِّ بْنِ حَاتِمٍ رضی اللہ عنہ عَنِ النَّبِيِّ ﷺ قَالَ: «الْيَهُودُ مَعْضُوبٌ عَلَيْهِمْ وَالنَّصَارَى ضَالَّةٌ».

عه دی کوری حاتیم رضی اللہ عنہ له پیغه مبهره وه رضی اللہ عنہ ده گپریته وه که فەرموویه تی:

«جووله که کان ئەوانەن شایستهی تووڕه‌یی خوا بوون، نه‌سرانییه‌کانیش ئەوانەن که گومرا بوون».

بَاب: وَمِنْ سُورَةِ الْبَقَرَةِ

باسیک: له سووڕه‌تی به‌قه‌ڕه‌وه

٦٣٨. عَنْ أَبِي مُوسَى الْأَشْعَرِيِّ رضي الله عنه قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: «إِنَّ اللَّهَ تَعَالَى خَلَقَ آدَمَ مِنْ قَبْضَةٍ قَبْضُهَا مِنْ جَمِيعِ الْأَرْضِ، فَجَاءَ بَنُو آدَمَ عَلَى قَدَرِ الْأَرْضِ، فَجَاءَ مِنْهُمْ الْأَحْمَرُ وَالْأَبْيَضُ وَالْأَسْوَدُ وَبَيْنَ ذَلِكَ، وَالسَّهْلُ وَالْحَزْنُ وَالْحَيِثُ وَالطَّيِّبُ».

ئەبو موسای ئەشعەری رضي الله عنه دەلیت: پێغه‌مبەری خوا ﷺ فەرموویەتی: «بێگومان خوا ئادەمی دروست کرد له مشتیک خۆل که له هه‌موو به‌شه‌کانی زه‌وی وەرگیراوه، بۆیه نه‌وه‌ی ئادەم شیوه‌یان به‌پێی زه‌وییه، له نێواندا سوور و سپی و ڕه‌ش هه‌یه، له نێوان ئەم ڕه‌نگانه‌شدا هه‌یه، (به‌هه‌مان شیوه) له نێواندا که‌سانی ئاسان و توند و پیس و پاک هه‌یه».

٦٣٩. عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رضي الله عنه قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ فِي قَوْلِهِ تَعَالَى: {وَادْخُلُوا الْبَابَ سُجَّدًا} الْبَقَرَةِ: ٥٨، قَالَ: «دَخَلُوا مُتَزَحِّفِينَ عَلَى أَوْرَاكِهِمْ»، أَيُّ: مُنْحَرِفِينَ.

ئەبو هورەیره رضي الله عنه دەلیت: پێغه‌مبەری خوا ﷺ سه‌باره‌ت به‌ ئایه‌تی: {وَادْخُلُوا الْبَابَ سُجَّدًا}، واته: بچنه‌ نێو شاره‌که‌ له‌ ده‌روازه‌وه، به‌ سو‌جده‌بردنه‌وه. فەرموویەتی: «به‌لام چوونه‌ ژووره‌وه به‌ خۆخشاندن له‌سه‌ر لا‌ ڕانه‌کانیان (وه‌ک گالته‌جاری و بیاکی بوو به‌رانبه‌ر فەرمانی خوا)».

٦٤٠. عَنْ أَنَسٍ رضي الله عنه قَالَ: قَالَ عُمَرُ بْنُ الْخَطَّابِ رضي الله عنه: قُلْتُ يَا رَسُولَ اللَّهِ: لَوْ اتَّخَذْتُ مِنْ مَقَامِ إِبْرَاهِيمَ عليه السلام مُصَلًّى، فَتَزَلْتُ: {وَاتَّخِذُوا مِنْ مَقَامِ إِبْرَاهِيمَ مُصَلًّى} الْبَقَرَةِ: ١٢٥.

نه نه س ﷺ ده لیت: عومهری کوری خه تناب ﷺ گوتی: گوتم: ئه ی پیغه مبهری خوا، خوزگه شوینیپی (پیغه مبهر) ئیبراهیمت ﷺ ده کرد به جیگای نویژ کردن، دواتر ئه م ئایه ته دابه زی: {وَاتَّخِذُوا مِنْ مَّقَامِ إِبْرَاهِيمَ مُصَلًّى}، واته: ئه و شوینه ی که ئیبراهیم لئی وه ستاوه بیکه نه شوینی نویژ و نویژی لئی بکه ن.

٦٤١. عَنْ أَبِي سَعِيدٍ ﷺ عَنِ النَّبِيِّ ﷺ فِي قَوْلِهِ: {وَكَذَلِكَ جَعَلْنَاكُمْ أُمَّةً وَسَطًا} البقرة: ١٤٣، قَالَ: «عَدْلًا».

ئهو سه عید ﷺ ده گپریته وه: پیغه مبهر ﷺ سه باره ت به ئایه تی: {وَكَذَلِكَ جَعَلْنَاكُمْ أُمَّةً وَسَطًا}، واته: ئیوه مان گپراوه به ئوممه تیکی هاوسه نگ. فه رمووی: «دادگه ر و راست».

٦٤٢. عَنْ جَابِرِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ ﷺ قَالَ: سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ حِينَ قَدِمَ مَكَّةَ طَافَ بِالْبَيْتِ سَبْعًا فَقَرَأَ: {وَاتَّخِذُوا مِنْ مَّقَامِ إِبْرَاهِيمَ مُصَلًّى} البقرة: ١٢٥، فَصَلَّى خَلْفَ الْمَقَامِ، ثُمَّ أَتَى الْحَجَرَ فَاسْتَلَمَهُ، ثُمَّ قَالَ: «نَبْدَأُ بِمَا بَدَأَ اللَّهُ»، وَقَرَأَ: {إِنَّ الصَّفَا وَالْمَرْوَةَ مِنْ شَعَائِرِ اللَّهِ} البقرة: ١٥٨.

جابیری کوری عه بدوللا ﷺ ده لیت: گویم له پیغه مبهری خوا ﷺ بوو کاتی که هاته نیو مه ککه ی پیروژ و جهوت جار ته وافی بهیتی کرد ئه و ئایه ته ی خوینده وه: {وَاتَّخِذُوا مِنْ مَّقَامِ إِبْرَاهِيمَ مُصَلًّى}، له دوا ی شوینی مه قام نویژی کرد، پاشان هاته لای بهرده که و دهستی لئی دا، ئینجا فه رمووی: «به و شیوه دهستی بئ ده که بین که خوا دهستی بئ کردووه (باسی کردووه)»، ئه و ئایه ته ی خوینده وه: {إِنَّ الصَّفَا وَالْمَرْوَةَ مِنْ شَعَائِرِ اللَّهِ}، واته: بیگومان سه فا و مهروه له نیشانه و دروشمه کانی خوان.

٦٤٣. عَنِ الثُّعْمَانِ بْنِ بَشِيرٍ ﷺ عَنِ النَّبِيِّ ﷺ فِي قَوْلِهِ تَعَالَى: {وَقَالَ رَبُّكُمْ ادْعُونِي أَسْتَجِبْ لَكُمْ} غافر: ٦٠، قَالَ: «الدُّعَاءُ هُوَ الْعِبَادَةُ»، وَقَرَأَ: {وَقَالَ

رَبُّكُمْ ادْعُونِي أَسْتَجِبْ لَكُمْ} غافر: ٦٠- إِلَى قَوْلِهِ- {ذَاخِرِينَ} غافر: ٦٠.

نوعمانی کۆری به شیر ﷺ ده گێڕێتهوه: پێغه مبه ر ﷺ سه باره ت به م ئایه ته: {وَقَالَ رَبُّكُمْ ادْعُونِي أَسْتَجِبْ لَكُمْ}، فه رموو: «پارانه وه بریتیه له په رستن»، ئه م ئایه ته شی خوینده وه: {وَقَالَ رَبُّكُمْ ادْعُونِي أَسْتَجِبْ لَكُمْ}، تا {ذَاخِرِينَ}.

بَابُ: وَمِنْ سُورَةِ النَّسَاءِ

باسیک: له سووره تی نیسائه وه

٦٤٤. عَنْ أُمِّ سَلَمَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا قَالَتْ: يَا رَسُولَ اللَّهِ لَا أَسْمَعُ اللَّهَ ذَكَرَ النَّسَاءِ فِي الْهَجْرَةِ، فَأَنْزَلَ اللَّهُ تَعَالَى: {أَنِّي لَا أُضِيعُ عَمَلَ عَامِلٍ مِنْكُمْ مِنْ ذَكَرٍ أَوْ أُنْثَى بَعْضُكُمْ مِنْ بَعْضٍ} آل عمران: ١٩٥.

ئوم سه له مه ﷺ گو تی: ئه ی پێغه مبه ری خوا (بوچی) نابیستم خوای گه وه ره (له قورئانی پیرۆز) باسی کوچکردنی ئافره تان بکات، ئینجا خوای به رز ئه و ئایه ته ی دابه زاند: {أَنِّي لَا أُضِيعُ عَمَلَ عَامِلٍ مِنْكُمْ مِنْ ذَكَرٍ أَوْ أُنْثَى بَعْضُكُمْ مِنْ بَعْضٍ}، واته: بێگومان هه وڵ و کاری هه یج یه کیک له ئیوه به زایه ناده م له تیر و مینه تان، چونکه هاوکاری یه کدی بوون.

٦٤٥. عَنْ عَبْدِ اللَّهِ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: قَالَ لِي رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: «اقْرَأْ عَلَيَّ»، فَقُلْتُ: يَا رَسُولَ اللَّهِ أَقْرَأْ عَلَيْكَ وَعَلَيْكَ أَنْزَلَ؟ قَالَ: «إِنِّي أَحِبُّ أَنْ أَسْمَعَهُ مِنْ غَيْرِي»، فَقَرَأْتُ سُورَةَ النَّسَاءِ حَتَّى بَلَغْتُ: {وَجِئْنَا بِكَ عَلَى هَؤُلَاءِ شَهِيدًا} النساء: ٤١، قَالَ: فَرَأَيْتَ عَيْنِي النَّبِيَّ ﷺ تَهْمِلَانِ.

عه بدو للا ﷺ ده لیت: پێغه مبه ری خوا ﷺ پیم ی فه رموو: «قورئانم به سه ردا بخوینه وه»، گوتم: ئه ی پێغه مبه ری خوا قورئانت به سه ردا بخوینم له کاتی که قورئان به سه ر تو دا

دابه زیوه؟ فہرمووی: «یَمُخَّوْشَہ لَہ کَہ سَی دیکہ گویستی بيم»، سووږہ تی نيسائم بو خويندہ وہ ھەتا گەيشتمہ ئايہ تی: {وَجِئْنَا بِكَ عَلَى هَؤُلَاءِ شَهِيدًا}، واتہ: ئەي موحممەد تۆشان کردووە بە شايت بەسەر ئەو خەلکەوہ. (عەبدوللا) گوتی: بينيم چاوہ کانی پيغەمبەری خوا ﷺ فرميسکی لي دەھاتە خوار.

٦٤٦. عَنِ ابْنِ عَبَّاسٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا عَنِ النَّبِيِّ ﷺ قَالَ: «يَجِيءُ الْمَقْتُولُ بِالْقَاتِلِ يَوْمَ الْقِيَامَةِ نَاصِيئَتُهُ وَرَأْسُهُ بِيَدِهِ وَأَوْدَاجُهُ تَشْخَبُ دَمًا، يَقُولُ: يَا رَبِّ، قَتَلَنِي هَذَا، حَتَّى يُدْنِيَهُ مِنَ الْعَرْشِ»، قَالَ: فَذَكِّرُوا لِابْنِ عَبَّاسٍ، التَّوْبَةُ، فَتَلَا هَذِهِ الْآيَةَ: {وَمَنْ يَقْتُلْ مُؤْمِنًا مُتَعَمِّدًا} النساء: ٩٣، قَالَ: مَا نُسِخَتْ هَذِهِ الْآيَةُ، وَلَا بَدَّلْتُ، وَأَنَّى لَهُ التَّوْبَةُ.

ئيبين عەباس رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا عَنِ النَّبِيِّ ﷺ دەگيريتەوہ کە فہرموویہ تی: «لە پوژی دوایی کوژراو بکوژە کە ی راپیچ دەکات، نیوچاوانی و سەری بە دەستیەوہن، شادەمارە کانی خوینی لی دیت، دەلیت: ئەي پەرورەدگارم ئەو منی کوشتووہ (لە دونیا)، تا نزیکي دەکاتەوہ لە عەرشى خوا، گوتی: جا (گيرەپەرەوہ) بە ئيبين عەباسی گوت: ئەي تۆبە کردن و پەشیانی؟ ئەویش ئەم ئايەتەي خويندەوہ: {وَمَنْ يَقْتُلْ مُؤْمِنًا مُتَعَمِّدًا}، واتە: ھەر کەسێک بە دەستی ئەنقەست پڕواداریک بکوژیت، (ئيبين عەباس) گوتی: ئەم ئايەتە پریارە کە ی لانەبردراوہ و نەشگورپاوہ، کە واتە چۆن تەوبە و پەشیانی بو ھەيیت.

تیبینی:

پیشەوا نەوہوی دەلیت: بوچوونی دووہم و دیاری ئيبين عەباس لەو بارەوہ ئەوہیہ: (أن له توبة وجواز المغفرة له)، واتە: بیگومان ئەو کەسە تەوبە و لیخویشبوونی بو ھەيہ، لەبەر ئەوہی خوا فہرموویہ تی: {وَمَنْ يَعْمَلْ سُوءًا أَوْ يَظْلِمْ نَفْسَهُ ثُمَّ يَسْتَغْفِرِ اللَّهَ يَجِدِ اللَّهَ غَفُورًا رَحِيمًا} النساء: ١١٠، واتە: ھەر کەسێک خراپەیکە بکات، یان ستەم لە خوێ بکات، پاشان داوای لیووردن لە خوا بکات، ئەوہ دەبینیت کە خوا لیووردە ی میھرەبانە. جا ئەم بوچوونەي دووہمی مەزھەبی تیکرای ئەھلی

سوننه و هاوه لانی و تابعین و غیری ئەوانیشه که له دواى ئەوانه وه هاتون.

٦٤٧. عَنْ يَعْلَى بْنِ أُمَيَّةَ قَالَ: قُلْتُ لِعُمَرَ بْنِ الْخَطَّابِ رضي الله عنه: إِنَّمَا قَالَ اللَّهُ: {أَنْتَ تَقْصُرُوا مِنَ الصَّلَاةِ إِنَّ خِفْتُمْ أَنْ يَفْتِنَكُمْ} النساء: ١٠١، وَقَدْ أَمِنَ النَّاسُ، فَقَالَ عُمَرُ: عَجِبْتُ مِمَّا عَجِبْتَ مِنْهُ. فَذَكَرْتُ ذَلِكَ لِرَسُولِ اللَّهِ ﷺ، فَقَالَ: «صَدَقَهُ نَصَدَقَ اللَّهُ بِهَا عَلَيْكُمْ فَاقْبَلُوا صَدَقَتَهُ».

یه علالی کوری ئومه ییه ده لیت: به عومهری کوری خه تتابم رضي الله عنه گوت: ئەوه خوا فەرموویەتی: {أَنْتَ تَقْصُرُوا مِنَ الصَّلَاةِ إِنَّ خِفْتُمْ أَنْ يَفْتِنَكُمْ}، واتە: گوناھبار نابن که نوێژە کانتان کورت بکەنەوه، ئەگەر ترستان هەبوو لە دوژمنە کانتان زە فەرمان پێ ببەن. وا خەلکی ئیستا لە ئارامیدان (ئیدی کورتکردنەوهی نوێژ بۆچییه، خو ترسی دوژمنان نەماوه؟)، عومەر رضي الله عنه گوتی: منیش لام سەیر بوو ئەوهی لای تو سەیره، بۆیه بۆ پیغەمبەری خوا ﷺ باس کرد، فەرمووی: «ئەمە بەخشینیکیە خوا بەخشیویەتی بە بەندەکانی، ئیوەش بەخشینەکی قبوول بکەن (کار بەو مۆلەتە ی بکەن)».

٦٤٨. عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رضي الله عنه قَالَ: لَمَّا نَزَلَ: {مَنْ يَعْمَلْ سُوءًا يُجْزَ بِهِ} النساء: ١٢٣، شَقَّ ذَلِكَ عَلَى الْمُسْلِمِينَ، فَشَكُّوا ذَلِكَ إِلَى النَّبِيِّ ﷺ فَقَالَ: «قَارِبُوا وَسَدُّوا، وَفِي كُلِّ مَا يُصِيبُ الْمُؤْمِنَ كَفَّارَةٌ حَتَّى الشُّوْكَةُ يُشَاكُّهَا وَالتَّكْبَةُ يُنْكِبُهَا».

ئەبو ھورەیرە رضي الله عنه دە لیت: کاتیک ئەم نایەتە دا بەزی: {مَنْ يَعْمَلْ سُوءًا يُجْزَ بِهِ}، واتە: ئەوهی خراپە یەک ئەنجام بدات، بەھۆیەوه سزا دەدریت. لەسەر موسولمان زۆر بارگرانی بوو، ئەو حالەشیان گەیانە بە پیغەمبەری خوا ﷺ، ئەویش فەرمووی: «نزیك ببەنەوه و هاوسەنگ بن، بپێکن، هەر بەلایەک دوو چاری پر وادار دەبێت، بۆی دەبێتە کەفارەت، تەنانەت ئەو درکەش بەری دەکەوێت یان ئەو ناخۆشییەش که بەسەریدا دێت».

بَابُ: وَمِنْ سُورَةِ الْمَائِدَةِ

باسيک: له سووره تی مائیده وه

٦٤٩. عَنْ طَارِقِ بْنِ شَهَابٍ قَالَ: قَالَ رَجُلٌ مِنَ الْيَهُودِ لِعُمَرَ بْنِ الْخَطَّابِ رضي الله عنه: يَا أَمِيرَ الْمُؤْمِنِينَ، لَوْ عَلَيْنَا أَنْزِلَتْ هَذِهِ الْآيَةُ: {الْيَوْمَ أَكْمَلْتُ لَكُمْ دِينَكُمْ وَأَتِمَمْتُ عَلَيْكُمْ نِعْمَتِي وَرَضِيتُ لَكُمُ الْإِسْلَامَ دِينًا} المائدة: ٣، لَأَتَّخِذْنَا ذَلِكَ الْيَوْمَ عِيدًا، فَقَالَ لَهُ عُمَرُ بْنُ الْخَطَّابِ: أَنِّي لَأَعْلَمُ أَيَّ يَوْمٍ أَنْزِلَتْ هَذِهِ الْآيَةُ، أَنْزِلَتْ يَوْمَ عَرَفَةَ فِي يَوْمٍ جُمُعَةٍ.

تاریقی کوری شه هاب ده لیت: پیاویکی جووله که به عومهری کوری خه تتابی رضي الله عنه گوت: نهی گهورهی پرواداران، نه گهر نهه دابه زیبایه: {الْيَوْمَ أَكْمَلْتُ لَكُمْ دِينَكُمْ وَأَتِمَمْتُ عَلَيْكُمْ نِعْمَتِي وَرَضِيتُ لَكُمُ الْإِسْلَامَ دِينًا}، نهو پروژهمان ده کرده جه زن، پیشهوا عومهری کوری خه تتاب گوتی: من چاک ده زانم نهه دابه ته له چ پروژیک دابه زی، له پروژی وهستان له کیوی عه پره فه له پروژی ههینی دابه زی.

٦٥٠. عَنِ الْبَرَاءِ رضي الله عنه قَالَ: مَاتَ رِجَالٌ مِنْ أَصْحَابِ النَّبِيِّ صلى الله عليه وسلم قَبْلَ أَنْ تُحَرَّمَ الْخَمْرُ، فَلَمَّا حُرِّمَتِ الْخَمْرُ، قَالَ رِجَالٌ: كَيْفَ بِأَصْحَابِنَا وَقَدْ مَاتُوا يَشْرِبُونَ الْخَمْرَ، فَنَزَلَتْ: {لَيْسَ عَلَى الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ جُنَاحٌ فِيمَا طَعِمُوا إِذَا مَا اتَّقَوْا وَآمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ} المائدة: ٩٣.

به پراء رضي الله عنه ده لیت: پیاوانیک له هاوه لانی پیغه مبه ر صلى الله عليه وسلم مردن پیش نهوهی مهی قه ده غه بکریت، کاتیک مهی قه ده غه کرا، خه لکانیک گوتیان: ده بیت حالی هاوه لانمان چوَن بیت (له دواي مردن) کاتیک که مردن مه بیان ده خوارده وه؟ نهه دابه ته دابه زی: {لَيْسَ عَلَى الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ جُنَاحٌ فِيمَا طَعِمُوا إِذَا مَا اتَّقَوْا وَآمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ}، واته: هیچ گوناهیک له سهر نهوانه نییه که

بروایان هیناوه و کردهوه چاکه کان ئه نجام ده دهن له وهی که خواردوو یانه (بیش قه دهغه کردنیان)، کاتیک خۆیان پاراستییت له قه دهغه کراوه کان (ی ئه وه سه رده مه) و بروایان هینابییت و کردهوه چاکه کانیا ن ئه نجام دابییت.

٦٥١. عَنْ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ رضی اللہ عنہ يَقُولُ: قَالَ رَجُلٌ: يَا رَسُولَ اللَّهِ مَنْ أَبِي؟ قَالَ: «أَبُوكَ فَلَانٌ»، فَزَلَّتْ: {يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَسْأَلُوا عَنْ أَشْيَاءٍ إِنْ تُبَدَّلَ لَكُمْ تَسْؤُكُمْ} المائدة: ١٠١.

ئه نه سهی کورپی مالیک رضی اللہ عنہ ده لیت: پیاویک گوتی: ئه ی پیغه مبه ری خوا کێ باو کمه؟ فهرمووی: «فلان کهس باو کته»، ئینجا ئه و ئایه ته دابه زی: {يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَسْأَلُوا عَنْ أَشْيَاءٍ إِنْ تُبَدَّلَ لَكُمْ تَسْؤُكُمْ}. واته: ئه ی ئه وانه ی پرواتان هیناوه، پرسیار له شتانی که مه کهن که ئه گهر بۆتان ئاشکرا بکریت سه غله تان بکات.

٦٥٢. عَنْ أَبِي بَكْرٍ الصِّدِّيقِ رضی اللہ عنہ قَالَ: يَا أَيُّهَا النَّاسُ إِنَّكُمْ تَقْرَءُونَ هَذِهِ الْآيَةَ: {يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا عَلَيْكُمْ أَنْفُسُكُمْ لَا يَضُرُّكُمْ مَنْ ضَلَّ إِذَا اهْتَدَيْتُمْ} المائدة: ١٠٥، وَإِنِّي سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ صلی اللہ علیہ وسلم يَقُولُ: «إِنَّ النَّاسَ إِذَا رَأَوْا ظَالِمًا، فَلَمْ يَأْخُذُوا عَلَى يَدَيْهِ أَوْ شَكَ أَنْ يَعْمَهُمُ اللَّهُ بِعِقَابٍ مِنْهُ».

ئه بو به کری صدیق رضی اللہ عنہ گوتی: ئه ی خه لکینه ئیوه ئه م ئایه ته ده خویننه وه: {يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا عَلَيْكُمْ أَنْفُسُكُمْ لَا يَضُرُّكُمْ مَنْ ضَلَّ إِذَا اهْتَدَيْتُمْ}، واته: ئه ی ئه وانه ی پرواتان هیناوه به رده وام سه رگه رمی په روه رده ی خۆتان بن، چونکه ئه وانه ی گومپان ناتوان زیانتان پی بگه یه نن ئه گهر به چاکي پریازی خواناسیتان گرتبیته بهر. به راستی من گویم له پیغه مبه ری خوا صلی اللہ علیہ وسلم بوو ده یفه رموو: «ئه گهر خه لکی سه ته مکاریکیان بینی سه ته م ده کات، ده ستیان نه گرت و قه دهغه یان نه کردن له سه ته م، نزیکه خوا ی گه وره له لای خۆیه وه سزایه کی گشتگیران بۆ بنیريت».

بَابُ: وَمِنْ سُورَةِ الْأَنْعَامِ

باسيک: له سووره تی نه نعمامه وه

٦٥٣. عَنْ جَابِرِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ يَقُولُ: لَمَّا نَزَلَتْ هَذِهِ الْآيَةُ: {قُلْ هُوَ الْقَادِرُ عَلَى أَنْ يَبْعَثَ عَلَيْكُمْ عَذَابًا مِنْ فَوْقِكُمْ أَوْ مِنْ تَحْتِ أَرْجُلِكُمْ} الْأَنْعَامُ: ٦٥، قَالَ النَّبِيُّ ﷺ: «أَعُوذُ بِوَجْهِكَ»، فَلَمَّا نَزَلَتْ: {أَوْ يَلْبِسَكُمْ شِيْعًا وَيُذِيقَ بَعْضَكُمْ بَأْسَ بَعْضٍ} الْأَنْعَامُ: ٦٥، قَالَ النَّبِيُّ ﷺ: «هَاتَانِ أَهْوَنُ»، أَوْ: «هَاتَانِ أَيْسَرُ».

جابیری کوړی عه بدوللا ﷺ ده لیت: کاتیک ئه م ئایه ته دابه زی: {قُلْ هُوَ الْقَادِرُ عَلَى أَنْ يَبْعَثَ عَلَيْكُمْ عَذَابًا مِنْ فَوْقِكُمْ أَوْ مِنْ تَحْتِ أَرْجُلِكُمْ}، واته: بیان بلئ: هر ئه و زاته ده توانیت سزای سهختان له سهرو تانه وه بو بنیریت، یان له ژیر پییه کانتانه وه. پیغمبر ﷺ فهرمووی: «په نا ده به مه بهر رووی تو ئه ی خوايه»، کاتیکیش ئه م ئایه ته دابه زی: {أَوْ يَلْبِسَكُمْ شِيْعًا وَيُذِيقَ بَعْضَكُمْ بَأْسَ بَعْضٍ}، واته: یاخود بتانکاته دهسته دهسته و پارچه پارچه و تالووی توندوتیژی هه ندیکتان بکات به گه رووی هه ندیکي دیکه تاندا. پیغمبر ﷺ خوا ﷺ فهرمووی: «ئهم دووانه ئیشه که یان که متره یان سانتره».

٦٥٤. عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ عَنِ النَّبِيِّ ﷺ قَالَ: «ثَلَاثٌ إِذَا خَرَجَ: {لَا يَنْفَعُ نَفْسًا إِيْمَانُهَا لَمْ تَكُنْ آمَنَتْ مِنْ قَبْلُ} الْأَنْعَامُ: ١٥٨، الْآيَةُ: الدَّجَالُ، وَالْأَدَابَةُ، وَطُلُوعُ الشَّمْسِ مِنَ الْمَغْرِبِ «أَوْ» مِنْ مَغْرِبِهَا».

ئهو هوړه پره ﷺ له پیغمبره وه ﷺ ده گپړیته وه که فهرموویه تی: «سی نیشانه ئه گهر ده رکه وتن، ئه وساکه: {لَا يَنْفَعُ نَفْسًا إِيْمَانُهَا لَمْ تَكُنْ آمَنَتْ مِنْ قَبْلُ}، واته: ئه و که سه ی ئه و پوړه ئیمان ده هیئت، ئیمان که ی سوودی پی ناگه یه نیت ئه گهر پیس ئه و پوړه ئیمانی نه هینا بیت. ئه وانیش بریتین له: ده ججالی فیلباز، ده رچوونی چواربه له که، ده رکه وتن خور له خورثاوا یان له خورثاوا که ی».

بَابُ: وَمِنْ سُورَةِ الْأَنْفَالِ

باسیک: له سووره تی ئه نفا له وه

٦٥٥. عَنْ عُقْبَةَ بْنِ عَامِرٍ رضی اللہ عنہ: أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صلی اللہ علیہ وسلم قَرَأَ هَذِهِ الْآيَةَ عَلَى الْمِنْبَرِ: {وَأَعِدُّوا لَهُمْ مَا اسْتَطَعْتُمْ مِنْ قُوَّةٍ} الْأَنْفَالُ: ٦٠، قَالَ: «أَلَا إِنَّ الْقُوَّةَ الرَّئِيَّةَ - ثَلَاثَ مَرَّاتٍ - أَلَا إِنَّ اللَّهَ سَيَفْتَحُ لَكُمْ الْأَرْضَ، وَتَسْتَكْفُونَ الْمُؤْنَةَ، فَلَا يَعْجِزَنَّ أَحَدُكُمْ أَنْ يُلْهُوَ بِأَسْهُمِهِ».

عوقه بهی کوپی عامیر رضی اللہ عنہ ده گپیته وه: پیغه مبهری خوا صلی اللہ علیہ وسلم ئه م ئایه تهی خوینده وه له سه ر مینه ر: {وَأَعِدُّوا لَهُمْ مَا اسْتَطَعْتُمْ مِنْ قُوَّةٍ}، واته: هه رچی تواناتانه بیخه نه گه ر بۆ به هیز کردنی سوپای ئیسلام و ئاماده ی بکه ن. فهرمووی: «ئاگادار بن بزانه که هیز بریتیه له تیرهاویژی - سی جارانه دووباره ی کرده وه-، ئاگادار بن، بیگومان خوا زه ویتانه بۆ ده کاته وه و دهستی به سه ردا ده گرن، ئه و کات پیوستیتانه به خه رجی جهنگ نابیت، با که ستانه ئه وه نده بیتوانا نه بیت له یاریکردن به تیروکه وانه که ی (بۆ راهیتانه به نیازی جههادکردن)».

٦٥٦. عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رضی اللہ عنہ عَنِ النَّبِيِّ صلی اللہ علیہ وسلم قَالَ: «لَمْ تَحِلَّ الْعَنَائِمُ لِأَحَدٍ سُودِ الرُّءُوسِ مِنْ قَبْلِكُمْ، كَأَنْتُمْ تَنْزِلُ نَارًا مِنَ السَّمَاءِ فَتَأْكُلُهَا».

ئهبو هوره پره رضی اللہ عنہ له پیغه مبه ره وه صلی اللہ علیہ وسلم ده گپیته وه که فهرموویه تی: «دهستکه وتی جهنگ هه لال نه بو وه بۆ هیه ک سیکی سه رپه ش له ئاده میزاده له پیش ئیوه دا، کاتی خوی کۆ ده کرایه وه، جا ئاگریک له ئاسانه ده هات و هه مووی له ناو ده برد».

بَابُ: وَمِنْ سُورَةِ التَّوْبَةِ

باسيک: له سووره تی تهوبه وه

٦٥٧. عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ رضي الله عنه قَالَ: بَعَثَ النَّبِيُّ ﷺ أَبَا بَكْرٍ وَأَمَرَهُ أَنْ يُنَادِيَ بِهَؤُلَاءِ الْكَلِمَاتِ، ثُمَّ أَتْبَعَهُ عَلِيًّا، فَتَيْنَا أَبُو بَكْرٍ فِي بَعْضِ الطَّرِيقِ إِذْ سَمِعَ رُغَاءَ نَاقَةِ رَسُولِ اللَّهِ ﷺ الْقُصُوءِ، فَخَرَجَ أَبُو بَكْرٍ فَرِعًا فَظَنَّ أَنَّهُ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ فَإِذَا هُوَ عَلِيٌّ، فَدَفَعَ إِلَيْهِ كِتَابَ رَسُولِ اللَّهِ ﷺ وَأَمَرَ عَلِيًّا أَنْ يُنَادِيَ بِهَؤُلَاءِ الْكَلِمَاتِ فَاَنْطَلَقَا فَحَجَّجَا، فَقَامَ عَلِيٌّ أَيَّامَ الشَّارِيقِ، فَتَنَادَى: «ذِمَّةُ اللَّهِ وَرَسُولِهِ بَرِيئَةٌ مِنْ كُلِّ مُشْرِكٍ، فَسِيحُوا فِي الْأَرْضِ أَرْبَعَةَ أَشْهُرٍ، وَلَا يُحْجَنَنَّ بَعْدَ الْعَامِ مُشْرِكٌ، وَلَا يُطَوَّقَنَّ بِالْبَيْتِ عُزَيَّانٌ، وَلَا يَدْخُلَ الْجَنَّةَ إِلَّا مُؤْمِنٌ»، وَكَانَ عَلِيٌّ يُنَادِي، فَإِذَا عَيِّي قَامَ أَبُو بَكْرٍ فَتَنَادَى بِهَا.

ئيبن عه عباس رضي الله عنه ده لیت: پیغه مبهری خوا ﷺ نه بو به کری ره وانه کرد و فهرمانی یی دا بانگه یشت بکات به م چهند وشه یه، ئینجا عه لی به دوایدا ره وانه کرد، له کاتی کدا نه بو به کر له ریگا بوو له ناکاو گوئیستی ده نگي وشتره که ی پیغه مبهری خوا ﷺ بوو به ناوی قه صواء، نه بو به کر به ترسه وه ده رچوو وا گومانی برد که پیغه مبهری خوا ﷺ بیت، که چاوی یی که وت نه وه عه لیه، نوو سراوه که ی پیغه مبهری خوا ﷺ دایه ده ست، فهرمانی دا به عه لی که بانگه شه بکات به م چهند وشه یه، هه ردوو کیان ده رچوون کاری حه جیان نه نجام دا، عه لی له رۆژانی ته شریق هه ستایه وه له نیو خه لکی رایگه یاند: «خوا و پیغه مبهره که ی ﷺ نه ستوپاکن به رانبهر به هه موو که سیکی هاوبه شدانه ر له زه ویدا که هاتوچو بکه ن بو ماوه ی چوار مانگ، هیچ که سیکی هاوبه شدانه ر بو ی نیه حه ج بکات له دوا ی نه م سآله دا، هیچ که سیکی پروت بو ی نیه به ده وری که عبه ی پیروز ته واف بکات، بزانه هیچ که سیکی ناچیتته به هه شت ته نیا پروادار نه بیت»، عه لی بانگه شه ی ده کرد، نه گهر ماندوو بووایه نه بو به کر هه لده ستا به کاری بانگه شه کردنه که.

٦٥٨. عَنْ ثَوْبَانَ رضي الله عنه قَالَ: لَمَّا نَزَلَتْ {وَالَّذِينَ يَكْنِزُونَ الذَّهَبَ وَالْفِضَّةَ} التَّوْبَةِ:

۳۴، قَالَ: كُنَّا مَعَ النَّبِيِّ ﷺ فِي بَعْضِ أَسْفَارِهِ، فَقَالَ بَعْضُ أَصْحَابِهِ: أَنْزِلَتْ فِي الذَّهَبِ وَالْفِضَّةِ، لَوْ عَلِمْنَا أَيُّ الْمَالِ خَيْرٌ فَنَتَّخِذْهُ؟ فَقَالَ: «أَفْضَلُهُ لِسَانَ ذَاكِرٍ، وَقَلْبُ شَاكِرٍ، وَزَوْجَةُ مُؤْمِنَةٍ تُعِينُهُ عَلَى إِيْمَانِهِ».

سهوبان ﷺ دهلیت: کاتیک ئەم ئایەتە دابەزی: {وَالَّذِينَ يَكْنِزُونَ الذَّهَبَ وَالْفِضَّةَ}، واتە: ئەوانەى زێر و زیو کۆ دەکەنەو و نایەخشن لە پێى خوادا. گوتی: لەگەڵ پیڤەمبەرى خوا ﷺ بووین لە یەکیک لە گەشتەکانى، هەندیک لە هاوێلان گوتیان: دەربارەى زێر و زیو ئەو ئایەتە دابەزى، ئەگەر دەمانزانى چ جوهرە مالىک چاکە و باشە ئەو بە دەستان دەهێنا؟ پیڤەمبەرى خوا ﷺ فەرمووی: «چاکترین و باشتەرى شت زمانىکى یادکەرەو، دلىکى سوپاسگوزارە، هاوسەرىکى پر وادارە یارمەتیدەرى بىت لەسەر کارى ئیمانەکەى».

709. عَنْ أَنَسٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ: أَنَّ أَبَا بَكْرٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ حَدَّثَهُ، قَالَ: قُلْتُ لِلنَّبِيِّ ﷺ وَنَحْنُ فِي الْغَارِ: لَوْ أَنَّ أَحَدَهُمْ يَنْظُرُ إِلَى قَدَمَيْهِ لَأَبْصَرْنَا تَحْتَ قَدَمَيْهِ، فَقَالَ: «يَا أَبَا بَكْرٍ، مَا ظَنُّكَ بِاِثْنَيْنِ اللَّهُ تَالِيَهُمَا».

ئەنەس رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ دەگێڕێتەو: ئەبو بەکرى صدیق رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ گوتووێت: کاتیک ئێمە لە ئەشکەوت بووین بە پیڤەمبەرم ﷺ گوت: خۆ ئەگەر بىت و یەکیکیان سەیری زێر پێەکانى بکات، دەمانبین، فەرمووی: «ئەى ئەبو بەکر گومانەت چۆنە دەربارەى دوو کەس کە خوای گەرە سێهەمیان بىت».

بَابُ: وَمِنْ سُورَةِ يُوسُفَ

باسىک: لە سوورەتى یونسەو ﷺ

760. عَنْ صُهَيْبٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ عَنِ النَّبِيِّ ﷺ فِي قَوْلِ اللَّهِ ﷻ: {لِلَّذِينَ أَحْسَنُوا الْحُسْنَىٰ وَزِيَادَةٌ} يونس: ۳۶، قَالَ: «إِذَا دَخَلَ أَهْلُ الْجَنَّةِ الْجَنَّةَ نَادَىٰ مُنَادٍ: إِنَّ لَكُمْ عِنْدَ اللَّهِ

مَوْعِدًا يُرِيدُ أَنْ يُنْجِزَ كُفُوهَ، قَالُوا: أَلَمْ يُبَيِّضْ وَجُوهَنَا مِنْ النَّارِ وَيُدْخِلَنَا الْجَنَّةَ؟، قَالَ: «فَيُكْشَفُ الْحِجَابُ»، قَالَ: «فَوَاللَّهِ مَا أَعْطَاهُمُ اللَّهُ شَيْئًا أَحَبَّ إِلَيْهِمْ مِنَ النَّظَرِ إِلَيْهِ».

صوهيب رضي الله عنه ده گپړتې وه: پیغهمبر صلی الله علیه و آله دهرباره یی فرمایستی خوا رضی الله عنه: {لِلَّذِينَ أَحْسَنُوا الْحُسْنَىٰ وَزِيَادَةٌ}، واته: بۆ ته وانه یی چاکه یان کردووه، پاداشتی چاکتر و زیاتریش هه یه به چنده ها قات. فرمووی: «کاتیک خه لکی به هه شت ده چنه نیو به هه شت بانگیژیک بانگ ده کات: بزنان له لای خوا چاوپیکه و تنیکتان هه یه ده یه ویت پاداشتان بداته وه»، خه لکی به هه شت ده لین: ثایا ته یی نه وه نییه رو خسارمانی سپی کردوته وه رزگاری کردوین له ناگری دوزه خ، نیمه یی بردوته به هه شت، فرمووی: «په رده که لاده چیت (خوا یی گه وره ده بینن)»، فرمووی: «سویند به خوا، خوا هیچ شتیکی پی نه داون که له لایان خو شه ویستتر بیت له سه یر کردنی ته».

بَابُ: وَمِنْ سُورَةِ هُودٍ عليه السلام

باسنیک: له سووره تی هوده وه عليه السلام

٦٦١. عَنْ عُمَرَ بْنِ الْخَطَّابِ رضي الله عنه قَالَ: لَمَّا نَزَلَتْ هَذِهِ الْآيَةُ: {فَمِنْهُمْ شَقِيٌّ وَسَعِيدٌ} هُود: ١٠٥، سَأَلْتُ رَسُولَ اللَّهِ صلی الله علیه و آله فَقُلْتُ: يَا نَبِيَّ اللَّهِ، فَعَلَىٰ مَا نَعْمَلُ؟ عَلَىٰ شَيْءٍ قَدْ فُرِغَ مِنْهُ، أَوْ عَلَىٰ شَيْءٍ لَمْ يُفْرَغْ مِنْهُ؟ قَالَ: «بَلْ عَلَىٰ شَيْءٍ قَدْ فُرِغَ مِنْهُ وَجَرَتْ بِهِ الْأَقْلَامُ يَا عُمَرُ، وَلَكِنْ كُلُّ مُيَسَّرٍ لِمَا خُلِقَ لَهُ».

عومه ری کوری خه تتاب رضي الله عنه ده لیت: کاتیک ته م ئایه ته دابه زی: {فَمِنْهُمْ شَقِيٌّ وَسَعِيدٌ}، واته: کومه لیک به دبه خت و چاره رده ش، کومه لیکیش به خته وهر و کامه ران. پرسیارم له پیغهمبر یی خوا صلی الله علیه و آله کرد و گوتم: ته یی پیغهمبر یی خوا له پیناو چی کار بکه ین؟ کار بۆ شتی بکه ین که دهستی لی هه لگیراوه (کو تایی پی هاتووه)، یان بۆ شتی که تا ئیستا دهستی لی هه لنه گیراوه؟ فرمووی: «به لکوو کار بکه بۆ

شتیک که ناکامه که ی له زانینی خوا کوتایی پی هاتوو و قهله می قهدهر بهسهریدا هاتوو ته ی عومهر، به لام له گهل ته وهدا هه موو شتیک به ره و ته وه ئاسانکاری بو ده کریت که بوی دروست کراوه».

٦٦٢. عَنِ ابْنِ مَسْعُودٍ رضی اللہ عنہ: أَنَّ رَجُلًا أَصَابَ مِنْ امْرَأَةٍ قُبْلَةً حَرَامٍ فَأَتَى النَّبِيَّ صلی اللہ علیہ وسلم فَسَأَلَهُ عَنْ كَفَّارَتِهَا، فَنَزَلَتْ: {وَأَقِمِ الصَّلَاةَ طَرَفِي النَّهَارِ وَزُلْفًا مِنَ اللَّيْلِ إِنَّ الْحَسَنَاتِ يُذْهِبْنَ السَّيِّئَاتِ} هود: ١١٤، فَقَالَ الرَّجُلُ: أَلِي هَذِهِ يَا رَسُولَ اللَّهِ؟ فَقَالَ: «لَكَ وَلِمَنْ عَمِلَ بِهَا مِنْ أُمَّتِي».

ئیبین مه سعود رضی اللہ عنہ ده گپریته وه: پیاویک دوو چاری ماچیکی حه رام بوو، هاته خزمهت پیغه مبهری خوا صلی اللہ علیہ وسلم و پرسیری کرد ده رباره ی که فاره تی ته و کاره ی، ته م نایه ته دابه زی: {وَأَقِمِ الصَّلَاةَ طَرَفِي النَّهَارِ وَزُلْفًا مِنَ اللَّيْلِ إِنَّ الْحَسَنَاتِ يُذْهِبْنَ السَّيِّئَاتِ}، واته: نوژییش ته نجام بده له هه ردوو سهری پوژه وه و له سی کاته که ی شه ویشدا (پینج فه رزه که)، بیگومان کرده وه چاکه کان کرده وه خراپه کان لاده بن. پیاوه که گوتی: ته مه بو منه ته ی پیغه مبهری خوا؟، فه رمووی: «بو تویه و بو هه ر که سیکه له ئومه ته که کاری پی بکات».

باب: وَمِنْ سُورَةِ الرَّعْدِ

باسیک: له سووره تی ره عده وه

٦٦٣. عَنِ ابْنِ عَبَّاسٍ رضی اللہ عنہ: قَالَ: أَقْبَلْتُ يَهُودُ إِلَى النَّبِيِّ صلی اللہ علیہ وسلم، فَقَالُوا: يَا أَبَا الْقَاسِمِ، أَخْبِرْنَا عَنِ الرَّعْدِ مَا هُوَ؟ قَالَ: «مَلَكٌ مِنَ الْمَلَائِكَةِ مُوَكَّلٌ بِالسَّحَابِ مَعَهُ مَخَارِقُ مِنْ نَارٍ يَسُوقُ بِهَا السَّحَابَ حَيْثُ شَاءَ اللَّهُ»، فَقَالُوا: فَمَا هَذَا الصَّوْتُ الَّذِي نَسْمَعُ؟ قَالَ: «زَجْرَةُ السَّحَابِ إِذَا زَجَرَهُ حَتَّى يَنْتَهِيَ إِلَى حَيْثُ أُمِرَ»، قَالُوا: صَدَقْتَ، فَقَالُوا: فَأَخْبِرْنَا عَمَّا حَرَّمَ إِسْرَائِيلُ عَلَى نَفْسِهِ؟ قَالَ: «اشْتَكَى عِرْقَ النَّسَا

فَلَمْ يَجِدْ شَيْئًا يَلِئُهُ إِلَّا لَحُومَ الْإِبِلِ وَأَلْبَانَهَا فَلَذَلِكَ حَرَّمَهَا». قَالُوا: صَدَقْتَ.

ئيبين عه عباس عليه السلام ده لیت: جووله که کان هاتنه خزمهت پیغمبر صلی الله علیه و آله، گوتیان: ئه ی ئه بولقاسیم، بیان رابگه یه نه گرمه ی هه ور چیه؟ فهرمووی: «فریشته یه که له فریشته کانی خوا، سه ره رشتیاره به سه ره هه وره کانه وه، ئامیر یکی ئاگری له لایه، هه وره کان ده باته ئه و شوینه ی که خوا بیه ویت»، جووله که کان گوتیان: ئه ی ئه و ده نگه چیه که گوتیان لئی ده بیت؟ فهرمووی: «دهنگیکه هه وره کانی پی راپیچ ده کریت، تا ده گاته ئه و شوینه ی که فهرمانی پی کردووه»، گوتیان: راست ده کهیت، گوتیان: هه والهان پی بده یه عقوب چی له سه ره خوی قه دهغه کردبوو؟ فهرمووی: «دوو چاری نه خووشی ده ماری قاچ بوو، هیچی وای ده ست نه کهوت که گونجاو بیت بوی، ته نیا گوشتی و شتر و شیر که ی نه بیت، هه ر بویه قه دهغه ی کرد»، گوتیان: راست ده کهیت.

بَابُ: وَمِنْ سُورَةِ إِبْرَاهِيمَ عليه السلام

باسنیک: له سووره تی ئیبرا هیمه وه عليه السلام

٦٦٤. عَنْ الْبَرَاءِ رضي الله عنه عَنِ النَّبِيِّ صلی الله علیه و آله فِي قَوْلِ اللَّهِ تَعَالَى: {يُثَبِّتُ اللَّهُ الَّذِينَ آمَنُوا بِالْقَوْلِ الثَّابِتِ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَفِي الْآخِرَةِ} إِبْرَاهِيمَ: ٢٧، قَالَ: «فِي الْقَبْرِ إِذَا قِيلَ لَهُ: مَنْ رَبُّكَ، وَمَا دِينُكَ، وَمَنْ نَبِيُّكَ».

به پراء رضي الله عنه ده گپریته وه: پیغمبر صلی الله علیه و آله ده باره ی فهرماشتی خوا صلی الله علیه و آله: {يُثَبِّتُ اللَّهُ الَّذِينَ آمَنُوا بِالْقَوْلِ الثَّابِتِ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَفِي الْآخِرَةِ}، واته: خوا له ژبانی دنیا و له دواړو ژبیدا، به وشه ی راست و چه سپاو ئه وانه ی پروایان هیناوه دامه زراو ده کات. فهرمووی: «ئهمه له نپو گوړه کاتیک پی ده گوتریت: به روه ردگارت کییه؟ ئاینت چیه؟ پیغمبره کهت کییه؟».

٦٦٥. عَنْ مَسْرُوقٍ قَالَ: ثَلَاثُ عَائِشَةٍ ﷺ هَذِهِ الْآيَةُ: {يَوْمَ تُبَدَّلُ الْأَرْضُ غَيْرَ الْأَرْضِ} إبراهيم: ٤٨، قَالَتْ: يَا رَسُولَ اللَّهِ، فَأَيْنَ يَكُونُ النَّاسُ؟ قَالَ: «عَلَى الصَّرَاطِ».

مهسرووق دهلێت: عائشه ﷺ ئەم ئایه تهی خویندهوه: {يَوْمَ تُبَدَّلُ الْأَرْضُ غَيْرَ الْأَرْضِ}، واته: پوژیکه زهوی و ئاسمانه کان به حاله تی جگه له ئیستایان دهگۆڕین، گوتی: ئەی پیغه مبهری خوا ئەو کاته خه لک له کۆین؟ فهرمووی: «له سه ر پرده کهن».

بَابُ: وَمِنْ سُورَةِ الْحَجْرِ

باسیک: له سووره تی حیجره وه

٦٦٦. عَنِ ابْنِ عَبَّاسٍ ﷺ قَالَ: كَانَتْ امْرَأَةٌ تُصَلِّي خَلْفَ رَسُولِ اللَّهِ ﷺ حَسَنَاءَ مِنْ أَحْسَنِ النَّاسِ، فَكَانَ بَعْضُ الْقَوْمِ يَتَقَدَّمُ حَتَّى يَكُونَ فِي الصَّفِّ الْأَوَّلِ لِئَلَّا يَرَاهَا، وَيَسْتَأْخِرُ بَعْضُهُمْ حَتَّى يَكُونَ فِي الصَّفِّ الْمُؤَخَّرِ، فَإِذَا رَكَعَ نَظَرَ مِنْ تَحْتِ إِبْطَائِهِ، فَأَنْزَلَ اللَّهُ تَعَالَى: {وَلَقَدْ عَلِمْنَا الْمُتَقَدِّمِينَ مِنْكُمْ وَلَقَدْ عَلِمْنَا الْمُتَأَخِّرِينَ} الحجر: ٢٤.

ئیبین عه عباس ﷺ دهلێت: کاتی خوی ئافره تیک نوژی له دوا ی پیغه مبهری خوا ﷺ ده کرد، ئافره تیکی و ا جوان له جوانترینی خه لک بووه، بۆیه هه ندیک کهس په له یان ده کرد تا له ریزی یه کهم بن و ئەم ئافره ته نه بینن (تووشی گونا ه نه بن)، هه ندیکش خویان دوا ده خست تا له دوا وه ی ریزه کان بن، کاتیک ده چوونه پکووع له ژیر بالیا نه وه سه یریان ده کرد، خوا ئەم ئایه ته ی دابه زاند: {وَلَقَدْ عَلِمْنَا الْمُتَقَدِّمِينَ مِنْكُمْ وَلَقَدْ عَلِمْنَا الْمُتَأَخِّرِينَ}، واته: ییگومانیش پیشووه کانتانمان زانیوه، به مسوگه ریش دوا خرا وه کانیش تانمان زانیوه.

بَابُ: وَمِنْ سُورَةِ بَنِي إِسْرَائِيلَ

باسيک: له سوږه تی نه وهی ئیسرائیله وه (سوږه تی ئیسراء)

٦٦٧. عَنْ جَابِرِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ: أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ قَالَ: «لَمَّا كَذَّبَنِي قُرَيْشٌ قُمْتُ فِي الْحَجَرِ فَجَلَّى اللَّهُ لِي بَيْتَ الْمَقْدِسِ، فَطَفِقْتُ أَخْبِرُهُمْ عَنْ آيَاتِهِ وَأَنَا أَنْظُرُ إِلَيْهِ».

جابرې کورې عه بدوللا ﷺ ده گېږېته وه: پيغه مبهري خوا ﷺ فهرموويه تی: «کاتیک قورې يشيه کان منيان به دروخته وه (درباره ی شه وړوږی پيغه مبهري ﷺ) له شوي نی حيجر وه ستام، خوا به يتوله قديسی هينا به پيش چاوم، ده ستم کرد به باسکردنی سيفه ت و نيشانه کانی و له کاتیکدا سه یرم ده کرد (وه ک شاشه له پيش چاوی بووه ﷺ)».

٦٦٨. عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ: فِي قَوْلِهِ تَعَالَى: {وَمَا جَعَلْنَا الرُّؤْيَا الَّتِي أَرَيْنَاكَ إِلَّا فِتْنَةً لِلنَّاسِ} الْإِسْرَاءُ: ٦٠، قَالَ: هِيَ رُؤْيَا عَيْنٍ أَرَاهَا النَّبِيُّ ﷺ لَيْلَةَ أُسْرِي بِهِ إِلَى بَيْتِ الْمَقْدِسِ، قَالَ: {وَالشَّجَرَةُ الْمَلْعُونَةُ فِي الْقُرْآنِ} الْإِسْرَاءُ: ٦٠، هِيَ شَجَرَةُ الزَّقُّومِ.

ئبن عه عباس ﷺ ده گېږېته وه: که دربارهی ثایه تی: {وَمَا جَعَلْنَا الرُّؤْيَا الَّتِي أَرَيْنَاكَ إِلَّا فِتْنَةً لِلنَّاسِ}، واته: ئه و دیتنه ی (له شه وړوږیدا) پيشانيشان دایت، ته نیا بو تاقيکردنه وهی خه لکی بوو. گو توويه تی: ئه و بينی چاوانه به که نيشانی پيغه مبهري ﷺ دراوه له و شه وهی شه وړوږی پی کرا بو به يتوله قديس، دربارهی ئه م ثایه ته ش: {وَالشَّجَرَةُ الْمَلْعُونَةُ فِي الْقُرْآنِ}، واته: دره ختی نه فرينليکراویش له قورئاندا. گو تی: ئه مه ش داری زه فقوومه.

٦٦٩. عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ: قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ فِي قَوْلِهِ: {عَسَى أَنْ يَبْعَثَكَ رَبُّكَ مَقَامًا مَحْمُودًا} الْإِسْرَاءُ: ٧٩، وَسُئِلَ عَنْهَا قَالَ: «هِيَ الشَّفَاعَةُ».

ئبو هورهيره ﷺ ده لیت: پيغه مبهري خوا ﷺ دربارهی ثایه تی: {عَسَى أَنْ يَبْعَثَكَ رَبُّكَ مَقَامًا مَحْمُودًا}، واته: نزیکه په روه ردگارت دواي زيندوو کر دنه وه ت، پيگه ی

ستایشکراوت پێ بدات. پرسیری لێ کرا و فرموی: «ئەمە شەفاعەتە».

٦٧٠. عَنِ ابْنِ عَبَّاسٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا: فِي قَوْلِهِ: {وَلَا تُجْهَرُ بِصَلَاتِكَ وَلَا تُخَافِتُ بِهَا وَابْتَغِ بَيْنَ ذَلِكَ سَبِيلًا} الإسراء: ١١٠، قَالَ: نَزَلَتْ وَرَسُولُ اللَّهِ ﷺ مُحْتَفٍ بِمَكَّةَ، فَكَانَ إِذَا صَلَّى بِأَصْحَابِهِ رَفَعَ صَوْتَهُ بِالْقُرْآنِ، فَكَانَ الْمُشْرِكُونَ إِذَا سَمِعُوهُ شَتَمُوا الْقُرْآنَ وَمَنْ أَنْزَلَهُ وَمَنْ جَاءَ بِهِ، فَقَالَ اللَّهُ لِنَبِيِّهِ: {وَلَا تُجْهَرُ بِصَلَاتِكَ} الإسراء: ١١٠، أَيْ يَقْرَأُ بِكَ، فَيَسْمَعُ الْمُشْرِكُونَ فَيُسَبِّحُ الْقُرْآنَ، {وَلَا تُخَافِتُ بِهَا} الإسراء: ١١٠، عَنْ أَصْحَابِكَ: {وَابْتَغِ بَيْنَ ذَلِكَ سَبِيلًا} الإسراء: ١١٠.

ئێبن عەباس رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا دەگێڕێتەو: کە دەربارەى ئایەتى: {وَلَا تُجْهَرُ بِصَلَاتِكَ وَلَا تُخَافِتُ بِهَا وَابْتَغِ بَيْنَ ذَلِكَ سَبِيلًا}، واتە: ھەروەھا (دەنگ بە) نوێژ و پارانەووت بەرز مەکەو و پەنھانیشی مەکە، ھالەتیکى میانرەوانە لەو نێواندا پەچاو بکە. گوتووێتى: ئەمە کاتیک دابەزى کە پێغەمبەرى خوا ﷺ لە مەککە لە بانگەوازی نەینیدا بوو، ئەگەر نوێژى بۆ ھاوەلانى کردبا، دەنگى بەرز دەکردهو و بۆ خوێندنى قورئان، ھاوبەشدانەرانیش ئەگەر بیانبێستبا جوێنیان بە قورئان دەدا، بەو ھەشى دایەزانندوو، بەو ھەشى ھیناویەتى، بۆیە خوا بە پێغەمبەرى ﷺ فرموو: {وَلَا تُجْهَرُ بِصَلَاتِكَ}، واتە: بە خوێندنەووت، ھاوبەشدانەران گۆبێستى بن و جوین بە قورئان بدەن: {وَلَا تُخَافِتُ بِهَا}، واتە: بۆ ھاوەلانت، {وَابْتَغِ بَيْنَ ذَلِكَ سَبِيلًا}.

بَاب: وَمِنْ سُورَةِ مَرْيَمَ

باسیەک: لە سوورەتى مەریەمەو

٦٧١. عَنْ قَتَادَةَ: فِي قَوْلِهِ: {وَرَفَعْنَاهُ مَكَانًا عَلِيًّا} مريم: ٥٧، قَالَ: حَدَّثَنَا أَنَسُ بْنُ مَالِكٍ، أَنَّ نَبِيَّ اللَّهِ ﷺ قَالَ: «لَمَّا عُرِّجَ بِي رَأَيْتُ إِدْرِيسَ فِي السَّمَاءِ الرَّابِعَةِ».

قه تاده ﷺ ده گيرېته وه: که دهرباره ی ئه و ئايه ته: {وَرَفَعْنَاهُ مَكَانًا عَلِيًّا}، واته: بۆ پيگه و شويښکي بلينديش بهر زمان کرده وه. ده لیت: ئه نه سی کوری مالیک بوی باس کردین که پیغمبه ری خوا ﷺ فه رموویه تی: «کاتیک بهر ز کرامه وه بۆ ئاسمان، پیغمبه ری خوا ئیدریسم ﷺ بینی له ئاسمانی چواره م».

٦٧٢. عَنِ ابْنِ عَبَّاسٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ لَجَبْرِيلَ: «مَا يَمْنَعُكَ أَنْ تَزُورَنَا أَكْثَرَ مِمَّا تَزُورُنَا؟»، قَالَ: فَتَزَلْتُ هَذِهِ الْآيَةَ: {وَمَا تَنْتَزِلُ إِلَّا بِأَمْرِ رَبِّكَ لَهُ مَا بَيْنَ أَيْدِينَا وَمَا خَلْفُنَا} مريم: ٦٤، إِلَى آخِرِ الْآيَةِ.

ئین عه عباس ﷺ ده لیت: پیغمبه ری خوا ﷺ به جبریلی فه رمووه: «چ شتیک ریگره زیاتر سهردانمان بکهیت له وهی که ئیستا سهردانمان ده کهیت؟»، گوتی: ئه م ئايه ته دابه زی: {وَمَا تَنْتَزِلُ إِلَّا بِأَمْرِ رَبِّكَ لَهُ مَا بَيْنَ أَيْدِينَا وَمَا خَلْفُنَا}، واته: (فریشته کان ده لین): ئیمه ته نیا به فهرمانی پهروه ردگارت داده به زین، هه رچی له پیشانه وه و له دوامانه وهن، تا کۆتایی ئايه ته که.

٦٧٣. عَنِ السُّدِّيِّ قَالَ: سَأَلْتُ مَرَّةَ الْهَمْدَانِيَّ، عَنْ قَوْلِ اللَّهِ ﷻ: {وَإِنْ مِنْكُمْ إِلَّا وَارِدُهَا} مريم: ٧١، فَحَدَّثَنِي أَنَّ عَبْدَ اللَّهِ بْنَ مَسْعُودٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ حَدَّثَهُمْ، قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: «يَرِدُ النَّاسُ النَّارَ ثُمَّ يَصْطُرُونَ مِنْهَا بِأَعْمَالِهِمْ، فَأَوَّلُهُمْ كَلْمَحُ الْبَرْقِ، ثُمَّ كَالرَّيْحِ، ثُمَّ كَحُضْرِ الْفَرَسِ، ثُمَّ كَالرَّاكِبِ فِي رَحْلِهِ، ثُمَّ كَشَدِّ الرَّجُلِ، ثُمَّ كَمَشْيِهِ».

سوددی ده لیت: جاريکیان پرسیارم له مورپه ی ئه لهه مه دانی کرد دهرباره ی ئه م ئايه ته: {وَإِنْ مِنْكُمْ إِلَّا وَارِدُهَا}، واته: هیچ کامیکیشان نبیه که نه چیتته سوپی دۆزه خ. ئه ویش بوی باس کردم که عه بدولای کوری مه سهوود ﷺ بوی باس کردوه، گوتوویه تی: پیغمبه ری خوا ﷺ فه رمووی: «(له پوژی دوا یی) خه لکی به سهر ئاگردا ده پوڼ، ئینجا لئی تیپه ر ده بن به هو ی کاره باشه کانیا نه وه، یه که میان زوو ده په ریتته وه وه ک تیشکی بروسکه، ئینجا هه یه وه ک با ده په ریتته وه، هه یه وه ک را کردنی ئه سپه، ئینجا هه یه وه ک سواریک به پویشن بروت، ئینجا هه یه وه ک

راکردنی که سیکه، ئینجا تیشیدایه وه ک به پیاده رویشتنی که سیکه».

بَاب: وَمِنْ سُورَةِ الْمُؤْمِنُونَ

باسیک: له سووره تی مؤمینوونه وه

٦٧٤. عَنْ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ رضی اللہ عنہ: أَنَّ الرَّبِيعَ بْنَ التَّضْرِ أَتَى النَّبِيَّ صلی اللہ علیہ وسلم وَكَانَ ابْنُهَا حَارِثَةُ بْنُ سُرَاقَةَ أُصِيبَ يَوْمَ بَدْرٍ، أَصَابَهُ سَهْمٌ غَرَبٌ، فَأَتَتْ رَسُولَ اللَّهِ صلی اللہ علیہ وسلم فَقَالَتْ: أَخْبِرْنِي عَنْ حَارِثَةَ لَيْنٍ كَانَ أَصَابَ خَيْرًا اخْتَسَبْتُ وَصَبَرْتُ، وَإِنْ لَمْ يُصِبِ الْخَيْرَ اجْتَهِدْتُ فِي الدُّعَاءِ، فَقَالَ النَّبِيُّ صلی اللہ علیہ وسلم: «يَا أُمَّ حَارِثَةَ إِنَّهَا جَنَّانٌ فِي جَنَّةٍ، وَإِنَّ ابْنَكَ أَصَابَ الْفِرْدَوْسَ الْأَعْلَى وَالْفِرْدَوْسُ رُبُوعُ الْجَنَّةِ وَأَوْسَطُهَا وَأَفْضَلُهَا».

ئه نه سی کوری مالیک رضی اللہ عنہ ده گیریتته وه: روبه یعی کچی نه زهاته خزمهت پیغه مبه ر صلی اللہ علیہ وسلم، له کاتیکدا کوره که ی حاریسی کوری سو راقه له جهنگی به در پیکرابوو، تیریکی بهر که وتبوو سه رچاوه که ی نه زانراو بوو، هاته خزمهت پیغه مبه ری خوا صلی اللہ علیہ وسلم و گوتی: هه و آلم پی بده ده رباره ی حاریس، ئه گهر سه ره نجامی چاک و باش بیت ئه مه بو خوی لی ده گهریم و ئارام ده گرم، ئه گهر سه ره نجامیشی چاک نه بیت، خوم زور ماندوو ده که م به پارانه وه بوی، پیغه مبه ری خوا صلی اللہ علیہ وسلم فهرمووی: «ئهی دایکی حاریسه سه ره نجامی باخه کانی نیو به هه شته، به دلنیا یی کوره که ت فیردهوسی به رزی ده ست که وتوو، شوینی فیردهوس له به رزایی به هه شته که نیو هندیه تی و له چاکترینی شوینی به هه شته».

٦٧٥. عَنْ عَائِشَةَ رضی اللہ عنہا زَوْجِ النَّبِيِّ صلی اللہ علیہ وسلم قَالَتْ: سَأَلْتُ رَسُولَ اللَّهِ صلی اللہ علیہ وسلم عَنْ هَذِهِ الْآيَةِ: {وَالَّذِينَ يُؤْتُونَ مَا آتَوْا وَقُلُوبُهُمْ وَجِلَةٌ} الْمُؤْمِنُونَ: ٦٠، قَالَتْ عَائِشَةُ: أَهْمُ الَّذِينَ يَشْرِبُونَ الْخَمْرَ وَيَسْرِقُونَ؟ قَالَ: «لَا يَا بِنْتَ الصَّدِيقِ، وَلَكِنَّهُمْ الَّذِينَ يَصُومُونَ وَيُصَلُّونَ وَيَتَصَدَّقُونَ، وَهُمْ يَخَافُونَ أَنْ لَا تُقْبَلَ مِنْهُمْ: {أُولَئِكَ يُسَارِعُونَ فِي الْخَيْرَاتِ وَهُمْ لَهَا سَابِقُونَ} الْمُؤْمِنُونَ: ٦١».

عائشه رضي الله عنها هاوسهري پيغه مبهري خوا عليه السلام ده لیت: پرسیارم کرد له پیغه مبهري خوا عليه السلام دهر باره ی ئه م ئایه ته: {وَالَّذِينَ يُؤْتُونَ مَا آتَوْا وَقُلُوبُهُمْ وَجِلَةٌ}، واته: دیسان ئه وانه ی ههر چی پیا یان ده کریت (له کاری چاک، یان له به خشین) ده یکن و ئه نجامی ده دهن، که چی دلشیا یان ههر به ترس و له رزه. عائشه گوتی: ئه وانن که مه ی ده خو نه وه و دزی ده کهن، فهرمووی: «نه خیر ئه ی کچی صدیق، به لکو و ئه وانن به پوژوو دهن و نویت ده کهن و مال ده به خشن، له گه ل ئه وه شدا ده ترسین لیان وهر نه گیریت: {أُولَئِكَ يُسَارِعُونَ فِي الْخَيْرَاتِ وَهُمْ لَهَا سَابِقُونَ}، واته: ئا ئه وانن له کرده وه چاکه کاندای خیرایی ده کهن و تیشیاندا پیشپه ون».

بَابُ: وَمِنْ سُورَةِ الْفُرْقَانِ

باسیک: له سووره تی فوړقانه وه

٦٧٦. عَنْ عَبْدِ اللَّهِ رضي الله عنه قَالَ: قُلْتُ: يَا رَسُولَ اللَّهِ، أَيُّ الذَّنْبِ أَعْظَمُ؟ قَالَ: «أَنْ تَجْعَلَ لِلَّهِ نِدًّا وَهُوَ خَلْقُكَ»، قَالَ: قُلْتُ: ثُمَّ مَاذَا؟ قَالَ: «أَنْ تَقْتُلَ وَلَدَكَ خَشْيَةً أَنْ يَطْعَمَ مَعَكَ»، قَالَ: قُلْتُ: ثُمَّ مَاذَا؟ قَالَ: «أَنْ تَزْنِيَ بِحَلِيلَةِ جَارِكَ».

عه بدوللا رضي الله عنه ده لیت: گوتم: ئه ی پیغه مبهري خوا چ تاوانیک گه وره ترینه؟ فهرمووی: «هاوبه ش بو خوا بریار بدهیت له کاتیکدا دروستی کردوویت»، گوتم: له دوا ی ئه و؟ فهرمووی: «منداله که ت بکوژی له ترسی هه ژاری که به شدار بیت له خواردنت»، گوتم: له دوا ی ئه و؟ فهرمووی: «زینا بکهیت له گه ل هاوسهري دراوسیه که ت».

بَابُ: وَمِنْ سُورَةِ الْقَصَصِ

باسیک: له سووره تی قه صه صه وه

٦٧٧. عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رضي الله عنه قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ عليه السلام لِعَمِّهِ: «قُلْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ أَشْهَدُ

لَكَ بِهَا يَوْمَ الْقِيَامَةِ»، فَقَالَ: لَوْلَا أَنْ تُعَيِّرَنِي بِهَا قُرَيْشٌ أَنَّ مَا يَحْمِلُهُ عَلَيْهِ الْجَزَعُ،
لَأَقْرَزْتُ بِهَا عَيْنَكَ، فَأَنْزَلَ اللَّهُ ﷻ: {إِنَّكَ لَا تَهْدِي مَنْ أَحْبَبْتَ وَلَكِنَّ اللَّهَ يَهْدِي مَنْ يَشَاءُ} القصص: ٥٦.

ئەبو ھورەیرە رضی اللہ عنہ دەلیت: پێغه مبه‌ری خوا ﷺ به مامی فەرموو: «بلی: (لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ) شایه‌تیت بۆ دەدەم له پوژی دوایی به‌ھوی دەرپرینی»، ئەویش گوتی: ئەگەر به‌ھوی تانه و توانجی قورەیش نه‌بووایه، دەمگوت و چاوه‌کانتم پێی داده‌مرکاند، خوا ﷻ ئەو ئایه‌ته‌ی دابه‌زاند: {إِنَّكَ لَا تَهْدِي مَنْ أَحْبَبْتَ وَلَكِنَّ اللَّهَ يَهْدِي مَنْ يَشَاءُ}. واته: به‌دلنایی تو ئەو که‌سه‌ی خۆشت ده‌وێت (هه‌رچه‌نده سوور بیت) راسته‌پێی ناکه‌یت، (ناخه‌یه سه‌ر راسته شه‌قامی خوا)، به‌لام خوا هه‌ر که‌سیکی بویت، راسته‌پێ و پێنایی ده‌کات.

بَابُ: وَمِنْ سُورَةِ الْأَحْزَابِ

باسیک: له سووره‌تی ئەحزابه‌وه

٦٧٨. عَنِ ابْنِ عُمَرَ رضی اللہ عنہ قَالَ: مَا كُنَّا نَدْعُو زَيْدَ بْنَ حَارِثَةَ إِلَّا زَيْدَ ابْنِ مُحَمَّدٍ حَتَّى نَزَلَ الْقُرْآنُ: {ادْعُوهُمْ لِأَبَائِهِمْ هُوَ أَقْسَطُ عِنْدَ اللَّهِ} الأحزاب: ٥.

ئێبن عومەر رضی اللہ عنہ دەلیت: ئێمه بانگی زه‌یدی کۆری حاریسه‌مان نه‌ده‌کرد، مه‌گه‌ر به‌ ناوی زه‌یدی کۆری موحه‌مه‌د، هه‌تا ئەم ئایه‌ته‌ی قورئان دابه‌زی: {ادْعُوهُمْ لِأَبَائِهِمْ هُوَ أَقْسَطُ عِنْدَ اللَّهِ}، واته: (ئەوانه‌ی به‌ کورتان گرتوون) به‌ ناوی باه‌ کانیانه‌وه بانگیان بکه‌ن (پالێان بده‌نه لای ئەوان)، ئەوه له‌لای خوا دادگه‌رانه‌تر و راسته‌ر.

بَابُ: وَمِنْ سُورَةِ يَس

باسيک: له سوږه تی یاسینه وه

٦٧٩. عَنْ أَبِي سَعِيدٍ الْخُدْرِيِّ رضي الله عنه قَالَ: كَانَتْ بَنُو سَلَمَةَ فِي نَاحِيَةِ الْمَدِينَةِ فَأَرَادُوا الثَّقَلَةَ إِلَى قُرْبِ الْمَسْجِدِ فَنَزَلَتْ هَذِهِ الْآيَةُ: {إِنَّا نَحْنُ نُحْيِي الْمَوْتَى وَنَكْتُبُ مَا قَدَّمُوا وَآثَارَهُمْ} يَس: ١٢، فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: «إِنَّ آثَارَكُمْ تُكْتُبُ فَلَا تَنْتَقِلُوا».

ته بو سه عیدی خودری رضي الله عنه ده لیت: به نو سه له مه شوینیان له لا ته نیشتیکی دووری شاری مه دینه بوو، ویستیان شوینیان بگوازنه وه بو نزیکی مزگهوت، ته م نایه ته دابه زی: {إِنَّا نَحْنُ نُحْيِي الْمَوْتَى وَنَكْتُبُ مَا قَدَّمُوا وَآثَارَهُمْ}، واته: بیگومان نیمه مردووان ده ژینینه وه، هه رچی پیشیان خستوه (له کرده وان) و شوینه واره کانیشیان ده نووسین. پیغه مبه ری خوا ﷺ فهرمووی: «شوینه واری هاتوچو ورتان بوتان (به چاکه) ده نووسریت، شویتان مه گوازنه وه».

بَابُ: وَمِنْ سُورَةِ مُحَمَّدٍ ﷺ

باسيک: له سووږه تی موحه ممه ده وه ﷺ

٦٨٠. عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رضي الله عنه: {وَاسْتَغْفِرْ لِدُنْيِكَ وَلِلْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ} عَمَد: ١٩، فَقَالَ النَّبِيُّ ﷺ: «إِنِّي لَأَسْتَغْفِرُ اللَّهَ فِي الْيَوْمِ سَبْعِينَ مَرَّةً».

ته بو هوږه پره رضي الله عنه ده گپږته وه: ده باره ی ته م نایه ته: {وَاسْتَغْفِرْ لِدُنْيِكَ وَلِلْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ}، واته: بو گوناھی خوت و پیاوان و نافرته تانی پروادار داوای لیبووردن بکه. پیغه مبه ر ﷺ فهرمووی: «من له پوژیکدا هه فتا جار داوای لیخو شبوون له خوا ده که م».

بَاب: وَمِنْ سُورَةِ الْفَتْحِ

باسییک: له سووره تی فه تحه وه

٦٨١. عَنْ عُمَرَ بْنِ الْخَطَّابِ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ يَقُولُ: كُنَّا مَعَ رَسُولِ اللَّهِ ﷺ فِي بَعْضِ أَصْفَارِهِ، فَكَلَّمْتُ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ فَسَكَتَ، ثُمَّ كَلَّمْتُهُ فَسَكَتَ، فَحَرَكْتُ رِجْلِي فَتَنَحَّيْتُ وَقُلْتُ: ثِكْلُكَ أُمُّكَ يَا ابْنَ الْخَطَّابِ، نَزَرَتْ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ ثَلَاثَ مَرَّاتٍ كُلَّ ذَلِكَ لَا يُكَلِّمُكَ، مَا أَخْلَقَكَ بِأَنْ يَنْزِلَ فِيكَ قُرْآنٌ قَالَ: فَمَا نَشِبْتُ أَنْ سَمِعْتُ صَارِحًا يَصْرُخُ بِي، قَالَ: فَجِئْتُ إِلَى رَسُولِ اللَّهِ ﷺ فَقَالَ: «يَا ابْنَ الْخَطَّابِ لَقَدْ أُنْزِلَ عَلَيَّ هَذِهِ اللَّيْلَةُ سُورَةٌ مَا أَحِبُّ أَنْ لِي بِهَا مَا طَلَعَتْ عَلَيْهِ الشَّمْسُ: {إِنَّا فَتَحْنَا لَكَ فَتْحًا مُبِينًا} الْفَتْح: ١».

عومه ری کوری خه تتاب ﷺ ده لیت: کاتییک ئیمه له گه ل پیغه مبه ری خوا ﷺ بووین له یه کییک له گه شته کانی، جا قسم له گه ل پیغه مبه ری خوا ﷺ کرد و نه ویش بیده نگ بوو، ئینجا قسم له گه لی کرده وه و هه ر بیده نگ بوو، قسم له گه لی کرده وه، بویه جووله م به سوارییه که م کرد و هه ندیک دوور که وتمه وه، به خوم گوت: دایکت له ده ست بدات ئه ی کوری خه تتاب، سی جار ئه م هه موو قسه یه ت کرد بۆ پیغه مبه ری خوا ﷺ، که چی هه ر وه لایمی نه دایه وه (ترسی هه بوو پیغه مبه ری ﷺ بیزاری کردیت)، چه ند شیای (به هو ی ئه و کاره ته وه) قورئانت له سه ر دابه زیت، گوتی: ئه وه نده ی پی نه چوو گویم لی بوو که سیک هاواری کرد و بانگی کردم (که پیغه مبه ری خوا ﷺ بانگم ده کات)، گوتی: چوومه خزمه ت پیغه مبه ری خوا ﷺ، فه رمووی: «ئه ی کوری خه تتاب وا ئه مشه و سووره تیکم بۆ دابه زیوه، پیمخوش نییه بیگورمه وه به وه ی خور به سه ریدا هه لدیت: {إِنَّا فَتَحْنَا لَكَ فَتْحًا مُبِينًا}، واته: ئیمه (به هو ی پیککه وتنی حوده یییه وه) سه رکه وتتیکی ئاشکرمان بۆ ره خساندیت».

بَابُ: وَمِنْ سُورَةِ الْحُجَرَاتِ

باسيک: له سوږه تی حوجوږاته وه

٦٨٢. عَنْ أَبِي نَضْرَةَ قَالَ: قَرَأَ أَبُو سَعِيدٍ الْخُدْرِيُّ رضي الله عنه: {وَأَعْلَمُوا أَنَّ فِيكُمْ رَسُولَ اللَّهِ لَوْ يُطِيعُكُمْ فِي كَثِيرٍ مِنَ الْأَمْرِ لَعَنِتُّمْ} الْحُجَرَاتِ: ٧، قَالَ: هَذَا نَبِيُّكُمْ ﷺ يُوحَى إِلَيْهِ، وَخِيَارُ أَمَّتِكُمْ لَوْ أَطَاعَهُمْ فِي كَثِيرٍ مِنَ الْأَمْرِ لَعَنِتُوا، فَكَيْفَ بِكُمْ الْيَوْمَ؟

٦٨٢. نه بو نه زړه رضي الله عنه ده لیت: نه بو سه عیدی خودری رضي الله عنه نه و ئایه تهی خوینده وه: {وَأَعْلَمُوا أَنَّ فِيكُمْ رَسُولَ اللَّهِ لَوْ يُطِيعُكُمْ فِي كَثِيرٍ مِنَ الْأَمْرِ لَعَنِتُّمْ} واته: بشزانن که پیغه مبهری خواتان ﷺ له نیتودایه، نه گهر له زور کاراندا به قسه تان بکات، تووشی گرفت و ناره حه تی دهن (چونکه به هوئی ږاووچوونه کانتانه وه تووشی هه له ده بیت)، نه بو سه عید گوتی: نه وه باسی پیغه مبهره که تانه ﷺ خوا وه حی بو دهنارد، چاکترین پیغه وایانی ئیوه بوون (هاوه لان)، له گهل نه وه شدا نه گهر له زوړبه ی کاره کان به گوئی کردبان، نه وه دوو چاری نه زیهت ده بوون، (نه وه بو نه وان وا بوو که باشرینی نوممه تن) نه ی ده بیت نه مړو بو ئیوه چوون بووایه؟!

بَابُ: وَمِنْ سُورَةِ النَّجْمِ

باسيک: له سووږه تی نه جمه وه

٦٨٣. عَنِ الشَّيْبَانِيِّ قَالَ: سَأَلْتُ زَيْدَ بْنَ حُبَيْشٍ، عَنْ قَوْلِهِ ﷺ: {فَكَاتَ قَابَ قَوْسَيْنِ أَوْ أَدْنَى} النَّجْمِ: ٩، فَقَالَ: أَخْبَرَنِي ابْنُ مَسْعُودٍ رضي الله عنه: أَنَّ النَّبِيَّ ﷺ رَأَى جَبْرِيلَ وَلَهُ سِتُّ مِائَةِ جَنَاحٍ.

شه یانی ده لیت: پرسیارم له زهری کوږی حوبه یش کرد دهر باره ی نه م ئایه ته:

{فَكَانَ قَابَ قَوْسَيْنِ أَوْ أَدْنَىٰ}، واته: ئه وهنده لئی نزیک بویه وه، نیوانیان هینده ی دوو که وان یان که متریش بوو. گوتی: ئیین مه سعوود ﷺ هه والی پی دام که پیغه مبه ر ﷺ جیریلی بینوه که شه ش سهد بالی هه بووه.

بَابُ: وَمِنْ سُورَةِ الْقَمَرِ

باسیک: له سووره تی قه مه ره وه

٦٨٤. عَنِ ابْنِ مَسْعُودٍ ﷺ قَالَ: بَيْنَمَا نَحْنُ مَعَ رَسُولِ اللَّهِ ﷺ بِيَمْنَىٰ فَانْشَقَّ الْقَمَرُ فَلَقْتَيْنِ: فَلَقَةٌ مِنْ وَرَاءِ الْجَبَلِ، وَلَقَةٌ دُونَهُ، فَقَالَ لَنَا رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: «اشْهَدُوا»، -يَعْنِي- {اِقْتَرَبَتِ السَّاعَةُ وَانْشَقَّ الْقَمَرُ} القمر: ١.

ئیین مه سعوود ﷺ ده لیت: له کاتیک ئیمه له گه ل پیغه مبه ری خوا ﷺ بووین له مینا مانگ دوولت بوو: له تیک له دواوه ی چیا به که بوو، له تیکیش له نزیک چیا به که بوو، جا پیغه مبه ری خوا ﷺ فه رموی: شایه تی بدن (له سه ر ئهم رووداوه)، واته: {اِقْتَرَبَتِ السَّاعَةُ وَانْشَقَّ الْقَمَرُ}. واته: روژی قیامه ت نزیک بوته وه و مانگیش دوولت بوو.

٦٨٥. عَنْ أَنَسٍ ﷺ قَالَ: سَأَلَ أَهْلَ مَكَّةَ النَّبِيَّ ﷺ آيَةً، فَانْشَقَّ الْقَمَرُ بِمَكَّةَ مَرَّتَيْنِ، فَنَزَلَتْ: {اِقْتَرَبَتِ السَّاعَةُ وَانْشَقَّ الْقَمَرُ} القمر: ١ -إِلَى قَوْلِهِ- {سِحْرٌ مُسْتَمِرٌّ} القمر: ٢، يَقُولُ: ذَاهِبٌ.

ئه نه س ﷺ ده لیت: خه لکی مه ککه داوا ی مو عجیزه و نیشانه یه کیان کرد له پیغه مبه ر ﷺ (بو سه لماندن ی راستی پیغه مبه رایه تی)، خوا دوو جار مانگی بو له ت کرد له شاری مه ککه، ئهم ئایه ته دابه زی: {اِقْتَرَبَتِ السَّاعَةُ وَانْشَقَّ الْقَمَرُ}، هه تا ده گاته: {سِحْرٌ مُسْتَمِرٌّ}، ده یگوت: ده روا و نامینیت.

بَابُ: وَمِنْ سُورَةِ الْجُمُعَةِ

باسيک: له سووره تی جوموعه وه

٦٨٦. عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رضي الله عنه قَالَ: كُنَّا عِنْدَ رَسُولِ اللَّهِ ﷺ حِينَ أُنْزِلَتْ سُورَةُ الْجُمُعَةِ فَتَلَاهَا، فَلَمَّا بَلَغَ: {وَأَخْرِيتَ مِنْهُمْ لَمَّا يَلْحَقُوا بِهِمْ} الْجُمُعَةُ: ٣، قَالَ لَهُ رَجُلٌ: يَا رَسُولَ اللَّهِ مَنْ هَؤُلَاءِ الَّذِينَ لَمْ يَلْحَقُوا بِنَا؟ فَلَمْ يُكَلِّمْنَاهُ، قَالَ: وَسَلْمَانُ فِينَا قَالَ: فَوَضَعَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ يَدَهُ عَلَى سَلْمَانَ فَقَالَ: «وَالَّذِي نَفْسِي بِيَدِهِ لَوْ كَانَ الْإِيمَانُ بِالثَّرَيَّا لَتَنَاوَلَهُ رِجَالٌ مِنْ هَؤُلَاءِ».

ئه بو هوړه پړه رضي الله عنه ده لیت: له خزمهت پیغمبره څو ﷺ بووین کاتیک سووره تی جوموعه دابه زی، بوی خویندینه وه، کاتیک گه یشته: {وَأَخْرِيتَ مِنْهُمْ لَمَّا يَلْحَقُوا بِهِمْ}، واته: له ناینده دا خه لکی دیکه ش دین و په یوه ست دهن به ته وانه وه، پیاوینک پی گوټ: ئه ی پیغمبره څو ﷺ ده لیت: له سانه کین که هیشتا به دوا ی ئیمه نه که وتوون؟ پیغمبره څو ﷺ هیچ قسه به کی له گه لدا نه کرد، گوټی: سه لمانیش له نیومان بوو، گوټی: پیغمبره څو ﷺ دهستی له سهر چوکی سelman دانا و فهرمووی: «سویند به و که سه ی گیانی منی به دهسته ته گهر نیان له نیو ته ستیره ی سوړه بیا بووایه (که بلند و گه وړه و پرشنگداره) ته وه پیاوینک له وان ههر به دهستیان دهینا (ته و نه خاوه ن هیممه ت و کوشن)».

بَابُ وَمِنْ سُورَةِ الْمُدَّثِّرِ

باسيک: له سووره تی مودده سپړه وه

٦٨٧. عَنْ جَابِرِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ رضي الله عنه قَالَ: سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ وَهُوَ يُحَدِّثُ عَنْ فِتْرَةِ الْوَحْيِ، فَقَالَ فِي حَدِيثِهِ: «أَنَا أُمِّشِي سَمِعْتُ صَوْتًا مِنَ السَّمَاءِ فَرَفَعْتُ رَأْسِي، فَإِذَا

الْمَلِكُ الَّذِي جَاءَنِي بِحِرَاءٍ جَالِسٍ عَلَى كُرْسِيِّ بَيْنَ السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ فَجِئْتُ مِنْهُ رُغْبًا، فَرَجَعْتُ فَقُلْتُ: زَمِّلُونِي زَمِّلُونِي، فَدَثَرُونِي»، فَأَنْزَلَ اللَّهُ ﷻ: {يَا أَيُّهَا الْمُدَّثِّرُ قُمْ فَأَنْذِرْ} المدثر: ٢- إِلَى قَوْلِهِ - {وَالرُّجْزَ فَاهْجُرْ} المدثر: ه، قَبْلَ أَنْ تُفْرَضَ الصَّلَاةُ.

جایبری کوری عهبدوللا ﷺ ده‌لێت: گویم له پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ بوو کاتیک باسی ماوه‌ی وه‌ستانی وه‌حی ده‌کرد، جا له درێژه‌ی فه‌رمووده‌که‌یدا فه‌رمووی: «له کاتیکدا ده‌پوێشتم گویم له ده‌نگیک بوو له ئاسمانه‌وه، سه‌رم به‌رز کرده‌وه، جیبریل مینی که له ته‌شکه‌وتی حیراء هاته‌ لام، له‌سه‌ر کورسییه‌ک دانیشتبوو له‌ نیوان ئاسمان و زه‌ویدا، زۆر لێی ترسام، که‌رامه‌وه‌ مأل و گوتم: دامپوێشن، دامپوێشن، دایانپوێشیم»، خواش ئه‌م ئایه‌ته‌ی دابه‌زاند: {يَا أَيُّهَا الْمُدَّثِّرُ قُمْ فَأَنْذِرْ}، هه‌تا: {وَالرُّجْزَ فَاهْجُرْ}، ئه‌مه‌ پێش فه‌رزد کردنی نوێژ بوو.

بَابُ: وَمِنْ سُورَةِ إِذَا الشَّمْسُ كُوِّرَتْ

باسیک: له سووره‌تی کوویره‌ته‌وه

٦٨٨. عَنِ ابْنِ عُمَرَ ﷺ يَقُولُ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: «مَنْ سَرَّهُ أَنْ يَنْظُرَ إِلَى يَوْمِ الْقِيَامَةِ كَأَنَّهُ رَأْيِي عَيْنٍ، فَلْيَقْرَأْ: {إِذَا الشَّمْسُ كُوِّرَتْ}، {وَإِذَا السَّمَاءُ انْفَطَرَتْ}، {وَإِذَا السَّمَاءُ انشَقَّتْ}».

ئێبن عومه‌ر ﷺ ده‌لێت: پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ فه‌رموویه‌تی: «هه‌ر که‌سیک پێخۆشه سه‌یری دیمه‌نه‌کانی پوژێ دوایی بکات، وه‌ک ئه‌وه‌ی به‌ چاو ببینی، با ئه‌م سووره‌تانه‌ بخوینێته‌وه: {إِذَا الشَّمْسُ كُوِّرَتْ}، {وَإِذَا السَّمَاءُ انْفَطَرَتْ}، {وَإِذَا السَّمَاءُ انشَقَّتْ}».

بَابُ وَمِنْ سُورَةِ وَئِلٍ لِلْمُطَفِّفِينَ

باسيک: له سووره تی موته ففیینه وه

٦٨٩. عَنْ ابْنِ عُمَرَ رضی اللہ عنہ عَنِ النَّبِيِّ صلی اللہ علیہ وسلم: {يَوْمَ يَقُومُ النَّاسُ لِرَبِّ الْعَالَمِينَ} الْمُطَفِّفِينَ: ٦، قَالَ: «يَقُومُونَ فِي الرَّشْحِ إِلَى أَنْصَافِ آذَانِهِمْ».

ئین عومر رضی اللہ عنہ ده گپریته وه: پیغه مبهری خوا صلی اللہ علیہ وسلم (دهرباره ی ثابته تی): {يَوْمَ يَقُومُ النَّاسُ لِرَبِّ الْعَالَمِينَ}، واته: نه و پوژه ی که خه لک هه مووی راده وه ستن له بهرده م پروه ردگاری جیهانیان. فهرمووی: «(ههندیکیان) له نیو ثاره قه یان راوه ده ستن به جوریک ده گاته گویچه که کانیان».

بَابُ: وَمِنْ سُورَةِ وَالْضُّحَى

باسيک: له سووره تی زوحاوه

٦٩٠. عَنْ جُنْدَبِ بْنِ الْجَلِّي رضی اللہ عنہ قَالَ: كُنْتُ مَعَ النَّبِيِّ صلی اللہ علیہ وسلم فِي غَارٍ، فَدَمِيتُ إِضْبَعُهُ، فَقَالَ النَّبِيُّ صلی اللہ علیہ وسلم: «هَلْ أَنْتَ إِلَّا إِضْبَعُ دَمِيتَ، وَفِي سَبِيلِ اللَّهِ مَا لَقِيتَ»، قَالَ: وَأَبْطَأَ عَلَيْهِ جَبْرِيلُ، فَقَالَ الْمُسْرِكُونَ: قَدْ وُدَّعَ مُحَمَّدٌ، فَأَنْزَلَ اللَّهُ تَعَالَى: {مَا وَدَّعَكَ رَبُّكَ وَمَا قَلَى} الضُّحَى: ٣.

جونده بی به جه لی صلی اللہ علیہ وسلم ده لیت: له گهل پیغه مبهری صلی اللہ علیہ وسلم بووم له نه شکه و تیک، په نجه یه کی بریندار بوو و خوینی لی هات، پیغه مبهری صلی اللہ علیہ وسلم فهرمووی: «تو ته نیا په نجه یه کی خوینت لی هاتووه، له پیئاو خوا وات به سهر هاتووه»، گوتی: بو ماوه یه ک جیبریل نه هاته لای، هاو به شدانه ران گوتیان: موحه ممه دیان صلی اللہ علیہ وسلم جی هیشت، خوی به رز نه م ثابته ی دابه زاند: {مَا وَدَّعَكَ رَبُّكَ وَمَا قَلَى}، واته: پروه ردگارت وازی لی نه هیناویت و ده سته رداری تو نه بووه.

بَاب: وَمِنْ سُورَةِ اقْرَأْ بِاسْمِ رَبِّكَ

باسییک: له سووره تی ئیقره ئه وه

٦٩١. عَنِ ابْنِ عَبَّاسٍ رضی اللہ عنہ: {سَنَدُغُ الزَّبَانِيَةِ} العلق: ١٨، قَالَ: قَالَ أَبُو جَهْلٍ، لَيْنُ رَأَيْتُ مُحَمَّدًا يُصَلِّي لَأَطَّانَ عَلَى عُنُقِهِ، فَقَالَ النَّبِيُّ ﷺ: «لَوْ فَعَلَ لَأَخَذَنَاهُ الْمَلَائِكَةُ عِيَانًا».

له ئیبن عه عباسه وه رضی اللہ عنہ ده گیر نه وه: (ده باره ی ئایه تی: {سَنَدُغُ الزَّبَانِيَةِ})، واته: فرشته کانی دۆزه خی بو بانگ ده که ی. گوئی: ئه بو جه هل گوئی: ئه گهر موحه ممه ده ﷺ ببینم نوێز ده کات، قاچم له سه ر گهر دنی داده نئیم، پیغه مبه ر ﷺ فه رمووی: «ئه گهر کاریکی واکات فرشته کان به ئاشکرا و له پیش چاوان سزای ده ده ن».

بَاب: وَمِنْ سُورَةِ اَلْهٰكُمُ التَّكَاثُرُ

باسییک: له سووره تی ته کاسوره وه

٦٩٢. عَنْ مُطَرِّفِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ الشَّخِيرِ، عَنْ أَبِيهِ رضی اللہ عنہ أَنَّهُ انْتَهَى إِلَى النَّبِيِّ ﷺ وَهُوَ يَقْرَأُ: اَلْهٰكُمُ التَّكَاثُرُ قَالَ: «يَقُولُ ابْنُ آدَمَ: مَا لِي مَالِي، وَهَلْ لَكَ مِنْ مَالِكَ إِلَّا مَا تَصَدَّقْتَ فَأَمْضَيْتَ، أَوْ أَكَلْتَ فَأَفْتَيْتَ، أَوْ لَبَسْتَ فَأَبْلَيْتَ؟».

موته ریفی کوپی عه بدوللای کوپی شیخیر، له باوکیه وه رضی اللہ عنہ ده گیر نه وه: که ئه وه گه شته خزمه ت پیغه مبه ر ﷺ کاتییک سووره تی ته کاسوری ده خوینده وه، فه رمووی: «نه وه ی ئاده م ده لیت: مال و سامانم، مال و سامانم، ئایا چی له مال و سامان ده مینته وه، مه گهر ئه وه ی به خشیوته و به ریت کردووه، یان خواردووته و تیدا چووه، یان خۆت پی دابۆشیوه و کۆن بووه؟».

بَابُ: وَمِنْ سُورَةِ الْكَوْثَرِ

باسيک: له سووره تی که وسه ره وه

٦٩٣. عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عُمَرَ رضي الله عنه قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: «الْكَوْثَرُ نَهْرٌ فِي الْجَنَّةِ، حَافَّتَاهُ مِنْ ذَهَبٍ، وَمَجْرَاهُ عَلَى الدَّرِّ وَالْيَاقُوتِ، تُرْبَتُهُ أَطْيَبُ مِنَ الْمِسْكِ، وَمَاؤُهُ أَحْلَى مِنَ الْعَسَلِ، وَأَبْيَضُ مِنَ الثَّلْجِ».

عه بدولای کوری عومەر رضي الله عنه ده لیت: پیغه مبهری خوا ﷺ فهرموویه تی: «که وسه ره پروو باریکه له به هشت، هه ردوو لا لیواری له زیه، شوی بی به سهر دا تییه پروونی له دور و یاقوته، گله که ی بونخو شتره له میسک، ناوه که ی شیرین تره له هه نگوین، سپیتره له به فر».

بَابُ: وَمِنْ سُورَةِ تَبَّتْ

باسيک: له سووره تی ته بهت (له هه ب)

٦٩٤. عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ رضي الله عنه قَالَ: صَعِدَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ ذَاتَ يَوْمٍ عَلَى الصَّفا فَتَادَى: «يَا صَبَاحَاهُ»، فَاجْتَمَعَتْ إِلَيْهِ قُرَيْشٌ، فَقَالَ: «إِنِّي نَذِيرٌ لَكُمْ بَيْنَ يَدَيْ عَذَابٍ شَدِيدٍ، أَرَأَيْتُمْ لَوْ أَنِّي أَخْبَرْتُكُمْ أَنَّ الْعَدُوَّ مُمْسِكٌ أَوْ مُصَبِّحُكُمْ أَكُنْتُمْ تُصَدِّقُونِي؟»، فَقَالَ أَبُو لَهَبٍ: أَلِهَذَا جَمَعْتَنَا؟ تَبًّا لَكَ، فَأَنْزَلَ اللَّهُ: {تَبَّتْ يَدَا أَبِي لَهَبٍ وَتَبَّ}

المسد: ١.

ئین عه عباس رضي الله عنه ده لیت: جاریکیان پیغه مبهری خوا ﷺ چوو ه سهر کیوی صه فا و هاواری کرد: «یا صباحاه»، قوره یشییه کان بوی کو بوونه وه، فهرمووی: «من که سیکی ناگادار که ره وه له پیش هاتنی ئازاریکی به ئیش، ئایا چی ده ئین ئه گهر هه و التان پی بدهم که دوژمن به ئیواره یان له به یانی هیرش ده کاته سهرتان، ئایا ئه وکات پروام پی

ده کهن؟»، ئه بو له هه ب گوتی: ئایا بۆ ئه مه ئیمه ت کۆ کردۆته وه؟ هه ی په کت که ویت
و تیدا بچیت، جا خوا ئه م ئایه ته ی دابه زاند: {تَبَّتْ یَدَا اَیِّ لَهٗی وَتَبَّ}، واته:
دهسته کانی ئه بو له هه ب بشکیت و پیسوا بیت، ئاشکرایه که هه ر پیسواش ده بیت.

أَبْوَابُ الدَّعَوَاتِ عَنْ رَسُولِ اللَّهِ ﷺ

کۆباسی پارانه وه کان له پیغه مبهروه وه ﷺ

بَاب مَا جَاءَ فِي فَضْلِ الدُّعَاءِ

باسی ئه وهی هاتوو ده رباره ی گرینگی و گه وره یی پارانه وه

٦٩٥. عَنْ الثُّعْمَانِ بْنِ بَشِيرٍ رضي الله عنه عَنِ النَّبِيِّ ﷺ قَالَ: «الدُّعَاءُ هُوَ الْعِبَادَةُ»، ثُمَّ قَرَأَ: «وَقَالَ رَبُّكُمْ ادْعُونِي أَسْتَجِبْ لَكُمْ إِنَّ الَّذِينَ يَسْتَكْبِرُونَ عَنْ عِبَادَتِي سَيَدْخُلُونَ جَهَنَّمَ دَاخِرِينَ» {غافر: ٦٠}.

نوعمانی کوری به شیر رضي الله عنه له پیغه مبهروه وه ﷺ ده گپریته وه که فهرموویه تی: «پارانه وه بریتیه له په رستن»، ئینجا ئه و ئایه ته ی خوینده وه: «وَقَالَ رَبُّكُمْ ادْعُونِي أَسْتَجِبْ لَكُمْ إِنَّ الَّذِينَ يَسْتَكْبِرُونَ عَنْ عِبَادَتِي سَيَدْخُلُونَ جَهَنَّمَ دَاخِرِينَ» {غافر: ٦٠}، واته: ئه ی خه لکینه په روه ردگار تان فهرموویه تی: په نا بو من بهین و داوام لی بکه ن، داوا کانتان گیرا ده کم، به راستی ئه وانه ی خو یان به گه وره داده نین به رانه ر به په رستی من، له ئاینده دا به خه جاله تی و سه رشورییه وه ده خرینه نیو دۆزه خه وه».

باب ما جاء في فضل الذكر

باسی ئه وهی هاتوو ده رباره ی گه وره یی زیکر

٦٩٦. عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ بُسَيْرٍ رضی اللہ عنہ: أَنَّ رَجُلًا قَالَ: يَا رَسُولَ اللَّهِ إِنَّ شَرَائِعَ الْإِسْلَامِ قَدْ كَثُرَتْ عَلَيَّ، فَأَخْبِرْنِي بِشَيْءٍ أَتَشَبُّثُ بِهِ، قَالَ: «لَا يَزَالُ لِسَانُكَ رَطْبًا مِنْ ذِكْرِ اللَّهِ».

عه بدوللای کوری بوسر رضی اللہ عنہ ده گپریته وه: پیاویک گوتی: ئه ی پیغه مبه ری خوا، به راستی دروشم و شیعاره کانی ئیسلام له سه ر من زۆر بوون، جا ئه گه ر شتیکم پی به فرموویت که به به رده وامی دهستی پیوه بگرم، فه رمووی: «با هه میشه زمانت پاراو بیت به یادی خوا».

٦٩٧. عَنْ أَبِي الدَّرْدَاءِ رضی اللہ عنہ: قَالَ: قَالَ النَّبِيُّ صلی اللہ علیہ وسلم: «أَلَا أُنبِئُكُمْ بِخَيْرِ أَعْمَالِكُمْ، وَأَزْكَاهَا عِنْدَ مَلِيكِكُمْ، وَأَرْفَعُهَا فِي دَرَجَاتِكُمْ وَخَيْرٌ لَكُمْ مِنْ إِنْفَاقِ الذَّهَبِ وَالْوَرَقِ، وَخَيْرٌ لَكُمْ مِنْ أَنْ تَلْقَوْا عَدُوَّكُمْ فَتَضْرِبُوا أَعْنَاقَهُمْ وَيَضْرِبُوا أَعْنَاقَكُمْ؟»، قَالُوا: بَلَى، قَالَ: «ذِكْرُ اللَّهِ تَعَالَى».

ئهبو ده رداء رضی اللہ عنہ ده لیت: پیغه مبه ر صلی اللہ علیہ وسلم فه رموویه تی: «ئایا هه و التان بده می ده رباره ی چاکترینی کاره کانتان، پاک و بیگه ردرترینه له لای په روه ردگاری پادشاتان، به رزترینه له پله کانتان، بۆتان چاکتره له به خشینی زیڕ و زیو، بۆتان چاکتره (له پزیر و پاداشت) له گه یشتن به دوژمنتان، له گه ردنیا ن بده ن له گه ردن تان بده ن؟»، گوتیان: به لئ، فه رمووی: «زیکر و یادی خوا ی به رز».

بَابُ فِي الْقَوْمِ يَجْلِسُونَ وَلَا يَذْكُرُونَ اللَّهَ

باسيک دهر باره‌ی که سانیک که دانیشتوون و زیکرو یادی خوا ناکهن

٦٩٨. عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ عَنِ النَّبِيِّ ﷺ قَالَ: «مَا جَلَسَ قَوْمٌ مَجْلِسًا لَمْ يَذْكُرُوا اللَّهَ فِيهِ، وَلَمْ يُصَلُّوا عَلَى نَبِيِّهِمْ، إِلَّا كَانَ عَلَيْهِمْ زَرَةٌ، فَإِنْ شَاءَ عَذَّبَهُمْ وَإِنْ شَاءَ عَفَّرَ لَهُمْ».

ئه‌بو هوره‌یره رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ له پیغه‌مبه‌ره‌وه ﷺ ده‌گیریتته‌وه که فهرموویه‌تی: «ههر کومه‌له که‌سیک دانیشتن له شویتیک و یادی خوا‌ی تیدا نه‌که‌ن، سه‌لوات نه‌ده‌ن له پیغه‌مبه‌ره‌که‌یان، مسوگر بویان ده‌بیته‌مایه‌ی له‌ده‌ستدان (یان په‌شیان‌بوونه‌وه)، نه‌گهر خوا ویستی سزایان ده‌دات، نه‌گهر ویستیشی لییان خوش ده‌بیته».

بَابُ مَا جَاءَ فِيمَنْ يُسْتَعِجِلُ فِي دُعَائِهِ

باسی ئه‌وه‌ی هاتوو‌ه دهر باره‌ی ئه‌و که‌سه‌ی په‌له‌ ده‌کات له‌ پارانه‌وه‌که‌ی

٦٩٩. عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ عَنِ النَّبِيِّ ﷺ قَالَ: «يُسْتَجَابُ لِأَحَدِكُمْ مَا لَمْ يَعْجَلْ يَقُولُ: دَعَوْتُ فَلَمْ يُسْتَجَبْ لِي».

ئه‌بو هوره‌یره رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ له پیغه‌مبه‌ره‌وه ﷺ ده‌گیریتته‌وه که فهرموویه‌تی: «وه‌لامی پارانه‌وه‌ی که‌سیک‌ان ده‌دریتته‌وه، به‌و مهرجه‌ی په‌له‌ نه‌کات، بلیت: پارامه‌وه، به‌لام وه‌لام نه‌درامه‌وه».

بَابُ مَا جَاءَ فِيمَنْ يَقْرَأُ الْقُرْآنَ عِنْدَ الْمَنَامِ

باسی ئه‌وه‌ی هاتوو‌ه دهر باره‌ی ئه‌و که‌سه‌ی قورئان ده‌خوینیت له‌ کاتی خه‌وتن

٧٠٠. عَنْ عَائِشَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا: أَنَّ النَّبِيَّ ﷺ كَانَ إِذَا أَوَى إِلَى فِرَاشِهِ كُلَّ لَيْلَةٍ، جَمَعَ كَفَّيْهِ

ثُمَّ نَفَتْ فِيهِمَا، فَقَرَأَ فِيهِمَا: {قُلْ هُوَ اللَّهُ أَحَدٌ}، {قُلْ أَعُوذُ بِرَبِّ الْفَلَقِ}،
{قُلْ أَعُوذُ بِرَبِّ النَّاسِ}، ثُمَّ يَمْسَحُ بِهِمَا مَا اسْتَطَاعَ مِنْ جَسَدِهِ، يَبْدَأُ بِهِمَا عَلَى
رَأْسِهِ وَوَجْهِهِ، وَمَا أَقْبَلَ مِنْ جَسَدِهِ يَفْعَلُ ذَلِكَ ثَلَاثَ مَرَّاتٍ.

عائشه رضي الله عنها ده گيریته وه: پیغه مبه صلی الله علیه و آله هه موو شه ویك كاتيك چووبایه سهر
جیگه ی خهوتنی، ههردوو دهسته کانی کۆ ده کرده وه، ئینجا فووی تی ده کردن،
ئهو سووره تانه ی به سهر دا ده خویندنه وه: {قُلْ هُوَ اللَّهُ أَحَدٌ}، {قُلْ أَعُوذُ بِرَبِّ
الْفَلَقِ}، {قُلْ أَعُوذُ بِرَبِّ النَّاسِ}، ئینجا دهسته کانی ده هیئا به ههر شوینیك
دهستی پی گه یشتبأ له لاشه ی، له سهره تادا له سهر و ده موچاوی دهستی پی ده کرد،
ئینجا به شه کانی دیکه ی لاشه ی، سی جار ان ئه و کاره ی ده کرد.

باب مِنْهُ

باسیکی دیکه هه ر له و باره وه

٧٠١. عَنْ فَرْوَةَ بْنِ نَوْفَلٍ رضي الله عنه: أَنَّهُ أَتَى النَّبِيَّ صلی الله علیه و آله فَقَالَ: يَا رَسُولَ اللَّهِ عَلَّمَنِي شَيْئًا
أَقُولُهُ إِذَا أُوْتِيتُ إِلَى فِرَاشِي، قَالَ: «اقْرَأْ: {قُلْ يَا أَيُّهَا الْكَافِرُونَ}، فَإِنَّهَا بَرَاءَةٌ
مِنَ الشِّرْكِ».

فهروه ی کوری نه وفهل رضي الله عنه ده گيریته وه: كه چووه ته خزمه ت پیغه مبه صلی الله علیه و آله و
گوتوو یه تی: ئه ی پیغه مبه ری خوا شتیكم فیر بکه ئه گه ر چوومه سهر جیگای
خهوتن بیلیم، فهرمووی: «ئه وه بخوینه: {قُلْ يَا أَيُّهَا الْكَافِرُونَ}، چونکه ئه مه
خۆبه ریکردنه له هاوبه شدانان بۆ خوا».

باب مَا جَاءَ مَا يَقُولُ إِذَا قَامَ مِنَ اللَّيْلِ إِلَى الصَّلَاةِ

باسی ئه وهی هاتوو به نده چی ده لیت ئه گهر هه ستایه وه بۆ شه ونوێژ

٧٠٢. عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عَبَّاسٍ رضي الله عنه: أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ كَانَ إِذَا قَامَ إِلَى الصَّلَاةِ مِنْ جَوْفِ اللَّيْلِ، يَقُولُ: «اللَّهُمَّ لَكَ الْحَمْدُ أَنْتَ نُورُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ، وَلَكَ الْحَمْدُ أَنْتَ قَيَّامُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ، وَلَكَ الْحَمْدُ أَنْتَ رَبُّ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَنْ فِيهِنَّ، أَنْتَ الْحَقُّ، وَوَعْدُكَ الْحَقُّ، وَلِقَاؤُكَ حَقٌّ، وَالْجَنَّةُ حَقٌّ، وَالنَّارُ حَقٌّ، وَالسَّاعَةُ حَقٌّ، اللَّهُمَّ لَكَ أَسْلَمْتُ، وَبِكَ آمَنْتُ، وَعَلَيْكَ تَوَكَّلْتُ، وَإِلَيْكَ أُنَبِّئُ، وَبِكَ خَاصَمْتُ، وَإِلَيْكَ حَاكَمْتُ، فَاعْفِرْ لِي مَا قَدَّمْتُ وَمَا أَخَّرْتُ، وَمَا أَسْرَرْتُ وَمَا أَعْلَنْتُ، إِنَّكَ إِلَهِي لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ».

عه بدوللای کوری عه عباس رضي الله عنه ده گێڕێته وه: پێغه مبه ری خوا ﷺ ئه گهر هه ستایه وه بۆ نوێژ له نیوه شهو، ده یفه رموو: «ئهی خوی ستاییشی ته وای بۆ تویه، تۆی پروونا که ره وهی ئاسانه کان و زه ویت، ستاییشی ته وای بۆ تویه، تۆی پراگری ئاسانه کان و زه ویت، ستاییشی ته وای بۆ تویه، تۆی پهروه ردگاری ئاسانه کان و زه وی و ئه وه شیت که تیاندایه، تۆ هه قی به لینه که ت هه قه، دیدارت هه قه، به هه شت هه قه، دۆزه خ هه قه، پۆژی دوا یی هه قه، ئهی خوا یه خۆم دا وه ته ده ست تۆ، پروای ته وایم هینا وه به تۆ، پشتم به ستوو به تۆ، بۆ لای تویه گه پرانه وه و په شیانیم، به یارمه تی تۆ نا کو کم (له گه ل نا چه زانی ئیسلام)، هه ر بۆ لای تویه دادوهریم، ده سا تۆش لیم خۆش به له وهی له پرا بردوو و دا هاتوو و ئه وهی به نه یینی و ئاشکرا کردوو مه، تۆی پهروه ردگاری راسته قینه می، هیه چ په رستراویکی دیکه نییه به هه ق جگه له تۆ».

بَاب مَا جَاءَ فِي الدُّعَاءِ عِنْدَ افْتِتَاحِ الصَّلَاةِ بِاللَّيْلِ

باسی ئه وهی هاتوو ده رباره ی پارانه وهی ده ستی کردنی نوێژ له شهودا

۷.۳. عَنْ أَبِي سَلَمَةَ رضی اللہ عنہ قَالَ: سَأَلْتُ عَائِشَةَ رضی اللہ عنہا بِأَيِّ شَيْءٍ كَانَ النَّبِيُّ صلی اللہ علیہ وسلم يَفْتَتِحُ صَلَاتَهُ إِذَا قَامَ مِنَ اللَّيْلِ؟ قَالَتْ: كَانَ إِذَا قَامَ مِنَ اللَّيْلِ افْتَتَحَ صَلَاتَهُ، فَقَالَ: «اللَّهُمَّ رَبَّ جِبْرِيلَ، وَمِيكَائِيلَ، وَإِسْرَافِيلَ، فَاطِرَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ، عَالِمَ الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ، أَنْتَ تَحْكُمُ بَيْنَ عِبَادِكَ فِيمَا كَانُوا فِيهِ يَخْتَلِفُونَ، اهْدِنِي لِمَا اخْتَلَفَ فِيهِ مِنَ الْحَقِّ بِإِذْنِكَ، إِنَّكَ عَلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ».

ئەبو سە لەمە رضی اللہ عنہ دەلیت: پرسیارم کرد لە عایشە رضی اللہ عنہا: پیغه مبهەر صلی اللہ علیہ وسلم ئە گەر له شهو هه ستابایه وه، نوێژه کانی به چی دهست پێ ده کرد؟ گوتی: کاتی که پیغه مبهری خوا صلی اللہ علیہ وسلم هه لده ستایه وه له شهودا، له ده ستی کی نوێژدا ده یفه رموو: ئە ی پهروه ردگاری جبریل و میکائیل و ئیسرافیل، به دیهینه ری ئاسانه کان و زهوی، زانا به شاراو و دیاره کان، توی دادوه ری راسته قینه ده کهیت له نیوان بهنده کانت له وهی که تیدا جیاوازن، پینموویم بکه له وهی که خه لکی جیاوازیان بو دروست بووه له ناسینی راستی به پیندانی خۆت، هه ر توی له سه ر پینگای راستی.

۷.۴. عَنْ أُمِّ سَلَمَةَ رضی اللہ عنہا: أَنَّ النَّبِيَّ صلی اللہ علیہ وسلم كَانَ إِذَا خَرَجَ مِنْ بَيْتِهِ قَالَ: «بِسْمِ اللَّهِ، تَوَكَّلْتُ عَلَى اللَّهِ، اللَّهُمَّ إِنَّا نَعُوذُ بِكَ مِنْ أَنْ نَزِلَّ، أَوْ نَضِلَّ، أَوْ نُظْلِمَ، أَوْ نُظْلَمَ، أَوْ نُجْهَلَ، أَوْ يُجْهَلَ عَلَيْنَا».

ئوم سە لەمە رضی اللہ عنہا ده گپریته وه: پیغه مبهەر صلی اللہ علیہ وسلم کاتی که له مال ده رده چوو، ده یفه رموو: «به ناوی خوا، پشتم به ستوو به خوا، ئە ی خوا به په نا به تو ده گرین له وهی له خسته بریین، یان گومرا بین، یان سته م بکهین، یان سته مان لی بکریت، یان په فتاری نه فامی بکهین، یان به رانه رمان نه فامی بکریت».

بَاب مَا يَقُولُ إِذَا رَأَى مُبْتَلًى

باسی ئه وهی ده گوتریت له کاتی بینینی که سیکی گرفتار

۷۰۵. عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: «مَنْ رَأَى مُبْتَلًى، فَقَالَ: الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي عَافَانِي مِمَّا ابْتَلَاكَ بِهِ، وَفَضَّلَنِي عَلَى كَثِيرٍ مِمَّنْ خَلَقَ تَفْضِيلًا، لَمْ يُصِبْهُ ذَلِكَ الْبَلَاءُ».

ئەبو ھورەیرە رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ دەلیت: پێغەمبەری خوا ﷺ فرموویەتی: «هەر یەکیک له ئیوه خاوەن بەلا و گرفتاریه کی بینی و گوتی: ستایش بو ئه و خوایهی که بیه لای کردووم له وهی که توشت هاتوو، فەزل و پزیزی زیادهی پی داوم به سەر زۆریک له خه لکی دیکه (به بیده نگی بیلێت، نه ک ئاراسته ی که سه که ی بکات)، ئه وه ئه و پارێزراو ده بیت له و به لا و گرفتاریه».

بَاب مَا يَقُولُ إِذَا قَامَ مِنْ مَجْلِسِهِ

باسی ئه وهی ده گوتریت له کاتی هه لسان له دانیشتنیک

۷۰۶. عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: «مَنْ جَلَسَ فِي مَجْلِسٍ فَكَثُرَ فِيهِ لَعْنُهُ، فَقَالَ قَبْلَ أَنْ يَقُومَ مِنْ مَجْلِسِهِ ذَلِكَ: سُبْحَانَكَ اللَّهُمَّ وَبِحَمْدِكَ، أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ أَسْتَغْفِرُكَ وَأَتُوبُ إِلَيْكَ، إِلَّا غُفِرَ لَهُ مَا كَانَ فِي مَجْلِسِهِ ذَلِكَ».

ئەبو ھورەیرە رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ دەلیت: پێغەمبەری خوا ﷺ فرموویەتی: «هەر که سیکی له کۆریک دانیشبتیت، گفتوگۆی بیسوود و زیده پۆیی تیدا کرابیت، با پیش هه ستانی له کۆره که ی بلێت: پاکی و پیروزی بو تو ئه ی خوایه، ستایشی ته واو بو تو، شایه تی ده دم که هه یج په رستراویکی به هه ق نییه جگه له تو، داوا ی لیخو شبوونیشت لی ده که م، مسوگه ر خوا لئی ده بووریت ده رباره ی ئه و که مو کوپیا نه ی تووشی بووه له دانیشته کهیدا».

باب ما جاء ما يقول إذا نزل منزلاً

باسی ئه وهی هاتوو ه چ ده گوتریت له کاتی بارگه و بنه دانان بۆ پشوودان

٧٠٧. عَنْ حَوْلَةَ بِنْتِ حَكِيمِ السَّلَمِيَّةِ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا عَنْ رَسُولِ اللَّهِ ﷺ قَالَ: «مَنْ نَزَلَ مَنْزِلًا ثُمَّ قَالَ: أَعُوذُ بِكَلِمَاتِ اللَّهِ التَّامَّاتِ مِنْ شَرِّ مَا خَلَقَ، لَمْ يَضُرَّهُ شَيْءٌ حَتَّى يَرْتَحِلَ مِنْ مَنْزِلِهِ ذَلِكَ».

خهوله ی کچی هه کیمی سوله مییه رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا له پیغه مبهری خواوه ﷺ ده گپریته وه که فهرموویه تی: «ههر که سییک له شوینییک دابهزی ئینجا گوتی: په نا ده گرم به وشه ته واره کانی خوا له خراپه ی هه رچییه ک که دروستی کردوو، ئه وه هیچ شتییک زیانی لی نادات تا ئه و شوینه جی ده هیلیت».

باب ما يقول إذا ودَّعَ إِنْسَانًا

باسی ئه وهی ده گوتریت له کاتی به پیکردنی که سییک بۆ گهشت

٧٠٨. عَنِ ابْنِ عُمَرَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا قَالَ: كَانَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ إِذَا وَدَّعَ رَجُلًا أَخَذَ بِيَدِهِ، فَلَا يَدْعُهَا حَتَّى يَكُونَ الرَّجُلُ هُوَ يَدْعُ يَدَ النَّبِيِّ ﷺ، وَيَقُولُ: «أَسْتَوْدِعُ اللَّهَ دِينَكَ وَأَمَانَتَكَ وَآخِرَ عَمَلِكَ».

ئیین عومه ر رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا ده لییت: پیغه مبهری خوا ﷺ ئه گهر مالتاوا یی له که سییک کردبایه (له کاتی به پیکردنی) دهستی ده گرت، دهستی به رنه ده دا هه تا پیاوه که دهستی پیغه مبهری خوی ﷺ به رده دا، دهیفه رموو: «ئایین و ئه مانه ت و کۆتایی کاره کانت به خوی گه و ره ده سپیرم».

بَاب مَا يَقُولُ إِذَا فَرَعَ مِنَ الطَّعَامِ

باسی ئه وهی ده گو تریت له دواى ته واو بوونی خواردن

۷۰۹. عَنْ أَبِي أُمَامَةَ رضي الله عنه قَالَ: كَانَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ إِذَا رُفِعَتِ الْمَائِدَةُ مِنْ بَيْنِ يَدَيْهِ يَقُولُ: «الْحَمْدُ لِلَّهِ حَمْدًا كَثِيرًا طَيِّبًا مُبَارَكًا فِيهِ غَيْرَ مُودَّعٍ وَلَا مُسْتَعْنَى عَنْهُ رَبَّنَا».

ئەبو ئومامە رضي الله عنه دەلێت: کاتی پێغه مبه‌ری خوا ﷺ خواردنی له‌پیش ده‌ست هه‌لگیرابایه‌وه ده‌یفه‌رموو: «ستایشی ته‌واو بو خوا، ستایشیکی زۆر و پاک و پیروژ، نه‌پراوه و کوتایی نه‌بیت، بیاک نه‌بین به‌رانبه‌ر به‌په‌روه‌ردگارمان».

بَابُ

باسیك

۷۱۰. عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رضي الله عنه عَنِ النَّبِيِّ ﷺ قَالَ: «مَنْ قَالَ حِينَ يُصْبِحُ وَحِينَ يُمَسِي: سُبْحَانَ اللَّهِ وَبِحَمْدِهِ مِائَةَ مَرَّةٍ لَمْ يَأْتِ أَحَدٌ يَوْمَ الْقِيَامَةِ بِأَفْضَلٍ مِمَّا جَاءَ بِهِ إِلَّا أَحَدٌ قَالَ مِثْلَ مَا قَالَ أَوْ زَادَ عَلَيْهِ».

ئەبو هورەیره رضي الله عنه له پێغه مبه‌ره‌وه ﷺ ده‌گێڕێته‌وه که فه‌رمویه‌تی: «هه‌ر که‌سیک له‌ به‌یانیان و ئیواراندا سه‌د جارێک بێت: (سُبْحَانَ اللَّهِ وَبِحَمْدِهِ)، هه‌یج که‌سیک له‌ پوژی دوا‌یی نایه‌ت به‌ چاکتر و باشت‌ر له‌وه‌ی که‌ ئه‌و پێی هاتووه‌، مه‌گه‌ر ئه‌و که‌سه‌ی که‌ وه‌ک ئه‌و بێت یان له‌و زیاتر بێت».

باب

باسیك

۷۱۱. عَنْ فَضَالَةَ بْنِ عُبَيْدٍ رضی اللہ عنہ قَالَ: بَيْنَا رَسُولُ اللَّهِ ﷺ قَاعِدٌ إِذْ دَخَلَ رَجُلٌ فَصَلَّى فَقَالَ: اللَّهُمَّ اغْفِرْ لِي وَارْحَمْنِي، فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: «عَجِلْتَ أَيُّهَا الْمُصَلِّي، إِذَا صَلَّيْتَ فَقَعَدْتَ فَأَحْمَدِ اللَّهَ بِمَا هُوَ أَهْلُهُ، وَصَلِّ عَلَيَّ ثُمَّ ادْعُهُ»، قَالَ: ثُمَّ صَلَّى رَجُلٌ آخَرُ بَعْدَ ذَلِكَ فَحَمَدَ اللَّهَ وَصَلَّى عَلَى النَّبِيِّ ﷺ فَقَالَ لَهُ النَّبِيُّ ﷺ: «أَيُّهَا الْمُصَلِّي ادْعُ تُجِبْ».

فه زاله ی کوری عوبهید رضی اللہ عنہ ده لیت: جاریک پیغه مبهری خوا ﷺ دانیشتبوو، له نا کاو پیاویک هاته ژووره وه و نوژی کرد، گوتی: ئه ی خوایه لیم خوش به و ره حمم پی بکه، جا پیغه مبهری خوا ﷺ فهرمووی: «به پاستی په له ت کرد (له پارانه وه ت) ئه ی نوژی خوین، ئه گهر نوژی ت کرد، دابنیشه و ستایشی خوا بکه به وه ی شیای ئه وه، پاشان سه لاوات بده له سهر من، ئینجا دوعا بکه»، گوتی: پیاویکی دیکه نوژی کرد له دوا ی ئه وه، ستایشی خوا ی کرد، سه لاواتی دا له سهر پیغه مبهری خوا ﷺ، پیغه مبهری خواش ﷺ فهرمووی: «ئه ی نوژی خوین داوا بکه وه لام ده دریسته وه».

۷۱۲. عَنْ عَائِشَةَ رضی اللہ عنہا قَالَتْ: سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ يَقُولُ عِنْدَ وَقَاتِهِ: «اللَّهُمَّ اغْفِرْ لِي وَارْحَمْنِي، وَالْحَفْنِي بِالرَّفِيقِ الْأَعْلَى».

عائشه رضی اللہ عنہا ده لیت: گویم له پیغه مبهری خوا ﷺ بوو له کاتی سهره مهرگی ده بفهرموو: «ئه ی خوایه لیم خوش به و ره حمم پی بکه، بمگه یه نه به هاوه له بهرزه کان».

بَابُ

بِاسِيَك

۷۱۳. عَنْ أَبِي بَكْرٍ الصِّدِّيقِ رضي الله عنه أَنَّهُ قَالَ: يَا رَسُولَ اللَّهِ عَلَّمَنِي دُعَاءً أَدْعُو بِهِ فِي صَلَاتِي. قَالَ: «قُلْ: اللَّهُمَّ إِنِّي ظَلَمْتُ نَفْسِي ظُلْمًا كَثِيرًا، وَلَا يَغْفِرُ الذُّنُوبَ إِلَّا أَنْتَ، فَاغْفِرْ لِي مَغْفِرَةً مِنْ عِنْدِكَ، وَارْحَمْنِي إِنَّكَ أَنْتَ الْغَفُورُ الرَّحِيمُ».

له ئه بو به کری صددیقه وه رضي الله عنه ده گپرنه وه که گوتوو یه تی: ئه ی پیغه مبه ری خوا، پارانه وه یه کم فیر بکه که له نیو نوێره کانمدا پئی له خوا بیاریمه وه، فه رموی: «بلی: خوا یه پرستی من سته مم له خۆم کردووه، سته مکی زۆر، که س له گونا هه کان نابوریت جگه له تو، ده سا لیم خۆش بیه، لیخۆشبوونیک له لای تو وه بیت، په حمم پئی بکه، به پرستی تو ی لیوورده و به به زهی».

۷۱۴. عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رضي الله عنه: أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ قَالَ: «خَلَقَ اللَّهُ مِائَةَ رَحْمَةٍ فَوَضَعَ رَحْمَةً وَاحِدَةً بَيْنَ خَلْقِهِ يَتَرَا حُمُونَ بِهَا وَعِنْدَ اللَّهِ تِسْعٌ وَتِسْعُونَ رَحْمَةً».

ئه بو هو په پره رضي الله عنه ده گپرنه وه: پیغه مبه ری خوا ﷺ فه رموی یه تی: «خوا ی گه وه به زهی دروست کردووه، کردووی یه به سه د به ش، یه ک به شی دانا وه له نیوان دروستکرا وه کانی که به هو یه وه به زهی ده نوین له نیوان یه کدیدا، خوا نه وه د و تو به شیشی له لای خوی هیشتو وه ته وه (بو دوا پوژ)».

۷۱۵. عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رضي الله عنه: أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ قَالَ: «لَوْ يَعْلَمُ الْمُؤْمِنُ مَا عِنْدَ اللَّهِ مِنَ الْعُقُوبَةِ مَا طَمِعَ فِي الْجَنَّةِ أَحَدٌ، وَلَوْ يَعْلَمُ الْكَافِرُ مَا عِنْدَ اللَّهِ مِنَ الرَّحْمَةِ مَا قَنَظَ مِنَ الْجَنَّةِ أَحَدٌ».

ئه بو هو په پره رضي الله عنه ده گپرنه وه: پیغه مبه ری خوا ﷺ فه رموی یه تی: «ئه گه ر پروادار ده زانی چ سزایه ک هه یه له لای خوا، هیچ یه کیکیان ئومیدی به به هه شت نه ده کرد

(به لکوو ته نهایی لای پزگار بوون ده بوو له سزاکان)، نه گهر بیپرواش دهیزانی چ بهزه ییه که هیه له لای خوا، هیچ یه کیک له وان له چوونه بههشت بیتومید نه ده بوو».

٧١٦. عَنْ حُسَيْنِ بْنِ عَلِيٍّ بْنِ أَبِي طَالِبٍ عليه السلام قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: «الْبَخِيلُ الَّذِي مَنْ ذُكِرَتْ عِنْدَهُ فَلَمْ يُصَلِّ عَلَيَّ».

حوسه نینی کوږی عه لی کوږی ئه بو تالیب ﷺ ده لیت: پیغه مبه ری خوا ﷺ فه رموویه تی: «ره زیل ئه و که سه یه که باسی منی له لا بکریّت و سه لا واتم له سه ر لی نه دات».

٧١٧. عَنْ جُوَيْرِيَةَ بِنْتِ الْحَارِثِ رضي الله عنه: أَنَّ النَّبِيَّ ﷺ مَرَّ عَلَيْهَا وَهِيَ فِي مَسْجِدِهَا ثُمَّ مَرَّ النَّبِيُّ ﷺ بِهَا قَرِيبًا مِنْ نِصْفِ النَّهَارِ، فَقَالَ لَهَا: «مَا زِلْتِ عَلَى حَالِكِ». فَقَالَتْ: نَعَمْ، قَالَ: «أَلَا أَعْلَمُكَ كَلِمَاتٍ تَقْوِلِينَهَا: سُبْحَانَ اللَّهِ عَدَدَ خَلْقِهِ، سُبْحَانَ اللَّهِ عَدَدَ خَلْقِهِ، سُبْحَانَ اللَّهِ عَدَدَ خَلْقِهِ، سُبْحَانَ اللَّهِ رِضَا نَفْسِهِ، سُبْحَانَ اللَّهِ رِضَا نَفْسِهِ، سُبْحَانَ اللَّهِ زِينَةَ عَرْشِهِ، سُبْحَانَ اللَّهِ زِينَةَ عَرْشِهِ، سُبْحَانَ اللَّهِ مِدَادَ كَلِمَاتِهِ، سُبْحَانَ اللَّهِ مِدَادَ كَلِمَاتِهِ، سُبْحَانَ اللَّهِ مِدَادَ كَلِمَاتِهِ».

جوهیری ی کچی حاریس ﷺ ده گپږ یته وه: جار یکیان پیغه مبهړ ﷺ به لایدا تپیهړ
 بوو، له کاتیکدا نه و له شوینی نوږتکردنی خو ی بووه، پاشان (جار یکی دیکه)
 پیغه مبهړی خوا ﷺ به لایدا تپیهړ بوو، که کاته که ی نزیکی نیوهړو بوو، پیغه مبهړی
 خوا ﷺ پیی فهرموو: «هیشتا هر له سهر حاله تی خوتی»، گوتی: به لئی، فهرمووی:
 «نایا چه ند وشه یه کت فیر بکه م بو خوت بیللیه وه: پاک و بیگه ردی بو خوا به ژماره ی
 دروستکراوه کانی، پاک و بیگه ردی بو خوا به ژماره ی دروستکراوه کانی، پاک و
 بیگه ردی بو خوا به ژماره ی دروستکراوه کانی، پاک و بیگه ردی بو خوا به ژمندازه ی
 پازی بوونی خو ی، پاک و بیگه ردی بو خوا به ژمندازه ی پازی بوونی خو ی، پاک و
 بیگه ردی بو خوا به ژمندازه ی پازی بوونی خو ی، پاک و بیگه ردی بو خوا به ژمندازه ی
 کیشی عهرشه که ی، پاک و بیگه ردی بو خوا به ژمندازه ی کیشی عهرشه که ی، پاک و

بیگه‌ری بۆ خوا به ئەندازه‌ی کیشی عەرشه‌که‌ی، پاک و بیگه‌ری بۆ خوا به ئەندازه‌ی موره‌که‌بی وشه‌کانی، پاک و بیگه‌ری بۆ خوا به ئەندازه‌ی موره‌که‌بی وشه‌کانی.

٧١٨. عَنْ سَلْمَانَ الْفَارِسِيِّ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: «إِنَّ اللَّهَ حَيِّيٌّ كَرِيمٌ يَسْتَحْيِي إِذَا رَفَعَ الرَّجُلُ إِلَيْهِ يَدَيْهِ أَنْ يَرُدَّهُمَا صِفْرًا خَائِبَتَيْنِ».

سه‌لمانی فارسی رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ له پیغه‌مبه‌روه ده‌گیرێته‌وه که فه‌رمویه‌تی: «بیگومان خوا به‌شه‌رمه (وه‌ك چۆن که‌سی‌ك شه‌رم بکات و نه‌توانیت نه‌به‌خشیت کاتیک داوای لی ده‌که‌ن)، به‌پێزیشه (پێز له‌ به‌نده‌ی خۆی ده‌گری‌ت و پێی ده‌به‌خشیت)، پێناخۆشه (وه‌ك که‌سی‌ك که‌ شه‌رم بکات و پێی ناخۆش بیت خه‌لك ڕه‌ت بکاته‌وه) ئە‌گه‌ر پیاوی‌ك ده‌سته‌کانی به‌رز بکاته‌وه و لێی بپارێته‌وه ڕه‌تی بکاته‌وه به‌به‌تالی، (که‌واته: شتیکی پێی ده‌به‌خشیت)».

٧١٩. عَنْ مُعَاذِ بْنِ رِفَاعَةَ، عَنْ أَبِيهِ قَالَ: قَامَ أَبُو بَكْرٍ الصِّدِّيقُ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ عَلَى الْمِنْبَرِ ثُمَّ بَكَى فَقَالَ: قَامَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ عَامَ الْأَوَّلِ عَلَى الْمِنْبَرِ ثُمَّ بَكَى فَقَالَ: «اسْأَلُوا اللَّهَ الْعَفْوَ وَالْعَافِيَةَ، فَإِنَّ أَحَدًا لَمْ يُعْطَ بَعْدَ الْيَقِينِ خَيْرًا مِنَ الْعَافِيَةِ».

موعازی کو‌ری ریفاعه، له‌ باوکیه‌وه ده‌گیرێته‌وه، گو‌تویه‌تی: ئە‌بو به‌کری صدیق رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ هه‌ستا بۆ سه‌ر مینه‌ر، ئینجا گریا و گو‌تی: کاتی خۆی پیغه‌مبه‌ری خوا رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ له‌ سالی یه‌که‌م هه‌ستا له‌ سه‌ر مینه‌ر، گریا و فه‌رمووی: «داوای لی‌خۆشبوون و ساغ و سه‌لامه‌تی له‌ خوا بکه‌ن، به‌راستی که‌سی‌ك له‌ دوای ئیمان شتیکی پێی نه‌دراوه‌ چاکتر بیت له‌ ساغ و سه‌لامه‌تی».

بَابُ فِي دُعَاءِ الْوِثْرِ

باسیك ده رباره ی پارانه وهکانی نوێژی ویتتر

۷۲۰. عَنْ عَلِيٍّ بْنِ أَبِي طَالِبٍ عليه السلام: أَنَّ النَّبِيَّ صلى الله عليه وآله كَانَ يَقُولُ فِي وَثْرِهِ: «اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِرِضَاكَ مِنْ سَخَطِكَ، وَأَعُوذُ بِمُعَافَاتِكَ مِنْ عِقَابِكَ، وَأَعُوذُ بِكَ مِنْكَ لَا أُحْصِي ثَنَاءً عَلَيْكَ، أَنْتَ كَمَا أَثْنَيْتَ عَلَى نَفْسِكَ».

عهلی کوری ئه بو تالیب عليه السلام ده گێڕێته وه: پیغه مبه ر صلى الله عليه وآله له نوێژی ویتتر دا ده یفه رموو: «خوایه په نا ده به مه به ر په زامه ندیت له توره بوونت، په نا ده به مه به ر لیخو شبوونت له سزادانت، په نا ده به مه به ر تو له (سزا و توره یی) خۆت، ناتوانم مافی (په به پیستی) ستایش و سه نات بدهم، به م شیوه یه ی که تو ستایش و سه نای خۆت کردوه».

بَابُ فِي دُعَاءِ الضَّيْفِ

باسی دوعای میوان (بو خاوه ن مال)

۷۲۱. عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ بُسْرِ رضي الله عنه قَالَ: نَزَلَ رَسُولُ اللَّهِ صلى الله عليه وآله عَلَى أَبِي فَقَرَّبْنَا إِلَيْهِ طَعَامًا فَأَكَلَهُ، ثُمَّ أَتَى بِتَمْرٍ فَكَانَ يَأْكُلُ وَيُلْقِي النَّوَى بِأَصْبَعَيْهِ جَمَعَ السَّبَابَةَ وَالْوُسْطَى - قَالَ شُعْبَةُ: وَهُوَ ظَنِّي فِيهِ إِنْ شَاءَ اللَّهُ وَالْقَى النَّوَى بَيْنَ أَصْبُعَيْنِ -، ثُمَّ أَتَى بِشَرَابٍ فَشَرِبَهُ، ثُمَّ تَأَوَّلَهُ الَّذِي عَنْ يَمِينِهِ، قَالَ: فَقَالَ أَبِي وَأَخَذَ بِلِجَامِ دَابَّتِهِ ادْعُ لَنَا، فَقَالَ: «اللَّهُمَّ بَارِكْ لَهُمْ فِيمَا رَزَقْتَهُمْ، وَاعْفِرْ لَهُمْ وَارْحَمَهُمْ».

عه بدوللای کوری بوسر رضي الله عنه ده لیت: جاریکیان پیغه مبه ری خوا صلى الله عليه وآله به میوانداری دابه زی له لای باوکم، خواردنمان برده خزمه تی و خواردی، ئینجا هه ندیک خورمایان بو هینا، ئه ویش لئی خوارد و ناوکه خورمایه که ی به په نجه ی شایه تمانی و نیوه ند ده گرت و فرپی ددها، -شوعبه (راوی) ده لیت: به پشتیوانی

خوا گومانم وایه که ناوکه خورمایه که ی ده خسته نیوان هه ردوو په نجه ی-، پاشان خواردنه وه کیان بو هینا و لئی خوارده وه، ئینجا دایه ده ست ئه و که سه ی که له لای راستی بوو، عه بدوللا گوتی: باوکم لغاوی سواره که ی پیغه مبهری ﷺ گرتبوو، گوتی: دوامان بو بکه، پیغه مبهری خواش ﷺ فهرمووی: «ئه ی خوایه به ره که ت بخته ته ئه و رزق و رۆزییه ی که پیت داو، لیان خوش به و ره حمیان پئی بکه».

۷۲۲. عَنْ بِلَالِ بْنِ يَسَارٍ بْنِ زَيْدٍ، حَدَّثَنِي أَبِي، عَنْ جَدِّي ﷺ: أَنَّهُ سَمِعَ النَّبِيَّ ﷺ يَقُولُ: «مَنْ قَالَ أَسْتَغْفِرُ اللَّهَ الَّذِي لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الْحَيُّ الْقَيُّومُ وَأَتُوبُ إِلَيْهِ، غُفِرَ لَهُ وَإِنْ كَانَ قَرَّ مِنَ الرَّحْفِ».

بیلالی کوپی یه ساری کوپی زهید، له باوکیه وه، ئه ویش له باپییه وه ﷺ ده گیریته وه: گوپی له پیغه مبهری خوا ﷺ بووه فهرموویه تی: «هه ر که سیک بلیت: داوای لیوووردن له خوا ده که م که هیچ په رستراویکی به هه ق نییه جگه له و، هه میسه زیندوو و راگری هه موو شتی که، داوای په شیانی له و ده که م، خوا لئی ده بووریت ئه گه ر له کاتی جه نگیش رایکردییت (واته: گوناھی گه وره شی کردییت)».

بَابُ

بِاسِيَك

۷۲۳. عَنْ عُثْمَانَ بْنِ حُنَيْفٍ ﷺ: أَنَّ رَجُلًا صَرِيرَ الْبَصَرِ أَتَى النَّبِيَّ ﷺ فَقَالَ: ادْعُ اللَّهَ أَنْ يُعَافِيَنِي قَالَ: «إِنْ شِئْتَ دَعَوْتُ، وَإِنْ شِئْتَ صَبَرْتُ فَهُوَ خَيْرٌ لَكَ»، قَالَ: فَادْعُهُ، قَالَ: فَأَمَرَهُ أَنْ يَتَوَضَّأَ فَيُحْسِنَ وُضْوءَهُ وَيَدْعُوَ بِهَذَا الدُّعَاءِ: «اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ وَأَتَوَجَّهُ إِلَيْكَ بِنَبِيِّكَ مُحَمَّدٍ نَبِيِّ الرَّحْمَةِ، إِنِّي تَوَجَّهْتُ بِكَ إِلَى رَبِّي فِي حَاجَتِي هَذِهِ لِتُقْضَى لِي، اللَّهُمَّ فَشَفِّعْهُ فِيَّ».

عوسمانی کۆری حونه یف ﷺ ده گێڕێته وه: پیاویکی نابینا هاته خزمهت پیغه مبهری خوا ﷺ، گوتی: داوام بۆ بکه له خوا که چاوه کانم چاک بکاته وه، فهرمووی: «ئه گهر ههز بکه یت بۆت ده پاریمه وه، ئه گهر ده شتوانیت ئارام بگره ئه وه بۆت چاکتره»، گوتی: بۆم بیاریوه و داوام بۆ بکه، عوسمان گوتی: پیغه مبهری خوا ﷺ فهرمانی پی کرد ده ستوێژێکی جوان بشوات، بیاریته وه به و پارانه وه یه: «خوا یه من داوات لی ده که م و پروو ده که مه تو به پیغه مبه ره که ت موحه ممه د، پیغه مبهری سۆز و به زه یی، من به تو وه ئه ی (پیغه مبهری خوا ﷺ) پرووی داوا کردنم کرده خوی پهروه ردگارم بۆ به جیهێنانی ئه م پیو یستیه م تا بۆم جیه جی بکریت، ئه ی خوا یه تکا کردنه که ی بۆم قبول بکه یت».

أَبْوَابُ الْمَنَاقِبِ عَنْ رَسُولِ اللَّهِ ﷺ

کۆباسی ریز و پلهکان له پیغه مبهری خواوه ﷺ

بَابُ فِي فَضْلِ النَّبِيِّ ﷺ

باسنیک ده ربارهی پیگه و گه ورهیی پیغه مبهری خواوه ﷺ

٤٣٦

٧٢٤. عَنْ وَائِلَةَ بْنِ الْأَسْقَعِ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: «إِنَّ اللَّهَ اصْطَفَى كِنَانَةَ مِنْ وَلَدِ إِسْمَاعِيلَ، وَاصْطَفَى قُرَيْشًا مِنْ كِنَانَةَ، وَاصْطَفَى هَاشِمًا مِنْ قُرَيْشٍ، وَاصْطَفَانِي مِنْ بَنِي هَاشِمٍ».

واسيله ی کور ی ئه سقه ع ﷺ ده لیت: پیغه مبهری خواوه ﷺ فهرموو یه تی: «بێگومان خوا له کوره کانی ئیسماعیل نه وهی کینانه ی هه لێژاردوو، له نه وهی کینانه ش قوره یشی هه لێژاردوو، له قوره یشیش نه وهی هاشیمی هه لێژاردوو، منیشی له نبو نه وهی هاشیم هه لێژاردوو».

٧٢٥. عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: قَالُوا: يَا رَسُولَ اللَّهِ مَتَى وَجَبَتْ لَكَ النَّبُوءَةُ؟ قَالَ: «وَأَدُمُ بَيْنَ الرُّوحِ وَالْجَسَدِ».

ئهو هوره یره ﷺ ده لیت: گو تیان: ئه ی پیغه مبهری خوا، له چ کاتیکی پیغه مبهرا یه تیت بو

بریار دراوه؟ فهرمووی: «لهو ساتهی که باوکه ئادهم له نێوان پرووح و جهستهدا بوو».

٧٢٦. عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: «سَلُوا اللَّهَ لِي الْوَسِيلَةَ»، قَالُوا: يَا رَسُولَ اللَّهِ وَمَا الْوَسِيلَةُ؟ قَالَ: «أَعْلَى دَرَجَةٍ فِي الْجَنَّةِ لَا يَنَالُهَا إِلَّا رَجُلٌ وَاحِدٌ أَرْجُو أَنْ أَكُونَ أَنَا هُوَ».

ئه‌بو هوریه‌ره رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ ده‌لێت: پێغه‌مبه‌ری خوا ﷺ فهرموویه‌تی: «داوا ی وه‌سیله‌تم بۆ بکه‌ن له خوا»، گوتیان: ئه‌ی پێغه‌مبه‌ری خوا وه‌سیله‌ت چییه‌؟ فهرمووی: «به‌رزترین پله‌یه‌ له به‌هه‌شت، ته‌نیا به‌یه‌ک که‌س ده‌دریت، ئومێدم وایه‌ ئه‌و که‌سه‌ من بم».

٧٢٧. عَنْ أَبِي سَعِيدٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: «أَنَا سَيِّدُ آدَمَ يَوْمَ الْقِيَامَةِ وَلَا فَخْرَ، وَبِيَدِي لَوَاءُ الْحَمْدِ وَلَا فَخْرَ، وَمَا مِنْ نَبِيٍّ يَوْمَئِذٍ آدَمُ فَمَنْ سِوَاهُ إِلَّا تَحْتَ لَوَائِي، وَأَنَا أَوَّلُ مَنْ تَنْشَقُّ عَنْهُ الْأَرْضُ وَلَا فَخْرَ».

ئه‌بو سه‌عید رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ ده‌لێت: پێغه‌مبه‌ری خوا ﷺ فهرموویه‌تی: «من گه‌وره‌ی کورانی ئاده‌م له‌ پۆژی دوا‌یی به‌بێ خۆه‌لکێشان، ئالای ستاییشی ته‌واو به‌ده‌ستی منه‌وه‌یه‌ به‌بێ خۆه‌لکێشان، هه‌رچی پێغه‌مبه‌ره‌ له‌و پۆژه‌دا له‌ ئاده‌م و جگه‌ له‌ ئه‌ویش هه‌مووی له‌ژێر ئالای مندان، من یه‌که‌م که‌س ده‌بم که‌ زه‌ویم بۆ له‌ت ده‌کریت (بۆ هاته‌نده‌ر) به‌بێ خۆه‌لکێشان».

٧٢٨. عَنْ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: لَمَّا كَانَ الْيَوْمُ الَّذِي دَخَلَ فِيهِ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ الْمَدِينَةَ أَضَاءَ مِنْهَا كُلُّ شَيْءٍ، فَلَمَّا كَانَ الْيَوْمُ الَّذِي مَاتَ فِيهِ أَظْلَمَ مِنْهَا كُلُّ شَيْءٍ، وَمَا نَفَضْنَا عَنْ رَسُولِ اللَّهِ ﷺ الْأَيْدِي وَإِنَّا لَفِي دَفْنِهِ حَتَّى أَنْكَرْنَا قُلُوبَنَا.

ئه‌نه‌سی کوری مالیک رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ ده‌لێت: ئه‌و پۆژه‌ی که‌ پێغه‌مبه‌ری خوا ﷺ هاته‌ نێو شاری مه‌دینه‌، هه‌موو شتێک دره‌وشایه‌وه‌ و پووناک بوو، ئه‌و پۆژه‌ش که‌ کۆچی دوا‌یی کرد هه‌موو شتێک تاریک بوو، ده‌ستمان له‌ ناشتی پێغه‌مبه‌ری خوا ﷺ هه‌لنه‌گرتبوو، خه‌ریکی ناشتی بووین، دله‌ کانمان گۆرانی به‌سه‌ردا هات.

بَابُ فِي آيَاتِ نُبُوَّةِ النَّبِيِّ ﷺ وَمَا قَدْ خَصَّهُ اللَّهُ بِهِ

باسيک دهرباره‌ی نيشانه‌ی کانی پيغهمبره‌ی تى پيغهمبره ﷺ
که خوا تاييه‌ی تى کردووه به نه‌وه‌وه ﷺ

۷۲۹. عَنْ جَابِرِ بْنِ سَمُرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: «إِنَّ بِمَكَّةَ حَجْرًا كَانَ يُسَلَّمُ عَلَيَّ لِيَأْتِيَ بُعْثُ، إِنِّي لَأَعْرِفُهُ الْآنَ».

جابرى كورى سه‌موره رضى الله عنه ده‌لئت: پيغهمبره‌ی خوا ﷺ فه‌رموويه‌تى: «له مه‌كه به‌ردىك هه‌بوو سلاوى لى ده‌كردم له‌و شه‌وانه‌ی كه بووم به پيغهمبره، به‌دلنيايى من ئيستاش ده‌يناسمه‌وه».

۷۳۰. عَنِ ابْنِ عَبَّاسٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا قَالَ: جَاءَ أَعْرَابِيٌّ إِلَى رَسُولِ اللَّهِ ﷺ، فَقَالَ بِمَ أَعْرِفُ أَتَاكَ نَبِيٌّ؟ قَالَ: «إِنْ دَعَوْتُ هَذَا الْعِدْقَ مِنْ هَذِهِ النَّخْلَةِ تَشْهَدُ أَنِّي رَسُولُ اللَّهِ؟»، فَدَعَا رَسُولُ اللَّهِ ﷺ، فَجَعَلَ يَنْزِلُ مِنَ النَّخْلَةِ حَتَّى سَقَطَ إِلَى النَّبِيِّ ﷺ، ثُمَّ قَالَ: «ارْجِعْ»، فَعَادَ، فَأَسْلَمَ الْأَعْرَابِيُّ.

ئيبن عه‌يباس رضى الله عنهما ده‌لئت: ده‌شته‌كيه‌كه هاته‌ خزمه‌ت پيغهمبره‌ی خوا ﷺ، گوتى: به چى بزنام تو پيغهمبره‌يت؟ فه‌رمووى: «ئه‌گه‌ر بانگى ئه‌و ده‌نكه خورمايه‌ بكه‌م له‌و دارخورمايه‌ (بۆم بيته‌ خوار)، ئايا تو ئه‌وكات شايه‌تيم بۆ ده‌ده‌يت كه من پيغهمبره‌ی خوام؟»، پيغهمبره‌ی خوا ﷺ بانگى كرد، له‌ دارخورمايه‌كه هاته‌ خوار هه‌تا كه‌وته پيش پيغهمبره‌ی خوا ﷺ، ئينجا پيى فه‌رموو: «بگه‌رپوه (شوئنى خۆت)»، جا گه‌رايه‌وه، ده‌شته‌كيه‌كه موسولمان بوو.

بَابُ

باسییک

۷۳۱. عَنْ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ رضی اللہ عنہ قَالَ: رَأَيْتُ رَسُولَ اللَّهِ صلی اللہ علیہ وسلم وَحَانَتْ صَلَاةُ الْعَصْرِ وَالتَّمَسَّ النَّاسُ الْوُضُوءَ فَلَمْ يَجِدُوا، فَأَتَى رَسُولُ اللَّهِ صلی اللہ علیہ وسلم بِوَضُوءٍ فَوَضَعَ رَسُولُ اللَّهِ صلی اللہ علیہ وسلم يَدَهُ فِي ذَلِكَ الْإِنَاءِ وَأَمَرَ النَّاسَ أَنْ يَتَوَضَّعُوا مِنْهُ، قَالَ: فَرَأَيْتُ الْمَاءَ يَنْبُعُ مِنْ تَحْتِ أَصَابِعِهِ، فَتَوَضَّعَ النَّاسُ حَتَّى تَوَضَّعُوا مِنْ عِنْدِ آخِرِهِمْ.

ئەنەسى كۆرى مالىك رضی اللہ عنہ دەلىت: پىغەمبەرى خوا صلی اللہ علیہ وسلم بنى كاتى نوژی عەسر بوو، خەلكى بەدوای ئاوى دەستوێژ دەگەران و دەستیان نەكەوت، ئاوى دەستوێژ بوو پىغەمبەرى خوا صلی اللە علیہ وسلم هێنرا، پىغەمبەرى خوا صلی اللە علیہ وسلم دەستى پىروزی خستە نىو قاپەكە، فەرمانى كرد بە خەلكى بىن و دەستوێژى لى بشۆرن، ئەنەس دەگىرێتەووە و دەلىت: دەمبىنى ئاوى لەژىر پەنجەكانى هەلەدەقولا، خەلكى دەستوێژيان لى شۆشت تا دواىن كەسيان.

بَابُ مَا جَاءَ فِي صِفَةِ النَّبِيِّ صلی اللہ علیہ وسلم

باسى ئەوەى هاتوووە دەربارەى سىفەتەكانى پىغەمبەر صلی اللە علیہ وسلم

۷۳۲. عَنْ الْبَرَاءِ رضی اللہ عنہ قَالَ: مَا رَأَيْتُ مِنْ ذِي لِمَةٍ فِي حُلَّةٍ حَمْرَاءَ أَحْسَنَ مِنْ رَسُولِ اللَّهِ صلی اللہ علیہ وسلم، لَهُ شَعْرٌ يَضْرِبُ مَنْكِبَيْهِ، بَعِيدٌ مَا بَيْنَ الْمَنْكِبَيْنِ، لَمْ يَكُنْ بِالْقَصِيرِ وَلَا بِالطَّوِيلِ.

بەرەاء رضی اللہ عنہ دەلىت: هێچ كەسىكم نەبینیوە كە خاوەن قژىكى درێژ بێت و پۆشاكىكى سوورى لەبەر بێت و جواتر بێت لە پىغەمبەرى خوا صلی اللە علیہ وسلم، قژى لە نىوان هەر دوو لاشانى دەهاتە خوار، نىوان هەردوو لاشانى پان بوو، بالای نە كورت بوو نە درێژ (مامناوەند بوو).

بَابُ فِي كَلَامِ النَّبِيِّ ﷺ

باسيک دهر باره‌ی شیوه‌ی ئاخاوتنی پیغهمبه‌ری خوا ﷺ

۷۳۳. عَنْ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: كَانَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ يُعِيدُ الْكَلِمَةَ ثَلَاثًا لِيُثَقِّلَ عَنْهُ.

ئه‌نه‌سی کو‌ری مالیک ر‌ض‌ی‌ه‌ الله‌ ع‌ن‌ه‌: ده‌ل‌یت: پیغهمبه‌ری خوا ﷺ وشه‌یه‌کی س‌ی جار دووباره ده‌کرده‌وه بوئه‌وه‌ی (ئاماده‌بووان) باش ل‌یی ت‌ییگه‌ن.

بَابُ فِي بَشَاشَةِ النَّبِيِّ ﷺ

باسيک دهر باره‌ی رووخ‌وش‌ی پیغهمبه‌ر ﷺ

۷۳۴. عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ الْحَارِثِ بْنِ جَزْءٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: مَا رَأَيْتُ أَحَدًا أَكْثَرَ تَبَسُّمًا مِنْ رَسُولِ اللَّهِ ﷺ.

عه‌بدو‌ل‌ل‌ای کو‌ری ح‌اریسی کو‌ری جه‌ز‌ئی ر‌ض‌ی‌ه‌ الله‌ ع‌ن‌ه‌: ده‌ل‌یت: که‌سم نه‌بینیوه به‌خه‌نده‌تر ب‌یت له پیغهمبه‌ری خوا ﷺ.

بَابُ فِي سِنِّ النَّبِيِّ ﷺ وَابْنُ كَمْ كَانَ حِينَ مَاتَ

باسيک دهر باره‌ی ته‌مه‌نی پیغهمبه‌ری خوا ﷺ و ته‌مه‌نی چه‌ند بوو کاتی‌ک کو‌چی دوا‌یی کرد

۷۳۵. عَنْ جَرِيرِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ، عَنْ مُعَاوِيَةَ بْنِ أَبِي سُفْيَانَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ أَنَّهُ قَالَ: سَمِعْتُهُ يَخْطُبُ يَقُولُ: مَاتَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ وَهُوَ ابْنُ ثَلَاثٍ وَسِتِّينَ، وَأَبُو بَكْرٍ، وَعُمَرُ، وَأَنَا ابْنُ ثَلَاثٍ وَسِتِّينَ.

جه ریری کوری عه بدوللا ده لیت: گویم له مو عاویه ی کوری ئه بو سوفیان ﷺ بوو و تاری دهدا و ده یگوت: پیغه مبهری خوا ﷺ که کوچی دوایی کرد ته مه نی شه ست و سی سال بووه، ئه بو به کر و عومه ریش به هه مان شیوه، منیش کوری شه ست و سی سالییم.

باب مَنَاقِبِ أَبِي بَكْرٍ الصِّدِّيقِ ﷺ وَاسْمُهُ عَبْدُ اللَّهِ بْنُ عُثْمَانَ وَلَقَبُهُ عَتِيقُ

باسی پیڤکه و گه وره یی ئه بو به کری صدیق ﷺ که ناوی عه بدوللای کوری عوسمانه و نازناوی عه عتیقه

۷۳۶. عَنْ عَبْدِ اللَّهِ ﷺ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: «أَبْرَأُ إِلَى كُلِّ خَلِيلٍ مِنْ خِلِّهِ، وَلَوْ كُنْتُ مُتَّخِذًا خَلِيلًا لَاتَّخَذْتُ ابْنَ أَبِي قُحَافَةَ خَلِيلًا، وَإِنَّ صَاحِبَكُمْ لَخَلِيلُ اللَّهِ.»

عه بدوللا ﷺ ده لیت: پیغه مبهری خوا ﷺ فه رموویه تی: «من به ریم له هه ر خۆشه ویستی که پپی وایت کردوومه به خۆشه ویستی خۆم (هاورپی گیانی به گیانی خۆم)، خۆ ته گه ر ئه و کاره م کردبا ئه وه کوری ئه بو قوحافه (ئه بو به کر) م ده کرده خۆشه ویستی خۆم، چونکه پیگومان هاوړیکه تان (واته: خۆی) خۆشه ویستی خوایه.»

۷۳۷. عَنْ عَلِيٍّ ﷺ عَنِ النَّبِيِّ ﷺ قَالَ: «أَبُو بَكْرٍ وَعُمَرُ سَيِّدَا كُهُولِ أَهْلِ الْجَنَّةِ مِنَ الْأَوَّلِينَ وَالْآخِرِينَ مَا خَلَا النَّبِيِّينَ وَالْمُرْسَلِينَ، لَا تُخْبِرُهُمَا يَا عَلِيُّ.»

عه لی ﷺ له پیغه مبه ره وه ﷺ ده گیریتته وه که فه رموویه تی: «ئه بو به کر و عومه ر گه وره ی پیاوانی به هه شتن له که سه کانی پیشو و له که سانی دوایش، جگه له پیغه مبه ران نه بییت، ئه ی عه لی هه والیان پی مه ده.»

بَابُ فِي مَنَاقِبِ أَبِي حَفْصٍ عُمَرَ بْنِ الْخَطَّابِ ؓ

باسيک دەر باره‌ی پیگه و گه‌وره‌یی نه‌بو چه‌فصه عومه‌ری کو‌ری خه‌تتاب ؓ

۷۳۸. عَنْ ابْنِ عُمَرَ ؓ: أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ قَالَ: «اللَّهُمَّ اعِزَّ الْإِسْلَامَ بِأَحَبِّ هَذَيْنِ الرَّجُلَيْنِ إِلَيْكَ يَا جَهْلٍ أَوْ يُعَمَّرَ ابْنُ الْخَطَّابِ»، قَالَ: وَكَانَ أَحَبَّهُمَا إِلَيْهِ عُمَرُ.

ئیین عومه‌ر ؓ ده‌گیریتنه‌وه: پیغه‌مبه‌ری خوا ؓ فه‌رموو‌یه‌تی: «ئه‌ی خوا‌یه ئایینی ئیسلام به‌هیز بکه‌یت به‌خۆشه‌ویستترین پیاو له‌لای له‌و دوو که‌سه، به‌ئه‌بو جه‌هل، یان به‌عومه‌ری کو‌ری خه‌تتاب»، گو‌تی: وا دەرکه‌وت که‌خۆشه‌ویستترینیان له‌لای نه‌و عومه‌ر بوو.

۷۳۹. عَنْ ابْنِ عُمَرَ ؓ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: «رَأَيْتُ كَأَنِّي أُتِيْتُ بِقَدَحٍ لَبَنٍ فَشَرِبْتُ مِنْهُ فَأَعْطَيْتُ فَضْلِي عُمَرَ ابْنَ الْخَطَّابِ»، قَالُوا: فَمَا أَوْلَتْهُ يَا رَسُولَ اللَّهِ؟ قَالَ «الْعِلْمُ».

ئیین عومه‌ر ؓ ده‌لێت: پیغه‌مبه‌ری خوا ؓ فه‌رموو‌یه‌تی: «له‌خه‌ومدا وام بینی که‌په‌رداخێک له‌شیرم بۆ هینرا و لێم خواره‌وه، به‌رماوه‌که‌م دا به‌عومه‌ری کو‌ری خه‌تتاب»، گو‌تیان: خه‌ونه‌که‌چۆن لێک ده‌ده‌یتنه‌وه ئه‌ی پیغه‌مبه‌ری خوا؟ ئه‌ویش فه‌رموو‌ی: «وه‌رگر‌تنی زانست».

۷۴۰. عَنْ عَائِشَةَ ؓ قَالَتْ: كَانَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ جَالِسًا فَسَمِعْنَا لَعَطًا وَصَوْتَ صَبْيَانٍ، فَقَامَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ فَإِذَا حَبَشِيَّةٌ تَزِفُنُ وَالصَّبْيَانُ حَوْلَهَا، فَقَالَ: «يَا عَائِشَةُ تَعَالَى فَأَنْظُرِي»، فَجِئْتُ فَوَضَعْتُ لِحْيَتِي عَلَى مَنْكِبِ رَسُولِ اللَّهِ ﷺ، فَجَعَلْتُ أَنْظُرُ إِلَيْهَا مَا بَيْنَ الْمَنْكِبِ إِلَى رَأْسِهِ، فَقَالَ لِي: «أَمَا شَبِغْتَ، أَمَا شَبِغْتَ»، قَالَتْ: فَجَعَلْتُ أَقُولُ لَا لِأَنْظُرَ مَنْزِلَتِي عِنْدَهُ إِذْ طَلَعَ عُمَرُ، قَالَتْ: فَارْفَضَ النَّاسُ عَنْهَا: قَالَتْ: فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: «إِنِّي لَأَنْظُرُ إِلَى شَيَاطِينِ الْإِنْسِ وَالْجِنِّ قَدْ قَرُّوا مِنْ

عُمَر». قَالَتْ: فَرَجَعْتُ.

عائشه (ر.ه) ده لَيت: پيغه مبهري خوا (ر.ه) دانىشتبوو، گويايى كه هه لالا و دهنگى مندا لان بوو، پيغه مبهري خوا (ر.ه) ههستا، بينى ئافره تىكى حه بهشى سه ما ده كات و مندا لان ده وره يان لى داوه، فه رموى: «ئه ي عائشه، وه ره سه ير بكه»، منيش چووم و چه ناگه م له سه ر شانى پيغه مبهري خوا (ر.ه) دانا، سه یرم ده كرد، پىمى ده فه رموو: «ايا تير نه بوويت، ايا ته واو ئاسووده نه بوويت (به س نيه)»، منيش ده مگوت: نا، مه به ستيشم بوو پله و رَيزم بينم له لای پيغه مبهري خوا (ر.ه)، له و كاته دا عومه ر ده ركه وت، عائشه گوتى: خه لكى له ده وره ي ئافره ته كه پرايان كرد و بلاوه يان لى كرد، گوتى: پيغه مبهري خوا (ر.ه) فه رموى: «وا ده بينم شه يتانه كانى مرؤف و جنؤ كه له عومه ر راده كه ن»، عائشه گوتى: منيش گه پامه وه ماله وه.

بَابُ فِي مَنَاقِبِ عُثْمَانَ بْنِ عَفَّانَ (ر.ه) وَلَهُ كُنْيَتَانِ، يُقَالُ: أَبُو عُمَرُ، وَأَبُو عَبْدِ اللَّهِ

باسيک ده رياره ي پيگه و گه وره يى عوسمانى كورى عه ففان (ر.ه)،
كه دوو نازناوى هه يه: ئه بو عه مر و ئه بو عه بدوللا

٧٤١. عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (ر.ه): أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ (ص.ه) كَانَ عَلَى حِرَاءٍ هُوَ وَأَبُو بَكْرٍ وَعُمَرُ وَعُثْمَانُ وَعَلِيٌّ وَطَلْحَةُ وَالزُّبَيْرُ فَتَحَرَّكَتِ الصَّخْرَةُ، فَقَالَ النَّبِيُّ (ص.ه): «اهْدَأْ، فَمَا عَلَيْكَ إِلَّا نَبِيٌّ أَوْ صَدِيقٌ أَوْ شَهِيدٌ».

ئه بو هوره يره (ر.ه) ده گيرِته وه: پيغه مبهري خوا (ر.ه) له سه ر ئه شكه وتى حيراء بوو، ئه و و ئه بو به كر و عومه ر و عوسمان و عه لى و ته لحه و زوبه ير بوون، له ناكاو به رده گه وره كه كه وته جووله و هه ژان، پيغه مبهري خوا (ر.ه) فه رموى: «هيو ر بيه وه، ئه وه ي له سه رته پيغه مبهريك و راستگو يه ك و كه سانىكى شه هيدن».

بَابُ مَنَاقِبِ عَلِيِّ بْنِ أَبِي طَالِبٍ ؑ يُقَالُ وَلَهُ كُنْيَتَانِ: أَبُو تُرَابٍ، وَأَبُو الْحَسَنِ

باسی پیگه و گه ورهیی عهلی کوپی نه بو تالیب ؑ،
که دوو نازناوی ههیه: نه بو توراب و نه بو حه سن

۷۴۲. عَنْ سَعْدِ بْنِ أَبِي وَقَاصٍ ؑ: أَنَّ النَّبِيَّ ﷺ قَالَ لِعَلِيٍّ ؑ: «أَنْتَ مِنِّي بِمَنْزِلَةِ هَارُونَ مِنْ مُوسَى ؑ إِلَّا أَنَّهُ لَا نَبِيَّ بَعْدِي».

سه عدی کوپی نه بو وه ققاص ؑ ده گپرتته وه: پیغه مبه ر ؑ به عهلی فره موو: «تو بو من وه ک هاروونی بو موسا ؑ، ته نها نه وه نه بیت که هیچ پیغه مبه ریک نییه له دوا ی من».

بَابُ مَنَاقِبِ أَبِي مُحَمَّدٍ طَلْحَةَ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ ؑ

باسی پیگه و گه ورهیی نه بو موحه ممه د ته لحه ی کوپی عوبه یدوللا ؑ

۷۴۳. عَنْ جَابِرِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ ؑ: سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ يَقُولُ: «مَنْ سَرَّهُ أَنْ يَنْظُرَ إِلَى شَهِيدٍ يَمْشِي عَلَى وَجْهِ الْأَرْضِ فَلْيَنْظُرْ إِلَى طَلْحَةَ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ».

جابیری کوپی عه بدوللا ؑ ده لیت: گویم له پیغه مبه ری خوا ؑ بوو ده یفه رموو: «کئ پیخوشه سهیری که سیک ی شهید بکات، که له سه ر پرووی زهوی پروات، با سهیری ته لحه ی کوپی عوبه یدوللا بکات».

بَابُ مَنَاقِبِ الرَّبِيعِ بْنِ الْعَوَّامِ ؑ

باسی پیگه و گه ورهیی زوبه یری کوپی عه ووام ؑ

۷۴۴. عَنْ عَلِيٍّ ؑ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: «إِنَّ لِكُلِّ نَبِيٍّ حَوَارِيًّا وَإِنَّ حَوَارِيَّ

الزُّبَيْرُ بْنُ الْعَوَّامِ.

عه‌لی ﷺ ده‌لَیت: پَیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ فه‌رموویه‌تی: «بَیگومان هه‌موو پَیغه‌مبه‌ریک هاوه‌ل و پشتیوان و دَلسۆزی هه‌یه، به‌پراستی پشتیوان و دَلسۆزی منیش زوبه‌یری کۆری عه‌ووامه».

بَابُ مَنَاقِبِ عَبْدِ الرَّحْمَنِ بْنِ عَوْفٍ بْنِ عَبْدِ عَوْفٍ الزُّهْرِيِّ

باسی پَیگه و گه‌وره‌یی عه‌بدوپ‌ره‌حمانی کۆری عه‌وفی کۆری عه‌وفی زوه‌ری

٧٤٥. عَنْ عَبْدِ الرَّحْمَنِ بْنِ عَوْفٍ ﷺ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: «أَبُو بَكْرٍ فِي الْجَنَّةِ، وَعُمَرُ فِي الْجَنَّةِ، وَعُثْمَانُ فِي الْجَنَّةِ، وَعَلِيٌّ فِي الْجَنَّةِ، وَطَلْحَةُ فِي الْجَنَّةِ، وَالزُّبَيْرُ فِي الْجَنَّةِ، وَعَبْدُ الرَّحْمَنِ بْنُ عَوْفٍ فِي الْجَنَّةِ، وَسَعْدُ فِي الْجَنَّةِ، وَسَعِيدُ فِي الْجَنَّةِ، وَأَبُو عُبَيْدَةَ بْنُ الْجَرَّاحِ فِي الْجَنَّةِ».

عه‌بدوپ‌ره‌حمانی کۆری عه‌وف ﷺ ده‌لَیت: پَیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ فه‌رموویه‌تی: «ئهبو به‌کر له به‌هه‌شته، عومه‌ر له به‌هه‌شته، عوسمان له به‌هه‌شته، عه‌لی له به‌هه‌شته، ته‌لحه له به‌هه‌شته، زوبه‌یر له به‌هه‌شته، عه‌بدوپ‌ره‌حمانی کۆری عه‌وف له به‌هه‌شته، سه‌عد له به‌هه‌شته، سه‌عید له به‌هه‌شته، ئهبو عوبه‌یده‌ی کۆری جه‌پ‌راح له به‌هه‌شته».

بَابُ مَنَاقِبِ سَعْدِ بْنِ أَبِي وَقَّاصٍ ﷺ وَاسْمِ أَبِي وَقَّاصٍ: مَالِكُ بْنُ وَهَبٍ

باسی پَیگه و گه‌وره‌یی سه‌عدی کۆری ئهبو وه‌ققاص ﷺ،
ناوی ئهبو وه‌ققاصیش: مالیکی کۆری وه‌هیبه

٧٤٦. عَنْ سَعْدٍ ﷺ: أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ قَالَ: «اللَّهُمَّ اسْتَجِبْ لِسَعْدٍ إِذَا دَعَاكَ».

سه‌عد ﷺ ده‌گَی‌رته‌وه: پَیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ فه‌رموویه‌تی: «ئهی خوایه وه‌لامی

سه‌عد بده‌وه، نه‌گهر داوای لیّت کرد».

بَابُ مَنَاقِبِ جَعْفَرِ بْنِ أَبِي طَالِبٍ أَخِي عَلِيٍّ

باس پیگه و گه‌وره‌یی جه‌عفهری کوری نه‌بو تالیبی برای عه‌لی

۷۴۷. عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رضی الله عنه قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صلی الله علیه و آله: «رَأَيْتُ جَعْفَرَ يَطِيرُ فِي الْجَنَّةِ مَعَ الْمَلَائِكَةِ».

نه‌بو هور‌ه‌یره رضی الله عنه ده‌لیت: پیغه‌مبه‌ری خوا صلی الله علیه و آله فه‌رموویه‌تی: «جه‌عفهرم بینی له به‌هه‌شتدا له‌گه‌ل فریشته‌کان ده‌فری».

۷۴۸. عَنِ الْبَرَاءِ بْنِ عَازِبٍ رضی الله عنه: أَنَّ النَّبِيَّ صلی الله علیه و آله قَالَ لَجَعْفَرِ بْنِ أَبِي طَالِبٍ: «أَشْبَهْتَ خَلْقِي وَخُلُقِي».

به‌پرائی کوری عازیب رضی الله عنه ده‌گیریت‌ه‌وه: پیغه‌مبه‌ر صلی الله علیه و آله به‌جه‌عفهری کوری نه‌بو تالیبی فه‌رمووه: «ویکچووترین که‌س به‌من تو‌ی له‌رووی شیوه و په‌وشته‌وه».

بَابُ مَنَاقِبِ أَبِي مُحَمَّدٍ الْحَسَنِ بْنِ عَلِيٍّ بْنِ أَبِي طَالِبٍ وَالْحُسَيْنِ بْنِ

عَلِيٍّ بْنِ أَبِي طَالِبٍ

باسی پیگه و گه‌وره‌یی نه‌بو موحه‌ممه‌د حه‌سه‌نی کوری عه‌لی کوری نه‌بو تالیب، حوسه‌ین کوری عه‌لی کوری نه‌بو تالیب رضی الله عنه

۷۴۹. عَنْ أَبِي سَعِيدٍ الْخُدْرِيِّ رضی الله عنه قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صلی الله علیه و آله: «الْحَسَنُ وَالْحُسَيْنُ سَيِّدَا شَبَابِ أَهْلِ الْجَنَّةِ».

ئەبو سەعیدی خودری (ع) دەلێت: پێغه مبه‌ری خوا (ﷺ) فەرموویه‌تی: «حه‌سه‌ن و حوسه‌ین گه‌وره‌ی لاوانی به‌هه‌شتن».

۷۵۰. عَنْ عَبْدِ الرَّحْمَنِ بْنِ أَبِي نُعْمٍ: أَنَّ رَجُلًا مِنْ أَهْلِ الْعِرَاقِ سَأَلَ ابْنَ عُمَرَ (ع) عَنْ دَمِ الْبَعُوضِ يُصِيبُ الثَّوْبَ، فَقَالَ ابْنُ عُمَرَ: انْظُرُوا إِلَى هَذَا يَسْأَلُ عَنْ دَمِ الْبَعُوضِ وَقَدْ قَتَلُوا ابْنَ رَسُولِ اللَّهِ (ﷺ)، وَسَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ (ﷺ) يَقُولُ: «إِنَّ الْحَسَنَ وَالْحُسَيْنَ هُمَا رِيحَتَايَ مِنَ الدُّنْيَا».

عه‌بدو پره‌حمانی کۆری ئەبو نوعم ده‌گێڕێته‌وه: پیاوێکی عێراقی پرسیا‌ری له‌ ئیبن عومه‌ر (ع) کرد ده‌ر باره‌ی خوێنی مێشووله‌ ته‌گه‌ر به‌ر پۆشاک بکه‌وێت، ئیبن عومه‌ر گوتی: سه‌یری ته‌وه‌ بکه‌ن، پرسیا‌ر له‌ خوێنی مێشووله‌ ده‌کات، له‌ کاتی‌که‌دا کۆری پێغه‌مبه‌ری خوايان (ﷺ) کوشتوه‌، گویم له‌ پێغه‌مبه‌ری خوا (ﷺ) بووه‌ ده‌یفه‌رموو: «حه‌سه‌ن و حوسه‌ین هه‌ردووکیان ده‌سته‌ په‌ریحانه‌ی منن له‌ دونیا».

۷۵۱. عَنْ أَبِي بَكْرَةَ (ع) قَالَ: صَعِدَ رَسُولُ اللَّهِ (ﷺ) الْمِنْبَرَ فَقَالَ: «إِنَّ ابْنِي هَذَا سَيِّدٌ يُصْلِحُ اللَّهُ عَلَى يَدَيْهِ فِئَتَيْنِ عَظِيمَتَيْنِ».

ئەبو به‌ک‌ره‌ (ع) دەلێت: جا‌ریکیان پێغه‌مبه‌ری خوا (ﷺ) سه‌ر که‌وت بۆ سه‌ر مینه‌به‌ر و فەرمووی: «بێ‌گومان ئەم کۆ‌ره‌م گه‌وره‌ و پایه‌داره‌، خ‌وای گه‌وره‌ له‌ سه‌ر ده‌ستی ئەو ئاشته‌وایی ده‌خاته‌ نێوان دوو کۆمه‌لی گه‌وره‌».

تێبینی:

مه‌به‌ستی له‌و کۆ‌ره‌م حه‌سه‌نی کۆ‌ری عه‌لی کۆ‌ری ئەبو تالییه‌ (ع).

۷۵۲. عَنْ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ (ع) قَالَ: لَمْ يَكُنْ أَحَدٌ مِنْهُمْ أَشْبَهَ بِرَسُولِ اللَّهِ (ﷺ) مِنَ الْحَسَنِ بْنِ عَلِيٍّ.

ئەنه‌سی کۆ‌ری مالیک (ع) دەلێت: هێچ که‌س نه‌بووه‌ هێنده‌ی حه‌سه‌نی کۆ‌ری عه‌لی له‌ پێغه‌مبه‌ری خوا (ﷺ) بچێت.

۷۰۳. عَنْ الْبَرَاءِ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ: أَنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ أَبْصَرَ حَسَنًا وَحُسَيْنًا فَقَالَ: «اللَّهُمَّ إِنِّي أَحِبُّهُمَا فَأَحِبَّهُمَا».

به پراء رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ ده گيرښته وه: پيغه مبهري صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ حه سهن و حوسه يني بيني، جا فه رمووي: «خوايه به پراستي هه ردو و كيانه خوش ده ويټ، ئه ي خوايه توش خوشيانت بوټ».

۷۰۴. عَنْ الْبَرَاءِ بْنِ عَازِبٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ يَقُولُ: رَأَيْتُ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ وَاضِعًا الْحَسَنَ بْنَ عَلِيٍّ عَلَى عَاتِقِهِ وَهُوَ يَقُولُ: «اللَّهُمَّ إِنِّي أَحِبُّهُ فَأَحِبَّهُ».

به پرائي كوري عازيب رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ ده لټ: پيغه مبهري صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ بيني حه سهني كوري عه لي له سه ر لا ملي خوي دانا بوو، ده يفه رموو: «خوايه به پراستي حه سهن خوش ده ويټ، توش خوش بوټ».

بَابُ مَنَاقِبِ أَهْلِ بَيْتِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ

باسي پينگه و گه وره يي خانه واده ي پيغه مبهري صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ

۷۰۵. عَنْ جَابِرِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: رَأَيْتُ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فِي حَجَّتِهِ يَوْمَ عَرَفَةَ وَهُوَ عَلَى نَاقَتِهِ الْقُصْوَاءِ يَخْطُبُ، فَسَمِعْتُهُ يَقُولُ: «يَا أَيُّهَا النَّاسُ إِنِّي تَرَكْتُ فِيكُمْ مَا إِنْ أَخَذْتُمْ بِهِ لَنْ تَضِلُّوا: كِتَابَ اللَّهِ، وَعَرِيتِي أَهْلَ بَيْتِي».

جابيري كوري عه بدوللا رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ ده لټ: پيغه مبهري خوام صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ بيني له حه جه كه يدا له روي عه رفه، له سه ر پشي و شتره كه ي (ناوي) قه صواء بوو و وتاري ددها، گوي لي بوو ده يفه رموو: «ئه ي خه لكينه من دوو شت له نيوانتان به جي ديلم، ئه گه ر ده ستي پيوه بگرن گومرا و سه رگه ردان نابن: كتيبي خوا و پيچكه ي خانه واده م (ئه هلي به يتم)».

بَابُ مَنَاقِبِ مُعَاذِ بْنِ جَبَلٍ، وَزَيْدِ بْنِ ثَابِتٍ، وَأَبِي عُبَيْدَةَ بْنِ الْجَرَّاحِ

باسی پیگه و گه وره یی موعازی کوپی جه بهل، زهیدی کوپی ساییت،
ئوبه ی، ئه بو عوبه یده ی کوپی جه پراح

۷۵۶. عَنْ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ رضی الله عنه قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: «أَرْحَمُ أُمَّتِي بِأُمِّي أَبُو بَكْرٍ، وَأَشَدُّهُمْ فِي أَمْرِ اللَّهِ عُمَرُ، وَأَصْدَقُهُمْ حَيَاءً عُثْمَانُ بْنُ عَفَّانَ، وَأَعْلَمُهُمْ بِالْحَلَالِ وَالْحَرَامِ مُعَاذُ بْنُ جَبَلٍ، وَأَفْرَضُهُمْ زَيْدُ بْنُ ثَابِتٍ، وَأَقْرَوُهُمْ أَبِي بْنُ كَعْبٍ، وَلِكُلِّ أُمَّةٍ أَمِينٌ وَأَمِينُ هَذِهِ الْأُمَّةِ أَبُو عُبَيْدَةَ بْنُ الْجَرَّاحِ».

ئهنه سی کوپی مالیک رضی الله عنه ده لیت: پیغه مبهری خوا ﷺ فهرموویه تی: «به سوزترین کهس بو ئوممه تم له نیو ئوممه تمدا ئه بو به کره، توندترینیان بو (جیبه جیکردنی) فهرمانی خوا عومه ره، خاوه ن راستگوترین شهرم و حه یایان عوسمانه، زاناترینیان به حه لال و حهرام موعازی کوپی جه به له، زاناترینیان به میرات زهیدی کوپی ساییته، چاکترینیان له خویندنه وه ی قورئانی پیروز ئوبه ی کوپی که عبه، بو ههر ئوممه تیک که سیکی ده ستپاک هه یه، ده ستپاکی ئهم ئوممه ته ش ئه بو عوبه یده ی کوپی جه پراحه».

۷۵۷. عَنْ حُذَيْفَةَ بْنِ الْيَمَانِ رضی الله عنه قَالَ: جَاءَ الْعَاقِبُ وَالسَّيِّدُ إِلَى النَّبِيِّ ﷺ، فَقَالَ: ابْعَثْ مَعَنَا أَمِينًا، فَقَالَ: «فَإِنِّي سَأَبْعَثُ مَعَكُمْ أَمِينًا حَقَّ أَمِينٍ»، فَأَشْرَفَ لَهَا النَّاسُ، فَابْعَثَ أَبَا عُبَيْدَةَ بْنَ الْجَرَّاحِ.

حوزه یفه ی کوپی یه مان رضی الله عنه ده لیت: عاقیب و سه ید (که خاوه نداری نه جران) هاتنه خزمه ت پیغه مبه ر ﷺ، گو تیان: که سه ئه مینداره که تمان له گه ل بنیره، ئه ویش فهرمووی: «بیگومان ده ستپاکیکی ته واو ده ستپاکتان له گه ل ده نیرم»، هه ریبه ک له هاوه لان حه زیان ده کرد ئه و که سه ئه و بی ت، پیغه مبه ری خواش ﷺ ئه بو عوبه یده ی کوپی جه پراحی په وانه کرد له گه لیان.

بَابُ مَنَاقِبِ عَمَّارِ بْنِ يَاسِرٍ رضی اللہ عنہ وَكُنْيَتُهُ أَبُو الْيَقْظَانِ

باسی پیگه و گه ورهیی عه مماری کوری یاسیر رضی اللہ عنہ و نازناوه کهی: ئه بو یه قزانه

۷۵۸. عَنْ عَلِيٍّ رضی اللہ عنہ قَالَ: جَاءَ عَمَّارٌ يَسْتَأْذِنُ عَلَى النَّبِيِّ صلی اللہ علیہ وسلم فَقَالَ: «اِذْنُوا لَهُ، مَرْحَبًا بِالطَّيِّبِ الْمُطَيِّبِ».

عه علی رضی اللہ عنہ ده لیت: عه مار هات داوای پئییدانی کرد له پیغه مبه ر صلی اللہ علیہ وسلم (بو لای پیغه مبه ر)، ئه ویش فهرمووی: «پئی پی بدن، به خیر بیت ئه و که سه ی له خویدا پاکه و پاکیی پی دراوه».

بَابُ مَنَاقِبِ أَبِي ذَرٍّ الْغِفَارِيِّ رضی اللہ عنہ

باسی پیگه و گه ورهیی ئه بو زهرری غیفاری رضی اللہ عنہ

۷۵۹. عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عَمْرٍو رضی اللہ عنہ قَالَ: سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ صلی اللہ علیہ وسلم يَقُولُ: «مَا أَظَلَّتِ الْخُضْرَاءُ وَلَا أَقَلَّتِ الْعَبْرَاءُ أَصْدَقَ مِنْ أَبِي ذَرٍّ».

عه بدوللای کوری عه مر رضی اللہ عنہ ده لیت: گویم له پیغه مبه ری خوا صلی اللہ علیہ وسلم بوو ده یفه رموو: «نه بووه که سیکی وا ئاسان سیبه ری لی کرد بیت و زه ویش هه لیگرت بیت، که راستگوتر بیت له ئه بو زه ر».

بَابُ مَنَاقِبِ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ مَسْعُودٍ رضی اللہ عنہ

باسی پیگه و گه ورهیی عه بدوللای کوری مه سعوود رضی اللہ عنہ

۷۶۰. عَنْ عَبْدِ الرَّحْمَنِ بْنِ زَيْدٍ قَالَ: أَتَيْتَنَا عَلَى حُذَيْفَةَ رضی اللہ عنہ، فَقُلْنَا: حَدِّثْنَا بِأَقْرَبِ

النَّاسِ مِنْ رَسُولِ اللَّهِ ﷺ هَدِيًّا وَدَلًّا، فَنَأْخُذُ عَنْهُ وَنَسْمَعُ مِنْهُ، قَالَ: كَانَ أَقْرَبَ النَّاسِ هَدِيًّا وَدَلًّا وَسَمْتًا بِرَسُولِ اللَّهِ ﷺ ابْنُ مَسْعُودٍ، حَتَّى يَتَوَارَى مِنِّي فِي بَيْتِهِ، وَلَقَدْ عَلِمَ الْمُحْفُوظُونَ مِنْ أَصْحَابِ رَسُولِ اللَّهِ ﷺ أَنَّ ابْنَ أُمِّ عَبْدِ هُوَ مِنْ أَقْرَبِهِمْ إِلَى اللَّهِ زُلْفَى.

عهبدوپرەحمانی کۆری یەزید دەلێت: هاتین بۆ لای حوزەیفە (ع)، گوتمان: باسی نزیکترین کەسان بۆ بکە لە پیغەمبەری خوا (ﷺ) لە پرووی رێباز و ئاکاری، بۆئەوێ هەم لێی فێر ببین و هەم گوێی لێ بگرین؟ گوئی: نزیکترین کەس لە پرووی رێباز و ئاکار و خەسلەتی چاک لە پیغەمبەری خوا (ﷺ) ئیبن مەسعوودە، هێندە بەشەرم و حەیا بوو (جوۆریک تائەو ئەندازەیی) خۆی لێیان دەشاردەووە لە ماله کەیدا، بەدڵنیایی زانراوە لەلای کەسانێک کە پارێزراون لە لادان (لە کار و گوشتار) لە هاوێلانێ پیغەمبەری خوا (ﷺ)، کەوا کۆری ئوم عەبد (واتە: عەبدوڵلای کۆری مەسعوود) لە بەندە نزیکە کانه لە خوای گەورە.

٧٦١. عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عَمْرٍو (ع) قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: «خُذُوا الْقُرْآنَ مِنْ أَرْبَعَةٍ: مِنْ ابْنِ مَسْعُودٍ، وَأُبَيِّ بْنِ كَعْبٍ، وَمُعَاذِ بْنِ جَبَلٍ، وَسَالِمِ مَوْلَى أَبِي حُدَيْفَةَ».

عهبدوڵلای کۆری عەمر (ع) دەلێت: پیغەمبەری خوا (ﷺ) فەرمووی: قورئان لە چوار کەس وەر بگرن: لە ئیبن مەسعوود و ئوبەیی کۆری کەعب و موغازی کۆری جەبەل و سالیمی مەولای ئەبو حوزەیفە (ع).

بَابُ مَنَاقِبِ جَرِيرِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ الْبَجَلِيِّ (ع)

باسی پێگە و گەورەیی جەریری کۆری عەبدوڵلای بەجەلی (ع)

٧٦٢. عَنْ جَرِيرِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ (ع) قَالَ: مَا حَجَبَنِي رَسُولُ اللَّهِ ﷺ مِنْذُ أَسْلَمْتُ وَلَا رَأَيْتُ إِلَّا ضَحْكَ.

جهري كوري عهبدوللا ﷺ ده لیت: لهو كاتهوهی موسولمان بووم پیغه مبهري خوا
ﷺ هه رگیز ده رگای مالی خوی لی نه گرتووم، هه ر کاتیکیش بینومه به پروومدا
پیکه نیوه (و زه رده خه نهی کردووه).

بَابُ مَنَاقِبِ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عَبَّاسٍ

باسی پیگه و گه ورهیی عهبدوللای کوری عه عباس ﷺ

۷۶۳. عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا قَالَ: ضَمَّنِي إِلَيْهِ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ وَقَالَ: «اللَّهُمَّ عَلِّمْنِي الْحِكْمَةَ».

ئین عه عباس ﷺ ده لیت: پیغه مبهري خوا ﷺ باوهشی لی دام، فه رموی: «ئهی
خوایه حکمهت و تیگه یشتی فیر بکه».

بَابُ مَنَاقِبِ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عُمَرَ

باسی پیگه و گه ورهیی عهبدوللای کوری عومه ر ﷺ

۷۶۴. عَنْ ابْنِ عُمَرَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا قَالَ: رَأَيْتُ فِي الْمَنَامِ كَأَنَّمَا بِيَدِي قِطْعَةً إِسْتَبْرَقٍ وَلَا أُشِيرُ
بِهَا إِلَى مَوْضِعٍ مِنَ الْجَنَّةِ إِلَّا طَارَتْ بِي إِلَيْهِ فَقَصَصْتُهَا عَلَى حَفْصَةَ، فَقَصَّتْهَا حَفْصَةُ
عَلَى النَّبِيِّ ﷺ، فَقَالَ: «إِنَّ أَخَاكَ رَجُلٌ صَالِحٌ»، أَوْ: «إِنَّ عَبْدَ اللَّهِ رَجُلٌ صَالِحٌ».

ئین عومه ر ﷺ ده لیت: له خه ونمدا بینیم وه ک بلیت پارچه قوماشیکی ئاوریشم
به دهسته وه بوو، ئاماژه م بو هه ر شویتیک له به هشت پی کردبا بو ئه ویی ده فراندیم،
خه وه کم بو حه فسهی خوشکم گپرایه وه، حه فسهش بو پیغه مبهري خوی ﷺ
گپرایه وه، فه رموی: «به راستی براهت پیاویکی چاکه کاره»، یان فه رموی:
«به راستی عهبدوللا پیاویکی چاکه کاره».

بَابُ مَنَاقِبِ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ

باسی پیښگه و گه وره یی ئه نه سی کوړی مالیک

عَنْ أُمِّ سَلَيْمٍ رضی اللہ عنہا: أَنَّهَا قَالَتْ: يَا رَسُولَ اللَّهِ أَنَسُ خَادِمُكَ اذْغُ اللَّهُ لَهُ. قَالَ: «اللَّهُمَّ أَكْثَرُ مَالَهُ وَوَلَدَهُ، وَبَارِكْ لَهُ فِيمَا أُعْطِيَتْهُ».

نوم سولهیم رضی اللہ عنہ ده گپړتته وه: ئه و گوتی: ئه ی پیڼغه مبهری خوا، ئه نه س خزمه تکارته، له خوا بوی داوا بو بکه، ئه ویش فهرمووی: «خوایه مال و مندالی زور بکهیت، خیر و بهر ه که ت بخه یته ئه وه ی پیت به خشیوه».

بَابُ مَنَاقِبِ أَبِي هُرَيْرَةَ

باسی پیښگه و گه وره یی ئه بو هوړه پره

٧٦٥. عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رضی اللہ عنہ قَالَ: قُلْتُ: يَا رَسُولَ اللَّهِ أَسْمَعْ مِنْكَ أَشْيَاءَ فَلَا أَحْفَظُهَا، قَالَ: «ابْسُطْ رِدَاءَكَ»، فَبَسَطْتُ، فَحَدَّثْتُ حَدِيثًا كَثِيرًا، فَمَا نَسِيتُ شَيْئًا حَدَّثَنِي بِهِ.

ئه بو هوړه پره رضی اللہ عنہ ده لیت: گوتم: ئه ی پیڼغه مبهری خوا هه ندیک شت لی ده بیستم، به لام بوم له بهر ناکریت، فهرمووی: «بو شا که که ت رابخه و بیکه وه»، منیش رابخست، فهرمووده یه کی زوری بو فهرمووم، ئیدی هیچ شتیکم له یاد نه کرد له وه ی که بوی باس کردم.

٧٦٦. عَنْ ابْنِ عُمَرَ رضی اللہ عنہ قَالَ: لِأَبِي هُرَيْرَةَ: يَا أَبَا هُرَيْرَةَ أَنْتَ كُنْتَ أَلْزَمَنَا لِرَسُولِ اللَّهِ صلی اللہ علیہ وسلم وَأَحْفَظَنَا لِحَدِيثِهِ.

ئبین عومهر رضی اللہ عنہ ده گپړتته وه: که ئه و به ئه بو هوړه پره ی گوت: ئه ی ئه بو هوړه پره تو له هه موومان زیاتر له خزمه ت پیڼغه مبهری خوا صلی اللہ علیہ وسلم بوویت، له هه موومان زیاتر

فهو مودده كانيت له بهره.

بَابُ مَنَاقِبِ مُعَاوِيَةَ بْنِ أَبِي سُفْيَانَ

باسی پیگه و گه وره یی مو عاوییه ی کوری ئه بو سوفیان

٧٦٧. عَنْ عَبْدِ الرَّحْمَنِ بْنِ أَبِي عُمَيْرَةَ رضي الله عنه وَكَانَ مِنْ أَصْحَابِ رَسُولِ اللَّهِ ﷺ عَنِ النَّبِيِّ ﷺ: أَنَّهُ قَالَ لِمُعَاوِيَةَ: «اللَّهُمَّ اجْعَلْهُ هَادِيًا مَهْدِيًّا وَاهْدِ بِهِ».

عه بدورپه حمانی کوری ئه بو عومه یره رضي الله عنه که له هاوه لانی پیغه مبهری ﷺ بووه له پیغه مبهروه ﷺ ده گپرتته وه که به مو عاوییه ی فه رموو: «ئهی خواجه بیکه یتته که سیکی ریناییکار و ریناییکراو، بیکه به هوکاری ریناییکردن بو خه لکی».

بَابُ مَنَاقِبِ خَالِدِ بْنِ الْوَلِيدِ

باسی پیگه و گه وره یی خالیدی کوری وه لید

٧٦٨. عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رضي الله عنه قَالَ: نَزَلْنَا مَعَ رَسُولِ اللَّهِ ﷺ مَنْزِلًا، فَجَعَلَ النَّاسُ يَمْزُونَ، فَيَقُولُ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: «مَنْ هَذَا يَا أَبَا هُرَيْرَةَ؟»، فَأَقُولُ: «فُلَانٌ»، فَيَقُولُ: «نِعَمْ عَبْدُ اللَّهِ هَذَا»، وَيَقُولُ: «مَنْ هَذَا؟»، فَأَقُولُ: «فُلَانٌ»، فَيَقُولُ: «بُسْ عَبْدُ اللَّهِ هَذَا»، حَتَّى مَرَّ خَالِدُ بْنُ الْوَلِيدِ، فَقَالَ: «مَنْ هَذَا؟»، فَقُلْتُ: هَذَا خَالِدُ بْنُ الْوَلِيدِ، فَقَالَ: «نِعَمْ عَبْدُ اللَّهِ خَالِدُ بْنُ الْوَلِيدِ، سَيُفْتُ مِنْ سُيُوفِ اللَّهِ».

ئه بو هورپه یره رضي الله عنه ده لیت: له شوینیک له گه ل پیغه مبهری خوا ﷺ دابه زین، خه لکی ده هاتن و تیپه ر ده بوون، پیغه مبهری خوا ﷺ ده یفه رموو: «ئوه کییه ئهی ئه بو هورپه یره؟»، منیش ده مگوت: ئوه فلان که سه، ده یفه رموو: «باشترین به نده ی خواجه»، ده یفه رموو: «ئوه کییه؟»، ده مگوت: ئوه فلانه، ده یفه رموو: «ئوه خراپترین به نده ی

خوايه»، ههتا کاتيک خالیدی کۆری وهلید تێپهڕ بوو، فهرمووی: «ئهو کیه؟»، گوتم: ئهو خالیدی کۆری وهلیده، فهرمووی: «باشترین بندهی خوا خالیدی کۆری وهلید، شمشیریکه له شمشیرهکانی خوا».

بَابُ مَنَاقِبِ سَعْدِ بْنِ مُعَاذٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ

باسی پێگه و گهورهیی سهعدی کۆری موعاز رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ

٧٦٩. عَنْ الْبَرَاءِ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: أَهْدَيْ لِرَسُولِ اللَّهِ ﷺ ثَوْبٌ حَرِيرٍ فَجَعَلُوا يَعْجَبُونَ مِنْ لِينِهِ، فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: «أَتَعْجَبُونَ مِنْ هَذَا؟ لَمَنَادِيلُ سَعْدِ بْنِ مُعَاذٍ فِي الْجَنَّةِ أَحْسَنُ مِنْ هَذَا».

بهراء رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ ده‌لێت: پۆشاکێکی ئاوریشم به دیاری هینرا بۆ پێغه‌مبه‌ری خوا ﷺ، خه‌لکی به نه‌رمییه‌که‌ی تووشی سه‌رسوپمان بوون، پێغه‌مبه‌ری خوا ﷺ فه‌رمووی: «ئه‌مه‌تان له‌ لا سه‌یره؟ به‌دڵنیایی ده‌سته‌سپری سه‌عدی کۆری موعاز له‌ به‌هه‌شتدا زۆر چاک‌تره‌ له‌و ئاوریشمه‌».

٧٧٠. عَنْ جَابِرِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ يَقُولُ: سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ يَقُولُ، وَجَنَازَةُ سَعْدِ بْنِ مُعَاذٍ بَيْنَ أَيْدِيهِمْ: «اهْتَزَلَهُ عَرْشُ الرَّحْمَنِ».

جابیری کۆری عه‌بدوڵڵا رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ ده‌لێت: گویم له‌ پێغه‌مبه‌ری خوا ﷺ بوو له‌ کاتيکدا که ته‌رمی سه‌عدی کۆری موعاز له‌ ژێر ده‌ستیان بوو، ده‌یفه‌رموو: «عه‌رشێ خوا بۆی هاته‌ هه‌ژان».

٧٧١. عَنْ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: لَمَّا حُمِلَتْ جَنَازَةُ سَعْدِ بْنِ مُعَاذٍ قَالَ الْمُتَأَفِقُونَ: مَا أَحْفَ جَنَازَتُهُ، وَذَلِكَ لِحُكْمِهِ فِي بَنِي قُرَيْظَةَ، فَبَلَغَ ذَلِكَ النَّبِيَّ ﷺ فَقَالَ: «إِنَّ الْمَلَائِكَةَ كَانَتْ تَحْمِلُهُ».

ئەنەسى كۆرى مالىك ﷺ دەلىت: كاتىك جەنازەى سەعدى كۆرى موعاز ھەلگىرا، دووړووه كان دەيانگوت: جەنازەكەى چەند سووكه؟ دياره به ھۆى پرياره كەى بوو سەبارەت به نەوہى قورەيزه (دووړووه كان پرياره كەيان پيناخوش بوو)، ئەم قسەيه گەيشتهوہ به پيغەمبەرى خوا ﷺ، فەرمووى: «سووكى جەنازەكەى به ھۆى ئەوہيه فريشته كان بەشداری ھەلگرتى دەكەن».

بَابُ مَنَاقِبِ الْبَرَاءِ بْنِ مَالِكٍ ﷺ

باسى پيښگه و گەورەيى بەررائى كۆرى مالىك ﷺ

۷۷۲. عَنْ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ ﷺ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: «كَمْ مِنْ أَشْعَثَ أَغْبَرَ ذِي طَمْرَيْنٍ لَا يُؤْبَهُ لَهُ لَوْ أَقْسَمَ عَلَى اللَّهِ لِأَبْرَهُ مِنْهُمْ الْبَرَاءُ بْنُ مَالِكٍ».

ئەنەسى كۆرى مالىك ﷺ دەلىت: پيغەمبەرى خوا ﷺ فەرموويەتى: «چەند كەسى وا ھەيه قزى قزن و توزاوييه، خاوەن دوو پارچە پوشاكى كۆنە، ھيچ بايەخى پى نادريت لەلای خەلك، بەلام ئەگەر سويند لەسەر خوا بخوات ئەوہ خوا بوى دەھييتتە جى، لەوانەش بەررائى كۆرى مالىكە».

بَابُ مَنَاقِبِ أَبِي مُوسَى الْأَشْعَرِيِّ ﷺ

باسى پيښگه و گەورەيى ئەبو موساى ئەشعەرى ﷺ

۷۷۳. عَنْ أَبِي مُوسَى ﷺ عَنِ النَّبِيِّ ﷺ أَنَّهُ قَالَ: «يَا أَبَا مُوسَى لَقَدْ أُعْطِيتَ مِزْمَارًا مِنْ مَزَامِيرِ آلِ دَاوُدَ».

ئەبو موسا ﷺ لە پيغەمبەرەوہ ﷺ دەگيرتەوہ كە فەرموويەتى: «ئەى ئەبو موسا بەراستى دەنگ و سەدايەك لە دەنگ و سەدا خووشەكانى بنەمالەى داودت پى دراوہ».

بَابُ مَا جَاءَ فِي فَضْلِ مَنْ رَأَى النَّبِيَّ ﷺ وَصَحْبَهُ

باسی پیڭه و گه ورهیی ئه و که سهی پیڭه مبهری ﷺ بینویه و هاوه لیی کردوه

۷۷۴. عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ مَسْعُودٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: «خَيْرُ النَّاسِ قَرْنِي ثُمَّ الَّذِينَ يَلُونَهُمْ، ثُمَّ الَّذِينَ يَلُونَهُمْ، ثُمَّ يَأْتِي قَوْمٌ بَعْدَ ذَلِكَ تَسْبِقُ أَيْمَانُهُمْ شَهَادَاتِهِمْ أَوْ شَهَادَاتُهُمْ أَيْمَانُهُمْ».

عه بدوللای کوری مه سعوود رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ ده لیت: پیڭه مبهری خوا ﷺ فه رمویه تی: «چاکترین خه لک خه لکی رۆژگاری منه، پاشان ئه وانیه له دواى ئه وان دین، پاشان ئه وانیه له دواى ئه وان دین، ئینجا جوړه خه لکیک له دواى ئه وان وه دیت، سویند خواردنیان پیش شایه تیدانیان ده که ویت، یان شایه تیدانیان پیش سویندیان ده که ویت (واته: سویند و شایه تیدانیان بهیه که وهیه به هوی له ده ستدانی متانه و بایه خینه دان پیی)».

بَابُ فِي فَضْلِ مَنْ بَايَعَ تَحْتَ الشَّجَرَةِ

باسیک ده رباره ی پیڭه و گه ورهیی ئه وانیه له ژیر داره که به لینیان دا

۷۷۵. عَنْ جَابِرٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: «لَا يَدْخُلُ النَّارَ أَحَدٌ مِمَّنْ بَايَعَ تَحْتَ الشَّجَرَةِ».

جابر رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ ده لیت: پیڭه مبهری خوا ﷺ فه رمویه تی: «ناچنه نیو ئاگر هیچ که سیکی له وانیه له ژیر داره که به لینیان دا (به پیڭه مبهر خوا ﷺ)».

بَابُ فِيمَنْ سَبَّ أَصْحَابَ النَّبِيِّ ﷺ

باسيک دهرباره ی نهو که سه ی جوین ددات به هاوه لانی پیغه مبر

٧٧٦. عَنْ أَبِي سَعِيدٍ الْخُدْرِيِّ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: «لَا تَسْبُوا أَصْحَابِي، فَوَالَّذِي نَفْسِي بِيَدِهِ لَوْ أَنَّ أَحَدَكُمْ أَنْفَقَ مِثْلَ أُحُدٍ ذَهَبًا مَا أَدْرَكَ مُدَّ أَحَدِهِمْ وَلَا نَصِيفَهُ».

ۛبو سه عیدی خودری ﷺ ده لیت: پیغه مبهری خوا ﷺ فرمویه تی: «جوین مه دهن به هاوه لانم، سویند به و که سه ی گیانی منی به دهسته نه گهر یه کیکتان به نه ندازه ی چای ئو خود زیر به خشیت، له ریز و پاداشت ناگاته پله ی به خشینی مشیتی ئه وان، به لکو و ناگاته نیوه شی».

بَابُ مَا جَاءَ فِي فَضْلِ فَاطِمَةَ عليها السلام

باسی ئه وهی هاتوو ده رباره ی پیگه و گه وره یی خاتوو فاتیمه

٧٧٧. عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ الزُّبَيْرِ رضي الله عنه: أَنَّ عَلِيًّا رضي الله عنه ذَكَرَ بِنْتَ أَبِي جَهْلٍ، فَبَلَغَ ذَلِكَ النَّبِيُّ صلى الله عليه وآله وسلم فَقَالَ: «إِنَّمَا فَاطِمَةُ بَضْعَةٌ مِنِّي يُؤْذِينِي مَا آذَاهَا وَيُنْصِبُنِي مَا أَنْصَبَهَا».

عہدوللای کوری زوبہیر ﷺ دہگیریتہوہ: علی ﷺ باسی کچی ٹہو جہہلی کردووہ (بؤ ھاوسہرگیری)، ٹہو باسہ گہیشٹہوہ بہ پیغہمبہر ﷺ، فہرمووی: «بہراستی فاتیمہ بہشیکہ لہ من، ٹہوہی ٹہو ٹہزیہتی پیوہ دہبینیت منیش ٹہزیہت دہدات، ماندووم دہکات ٹہوہی ٹہو پیوہی ماندوو دہبیت».

بَابُ فَضْلِ خَدِيجَةَ

باسی پیڼگه و گه ورهیی خاتوو خه دیجه

٧٧٨. عَنْ عَائِشَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا قَالَتْ: مَا حَسَدْتُ امْرَأَةً مَا حَسَدْتُ خَدِيجَةَ، وَمَا تَزَوَّجَنِي رَسُولُ اللَّهِ ﷺ إِلَّا بَعْدَ مَا مَاتَتْ، وَذَلِكَ أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ بَشَّرَهَا بِبَيْتٍ فِي الْجَنَّةِ مِنْ قَصَبٍ لَا صَخَبَ فِيهِ وَلَا نَصَبَ.

عائشه رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا ده لیت: حه سوو دیم به هیچ ئافره تیک نه بردوو هیندهی حه سوو دیم به خه دیجه بردوو، پیغه مبهری خوا رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا هاوسه رگیری له گه لدا نه کردم هه تا نه و کوچی دواپی کرد، پیغه مبهری خوا رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا مژدهی پی دابوو به خانویه ک له به هه شتدا که له مرواریه، هاوار و دهنکه دهنگ و ئه زیهت و ماندوو بوونیشی تیدا نییه.

٧٧٩. عَنْ عَلِيِّ بْنِ أَبِي طَالِبٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ يَقُولُ: سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ يَقُولُ: «خَيْرُ نِسَائِهَا خَدِيجَةُ بِنْتُ خُوَيْلِدٍ وَخَيْرُ نِسَائِهَا مَرْيَمُ بِنْتُ عِمْرَانَ».

عه لی کوری ئه بو تالیب رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ ده لیت: گویم له پیغه مبهری خوا رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ بوو ده یفه رموو: «چاکترین ئافره تی به هه شت خه دیجه ی کچی خوه یلیده، چاکترین ئافره تی به هه شت مه ریهمی کچی عیمرا نه».

بَابُ مِنْ فَضْلِ عَائِشَةَ

باسی پیڼگه و گه ورهیی عائشه

٧٨٠. عَنْ عَائِشَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا قَالَتْ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: «يَا عَائِشَةُ هَذَا جِبْرِيلُ وَهُوَ يَقْرَأُ عَلَيْكَ السَّلَامَ»، قَالَتْ: قُلْتُ: وَعَلَيْهِ السَّلَامُ وَرَحْمَةُ اللَّهِ وَبَرَكَاتُهُ، تَرَى مَا لَا تَرَى.

عائشه رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا ده لیت: پیغه مبهری خوا رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا فه رموو: «ئه ی عائشه ئه وه جیبریه

سلاوت لی ده کات»، عائشه ده لیت: گوتم: سلاو و سۆز و به ره که تی خوا له ویش بیت، تو شتی که ده بنیت که ئیمه نایبینین.

۷۸۱. عَنْ أَبِي مُوسَى رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: مَا أَشْكَلَ عَلَيْنَا أَصْحَابَ رَسُولِ اللَّهِ ﷺ حَدِيثُ قُطِّ فَسَأَلْنَا عَائِشَةَ إِلَّا وَجَدْنَا عِنْدَهَا مِنْهُ عِلْمًا.

ئەبو موسای رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ دە لیت: هەر کاتیک تیکه لێوونیک (ناروونیه ک) مان هه بوو بیت ده رباره ی فهرمووده ی که پیغه مبهری خوا ﷺ و پرسیارمان له عائشه کرد بیت، به دلنیا یی لای ئەو ده رباره ی فهرمووده که شتی کمان ده ست که وتوو ه.

بَابُ مَا جَاءَ فِي فَضْلِ الْمَدِينَةِ

باسی پیگه و گه وره یی شاری مه دینه ی پیرۆز

۷۸۲. عَنْ عَلِيِّ بْنِ أَبِي طَالِبٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: خَرَجْنَا مَعَ رَسُولِ اللَّهِ ﷺ حَتَّى إِذَا كَانَ بِحَرَّةِ السَّقِيَا الَّتِي كَانَتْ لِسَعْدِ بْنِ أَبِي وَقَّاصٍ فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: «اِثْنُونِي بِوَضُوءٍ»، فَتَوَضَّأْتُ ثُمَّ قَامَ فَاسْتَقْبَلَ الْقِبْلَةَ، فَقَالَ: «اللَّهُمَّ إِنَّ إِبْرَاهِيمَ كَانَ عَبْدَكَ وَخَلِيلَكَ وَدَعَا لِأَهْلِ مَكَّةَ بِالْبَرَكَةِ، وَأَنَا عَبْدُكَ وَرَسُولُكَ أَدْعُوكَ لِأَهْلِ الْمَدِينَةِ أَنْ تُبَارِكَ لَهُمْ فِي مَدِّهِمْ وَصَاعِهِمْ مِثْلِي مَا بَارَكْتَ لِأَهْلِ مَكَّةَ مَعَ الْبَرَكَةِ بَرَكَتَيْنِ».

عه لی کوری ئەبو تالیب رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ دە لیت: له گه ل پیغه مبهری خوا ﷺ ده رچووین تا گه یشتینه چه رته ی سوقیا، که مولکی سه عدی کوری ئەبو وه ققاص بوو، پیغه مبهری خوا ﷺ فهرمووی: «ئاوی ده ستوێژم بۆ بینن»، ده ستوێژی شوست، هه ستا و پرووی کرده قیبله، فهرمووی: «خوایه ئیبراھیم به نده و خوشه ویست بوو، دوای کرد بۆ مه ککه که پیرۆز و پر خیر بیت، منیش به نده و نیردراوی تو، داوات لی ده کهم بۆ خه لکی مه دینه، که به ره که ت به خه یته نیو مشت و پیوانه یان، دوو ئەوه نده ی که خیر و بێرت داوه به خه لکی مه ککه، له گه ل هه ر خیر و بێرێک دوو خیر و بێری دیکه ی له گه ل بیت».

۷۸۳. عَنْ عَلِيٍّ بْنِ أَبِي طَالِبٍ، وَأَبِي هُرَيْرَةَ رضي الله عنه قَالَا: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: «مَا بَيْنَ بَيْتِي وَمَنْبَرِي رَوْضَةٌ مِنْ رِيَاضِ الْجَنَّةِ».

عهلی کورێ ئەبو تالیب و ئەبو هورەیره رضي الله عنه ده‌لێن: پێغه‌مبهری خوا ﷺ فهرموویه‌تی: «نیوان مالمی من و مینه‌ره که‌م می‌رگیکه له می‌رگه‌کانی به‌هه‌شت».

۷۸۴. عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رضي الله عنه عَنِ النَّبِيِّ ﷺ قَالَ: «صَلَاةٌ فِي مَسْجِدِي هَذَا خَيْرٌ مِنْ أَلْفِ صَلَاةٍ فِيمَا سِوَاهُ مِنَ الْمَسَاجِدِ إِلَّا الْمَسْجِدَ الْحَرَامَ».

ئەبو هورەیره رضي الله عنه له پێغه‌مبهره‌وه ﷺ ده‌گێڕێته‌وه که‌ فهرموویه‌تی: «نوێژێک له‌و مزگه‌وته‌ی من باشتره له‌ هه‌زار نوێژ له‌ مزگه‌وته‌کانی دیکه‌ جگه‌ له‌ مزگه‌وتی حه‌رام (که‌ نوێژێک له‌ویدا به‌رانبهره به‌ سه‌د هه‌زار نوێژ)».

۷۸۵. عَنْ ابْنِ عُمَرَ رضي الله عنه قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: «مَنْ اسْتَطَاعَ أَنْ يَمُوتَ بِالْمَدِينَةِ فَلَيْمَتْ بِهَا، فَإِنِّي أَشْفَعُ لِمَنْ يَمُوتُ بِهَا».

ئێبن عومه‌ر رضي الله عنه ده‌لێت: پێغه‌مبهری خوا ﷺ فهرموویه‌تی: «هه‌ر که‌سێک ده‌توانێت له‌ مه‌دینه‌ بمري‌ت، با هه‌ر له‌وێ بمري‌ت (له‌وێ بمي‌نێته‌وه هه‌تا ده‌مري‌ت)، چونکه به‌راستی من شه‌فاعه‌ت ده‌که‌م بۆ هه‌ر که‌سێک که‌ له‌ مه‌دینه‌ بمري‌ت».

۷۸۶. عَنْ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ رضي الله عنه: أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ طَلَعَ لَهُ أَحَدٌ، فَقَالَ: «هَذَا جَبَلٌ يُحِبُّنَا وَنُحِبُّهُ، اللَّهُمَّ إِنَّ إِبْرَاهِيمَ حَرَّمَ مَكَّةَ وَإِنِّي أَحَرَّمُ مَا بَيْنَ لَابَتَيْهَا».

ئهنه‌سی کورێ مالیک رضي الله عنه ده‌گێڕێته‌وه: پێغه‌مبهری خوا ﷺ چیا‌ی ئوحودی بۆ ده‌رکه‌وت و بینیی، فهرمووی: «ئهمه‌ چیا‌یه‌ که‌ ئیمه‌ی خۆش ده‌وێت و ئیمه‌ش ئه‌ومان خۆش ده‌وێت، خوا‌یه بی‌گومان ئیبراهیم سنووری قه‌ده‌غه‌کراوی مه‌که‌ی داناوه، منیش سنووری قه‌ده‌غه‌کراوی مه‌دینه‌ داده‌نیم، که‌ له‌ نیوان هه‌ردوو لای زه‌وی به‌رده‌ره‌شه‌کانه (که‌ پۆژه‌ه‌لات و پۆژئاوای مه‌دینه‌یه)».

بَابُ فِي فَضْلِ مَكَّةَ

باسيک دهر باره‌ی پیگه و گه وره‌ی مه ککه‌ی پیرۆز

٧٨٧. عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عَدِيٍّ بْنِ حَمْرَاءَ رضي الله عنه قَالَ: رَأَيْتُ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ وَاقِفًا عَلَى الْحَزْوَرَةِ فَقَالَ: «وَاللَّهِ إِنَّكَ لَخَيْرُ أَرْضِ اللَّهِ، وَأَحَبُّ أَرْضِ اللَّهِ إِلَى اللَّهِ، وَلَوْلَا أَنِّي أَخْرَجْتُ مِنْكَ مَا خَرَجْتُ».

عه بدوللای کوری عه‌دی کوری حه‌مراء رضي الله عنه ده‌لئت: پیغه‌مبه‌ری خوام ﷺ بینی وه‌ستا بوو له‌سه‌ر گردی حه‌زوره (گردیکی بچووکه له‌مه‌ککه)، فه‌رمووی: «سویند به‌خوا چاکترین زه‌وی خوایت، خو‌شه‌ویستترین زه‌وی خوایت له‌لای خوا، نه‌گه‌ر منیان دهر نه‌کردبا، نه‌وه دهر نه‌ده‌چووم».

٧٨٨. عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ رضي الله عنه قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ لِمَكَّةَ: «مَا أَطْيَبَكَ مِنْ بَلَدٍ، وَأَحَبَّكَ إِلَيَّ، وَلَوْلَا أَنَّ قَوْمِي أَخْرَجُونِي مِنْكَ مَا سَكَنْتُ غَيْرَكَ».

ئین عه‌عباس رضي الله عنه ده‌لئت: پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ (کاتیک له‌مه‌ککه دهر کرا و ناچار به‌کوچکردن کرا) به‌مه‌ککه‌ی فه‌رموو: «چه‌ند ولاتیکی پاکی، خو‌شه‌ویستترین له‌لام، نه‌گه‌ر خه‌لکه‌که‌م منیان دهر نه‌کردبا، له‌هیچ شوینیکی دیکه جگه له‌تو نیشته‌جی نه‌ده‌بووم».

بَابُ فِي فَضْلِ الْيَمَنِ

باسيک دهر باره‌ی پیگه و گه وره‌ی شام (و پیگه‌ی خه‌لکی) یه‌مه‌ن

٧٨٩. عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رضي الله عنه قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: «أَتَاكُمْ أَهْلُ الْيَمَنِ، هُمْ أَضْعَفُ قُلُوبًا، وَأَرْقُ أَفْئِدَةً، الْإِيمَانُ يَمَانٍ، وَالْحِكْمَةُ يَمَانِيَّةٌ».

ئەبو ھورەیرە ر.ھ. دەئیت: پێغەمبەری خوا ﷺ فەرموویەتی: «خەلکی یەمەن ھاتوونە لاتان، ئەوان کەساتیکی دلنەرم و بەسۆزن، ئیانی تەواو ئیانی خەلکی یەمەنە، تیگەیشتنی تەواو تیگەیشتنی خەلکی یەمەنە».

۷۹۰. عَنْ زَيْدِ بْنِ ثَابِتٍ ر.ھ. قَالَ: كُنَّا عِنْدَ رَسُولِ اللَّهِ ﷺ نُؤَلِّفُ الْقُرْآنَ مِنَ الرَّقَاعِ، فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: «طُوبَى لِلشَّامِ»، فَقُلْنَا: لِأَيِّ ذَلِكَ يَا رَسُولَ اللَّهِ؟ قَالَ: «لِأَنَّ مَلَائِكَةَ الرَّحْمَنِ بَاسِطَةً أَجْنِحَتَهَا عَلَيْهَا».

زەیدی کوری سابیت ر.ھ. دەئیت: لە خزمەت پێغەمبەری خوا ﷺ بووین، قورئانمان دەنوسین و لەسەر پارچە پیستیک، پێغەمبەری خوا ﷺ فەرمووی: «مۆژدە لە شام بیت»، گوتمان: لەبەرچی ئەو پێغەمبەری خوا؟ فەرمووی: «چونکە فەرشتەکانی خوا بەلێ خۆیان کێشاون بەسەریدا».

نیوہ پرۆك

- ۷ سیفہ تہ کانی و شکو و گہورہیی ﷺ
- ۹ چہ ند پرتماہیہ کی پیویست بو خوینہری خوشہ ویست
- ۱۰ پیشہ کی
- ۱۲ بہرنامہ ی کارکردنمان لہم پرۆژہیہ:
- ۱۴ بوختہ ی ژبانی پیشہ و تیرمیزی ﷺ
- ۲۰ کوباسی پاک و خاوینی لہ پیغہ مہری خواوہ ﷺ
- ۲۰ باسی ئہوہی ہاتوہ دہربارہ ی نوژیک بہ بی دەستوژ وەرناگیریت
- ۲۰ باسی ئہوہی ہاتوہ کہ کلیلی نوژ دەستوژہ
- ۲۱ باسی ئہوہی ہاتوہ دہربارہ ی سیواک
- ۲۱ باسی ئہوہی ہاتوہ دہربارہ ی دەست و پەنجہ ہینان بہ تیو ریشدا
- ۲۲ باسی ئہوہی ہاتوہ کہ مہ سحرکردن لہ پیشی سہر دەست پی دەکات بو دواوہ
- ۲۳ باسی دەستی تہرہینان بہ ہەردوو گوچکەکان لای دەرہوہ و نیوہوہیان
- ۳۲ باسیک دہربارہ ی پەنجہ ہینان بہ تیوان پەنجہ (ی دەستہ کان و پیہ کان)
- ۲۳ باسی ئہوہی ہاتوہ دہربارہ ی شورونی ئەندامہ کان سی جار سی جار
- ۲۴ باسیک دہربارہ ی جوان دەستوژ شوشتن
- ۲۴ باسی ئہو (زیکر)ہی دەگوتریت لہدوا ی دەستوژ
- ۲۵ باسی دەستوژ شوشتن بہ مستیک ئاو
- ۲۶ باسی ئہوہی ہاتوہ دہربارہ ی چہ ند نوژیک ئەنجام دەدریت بہ دەستوژیک
- ۲۶ باسی ئہوہی ہاتوہ کہ ہیچ شتیک ئاو پیس ناکات
- ۲۷ باسی ہەرہشہ ی توند دہربارہ ی (خوپاکنہ کردنہوہ لہ) میز

باسى ئەۋەى ھاتوۋە دەربارەى ئاۋىرژاندن بۇ مىزى مندالېكى كۈر پېش ئەۋەى
خواردن بخوات ۲۷

باسى ئەۋەى ھاتوۋە دەربارەى دەستۈيژ شۈشتەۋە بەھۋى (لېبەربوۋنى) با. ۲۸

باسى ئەۋەى ھاتوۋە دەربارەى بەرماۋەى سەگ ۲۸

باسى مەسحکردن لەسەر خوفقە كان ۲۸

باسى ئەۋەى ھاتوۋە دەربارەى مەسحکردن لەسەر مېزەر ۲۹

باسى ئايا ئافرەت كەزى قىزى دە كاتەۋە لە كاتى خۇشۈشتن؟ ۲۹

باسىك دەربارەى دەستۈيژ شۈشتەۋە لەدۋاى خۇشۈشتن ۳۰

باسى ئەۋەى ھاتوۋە ئەگەر ئەندامى زاۋى پېك گەشتن خۇشۈشتن پېۋىست
دەيىت ۳۰

باسىك دەربارەى دەستۈيژ شۈشتى لەشگران كە دەيەۋىت بخەۋىت ۳۱

باسى ئەۋەى ئافرەت ئەۋە دەيىت لە خەۋدا كە پىۋا دەيىت ۳۱

كۆباسى نۆيژ لە پېغەمبەرى خواۋە ﷺ ۳۴

باسى ئەۋەى ھاتوۋە دەربارەى كاتە كانى نۆيژ لە پېغەمبەرەۋە ﷺ ۳۴

باسى ئەۋەى ھاتوۋە دەربارەى ناپەسندىي خەۋتن پېش عىشا و مانەۋەى لەدۋاى
عىشا ۳۵

باسى ئەۋەى ھاتوۋە دەربارەى پېگەدان بە شەۋنخونىکردن لەدۋاى عىشا ... ۳۶

باسى ئەۋەى ھاتوۋە دەربارەى نۆيژ بىكرىت لە كاتى خۇى ئەگەر ئىپام دۋاى دەخست
..... ۳۶

باسى ئەۋەى ھاتوۋە دەربارەى كەسىك نۆيژى لەياد كرىيىت ۳۷

باسى ئەۋەى ھاتوۋە لە ناپەسندىي نۆيژ كرىن لەدۋاى نۆيژى عەسر و دۋاى نۆيژى
بەيانى ۳۷

باسى ئەۋەى ھاتوۋە دەربارەى نۆيژ (ى سۈننەتى) پېش نۆيژى مەغرىب ... ۳۸

باسى ئەۋەى ھاتوۋە دەربارەى كۆكردنەۋەى دوو نۆيژ ۳۹

باسى ئەۋەى ھاتوۋە دەربارەى ناپەسندىي دەرچوۋن لە مزگەۋت لەدۋاى بانگدان

- ۳۹
 ۴۰ باسی ئه‌وه‌ی هاتووه‌ی دهر باره‌ی بانگدان له‌ گه‌شتدا.
 ۴۰ باسی ئه‌وه‌ی هاتووه‌ی ئیام ده‌سته‌به‌ره و بانگیژ ئه‌مینداره.
 ۴۱ باسی ئه‌وه‌ی ده‌گوتریت کاتیک بانگیژ بانگی دا.
 ۴۱ باسی ئه‌وه‌ی هاتووه‌ی که‌وا پارانه‌وه‌ی نیوان بانگ و قامه‌ت په‌ت ناکریته‌وه.
 ۴۱ باسیک دهر باره‌ی پی‌نگه و گه‌وره‌یی پینج نویژه‌کان.
 ۴۲ باسی ئه‌وه‌ی هاتووه‌ی دهر باره‌ی پاداشت و گه‌وره‌یی نویژی به‌کومه‌ل.
 ۴۲ باسی ئه‌وه‌ی هاتووه‌ی دهر باره‌ی نویژی به‌کومه‌ل له‌ مزگه‌وتیک جاریک نویژی
 کومه‌لی تیدا کرایت
 ۴۳ باسی ئه‌وه‌ی هاتووه‌ی دهر باره‌ی پله و پی‌نگه‌ی نویژی عیسا و به‌یانی به‌کومه‌ل.
 ۴۳ باسی ئه‌وه‌ی هاتووه‌ی که‌وا با که‌ساتیک له‌ دواوه‌م به‌هستن که‌ خاوه‌ن ژیرین له‌ ئیوه

 ۴۴ باسی ئه‌وه‌ی هاتووه‌ی دهر باره‌ی وه‌ستان له‌ دوا‌ی ریزه‌وه به‌ته‌نیایی بو نویژ.
 ۴۴ باسی ئه‌وه‌ی ئایا چ که‌سیک شایسته‌تره بو پیشنوژی.
 ۴۶ باسی ئه‌وه‌ی هاتووه‌ی که‌ پیشنوژ ده‌بیت که‌ نویژی بو خه‌لک کرد نویژه‌که‌ سووک
 بکات
 ۴۶ باسی ئه‌وه‌ی ده‌گوتریت له‌ کاتی ده‌ستپیکردنی نویژ.
 ۴۷ باسی ئه‌وه‌ی هاتووه‌ی که‌ نویژ وه‌ر ناگیریت به‌بی خویندنه‌وه‌ی فاتیه.
 ۴۷ باسی ئه‌وه‌ی هاتووه‌ی دهر باره‌ی دانانی ده‌ستی راست له‌سه‌ر چه‌پ له‌ نویژدا.
 ۴۸ باسی به‌رزکردنه‌وه‌ی ده‌سته‌کان له‌ کاتی چوونه‌رکوع.
 ۴۹ باسی ئه‌وه‌ی هاتووه‌ی دهر باره‌ی گوته‌ی (سبحان الله) له‌ کاتی رکوع و سوجده.
 ۴۹ باسی ئه‌وه‌ی هاتووه‌ی دهر باره‌ی سوجده‌بردن له‌سه‌ر نیوچه‌وان و لووت.
 ۵۱ باسی ئه‌وه‌ی هاتووه‌ی دهر باره‌ی خویندنی ته‌حیات.
 ۵۲ باسی ئه‌وه‌ی هاتووه‌ی دهر باره‌ی (چۆنیه‌تی) سه‌لامدانه‌وه‌ی ئیو نویژ.
 ۵۳ باسی ئه‌وه‌ی ده‌گوتریت له‌ دوا‌ی سه‌لامدانه‌وه.
 ۵۳ باسی ئه‌وه‌ی ده‌گوتریت له‌ کاتی هاتنه‌ نیو مزگه‌وت.

- باسی ئەوێ هاتوو ئەگەر یەکیکتان هاتە مزگەوت با دوو پکات نوێژ بکات . ٥٤
- باسی ئەوێ هاتوو کە هەموو زەوی شوینی نوێژە جگە لە گۆرستان و گەرماو ٥٤
- باسی ئەوێ هاتوو دەربارە ی پاداشت و گەورەیی دروستکردنی مزگەوت . ٥٥
- باسی ئەوێ هاتوو دەربارە ی نوێژکردن لە مزگەوتی قوباء ٥٥
- باسی ئەوێ هاتوو کەوا (نوێژ لە) چ مزگەوتێک پاداشتی زیاترە ٥٥
- باسی ئەوێ هاتوو دەربارە ی گەورەیی مانەو لە مزگەوت و چاوەڕێکردنی نوێژ
٥٦
- باسی ئەوێ هاتوو دەربارە ی نوێژکردن بەرەو لای پویشتی سوارییە کە ... ٥٦
- باسی ئەوێ هاتوو دەربارە ی نوێژکردن لە کاتی وەنەوزگرتن (خەوھاتن) . ٥٧
- باسی ئەوێ هاتوو دەربارە ی کەسیک سەردانی کۆمەڵێک دەکات، پێشنوێژیان بۆ
ناکات ٥٧
- باسی ئەوێ هاتوو دەربارە ی ئاماژەکردن لە نێو نوێژدا ٥٨
- باسی ئەوێ هاتوو گوتنی سبحان الله بۆ پیاوانە، چەپڵەلێدان بۆ ئافەرەتە . ٥٨
- باسی ئەوێ هاتوو دەربارە ی ناپەسندیی باویشک لە نوێژدا ٥٩
- باسی ئەوێ هاتوو دەربارە ی ناپەسندیی دەستەینان بە شوینەواری وردەبەرد
لە نێو نوێژدا ٥٩
- باسی ئەوێ هاتوو دەربارە ی ناپەسندیی پەنجە خستە نێو یە کدی لە نوێژدا . ٦٠
- باسی ئەوێ هاتوو دەربارە ی سوجدەکانی لەبەرچوون پاش سەلامدانەو و
قسەکردن ٦٠
- باسی ئەوێ هاتوو دەربارە ی ئەو کەسە ی گومانی هەیە لە زیادێ و کەمی پکاتەکانی نوێژە کەیدا
٦١
- باسی ئەوێ هاتوو دەربارە ی کۆششکردن لە نوێژدا ٦١
- باسی ئەوێ هاتوو یە کەم شت بەندە پرسپاری لێ دەکرێت لە پۆژی دوایی
نوێژە کە یەتی ٦٢
- باسی ئەوێ هاتوو کە دوو پکاتی پێش نوێژی بەیانی چ پێز و پلە یەکی هەیە ٦٣
- باسی ئەوێ هاتوو دەربارە ی پالکەوتن لە دوای دوو پکات (نوێژی سوننەتی)
بە یانی ٦٣

باسی ئه‌وهی هاتوووه ئه‌گه‌ر قامه‌ت کرا جگه‌ له‌ نوێژی فه‌رزه‌ نوێژی دیکه‌ نا‌کریت
۶۳

باسی ئه‌وهی هاتوووه‌ ده‌رباره‌ی گه‌ی‌رانه‌وه‌ی دوو پرکاته‌که‌ له‌ دوای ده‌رکه‌وته‌نی خۆر
۶۴

باسی ئه‌وه‌ی هاتوووه‌ پێغه‌مبه‌ری خوا ﷺ دوو پرکات سونه‌ته‌تی مه‌غریبه‌ی له‌ ماله‌وه‌
ده‌کرد ۶۴

باسی ئه‌وه‌ی هاتوووه‌ ده‌رباره‌ی دوو پرکات (سونه‌ته‌تی) دوای عی‌شا ۶۵

باسی ئه‌وه‌ی هاتوووه‌ ده‌رباره‌ی پرێز و گه‌وره‌یی شه‌وه‌نوێژ ۶۵

باسی ئه‌وه‌ی هاتوووه‌ ده‌رباره‌ی قورئانه‌خوێندن به‌ شه‌وه‌ ۶۶

باسی ئه‌وه‌ی هاتوووه‌ ده‌رباره‌ی پرێز و پاداشته‌ی نوێژی سونه‌ته‌ت له‌ ماله‌وه‌ ۶۷

کۆباسی (نوێژی) ویتەر ۶۸

باسی ئه‌وه‌ی هاتوووه‌ که‌وا نوێژی ویتەر فه‌رزه‌ نییه‌ ۶۸

باسی ئه‌وه‌ی هاتوووه‌ ده‌رباره‌ی چه‌وت پرکاته‌ی نوێژی ویتەر ۶۹

باسی ئه‌وه‌ی هاتوووه‌ که‌وا چ به‌خوێندری‌ت له‌ نوێژی ویتەر ۶۹

باسی ئه‌وه‌ی هاتوووه‌ که‌سی‌ک به‌هۆی خه‌وته‌ن نوێژی ویتری له‌ده‌سته‌ بجیت، یان
له‌یادی بکات ۶۹

باسی ئه‌وه‌ی هاتوووه‌ ده‌رباره‌ی نوێژی چیشته‌نگاو (چیشته‌نوێژ) ۷۰

باسی ئه‌وه‌ی هاتوووه‌ ده‌رباره‌ی نوێژی ئیستیخاره ۷۱

باسی ئه‌وه‌ی هاتوووه‌ ده‌رباره‌ی شیوه‌ی سه‌لاواتدان له‌سه‌ر پێغه‌مبه‌ری خوا ﷺ ۷۲

باسی ئه‌وه‌ی هاتوووه‌ ده‌رباره‌ی پێگه‌ و پاداشته‌ی سه‌لاواتدان له‌سه‌ر پێغه‌مبه‌ری خوا
ﷺ ۷۳

کۆباسی هه‌ینی ۷۴

باسی پێگه‌ و گه‌وره‌یی پوژی هه‌ینی ۷۴

باسی‌ک ده‌رباره‌ی ئه‌و کاته‌ی ئومیدی وه‌رگیرانی پارانه‌وه‌ی تیدایه‌ له‌ پوژی هه‌ینی

۷۵

باسی ئه وهی هاتوو ده رباره ی پاداشت و گه وره یی خو شوستنی پوژی هه یینی ۷۵

باسی ئه وهی هاتوو ده رباره ی وازه یینان له هه یینی به یی بیانوو. ۷۶

باسی ئه وهی هاتوو ده رباره ی وتار له سه ر دوانگه ۷۶

باسی ئه وهی هاتوو ده رباره ی دوو رکات نوژی که سیک که دیت و ئیامیش وتار ده دات. ۷۷

باسی ئه وهی هاتوو ده رباره ی ناپه سندیی گفتوگو کردن له کاتیک ئیام وتار ده دا ۷۷

باسیک: ئه و که سه ی خه وی دیت له پوژی هه یینی با شوینی خوی بگوپیت .. ۷۸

کو باسی هه ردوو جه ژن ۸۰

باسیک ده رباره ی نوژی هه ردوو جه ژن پیش وتاردان. ۸۰

باسیک ده رباره ی ده رچوونی ئافره تان (بو نوژ) له هه ردوو جه ژن. ۸۱

باسیک ده رباره ی خواردن له پوژی جه ژنی په مه زان پیش ده رچوون (بو نوژ). ۸۱

کو باسی گه شت. ۸۴

باسی کور تکر دنه وهی (نوژ) له گه شتدا. ۸۴

باسی ئه وهی هاتوو ده رباره ی کور تکر دنه وهی نوژ (له گه شتدا). ۸۴

باسیک ده رباره ی نوژی خو رگیران. ۸۵

باسی ئه وهی هاتوو ده رباره ی نوژی ترس. ۸۷

باسیک ده رباره ی ناپه سندیی تف فڕیدان له تپو مزگه وت. ۸۷

باسی ئه وهی ده گو تریت له کاتی سوجه دکانی قورئان. ۸۸

باسی ئه وهی هاتوو ده رباره ی ئاو ردا نه وه له نوژدا. ۸۸

باسی ناپه سندیی ئه وهی که خه لک به پپوه بوه ستن و چاوه پپی ئیام بکه ن، له کاتی چوونه نیو نوژ. ۸۸

باسی ئه وهی هاتوو ده رباره ی ستاییشی خوا و سه لاتدان له سه ر پیغه مبه ر ﷺ پیش

- دوعا کردن ۸۹
- باسی ئه‌وه‌ی هاتوو له گوتنی (بسم الله) له کاتی چوونه سه‌رئاو ۹۰
- باسی ئه‌وه‌ی هاتوو ده‌رباره‌ی پوخساری ئه‌و ئوممه‌ته له پوژی دوا‌یی به‌هۆی شوینه‌واری سوجده و ده‌ست‌نوێژه‌وه ۹۰
- باسی ئه‌وه‌ی هاتوو ده‌رباره‌ی پڕژاندنی ئاو به‌سه‌ر میزی مندالی شیره‌خۆر ۹۱
- باسی ئه‌وه‌ی باس کراوه ده‌رباره‌ی پینگه و گه‌وره‌یی نوێژ ۹۱
- کۆباسی زه‌کات له پیغه‌مبه‌ری خواوه ﷺ ۹۲
- باسی ئه‌وه‌ی هاتوو ده‌رباره‌ی زه‌کاتی زیڕ و زیو ۹۲
- باسی ئه‌وه‌ی هاتوو ده‌رباره‌ی زه‌کاتی مانگا ۹۲
- باسی ئه‌وه‌ی هاتوو ده‌رباره‌ی ناپه‌سندی له وه‌رگرتنی چاکترین مال له زه‌کات ۹۳
- باسی ئه‌وه‌ی هاتوو ده‌رباره‌ی زه‌کاتی کشتوکال و خورما و دانه‌وێله ۹۴
- باسی ئه‌وه‌ی هاتوو که ئه‌سپ و کۆیله زه‌کاتیان تیدا نییه ۹۵
- باسی ئه‌وه‌ی هاتوو ده‌رباره‌ی سه‌رپاستیی کۆکه‌ره‌وه‌ی زه‌کات ۹۵
- باسی ئه‌وه‌ی هاتوو ده‌رباره‌ی ناپه‌سندی گه‌پاندنه‌وه‌ی مالی به‌خشاو ۹۶
- باسی ئه‌وه‌ی هاتوو ده‌رباره‌ی سه‌رفیتره ۹۶
- باسی ئه‌وه‌ی هاتوو ده‌رباره‌ی پیش‌خستنی سه‌رفیتره پیش نوێژی جه‌ژن ۹۷
- باسی ئه‌وه‌ی هاتوو ده‌رباره‌ی پڕگړیکردن له سوال‌کردن ۹۷
- کۆباسی پوژوو له پیغه‌مبه‌ری خواوه ﷺ ۱۰۰
- باسی ئه‌وه‌ی هاتوو ده‌رباره‌ی پینگه و گه‌وره‌یی مانگی په‌مه‌زان ۱۰۰
- باسی ئه‌وه‌ی هاتوو که پوژووگرتن به بینینی مانگه، کردنه جه‌ژنیش به‌بینینی مانگی په‌کشه‌وه‌ی شه‌واله ۱۰۱
- باسی ئه‌وه‌ی هاتوو ده‌رباره‌ی په‌له‌کردن له به‌ربانگ‌کردن ۱۰۱
- باسی ئه‌وه‌ی هاتوو ده‌رباره‌ی ده‌رکه‌وتنی به‌یانی ۱۰۲

- باسى ئەۋەى ھاتوۋە دەربارەى ھەپشە كىردن لە غەببە تىكرىنى پۆژوۋەوان ۱۰۲ ..
- باسى ئەۋەى ھاتوۋە دەربارەى گەورەى پارشىۋىكرىدن ۱۰۳
- باسى ئەۋەى ھاتوۋە دەربارەى مۆلەتدان بۆ پۆژوۋەنگىرتن لە گەشتدا ۱۰۳
- باسى ئەۋەى ھاتوۋە دەربارەى پۆژوۋەنگىرتن لە جىياتى مردوۋ ۱۰۳
- باسى ئەۋەى ھاتوۋە دەربارەى پۆژوۋەنگىر بەئەنقەست خۆى پىشېنىتەۋە ۱۰۴
- باسى ئەۋەى ھاتوۋە دەربارەى پۆژوۋەنگىر بە لەبىر چوۋنەۋە شت بخوات يان بخواتەۋە ۱۰۴
- باسى ئەۋەى ھاتوۋە دەربارەى ماچكىردن بۆ پۆژوۋەوان ۱۰۵
- باسى ئەۋەى ھاتوۋە پۆژوۋى بەتالە ھەر كەسىك نىەتى بەپۆژوۋەۋونى نەبىت لە شەۋدا ۱۰۶
- باسى ئەۋەى ھاتوۋە دەربارەى بەپۆژوۋەۋونى سۈننەت بەبى نىەتھىنان لە شەۋدا ۱۰۷
- باسى ئەۋەى ھاتوۋە دەربارەى ناپەسندىى بەپۆژوۋەۋونى پۆژى ھەينى بەتەنھا ۱۰۷
- باسى ئەۋەى ھاتوۋە دەربارەى ناپەسندىى بەپۆژوۋەۋونى پۆژى شەممە ۱۰۸ ...
- باسى ئەۋەى ھاتوۋە دەربارەى پۆژوۋى دوۋشەممە و پىنجشەممە ۱۰۸
- باسى ئەۋەى ھاتوۋە دەربارەى سوۋرەۋون لەسەر بەپۆژوۋەۋونى پۆژى عاشۇپاء ۱۰۹
- باسى ئەۋەى ھاتوۋە دەربارەى كارى چاكە لە دە پۆژەكەدا ۱۰۹
- باسى ئەۋەى ھاتوۋە دەربارەى پۆژوۋەنگىرتى شەش پۆژ لە مانگى شەۋالدا ۱۱۰ ..
- باسى ئەۋەى ھاتوۋە دەربارەى پۆژوۋەنگىرتى سى پۆژ لە ھەموۋ مانگىك ۱۱۰ ...
- باسى ئەۋەى ھاتوۋە دەربارەى پىز و پاداشتى بەپۆژوۋەۋون ۱۱۱
- باسى ئەۋەى ھاتوۋە دەربارەى ناپەسندىى بەيەكەستەۋەى پۆژوۋ بۆ پۆژوۋەوان ۱۱۱
- باسى ئەۋەى ھاتوۋە دەربارەى ۋەلامدانەۋەى پۆژوۋەوان بۆ بانگەپىشتى خواردن ۱۱۲
- باسى ئەۋەى ھاتوۋە دەربارەى مانەۋە لە مزگەۋت ۱۱۲

- باسی ئه‌وه‌ی هاتوو ده‌باره‌ی شه‌وی قه‌در ۱۱۲
- باسی ئه‌وه‌ی هاتوو ده‌باره‌ی پۆژووگرتن له‌ زستاندا ۱۱۳
- باسی ئه‌وه‌ که‌ ئایا مو‌عته‌کیف بۆ کاری پ‌یویست له‌ مزگه‌وت ده‌رده‌چ‌یت یان نا ۱۱۴
- باسی ئه‌وه‌ی هاتوو ده‌باره‌ی پاداشتی ئه‌و که‌سه‌ی پۆژووگر لای ئه‌و پۆژوو ده‌شک‌ین‌یت ۱۱۵
- کۆباسی حه‌ج له‌ پ‌یغه‌مبه‌ری خواوه ﷺ ۱۱۶
- باسی ئه‌وه‌ی هاتوو ده‌باره‌ی پاداشتی حه‌ج و عومره ۱۱۶
- باسی ئه‌وه‌ی هاتوو که‌وا پ‌یغه‌مبه‌ر ﷺ چه‌ند حه‌جی کردوو ۱۱۷
- باسی ئه‌وه‌ی هاتوو که‌وا پ‌یغه‌مبه‌ر ﷺ چه‌ند عومره‌ی کردوو ۱۱۷
- باسی ئه‌وه‌ی هاتوو ده‌باره‌ی کۆکردنه‌وه‌ی حه‌ج و عومره به‌یه‌که‌وه ۱۱۸
- باسی ئه‌وه‌ی هاتوو ده‌باره‌ی پاداشتی گوته‌وه‌ی (لبیک) و قوربانیکردن ۱۱۸
- باسی ئه‌وه‌ی هاتوو ده‌باره‌ی ده‌نگبه‌رزکردنه‌وه له‌ گوته‌وه‌ی (لبیک) ۱۱۸
- باسی ئه‌وه‌ی هاتوو ده‌باره‌ی شوینه‌کانی ئیحرامبه‌ستن بۆ خه‌لکی ناوچه ۱۱۹
- جیاوازه‌کان ۱۱۹
- باسی ئه‌وه‌ی هاتوو ده‌باره‌ی ده‌ستدان له‌ به‌رده‌په‌شه‌که و پوکنی یه‌مانی جیا له ۱۱۹
- پوکنه‌کانی دیکه ۱۱۹
- باسی ئه‌وه‌ی هاتوو ده‌باره‌ی ماچکردنی به‌رده‌په‌شه‌که ۱۲۰
- باسی ئه‌وه‌ی هاتوو (هاتن و چوون) له‌ سه‌فاوه ده‌ست پ‌ی ده‌کر‌یت پ‌یش مه‌روه ۱۲۰
- باسی ئه‌وه‌ی هاتوو ده‌باره‌ی پاکردن له‌ ن‌یوان سه‌فا و مه‌روه ۱۲۱
- باسی ئه‌وه‌ی هاتوو ده‌باره‌ی ته‌وافکردن به‌سواری (ولاخه‌وه) ۱۲۲
- باسی ئه‌وه‌ی هاتوو ده‌باره‌ی ئه‌وه‌ی ده‌خویندر‌یت له‌ دوو پکاتی دوا‌ی ته‌واف ۱۲۲
- باسی ئه‌وه‌ی هاتوو له‌ ر‌یز و پ‌یرۆزی به‌رده‌په‌شه‌که و پوکن و مه‌قام ۱۲۳
- باسی ئه‌وه‌ی هاتوو ده‌باره‌ی ده‌رچوون له‌ عه‌ره‌فات ۱۲۳

- باسی ئه‌وه‌ی هاتوو ده‌رباره‌ی به‌ردبارانکردنی شه‌یتان به‌پیاده و سوارییه‌وه ١٢٤
- باسی ئه‌وه‌ی هاتوو به‌چ لایه‌کی سه‌ر ده‌ست ده‌کریت به‌تاشینی..... ١٢٤
- باسی ئه‌وه‌ی هاتوو ده‌رباره‌ی تاشین و کورته‌کردنه‌وه‌ی قژی سه‌ر..... ١٢٤
- باسی ئه‌وه‌ی هاتوو ده‌رباره‌ی چه‌جی منداڵ..... ١٢٥
- باسی ئه‌وه‌ی هاتوو ده‌رباره‌ی پینگه و گه‌وره‌یی عوم‌په‌کردن..... ١٢٥
- باسی ئه‌وه‌ی هاتوو ده‌رباره‌ی عوم‌په‌کردن له‌ته‌نعیم..... ١٢٦
- باسی ئه‌وه‌ی هاتوو که‌وا ئافره‌تی چه‌یزدار چی ده‌گیرته‌وه له‌کاره‌کانی چه‌ج..... ١٢٦
- باسی ئه‌وه‌ی هاتوو ده‌رباره‌ی به‌رده‌په‌شه‌که..... ١٢٧
- کو‌باسی چه‌نازه له‌پیغه‌مبه‌ری خواوه ﷺ..... ١٢٨
- باسی ئه‌وه‌ی هاتوو ده‌رباره‌ی پاداشتی نه‌خۆش..... ١٢٨
- باسی ئه‌وه‌ی هاتوو ده‌رباره‌ی سه‌ردانی نه‌خۆش..... ١٢٨
- باسی ئه‌وه‌ی هاتوو ده‌رباره‌ی قه‌ده‌غه‌کردنی خۆزگه‌خواستن به‌مردن..... ١٢٩
- باسی ئه‌وه‌ی هاتوو ده‌رباره‌ی په‌ناگرتن به‌خوا له‌نه‌خۆشی..... ١٣٠
- باسی ئه‌وه‌ی هاتوو ده‌رباره‌ی هاندان بۆ وه‌سییه‌ت..... ١٣١
- باسی ئه‌وه‌ی هاتوو ده‌رباره‌ی یاده‌ینانه‌وه‌ی نه‌خۆش له‌کاتی مه‌رگ و پارانه‌وه‌ بۆ کردنی..... ١٣١
- باسی ئه‌وه‌ی هاتوو که‌وا ئارامی ته‌واو له‌یه‌که‌م ساتی ناخۆشیه‌که‌یه..... ١٣١
- باسی ئه‌وه‌ی هاتوو ده‌رباره‌ی ماچکردنی مردوو..... ١٣٢
- باسیک ده‌رباره‌ی ئه‌وه‌ی هاتوو سه‌باره‌ت به‌به‌کاره‌ینانی میسک بۆ مردوو..... ١٣٢
- باسی ئه‌وه‌ی هاتوو ده‌رباره‌ی خۆش‌وشتن به‌هۆی شوشتنی مردوو..... ١٣٢
- باسی ئه‌و جو‌ره‌ کفنه‌ی به‌باش زانراوه..... ١٣٣
- باسی ئه‌وه‌ی هاتوو له‌پینگریکردنی له‌پروومه‌تدان و یه‌خه‌دارین له‌کاتی به‌لا و ناخۆشیدا..... ١٣٤

- باسی ئه‌وه‌ی هاتوو ده‌باره‌ی په‌له‌کردن له‌شاردنه‌وه‌ی مردوو ١٣٤
- باسی ئه‌وه‌ی هاتوو ده‌باره‌ی گوټنی (الله أكبر) له‌سه‌ر جه‌نازه ١٣٤
- باسی ئه‌وه‌ی ده‌گوټریت له‌نوټر له‌سه‌ر مردوو ١٣٥
- باسی ئه‌وه‌ی هاتوو ده‌باره‌ی خوټندنه‌ی فاتحه‌ له‌نوټری مردوودا ١٣٦
- باسی ئه‌وه‌ی هاتوو ده‌باره‌ی پاداشتی نوټرکردن له‌سه‌ر مردوو ١٣٧
- باسی ئه‌وه‌ی ده‌گوټریت کاتیک مردوو ده‌خریته‌ نیو گوڤه‌وه ١٣٧
- باسی ئه‌وه‌ی هاتوو ده‌باره‌ی پښگری پوښتن و دانیشن له‌سه‌ر گوڤ و نوټر
پوووه‌ گوڤ ١٣٨
- باسی ئه‌وه‌ی هاتوو ده‌باره‌ی به‌چاکه‌ باسکردنی مردوو ١٣٨
- باسی ئه‌وه‌ی هاتوو ده‌باره‌ی شه‌هیدان کین؟ ١٣٩
- باسی ئه‌وه‌ی هاتوو ده‌باره‌ی که‌سیک دیداری خوی پیخۆش بیت، خواش
دیداری ئه‌وی پیخۆشه ١٣٩
- باسی ئه‌وه‌ی هاتوو ده‌باره‌ی ئه‌و که‌سه‌ی خوی کوشتوو و نوټری له‌سه‌ر نه‌کراوه
..... ١٤٠
- باسی ئه‌وه‌ی هاتوو ده‌باره‌ی نوټرکردن له‌سه‌ر قه‌رزدار ١٤٠
- باسی ئه‌وه‌ی هاتوو ده‌باره‌ی سزای نیوگوڤ ١٤١
- کۆباسی هاوسه‌رگیری له‌پیغه‌مبه‌ری خواوه ﷺ ١٤٢
- باسی ئه‌وه‌ی هاتوو ده‌باره‌ی که‌وره‌یی هاوسه‌رگیری و هاندان بو‌ ئه‌نجامدانی
..... ١٤٢
- باسی ئه‌وه‌ی هاتوو که‌وا ئافره‌ت داخوای ده‌کریت به‌هوی سی‌ تایه‌تمه‌ندییه‌وه
..... ١٤٣
- باسی ئه‌وه‌ی هاتوو ده‌باره‌ی سه‌یرکردنی خوازینیکراو ١٤٣
- باسی ئه‌وه‌ی هاتوو ده‌گوټریت بو‌ که‌سیک تازه‌ هاوسه‌رگیری کردیت ١٤٣
- باسی ئه‌وه‌ی ده‌گوټریت له‌کاتی چوونه‌ لای هاوسه‌ر ١٤٤
- باسی ئه‌وه‌ی هاتوو ده‌باره‌ی وه‌لامدانه‌وه‌ی بانگه‌یشت ١٤٤

- باسی ئه وهی هاتوو ده رباره ی به شوودانی کچان ۱۴۵
- باسی ئه وهی هاتوو که واهاره پرین دانامه زریّت به بی سهرپرشتیار ۱۴۶
- باسی ئه وهی هاتوو ده رباره ی خوازینی کردنی هاوسه رگیری ۱۴۶
- باسی ئه وهی هاتوو ده رباره ی وه رگرتنی بۆچوونی کچ و بیوه ژن (بۆ هاوسه رگیری) ۱۴۶
- باسی ئه وهی هاتوو ده رباره ی ماره یی ئافره تان ۱۴۷
- باسی ئه وهی هاتوو ده رباره ی حه لّالکهری (ئافره تانی ته لّاقدر او) و بۆحه لّاکراو ۱۴۸
- باسی ئه وهی هاتوو ده رباره ی قه دهغه کردنی هاوسه رگیری کاتی ۱۴۸
- باسی ئه وهی هاتوو ده رباره ی قه دهغه کردنی ژنبه ژنه ۱۴۹
- باسی ئه وهی هاتوو ئافره ت کۆ ناکریتته وه له گه لّ خوشکی باوکی، یان خوشکی دایکی ۱۴۹
- باسی ئه وهی هاتوو ده رباره ی دانانی مهرج له کاتی هاوسه رگیری ۱۵۰
- باسی ئه وهی هاتوو ده رباره ی گرته وهی مه نی (له کاتی سهرجیی) ۱۵۰
- باسی ئه وهی هاتوو ده رباره ی دابه شکاری له نیوان ئافره تی کچ و بیوه ژن ۱۵۱
- کۆباسی شیرپیدان له پیغه مبه ری خواوه ﷺ ۱۵۲
- باسی ئه وهی هه رچی به ره چه له ک حه رام ده بیّت، به هۆی شیرپیدانی شه وه حه رام ده بیّت ۱۵۲
- باسی ئه وهی هاتوو ره چه له کی مندال بۆ خاوه ن جیگایه ۱۵۲
- باسی ئه وهی هاتوو ده رباره ی مافی پیاو به سه ر ئافره ته وه ۱۵۳
- باسی ئه وهی هاتوو ده رباره ی مافی ئافره ت به سه ر پیاوه که ی ۱۵۳
- باسی ئه وهی هاتوو ده رباره ی قه دهغه ی سهردان کردنی ئافره تان (که میردی له لا نه بیّت) ۱۵۴
- کۆباسی ته لّاق و نه فرین (ی ژن و میرد) له پیغه مبه ری خواوه ﷺ ۱۵۶

باسی ئه‌وه‌ی هاتوو ده‌باره‌ی ته‌لاق به‌پیی سوننه‌ت ۱۵۶

باسی ئه‌وه‌ی هاتوو که ئافره‌تی سیبه‌سی ته‌لاق‌دراو مافی نیشته‌جیی خه‌رجی
رۆژانه‌ی نییه ۱۵۷

باسی ئه‌وه‌ی هاتوو ده‌باره‌ی ئه‌و که سه‌ی ته‌لاق‌دانی ژنه‌که‌ی به‌دلیدا بیّت. ۱۵۸

باسی ئه‌وه‌ی هاتوو ده‌باره‌ی خولع (خۆدارینی ژن له‌ پیاوه‌که‌ی) ۱۵۸

باسی ئه‌وه‌ی هاتوو ده‌باره‌ی دل‌رازیکردنی ئافره‌تان ۱۵۹

باسی ئه‌وه‌ی هاتوو ده‌باره‌ی نه‌فره‌تکردن (ی ژن و می‌ر له‌یه‌کدی) ۱۵۹

کۆباسی کپین و فروشتن له‌ پیغه‌مبه‌ری خواوه ﷺ ۲۶۱

باسی ئه‌وه‌ی هاتوو ده‌باره‌ی وازه‌ینان له‌ شته‌ گوماناوویه‌کان ۱۶۲

باسی ئه‌وه‌ی هاتوو ده‌باره‌ی خواردنی پریا ۱۶۳

باسی ئه‌وه‌ی هاتوو ده‌باره‌ی که‌سیک به‌ درۆ سویند بخوات بۆ کالایه‌کی بازرگانی
..... ۱۶۳

باسی ئه‌وه‌ی هاتوو ده‌باره‌ی کاری بازرگانی به‌ کاتی به‌یانی زوو ۱۶۴

باسی ئه‌وه‌ی هاتوو ده‌باره‌ی خه‌لکی شارنشین شت بۆ خه‌لکی ده‌شتنشین
نه‌فروشیّت ۱۶۴

باسی ئه‌وه‌ی هاتوو ده‌باره‌ی ناپه‌سندی فروشتنی شتی که له‌لات نییه .. ۱۶۵

باسی ئه‌وه‌ی هاتوو ده‌باره‌ی ناپه‌سندی فروشتنی ئازهل به‌ ئازهل به‌شیوه‌ی قهرز
..... ۱۶۵

باسی ئه‌وه‌ی هاتوو ده‌باره‌ی ئالوگۆری دراو ۱۶۶

باسی ئه‌وه‌ی هاتوو که کپیار و فروشیار سه‌رپشکن له‌ په‌شیانبوونه‌وه‌ هه‌تا جیا
ده‌بنه‌وه ۱۶۶

باسی ئه‌وه‌ی هاتوو ده‌باره‌ی که‌سیک که فیللی لی ده‌کریت له‌ کپین و فروشتن
..... ۱۶۷

باسی ئه‌وه‌ی هاتوو ده‌باره‌ی ئه‌و که سه‌ی قهرزداره‌که‌ی مایه‌پوچ ده‌بیّت و
ماله‌که‌ی (کالا که‌ی) خۆی له‌لای ده‌بینیته‌وه ۱۶۸

باسی ئه‌وه‌ی هاتوو ده‌باره‌ی قۆرخکاری ۱۶۸

باسی ئه وهی هاتوو ده باره ی قه ده غه کردنی مامه له به سه ر مامه له ی براهه کی
 ۱۶۹

باسی ئه وهی هاتوو ده باره ی قه ده غه کردنی مه ی کردنه سرکه . ۱۶۹

باسی ئه وهی هاتوو ده باره ی کرین و فروشتنی پیستی ئازله لی مرداره بوو و بته کان
 ۱۷۰

باسی ئه وهی هاتوو ده باره ی په شیما نیوونه وه له خه لات . ۱۷۱

باسی ئه وهی هاتوو که دوا خستنی قهرز له لایه ن ده وله مه ند سته مه . ۱۷۱

باسی ئه وهی هاتوو ده باره ی دانانی نرخ (له سه ر که لویه ل) . ۱۷۱

باسی ئه وهی هاتوو ده باره ی ناپه سندی فیله له کرین و فروشتن . ۱۷۲

باسی ئه وهی هاتوو ده باره ی قهرز وه رگرتنی و شتریان هه ر ئازله لیکی دیکه ۱۷۳

کو باسی حو که کان له پیغه مبه ری خوا وه ﷺ . ۱۷۴

باسی ئه وهی هاتوو دادوهر له بریاریدا راست ده کات و هه له ش ده کات ... ۱۷۵

باسی ئه وهی هاتوو ده باره ی پیشه وای خه لک . ۱۷۵

باسی ئه وهی هاتوو نابیت دادوهر دادوهری بکات له کاتی توو په ییدا . ۱۷۶

باسی ئه وهی هاتوو ده باره ی په شوه دهر و په شوه وه رگر له دادوه ییدا . ۱۷۶

باسی ئه وهی هاتوو که شایه تی له سه ر بانگه شه کاره و سویند له سه ر داوا له سه ر کراوه
 ۱۷۷

باسی ئه وهی هاتوو ده باره ی سویند له گه ل شایه تی . ۱۷۷

باسی ئه وهی هاتوو ده باره ی به خشین به درێژایی ته مه ن . ۱۷۷

باسی ئه وهی هاتوو ده باره ی به خشین به چاوه پروانی . ۱۷۸

باسی ئه وهی هاتوو ده باره ی سه رپشکر کردنی مندال له نیوان باوک و دایکیدا
 ئه گه ر جیا بوونه وه . ۱۷۹

باسی ئه وهی هاتوو کاتیک باوک له مال و سامانی منداله که ی ده بات . ۱۷۹

باسی ئه وهی هاتوو ده باره ی هه لگرته وه ی به شی هاوبه ش (شه ریک) ... ۱۸۰

باسیک ده باره ی مالی وه قفکراو . ۱۸۰

باسی ئه‌وهی هاتوو ده‌باره‌ی ڕِز و گه‌وره‌ی دارچاندن ١٨١

باسیك ده‌باره‌ی كشتوكاڵکردن ١٨١

كۆباسی خوینباییه‌كان له پیغه‌مبه‌ری خواوه ﷺ ١٨٢

باسی ئه‌وهی هاتوو ده‌باره‌ی خوینبایی په‌نجه‌كان ١٨٢

باسی ئه‌وهی هاتوو ده‌باره‌ی هه‌ره‌شه‌ی توند له كوشتنی پروادار (به‌ناهه‌ق) ١٨٢

باسی دادگاییکردن ده‌باره‌ی خوین (كوشتن) ١٨٣

باسی ئه‌وهی هاتوو ده‌باره‌ی ئه‌و كه‌سه‌ی كه‌سیكی خاوه‌ن په‌یان ده‌كوژیت ١٨٣

باسی ئه‌وهی هاتوو ده‌باره‌ی قه‌ده‌غه‌کردن له هه‌تك و شیواندن (ی مردوو) ١٨٤

باسی ئه‌وهی هاتوو كه موسولمان ناكوژریته‌وه (به‌هۆی كوشتنی كه‌سی) بیپروا ١٨٤

باسی ئه‌وهی هاتوو هه‌ر كه‌سیك بكوژریت به‌هۆی به‌رگری له ماله‌كه‌ی شه‌هیده ١٨٤

باسی ئه‌وهی هاتوو هه‌ر كه‌سیك بكوژریت به‌هۆی به‌رگری له ماله‌كه‌ی شه‌هیده ١٨٥

كۆباسی سزا شه‌رعییه‌كان له پیغه‌مبه‌ری خواوه ﷺ ١٨٦

باسی ئه‌وهی هاتوو كه‌وا كه‌سیك سزای سنوورداری له‌سه‌ر نییه ١٨٦

باسی ئه‌وهی هاتوو ده‌باره‌ی داپۆشینی موسولمان ١٨٦

باسی ئه‌وهی هاتوو ده‌باره‌ی ناپه‌سندیی تكاکردن بۆ سزا شه‌رعییه‌كان ... ١٨٧

باسی ئه‌وهی هاتوو ده‌باره‌ی به‌ردباران كردنی خاوه‌نی كتیبه‌كان ١٨٨

باسی ئه‌وهی هاتوو كه سزای شه‌رعی ده‌بیته كه‌فاره‌ت بۆ خاوه‌نه‌كه‌ی ١٨٩

باسی ئه‌وهی هاتوو ده‌باره‌ی سزای سه‌رخۆش ١٩٠

باسی ئه‌وهی هاتوو ده‌باره‌ی ناپاك و فیلباز و تالانچی ١٩٠

باسی ئه‌وهی هاتوو به‌روبووم به‌ داره‌وه و كپۆکی دارخورما ده‌ستیان له‌سه‌ر ١٩١

ناپدریت ١٩١

باسی ئه‌وهی هاتوو كه ده‌سته‌كان ناپدرین (به‌هۆی دزین) له كاتی جه‌نگدا ١٩١

- باسی ئەوەی هاتوووە دەربارەى سزای نێربازی ١٩٢
- باسی ئەوەی هاتوووە دەربارەى هەلگەرانەو (له ئایینی ئیسلام) ١٩٣
- باسی ئەوەی هاتوووە دەربارەى کەسیک چەک هەلبگریت ١٩٤
- کۆباسی راوکردن له پیڤه‌مبه‌رى خواوه ﷺ ١٩٦
- باسی ئەوەی هاتوووە دەربارەى کەسیک شتیک داوێت بۆ نێچیریک و لێی ون دەبێت ١٩٦
- کۆباسی خواردنه‌كان ١٩٨
- باسی ئەوەی هاتوووە دەربارەى ناپه‌سندیی خواردنی گیاندارى نیشانه‌کراو. ١٩٨
- باسی ئەو به‌شەى له ئازەلی زیندوو دەبێدریت به‌ مرداره‌وه‌بوو داده‌نریت. ١٩٨
- کۆباسی فه‌رمانه‌كان و سووده‌كان. ٢٠٠
- باسی ئەوەی هاتوووە دەربارەى کوشتنی ماره‌كان. ٢٠٠
- باسی ئەوەی هاتوووە که کەسیک سه‌گیک رابگریت، چ پاداشتیکی لێ که‌م ده‌بێته‌وه ٢٠٠
- کۆباسی قوربانیه‌كان له پیڤه‌مبه‌رى خواوه ﷺ ٢٠٢
- باسی ئەوەی هاتوووە دەربارەى قوربانیکردن به‌ دوو به‌ران ٢٠٢
- باسی ئەوەی دروست نییه‌ بۆ کردنه‌ قوربانى ٢٠٢
- باسی ئەوەی هاتوووە دەربارەى هاوبه‌شیکردن له قوربانى ٢٠٣
- باسی ئەوەی هاتوووە که قوربانى به‌ سه‌ره‌ مه‌رێک دروسته‌ بۆ خانه‌واده‌یه‌ك. ٢٠٣
- باسی ئەوەی هاتوووە دەربارەى هۆزه‌بانه ٢٠٤
- باسیک دەربارەى هۆزه‌بانه ٢٠٥
- باسی ده‌ستکارینه‌کردنی مووه‌كان بۆ که‌سیک ویستی قوربانى هه‌بێت ٢٠٦

کوباسی نه زرو سویند خوارده کان له پیغه مبهري خواوه ﷺ ۲۰۸

باسی ئه وهی هاتووه له پیغه مبهري خواوه ﷺ که نه زرو بو کاری تاوان دانامه زریټ
..... ۲۰۸

باسی هر که سیټک نه زرو بکات که ملکه چیی خوا بکات با ملکه چی بیټ ۲۰۸

باسی ئه وهی هاتووه که سیټک سویندی له سهر شتیټک خوارد، دواتر بینیی شتیټکی
چاکتر له وه ههیه ۲۰۹

باسی ئه وهی هاتووه ده ربارهی هه لاواردن له سویند خواردندا ۲۱۰

باسی ئه وهی هاتووه ده ربارهی ناپه سندیی سویند خواردن به جگه له خوا ۲۱۱

باسیټک ده ربارهی ناپه سندیی نه زرو کردن ۲۱۱

باسی ئه وهی هاتووه ده ربارهی چۆنیه تی سویند خواردنی پیغه مبهري ﷺ ۲۱۲

باسی ئه وهی هاتووه ده ربارهی گپړانه وهی نه زرو کردن له بری مردوو ۲۱۲

کوباسی ژياننامه له پیغه مبهري خواوه ﷺ ۲۱۴

باسی ئه وهی هاتووه ده ربارهی ده سټکه وتی جهنگ ۲۱۴

باسیټک ده ربارهی پشکی ئه سپ (له ده سټکه وتی جهنگدا) ۲۱۵

باسی ئه وهی هاتووه ده ربارهی خاوه ن په یان که به شداری جهنگ بکه ن، ئایا
پشکیان به رده که ویت؟ ۲۱۵

باسی ئه وهی هاتووه هر که سیټک که سیټکی کوشت (له جهنگدا) که لویه له که ی بو
ئه وه بیټ ۲۱۷

باسیټک ده ربارهی ناپه سندیی فروشتنی ده سټکه وت پیش دابه شکردنی ۲۱۸

باسی ئه وهی هاتووه ده ربارهی خوراکی هاوبه شدانه ران ۲۱۸

باسیټک ده ربارهی قه ده غه کردنی له یه کجیا کردنه وهی کویله ی جهنگ ۲۱۹

باسی ئه وهی هاتووه ده ربارهی کوشتنی دیله کان و وه رگرتنی فیدیه ۲۱۹

باسی ئه وهی هاتووه ده ربارهی ناپه سندیی کوشتنی ئافره تان و مندالان ۲۲۰

باسی ئه وهی هاتووه ده ربارهی دزینی ده سټکه وتی جهنگ ۲۲۰

باسى ئەۋەى ھاتوۋە دەربارەى دەرچوۋنى ئافرەتان بۇ جەنگ ۲۲۱

باسى ئەۋەى ھاتوۋە دەربارەى غەدر و ناپاكى ۲۲۱

باسى ئەۋەى ھاتوۋە بۇ ھەموو غەدركارىك ئالايەك بەرز دەكرىتەۋە لە پۇژى
دوایی ۲۲۲

باسى ئەۋەى ھاتوۋە دەربارەى سەرانە ۋەرگرتن لە ئاگرپەرستان ۲۲۲

باسى ئەۋەى ھاتوۋە دەربارەى كۆچكردن ۲۲۳

باسى ئەۋەى ھاتوۋە دەربارەى بەلئندان بە پىغەمبەر ﷺ ۲۲۳

باسى ئەۋەى ھاتوۋە دەربارەى ھەلۋەشاندنەۋەى بەلئىن و پەيان ۲۲۳

باسى ئەۋەى ھاتوۋە دەربارەى چۆنىتەى بەلئىنۋەرگرتن لە ئافرەتان ۲۲۴

باسى ئەۋەى ھاتوۋە دەربارەى پىدانی پىنجىك (لە دەستكەۋتى جەنگ) .. ۲۲۵

باسى ئەۋەى ھاتوۋە دەربارەى مىراتى پىغەمبەرى خوا ﷺ ۲۲۵

كۆباسى پىگە و گەۋرەى جىھاد لە پىغەمبەرى خواۋە ﷺ ۲۲۸

باسى ئەۋەى ھاتوۋە دەربارەى پىگە و پاداشتى جىھادكردن ۲۲۸

باسى ئەۋەى ھاتوۋە دەربارەى رېز و پاداشتى كەسىك بمرىت بەپاسەۋانكارى
..... ۲۲۹

باسى ئەۋەى ھاتوۋە دەربارەى پىگە و پاداشتى بەپۇژۋوبوون لەپىناۋ خوا .. ۲۲۹

باسى ئەۋەى ھاتوۋە دەربارەى پىگە و پاداشتى خەرچكردنى مال لەپىگای خوا
..... ۲۳۰

باسى ئەۋەى ھاتوۋە دەربارەى پىگە و پاداشتى كەسىك پىداۋىستى مۇجاھىدىك
دابىن بكات ۲۳۰

باسى ئەۋەى ھاتوۋە دەربارەى پىگە و پاداشتى كەسىك موۋى سىپى بكات لەپىناۋ
خوا ۲۳۱

باسى ئەۋەى ھاتوۋە دەربارەى پاداشتى شەھىدان ۲۳۱

باسى ئەۋەى ھاتوۋە كەسىك جەنگىت بۇ رىبابازى و دونىا ۲۳۲

باسى ئەۋەى ھاتوۋە دەربارەى كەسىك برىندار بكرىت لەپىناۋ خوا ۲۳۳

باسی ئه‌وه‌ی هاتووہ ئایا باشتین کار کامه‌یه؟ ۲۳۴

باسی ئه‌وه‌ی هاتووہ دهرباره‌ی باشتین خه‌لک کیه؟ ۲۳۴

باسیک دهرباره‌ی پاداشتی شه‌هید ۲۳۵

کۆباسی جه‌هادکردن له‌ پیغه‌مبه‌ری خواوه ﷺ ۲۳۶

باسی ئه‌وه‌ی هاتووہ دهرباره‌ی ئه‌و که‌سه‌ی چووہ بۆ جه‌نگ و دایک و باوکی جی
هیشتووہ ۲۳۶

باسی ئه‌وه‌ی هاتووہ دهرباره‌ی ناپه‌سندی گه‌شتکردنی که‌سیک به‌ته‌نیا ۲۳۶

باسی ئه‌وه‌ی هاتووہ دهرباره‌ی پینگه‌دان به‌ درۆ و فیل له‌ جه‌نگدا ۲۳۷

باسی ئه‌وه‌ی هاتووہ دهرباره‌ی جه‌نگه‌کانی پیغه‌مبه‌ر ﷺ، ژماره‌شیان چه‌ند بووه‌؟
..... ۲۳۷

باسی ئه‌وه‌ی هاتووہ دهرباره‌ی دوعاکردن له‌ کاتی جه‌نگ ۲۳۸

باسی ئه‌وه‌ی هاتووہ دهرباره‌ی پۆژوو‌شکاندن له‌ کاتی جه‌نگ ۲۳۸

باسی ئه‌وه‌ی هاتووہ دهرباره‌ی ده‌رچوون له‌ کاتی بوونی ترس ۲۳۹

باسی ئه‌وه‌ی هاتووہ دهرباره‌ی داواکردن به‌ چینی هه‌ژاری موسولمانان ۲۳۹

باسی ئه‌وه‌ی هاتووہ دهرباره‌ی پیشه‌وا ۲۴۰

باسی ئه‌وه‌ی هاتووہ دهرباره‌ی فه‌رمانبه‌رداری بۆ پیشه‌وا ۲۴۰

باسی ئه‌وه‌ی هاتووہ فه‌رمانبه‌رداری نییه‌ بۆ که‌س له‌ سه‌ریچی خوادا ۲۴۱

کۆباسی پۆشاک له‌ پیغه‌مبه‌ری خواوه ﷺ ۲۴۲

باسی ئه‌وه‌ی هاتووہ دهرباره‌ی پۆشاکێ ئاوریشم و زیڕ ۲۴۲

باسی ئه‌وه‌ی هاتووہ دهرباره‌ی پۆشاکێ خوری ۲۴۲

باسیک دهرباره‌ی به‌ردانه‌وه‌ی میزه‌ر له‌ نێوان شانه‌کان ۲۴۳

باسی ئه‌وه‌ی هاتووہ دهرباره‌ی وینه‌کیشه‌کان ۲۴۳

باسی ئه‌وه‌ی هاتووہ دهرباره‌ی په‌نگکردنی مووی سپی ۲۴۴

باسى ئەۋەى دەگۈترىت ئەگەر بەرگىكى نۆى بېۋشيت ۲۴۴

كۆباسى خواردنەكان لە پىغەمبەرى خواۋە ﷺ ۲۴۶

باسى ئەۋەى ھاتوۋە دەربارەى خواردنى گوشتى ئەسپ ۲۴۶

باسى ئەۋەى ھاتوۋە دەربارەى خواردن لە قاپى بېيروايندا ۲۴۶

باسى ئەۋەى ھاتوۋە دەربارەى قەدەغەکردن لە خواردن و خواردنەۋە بە دەستى
چەپ ۲۴۷

باسى ئەۋەى ھاتوۋە دەربارەى پاروۋىك (لە دەست) بەربىتەۋە ۲۴۷

باسى ئەۋەى ھاتوۋە دەربارەى داپۇشىنى قاپ و قاچاغ و كۆژاندنەۋەى چراۋ ئاگر
لە كاتى نوستن ۲۴۸

باسى ئەۋەى ھاتوۋە دەربارەى سوپاسگوزارى خوا لەسەر خواردن دواى ئەۋەى
تەۋاۋ بوو ۲۴۸

باسى ئەۋەى ھاتوۋە دەربارەى خواردنى كەسپىك بەشى دوو كەس دەكات . ۲۴۹

باسى ئەۋەى ھاتوۋە دەربارەى خواردنى گوشت و شىرى ئەۋ ئازەلانەى خۇراكيان
شتى پىسە ۲۴۹

باسى ئەۋەى ھاتوۋە دەربارەى پىخۇشبوۋنى پىغەمبەر ﷺ بۆ شىرىنى و ھەنگۈين
..... ۲۴۹

باسى ئەۋەى ھاتوۋە دەربارەى تاييەتمەندىي تىگوشىو ۲۵۰

باسى ئەۋەى ھاتوۋە دەربارەى خواردنى زەيت ۲۵۰

باسى ئەۋەى ھاتوۋە دەربارەى گەۋرەيى خواردن بەخشىن ۲۵۱

باسى ئەۋەى ھاتوۋە دەربارەى (بسم الله) كردن لە پىش خواردن ۲۵۱

باسى ئەۋەى ھاتوۋە كە ناپەسندە بخەۋىت و دەستىشت بۆنى خواردنى لى بىت
..... ۲۵۱

كۆباسى خواردنەۋەكان لە پىغەمبەرى خواۋە ﷺ ۲۵۴

باسى ئەۋەى ھاتوۋە دەربارەى مەيخۇر ۲۵۴

باسى ئەۋەى ھاتوۋە ھەموو سەرخۇشكەرىك قەدەغەكراۋە ۲۵۴

باسی ئه‌وه‌ی هاتوو ده‌باره‌ی هه‌ر شتیک زۆره‌که‌ی سه‌ر خۆشکه‌ر بیت، که‌مه‌که‌شی
حه‌رامه ۲۵۵

باسی ئه‌وه‌ی هاتوو له‌ خۆشکردنی ئاو له‌ نێو که‌ره‌سته‌ی دروستکردن و هه‌لگرته‌ی
مه‌ی ۲۵۵

باسی ئه‌وه‌ی هاتوو ده‌باره‌ی ئه‌و دانه‌وێلانه‌ی مه‌یان لی دروست ده‌کریت ۲۵۶

باسی ئه‌وه‌ی هاتوو ده‌باره‌ی هه‌ناسه‌دان له‌ نێو قاپدا ۲۵۶

باسی ئه‌وه‌ی هاتوو ده‌باره‌ی ناپه‌سندیی فووکردن له‌ خواردنه‌وه ۲۵۶

باسی ئه‌وه‌ی هاتوو که‌ لای راست شایسته‌تره‌ به‌ خواردنه‌وه له‌ پێشدا ۲۵۷

باسی ئه‌وه‌ی هاتوو که‌ ئه‌وه‌ی ئاو ده‌دات به‌ خه‌لکانیک کۆتا که‌س خۆی ده‌یخواته‌وه
۲۵۷

کۆباسی چاکه‌کاری و په‌یوه‌ندیی خزمایه‌تی له‌ پیغه‌مبه‌ری خواوه ﷺ ۲۵۸

باسی ئه‌وه‌ی هاتوو ده‌باره‌ی چاکبوون له‌ گه‌ل دایک و باوک ۲۵۸

باسی ئه‌وه‌ی هاتوو ده‌باره‌ی گه‌وره‌یی په‌زامه‌ندیی دایک و باوک ۲۵۹

باسی ئه‌وه‌ی هاتوو ده‌باره‌ی ئه‌زه‌تدانی دایک و باوک ۲۵۹

باسی ئه‌وه‌ی هاتوو ده‌باره‌ی پێز گرتن له‌ دۆستی باوک ۲۶۰

باسی ئه‌وه‌ی هاتوو ده‌باره‌ی چاکه‌ له‌ گه‌ل خوشکی دایک ۲۶۰

باسی ئه‌وه‌ی هاتوو ده‌باره‌ی پچراندنی په‌یوه‌ندیی خزمایه‌تی ۲۶۱

باسی ئه‌وه‌ی هاتوو ده‌باره‌ی په‌یوه‌ندیی خزمایه‌تی ۲۶۱

باسی ئه‌وه‌ی هاتوو ده‌باره‌ی خه‌رجیکیشانی کچ و خوشک ۲۶۲

باسی ئه‌وه‌ی هاتوو ده‌باره‌ی به‌زه‌یه‌هاته‌وه به‌ منداڵان ۲۶۲

باسی ئه‌وه‌ی هاتوو ده‌باره‌ی به‌به‌زه‌یه‌یوون بۆ موسوڵمانان ۲۶۳

باسی ئه‌وه‌ی هاتوو ده‌باره‌ی دڵسۆزی ۲۶۳

باسی ئه‌وه‌ی هاتوو ده‌باره‌ی په‌رۆشی موسوڵمان بۆ موسوڵمان ۲۶۳

باسی ئه‌وه‌ی هاتوو ده‌باره‌ی به‌رگریکردن له‌ ئابرووی موسوڵمان ۲۶۴

- باسی ئه وهی هاتوو ده باره ی ئیره یی ۲۶۵
- باسی ئه وهی هاتوو ده باره ی پقبوونه وه له یه کدی ۲۶۵
- باسی ئه وهی هاتوو ده باره ی ئاشته وایی نیوان خه لک ۲۶۵
- باسی ئه وهی هاتوو ده باره ی چاکه کردن له گه ل خزمه تکار ۲۶۶
- باسی ئه وهی هاتوو ده باره ی چاو پۆشیکردن له خزمه تکار ۲۶۶
- باسی ئه وهی هاتوو ده باره ی وه رگرتنی دیاری و خه لاتکردنه وهی خاوه نه که ی ۲۶۷
- باسی ئه وهی هاتوو ده باره ی سوپاسکردنی که سیک چاکه ی له گه لت کرد بیت ۲۶۷
- باسی ئه وهی هاتوو ده باره ی چاکه کاری ۲۶۸
- باسی ئه وهی هاتوو ده باره ی خه رجی بۆ خانه واده ۲۶۸
- باسی ئه وهی هاتوو ده باره ی پوو خوشی و گه شاهه یی ۲۶۹
- باسی ئه وهی هاتوو ده باره ی نه فره تکردن ۲۶۹
- باسی ئه وهی هاتوو ده باره ی جنتودان ۲۷۰
- باسی ئه وهی هاتوو ده باره ی گومانی خراپ ۲۷۰
- باسی ئه وهی هاتوو ده باره ی گالته ۲۷۱
- باسی ئه وهی هاتوو ده باره ی خو گو نجانندن ۲۷۲
- باسی ئه وهی هاتوو ده باره ی خو به زلزانین ۲۷۲
- باسی ئه وهی هاتوو ده باره ی په وشت جوانی ۲۷۳
- باسی ئه وهی هاتوو ده باره ی شهرم و حه یا ۲۷۳
- باسی ئه وهی هاتوو ده باره ی نه رمونیانی ۲۷۴
- باسی ئه وهی هاتوو ده باره ی پارانه وهی سته ملیکراو ۲۷۴
- باسی ئه وهی هاتوو ده باره ی په وشته به رزه کان ۲۷۴
- باسی ئه وهی هاتوو ده باره ی نه فره تکاری و تانه دان ۲۷۵
- باسی ئه وهی هاتوو ده باره ی زۆر توپه بوون ۲۷۵

- باسی ئه‌وه‌ی هاتوو ده‌باره‌ی دابراوان له‌یه‌کدی ۲۷۶
- باسی ئه‌وه‌ی هاتوو ده‌باره‌ی که‌سی دوو‌روو ۲۷۶
- باسی ئه‌وه‌ی هاتوو ده‌باره‌ی قسه‌هینان و بردن ۲۷۷
- باسی ئه‌وه‌ی هاتوو ده‌باره‌ی ئه‌وه‌ی که‌ هه‌ندیک په‌وانیژی جادوویه ۲۷۷
- باسی ئه‌وه‌ی هاتوو ده‌باره‌ی په‌خنه‌نه‌گرتن له‌ نیعمه‌ته‌کان ۲۷۸
- باسی ئه‌وه‌ی هاتوو ده‌باره‌ی پیز و گه‌وره‌یی پروادار ۲۷۸
- کۆباسی پزیشکی له‌ پیغه‌مبه‌ری خواوه ﷺ ۲۸۰
- باسی ئه‌وه‌ی هاتوو ده‌باره‌ی ده‌رمان و هاندان بۆ به‌کاره‌ینانی ۲۸۰
- باسی ئه‌وه‌ی هاتوو زۆر له‌ نه‌خۆش مه‌که‌ن له‌سه‌ر خواردن و خواردنه‌وه ۲۸۱
- باسی ئه‌وه‌ی هاتوو ده‌باره‌ی په‌شکه ۲۸۱
- باسی ئه‌وه‌ی هاتوو ده‌باره‌ی که‌ له‌شاخ‌کردن ۲۸۱
- باسی ئه‌وه‌ی هاتوو ده‌باره‌ی وه‌رگرتنی کرێ له‌سه‌ر خویندنی خۆپاریزی ۲۸۲
- باسی ئه‌وه‌ی هاتوو ده‌باره‌ی دۆمبه‌لان و عه‌جوه ۲۸۳
- کۆباسی میرات له‌ پیغه‌مبه‌ری خواوه ﷺ ۲۸۴
- باسی ئه‌وه‌ی هاتوو ده‌باره‌ی میراتی کچی کور له‌گه‌ڵ کچی له‌ پشت ۲۸۴
- باسی ئه‌وه‌ی هاتوو ده‌باره‌ی میراتی کوران له‌گه‌ڵ کچه‌کان ۲۸۵
- باسی ئه‌وه‌ی هاتوو ده‌باره‌ی میراتی خوشکان ۲۸۵
- باسی ئه‌وه‌ی هاتوو ده‌باره‌ی میراتی عه‌صه‌به ۲۸۶
- باسی ئه‌وه‌ی هاتوو ده‌باره‌ی میراتی خال ۲۸۷
- باسی ئه‌وه‌ی هاتوو ده‌باره‌ی ئه‌و که‌سه‌ی ده‌مریت و میرات‌گریشی نییه ۲۸۷
- باسی ئه‌وه‌ی هاتوو ده‌باره‌ی پوچه‌ل‌کردنه‌وه‌ی میرات‌گرتنی نیوان موسولمان و بیپروا ۲۸۸

باسی خاوهن دوو ئایینی جیاواز میرات له یه کدی ناگرن ۲۸۹

باسی ئه وهی هاتوو ده رباره ی پوچه لکر دنه وهی پشکی بکوژ له میرات ۲۸۹

کۆباسی وه سییه ت له پیغه مبهری خواوه ﷺ ۲۹۰

باسی ئه وهی هاتوو ده رباره ی وه سییه تکردن به سییه کی مأل و سامان ۲۹۰

باسی ئه وهی هاتوو ده رباره ی هاندان بۆ وه سییه تکردن ۲۹۲

باسی ئه وهی هاتوو پیغه مبهری خوا ﷺ هیچ وه سییه تکی نه کردوو ۲۹۲

باسی ئه وهی هاتوو ده رباره ی وه سییه تی (مأل) دروست نییه بۆ میراتگر ... ۲۹۲

کۆباسی وه لاء و خه لات له پیغه مبهری خواوه ﷺ ۲۹۴

باسی ئه وهی هاتوو مافی میرات کۆیله بۆ ئه و که سه یه که ئازادی کردوو . ۲۹۴

باسی ئه وهی هاتوو ده رباره ی پیاویک نکوولی له په چه له کی منداله که ی بکات

..... ۲۹۵

باسی ئه وهی هاتوو ده رباره ی ناپه سندیی په شیما نبوونه وه له دیاری ۲۹۵

کۆباسی قه ده ر له پیغه مبهری خواوه ﷺ ۲۹۸

باسی ئه وهی هاتوو که وا خوا نووسراویکی نووسیوه بۆ خه لکی به هه شت و دۆزه خ

..... ۲۹۹

باسی ئه وهی هاتوو ده رباره ی باوه ره ینان به قه ده ری چاکه و خراپه ۲۹۹

باسی ئه وهی هاتوو که وا مروؤف ده مریت له و شوینه ی که بۆی نووسراوه .. ۳۰۰

کۆباسی به لا و ئازاوه کان له پیغه مبهری خواوه ﷺ ۳۰۲

باسی ئه وهی هاتوو خوینی هیچ موسولمانیک رپیندراو نییه، مه گهر به هۆی یه کێک

له م سییانه ۳۰۲

باسی ئه وهی هاتوو ده رباره ی موسولمانیک چه ک پروو له برا که ی بکات ... ۳۰۳

باسی ئه‌وه‌ی هاتوو ده‌باره‌ی ده‌ست‌گرتن به‌ کۆمه‌لی موسولمانان ۳۰۳

باسی ئه‌وه‌ی هاتوو ده‌باره‌ی گۆرینی خراپه‌ به‌ ده‌ست یان به‌ زمان یان به‌ دل
..... ۳۰۴

باسی ئه‌وه‌ی هاتوو گه‌وره‌ترین جیهاد گوتنی وشه‌یه‌کی هه‌قه‌ به‌رانبه‌ر
ده‌سه‌لات‌دارێکی سته‌مکار ۳۰۵

باسی ئه‌وه‌ی هاتوو که‌وا که‌سێک له‌ کاتی به‌لا چۆن بیت ۳۰۵

باسی ئه‌وه‌ی هاتوو به‌دوای پێچکه‌ی ئه‌وانه‌ی پیش خۆتان ده‌که‌ون ۳۰۶

باسی ئه‌وه‌ی هاتوو ده‌باره‌ی گفتوگۆکردنی درنده‌کان ۳۰۶

باسی ئه‌وه‌ی هاتوو ده‌باره‌ی له‌تبه‌ونی مانگ ۳۰۷

باسی ئه‌وه‌ی هاتوو ده‌باره‌ی پۆچوون ۳۰۷

باسی ئه‌وه‌ی هاتوو ده‌باره‌ی ده‌رکه‌وتنی خۆر له‌ شوینه‌ی که‌ لێی ئاوا بووه
..... ۳۰۹

باسی له‌باره‌ی خه‌سله‌تی که‌سانی ده‌رچوو له‌ پاسته‌پێی ئیسلام ۳۰۹

باسی ئه‌وه‌ی هاتوو ده‌باره‌ی پوودانی ئاژاوه‌یه‌ک که‌ وه‌ک شه‌وی تاریک وایه
..... ۳۱۰

باسی ئه‌وه‌ی هاتوو ده‌باره‌ی نیشانه‌کانی قیامه‌ت ۳۱۰

باسی ئه‌وه‌ی هاتوو پۆژی دوایی پوو نادات تا ده‌رکه‌وتنی درۆزنه‌کان ... ۳۱۲

باسی ئه‌وه‌ی هاتوو ده‌باره‌ی پیشه‌وایانی گومراکار ۳۱۲

باسی ئه‌وه‌ی هاتوو ده‌باره‌ی مه‌هدی ۳۱۳

باسی ئه‌وه‌ی هاتوو که‌وا ده‌ججال له‌ کوی ده‌رده‌که‌وێت ۳۱۳

باسی ئه‌وه‌ی هاتوو ده‌باره‌ی تایبه‌تمه‌ندیی ده‌ججال ۳۱۳

باسی ئه‌وه‌ی هاتوو ده‌باره‌ی ده‌ججال که‌ ناتوانیته‌ شاری مه‌دینه‌وه‌ . ۳۱۴

کۆباسی خه‌ون له‌ پیغه‌مبه‌ری خواوه ﷺ ۳۱۶

باسی ئه‌وه‌ی که‌ خه‌ونی بپروادار به‌شیکه‌ له‌ چل و شه‌ش به‌شی پیغه‌مبه‌رایه‌تی
..... ۳۱۶

- باسی پیڼه مبه رایه تی کوتایی هاتوو و خهونی مژده به خش ماوه ۳۱۶
- باسی ئه گهر که سیک خه و نیکی بینی له لای ناخۆش بوو چی بکات ۳۱۷
- باسی که له باره ی ئه و که سه ی درۆ بکات له (گپرا نه وه ی) خه و نه که ی ۳۱۸
- باسی که له باره ی خه و نبینی پیڼه مبه ر ﷺ به شیر و کراس ۳۱۸
- کو باسی شایه تیدان له پیڼه مبه ری خواوه ﷺ ۳۲۰
- باسی ئه وه ی هاتوو ده ر باره ی چ جوړه شایه تیده ری ک چاکتره ۳۲۰
- باسی ئه وه ی هاتوو ده ر باره ی شایه تیدانی درۆ ۳۲۰
- کو باسی زوهد له پیڼه مبه ری خواوه ﷺ ۳۲۲
- باسی که: له شساعی و ده سته تالی دوو ناز و نیعمه تن زۆربه ی خه لکی زه ره رمه ندن
تییاندا ۳۲۲
- باسی ئه وه ی هاتوو ده ر باره ی ئاگادار کردنه وه ی پیڼه مبه ر ﷺ بو گه له که ی. ۳۲۲
- باسی ئه وه ی هاتوو ده ر باره ی گه وره یی گریان له ترسی خوا ۳۲۳
- باسی که ده ر باره ی فه رموو ده ی پیڼه مبه ر ﷺ: «ئه گهر ئه وه بزنان که من ده یزانم که م
پئ ده که نن» ۳۲۳
- باسی ئه وه ی هاتوو ده ر باره ی بینرخیی دنیا له لای خوای گه وره ۳۲۴
- باسی ئه وه ی هاتوو دنیا به ندیخانه ی پرواداره و به هه شتی بیوا و په ۳۲۴
- باسی ئه وه ی هاتوو که نموونه ی دنیا وه ک نموونه ی چوار که سه ۳۲۵
- باسی ئه وه ی هاتوو ده ر باره ی ته مه ندریژی بو پروادار ۳۲۶
- باسی ئه وه ی هاتوو ده ر باره ی نزیک بوونه وه ی کات و کورتیی هیوا ۳۲۷
- باسی ئه وه ی هاتوو ئه گهر ئاده میزاد دوو دۆلی هه بیته له مال، هه ول ده دات دۆلی
سییه میشی هه بیته ۳۲۷
- باسی ئه وه ی هاتوو ده ر باره ی دلی مروقی به ته مه ن له خو شه ویستی دوو شت
گه نجه و پیر نایته ۳۲۸
- باسی که ده ر باره ی پشت به ستن به خوا ۳۲۸

باسی ئه‌وه‌ی هاتوو‌ه که کۆچه‌رییه‌هه‌ ژاره‌ کان ده‌ چنه‌ به‌هه‌شت پی‌ش ده‌وله‌مه‌نده‌ کانیان
۳۲۹

باسی ئه‌وه‌ی هاتوو‌ه ده‌رباره‌ی بژیویی هاوه‌لانی پیغه‌مبه‌ر ﷺ ۳۲۹

باسی ئه‌وه‌ی هاتوو‌ه ده‌رباره‌ی ده‌ستیردن بۆ مال و سامان ۳۳۲

باسی ئه‌وه‌ی هاتوو‌ه که مروّف له‌ گه‌ل ئه‌و که‌سه‌یه‌ که خوشی ده‌ویت ۳۳۲

باسی ئه‌وه‌ی هاتوو‌ه ده‌رباره‌ی گومانی چاکبردن به‌خوا ۳۳۳

باسی ئه‌وه‌ی هاتوو‌ه ده‌رباره‌ی چاکه‌ و خراپه‌ ۳۳۴

باسی ئه‌وه‌ی هاتوو‌ه ده‌رباره‌ی خوشیستن له‌پیناو خوا ۳۳۴

باسی ئه‌وه‌ی هاتوو‌ه ده‌رباره‌ی راگه‌یانندی خوشیستن ۳۳۴

باسی ئه‌وه‌ی هاتوو‌ه ده‌رباره‌ی ئارامگرتن له‌سه‌ر به‌لا و ناخوشی ۳۳۵

باسی ئه‌وه‌ی هاتوو‌ه ده‌رباره‌ی له‌ده‌ستدانی چاوه‌کان ۳۳۵

کۆباسی دواپۆژ و دلنه‌رمکه‌ره‌وه‌کان و وه‌رع له‌ پیغه‌مبه‌ری خواوه ﷺ ... ۳۳۸

باسییک ده‌رباره‌ی دواپۆژ ۳۳۸

باسی ئه‌وه‌ی هاتوو‌ه ده‌رباره‌ی لیپرسینه‌وه‌ و تۆله‌سه‌ندنه‌وه‌ ۳۳۹

باسی ئه‌وه‌ی هاتوو‌ه ده‌رباره‌ی نمایشکردن ۳۳۹

باسی ئه‌وه‌ی هاتوو‌ه ده‌رباره‌ی تکاکاری ۳۴۰

باسی ئه‌وه‌ی هاتوو‌ه ده‌رباره‌ی هه‌وزی که‌وسه‌ر ۳۴۱

باسییک ۳۴۲

باسییک ۳۴۲

باسییک ۳۴۲

باسییک ۳۴۳

کۆباسی تایبه‌تمه‌ندی به‌هه‌شت له‌ پیغه‌مبه‌ری خواوه ﷺ ۳۴۴

باسى ئەۋەى ھاتوۋە دەربارەى تاييەتمەندىى درەختى بەھەشت ۳۴۴

باسى ئەۋەى ھاتوۋە دەربارەى تاييەتمەندىى پلەكانى بەھەشت ۳۴۴

باسى ئەۋەى ھاتوۋە كە بەھەشت بە ناخۇشپىيەكان، دۆزەخىش بە ئارەزوۋەكان
دەور دراۋن ۳۴۶

باسى ئەۋەى ھاتوۋە دەربارەى تاييەتمەندىى پرووبارەكانى بەھەشت ۳۴۷

كۆباسى تاييەتمەندىى دۆزەخ لە پىغەمبەرى خواۋە ﷺ ۳۴۸

باسى ئەۋەى ھاتوۋە كەوا ئاگر دوو ھەناسەدانى ھەيە، ئەۋەش كە باس كراۋە
دەربارەى ئەۋانەى لە ئاگرى دۆزەخ دىنە دەر لە خەلكى خواپەيەكگر ۳۴۸

باسىك (دەربارەى كەمترىن سزاي دۆزەخپىيەكان) ۳۴۹

كۆباسى ئىيان لە پىغەمبەرى خواۋە ﷺ ۳۵۰

باسى ئەۋەى ھاتوۋە ئىسلام بنىات نراۋە لە سەر پىنج پاىە ۳۵۰

باسى ئەۋەى ھاتوۋە دەربارەى ئەۋەشتانەى پەيۋەست دەكرىن بە ئىيانەۋە .. ۳۵۱

باسى ئەۋەى ھاتوۋە دەربارەى پىنگە و گەۋرەى نوپۇز ۳۵۱

باسى ئەۋەى ھاتوۋە دەربارەى ۋازھىنان لە نوپۇز ۳۵۲

باسىك (دەربارەى تام و چىزى ئىيان) ۳۵۲

باسى ئەۋەى ھاتوۋە زىناكار لە كاتى زىناكرىندا ئىيانى نىيە ۳۵۳

باسى ئەۋەى ھاتوۋە ئىسلام بەنامۇيى دەستى پىكرىد و جارىكى دىكە نامۇ دەپىتەۋە
..... ۳۵۳

باسى ئەۋەى ھاتوۋە جىنۇدان بە پروادار دەرچوۋنە لە فەرمانى خوا ۳۵۴

باسى ئەۋەى ھاتوۋە دەربارەى كەسىك بە براى موسولمانى بلىت ئەى كافىر ۳۵۴

باسى ئەۋەى ھاتوۋە دەربارەى پەرتەۋازەبوۋنى ئەم ئوممەتە ۳۵۴

كۆباسى زانىست لە پىغەمبەرى خواۋە ﷺ ۳۵۶

باسی ئه‌وه‌ی هاتووّه ئه‌گهر خوا چاکه‌ی بۆ که‌سیک بویت له‌ ئایین شاره‌زای ده‌کات
۳۵۶

باسی پیگه‌ و پاداشتی ئه‌و که‌سه‌ی به‌دوای زانستدا ده‌گه‌ریت ۳۵۶

باسی ئه‌وه‌ی هاتووّه ده‌رباره‌ی شارده‌نه‌وه‌ی زانست و زانیاری ۳۵۷

باسی ئه‌وه‌ی هاتووّه ده‌رباره‌ی هاندان له‌سه‌ر گه‌یاندنی ئه‌و فه‌رمووده‌یه‌ی
بیستوو‌یه‌تی ۳۵۷

باسی ئه‌وه‌ی هاتووّه ده‌رباره‌ی که‌سیک فه‌رمووده‌یه‌ک بگێرته‌وه‌ و بشزانیت که‌
درۆیه ۳۵۸

باسی ئه‌وه‌ی قه‌ده‌غه‌ی لی کراره‌ که‌ بگوتریت له‌ کاتی گێرانه‌وه‌ی فه‌رمووده‌ی
پیغه‌مبه‌ر ﷺ ۳۵۸

باسی ئه‌وه‌ی هاتووّه ده‌رباره‌ی قسه‌و باسی به‌نو ئیسپرائیل ۳۵۹

باسی ئه‌وه‌ی هاتووّه که‌وا پێناییکه‌ر بۆ کارێکی چاک وه‌کوو بکه‌ره‌که‌یه‌تی ۳۶۰

باسی ئه‌وه‌ی هاتووّه ده‌رباره‌ی که‌سیک بانگه‌شه‌ بکات بۆ پێنایی یان بۆ گومپایی و
خه‌لکیش دوای بکه‌ون ۳۶۰

کۆباسی دواکردنی پێپیدان و ئادابه‌کان له‌ پیغه‌مبه‌ری خواوه ﷺ ۳۶۲

باسی ئه‌وه‌ی هاتووّه ده‌رباره‌ی بـلاوکردنه‌وه‌ی سـلاو ۳۶۲

باسی ئه‌وه‌ی هاتووّه ده‌رباره‌ی سـلاوکردن له‌ منداڵان ۳۶۲

باسی ئه‌وه‌ی هاتووّه له‌ سـلاوکردن له‌ کۆریک که‌وا موسوڵمان و ناموسوڵمانی تـیدا
بیت ۳۶۳

باسی ئه‌وه‌ی هاتووّه ده‌رباره‌ی سـلاوکردنی سوار له‌ پیاده‌ ۳۶۳

باسی ئه‌وه‌ی هاتووّه له‌ ناپه‌سندیی چوونه‌ ماله‌وه‌ له‌ شه‌ودا ۳۶۴

باسی ئه‌وه‌ی هاتووّه ده‌رباره‌ی ته‌وقه‌کردن ۳۶۴

کۆباسی په‌فتاره‌کان له‌ پیغه‌مبه‌ری خواوه ﷺ ۳۶۶

باسی ئه‌وه‌ی هاتووّه ده‌رباره‌ی دوعاکردن له‌ کاتی پزمین ۳۶۶

باسی ئه‌وه‌ی هاتووّه ده‌رباره‌ی نزمکردنه‌وه‌ی ده‌نگ و داپۆشینی ده‌م له‌ کاتی پزمین

۳۶۷

باسى ناپەسندىي ھەستاندىنى كەسىك لە شۆيئە كەي و پاشان لە شۆيئى دابىشىت

۳۶۷

باسى ئەوھى ھاتوۋە ئەگەر كەسىك لە شۆيئە كەي ھەلسىت، پاشان گەپرايەوھ ئەو

شايىستە ترە بەو شۆيئە ۳۶۷

باسى ئەوھى ھاتوۋە دەر بارەي ناپەسندىي دانىشتن لە نىوان دوو كەس بەبى

مولەتيان. ۳۶۸

باسى ئەوھى ھاتوۋە لە ناپەسندىي ھەلسانەوھى كەسىك بۆ كەسىكى دىكە . ۳۶۸

باسىك دەر بارەي دانانى كات بۆ نىنۆك و سىمىل كورتكر دىنەوھ ۳۶۹

باسى ئەوھى ھاتوۋە دەر بارەي پىش ھىشتەوھ ۳۶۹

باسى ئەوھى ھاتوۋە دەر بارەي سەير كىردنى (ھەرامى) لە ناكاو ۳۶۹

باسى ئەوھى ھاتوۋە دەر بارەي ئاگادار كىردنەوھ لە تاقىكر دىنەوھى ئافرەتان. ۳۷۰

باسى ئەوھى ھاتوۋە دەر بارەي خۆچواندىي پىوان بە ئافرەتان. ۳۷۰

باسى ئەوھى ھاتوۋە دەر بارەي ناپەسندىي رەتكىردنەوھى بۆن و گولاًو. ۳۷۱

باسىك دەر بارەي ناپەسندىي سەير كىردنى لاشەي پىاو بۆ پىاو و ئافرەت بۆ ئافرەت

۳۷۱

باسى ئەوھى ھاتوۋە كە پان (ى پىاو) عەورەتە ۳۷۱

باسى ئەوھى ھاتوۋە دوو كەس بەنھىنى قسە نەكەن و خۆيان لە كەسى سىيەم جيا

بگەنەوھ ۳۷۲

باسى ئەوھى ھاتوۋە دەر بارەي كەسىك بلىت بە داىك و باوكەوھ بەفیدات بىم ۳۷۲

باسى ئەوھى ھاتوۋە دەر بارەي ئەو ناوانەي پەسندن ۳۷۲

باسى ئەوھى ھاتوۋە دەر بارەي گۆرپىنى ناوھكان ۳۷۳

باسى ئەوھى ھاتوۋە دەر بارەي ناوھكانى پىغەمبەر ﷺ ۳۷۳

باسى ئەوھى ھاتوۋە دەر بارەي گوتنى ھۆنراوھ ۳۷۳

باسىك ۳۷۵

كۆباسى وئىنەھىنانەوھ لە پىغەمبەرى خواوھ ﷺ ۳۷۶

۳۷۶

باسی ئه وهی هاتوو ده باره ی وینه ی پیغمبه ر ﷺ و پیغمبه رانی پیش خوی
۳۷۶

باسی ئه وهی هاتوو ده باره ی جیاوازی وینه ی پرواداری قورئانخوین و
۳۷۶

باسیك ۳۷۷

باسیك ۳۷۸

كۆباسی گه وره ییه كانی قورئان له پیغمبه ری خواوه ﷺ ۳۸۰

باسی ئه وهی هاتوو ده باره ی پیگه و گه وره یی سووره تی به قه ره و ئایه تول کورسی
۳۸۰

باسی ئه وهی هاتوو ده باره ی کۆتایی سووره تی به قه ره ۳۸۰

باسی ئه وهی هاتوو ده باره ی سووره تی ئالی عیمران ۳۸۱

باسی ئه وهی هاتوو ده باره ی سووره تی ئیخلاص ۳۸۲

باسی ئه وهی هاتوو ده باره ی هه ردوو سووره تی فه له ق و ناس ۳۸۳

باسی ئه وهی هاتوو ده باره ی فیرکردنی قورئان ۳۸۳

باسی ئه وهی هاتوو ئه گه ر که سیك پیتیك له قورئان بخوینیت چ پاداشتیکی ده ست
ده که ویت ۳۸۴

باسیك ۳۸۴

كۆباسی شیوه كانی خویندنی قورئان له پیغمبه ری خواوه ﷺ ۳۸۶

باسیك ده باره ی سه ره تای قورئان (فاتیحه) ۳۸۶

باسیك ۳۸۷

كۆباسی ته فسیرکردنی قورئان له پیغمبه ری خواوه ﷺ ۳۸۸

باسیك: له سووره تی فاتیحه وه ۳۸۸

باسیك: له سووره تی به قه ره وه ۳۸۹

- باسییک: له سوورپه تی نیسائه وه ۳۹۱
- باسییک: له سوورپه تی مائیده وه ۳۹۴
- باسییک: له سوورپه تی ئه نعامه وه ۳۹۶
- باسییک: له سوورپه تی ئه نفال وه ۳۹۷
- باسییک: له سوورپه تی ته و به وه ۳۹۸
- باسییک: له سوورپه تی یونس وه عَلَيْهِ السَّلَام ۳۹۹
- باسییک: له سوورپه تی هوده وه عَلَيْهِ السَّلَام ۴۰۰
- باسییک: له سوورپه تی ره عده وه ۴۰۱
- باسییک: له سوورپه تی ئیبراهیم وه عَلَيْهِ السَّلَام ۴۰۲
- باسییک: له سوورپه تی حیجره وه ۴۰۳
- باسییک: له سوورپه تی نه وه ی ئیسپرائیله وه (سوورپه تی ئیسراء) ۴۰۴
- باسییک: له سوورپه تی مه ری مه وه ۴۰۵
- باسییک: له سوورپه تی موئمینو نه وه ۴۰۷
- باسییک: له سوورپه تی فورقانه وه ۴۰۸
- باسییک: له سوورپه تی قه صه وه ۴۰۸
- باسییک: له سوورپه تی ئه حزابه وه ۴۰۹
- باسییک: له سوورپه تی یاسینه وه ۴۱۰
- باسییک: له سوورپه تی موحه ممه ده وه وَعَلَيْهِ السَّلَام ۴۱۰
- باسییک: له سوورپه تی فه تحه وه ۴۱۱
- باسییک: له سوورپه تی حو جوراته وه ۴۱۲
- باسییک: له سوورپه تی نه جمه وه ۴۱۲
- باسییک: له سوورپه تی قه مه ره وه ۴۱۳
- باسییک: له سوورپه تی جو موعه وه ۴۱۴
- باسییک: له سوورپه تی مودده سپره وه ۴۱۴

- باسيک: له سووره تي کووړه ته وه ۴۱۵
- باسيک: له سووره تي موته ففیفينه وه ۴۱۶
- باسيک: له سووره تي زوحاوه ۴۱۶
- باسيک: له سووره تي ثيقره ته وه ۴۱۷
- باسيک: له سووره تي ته کاسوره وه ۴۱۷
- باسيک: له سووره تي که وسه ره وه ۴۱۸
- باسيک: له سووره تي ته بيهت (له هب) ۴۱۸
- کوباسی پارانه وه کان له پیغه مبه ره وه ﷺ ۴۲۰
- باسی نه وهی هاتووه دهرباره ی گرینگی و گوره یی پارانه وه ۴۲۰
- باسی نه وهی هاتووه دهرباره ی گوره یی زیکر ۴۲۱
- باسيک دهرباره ی که سانيک که دانشتون و زیکر و یادی خوا ناکه ن ۴۲۲
- باسی نه وهی هاتووه دهرباره ی نه و که سه ی په له ده کات له پارانه وه که ی ۴۲۲
- باسی نه وهی هاتووه دهرباره ی نه و که سه ی قورئان ده خوینیت له کاتی خه وتن ۴۲۲
- باسيکی دیکه هر له و باره وه ۴۲۳
- باسی نه وهی هاتووه بهنده چی ده لیت نه گهر هه ستایه وه بو شه نوږ ۴۲۴
- باسی نه وهی هاتووه دهرباره ی پارانه وهی ده ستيکردنی نوږ له شه ودا ۴۲۵
- باسی نه وهی ده گوتريت له کاتی بينی که سيکی گرفتار ۴۲۶
- باسی نه وهی ده گوتريت له کاتی هه لسان له دانشتنيک ۴۲۶
- باسی نه وهی هاتووه چ ده گوتريت له کاتی بارگه وینه دانان بو پشوودان ۴۲۷
- باسی نه وهی ده گوتريت له کاتی بهر پکردنی که سيک بو گه شت ۴۲۷
- باسی نه وهی ده گوتريت له دواي ته و او بوونی خواردن ۴۲۸
- باسيک ۴۲۸

- باسیک ۴۲۹
- باسیک ۴۳۰
- باسیک دهرباره‌ی پارانه‌وه‌کانی نوژی ویتیر ۴۳۳
- باسی دوعای میوان (بو خواهن مال) ۴۳۳
- باسیک ۴۳۴
- کوباسی ریژ و پله‌کان له پیغمبه‌ری خواوه ﷺ ۴۳۶
- باسیک دهرباره‌ی پیگه و گه‌وره‌یی پیغمبه‌ری خواوه ﷺ ۴۳۶
- باسیک دهرباره‌ی نیشانه‌کانی پیغمبه‌رایه‌تی پیغمبه‌ر ﷺ که خوا تایبه‌تی کردووه به ئه‌وه‌وه ﷺ ۴۳۸
- باسیک ۴۳۹
- باسی ئه‌وه‌ی هاتووه دهرباره‌ی سیفه‌ته‌کانی پیغمبه‌ر ﷺ ۴۳۹
- باسیک دهرباره‌ی شیوه‌ی ئاخاوتنی پیغمبه‌ری خواوه ﷺ ۴۴۰
- باسیک دهرباره‌ی پرووخوشی پیغمبه‌ر ﷺ ۴۴۰
- باسیک دهرباره‌ی ته‌مه‌نی پیغمبه‌ری خواوه ﷺ و ته‌مه‌نی چهند بوو کاتیک کۆچی دوا‌یی کرد ۴۴۰
- باسی پیگه و گه‌وره‌یی ئه‌بو به‌کری صدیق ﷺ که ناوی عه‌بدوللای کوری عوسانه و نازناوی عه‌تیقه ۴۴۱
- باسیک دهرباره‌ی پیگه و گه‌وره‌یی ئه‌بو حه‌فصه عومه‌ری کوری خه‌تتاب ﷺ ۴۴۲
- باسیک دهرباره‌ی پیگه و گه‌وره‌یی عوسانی کوری عه‌ففان ﷺ، که دوو نازناوی هه‌یه: ئه‌بو عه‌مر و ئه‌بو عه‌بدوللا ۴۴۳
- باسی پیگه و گه‌وره‌یی عه‌لی کوری ئه‌بو تالیب ﷺ، که دوو نازناوی هه‌یه: ئه‌بو توراب و ئه‌بو حه‌سه‌ن ۴۴۴
- باسی پیگه و گه‌وره‌یی ئه‌بو موحه‌مه‌د ته‌لحه‌ی کوری عوبه‌یدوللا ﷺ ۴۴۴
- باسی پیگه و گه‌وره‌یی زوبه‌یری کوری عه‌ووام ﷺ ۴۴۴
- باسی پیگه و گه‌وره‌یی عه‌بدورپه‌حانی کوری عه‌وفی کوری عه‌وفی زوهری ﷺ

- ۴۴۵
 باسی پیگه و گه ورهیی سه عدی کوری ئه بو وه ققاص ﷺ، ناوی ئه بو وه ققاصیش:
 ۴۴۵ مالیکی کوری وه هیبه
 ۴۴۶ باس پیگه و گه ورهیی جه عفهری کوری ئه بو تالیبی برای عه لی ﷺ
 باسی پیگه و گه ورهیی ئه بو موحه ممهد حه سه نی کوری عه لی کوری ئه بو تالیب،
 ۴۴۶ حوسه ن کوری عه لی کوری ئه بو تالیب ﷺ
 باسی پیگه و گه ورهیی خانه واده ی پیغمبه ر ﷺ
 ۴۴۸ باسی پیگه و گه ورهیی موعازی کوری جه به ل، زهیدی کوری سابیت، ثوبه ی، ئه بو
 ۴۴۹ عوبه یده ی کوری جه پراح ﷺ
 باسی پیگه و گه ورهیی عه ماری کوری یاسیر ﷺ و نازاوه که ی: ئه بو یه قزانه
 ۴۵۰ باسی پیگه و گه ورهیی ئه بو زهرری غیفاری ﷺ
 ۴۵۰ باسی پیگه و گه ورهیی عه بدوللای کوری مه سعوود ﷺ
 ۴۵۱ باسی پیگه و گه ورهیی جه ریری کوری عه بدوللای به جه لی ﷺ
 ۴۵۲ باسی پیگه و گه ورهیی عه بدوللای کوری عه بیاس ﷺ
 ۴۵۲ باسی پیگه و گه ورهیی عه بدوللای کوری عومه ر ﷺ
 ۴۵۳ باسی پیگه و گه ورهیی ئه نه سی کوری مالیک ﷺ
 ۴۵۳ باسی پیگه و گه ورهیی ئه بو هو ره یه ﷺ
 ۴۵۴ باسی پیگه و گه ورهیی موعاویه ی کوری ئه بو سوفیان ﷺ
 ۴۵۴ باسی پیگه و گه ورهیی خالیدی کوری وه لید ﷺ
 ۴۵۵ باسی پیگه و گه ورهیی سه عدی کوری موعاز ﷺ
 ۴۵۶ باسی پیگه و گه ورهیی به پرائی کوری مالیک ﷺ
 ۴۵۶ باسی پیگه و گه ورهیی ئه بو مووسای ئه شعهری ﷺ
 ۴۵۷ باسی پیگه و گه ورهیی ئه و که سه ی پیغمبه ر ﷺ بینوه و هاوه لی کردووه
 ۴۵۷ باسیک دهر باره ی پیگه و گه ورهیی ئه وانه ی له ژیر داره که به لنینان دا
 ۴۵۸ باسیک دهر باره ی ئه و که سه ی جوین دهادت به هاوه لانی پیغمبه ر ﷺ
 ۴۵۸ باسی ئه وه ی هاتووه دهر باره ی پیگه و گه ورهیی خاتوو فاتیمه ﷺ

- باسى پىڭگە و گەورەيى خاتوو خەدىجە ﷺ ۴۵۹
- باسى پىڭگە و گەورەيى عائىشە ﷺ ۴۵۹
- باسى پىڭگە و گەورەيى شارى مەدىنەي پىرۆز ۴۶۰
- باسىك دەربارەي پىڭگە و گەورەيى مەككەي پىرۆز ۴۶۲
- باسىك دەربارەي پىڭگە و گەورەيى شام (و پىڭگەي خەلكى) يەمەن ۴۶۲